

«» شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى «»

ئابدۇقادىر جالالىدىن

شىنجاڭنىڭ يېڭى مەنزىرىسى

شىنجاڭ پەن تېخنىكا نەشرىياتى

The Works of Abduqadir Jalaliddin

آبدوقادر جالالددین

سندساری سبویه مہ نرلی

(ماقاللەر)

شېبائ پېن تېخنىكا نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

通往人文价值之路: 维吾尔文/阿不都卡德尔·加拉里丁著. —乌鲁木齐:
新疆科学技术出版社, 2012. 4
(新疆名家名著丛书)
ISBN 978-7-5466-1293-5

I. ①通…II. ①阿…III. ①社会科学—文集—维吾尔语
(中国少数民族语言)IV. ① C53

中国版本图书馆CIP数据核字(2012)第049197号

پىلانلىغۇچى: ئادىل مۇھەممەت
مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇرسۇنمەمەت قاسىموف
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۈچقۇن
بەت لايىھەلىگۈچى: رەنا ئەمەتجان

شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى

* * *

شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(ئۈرۈمچى شەھىرى يەنئەن يولى №255 پوچتا نومۇرى: 830049)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدا سېتىلىدۇ
بېيجىڭ شېڭتۇڭ مەتبەئەچىلىك پاي چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 1/32 880mm×1230mm باسما تاۋىقى: 14

2012 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى

2012 - يىلى 4 - ئاي 1 - بېسىلشى

ISBN978 - 7 - 5466 - 1293 - 5

ئىسمى: 49.000 يۈەن

图书在版编目(CIP)数据

通往人文价值之路：维吾尔文/阿不都卡德尔·加拉里丁著. —乌鲁木齐：
新疆科学技术出版社，2012. 4
(新疆名家名著丛书)
ISBN 978-7-5466-1293-5

I. ①通…II. ①阿…III. ①社会科学—文集—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. ① C53

中国版本图书馆CIP数据核字(2012)第049197号

بىلانلىغۇچى: ئادىل مۇھەممەت
مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇرسۇنمەمەت قاسىموف
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت
مەسئۇل كوررىكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن
بەت لايىھەلىگۈچى: رەنا ئەمەتجان

شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ ئادىر ئەسەرلىرى

ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى
* * *

شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(ئۈرۈمچى شەھىرى يەنئەن يولى №255 پوچتا نومۇرى: 830049)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدا سېتىلىدۇ
بېيجىڭ شېنخۇا مەتبەئەچىلىك پاي چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 880mm×1230mm 1/32 باسما تاۋىقى: 14

2012 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى

2012 - يىلى 4 - ئاي 1 - بېسىلىشى

ISBN978 - 7 - 5466 - 1293 - 5

باھاسى: 49.00 يۈەن

كىرىش سۆز

بىر چاغلاردا يۈرىكىم شېئىر ئۈچۈن جۇش ئۇراتتى. قاملاشقان بىرەر مىسرانىڭ يېنىدا ھەپتىلەپ تۈنەپ چىقاتتىم. بۇ مىسرا مېنى مەنئىيەت ھەققىدىكى يېڭى بىر بايقاشقا، يېڭى بىر ئېراغا باشلايتتى. بۇنداق ۋاقىتتا، رامكىلاشقان ياكى پۈتۈنلەي قاندىدەك لەشكەن جەمئىيەتتىن ناھايىتى يىراققا ھالقىپ كەتكەندەك ھېس قىلاتتىم.

شېئىرنى ئېلان قىلىش ئاشكارا ئىش بولسىمۇ، لېكىن شېئىر يېزىش ياكى شېئىر ئوقۇش مەخپىي بىر ئىستىقامەتكە ئوخشاپ كېتىدۇ. بۇ ئىستىقامەتنىڭ خۇلاسىسى «سەن تولىمۇ يېگانە، سېنى چۈشىنىدىغان، قەلب يارىلىرىڭنى داۋالايدىغان خۇدادىن باشقا بىرەر زات يوق» دېگەندىن ئىبارەت بولاتتى. ناھايىتى ئەپسۇسكى، سەن بۇ ئويلىرىڭنى كىشىلەرگە ئورتاق بولغان كۆنۈكمە ئىبارىلەر بىلەن ئىزھارلاشقا قادىر بولالمايسەن، گويا مىراج كېچىسى پەيغەمبەرگە بېرىلگەن تىلغا ھاجەتمەن بولمىسەن. بىراق، شائىر مەنە ئىزدەش سەپىرىدە ئەبەدىي مەغلۇپ بولغۇچى. شائىر بۇ مەغلۇبىيەتنى ئۈستىگە ئېلىشقا رازى.

قايسى شائىر خىلۋەت تەسەۋۋۇر خانىسىدىن چىقىپ ئاشخانغا بارمىغان؟! بۈگۈن ئاشخانغا بارىدىغان ئاشۇ يولدا شائىرنى شەيئەلەرنىڭ پىكىر جۇلاسىدىن جۇدا قىلىدىغان شەيتانلار بار، بوسۇغىلاردا شائىرنى تىرىكچىلىك غوۋغاسىغا گىرىپتار قىلىدىغان قورساق مۇئەككەللىرى، پۇل ھۈنەرۋەنلىرى بار. دېمەك، بۈگۈن شائىرنى ئۇنىڭ ئۆزى ياقىتۇرۇپ كېتەلمەيدىغان رېئاللىققا — ھەر خىل تىرىكچىلىك ھۈنەرگە مۇرەسسە قىلدۇرىدىغان ئامىللار ئاشۇ قەدەر كۆپكى، نەۋايى ئۆز دەۋرىدىكى ھىراتتا بولماي، بۈگۈنكى ئۇ.

رۇمچىدە ياكى قەشقەردە بولغان بولسا كىملىرىگە ئايلىنىپ قالار بولغىچىتى، دەپ ئويلاپ قالدۇ كىشى.

تاماق قاچىسى يەمچۈك ئىلىنغان قارماق.

شېئىرىيەت قەسرەدىن ئاشخانغا بارىدىغان يولدا شائىرلارنىڭ تەپەككۈرى، ھەتتا ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ئىقتىسادىي گۆرۈگە ئايلىنىپ كېتىۋاتقان بىر دەۋردە، مېنى بۇ يولدىكى ئاشۇ مەسىلىلەر ئويلاز. دۇرۇشقا باشلىدى، شۇنىڭ بىلەن مەن ئاستا - ئاستا ساماۋى پىد-كىرلەرگە زامان بولىدىغان نەرسىلەرنىڭ خاراكتېرى ھەققىدىكى تەلقلنلەرگە مايىل بولۇپ قالدۇم. ئاخىر، پىچىقىم گال بولسىمۇ، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئوپىراتسىيەسىگە تۇتۇندۇم.

ئىجتىمائىي پەن ساھەلىرىمىزگە قارايدىغان بولساق نادامەت بىلەن شۇنى بايقايمىزكى، بىزدە ھەرقايسى ساھە بويىچە سىجىل تەتقىق قىلىپ، ئۆز ساھەسىنىڭ مۇپەسسەل ئەھلىگە ئايلىنىپ، ئىجتىمائىيىتىمىز ۋە ئادىمىيىتىمىز ھەققىدىكى بىلىشلەرىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرىدىغان خادىملىرىمىز يېتەرلىك ئەمەس، بەلكى نۇرغۇن ساھەدە تۈزۈك ئادەم يوق. بۇ ھال مەنئىيىتىمىزنىڭ زۆ-رۈر ساھەلىرىدە ئاز - تولا پىكىر يۈرگۈزۈپ قويۇشنىڭ تەخىر-سىزلىكىنى شەكىللەندۈرگەن. بۇنداق تاقەتسىزلىك مەندە ئۆز كە-سىپ يۆنىلىشىمدىن ھالقىپ گەپ قىلىش تەۋەككۈلچىلىكىنى پەيدا قىلدى.

قانداق دېيىشىمنى بىلمەيمەن، لېكىن دېيىشىم كېرەك. قانداق ئاڭلاشنى بىلىدىغانلار ھامان چىقىدۇ، قانداق كەچۈرۈشنى بىلىدىغانلاردىنمۇ نا ئۇمىد ئەمەسمەن.

مەن دېدىم، زۇرنالار قوبۇل قىلدى. دېگەنلىرىمنىڭ خېرىدار-لىقىنى قىلىدىغان ئوقۇرمەنلەرمۇ يىللار سېرى كۆپىيىپ باردى. قارىغاندا، ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي، كۈلتۈرەل مەۋجۇ-دىيىتىگە ئەقلىي نۇقتىدىن سوغۇققان نەزەر سېلىشنىڭ زۆرۈر-د-يىتىنى ھېس قىلغان كىشىلەر توپى ئاللىبۇرۇن شەكىللىنىپ

بولغان ئوخشايدۇ. قارىغاندا، ئىجتىمائىي تەنقىدچىلىك كارۋىنى يولغا چىقىپ بوپتۇ.

كەينىمگە ئۆرۈلۈپ قارىسام، سوتسىيالىك، كۈلتۈرەل تەنقىدچىلىك بوسۇغىسىدا قەلەم تۇتۇپ يۈرگىنىمگە ئون بەش يىلدىن ئېشىپتۇ. جەمئىيەت مەسىلىلىرى، مائارىپ، كۈلتۈر (ھەزارەت)، ئەخلاق قاتارلىق ساھەلەر بويىچە بەزىبىر نەرسىلەرنى يېزىپ، نەشر ئەپكارلىرىمىزنىڭ شۇ سەھىپىدىكى تۈگمىنىگە سۇ قۇيۇپ كەپتىمەن. تارازا باسدىغان يازمىلىرىمىزنىڭ ناھايىتى ئازلىقىنى كۆرۈپ، مەيۈسلىنىپ كەتتىم. پاكىت شۇنى ئۇقتۇردىكى، پىلانلىق رىم پىلان پېتى قاپتۇ، ئۆزۈمنى تۈزۈك قازماپتىمەن، داۋانلاردىن ئاشقۇدەك سالماق ئەسەرلەرنى يازماپتىمەن، پەقەت دەۋر كىشىلىرىمىزنىڭ تېز تاماق تۈسىدىكى ھاجەتلىرىنى بويلاپ، ئاقارتىش تۈسىدىكى ئاۋامچىل ئەسەرلەرنىڭ ساھىبى بولۇپ قاپتىمەن. مېنى كۆلىمى ھەم ۋەزنى بار ئەقلىي ئەمگەكلەرنى قىلىشقا دالالەت قىلغان ناھايىتى ئاز ساندىكى مەسئۇلىيەتچان دوستلىرىمىزنىڭ قىممەتلىك تەۋسىيەلىرىنى ئاڭلىماپتىمەن.

قىسقىسى، ھاياتتىن تەپەككۈر ئوۋلاش دەرد - ئىستىبلەن تولغان بولىدىكەن. پىكىر قىلسەنۇ، جاھان شۇ پېتى. نۆۋەتتىكى دەرگاھلاردا ھېسابقا ئۆتىدىغان ئەمەللەرنى دەۋرىمىز ۋە ئىقتىدار ۋەزىنىمىزگە لايىق ھالدا قىلىش مۈشكۈل ۋە شەرەپلىك ئىكەن. بۇ يەنە ئۆز نۆۋىتىدە مۇناسىپ يىراقنى كۆرەرلىك، سەۋر ۋە چىدام تەلەپ قىلىدىكەن.

ئىمام غەززالىي ھەزرەتلىرىمىزنىڭ نەقىل كەلتۈرۈشىچە، خەلىل ئىبنى ئەھمەد مۇنداق دېگەنكەن:

«ئىنسانلار مۇنداق تۆت خىل بولىدۇ: بىرى، بىلۈر ھەم بىلگىنىنى بىلۈر؛ ئۇنىڭغا يېپىشىڭلار. يەنە بىرى، بىلۈر، لېكىن بىلگىنىنى بىلمەس؛ ئۇ ئۇيقۇدىكى ئادەم بولۇپ، ئۇنى ئويغىتىڭلار. ئۈچىنچى بىرى، بىلمەس، لېكىن بىلمىگەنلىكىنى بىلۈر؛ ئۇنى

توغرا يولغا باشلاڭلار. تۆتىنچى بىرى، بىلمەس ھەم بىلمەسلىكىنى بىلمەس؛ ئۇ جاھىل ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭدىن يىراق تۇرۇڭلار.»
 ھازىر تۆتىنچى تۈركۈمدىكى ئىنسانلار تارازا تۇتۇپ، چوڭىدىكى چېكىتلەرنى ئۆزى خالىغانچە بېكىتىدىغان بولدى ۋە شۇ خىلدىكى ئادەملەر ئاۋۇپ كەتتى. دىل، تىل ۋە قىلىقلارنىڭ ئارىلىقىدا ھاڭ پەيدا بولدى. سەمىمىي بىر ئىلىم ئەھلى بولۇش ۋە بۇ خىل ئىلىم ئەھلىنى سۆيۈشمۇ بەسى مۈشكۈل.

مەن ئازابلىق پىكىر ئىسكەنجىسىدە، ئارىسالدى بارماقلىرىم بىلەن يازغان ۋە ئېلان قىلغان نەرسىلىرىمنى رەتلىدىم ھەم ئۇنى جامائەتنىڭ مۇلاھىزىسىگە تاپشۇرۇشنى قارار قىلدىم. بىر پارچە كىتاب ئەۋلادلارنىڭ ئىجادىي ۋە سەلبىي ئىبىرەتلىرىگە قالدۇرغان يوقۇتۇرۇشى، تاكامۇللۇقتىن ئۈمىد كۈتۈش ھەددىم ئەمەس. ئوقۇر-مەنلىرىمنىڭ كۆزىتىشىگە قولايلىق بولسۇن دەپ، يازمىلارنى «ئىدىئىيە سانىي سۈپەت مەنزىلى» ۋە «يۈزىمىز، ئۆزىمىز ۋە كۆزىمىز» دېگەن ئىككى تومغا بۆلۈپ «ئەبجەش خاتىرىلەر»، «مۇھاكىمە ۋە تەقىرىز-لەر»، «سۆھبەتلەر»، «نۇتۇقلاردىن تەرمىلەر» قاتارلىق سەھىپىلەرگە تەركىبلىدىم. بەلكىم، ھازىرغىچە ئىككى يۈز مەيداندىن ئارتۇق لېكسىيە ۋە نۇتۇق سۆزلىگەندىمەن. ئۇلار يېزىقلاندۇرۇلماي قالدى.
 بۇ ئۆمۈرنىڭ پايانىنى ياراتقۇچى بىلىدۇ، ھاياتىمنىڭ ئۆتمۈشى قىسىملىرىدا روياپقا چىقمىغان ئارمانلار مېنى سوراق قىلماقتا، ھاياتىمنىڭ نامەلۇم قالدۇقلىرى مېنى ئىزدەمەكتە، مەنمۇ ئۇنى ئىزدەشكە كېرەك.

تاڭ سەھەردە بىراۋ ئىشىكىنى قاققانداك بولدى ۋە «ئىنسان، ئۆلۈمنى ئۇنتۇما، ۋاقتىڭنى چىڭ تۇت!» دېگىنىچە يوقاپ كەتتى. ئۇ كىم، ئەزرائىلمۇ، شامالمۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن

2011 - يىلى 26 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

نەشرىياتتىن

ئابدۇقادىر جالالىددىن شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئە - دەبىيات ئىنستىتۇتىنىڭ پىروفېسسورى، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ۋە بۈگۈنكى زامان ئەدەبىياتى يۆنىلىشىدە ماگىستىرانتلار يېتەكچىسى. ئابدۇقادىر جالالىددىن 1964 - يىلى مارتتا قەشقەر شەھىرى بەشكېرەم يېزىسىدا ئۆلىما ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ دادىسىدىن ناھايىتى كىچىك قالغاچقا، ئانىسىنىڭ پەۋرىشىدە چوڭ بولغان. 1986 - يىلى ئىيۇندا قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتىنىڭ جۇڭگو تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە ئوقۇش پۈتكۈزۈپ، شىنجاڭ تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپتە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلىگەن. 1988 - يىلى شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتىغا يۆتكىلىپ، «شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى» دا مۇھەررىر بولۇپ ئىشلىگەن. 1990 - يىلى ئىيۇندىن باشلاپ بۇ مەكتەپنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئوقۇتقۇچى بولۇپ، باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچى - لىرىغا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىن دەرس ئۆتكەن. 2009 - يىلى كۈزدە شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىغا يۆتكىلىپ، ھا - زىرغىچە مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئەدەبىيات ئىنستىتۇتىدا ئىشلىمەكتە.

ئابدۇقادىر جالالىددىن ئىزچىل تۈردە دەرس مۇنبىرىدىن ئاي - رىلماي كەلگەن بولۇپ، ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىشكە كۆپرەك تايانغان. ئۇ 2002 - يىلى ئىيۇلدا ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئايا - لىنى يوقلاش پۇرسىتىدە خوكورىكو ئىلغار پەن - تېخنىكا ئالىي ئىنستىتۇتىنىڭ بىلىم شۇناسلىق بۆلۈمىدە ئۆز خىراجىتى بىلەن بىر يىللىق ئىلمىي زىيارەتتە بولغان. 2006 - يىلى ئۆكتەبىردىن

2007 - يىلى سېنتەبىرگىچە ئەنگلىيەنىڭ كامبىرىج ئۇنىۋېرسىتېتى ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات مۇنبىرىدە ھۆكۈمەت خىراجىتى بىلەن ئىلىم زىيارىتىدە بولغان. ئۇ بۇ ئىككى قېتىملىق ئىلىم زىيارىتىدە ئىگە بولغان تەسىراتلىرىنى مەدەنىيەتشۇناسلىق ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن سېلىشتۇرۇپ مەخسۇس ئەسەرلەرنى يازغان.

ئابدۇقادىر جالالىدىن شېئىر، ماقالە، تەرجىمە ۋە دەرسلىك قاتارلىق تۈرلەردىن تەشكىل تاپقان يىگىرمە پارچىدىن ئارتۇق كىتابنىڭ ئاپتورى ۋە تەرجىمانى. بۇ كىتابلار تېما جەھەتتىن سىياسىي، پەلسەپە، ئېستېتىكا، ئەدەبىيات، مەدەنىيەت، مائارىپ، فولكلور قاتارلىق ساھەلەرگە چېتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىلمىي ئەمگەكلىرى تۆۋەندىكىچە:

شېئىرلار

«شاراب تومۇرى»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1993 - يىلى نەشرى.
«كۆيگەن دېڭىز»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2001 - يىلى نەشرى.
«قىشتىكى خامان»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

ماقالىلەر توپلىمى

«ئەقىل مېۋىسى ۋە شەيتان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1995 - يىلى نەشرى.
«ئابدۇقادىر جالالىدىن ماقالىلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى.
«ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«يۈزىمىز، ئۆزىمىز ۋە كۆزىمىز»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

ساياھەتنامىلەر

«ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«مەۋجۇتلۇق تەشۋالىقى»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

تەرجىمىلەر

«ئەپلاتون پاراڭلىرى — سوقراتنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى» (ئەر - كىن ئىبراھىم بىلەن بىللە)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1996 - يىلى نەشرى.
«زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ» (ئاپتورى: فېرېدېرېخ نېچشې)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشرى.
«ھۆكۈمدارلار دەستۇرى» (ئاپتورى: ماكىياۋېللى)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى.
«غەربنىڭ تەپەككۈرى» (ئاپتورى: م. ئادلىپ)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشرى.
«قىزىل خەت» (ئاپتورى: ن. خاۋسورن)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2009 - يىلى نەشرى.
«پەزىلەت گۈلىستانى» (ئاپتورى: شياۋلىڭ دىڭداڭ)، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشرى.
«ھايۋانلار قورۇقى» (ئاپتورى: گ. ئورۇپېل)، مىللەتلەر نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى، بېيجىڭ.
«غايىۋى دۆلەت» (ئاپتورى: ئەپلاتون)، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«ئۆلۈم رەزىل ئەمەس» (تەرجىمە شېئىرلار)، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

تۈزگەن كىتابلار

«تىل - ئەدەبىيات» (ئۇيغۇر مەكتەپلىرى تولۇقسىز 1 - يىل - لىق 2 - قىسىم، باشقىلار بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ ما - ئارپ نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.

«يېزىقچىلىق» (يانداشما مەشىق، تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ 3 - يىللىقلار ئۈچۈن)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.
 «تىل - ئەدەبىيات - ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئوقۇتۇش قوللانمىسى»، (تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ 1 - يىللىقلار ئۈچۈن، يالقۇن روزى بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى 2008 - يىلى نەشرى.

«ئەدەبىيات - سەنئەت نەزەرىيەسىدىن ئاساسلار» (ئالىي مەكتەپ ئوقۇشلۇقى، باشقىلار بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ ما - ئارپ نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.

«قەشقەردىكى يەر شارى» (كوللېكتىپ ئاپتورلارنىڭ شېئىرلىرىدىن، باشلامچى تۈزگۈچىلەرنىڭ بىرى)، مىللەتلەر نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى، بېيجىڭ (ئاپتور بۇ توپلامنىڭ خەنزۇچە نەشرى بولمىش «飞石» نىڭ تەرجىمىسىنى بېكىتىش خىزمىتىنىمۇ ئۆتىگەن).

ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ بىر قىسىم ئىجادىي ئەسەرلىرى ۋە تەرجىمە ئەسەرلىرى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەرنىڭ ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىيات دەرسلىكلىرىگە كىرگۈزۈلگەن، بىر قىسىم شېئىرلىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان، يەنە بىر قىسىم شېئىرلىرى ئۆزبېكىستان ۋە قازاقىستان مەتبۇئاتلىرىدا ئېلان قىلىنغان. ئۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى تۈرلۈك ئاممىۋى تاراتقۇلارنىڭ مېھمىنى سۈپىتىدە كۆپلىگەن سۆھبەت ۋە بايانغا ئىشتىراك قىلغان. ئۇ بىر ئىجتىمائىي پائالىيەتچى سۈپىتىدە دىيارىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت ئەنجۈمەنلىرىدە، ئىلمىي ئەنجۈمەن -

لەردە، باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەردە، ئاتا - ئانىلار يىغىنلىرىدا، مائارىپ مەسئۇللىرى ۋە ئىشچى، كادىرلار كۇرسلىرىدا ئىككى يۈز قېتىمدىن ئارتۇق نۇتۇق سۆزلىگەن.

ئۇنىڭ ئىلمىي ۋە ئەدەبىي ئەمگەكلىرى مەملىكەت ۋە ئاپتونوم رايون بويىچە ھەر دەرىجىدىكى مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن.

ئابدۇقادىر جالالىددىن شېئىرىيەتنىڭ ئىجادىيەت، تەرجىمە، تەتقىقات ۋە تەنقىدچىلىك قاتلاملىرىدا سەمەرىلىك ئەمگەك مېۋىدە. لىرىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى، ئۇ ئەدەبىياتىمىزدا ئۆزگىچە تەسىر پەيدا قىلغان «گۈڭگا شېئىر» ھادىسىسىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن بىر ۋەكىلى سۈپىتىدە ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىگە سازاۋەر بولدى. دەۋ - رىمىز كىشىلىرىنىڭ مەنىۋى تەقەززاسى ئۇنى پۈبلىستىك ماقالىدە - لەر ئۈچۈن كۆپرەك قەلەم تەۋرىتىشكە ئۈندىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ - نىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى نىشانغا ئالغان قىسقا ماقالىلىرى پەلسەپىۋى تېرەنلىككە ئىگە ئىكەنلىكى ھەمدە ئىلھامبەخش خا - ھىشلار بىلەن تويۇنغانلىقى بىلەن مەنىۋى زوقتىكى ئالاھىدە بىر قىزغىنلىقنى ياراتتى. ئوقۇرمەنلەر شائىر ئابدۇقادىر جالالىددىننى بىر ئىجتىمائىي تەنقىدچى سۈپىتىدىكى پۈبلىست سۈپىتىدە قىياس قىلىشىدىغان بولۇشتى.

ئابدۇقادىر جالالىددىن بۈگۈنكى گۇمانتار پەنلىرىمىزنىڭ ئاكتىپ پەرۋىشكارى سۈپىتىدە ئەدەبىيات - سەنئەت، مائارىپ، پەلسەپە، مەدەنىيەت، جەمئىيەت ساھەلىرى بويىچە كىرىشمە ئىزدە - نىشلەردە بولدى ھەم ئۇنىڭ بىر قىسىم نەتىجىلىرى جامائەتنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. ئۇ تەپەككۈرنىڭ مەلۇم بىر قىرى بىلەن چەكلەنمىدى، بەلكى ئۆزگىرىشچان ھادىسىلەر دۇنياسىنى ھەرىكەتچان نەزەر بىلەن كۆزىتىشكە تىرىشتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئى - لىمىنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى مۇرەككەپ رېئاللىقنىڭ بىر تەرىپىدە - نى يورۇتۇشنى مەقسەت قىلغان بولۇپ، دۇنيانى بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە قىلىپ چۈشىنىش ئۈچۈن ھالقىما پەنلەر نۇقتىسىدىكى كۆ -

زىتىشنى قولغا كەلتۈرۈش لازىم ئىدى. ئۇ ھازىرغا قەدەر ئېلان قىلغان تۈرلۈك ئەسەرلىرى ئارقىلىق كىشىلەرىمىزدە كەلگۈسىدە دىكى تېخىمۇ پىشقان ئىلمىي ۋە بەدىئىي ئەسەرلىرىنى رويپاچا قىلىش قىرىش ئۈمىدىنى تۇغدۇردى.

نەشرىياتىمىز ئابدۇقادىر جالالىددىننىڭ ئەدەبىي ۋە ئىلمىي ئەمگەكلىرىنى يۈرۈشلۈك نەشر قىلىپ كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە سۈنۈش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ نۆۋەتتىكى ئىزدىنىشلىرىگە يېڭى نەتىجىلەرنى تىلەيدۇ.

مۇندەرىجە

- 1.....ئەبجەش خاتىرىلەر
- 3.....«يېڭى ئىدىيە» جۆيلۈمىسى
- 6.....يېڭى ئىدىيە
- 8.....دۆيۈزلۈك ئەخلاقىنىڭ كېلىپ چىقىشى
- 15.....مەھەللىمىزنىڭ ئىتىلىرى
- 30.....سېرىق چۈمۈلە بىلەن قارا چۈمۈلە
- 35.....ئەدەبىياتىمىزنىڭ روچۈنلىرى

- 41.....مۇھاكىمە ۋە تەقىرىزلەر
- 43.....توقۇنۇشۇمۇ ياكى توقۇنۇشتۇرۇشۇمۇ؟
- 79.....مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرىدىكى ئاممىبىلىق ۋە قاپىيە...
- 92.....بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تەنقىد قاتمىللىقى
- 110.....ئاھانە بەلگىسىنىڭ كەينىدىكى خاۋسورن
- 126.....ماياكوۋسكىي ۋە ئۇنىڭ «ئىشتانلىق بۇلۇت» داستانى
- 133.....مۇھەممەد رېھىم توغرىسىدا
- 138.....بىر ئاددىي ئىنساننىڭ قايغۇسى
- 145.....مائارىپنىڭ مەقسىتى توغرىسىدا ئويلىغانلىرىم
- 163.....ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئەنئەنىسىدە بىلىم
- 189.....يېپىق بىلىملىرىمىزنى قازايلى
- 208.....مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئېنىسكلوپېدىيە
- 225.....تىلەمچى ئايال، مودا قىز ۋە ئىستېمال
- 230.....بىزگە قانداق ئانىلار كېرەك
- 235.....قاراماي ۋە قارامايلىقلار
- 247.....«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى ۋە مەنئۇيىتىمىز

- 259..... «مىراس» ژۇرنىلى ۋە فولكلور مەدەنىيىتى
 265..... ئەركەك سۇنى كۆپرەك ئىچەيلى
 272..... خۇراپاتقا بىر سوئال
 281..... كۈلۈپ يۈرۈپ، كۈلكىگە قېلىش تېخىمۇ كۈلكىلىك
 286..... قەشقەردىكى قىزىق پاراڭلار
 293..... ئۇششۇك تەگكەن باغ
 299..... ئۇ نېمە ئىزدەيدۇ؟
 302..... تۇرسۇنبەگىنىڭ كۈلكىسى
 306..... ئەدەبىيات ۋە ماكان خاتىرىسى
 309..... شائىر قەلبىدە نېفىت ۋە تۇپراق
 312..... تەبىئەت، جەمئىيەت، شېئىرىيەت
 321..... رەسىملەردىن ئېرىشكىنىم ئاز ئەمەس

- 331..... سۆھبەتلەر
 333..... كىتاب ئوقۇش ۋىجدانە مەسئۇلىيەت
 339..... ھاياتلىق — ئەدبىنىڭ ۋەتىنىدۇر
 346..... مەن، سەن، ئۇ
 356..... ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى
 369..... ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بىلەن سۆھبەت

- 381..... تەرجىمە ئەسەرلەر
 383..... ھېكايە يېزىش ھەققىدە
 ئېلىتىشىنىڭ نوبىل ئەدەبىيات مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىدا
 393..... سۆزلىگەن نۇتقى
 405..... لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ غېربىلىقى
 413..... ھەققانىيەت ئۆلمەيدۇ

ئەبجەش خاتىرىلەر

«يېڭى ئىدىيە» جۆيلۈمىسى

— ئافغانىستان يازغۇچىسى ئۆلفەت ئىزىدىن

داۋراڭچى بىر مىنۇتلۇق داۋراڭ ئۈچۈن 30 مىڭ يۈەننى نەق ئالدى - دە، داۋراڭ ئىشلەشكە كىرىشىپ كەتتى. ناخشا چولپىنى ئوبراز بەدىلى ئۈچۈن 10 مىڭ يۈەننى نەق ئالدى. ۋاقتى بىر مىنۇت ياكى ئۇنىڭدىن ئاز.

دەۋاگەر ئىلتىجا قىلىپ كەلدى، بوسۇغىلاردا جىنايەت شان - شەرەپكە، پۇرسەتكە، زىياپەتكە ئايلاندى. ھاجەتلەردىن بىنلار ئۈندى، داچىلار ئۈندى، ماشىنىلار ئۈندى...

يېڭى ئوقۇش پۈتكۈزگەن ئىستۇدېنت قىز ئانىسىنىڭ باشلىشىدا، خىزمەت ئىزدەپ ئىشخانغا كىردى، تارتىملار بايلىققا تولدى، ئىپپەت سودىسى باشلاندى. ئىشخانلاردىكى توختام ئىشرەتخانلاردا ئەمەلىي - لەشتى.

ئاخۇنۇم نىكاھ ئوقۇدى، ئالدىغا 50 يۈەن قوبۇلدى، ئاخۇنۇم چالۋاقتى: — نىكاھ ئوقۇپ ھارامنى ھالال قىلدىم. ھالاللىقنىڭ بەدىلى مۇشۇمۇ؟ پايىشە زىنا خۇددى پۇلنى نەق ئالدى، ئاندىن نازلىنىشقا باشلىدى. دوختۇر ئىنجىقلاپ تۇرغان بىمارنىڭ يانچۇقىدىكى پۇلنى ئاۋۋال سۇغۇرۇۋالدى، ئاندىن دىياگنوزىنى باشلىدى.

زوردۇن سابىر ئون بەش يىل يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ «ئا - نا يۇرت» تىرىلۈگىيەسىنى يېزىپ چىقىپ، ھېچنېمىگە ئېرىشەل - ھەي ئارماندا ئۆلۈپ كەتتى. يازغۇچى بىلەن خوشى يوق مۇلا - زىملارمۇ كىتابخانلاردا ئۇنىڭ كىتابىنى سېتىپ، تۇرمۇش راسخوتى تاپىدۇ.

ئەدىبلەر نەشرىيات بوسۇغىسىدا دۈگىدىيىپ يۈرۈشكەن يېزىق مەدىكارلىرى. ئۇلار ئۆز ئەمگىكىنىڭ باھاسىنى يېزىق سودىگەرلەردىن ئەيمىنىپ سورىشىدۇ.

ھەسەل ھەرىسى پۇل ئۈچۈن ھەسەل يىغمايدۇ، ئۇنىڭ ھەسەل يىغىشى بىر خىل مەۋجۇتلۇق قىممىتىگە ئىگە. لېكىن ھەسەلچىلەر ھەسەلنى پۇلغا ساتىدۇ. ھېچقانداق ئىدىيەگە قىزىقمايدىغان نەشرىيات سودىگەرلىرى ئەدىبىنىڭ ئىنسانىيەت روھىغا ئەمەس، بەلكى ئەدىبىنىڭ بازىرىغا قىزىقىدۇ.

— يېزىقچىلىق بىر پۇلسىرات كۆۋرۈكى، ئۇ قەيەرگە ئېلىپ بارىدۇ؟
— يىقىلىپ چۈشەشكە جەھەننەمگە، يىقىلمىساڭ قىيامەتكە ئېلىپ بارىدۇ.

— قىيامەت دېگەننىڭ نېمىسى؟

— زەردابى قەلەم، گاداىي ئەلەم دېگەن گەپ.

قاسساپ پۇل ئالماي تۇرۇپ گۆش بەرمەيدۇ، ئاشپەز پۇل ئالماي تۇرۇپ ئاش بەرمەيدۇ. شەھەرنىڭ قىستىڭ رەستىلىرىدە پۇل تۆلدەمەي تۇرۇپ ھاجەتخانغا كىرگىلى بولمايدۇ. ۋاھالەنكى، يازغۇچى جېنىنى خەجلەپ، نېسىگە يازىدۇ.

«قۇتادغۇبىلىك» تىن ئودغۇرمىشىنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنىڭدىن

سورىدىم:

— ئىدىيەنى نېمىشقا پۇلغا ئېلىشمايدۇ؟

— چۈنكى، ئىدىيەنى يېڭىلى بولمايدۇ.

— چۈشەنمىدىم.

— زامانداشلىرىڭ قورساق كويىدا، ئۇلار ئىلىمداردىن ئىدىيە

ئەمەس، نان تەلەپ قىلىدۇ.

— قورساق توققارچۇ؟

— ئۇلار ئىشرەت كويىدا. ئۇلار يېڭى ئىدىيەگە ئەمەس، تازىلىق

قەغزىگە موھتاج.

- مەن نېمە قىلىشىم كېرەك؟
— سەن سۈكۈت قىل. دۇنيانىڭ يۆنىلىشىنى ئاياللار بەلگە-
لەۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ كوپتىسى ۋە يوپكىسىدا ئەقىدىگە قىزىقمايدىغان
ئادەملەرنىڭ بۇرنىغا چۈلۈك ئۆتكۈزىدىغان ئىدىئولوگىيە بار.
— ئۇنداقتا...
— جىم تۇر، تەپەككۈر قۇلاقلىرى پاك بولدى. جىسمانى سەز-
گۈلەر دىڭ بولدى.
ئاھ، سىنا چۆلى، ئارىلىقنىڭ قانچىلىك يىراق؟!

2009 - يىلى، مارت، ئۈرۈمچى

قوشۇمچە:

يېڭى ئىدىيە

ئۆلگەن (ئافغانىستان)

مەشرىققىمۇ باردىم، مەغربىكىمۇ باردىم، ھەممە يەرگە باردىم،
ھەممە ئادەمدىن ئىزدىدىم.
ھەممە شەھەرنى كەزدىم، ئەمما ھېچكىمنىڭ ئۆيىدە ئۇنىڭ ئاد-
رىسى يوق ئىكەن.

مەن ئىزدەيدىغان نەرسىلەر بۇ يەردە يوق ئىدى، ئەمما يۇقىرى
مەنەپكە يامىشىدىغان پەشتاقلارنى تاپقىلى بولىدۇ.
يېڭى ماشىنىغا ئېرىشمەكچى بولغانلار ئېرىشتى، بېيىماقچى
بولغانلارنىڭ پۇلى بانكىنى تولدۇردى.

پەقەت مېنىڭ ئارزۇيۇملا ئەمەلگە ئاشمىدى. چۈنكى مەن موھ-
تاج بولغان نەرسىلەر ناھايىتى قىس ئىدى، لېكىن مەن ئۇنىڭغا
ئېرىشىشنى بەكمۇ خالايمەن.

شۇنداق، مەن يېڭى ئىدىيە ۋە يېڭى دۇنياغا موھتاج. بۇ يەردە
يېڭى رادىيو، يېڭى كىنو، يېڭى سانائەت، يېڭى زىبۇ - زىننەتلەر
بار. لېكىن يېڭى ئىدىيە يوق.

بۇ يەردە شائىرلار تالاي شېئىر يېزىشتى، لېكىن يېڭى ئىدىيە يوق.
باھارنىڭ ئېلىپ كەلگەنلىرى يەنىلا بىز تالاي قېتىم كۆرگەن
ۋە پۇرىغان گۈللەر.

ئەسەرلەر ئۆتتى، «گۈل ۋە بۇلبۇل كۈيى» نى تەكرارلاپ كەل-
دۇق، يېڭىلىق يوق.

بىز كونا نەرسىلەردىن يېڭى تېما ئىزدەيدۇق، خۇددى مومىيلارغا
يېڭى چۈمبەل تارتقاندەك.

بۇ يەردە ئانىلار يېڭى ئىنسانلارنى تۇغدى، لېكىن ئۇلارنىڭ مې -
ئىسىدە يېڭى ئىدىيە تۇغۇلمىدى.

بۇ يەردە ئاياللارمۇ تالاغا چىقىدىغان بولدى، لېكىن يېڭى ئىدىيە
يە مېڭىدىن چىقالمىدى.

بۇ يەردە ئۆرپ - ئادەتلەر تۈپەيلىدىن قىزلار ئاتا - ئانىسىنىڭ
قېشىدا تۇرۇپ قېرى قىزغا ئايلانغاندىن كېيىن ياتلىق بولدى.

بۇ يەردە ئانىلارنىڭ سەگۈنچەكلىرىدە تەۋرىنىۋاتقىنى كونا ئۇ -
قۇملار، ئېيتىلىۋاتقىنى كونا ئاھالار.

بۇ يەردە ئامانەتكە تايىنىپ ياشايدىغانلار مىليونېر بولۇپ كەت -
تى، ساۋاتسىزلار باشلىق بولدى.

بۇ يەردە ئاياللارنىڭ سۆلىتى ئەرلىرىدىن ئېشىپ كەتكەن بول -
سىمۇ، موللار ھاراقكەشلەر سورۇنغا قاتنىشىدىغان بولسىمۇ،
يەنىلا يېڭى ئىدىيە يوق.

بالىلار تۇغۇلۇپلا قېرىپ كېتىدۇ. ئۇلار كونا دەۋرنىڭ بۆشۈكىدە
ئۇخلايدۇ. ئاڭلايدىغىنى بۇرۇنقى ئاھاڭ، ئۇلارغا قارايدىغىنى مومايلار.
ئەگەر ياشلىرىمىز ساقلىنى ئالماي قويسلا، ئۇلارنى بوۋاي دېيىشكە
بولدۇ.

يېڭى دوپپا كىيىپ، يېڭى ئىدىيەلەرنى رەت قىلدۇق. يېڭى شە -
ھەرلەردە كونا ھېكايىلەر.

قېرىلارنىڭ سورۇنىدا بۇرۇنقى ناخشىلارنى ئوقۇدۇق، بىز قې -
رىلارنى دىسكو ئويناتماقچى بولدۇق.

مۇرادىم ھاسىل بولمىدى. يېڭى ئىدىيەلەرنى باشقا يەردىن ئىز -
دسىم بولغۇدەك.

يېڭى ئىدىيە كونا پەرەسلەرنىڭ قېشىدا يوق.

80 ياشلىق بوۋاي يېڭىدىن ئۆيلەنسۇمۇ، بەربىر بوۋاي، يېڭى
كىيىم كىيىسىمۇ بەربىر بوۋاي. ئۇ يېڭى ئۆيگە كۆچسىمۇ بەربىر
كونا چايدۇقلىرى ئەگىشىپ كېلىدۇ.

ئۆيلەر يېڭى، ئىدىيەلەر كونا. ئۇلار يېڭى ئۆيدە تۇرسۇمۇ يېڭى
ئىدىيە ۋە يېڭى پىكىر پەيدا بولمايدۇ.

ئامالسىز ئىدى.

كىتاب كۆتۈرۈپ رەستىدە كېتىۋاتقاندىم، رەستە بويدىكى بىر تىلەمچى يېنىدىكى بىر تىلەمچىگە مېنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ بىرىنمىلەرنى دەيدى. ئۇلار كىر چىرايلىرىنى پۈرۈشتۈرۈپ كۈلدى. مەن ئۇلارغا ھومايدىم.

— كەچۈرۈڭ ئەپەندىم، باج ئالمىغاندىكىن كۈلۈۋەردۇق.

مەن نېمە دېيىشىمنى بىلەلمەي ئۇلارغا قاراپلا قالدىم.

— بىز ئەرزىمەس ئادەملەر، — دەيدى ئۇلارنىڭ بىرى، — ئەر.

زىمەس ئادەملەرنىڭ ئالىيجانابىلار ئۈستىدىن كۈلۈش ھوقۇقى بولار؟

— ئەمەس نېمىگە كۈلدۈڭلار؟

— كىتابمۇ كۆپىيىپ كەتتى، بىزمۇ كۆپىيىپ كەتتۇق. سىز

بۇنى كىتاب ئارقىلىق داۋالىيالايسىز؟

مەن يەنىلا نېمە دېيىشىمنى بىلەلمىدىم.

— كىتاب ئالغان پۇلغا بىزدەك تىلەمچىدىن نەچچىنى قۇتۇل.

دۇرغىلى بولار؟ — دەيدى يەنە بىرى.

ئۇلار تىلەمچى بولغاچقا مۇتەپەككۈر بولغانمۇ ياكى مۇتەپەككۈر

بولغاچقا تىلەمچى بولغانمۇ، بۇنى ئايرىيالىمىدىم. دەماللىققا گاڭ.

گىراپلا قالدىم. قانداقتۇر بىر كۈچ مېنى ئۇلارغا يېقىنلاشتۇردى.

— يۇرتىمىزدىن ئېقىپ چىقتۇق. تىلەمچىلىك قىلىپ تەقدىر.

نىڭ چاقچىقىغا چاقچاق قايتۇرۇۋاتىمىز، — دەيدى بىر تىلەمچى.

— ھار ئېلىۋاتقانلىرى ھەقىچان؟ — سورىدىم مەن.

— ھار ئېلىپ قانداق قىلاتتۇق. ھازىر كىم بىلەن كىمىنىڭ

ئىشى!

— ئادەمنى نومۇس ئۆلتۈرىدۇ دېگەن گەپ بار، — دېدىم مەن.

— نومۇس؟! — دەيدى بىراقلا ئىككى تىلەمچى، — بىز نومۇس

دېگەن گەپنىڭ نېمىلىكىنى ئاللىبۇرۇن ئۇنتۇپ كەتتۇق. بىزنىڭ

نومۇسىمىز يۇرتىمىزدىن ئايرىلغاندىلا ئۆلگەن.

ئەندىكىپ كەتتىم. نومۇسنىڭ ئۆلگەنلىكى توغرىسىدىكى خە-
تابنامىنى تار رەستىدىكى مۇنۇ تىلەمچىلەردىن ئاڭلاپ قېلىشنى
خىيالىغا كەلتۈرمەپتىكەنمەن.

بۇ مەن ئاڭلىغان ئاچچىق، ئەمما دىلكەش بىر پاراڭ بولدى.
ھەشەمەتلىك داستىخانلار سىپايە گەپلەر، ئەدەپ، تەكەللۇپ، تەۋازۇ
بىلەن توشۇپ كېتىپ، نەق گەپلەرنى تاپقىلى بولماس بولۇپ كەت-
تى. شېرىن ئاٹام، شېرىن كالاملاردا نە كۆڭۈلنىڭ رىزاسى، نە
قىسمەتنىڭ داۋاسى، نە ئازادلىك ھاۋاسى!!!

كىرىزىسلىك خىياللارغا پېتىپ يۈرگىنىمگە ئۇزاق بولۇپ
كەتكەندى. سائەت - سائەت ئولتۇرۇشلاردا قەلب دېگەن نېمە يوق،
پەقەتلا تەخسىدە ئىسكىلىتى كۆرۈنۈپ قالغان بېلىق. تەبەس-
سۇملاردا مېھىر يوق، پەقەتلا ئۇ بىر ئادەت. سەمىمى قەلب ئىزدە-
گەنلەر كور، ئۇلار سېنىڭ سەمىمى قەلبىڭنى دەسسەپ ئۆتۈپ
ھارامدىن لوقما ئىزدىشىدۇ. كۆز يېشىغا باي ئاياللار ھەرگىزمۇ
ئالدىدىكى دەرەخنىڭ سايىسىنى كۆزلىمەيدۇ، ئۇلارنىڭ بىقارار
كۆزلىرى يىراق - يىراقلاغا تەلمۈرۈپ جۇلاسىدىن كېتىدۇ. سۆ-
لەتلىك يىگىتلەرنىڭ لەۋزىدە سالماق يوق، باتۇرلارنىڭ ئەرۋاھى
يىراقلاغا كۆچمەكتە.

ئېرىشىش قىيىن، ئېرىشىلگەننىڭ قىممىتى يوق. زامان مۇ-
ئەككەللىرى چېكىتى يوق تارازىلارنى كۆتۈرۈپ بازار ئارىلاپ يۈ-
رۈشىدۇ. جانانلارنىڭ بۈگۈنكى كۈلكىسى سېنىڭ ئەتىكى ئوغاڭ،
مۇھەببەت خەتەرلىك ئويۇن... شائىرلىقىمغا سوئال قويۇۋىدىم، ئۇ،
سۆزلەرنى سەپكە تىزدى:

شۇنچە ئاختۇرسام تۈزۈك قاپاق يوق،
باراڭ پاراڭغا ئوخشىماي قالدى.
ھېچكىم لەۋزىدە ئەھدە ۋاپا يوق،
پاراڭ پاراڭغا ئوخشىماي قالدى.

تامام ئوت ياقى كۆڭۈل كۆزىگە.
سالام سالامغا ئوخشىماي قالدى.
ئۆزگىرىپ تۇردى يارىنىڭ قارارى،
جانان جانانغا ئوخشىماي قالدى.
مېھرابتىن چايان چىققىنى قىزىق،
پالان پالانغا ئوخشىماي قالدى.
دەلدۈش تۈرۈپمۇ بېرەر پەتمۇ،
ساراڭ ساراڭغا ئوخشىماي قالدى.
ئېشىڭنى يەپمۇ بېشىڭنى يەيدۇ،
بالاڭ بالاڭغا ئوخشىماي قالدى.

ئۆيگە يېتىپ باردىم، كېچە، ھەممە ياق جىمجىت، ئۆزۈمنى
تىڭشاپ ئولتۇرىمەن. ئېسىمگە بىر جۈملە سۆز كېلىۋىدى، شۇ يې-
تى خاتىرىلەپ قويدۇم:

نومۇسنى بىلمەسلىك قورقۇنچلۇق، لېكىن نومۇسنى بىلگەن
تۈرۈقلۈك، نومۇس قىلىشقا جۈرئەت قىلالماسلىق تېخىمۇ قور-
قۇنچلۇق.

بۇ، تىلەمچىلەرنىڭ سۆزىدىن كېيىن مىڭبىر ئويلىنىپ تاپقان
يەكۈن بولدى. ئويلاپ باقسام، كۈچىدا ئولتۇرۇپ تىلەمچىلىك قى-
لىش بىلەن ئىشخانىدا ئولتۇرۇپ تىلەمچىلىك قىلىشنىڭ يىلتىزى
بىر ئىكەن. قارىغاندا، نومۇسنى قايرىپ قويۇش ئەخلاقى راۋۇرۇس
مۇدا بولۇپ قاپتۇ.

قىزىم بۇلبۇلنانىڭ بىر سوئالى ئېسىمدىن كەچتى. ئۇ تۇرغان
توختەموفنىڭ «نوزۇگۇم» ناملىق تارىخىي رومانىنى ئوقۇۋېتىپ
شۇنداق سورىغانىدى:

— نوزۇگۇمنى چىڭ لەشكەرلىرى تۇتۇۋېلىپ ھېيتگاھ ئالدى-
دىن ئېلىپ ماڭسا، كىشەنلەنگەن نوزۇگۇمنى كۆرگەن ئونمىڭلىغان
ئامما قاراپ تۇرىدىكەن، ئۇنى قۇتۇلدۇرۇش پەقەت ئۇنىڭ ئاشىقى

باقىنىڭلا ئىشى بولۇپ قاپتىكەن. بۇنداق ئەھۋال ئەسىرلەر سېپى ئاقسۇدىن ئۆتۈپ، ئىلىغا بارغۇچە داۋاملىشىدىكەن. پەقەت ئۇلارغا ئىچى ئاغرىغان نەچچە ئون دەرۋىشلەرلا ئەگىشىپ ماڭىدىكەن. بىر-چارە نوزۇگۇمغا ياردەم قىلىدىغان تۈزۈك ئادەم چىقمايدىكەن. دادا، زادى تارىخنىڭ ئۆزى شۇنداقمۇ ياكى يازغۇچى شۇنداق يازغانمۇ؟ سوئال ساددا، لېكىن تەبىئىي ئىدى. بۇ تەبىئىيلىكتە تەپەككۈ-رۈمنى ھالسىرىتىدىغان دەرىجىدە چوڭقۇرلۇق باردەك قىلاتتى. بۇ سوئالنى بىر باكمىرە قىزنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ساپ ئىنسانىي تەبىئەت-نىڭ دۈردانىسى دېيىشكە بولاتتى. ئىنسانىيلىق بىلىمدىن ئەلا، دېگەن گەپ شۇنىڭدىن بولسا كېرەك.

قىزىمنىڭ سوئالى نوزۇگۇمنىڭ بىر قوشقىنى ئېسىمگە سالدى:

ئېگىز تاغدىن سۇ چۈشتى،
سۈزۈپ ئىچەر يەر بارمۇ؟
نوزۇك باشقا مۇڭ چۈشتى،
ئېلىپ كېتەر ئەر بارمۇ؟

نوزۇگۇمنىڭ سوئالى بىلەن قىزىمنىڭ سوئالى تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا بىر سوئال ئالدى. بۇ ھەرگىزمۇ بىر قەلەمكەش ئۆز ئالدىغا يالغۇز جاۋاب بېرەلەيدىغان سوئال ئەمەس ئىدى. نەق شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە، بىرنېمىلەرنى دەپ قىزىمنى رازى قىلدىم. بىراق، شۇنىڭدىن كېيىن مەن شۇ سوئالغا ئەسىر بولغىنىمچە ئىز-چىل خىيال قىلدىم. ئۇشتۇمتۇت شۇ سوئالغا مۇناسىۋەتلىك قىزىمنىڭ زىقارلىق بىر تەجرىبىنى بىر ماتېرىيالدىن ئۇچرىتىپ قالدۇم. بىر ئادەمنىڭ ئەقلى چەكلىك، كۆپچىلىكنىڭ ئارىسىدا ئاقىللار بار. كۆرگىنىمنى ئوتتۇرىغا تاشلاپ بېقىشنى لايىق تاپتىم.

تەجرىبە خادىملىرى بەش مايمۇنى قەپەسكە سولاپ، بىر ساپاق بانانى قەپەسنىڭ ئۈستۈنكى شادىسىغا ئېسىپتۇ. ناۋادا مايمۇن با-

ناننى ئېلىشقا ئۇرۇنسا، سۇ پۈركۈلۈپ، ماي مۇنلارنىڭ ھەممىسى تەڭلا ھۆل بولۇپ كېتىدىكەن. بۇنى ئەقىللىك ئالىملار ئەنە شۇنداق لايىھەلىگەنكەن. دەسلەپتە بىر ماي مۇن باناننى ئېلىپ يېمىشكە ئۇرۇنۇپتىكەن، نەتىجىدە بەش ماي مۇننىڭ ھەممىسى بىردەك ھۆل بولۇپ كېتىپتۇ. ماي مۇنلار نۆۋەت بىلەن ئاشۇنداق ئۇرۇنۇشتا بو- لۇپ، ئوخشاش ئاقىۋەتنى كۆرۈپتۇ. ئاخىرىدا ماي مۇنلار ھۆل بولۇپ كېتىشتىن قورقۇپ باناننى ئېلىپ يېمىشكە ئۇرۇنمايدىغان بوپتۇ. كېيىن، تەجرىبە خادىملىرى بىر ماي مۇننى قەپەستىن چىقىرد- ۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا يېڭى بىر ماي مۇننى سولاپتۇ. يېڭى ماي مۇن بانانلارنى كۆرگەن ھامان ئېتىلىپتۇ. نەتىجىدە، قالغان تۆت ماي- مۇندىن راسا دۇمبا يەپتۇ. چۈنكى ئۇ تۆت ماي مۇن ئۇ بىزنى ھۆل قىلىۋېتىدۇ، دەپ ئەنسىرەيدىكەن. يېڭى ماي مۇن ئاخىر ئارزۇسىدىن ۋاز كېچىپتۇ.

تەجرىبە خادىملىرى ئەسلىدىكى تۆت ماي مۇننىڭ بىزنى چىقىد- رىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىككىنچى بىر يېڭى ماي مۇننى كىرگۈ- زۈپتۇ. بۇ ماي مۇنمۇ باناننى كۆرۈپ، ئېلىپ يېمەكچى بوپتۇ. ئەل- ۋەتتە، ئۇنىڭ تەقدىرىمۇ بىرىنچى يېڭى ماي مۇنغا ئوخشاش دۇمبا يېمىش بوپتۇ. قىزىق يېرى شۇكى، بىرىنچى يېڭى ماي مۇن كېيىن- دىن كىلەردىن ھەممىدىن بەكرەك كۈچەپ ئۇرۇپتۇ. ئىككىنچى يېڭى ماي مۇن قانچە قېتىم ئۇرۇنسا، ھەمراھلىرى تەرىپىدىن شۇنچە قې- تىم تاياق يەپ، ئاخىر بولدى قىپتۇ.

ماي مۇنلار ئەنە شۇنداق تەرتىپتە ئالمىشىپتۇ، ئاخىر ھېچكىم بانانغا چىقىلالمايدىغان بوپتۇ. ئۇلار بۇنداق بولۇشنىڭ سەۋەبىنى زادىلا چۈشەنمەيدىكەن، پەقەت بانان يېمىشكە ئۇرۇنسا، باشقا ماي- مۇنلاردىن دۇمبا يەيدىغانلىقىنىلا ئۇقىدىكەن.

يۇقىرىقى تەجرىبە بايانىنى قىزىمغا ئوقۇپ بەرگەندىم، ئۇ: — ماي مۇنلارمۇ قىزىق ئىكەن، ھۆل بولۇپ كەتكەنگە نېمە بولاتتى؟ — دەپ ئىنكاس قايتۇردى.

— ھۆل بولۇپ كېتىشنىڭ ھېچقىسى يوقلۇقىنى پەقەت تەج-
ربە خادىملىرىلا بىلىدۇ. مايمۇنلار ئۇنى بىلسە، دۇمبىنىڭ ئورنىغا
بانان يېگەن بولاتتى، — دېدىم مەن جاۋابەن.

مايمۇنلارنىڭ يېڭى ئەخلاقىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەممىمىزگە
چۈشىنىشلىك بولدى. بىراق، تەجربە خادىملىرىنىڭ ئەخلاقىنى
چۈشىنىش ئۈنچە ئاسان ئەمەس ئىدى. بۇ يەردە ئىككى خىل ئەخلاق
بىردەك قىلاتتى، لېكىن بىر ئەخلاق يەنە بىر ئەخلاقنىڭ مېۋىسى
ئىدى.

شېكېسپېر دادىللىق بىلەن «ئەمەلىي كۈچ ئەخلاقى» دېگەندە-
كەن. ئۇ بۇ خىل ئەخلاقنىڭ مەنبەسىنى دېمەپتۇ. چۈنكى، دادىللىق
ۋە ئەمەلىي كۈچنىڭ روھىي ۋە ئەقلىي مەنبەسىنى بولىدۇ.
كىشىلەر ھەقىقەتنى ئۆزلىرىنىڭ نەپس - خاھىشلىرىغا بوي-
سۇندۇرۇش يولىدا بىخۇدلارچە ئىلگىرىلەۋەردى. شېكېسپېر ئېيت-
قان ئەمەلىي كۈچ ئېھتىياجىغا ھاكىم بولۇشنى ئىستىگەنلەرنىڭ
قولغا ئۆتكەندە، ئەخلاق خاراب بولدى.

2008 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

مەھەللىمىزنىڭ ئىتىلىرى

ئىت كۈچۈكلەر گىرە - گىرە،
يۈرىدۇ بىرەر - بىرەر،
قوي تۇغىدۇ بىر - بىرەر،
يۈرىدۇ گىرە - گىرە.

— ئۇيغۇر خەلق تەمسىلى

كىمدۇر بىرى: «ئادانلىق تەرەققىيات بىلەن ماس قەدەمدە يېتىد-
لىپ بارىدۇ» دېگەنكەن. دەسلەپتە بۇ نېمە دېگەندۇ، دەپ ھەيران
قالغانىدىم. بەزى ئىشلار ئادەمنى ئۇزاققىچە ھەيران قالدۇرۇپ،
ھەيرانلىققا كۆندۈرۈپ قويدۇ، شۇ چاغدا سەن ھەيران قېلىشنىڭ
نېمە ئىكەنلىكىنى ئۈنتۈپ كېتىسەن. بېشىدىن جىق ئىش ئۆت-
كەن، ھەييار بىر قوشنىمىز بولمىدىغان، ئۇ كىشى ئۈشتۈمتۈنلا ئا-
خىرەتكە كېتىپ قالدى. ھەممىمىز: «ئۇ تېخى ئاخشام ساپساقلا ئى-
دىغۇ» دەپ قېلىشتۇق. رەھمەتلىك كۆرگەنلىكى كىشىگە چاقچاق
قىلاتتى، ھەتتا ئويناپ يۈرگەن كەپسىز بالىلارمۇ ئۇنىڭ چاقچىقىم-
دىن خالىي ئەمەس ئىدى. بىز ئۇنى دوختۇرخانىغا يوقلاپ بارغانىد-
مۇ بىزگە چاقچاق قىلدى. ئۇنىڭ دوختۇرخانىغا ساق بېرىپ، مۇر-
دىغا ئايلىغان ھالدا ئۆيىگە قايتىپ كېلىشى داۋالاش ئۈسكۈنىلىرىد-
نىڭ ئىلغارلىقى بىلەن كۆرەنمەيدىغان زامانىمىز دوختۇرخانىلى-
رىغا نىسبەتەن بىر قارا يۈمۈر ئىدى. ئۇ ئۆز ھاياتىدا تالاي ئالدىغان
بولسا كېرەك، ئىدارىدىكى سۇ مېيى ياكى تۇخۇم تارقىتىش ھەق-
قىدىكى گەپلەرگە ئېرەن قىلىپ كەتمەيتتى. كىشىلەر بۇنىڭ سەۋە-
بىنى سوراپ تۇرۇۋالغاندا بولسا، ئۇ تۆت ئەتراپقا ئىتتىك قاراپ

قويۇپ شۇنداق دەيتتى: «خاماندىكى چۈشنى تاغارغا ئۈسسۈۋېتىپ، ئۇنى مېنىڭ ئەمەس دەپ ئويلايمەن. ئالدىمدىكى بىر قاچا ئاش مەن ئۈچۈن تارتىلغاندا، مېنىڭ ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەيمەن، ھەتتا ئاغ-زىمىدىكى ئاشنىڭمۇ ئۆزۈمنىڭ ئىكەنلىكىگە گۇمان قىلىمەن، تاكى ئاشۇ بىر قوشۇق ئاش كانىمىدىن ئۆتۈپ بولغاندا، «شۈكۈر، بۇ ئاش راستتىنلا مېنىڭ ئىكەن، دەيمەن». كىشىلەر بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۈلۈشەتتى. تولا ئادەم ھاياتتىكى چاقچاقلارنى كۈلۈپلا ئۆتكۈزۈۋېتىدۇ - دە، ئۇ ھەقتە ئويلانماي قويدۇ. بەزى قاقباشلار ھەممىنى ئىچىدە ئويلاپ، ئىچىدە ھۆكۈم قىلىدۇ. نۇرغۇن ئېسىل سۈپەت كىشى جىمجىت ئويلاپ، جىمجىت ياشاشنى تۇرمۇش دەستۇرىنىڭ ئەڭ ئايانچىلىق سەھىپىسىگە يوغان قىلىپ يېزىۋېلىپ، ئاخىرەتكە قايتقاندىمۇ جىمجىت قايتىشىدۇ. تىرىكلەر بۇنىڭدىن تاسادىپىلىق ھېس قىلىشىدۇ ھەم: «ئۇ تېخى بىر ئوبدان تۇراتتىغۇ!» دېيىشىدۇ. ئۇلار ھەممە نەرسىنى بىلىپ، قەلب دۇنياسى تىلىسماتقا ئايلانغاندا، تاۋۇتقا مىنگىشىدۇ. تاۋۇتنى كۆتۈرگەن ياشلار ئۇنىڭ ئېغىر-لىقىنى كۆرۈپ: «بۇ زادى مۇردىنىڭ ئېغىرلىقىمۇ ياكى سىرنىڭ ئېغىرلىقىمۇ» دەپ قېلىشىدۇ. بىز ئەمدى ھېلىقى قىزىقچى قوش-نىمىزنىڭ گېپىگە كېلەيلى. ئۇ مېنىڭ ئالدىراش كېتىۋاتقىنىمنى كۆرگىنىدە: «ھەممە ئىشقا ئۆزۈڭنى ئۇرۇۋەرمە، بەزى ئىشلارغا پەقەت ھەيرانلا قال!» دەپ قوياتتى. مەن: «ئۇ ئادەم ھەمىشە ھەيرانلا قالامدىغاندۇ، بۇ مۇمكىنمۇ» دەپ ھەيران قالاتتىم. ئۇ ھەممە ئىشقا ھەيران ئىدى، مەن بولسام ئۇ ئادەمگە ھەيران ئىدىم. كېيىن بىل-سەم، نادانكەنمەن. ھەيران قېلىش ئۈچۈن ھەيران قالماسلىق كېرەك ئىكەن، بىر مەزگىل ھەيران قالمىغاندىن كېيىن، ئاندىن ھەيران قالغىلى بولىدىكەن. ھەيران قېلىش ئۈچۈن ئاز - تولا بىرنەرسە بىلىش كېرەك ئىكەن، يەنى ئۆزىنى ھەم ئۆزىگىنى ئاز-تولا چۈشەنگەن بولۇش كېرەك ئىكەن.

ھەيران قېلىش ئۈچۈن كۆپ نەرسىنى بىلىش كېرەك. كۆپ

نەرسىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئىزچىل ھەيران قېلىش بىلىش ساھەسىدە -
دىكى بىر خىل ئىنقىلاب.

قىزىقچى قوشنىمىز ھايات ۋاقتىدا ماڭا تولىمۇ ئاددىي بولۇپ
تۇيۇلاتتى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن، قانداقتۇر بىر مۇھىم نەرسە
مەڭگۈ يوقىلىپ كەتكەندەك خورسىنىش پەيدا قىلدى. ئۇنىڭ بىر
قۇردىشىنىڭ دېيىشىچە: «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دەۋرىدە ھەپ -
سىگە كىرىپ، ئون نەچچە يىل يېتىپ چىقىپتۇ، بۇنىڭغا ئۇنىڭ
دوستلىرى ھەم كەسىپداشلىرى سەۋەبچى بولغانىكەن. «ياخشى ئۆ -
لۈمدىن يامان تىرىكلىك ئەۋزەل» دېگۈچىلەرنىڭ قولىدىن نېمە
ئىشلار كەلمەيدۇ؟! ئۇنداقلار كۈندە مىڭ قېتىم ئۆلىدۇ، شۇنداقتىمۇ
سايىدەك قىمىرلاپ يۈرگەن مۇردىسىنى ھايات دەپ يۈرۈۋېرىدۇ.
ئادەم، ھاياتتەك ئۆلۈم، ئۆلۈمدەك ھايات! پاسىلىڭدا ياتقان سان - سا -
ناقسىز تاپتىن كېلىۋاتقان بەتبۇي پۇراقىلار مېنى تۇنجۇقتۇرۇپ
قوياي دېدى!

«نادانلىق تەرەققىيات بىلەن ماس قەدەمدە يېتىلىپ بارىدۇ» -
بۇ سۆز مۇشۇ كۈنلەردە مەن ئۈچۈن تولىمۇ جەلپكار تۇيۇلىدۇ. تەر -
بىيە كۆرمىگەن، ساددا كىشىلەرنى «نادان» دەپلا قۇتۇلماق ناھايىدە -
تى ئوڭخاي، مەسىلەن، ئۆزلىرىنى ئەلەمدار ۋە قەلەمدار ھېسابلايدۇ -
دىغان ئادەملەرنىڭ نادانلىقىدىكى ۋەھشىيلىكىنى قىياس قىلماق -
نىڭ مۇشكۈلۈكى ۋەھشىيلىكىنى قىياس قىلماقنىڭ مۇشكۈلۈ -
كى. يىراق سەھرادىكى توپا چىراي ئادەملەر مەدەنىيەتلىك شەھەر -
لىكلەرنىڭ تەبىئىتىدىكى ئەخمىقانلىك، ساقال - بۇرۇتلىرى پا -
كىز قىرىلغان گۈلگۈن چىرايىدىكى مەينەتلىكلەرنى كۆرگەنلىرىدە -
دە ئىچىدە كۈلىدۇ. پاكىز چىرايغا تېپىپ چىققان رەزىللىكىمۇ
پارقىراق بولىدۇ. ئەمما بۇنداق يۈزلەر ھاياتىي كۈچ تۈپەيلىدىن
ئەمەس، بەلكى قورقۇنۇش، ۋەھىمە تۈپەيلىدىنلا سالىپىيىپ تەرلەيدۇ.
نومۇس قىلىشنى بىلمىگەنلەردە باتۇرلۇق بولمايدۇ. قورقۇنۇ -
چاقلار نومۇستىن تەرلەشنى بىلمەيدۇ. ئۇلار دەل قورقۇنۇنچاقلىقى

تۈپەيلى باشقىلارغا زىيانكەشلىك قىلىدۇ. قەدىمكى زامانلاردا كىم-كىشىلەر ساددا ھەم باتۇر ئىدى. ئۇلارنىڭ ياۋۇز لۇقىمۇ سىدام ھەم ھەشەمەتسىز بولۇپ، كىشىلەرنىڭ نەزىرىنى ئاياغ ئاستى قىلىدىغان غەلىتە نىقابلىرىمۇ يوق ئىدى. ئۇلار زوراۋان بولغان بولسا، تارىخ سەھنىسىگە زوراۋان پېتى چىقىۋېرەتتى. بىراق ھازىر ئۇنداق ئەمەس، كىشىلەردە پاراسەت بىلەن بىلىم كۆپەيدى. زامانىۋى كىشىلەر ئۆزلىرىدىكى ۋەھشىيلىك ھەم ئاجىزلىقنى پەردازلايدىغان لوگىكىلىق سىستېمىلارنى تەسىرلىك ھالدا بايان قىلالايدۇ. بۇرۇنقى قىلار باتۇرلۇق ھەققىدە قوشاق توقۇغان بولسا، ھازىرقى كىشىلەر كازاپلىقنىڭ توم - توم رسالىلىرىنى كەشىپ قىلىپ، يوسۇن - مىزنىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىگە ئايلاندۇرالايدۇ. ئىنسانشۇناسلارنىڭ قەيت قىلىشىچە، ھايۋانلار ياۋۇز بولسىمۇ، بىر - بىرىگە كۈلۈپكەتەن قەتلىئام يۈرگۈزمەيدىكەن، بىر - بىرى ئۈستىدىن چىقىم ۋە تۆھمەت قىلىشمايدىكەن. لېكىن ئادەملەر دىيانەت ھەققىدىكى قانۇن - مۇسۇلماننى ئىبادەتخانا سۇپىلىرىدا كۆتۈرۈپ يۈرسىمۇ، بىر - بىرىدىن تۈپەنلىشىپ قىرىدىكەن ۋە ھورى كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان ئىسسىق قانلارغا پەي قەلەم، موي قەلەم، قومۇش قەلەم، پولات قەلەم، ئېلېكترىن قەلەملىرىنى چىلاپ تۇرۇپ، سەتەڭلەرگە ئوخشاش ناز - كەرەشمىگە باي قىسىلەرنى يېزىپ چىقىشىدىكەن. نادانلىقتىكى ياۋۇز لۇق ئىستىخىيەلىك بولىدۇ، ئاقىللىقتىكى ياۋۇز لۇق پىلانلىق ھەم سىستېمىلىق بولىدۇ. قەدىمكى رىمنىڭ داڭلىق مۇتەپەككۈرى سېنىكا قالتىس ناتىق سۈپىتىدە ھۆرمەت قازانغان، لېكىن ساخا - ۋەت بىلەن قانائەتنى تەرغىب قىلغان بۇ پەيلاسوپ، ئەينى ۋاقىتتىكى پادىشاھنىڭ يېنىدىكى ئەتمۇارلىق ئەرباب سۈپىتىدە ئاساسلىق پىتىنخور بولۇپ، ھەر خىل ناباپ يول بىلەن بايلىق توپلىغان. خىرىستىيان ئىلاھىيەتچىلىكىنىڭ كاتتا ۋەكىلى ئاۋگۇستىن رىم پادىشاھىغا خۇشامەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ مىللىي قېرىندىشىنى يامان كۆرسەتكەن. 20 - ئەسىردىكى ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ يىرىك ناما -

يەندىلىرى بولمىش ئايىپىك ۋە غاپۇر غولاملار ئۆزبېك پىروزسىنىڭ ئۈستازى ئابدۇللا قادىرىي ئۈستىدىن ئاساسسىز ھالدا «مەسلە» تاپشۇرغان ۋە ئۇنىڭ پاچىئەلىك ئۆلۈمىنىڭ تىرىك گۇۋاھچىلىرىغا ئايلانغان. بىزدە بۇنداق ئۆلىمايى ئەكابلار ئاز ئەمەس. بىزدە جا-ھان غوۋغالىرىدىن خالىي ھالدا، قاپىيە گۈزەللىكى ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتكەن نەزمىكەشلەرمۇ ئاز ئەمەس. بىزدە ئەدىبلىك شوھ-رىتى ئۈچۈن باشقىلار ئۈستىدىن ئىغۋا تىلرقتىشنى سەۋدايى كەسىپ قىلىۋالغان بەچچىلەرمۇ دۇنياغا كەلدى. تېخى ئۇلارنىڭ «كۈش - كۈش» لەپ قويسا، رەقىبلىرىنى ئېرىنچەكلەرچە قاۋاپ بېرىدىغان ئەرزان باھالىق كۈچۈكلەرمۇ بار. بىزدە ئالدىراش تۈلۈق سۆرەۋاتقان ئايغىرنىڭ جەڭگىۋار يەرلىرىگە قونۇپ، ئاۋارچىلىك تۇغدۇرغانلىقى ئۈچۈن پىرى مۇشربكىلىرىنىڭ چىرايىغا دوكلات نەزىرىدە قاراپ ھىجىيىدىغان چىۋىن، كۈمۈتلەر ئاز ئەمەس.

شۇنداق، قوغى شامالدا قالسىمۇ، تۇمشۇقنى يوشۇرغىنى بىلەن پەخىرلىنىپ يۈرىدىغان تۆگىقۇشى ناھايىتى كۆپ. ئىككى يازغۇ-چىنى مۇھەررىر قىلىپ بىر تەھرىراتقا ئەكىرىپ قويسا، بىر-بىرى بىلەن «سىنىپىي دۈشمەن» ئوينايدىغان زىيالىيچاقلار ناھايىتى كۆپ. بۇلارنىڭ قايسىبىرىنى سۆزلەپ بولغىلى بولسۇن!

خوش، يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسى ئاقلارنىڭ روھىدىكى بىداۋا كېسەللەر. تارىخ دەل مۇشۇنداق كېسەللىك تۈپەيلى ئىلىم ۋە تەرەققىيات كىرىزىسىگە ھامىلىدار بولدى.

ئۆزىنىڭ ياشاش ۋە پىكىر قىلىش جەھەتتىكى تەبىئىي ھوقۇ-قىنى يۈرگۈزەلمىگەن خەلقىئالەم ئەخلاقىنىڭ بارلىق ماددىسىنى تەلتۆكۈس ئىجرا قىلىشقا ھۆددىگەر بولالايدۇ. ئۇنىڭسىز ھەرقانداق خەلق ئاۋۋال ئۆز - ئۆزىگە دۈشمەن بولىدۇ، ئاندىن ھۆكۈمدارنىڭ ئەۋرەت لاتىسىغا ئايلىنىدۇ.

تارىخ، جەمئىيەت، ھوقۇق ئۈستىدىكى ئويلىنىشلىرىنى ئەدىب-لەرگە يۈكلەپ قويغان خەلق تولىمۇ تەلەپسىز بولىدۇ. رۇسىيە

پەيلاسوپى بەردىيائېف 19 - ئەسىر رۇس زىيالىلىرى ھەققىدە توختالغاندا، ئۇلارنىڭ مەپكۈرە ئۈستىدە رېئاللىقتىن ئايرىلغان ھالدا مەست - ئەلەس بولۇپ كېتىشلىرىنى تەنقىدلىپ ئۆتكەن. ئۇ: «ئەدەبىي ئوبزورچىلار ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي پىكىرلەرنىڭ غو- جايىنىغا ئايلاندى» دېگەندە، بۇنداق ئەھۋالدىن رازى ئەمەسلىكى چىقىپ تۇرىدۇ. دەرۋەقە، ئىجتىمائىي ھوقۇقنىڭ نېمە ئىكەنلىكى- نى قايرىپ قويۇپ، ئىدىيە ئۈچۈن ھارماي ئىشلەيدىغان زىيالىيلار كۆپ ساننى ئىگىلەيدۇ. تۈرگېنىف رۇسىيەدىن رازى بولمىغاندا، فىرانسىيەگە كەتكەن. تولستوي ئۆزىنىڭ قورۇقىدىكى يانچىلارنى ئازاد قىلىپ، ئۆزى ئۇلار بىلەن بىللە يەر تېرىغان. لېكىن تولىستوي زامانىسىدىكى رۇسىيەدە مىليونلاپ يانچى قۇللۇققا گىرىپتار ئىدى. تولستوي بۇلارغا سىياسىي جەھەتتىن رېئال چىقىش يولى كۆرسىتىپ بەرەلمىگەن. شۇنىڭ بىلەن تولستوينىڭ خەلقىگە بولغان ھەمنەپەس روھى پوپ بىلەن ئەدەبىنىڭ روھىغا مۇناسىپ كاتېگورىيەدە يەدىن بەربىرى ھالقىپ كېتەلمىگەن. 20 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر ئەدىبلىرى رۇس زىيالىيلىرىنىڭ تەسىرىگە كۆپرەك ئۇچرىغان بو- لۇپ، ئۇلارنىڭ ئىدىئولوگىيەسىدە سوتسىيالىستىك ئېلىمېنتلار خېلى روشەن. ئۇلار تولستوينىڭ سوتسىيالىزمغا قايىل بولىدۇ - يۇ، تۇرمۇش شەكلى جەھەتتىن يېسىننىچە ھۆكۈمەتسىزلىكنى ئىجرا قىلىدۇ. بىزدە پۇشكىن ۋە يېسىننىدىكى ھاراقكەشلىككە شائىرانە سۆيۈنۈپ، تەقلىد قىلىپ ياشىغان ياش ئەدەبىياتچىلار خېلى كۆپ ئۇچرايدۇ. 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىغا كەلگەندە ئۆمەر ھەييا- چە ئاسسىلىق قوشۇلۇپ، ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ بەزمىلىرى سۇ- يۇق ھەم مەسئۇلىيەتسىز خاراكتېرگە تېخىمۇ بېيىدى. ئۆمەر ھەي- يام بىر ماتېماتىك ھەم مۇتەپەككۈر شائىر ئىدى، بىز ئۇنى يەڭ- گىلىلىك بىلەن خاتا چۈشەندۈك، ئاخىر ئۆمەر ھەييام رۇبائىيلىرى زابوي زىيالىيلىرىمىزنىڭ يول خېتىگە ئايلاندى.

خەلق ھاياتىدا ئەدىبلەر كەم بولسا بولمايدۇ. لېكىن ئۇلار پۈت-

كۈل ئىجتىمائىي ناقىسلىقنىڭ شىپالىق دورىسى ئەمەس. مەسىلە، ئۇلارنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى قانداق چۈشىنىپ، قانداق باھالاشتا. ئۇلارنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغان ئىلھامى كۆپ ھالدا ئىنسانىي مەھكۇم. لۇقنىڭ دۈشمىنى بولۇپ كەلگەن. چۈنكى ئىلھام ئىنسان ۋۇجۇدىغا قاقچىلانغان ئىلاھىي باتارىيە. ئۇنىڭ جارى بولۇشى شائىر قەلىمىدە مۇناسىپ ئىسيانكارلىقنى پەيدا قىلىدۇ. ھېچبولمىغاندا، ئۇنىڭ ئۆزگىچە ئىپادە ئۇسلۇبى ئىدىيە ھەم تىپ مۇستەقىللىقىغىچە ئېلان قىلىدىغان توسۇن جەڭ مارشى بولالايدۇ. ئەمما شۇنداق شا. ئىرلارمۇ باركى (بۇنداقلا مۇتلەق كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدۇ)، دەل مۇشۇلار ھەققىدە نىچىشې ئېيتىدۇكى: «شائىرلارنىڭ مەدھىيە. سى ئۇلارنىڭ قارشىلىقىدىنمۇ خەتەرلىك. خۇددى ھومبېر ئېيتقاندا. دەك، مەدداھلار يالغاننى كۆپ قوشىدۇ». بۇ يەردىكى مەسىلە، قانداق ئەھۋال ئاستىدا كىم ئۈچۈن ۋە نېمە ئۈچۈن «يالغان» چىلىق قىلىشتىن ئىبارەت. شائىردىكى چىنلىقنىڭ يېتەكچى ئەقىدىسى توغرا بولسىلا، ئىنسانىيەت چىنلىقى شائىرلارغا يول قويدۇ.

ئەھۋال ئەنە شۇنداق. ئۇنداقتا، خەلق ئۆزلىرىنىڭ بىلىملىك ئادەملىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن ئۈمىدلىنىش ۋە پەخىرلىنىشكە ھەقىقىمۇ؟ ئەگەر «زىيالىي» دېگەن سۆز ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ سۈكۈت قىلىدىغان سەگەك تاماشچىلاردىن دېرەك بەرسە، خەلق ئۇلار ئۈچۈن تەجربە ماتېرىياللىرىغا ئايلىنىپ قالىدۇ، ئۇلار بۇ ماتېرىيال ئارقىلىق ئەدەبىيات ياكى پەلسەپە يارىتىدۇ، خالاس.

سالاۋات، ھەممىگە سالاۋات! ئادەمزات شۇنداق مەخلۇق. ئىنسان ئالدىدىكى دۇنيا ئىبىرەت ۋە ھېكمەت ئۈچۈن تارتۇق قىلىنغان. بىز تەپەككۈرىمىز ئاساسىنى كۆز ئالدىمىزدىن ئىزدەيمى، ھەمىشە تا. رىخچىلار، پەيلاسوپلار، ئەدىبلەر ۋە سىياسىيونلارنىڭ يازمىلىرىغا مۇراجىئەت قىلىمىز، ئۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىنى تەپەككۈر ھەرىكەت. تىمىزنىڭ تايانچىغا ئايلىندۇرۇۋالسىمىز. دەل شۇ چاغدا بىز ئۆزگە. رىپ تۇرۇۋاتقان دۇنيانىڭ ھەقىقىتىدىن بىلىپ - بىلمەي يۈز ئۇ.

رىگەن بولمىز. مانا بۇ ئۇچۇر ۋە مەدەنىيەت تىپلىرىنىڭ رەڭگارەڭ تالاسىدىن توقۇلغان زامانىۋى جەمئىيەت مۇھىتىدىكى بىزدەك زىيالىيلارنىڭ نادانلىقى. لېكىن بۇ، ئىلىم ھەشەملىرى بىلەن ياسان-دۇرۇلغاچقا، ئاسانلىقچە چېنىپ كەتمەيدۇ. دەل مۇشۇ چانماسلىقى بىلەن ئالىم كەسپى كىمىر - تەمەنئادىن، ئاۋام ئالدىنىشتىن خالىي بولالمايدۇ.

كۈتۈپخانىلار تۈرلۈك ئىدىيە ۋە ئىلمىي ئېقىمنىڭ دەستۇرلىرى بىلەن توشۇپ كەتتى. دوكتور ۋە پىروفېسسورلار ھەربىر ساھە بويىچە گويىا بىر قوشۇن بولۇپ قۇرۇلدى. لېكىن مەدەنىيەتلىك پۇقرالارنىڭ ئاياغ ئىزلىرىدىن تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن ئەخلا-قىي كىرىزىس يامراپ چىقتى. توۋا، ئەقلى بولغانلىقى تۈپەيلى مەخلۇقلار ئارا سەلتەنەتلىك بولغان ئىنسان ئەلمىساقىتىن بېرى ھېسابسىز پىكىرى ئىزدىنىشتە بولدى، لېكىن ئۇ ماھىيەتتە ئۆزدىكىنىڭ تۇنجى ئەجدادىدىن ھالقىپ كېتەلمىدى، بەلكى تارىختا يۈز بەرگەن تالاي قانخورلۇقنىڭ سايىسى ئۇنىڭ بەستىنى يىگىلىتىپ قويدى. ھايۋانلاردا ئەقىل بولمىغىنى ئۈچۈن، ئۇلارغا شەرىئەت ۋە تەرىقەت دېگەنلەر كەتمەيدۇ، ئۇلار ئاخىرقى سوراقنىڭ ئالدىغا يارالمىشتا قانداق بولسا، شۇ پېتى بارىدۇ. ئۇلاردىكى خۇلق بىز ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈرىغا تالاي ئىلھام ۋە يىپ ئۈچىنى تەمىن ئەتتى. ئۇلار بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان مىجەزى بىلەن ئەدەبىيات-مىزدا ھەر خىل تىپقا ئايلاندى.

ھايۋانلارنىڭ تۇرمۇشى ئىنسانلارنىڭ پىكىر قىلىش ئادەتلىرىدەك گە چوڭقۇر تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن. مۇقەددەس كىتابلاردا رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئادەملەر ئۆلگەنلەرنى دەپنە قىلىشنى قاغىدىن ئۆگەنگەنىكەن. ئىنسانلارنىڭ ئەجدادى ياسىنىش، گىرىم قىلىش ۋە سەنئەت بەرپا قىلىش جەھەتتە ھايۋانلاردىن، بولۇپمۇ قۇشلار تۈر-كۈمىدىن كۆپ بىلىم ئالغانىكەن. ئۇلار بىز ئىشلەپچىقىرىش پائالىيەتلىرىمىزگە كۈچ قوشۇش بىلەن بىللە، مەنىۋى تەسەررۈپىدە

مىزغا ھېسابسىز خۇرۇج قوشقاندىن. بۈگۈنكى زامان كارخانا مۇ-
تەخەسسسلرى بۇرىدىكى جەڭگىۋارلىق، ئۇيۇشچانلىق ۋە تەش-
كىلچانلىقنى بىر ئەقىل - پاراسەت سۈپىتىدە كارخانا باشقۇرۇش
ئىلمىگە تەتبىقلاشقا ئۈلگۈردى. ئۇلار بۇ ھەقتە مەخسۇس كىتابلار -
نى يېزىشتى. فىرانسىيەلىك فابۇر مەخسۇس ھاشاراتلارنىڭ ئالاھى-
دىلىكلىرىنى بايقاش بىلەن نام چىقاردى. ئۇنىڭ ھاشاراتلار ھەققىدە-
دىكى كىتابى دۇنياۋى داڭلىق ئوقۇشلۇق. بىلگەنلەر ئۈچۈن، زاماندا-
ۋى جەمئىيىتىمىز ئۇلاردىن كۆپ نەرسىلەرنى ئۆگىنىشكە موھتاج.
ھايۋانلارنى ئاز - تولا چۈشىنىدىغان بىر دوستۇمنىڭ دېيىش-
چە، ئاتلاردا شۇنداق بىر خۇي بار ئىكەن: بىر ئايغىر ئۆزى تەۋە
بولغان ئۇيۇر (جەمەت توپى) نى پىداكارلىق بىلەن قوغدايدىكەن. ئە-
گەر ئادەملەر نەسىل ئېلىش ئۈچۈن ئايغىرنىڭ كۆزىنى تېڭىپ، ئۇ-
نىڭ توپى ئىچىدىكى بايتالار بىلەن چېتىشتۇرسا، بۇنى بىلىپ قال-
غان ئايغىر ئۇدۇل كەلگەن يەرگە ئۇسۇپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالىدىكەن.
مەن بۇ گەپنى ئاڭلىغاندا، ئۇزۇنغىچە ئويلىنىپ كەتتىم.
ئاتلاردىكى ئىنتىزام ئۆزىنى ئېتىقادلىق ئاتىۋالغان ئىنسانلار
قوۋمىغا سېلىشتۇرغاندا نەقەدەر ماتانەتلىك! لېكىن ئات قوۋمى
بۇنى بىباھا مەنۋىيەت سۈپىتىدە قەدىرلەپ، قەسىدىلەرنى يې-
زىشىمىغان، تىلىسىز تەبىئەت ئۆزىنىڭ ساددا ھەم غالىب خۇلقىغا
بىز تېخى بىلىپ بولالمىغان تالاي خەزىنىنى يوشۇرغان.

ئات، ئېشەك بىلەن سېلىشتۇرۇلغاندا، كۆز ئالدىمىزدا يۇمۇرلۇق
بىر كۆرۈنۈش ئايان بولىدۇ. جانلىقلار بىر - بىرى بىلەن ئەنە
شۇنداق زەنجىرسىمان سېلىشتۇرۇلغاندا، جانلىقلارنىڭ ھەرىكەتچان
جىسمىنى يېزىق قىلغان بىر مۇقەددەس كىتاب يېپىلىدۇ. بۇنى ئۇ-
قۇش ئىنساندىن ئۆزگىچە بىر ئىخلاسىنى تەلەپ قىلىدۇ. بىز دۇنيا-
نىڭ كەينىدىكى چەكسىز بىر دۇنيانى ھېس قىلغاندەك بولىمىز.
ئەمما، ئۇنىڭغا بىرەر ئىسمىنى قويۇشقا دەرھال پېتىنالمىمىز.

ھايۋانلارنىڭ ئىچىدە ئادەملەر ئۈچۈن ئىشلەيدىغانلىرىمۇ بار

ئىكەن. ئادەملەرنىڭ بېقىشىغا كۆنۈپ، ئۇلارغا ئوزۇق بولىدىغانلىقىنى بىلمەي بار ئىكەن. ئادەملەرگە ھەمراھ بولۇپ ئۇلارغا مۇھاپىزەتچى بولىدىغانلىرىمۇ بار ئىكەن. ئادەملەرگە خىرىس قىلىپ ياشايدىغان ياۋايىلىرىمۇ بار ئىكەن. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇلارنىڭ ئۆزىگە خاس مەجەز - خۇلقى كەلتۈرۈپ چىقارغانىكەن. نېمە ئۈچۈندۇر، ئادەملەرگە كۆنۈك ھايۋانلار ئىچىدىكى ئىت يېقىندىن بېرى مېنى بەكرەك ئويلىنىدۇرىدىغان بولۇپ قالدى. ئازراق ئاق - قارىنى پەرق ئەتكۈدەك بولغاندا قارىسام، ئىت ئادەملەر بىلەن بىللە ياشايدىكەن. يېقىنقى مەزگىلگىچە بۇنىڭ ماڭا نىسبەتەن غەيرىي تۈيۈلىدىغان ھېچقانداق يېرى يوق ئىدى. بىراق، يېقىندىن بېرى مەن ئىتنى كۆرسەم قىزىقىپ قارايدىغان بولۇپ قالدىم.

قارىغاندىن كېيىن ئويلايدىغان گەپ ئىكەن. قاراش كۆزىتىش دائىرىسىنى قارالغۇچىنىڭ ئۆزىگە مەركەزلەشتۈرۈش بولۇپ، بۇ چاغدىكى زامان تاق ھەم ئويىپىكتىپ بولىدۇ. ئويلاش بولسا، قارال - غۇچىغا ئائىت خاتىرىلەر ۋە زامانلارنى دەستىلەش بولۇپ، بۇ چاغدا پىكىر بىلەن پىكىر توقۇلۇپ كېتىدۇ.

سەھرا كېچىلىرى ساپ ھەم بىپايان بولىدۇ. سامانىيولدىكى يۇلتۇزلار ئۆزىنىڭ يارقىن جىلۋىسى بىلەن ئاسمان گۈمبىزىگە يورۇق ھەم كەڭ جىيەك تارتقان. خىيالغا باي كېلىدىغان بالىلىق يۇلتۇزلاردىن پۈتكەن ئاشۇ سامانىيولدا تالاي رەت قاترىغان. بۇ يوللار مەندەك بىر سەبىي بالىنىڭ خىياللىرىنى يېڭى - يېڭى ئۇ - پۇقلارغا، تېخى ئېيتىلمىغان چۆچەكلەر دۇنياسىغا، بۇ دۇنيانىڭ سىرتىدىكى يەنە بىر دۇنياغا يېتەكلەپ ئاپارغان. يۇلتۇز زىمىستان تۈنلىرىدە تېخىمۇ جۈلالىنىپ كېتىشىدۇ. ھەي ي، ئاشۇنداق ساددا ھەم زىننەتتە خىس سەھرا كېچىلىرى ئىتلارنىڭ ھاۋشىشلىرىدىن ھەرگىزمۇ خالىي ئەمەس.

كېچىلەر ئەلۋەك ھەم تىنچ، لېكىن ئەتراپنى ئىتلارنىڭ قاۋاش - لىرى بىر ئالغان. ئەتراپتا ئىتلارنى دەككە - دۈككەگە سالىدىغان

ياكى ئىتلارنىڭ رىزقىغا چاڭ سالىدىغان بىرەر ئالامەت بولمىسىدۇ. ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى تون قاراڭغۇسىدا ناھايىتى ئەۋج ئالىدۇ. ئەتراپتا ھېچ ئىش يۈز بەرمىسە، ئىتلارنىڭ قاۋىشى نېمىشقا ئەدەپ كېتىدىغاندۇ، دەپ ئويلاپ قالاتتىم. ئەمدى چۈشەنسىم، بىرەر شە - پىنى سېزىپ قالغان ئىت قاۋاپ تاشلىسا، باشقا ھويلىلاردىكى ئىتلار بۇنى تەھدىت دەپ بىلىپ قاۋاشقا باشلايدىكەن. ئىتلارنىڭ ئاۋازىمۇ ئوخشىمايدۇ، بەزىلىرى سوزۇق، بەزىلىرى بوغۇق قاۋايدۇ، بەزىلىرىنىڭ قاۋاشلىرىدىن مىسكىن نالە - پەرياد بىلىنىپ تۇرىدۇ. بەزى ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى شۇ قەدەر قاباھەتلىكىكى، قەھرىتان كېچىنىڭ سوغۇق نەشتىرى بارغانسېرى كۈچىيىپ كەتكەندەك بىلىنىدۇ. بەزى ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرىدىن ئېرىنچەكلىك بىلىنىپ تۇرىدۇ.

زامان تەرەققىي قىلسا، ئىتلارمۇ مەككەرلىشىپ كېتىدىكەن. بۇلار چۆچۈگۈدەك ياكى قاۋىغۇدەك بىرەر ئەھۋال بولمىسىمۇ قاۋىدۇ. شىدىكەن. بۇنداق قاۋاش ئىتلارنىڭ غوجايىنلىرىنى ئەمىن تاپقۇ - زۇپ، خاتىرجەم ئۇخلىتىدىكەن. ئىتلارنىڭ سەۋەبسىز قاۋاشلىرى غوجايىنلار ئۈچۈن ئەللىي ناخشىسىمكىنتاڭ، قاۋاش قانچە ئەۋ - جىگە چىقسا، ئۆزلىرىنى بىخەتەر ھېس قىلىشقان غوجايىنلارنىڭ نېرۋىلىرى ئارامغا چىقىدۇ. بۇنى ئىتلارمۇ ياخشى بىلىۋالغان بولسا كېرەك، ئىتلارنىڭ بىر كېچىلىك قاۋىشى بەدىلىگە ئەتسى ئۇلارنىڭ يالاقلىرى ئىلتىپات بىلەن توشىدۇ. تاڭ قۇياشى ئىتلار - نىڭ زۇۋانىنى ئۆچۈرگەندە، غوجايىنلارنىڭ تىرىكچىلىك ھەرىكىتى باشلىنىپ كېتىدۇ. تۈنبويى قاۋاپ ھالسىرىغان ئىتلار ھويلا - ھويلىدا تۇمشۇقلىرىنى يەرگە تەگكۈزۈپ، غىدىقلاپ ئاۋاز قىلىۋاتىدۇ. قان ئىت چىۋىنلىرىنى خۇشياقمىغاندەك قورۇپ قويۇپ، سۇنايلىدۇ. نىپ يېتىشىدۇ. ئۇلار ئۆزى ساداقەت ئىزھار قىلىۋاتقان غوجايىن - لىرىنىڭ ھويلىسىغا ناتونۇش كىشىلەرنىڭ كىرىپ كېلىشىنى مۇمكىنقەدەر خالىمايدۇ. ياتلار كىرگەندە ئىتلار ئۆزلىرىنىڭ ئىت -

لىق بۇرچىنى دەرھال ئادا قىلمىسا بولمايدۇ - دە! ئۇلار ھېچبول-
مىغاندا سالپايغان قۇلاقلىرىنى دىگگايىتىشى ياكى بىر - ئىككى
مەرتەم قاۋاپ قويۇشى، ھەتتا زۆرۈر تېپىلغاندا بويىنىدىكى زەنجىر-
رىنى سىلكىپ شاراقىتىپ قويۇشى كېرەك. ئىت بۇ ھەرىكەتلەر-
نى ئىجرا قىلغاندا، غوجايىنىنىڭ ئەلپازىنى كۆزىتىشكە ئەھمىيەت
بېرىشى كېرەك. ئۇ، غوجايىن: «ھاي!» دېگەندە توختاپ قېلىشى
كېرەك.

مەن ھازىرغا قەدەر ئىت قوۋمىنىڭ بىر - بىرى بىلەن ئىناق
ھالدا توپلىشىپ ياشىغىنىنى كۆرۈپ باقمىدىم. ئۇلار ئەزەلدىن
شۇنداقمۇ ياكى ئادەملەر قوۋمى شۇنداق قىلىۋەتتىمۇ، بۇنىسى ئى-
نىق ئەمەس. لېكىن شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇكى، ئىت
قوۋمىدا بىر - بىرىگە ئۆچەكەش تەبىئىي بولمىسا، ئادەملەرگە ئا-
مال بولمىغان بولاتتى. قىزىق يېرى، ئىت قوۋمى كۈسۈكقا چۈش-
كەن قانچۇقنى كۆرگەندە جىم بولۇشىدۇ. بىر قانچۇق ئون نەچچە
كۈسۈكنى غالجىرلاشتۇرالايدۇ. ئىتلارنىڭ بۇنداق كوللېكتىۋىزىمى
قانچۇقتىن نېسىۋە ئېلىش تاماسىدا ۋۇجۇدقا چىققان، ئۇلارنىڭ
ئەلپازىدىن بىر - بىرىگە ياۋۇزلۇق يېغىپ تۇرىدۇ. دېمەك، ئۇلار
بىر - بىرىگە خىرىس قىلىش يۈزىسىدىن بىر يەرگە كېلىشىدىكەن،
ئۇلار غالجىرلىقىنى قاندۇرۇش يۈزىسىدىن بىر - بىرىدىن ئاي-
رىلالمايدىكەن.

ئىت ئۆزىگە سۆڭەك، نان تاشلاپ بەرگەن غوجايىنىنى كۆرسە،
ئېسىلىپ ئىرىكىلەپ كېتىدۇ، قۇيرۇقىنى شىپاڭلىتىپ، غىغشىغان
ھالدا ناز قىلىدۇ. لېكىن ئۆز قوۋمىنىڭ بىرەر ئەزاسىنى كۆرگەن-
دە دەرھال ھۇرپىيىپ، چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ، خىرىلداشقا
باشلايدۇ. كىشىلەر ئىتنىڭ بۇنداق تەبىئىتىنى ئىت تالاشتۇرۇش
ئارقىلىق تېخىمۇ ۋايىگە يەتكۈزىدۇ. غوجايىنلىرىغا لەززەت بېرىش
ئۈچۈن ئىتلار بىر - بىرى بىلەن تالىشىپ، قان بولۇپ كېتىدۇ،
ھەتتا بىر - بىرىنى بوغۇپ - تالاپ ھاياتىدىن جۇدا قىلىدۇ، بۇنىڭ

بەدىلىگە دوغا چىققان غوجايىنلار ئەل ئىچىدە نام قازىنىدۇ. ئىتلارنىڭ ئىچىدە ئوۋ ئىتلىرى بىر ئاز جەڭگىۋار كېلىدۇ. لېكىن ئۇلارمۇ غوجايىننىڭ كۆزىگە قاراپ ياشايدۇ. مەھەللىمىزدە قوغۇنلۇققا، ھويلا - ئارانلارغا قارايدىغان ئىتلار كۆپ بولسىمۇ، لالما ئىتلارمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. ئۇلار باشقا ئىتلارغا قارىغاندا مۇلايىم بولاتتى ياكى قېرىغان، كاردىن چىققان بولاتتى. ئۇلار مەھەللىدىكى بالىلارنىڭ قولىدىكى پارچە نانلار بىلەن مەئىشەت تاپاتتى. لالما ئىتلار ئادەم چىشلىمىگەن بىلەن، ئاخشاملىرى ھەممىدىن بەك قاۋايدۇ. كېيىن مەن چوڭ بولۇپ باشقا يۇرتلارغىمۇ باردىم، شەھەرلەردىمۇ ياشىدىم. شەھەرلەردە ئارزۇلۇق ئىتلارنىڭ تولىمىقىنى كۆردۈم. شەھەرلەردىكى ئىتلار ئەپچىل، ئوماق، پاكىز كېلىدىكەن. ئۇلار ئەركىلەشكە ناھايىتى ئۇستا كېلىدىكەن. ئۇلارنىڭ ئەركىلەشلىرى ئالدىدا مەھەللىمىزنىڭ ئىتلىرى يىپ ئېشىپ بېرەلمەيدىكەن. ئۇلارغا باققاندا مەھەللىمىزنىڭ ئىتلىرى قوپال، كېلەڭسىز، يېقىمىسىز تۇيۇلىدىكەن. گەرچە مەھەللىمىزنىڭ ئىتلىرى ئۆز غوجايىنلىرىغا ئۈنۈملۈك خىزمەت كۆرسەتسىمۇ، تەييار تاپ شەھەر ئىتلىرىدەك ئىززەتتىن بەھرىمەن بولالمايدىكەن. شەھەر ئىتلىرىنى پاكىز باقمىسا بولمايدىكەن. ئۇلارنى ئادەم قوۋمى يەيدىغان ئېسىل گۆشلەر بىلەن باقىدىكەن. نى - نى بۇدۇق قىزلار ئۇلارنى ئېسىل، خۇش پۇراق سوپۇنلار بىلەن يۇيۇپ، تاراپ تۇرىدەكەن. ئۇلار خانىملارنىڭ ئىسسىق، سېمىز كۆكسىگە بېشىنى قويۇپ ياتالايدىكەن، كەچلىرى چۈشكۈن، ئەمما روماننىڭ ئايال غوجايدىكىنىڭ بىقىنىدا بۇلۇتتەك يۇمشاق كارىۋىتىنىڭ پەيزىنى سۈرەلەيدىكەن. شەھەرلەردە ئاساسەن دېگۈدەك قاۋۇل، كۈچلۈك، سۈرلۈك ئىتلارنىڭ ھاجىتى يوقتەك ئىدى. نوچى ئىتلار ساقچىلار ۋە ھەر بىيلەرنىڭ گازارمىلىرىدا تەربىيە ئالدىغان بولسا كېرەك. شەھەر ئىتلىرى قانچە كىچىك بولسا، خانىملارنىڭ ياقىتۇرۇشىغا شۇنچە ئېرىشەلەيدىكەن. ئۇلار ياپراقتەك نېپىز، كىچىك تىللىرى بىلەن

خانملارنىڭ غىدىقىنى كەلتۈرۈپ، كۆڭلىنى ئالالايدىكەن.

كىنو ۋە تېلېۋىزىيە مېنى تېخىمۇ ئۆزگىچە ئىتلارنى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە قىلدى. غەربلىكلەر ئىتنى ئاجايىپ چوڭ بىلىدە.

كەن. ئېگەكلىرى ساڭگىلاپ تۇرغان، قۇلاقلىرى كېلەڭسىز، خۇددى بوۋاي - مومايلارغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئىتلار يۈل پادىشاھلىرىنىڭ

ھەشەمەتلىك خانلىرىنىڭ ئەركىسى بولالايدىكەن. بەزى ئىتلار رە - ئىس جۇمھۇرلار بىلەن بىللە ئالىي داچىلارغا بارالايدىكەن. ئا -

دەمزاننىڭ شور پېشانىلىرى كۆرەلمىگەن رە ئىس جۇمھۇر ئۇنداق ئىتلارنىڭ دائىملىق پاناھگاھى بولالايدىكەن. غەربتە مەخسۇس

ئىتلارغا ئاناپ ئىشلەنگەن چاتما فىلىملەر بولىدىكەن، ئۇلاردا ئادەم - دىنمۇ ئەقىللىك ئىتلار رول ئالىدىكەن. مۇشۇ كۈنلەردە مەھەللىد -

مىزنىڭ ئىتلىرى ئاشۇنداق ئىتلارنىڭ بارلىقىنىمۇ كۆرەمدىغاندۇ؟ قارىغاندا، غوجايىن دېۋەڭ بولسا، ھايۋانغىمۇ ئېغىرچىلىق بولىدە.

كەن، غوجايىن مەرىپەتلىك بولسا، ھايۋانمۇ بەھۇرۇر بولىدىكەن.

قانداقلا بولمىسۇن، ئىت قوۋمىنىڭ جەم بولۇپ ئۆتمەسلىكى ئومۇميۈزلۈك ھادىسە ئىكەن. ئۇلارنىڭمۇ نەسىللىرى ھەر خىل

ئىكەن. لېكىن بىر خىل يېرى، دۇنيادىكى ئىتلارنىڭ ھەممىسى ھويلا - ھويلىدا، ئۆي - ئۆيدە تۈرلۈك غوجايىنلارغا تەقسىملەنگە -

نىكەن. دۇنيادا دىنازاۋۇردەك بەھەيۋەت مەخلۇقلارنىڭ نەسلى قۇرۇپ كېتىپتۇ. شىر - يولۋاسلاردەك قەيسەر جانىۋارلارنىڭمۇ سانى ئازد -

يىپ قاپتۇ. لېكىن ئىتلار يەنىلا ئىت پېتى ياشاۋېتىپتۇ. زادى بۇ ئىككى قىسىمەتنىڭ قايسىسى ئەلادۇ؟ تەقدىرى ئەزەل ئەجەبمۇ

سىرلىق بولىدىكەن. بىراق، مۇشۇ سىرلىق دۇنيا ئىنسان ئەقلىد - نىڭ دائىملىق خېمىرتۇرۇچى بولۇپ كەلگەن.

بىزدە ئىت بار ئۆيگە پەرىشتە كىرمەيدۇ، دېگەن قاراش بار. بۇ، ئىتنىڭ خۇيىنى چۈشەنمىگەن كىشىلەر ئۈچۈن خۇراپىي سۆز بو -

لۇپ تۇيۇلىدۇ. بىراق، ھايات ئىقلىمغا ئىنچىكە سەپسالساق، ئۇ گەپنىڭ تېگىدە بىباھا ھېكمەتنىڭ ياتقانلىقىنى بايقايمىز. ئىت بار

ئۆيگە نېمە ئۈچۈن پەرىشتە كىرمەيدۇ؟

ئىت ئۆز قوۋمى بىلەن مەڭگۈ چىقىشالمايدۇ.
ئىت باشقىلار ئۈچۈن ئۆز قوۋمىنى قاۋايدۇ.
ئىت باشقىلار ئۈچۈن ئۆز قوۋمىنى تالايدۇ.

2001 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

سېرىق چۈمۈلە بىلەن قارا چۈمۈلە

بالىلار كەمپۇتنى تولا يېيىشنىڭ پايدا - زىيىنى ئۈستىدە ئويلىدى. نىپ ئولتۇرمايدۇ. ئۇلارنىڭ بىلىدىغىنى پەقەتلا تەم. ئەمما چوڭلار بولسا ئۇلارنىڭ چىشىغا قۇرت چۈشۈشىدىن بەكمۇ ئەنسىرەيدۇ. بالىلىقتىكى ئويۇنلارنى چوڭ بولغاندا ئەسلىسىگە قالدۇقسۇن مەندە. لىك تۇيۇلىدۇ، ھەتتا ئۇ كېيىنچە يېتىلگەن ئەقىل - پاراستىنىڭ ۋە پەلسەپىۋى ھۆكۈملىرىنىڭ بىلەن بىرلىشىپ، ئۆز ئىچىگە تۇرمۇش ھەقىقەتلىرىنى يوشۇرغان، لېكىن ئۆز ۋاقتىدا بايقالمىغان كاتتا ئاسار ئەتىقىگە ئايلىنىدۇ.

مەن يېزىدا تۇغۇلۇپ، يېزىدا چوڭ بولدۇم. بالىلىق دەۋرىمدە شەھەرلىك بالىلارغا خاس ئويۇنچۇقلىرىم بولمىسىمۇ، لېكىن ئورمان، ئېقىن ۋە غىلاڭ سايلار گىرەلىشىپ كەتكەن بۇ گۈزەل ماكاندا بىز ئوينىمايدىغان ئويۇنلار ئىنتايىن كۆپ ئىدى.

بىر چاغلاردا، قىش پەسلى يېتىپ كېلىشى بىلەنلا ماش رەڭ فورما كىيگەن نۇرغۇن ھەربىي مەھەللىمىزدە پەيدا بولاتتى، ئۇلارنىڭ ياتىقى كەنت مەمۇرىيىتى ئىچىگە ھەمدە بۇرۇنقى بايلاردىن مۇسادىرە قىلىنغان كونا، ئەمما پۇختا ئۆيلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلاتتى. بىز ئۇلارنىڭ ماش رەڭ ھەربىي كىيىمىنىڭ رەڭگىنى بالىلارچە رەڭ چۈشەندۈرۈپ چىقىمىز بويىچە «سېرىق» دەپ چۈشىنىپتۇق. ئۇلارنىڭ رەتلىك كىيىمىنىڭ نىشىلىرى، رەتلىك سەپ تۈزۈپ مېڭىشلىرى، ھەيۋەتلىك خور ۋە مارشلىرى، نەيزىلىرى پارقىراپ تۇرىدىغان مىلتىقلىرى، شاۋقۇن - سۈرەنلىك ھەربىي مەشىقلىرى بىزنى ئۆزىگە تارتاتتى. خۇددى «نۇر - لۇق قىزىل يۇلتۇز» فىلىمىدىكى دېھقانلارغا ئامراق ئەسكەرلەر نەق ئالدىمىزدا تۇرغاندەك سېزىمىدە بولۇپ، ھەۋەسلىنىپ كېتەتتۇق. بىز

كۆرگەن كىنولاردىكى ئەسكەرلەر بەك ئىللىق ئىدى. ئۇلار سەپ تار- تىپ قايسىدۇر بىر كەنتكە كەلگەندە ئالدىغا نۇرغۇن نامرات ئادەم قارشى ئالغىلى چىقاتتى، ئۇلار ئاپقۇرلاردا سۇ ياكى سېۋەتلەردە تۇ- خۇملارنى سۈنۈشاتتى. قايسىدۇر بىر ئەسكەر بىر بالىنى كۆتۈ- رۈۋالاتتى، بالا بولسا ئەسكەرنىڭ ئۆشنىسىدىكى مىلتىقنى پەخىرلە- نىپ تۇرۇپ سىلاپ قوياتتى. بىز بۇ ھەربىيلەرنى «ئارمىيە» دەيتتۇق. ئۇلار بىزنىڭ نەزىرىمىزدە ئاجايىپ قەھرىمان كىشىلەر سۈپىتىدە، ئۆزى يالغۇزمۇ نۇرغۇن دۈشمەننى يوقىتاتتى، شۇڭا كەلگۈسىدە نوچى بولۇش ئارزۇيىمىزنى «ئارمىيە بولمەن» دەپ ئىپادىلەيتتۇق.

بىز ئۇلارنىڭ نېمىشقا ئەتەي بىزنىڭ يېزىمىزغا كېلىدىغانلىقىنى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە چۈشەنمەيتتۇق. كېيىن ئويلاپ، يېزد- مىزدا تاغلار، سايىلار، باراقسان ئورمانلار ھەمدە ئۇلارنى كېسىپ ئا- قىدىغان ئېقىنلارنىڭ بولۇشى ئۇلارچە تەبىئىي بىر ئىستراتېگىيە- لىك يەر شەكىللىرىنى شەكىللەندۈرگەن بولسا كېرەك، دەپ چۈ- شەندۇق. ئۇلار ئەتىياز كېلىشى بىلەنلا نەگىدۇر كېتىشەتتى.

بالىلار نېمە قىلىقلارنى قىلمايدۇ دەيسىز! زېرىككەن چاغلىرىد- مىزدا «ئارمىيە» ۋە «دۈشمەن» دەپ ئىككى تەرەپكە بۆلۈنۈپ «ئۇ- رۇش» قىلاتتۇق. بوي - تۇرقى كېلىشكەن، كىيىمى ئاز - تولا يې- غى بالىلار نېمىشقىدۇر «ئارمىيە» تەرەپكە بۆلۈنەتتى، كۆرۈمىسىز، قوپال، كالانىپىراق بالىلار «دۈشمەن» تەرەپكە بۆلۈنەتتى، شۇنىڭ بىلەن «ئۇرۇش» باشلىناتتى، بەزىدە «ئارمىيە» تەرەپ، بەزىدە «دۈشمەن» تەرەپ كۈچلۈك بولاتتى. ئەمما ھېلىقى كىنولاردىن ئال- غان تەسىراتىمىز بويىچە «دۈشمەن» تەرەپ ھەرقانچە كۈچلۈك بول- سىمۇ ئەتەي يېڭىلىپ بېرەتتى، نەتىجىدە «ئۇرۇش» «ئارمىيە» تە- رەپىنىڭ ئوقۇل غەلبىسى بىلەن ئاخىرلىشاتتى.

يېزا بولغاندىكىن ھاشارات ۋە جانلىقلار كۆپ بولىدۇ. ياز ئاي- لىرى ئۇلار ئۈچۈن تېپىلغۇسىز تۇرمۇش ماكانى ئىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى يالتمراق قاناتلىرى بىلەن، بەزىلىرى كىچىك ۋە چاققان

پۇتلىرى بىلەن، بەزىلىرى سېخى ئاۋازى بىلەن تەبىئەت ئاتا قىلغان ئەركىنلىككە تەنتەنە قىلاتتى. ئەلۋەتتە، بىزمۇ مۇشۇنداق ئەر-كىنلىكنىڭ مېھمىنى ئىدۇق. بىز كۆرگەن كىنولار، بىز كۆرگەن ئەسكەرلەرنىڭ تەسىرى بىز ئارقىلىق جانلىقلارنىڭ ناتۇرال ھايات-غىمۇ «ئىجتىمائىيلىق» ۋە «سەنئەتچىلىق» ئېلىپ كەلدى.

ئادەتتە، سېرىق چۈمۈلە بىلەن قارا چۈمۈلنى «ئۇرۇش» قاسىپ-لىش بىزنىڭ يازدىكى ئۇيۇنلىرىمىزنىڭ بىرى ئىدى. سېرىق چۈ-مۈلنىڭ رەڭگى بىزنى رام قىلغان ئەسكەرلەرنىڭ فورمىسىنىڭ رەڭگىگە يېقىن كەلگەچكە، ئۇنى «ئارمىيە» دەيتتۇق، قارا چۈمۈل-نى بولسا بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا «دۈشمەن» دەيتتۇق. قەيەردىندۇر بىر قارا چۈمۈل ۋە بىر سېرىق چۈمۈلنى تۇتۇپ ئەكېلىپ، ئۇلار-نى «ئۇرۇش» ھالىتىدە بىر - بىرىگە قارىتىپ قوياتتۇق. ئۇلار «ئۇرۇش»نى خالىمىسىمۇ، بىراق بىز ئۇلار خالىمىغان ۋەھىملىك قىسمەتنى مەجبۇرىي تاڭراتتۇق. نۇرغۇن چارە - تەدبىرلەرنى ئىشقا سېلىشىمىز ئارقىسىدا، ئۇلاردا بىر - بىرىگە قارشى خىرىس پەيدا بولاتتى. «ئۇرۇش» ئاخىر سېرىق چۈمۈلنىڭ ھودۇققان ھالدا قې-چىسى بىلەن تۈگەيتتى. قارىمىسىز، بۇ پاجىئەنى! «دۈشمەن» ئار-مىيەنى يەڭگەن ئىش نەدە بار؟ كۆڭلىمىز بىر قىسما بولاتتى. نې-ھىشقا شۇنداق بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ يېتەلمەيتتۇق. بىزدە قى-ساس روھى پەيدا بولاتتى، «ئارمىيە»نىڭ قىساسنى ئالمىساق كۆڭلىمىز ئارام تاپمايتتى. شۇنىڭ بىلەن يەنە قەيەردىندۇر بىر «دۈشمەن»نى تۇتۇپ، ئۇنىڭ پۈت - قوللىرىنى ئاكار قىلىپ، «ئار-مىيە»نىڭ ئالدىغا قوياتتۇق، مىڭ ئەپسۇس، «دۈشمەن» يەنىلا غالىب كېلەتتى، بىز قانائەت تاپمىغان ھالدا «دۈشمەن»نىڭ باش قىسمىنى ياكى ئاياغ قىسمىنى مېچىپ، «ئارمىيە»گە تاشلاپ بېرەتتۇق. ۋادە-رىخ، «ئۇرۇش» «ئارمىيە»نىڭ كېتىپ قېلىشى بىلەن تامام - ۋەس-سالام بولاتتى.

كېيىن چوڭ بولدۇق، تۇرمۇشنىڭ كۆرۈنمەس مەۋھۇم قوللىرى

بىزنى ھەر تەرەپكە ئىرغىتىپ تاشلىدى. ئادەم ئىشى ئاقماي، ئوسال كەيپىيات ئىچىدە قالغاندا بىردىنلا خىيالپەرەس بولۇپ قالىدۇ - دە، ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسلەپ قالىدۇ. مەنمۇ ھەقىقەتەن شۇنداق، شەخسەن مەن ئۆزۈم ئاللىقاچان ئۆتۈپ كەتكەن ئاشۇ بالىلىق دەۋرىدە - كى ئويۇنلار ۋە دوستلارنى ئەسلەيدىغان بولۇپ قالىدىم. چۈنكى ئادەم - لەر بارغانسېرى ماشىنىغا ئوخشاپ قېلىۋاتىدۇ، ئۇلار بىلەن ئىنسان تەرىزىدە ئىككى ئېغىز سەمىمى پاراڭلاشماق تەس بولۇپ كەتتى. بالىلىق ئىنسان خۇسۇسىيىتىدىكى ئەڭ يارقىن پەسىل.

بالىلىقتا ھەل بولمىغان بەزى سوئاللار چوڭ بولغانچە تەدرىجىي ھەل بولىدىكەن. ئەينى ۋاقىتتا چوڭلارنىڭ نەزىرىدىكى ئەرزىمەس بولۇپ ھېسابلىنىدىغان بەزى ئويۇنلار ئەمدىلىكتە ھايات ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى نازۇك ئىچكى سىرلاردىن بېشارەت بېرىدىغان دراما ياكى ئېپىزوتتەك تۈيۈلماقتا.

قارا چۈمۈلە نېمىشقا سېرىق چۈمۈلگە قارىغاندا شۇنچە كۈچ - لۈك؟ ئۇنىڭ نىمجان ھالىتىمۇ نېمىشقا شۇنچە قورقۇنچلۇق؟ سېرىق چۈمۈلە ئادەتتە نەم يەرلەردە ياشايدۇ. بىز ئۇنىڭ ئۈس - تەڭ بويىدىكى سۆگەت ۋە جىگدە غوللىرىدا مېڭىپ يۈرگەنلىكىنى، زەي تارتىپ كەتكەن تامنىڭ ئۇللىرىدا ماكان تۇتقانلىقىنى جىق كۆرگەن. قارا چۈمۈلە بولسا قۇرغاق يەرلەردە ياشايدۇ، ئۇنىڭ ئۈس - تىگە ئۇ تولمۇ ئەمگەكچان، ئۇ ئەڭ يۇقىرى ئاڭ ئىگىسى ھېساب - لىنىدىغان ئادەملەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ئىنتىزامچان ۋە ئىناق. ئۇلار ئادەملەر ھەيران قالىدىغان ئىشلارنى قىلىشقا، خېلىلا مۇ - رەككەپ قەسىرلەرنى قۇرۇشقا قادىر، ئۇلار ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە يوغان نەرسىلەرنى تەۋرىتەلەيدۇ ھەم يۆتكەلەيدۇ. ئۇلاردا ئىشەنچ بار، شۇڭا خورمىس قۇدرەتكە ئىگە.

قارا چۈمۈلە قۇياش سۆيگەن ھارارەتلىك يەرلەردە يۈرۈشكە خۇش - تار. قۇياشنىڭ كۈچى زېمىن ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىغا كۆچكەن. لېكىن بىز - ئادەملەر ئۇلاردىكى ھالال قۇدرەتكە توغرا قارىيال -

مىدۇق. بىزمۇ ئۇلارغا ئوخشاشلا تەبىئەتنىڭ قولىدىن چىققان ئەسەر بولساقمۇ، كېيىنچە ئۇنى كۆرەلەيدىغان كۆزىمىزدىن ئايرىلىپ قالماق. ھەيھات، جەمئىيەت تولمۇ رەزىل! جەمئىيەتتە نۇرغۇن كىشى بار، ئۇلار ئۆزىدىن كۈچلۈك - غالىب نەرسىلەرنى ئۇچ كۆرىدۇ. بو-يۇڭ ئېگىز بولسا بېشىڭغا ئۇرۇپ قويدۇ. شۇنىڭ بىلەن بېشىڭنى سېلىپ ماڭىدىغان بولۇپ قالسىەن. باشقىلاردىن سەل ئىتتىكرەك مېڭىپ قالساڭ چاپىنىڭنىڭ پېشىدىن تارتىپ قويدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرىپىڭگە قاراپ ماڭىدىغان بولۇپ قالسىەن. لۇ شۇن ئەپەندىمۇ ھەسرەتلەنگەن ھالدا: «جۇڭگو تەڭ - باراۋەرلىكنى بەزى چاغلاردا ناھايىتى سۆيىدىغان دۆلەت، قانداقلىكى بىرنەرسە سەل - پەللا ئالاھىدىرەك بولۇپ چىقسا، بەزىلەر دەرھال قىلىچلىرىنى كۆ-تۈرۈپ كېلىپ، ئۇنى شىلىپ يۈنۈپ تەكشىلىۋېتىدۇ» دەپتىكەن.

ئاق - قارىنى ئاز - تولا پەرق ئېتىدىغان بولغاندىن بېرى بۇنداق ئىشلارنى تولا كۆردۈم. ئۇنداق ئىشلار كوچا - كويلاردا تو-لۇپ يېتىپتۇ، بىز بۇنداق زەھەرلىك يىلاننىڭ چىرمىشىۋېلىش-لىرىغا كۆنۈپ كەتتۇق.

باغچىلاردىكى سېدىلەر قىر قىلىپ تەكشى قىلىنىدۇ. شۇڭا ئۇلاردىن ئىشىك تاقاشقا لازىم بولىدىغان دەم ياكى ئوغرىدىن مۇدا-پىئەلىنىدىغان كالتەك چىقمايدۇ.

بۇ ئىقلىمدا «پېشىنى تارتىپ قويۇش» پەلسەپىسى قاچاندىن تارتىپ بار بولغان، بۇنىڭغا ئېنىق بىرنەمە دېگىلى بولمىدى، لې-كىن ئۇنىڭ كۆلەڭگىسى بىزنىڭ بالىلىق دەۋرىمىزدىمۇ ئەكس ئەتكەنكەن.

ھەي قارا چۈمۈلە!

1994 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

ئەدەبىياتىمىزنىڭ روچۋىنىلىرى

كەچ كۈزنىڭ يېتىپ كېلىشى ناۋاكەش قۇشلارنى جىمىقتۇرۇپ قويدۇ، توپلىشىپ ئۇچقان قاغىلارنىڭ ئالتاغىل ۋارقىراشلىرى سۆرۈن ھاۋانى بىر ئالدىدۇ. بۇنداق ئاۋازلار قويۇقلاشقانسىمۇ ئېگىز سۇۋادانلارنىڭ ئۇچلىرى يالىڭاچلىنىپ، بىرقانچە تال ناتىۋان يوپۇرمىقى مۇزدەك شامالدا ئاجىزغىنە تىترىشىدۇ. ئېقىن سۇلار - نىڭ غوللىرى جۈدەشكە باشلاپ، ئېرىقلارنىڭ گىرۋەكلىرى ئەي - نەكتەك مۇز تۇتىدۇ. شۇنداق قىلىپ، قاغىلارنىڭ ئاۋازى گۈلخۇمار ھاشاراتلارنىڭ ئۈچەككە كىرىشىنىڭ غەم - غۇسسىلىك بېشارىتىدە - گە ئايلىنىپ قالىدۇ. يازنىڭ ۋە باش كۈزنىڭ ئاشقان - تاشقان مە - ئىشەتلىرىدىن جانلىنىپ كېتىشكەن چىۋىلەرنىڭ بېشىغىمۇ كۈن چۈشىدۇ. تەبىئەت جىمى جانلىققا ئەكەلگەن بۇ ئومۇمىي قىسمەت رىزقى ھەممىدىن كۆپ، تېز ئاينىدىغان، يېپىشقاق چىۋىن قوۋ - مىنىمۇ ئۆزىدىن ساقىت قىلىۋەتمەيتتى. سوغۇققا ھەممىدىن بەك چىدىمايدىغان بۇ جانمۇرلار دېرىزە تەكچىلىرىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچ - قاقلىرىدا پۇت - قوللىرىنى تۈگۈشكەن ھالدا جان تەسلىم قىلىدۇ. بەزىلىرىنىڭ كۆزى قىيامدۇ ياكى پەسىللەرنىڭ قانۇنىغا تەن بەرمەيدۇ قانداق، ئەبگار جىسمىدىكى ئاخىرقى جانلىرى بىلەن پۇت - قوللىرىنى سۇس مىدىرلىتىپ قويدۇ، بەزىلىرى كەم كۆ - رۇلىدىغان جان ئاچچىقىدا گىزىلدىشىپ قويدۇ، كەچ كۈزنىڭ ئا - خىرقى تىنىقلىرى ئادەمزاتقا قىلغان ئاخىرقى چاقچىقى سۈپىتىدە روجەكلەرگە گۈلدار نەقىشلەرنى قالدۇرغاندا، كىشى پۇراق ۋە ناۋا - دىن ئەسەرمۇ يوق ئاشۇ «گۈلىستان»غا قاراپ باھار ئەسلىمىسىگە چۆكۈش ئۈچۈن دېرىزە ئالدىغا ئىختىيارسىز كېلىپ قالىدۇ. شۇ

چاغدا بىر ئىش كىشىنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدۇ؛ چىۋىن تائىپىدە - سىنىڭ قاناتلىرى پارقراقلقنى يوقاتقان، ئادەتتىكى چىۋىندىن سەل - پەل چوڭ، كۆكۈچ كەلگەن بىر ئەزاسىنىڭ كۆز نەكلەرگە ئۆزىنى ئۇرۇپ، كېلەڭسىز ئۇچۇپ يۈرگىنى نەزىرىڭگە چۈشۈپ قالدۇ. ئۇ شۇنداق زەئىپكى، سەنمۇ ئۆزۈڭدىكى زەئىپلىكنى ئاشكارىلەنغان ھالدا ئاشۇنداق زەئىپ نەرسىلەرگە ئىچ ئاغرىتىپ قالسىەن.

— ئۇنىڭغا چىقىلماي، ئاۋايلاپ سىرتقا چىقىرىۋەت، — دەيتتى چوڭ ئانام گۆدەك چاغلاردا، — ئۇنى روچىۋىن دەيمىز، ئۆلگەنلەرنىڭ ئەرۋاھى چىۋىن بولۇپ كېلەرمىش.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ توساتتىنلا شۈركۈنۈپ كېتەتتىم. روچىۋىن ئۆزىنىڭ زەئىپلىكى بىلەن سەبىي يۈرىكىمگە ئەندىشە سالاتتى. بۇرۇنقىلارنىڭ گېپى سىرلىق بولىدۇ، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ساددا كۆزىتىشلىرى بىلەن ھەممە نەرسىدىن روھنى كۆرىدۇ. روھ ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، شەيئىلەرگە ئۆزىنى سىغدۇرالمىي بالقىپ تۇرىدۇ. ئۇلار مەيلى ئاخشىمى، مەيلى كۈندۈزلەردە بولسۇن، روھىي بالقىشلارنىڭ ئاپتاپلىرىدا ئەپسانىنىڭ گۈل - چېچەكلىرىنى تاماشا قىلىدۇ.

تۈزۈك تەلىم كۆرمىگەن، سىدام بوۋاي - مومايلارنىڭ ھەشە - مەتسىز گەپلىرى يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قەلبىڭدە تەكرار تەلىقن بولۇپ، زامانىۋى جەمئىيەتنىڭ قىممەتلىك خام ئەشياسىغا ئايلىنىدۇ. چوڭ ئانامنىڭ روچىۋىن ھەققىدە ئېيتقان سۆزى ھازىرغىچە مېنى ئويغا سېلىپ كەلدى.

شۇنچە بىچارە ھالغا چۈشۈپ قالغان بۇ روھنىڭ ئىگىسى زادى كىم بولغىتتى؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە چىۋىن سىياقىغا كىرىپ بۇ دۇنياغا كەپتۇ، ئۇنىڭ پانىي دۇنيادا چالا قالغان بىرەر ئىشى بارمىكىنە؟ بەلكىم، بىرەر سىنىڭ روھى بولماستىن، نەق چىۋىننىڭ ئۆزىدۇ. ئۇ، يازدا ياشاپ بولالمىغان ئۆمرىنىڭ ئىشەرەتلىرىنى قىش بوسۇغىسىدىن ئىزدەمەكچىمۇ؟

بۇنى تەبىئىيەتتىن كۆر، سەندە قىشتا ياشغۇدەك خىسەت يوق، دەپ قويمەن خىيالىمنىڭ ئاخىرىدا.

خىيالىنىڭ پۇتاقلىرى كۆپ بولىدۇ، تۇرۇپلا خىيالىدىن يەنە بىر خىيالغا ئۆتۈپ كېتىسەن. روچىۋىنىڭ يىرگىنىچلىك ئەپتى ئەجەب. بىي قىياپەتتىكى مەدەنىيەتلىك جەمئىيەتنىڭ شالغۇت بەندىلىرىنىڭ خۇي - پەيلىگە ئىشارەت قىلدى.

ئەدىبلەر ۋە زىيالىيلارنىڭ چوڭ شەھەرلەرگە يىغىلىۋېلىشى زامانىۋىلىق ئالامەتلىرىنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. مەن ئەدەبىيات با - زىرىدىكى قىزىق نۇقتىلىق ھۆپىگەر بولمىساممۇ، ھۆپىگەرلەرنىڭ تېۋىنىشقا ئوخشاپ كېتىدىغان توۋلاشلىرى ئىچىدە ئاينىۋاتقانلار - نىڭ بىرى.

بەزىدە ئۆزۈم سەبىي ئۇرۇنۇش بىلەن كىرىپ قالغان زىيالىيلار تەبىقىسىنى شەلۋەرىگەن يارا ئەتراپىغا ئولشۇالغان چىۋىنلەر تو - پىغا ئوخشىتىپ قالمەن. ھە راست، روچىۋىنىچۇ؟

ئەدەبىيات قوشۇنىمىز ئىچىدە ئاچچىق تۈز سېپىلگەن يۈرىك - نى ۋايسىماستىن كۆتۈرۈپ يۈرۈپ، لېۋىنى چىڭ چىشلىگەن ھالدا ھايات ھەقىقەتلىرىگە يۈزلىنىۋاتقان قەدىرلىك ياشلىرىمىز نۇر - غۇن. ئۇلار جەمئىيىتىمىز ۋە ئالىي مەكتەپلىرىمىزدىن كۆپلەپ تېپىلىدۇ. ئەدەبىياتىمىز دەل ئاشۇنداق ياشلارنىڭ خەلق بىلەن چەمبەرچاس غۇرۇرى ۋە دەۋر بىلەن ماس قەدەمدىكى سەمىمىي مەسئۇلىيىتى ئارقىسىدا كامال تاپىدۇ، دەپ قارايمەن. لېكىن، ئە - دەبىيات قوشۇنىمىزنىڭ قۇيرۇقىدا ئەدەبىياتنىڭ باھادىر تەبىئە - تىگە مۇخالىپ كېلىدىغان يات ئەرۋاھلارمۇ بار. ئۇلار پىتىنە نىجا - سەتلىرىنىڭ يۇقۇندىلىرىنى ئورۇق - ئىنچىكە پۇتلىرىغا يېپىش - تۇرۇپ ئۆي - ئۆيگە توشۇيدۇ.

دەم ئېلىش كۈنلىرىدە ياكى كەچلەردە ئۆي تېلېفونۇم ئىش بې - جىرىش باشقارمىلىرىنىڭ مەخسۇس تېلېفونىدەك ئارقا - ئارقىدىن جىرىڭلاپ كېتىدۇ. تېلېفون بەرگۈچىلەرنىڭ ئىچىدە مەن بىلەن

كۆرۈشكۈسى بار ئەدەبىيات مۇخلىسلىرى كۆپ ساننى ئىگىلەيدۇ. ۋاقىتم قىس بولغاچقا، كۆپچىلىككە ئۆزى ئېيتىمەن. لېكىن بەزى-لىرى مېنى ئىزچىل دېرەكلەپ، كۆرۈشۈش ئارزۇسىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالىدۇ. بازار دەۋرى ئەدەبىياتتىكى ئىخلاسەنلەرنى شالاڭلىد-تىپ قويدى. ئىنسان كەيپىياتىنىڭ كۆرسەتكۈچى بولغان يۈرەك ھەققىدىكى گەپلەر بارغانسېرى يانچۇق ۋە قورساق ھەققىدىكى گەپ-لەرگە ئورۇن بوشتىشقا باشلىدى. كىشىلەر قورساقلىرىنى سىلاشقان ھالدا جەمئىيەت خاھىشلىرىغا نەزەر ئاغدۇرىدىغان بولۇپ كېتىشتى. مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ئەدەبىيات ۋە مەنئىيەتتىن گەپ ئېچىش ھەۋسى بارلار مايللىق قوزغىماي قالمايدۇ. ئاخىر مەن بوسۇغامغا كەلگۈچىلەرنى تۈرگە باشلاپ، چاي ياكى تائام بىلەن مېھمان قىلىپ، ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلايمەن، سوئاللىرىغا جاۋاب بېرىمەن.

مېنىڭ شۇنداق قىلىپ كەلگىنىمگە ئۇزۇن يىللار بولۇپ كەت-تى. ئۇلارنىڭ ناھايىتى ئاز ساندىكىسى بۇرۇنقى ئىخلاسدا تۇرۇپ، ئاز - تولا نەتىجە ياراتقان بولسىمۇ، ئەمما قۇدۇققا چۈشكەن تاش-تەك غايىب بولۇپ كېتىشتى. غايىب بولۇپ كەتسىمۇ مەيلى ئىدى، چۈنكى غايىب بولۇشقا تېگىشلىك نەرسىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ دەرگاھ-نى تېزىرەك تاپقىنى ئەۋزەل. ئەپسۇسكى، ئۇلار غايىب بولۇش بىلەن بولدى قىلمايدۇ. جەمئىيەتتە ئەدەبىياتنىڭ يۈزىنى قىلىپ ھىممەت داستىخاننى يايىدىغان ھاياجان تىپلىق ئادەملەر مۇشۇ كۈنلەردىمۇ تېپىلىپ قالىدۇ. نېمىشقىدۇر ئانچە روناق تاپالمىغان بۇنداق سو-رۇنلار بىر قىسىم كىشىنى جەلپ قىلىدۇ. ۋاھالەنكى، بۇنداق جەلپكارلىق ئەدەبىياتنىڭ روچىۋىنىلىرىنى ئاپىرىدە قىلىدۇ. ئۇلار كەچ كىرىش بىلەنلا ئىلدام قەدەملىرى بىلەن ئەدىبلەرنىڭ ئۆيلىد-رىگە يول ئېلىشىدۇ. ئۇلار مۇلايىملىق، رايىشلىق، مىسكىنلىك، كەمتەرلىك، خۇشخۇيلۇق كەبىي چىراي سەنئىتى بىلەن ئەدىبلەر-نىڭ ئېھتىياتچان ئىچكى دۇنياسىغا زۇكامدەك سىڭىپ كىرىدۇ. ئە-

دېلەر كۆز ئالدىدا تەلپىچان ھەم ساددا كۆرۈنگەن «ھەۋەسكار» لارغا ئەسەر، ئاپتور، ۋەزىيەت ھەققىدە سەمىمىي سۆزلىرىنى ئېيتىدۇ. «ھەۋەسكار» لار ئەنەي قايىللىق چىقىپ تۇرغان قىياپەتلىرى بىلەن ساھىبخانغا چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان ھالدا قايتىشىدۇ.

بىرقانچە ھەپتە ئۆتتۇ، «ھەۋەسكار» لارغا كۆيۈپ - پىشىپ ئېيتقان سۆزۈڭنىڭ تامامەن ئۆزگەرگەن شەكلىنى باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلايسەن. ئۇلار تۈپەيلى ئەدەب دوستلارنىڭ ئارىسىدا ئوقۇشماسلىق ۋە ئىختىلاپ پەيدا بولىدۇ.

«ھەۋەسكار» دېگەن بۇ نام ئەسلىدە ماڭا يېقىملىق ئاڭلىناتتى. مېنىڭمۇ تەمتىرەش، ئارىسالدى بولۇش، قورۇنۇش، مەيۈسلىنىش بىلەن تولغان ھەۋەسكارلىق دەۋرىم بولغان. پىشقان ئەدەبلەرنىڭ ئەدەبىياتقا بولغان ئەقىدىسى ھەۋەسكارلارنىڭ ئىشتىياقىدەك سىر - لىق، روماننىك بولمايدۇ. ھەتتا ھەۋەسكارلار ئەدەبىياتنى توتىمغا ئايلاندۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن خېلى كۆپ قۇربان بېرىشتىن يانمايدۇ. مانا بۇ، ئەدەبىيات ئىشقى ئەكەلگەن لەززەت. ئەپسۇس! ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئوخشىمىغان قاراشتىكى ئەدەبلەرنىڭ ئايغاقچىسى ۋە تىڭ - تىڭچىسى بولۇشنى كەسىپكە ئايلاندۇرۇۋالغان جان باقتىلارمۇ ئاز ئەمەس. شان - شەرەپ كۆچىسىدە سەۋدالىق كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ، باشقىلارنىڭ نەتىجىسىدىن ئەندىشە قىلىپ، قارا تەر بېسىپ تۈزۈك ئۇخلىيالمىدىغان بەزى ئەدەبلەر ئاللىنىمىلەرنى پەش قىلغان ھالدا ئەتراپىدا چۆرگىلەپ يۈرگەن ھەۋەسكارلارنى ياللىۋالىدۇ. ئۆزىنى «ھەۋەسكار» دەپ ئاتىۋالغان بۇ بىر يۈرۈش روچىۋىنلەر قونغانلىكى يەردە پىتنە - پاستانىڭ رەزىل قۇرتلىرى مېغىلداپ كېتىدۇ. ئۇلار ئىجتىمائىي مەيدان جەھەتتە ناچىنىس كېلىدۇ، ئۇلار ئادەمگەرچىلىك، ئىنسانچىلىق، ئەدەبىيات - سەنئەت دېگەنلەرنىڭ ھەممىسىدە چالا. بۇ خىل چاللىق ئۇلاردىكى ئېغىر ئەخلاقىي چۈشكۈنلۈكنى پەيدا قىلغان بولۇپ، بۇ چۈشكۈنلۈك ئۇلارنى ھايات - نىڭ لىلا كۆچىسىدىن، ئىپلاسلىق كۆلەڭگىسىدىن زەيلىشىپ

كەتكەن كۈھقاچقا سۆرەپ ئاپارغان. ئۇلار قاراڭغۇ چۈشۈش بىلەنلا پايپاسلاپ ھەرىكەت قىلىشقا باشلايدۇ. ئۇلار سەسكىنىشلىك لى-چىنكىلىرىنى قالدۇرۇپ قويۇش بەدىلىگە جەمئىيەتتىن كۈتۈلمىدىگەن نېسىۋىگە ئېرىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەدەبىياتنىڭ ۋۇجۇدى كېچىكىپ بايقىلىدىغان ۋىرۇسلار بىلەن توشۇپ كېتىدۇ.

چاللىق كىشىنى نېمىگە باشلىمايدۇ؟ ئوغۇل بالىنىڭ خۇرۇ-جىمۇ چالا بولۇپ قالسا، قىلمىغىنى قالمايدۇ. ئەدەبىياتنىڭ روچى-ۋىنلىرى دەل ئىنسانىي مەرىپەتتىكى چاللىق تۈپەيلى كېچىگە يا-كى كۈندۈزگە تەۋە بولمىغان زاۋال پەيتلىرىنى ئۆزىنىڭ تۇرمۇش پائالىيىتىنىڭ سەھنىسى قىلىپ تاللىۋېلىشقان. بۇددا رىۋايەتلىرىدە ئېيتىلىشىچە، بەزى روھلار يا ئادەم بەدىنىگە، يا مەخلۇقلارنىڭ بەدىنىگە كىرەلمەي، سەرسانلىقتا لەيلەپ يۈرۈشىدىكەن. ئەدەبىياتنىڭ روچىۋىنلىرى ئۆزىنىڭ تەۋەلىكىنى تېزىرەك تونۇسا يا-شى بولاتتى. ئۇلار يا چىۋىن بولۇشى، يا مەغپىرەت تىلەۋاتقان ئۇ-زۇل - كېسىل روھلاردىن بولۇشى كېرەك. ئۇلارنىڭ روھ چىۋىنى بولۇۋالغىنى نېمىسى؟

ئۆزىنىڭ تەۋەلىكىنى تونۇماسلىق ئاسىيلىقنىڭ سىپايە پاكى-تى. روھ چىۋىنى ئۆزى ياشاشقا تېگىشلىك پەسلى ياكى ماكان - زامانىنى توغرا تاللىمىغان ناتىۋانلارنىڭ ئەرۋاھى. ئاداققى دەرگاھلاردىمۇ ئۆزىنى تاپالمىغان ئەرۋاھلارنى تەبىئى-تىدىن بىراقلا يالتايتىش ئاسان ئەمەس، ئۇلارنىڭ تارىختىن ئىبا-رەت نوھ كېمىسىگە سۇقۇنۇپ چىقىۋېلىشى ھەر زامان مۇمكىن. بىز پەقەت ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلىشتىن ھەزەر ئەيلىسەكلا، ئەخلاق رسالىمىزنىڭ قىممىتى ئالدىراپ سۇنمايدۇ.

2001 - يىلى 10 - ئىيۇن، ئۈرۈمچى

مۇھاكىمە ۋە تەقىرىزلەر

توقۇنۇشمۇ ياكى توقۇنۇشتۇرۇشمۇ؟

— خانتىڭتوننىڭ «مەدەنىيەت توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپنىڭ قايتا ئورنىتىلىشى» ناملىق كىتابىنىڭ ئۇيغۇرچە نەشرىگە كىرىش سۆز.

سەيمىل خانتىڭتون دېگەن بۇ نام ئۆزلىرىنىڭ بۈگۈنكى ۋە كەلگۈسىدىكى تۈرلۈك مەنپەئەتتىكى ھوشيار مۇئامىلە قىلىدىغان سىياسىي خەلقلەر ئۈچۈن بەكلا تونۇش بىر ئىسىم. لېكىن ئۇ ئۆي-غۇر جامائىتى ئۈچۈن ئېيتقاندا، تېخىچە ياتتۇر. بىر قىسىم ئوقۇغان ياشلار خانتىڭتون ئەپەندىنىڭ نامى، ئەسەرلىرى ۋە سىياسىي قاراشلىرىدىن ئاز - تولا خەۋەردار، ئەمما ئۇلارغىمۇ خانتىڭتون تەپەككۈر دۇنياسى سىستېمىلىق تەرزىدە مەلۇم ئەمەس. مانا بۇ ئۇيغۇر ئوقۇمۇشلۇقلىرىدا دۇنيانىڭ ئىجتىمائىي، سىياسىي ۋە زىيىتىنى تەرەققىيات بىلەن ماس قەدەمدە چۈشىنىشنىڭ تېخى باشلانغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

سەيمىل خانتىڭتون زامانىمىزدىكى داڭلىق سىياسىي مۇتەپەككۈر. ئۇنىڭ «ئۆزگىرىۋاتقان جەمئىيەتنىڭ سىياسىي تەرتىپى» (1968)، «ئۈچىنچى دولقۇن: 20 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى دەپ-موكراتىيەلىشىش» (1991)، «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنيا تەرتىپىنىڭ قايتا تۈزۈلۈشى» (1996) قاتارلىق ئەسەرلىرى دىققەتكە سازاۋەر. خانتىڭتون خارۋاد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروفېسسورى، ئىستراتېگىيە تەتقىقات ئورنىنىڭ لىدىرى. ئۇ ئالىي دەرىجىلىك دۆلەت خادىمى بولۇش سۈپىتى بىلەن دۆلەت بىخەتەرلىك كومىتېتىنىڭ ئەزاسى. ئۇ «دىپلوماتىيە سىياسىتى» پەسىللىك ژۇرنىلىنى تەسىس قىلىپ، 1977 - يىلىغا قەدەر مەزكۇر ژۇرنالنىڭ باش مۇ-

ھەر رىسلىكىنى ئۈستىگە ئېلىپ كەلگەن. سەيمىل خانتىڭتون سا. -
 بىق سوۋېتلەر ئىتتىپاقى پارچىلانغاندىن كېيىنكى ئون يىل ئى. -
 چىدە دۇنيادىكى ھەرقايسى سىياسىي پىكىر مۇنبىرىدە دائىم تىلغا
 ئېلىنىپ تۇرىدىغان شەخس بولۇپ قالدى. بۇنىڭغا ئۇنىڭ 1993 -
 يىلى «دىپلوماتىيە سىياسىتى» پەسىللىك ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىندى.
 خان «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشمۇ؟» ناملىق ئەسىرى سەۋەبى بولدى.
 بۇ ئەسەر خەلقئارادا كۈچلۈك غۇلغۇلا قوزغىدى. ھەتتا خانتىڭتون
 ئەپەندىنىڭ نۇقتىئىنەزىرىگە قارشى چۇقانلارمۇ ئارقا - ئارقىدىن
 مەيدانغا كەلدى. جۇڭگو قاتارلىق ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىدە تېخىمۇ
 شۇنداق بولدى. «دىپلوماتىيە سىياسىتى» دە خانتىڭتونغا رەددىيە
 بېرىدىغان يەتتە پارچە ماقالە ئېلان قىلىندى. خانتىڭتون بۇنىڭغا
 جاۋابەن يەنە شۇ ژۇرنالدا «مەدەنىيەت بولماي نېمە؟» (قوشۇمچە
 ماۋزۇسى: «سوغۇقچىلىق ئۇرۇشىدىن كېيىنكى دۇنيانىڭ ئەندىزىدە -
 سى») دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلدى. ئۇ نۆۋەتتىكى دۇنيانىڭ
 سىياسىي تەرتىپىدە مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم ئامىلى بولىدىغانلىقىنى
 تېمى قىلغان ئەسەرلىرى ئاساسىدا، 1996 - يىلى «مەدەنىيەتلەر تو -
 قۇنۇشى ۋە دۇنيا تەرتىپىنىڭ قايتا ئورنىتىلىشى» دېگەن كىتابىنى
 نەشر قىلدۇردى.

بۇ كىتابنىڭ كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىغا بولغان تەسىرلىرى
 ھەققىدە نۇرغۇن مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن. بۇ ھەقتە ئامېرىكا -
 نىڭ نېكسون دەۋرىدىكى دۆلەت ئىشلىرى كاتىپى ھەم زامانىمىز -
 دىكى نوپۇزلۇق سىياسىيون ھېنرىي كىسنگىر مۇنداق دەيدۇ: «خان -
 تىڭتون غەربتىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر سىياسىيونلارنىڭ بىرى. ئۇ نۆ -
 ۋەتتىكى يەر شارى سىياسىيىنىڭ رېئاللىقىنى چۈشىنىشتە پەۋ -
 قۇلئاددە چاقىرىق خاراكتېرلىك ئانالىز رامكىسىنى تەمىن ئەت -
 تى.»^① ئامېرىكىنىڭ يەنە بىر مەشھۇر سىياسىيونىنى زىبىگىنىڭ
 بىرژىنىسكىي مۇنداق دەيدۇ: «بۇ بىر ئەقلىي رەۋىشتىكى نادىر ئە -
 سەر، ئۇنىڭ پىكىرى يارقىن، تەسەۋۋۇرى مول، كىشىنى چوڭقۇر

ئويلىنىدىغان بولۇپ، خەلقئارادىكى ئىشلارنى چۈشىنىشىمىزدە ئىنقىلاب خاراكتېرلىك ئۆزگىرىش پەيدا قىلدى»^③ ھەتتا خانىتىڭ-تونغا قارشى مەۋقەدە ئەسەر ئېلان قىلغان گېرمانىيەلىك سىياسەتچى يون ھېرالدمېلېرمۇ ئۇنىڭ تەسىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەڭ مۇھىمى «مەدەنىيەت توقۇنۇشى» دېگەن بۇ ئىبارە سىياسىي نۇتۇقلىرىمىز ۋە گېزىت - ژۇرناللىرىمىزدا دائىم ئۇچرايدىغان سۆزگە ئايلاندى. بۇ ئەھۋال كىشىنى راستتىنلا ئەندىشىگە سالدى.» ھېرالدمېلېر^④ بۇ يەردە بىر مىللەتنىڭ لۇغەت بايلىقىغا كىرگەن تېرمىن ۋە ئۇقۇملارنىڭ ئۇلارنىڭ تەپەككۈر ئۇسۇللىرى ھەم تۇرمۇش يۈسۈنلىرىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقىنى نەزەرگە ئېلىپ تۇرۇپ شۇنداق دېگەن. دەرۋەقە «سىنىپىي كۈرەش»، «پومپىچىك»، «دىكتاتور»، «دېموكراتىيە»، «كىشىلىك ھوقۇق»، «ئەركىنلىك»، «باراۋەرلىك» دېگەن ئۇقۇملار ھەرگىزمۇ تىلىمىزدىكى ئالاقە ئىستېمالى ئەمەس، بەلكى پىكىرلىرىمىزنى ئەنئەنىمىز ئوربىتىسىدىن چىقىرىدىغان ۋە بىزنى ئۆزگىچە قىممەت قارىشىنىڭ زاپاسلىرىغا ئايلاندۇرىدىغان روھىي تەپكۈلەردۇر. «بىز ئۇقۇملارنى ئىشلەتكەنسېرى شۇ ئۇقۇملارنىڭ مۇخلىسلىرىغا ئايلانمىپ قالغىمىز. بىر ئۇقۇمنىڭ كەڭ تارقىلىشى شۇ ئۇقۇمغا قارىتىلغان غۇلجە ئەگىشىش خەۋپىنىڭ زورايدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ»^⑤ دەيدۇ ھېرالدمېلېر. غەربچە قىممەت قارىشىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان سىياسىي، پەلسەپىۋى ئۇقۇملار 20 - ئەسىردىن ئېتىبارەن ئەڭ خىلۋەت شەرق دۆلەتلىرىنىڭ مەتبۇئاتلىرىدىمۇ كۆرۈلۈشكە باشلىدى. ھەتتا غەربتىن تامامەن پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ئىسلام ئەللىرىنىڭ بەزى مۇتەپەككۈرلىرىمۇ غەربچە سىياسىي ئاتالغۇلارنىڭ قايىمۇقتۇرۇشىغا يولۇقتى. ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىدە مۇيۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەلىشىر نەۋائىي قاتارلىق كىلاسسىكىلەردىن مېنى ياۋروپادىن كەلگەن نەزەرىيەۋى ئەندىزىلەر بىلەن باھالاپ، ئۇلارنى سىنىپىي كۈرەش تەلىماتى ۋە ماتېرىياللىرىمۇ قاراشلىرىنىڭ

جاۋابكارلىرىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشتى. فارابىي ئۆزىدىن ئون ئەسىر كېيىن ئاپىرىدە بولغان غەرب ئاتېئىزمچىلىرىنىڭ ئەگلىكىدە تاسقالدى. بۇ ئەھۋاللار «مەدەنىيەت توقۇنۇشى» ئۇقۇمى مودا بو- لۇۋاتقان ھازىرقى كۈنىمىزدە مەدەنىيەتتىمىزنىڭ مەۋجۇدىيىتى ئۈستىدە ئويلىنىپ كۆرۈشمىز ئۈچۈن ئەقەللىي يىپ ئۇچلىرىنى بېرىدۇ.

20 - ئەسىردىكى خەلقئارا تەرتىپتە غەرب رېژىسسورلۇق ئورنىدى- نى ئالدى. ئوسمانىيلارنى پارچىلاشتا، ئەنگلىيە باشچىلىقىدىكى غەرب مىللەتچىلىك بىلەن دېموكراتىيەنى قورال قىلدى. ئوتتۇرا شەرقتە تارىختا مەۋجۇت بولۇپ باقمىغان يېڭى دۆلەتلەر بارلىققا كېلىپ، مىللەت سۈپىتىدىكى ئەرەبلەرمۇ پارچە - پارچە دۆلەتلەر- گە بۆلۈنۈپ كەتتى. ئىستالىنىزمنىڭ تېررورلۇقى ئاستىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقى تارىختىن بۇيانقى ئېتنىك پۈتۈنلۈكىنى يو- قىتىپ، «مىللەت» گەۋدىسى سۈپىتىدىكى رېسپوبلىكىلارغا ئايرىل- دى. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن 1945 - يى- لى يالتا يىغىنى ئېچىلدى. غەرب تەپەككۈرنىڭ ئىككى پۈشتى بولمىش كاپىتالىزم بىلەن كوممۇنىزمنىڭ ۋەكىللىرى - روز- ۋېلت، چىرچېل، ئىستالىن بىر يەرگە جەم بولۇپ دۇنيانىڭ سە- ياسىي خەرىتىسىنى يېڭىباشتىن سىزىشتى. نەتىجىدە، ئۇلارنىڭ مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن كېلىدىغان يېڭى دۇنياۋى تەرتىپ پەيدا بو- لۇپ، سان - ساناقسىز ئاددىي كىشىنىڭ تەقدىرى يالتادا تۇغۇلغان شەكىلسىز كۆلەڭگىنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالدى. دۇنيا كاپىتالىزم ۋە كوممۇنىزمدىن ئىبارەت ئىككى لاگېر ئوتتۇرىسىدىكى سوغۇق- چىلىق ئۇرۇشى دەۋرىگە كىردى. مانى دىنىدا تەسۋىرلەنگەن دوست - دۈشمەن، ياخشى - يامان ئۇقۇملىرى سىياسىي ساھەدىن ئورۇن ئېلىپ، ئىنسانىيەت بىر - بىرىنى ھەزرىتى ئادەمنىڭ پەرزەنتلىرى دېيىشتىن كۆرە رەقىب ۋە «سىنىپىي دۈشمەن» قاتارىدا كۆرىدىغان بولۇپ كېتىشتى. بۇ خىل يۈزلىنىش بىر قىسىم سىياسىيون تە-

رېپىدىن «سىياسەت مانىزمى»^⑤ كەلگەندە، دۇنيا سىياسىي سەھنە-سىنىڭ رېپىسورلۇقى ئامېرىكىغا ئۆتتى. ئامېرىكا ئۆزىنى دې-موكراتىيە ۋە ئادالەتنىڭ ئەلچىسى دەپ ئاتىدى. شۇنداقلا بۇ ئارقىلىق سوۋېت ئىتتىپاقىنى يادرو قىلغان كوممۇنىزم سېپىگە ئىدې-ئولوگىيە ئۇرۇشى يۈرگۈزدى. سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ھەرقايسى قاتلىمىدىكى چىركىنلىك زور ھەربىي قۇۋۋەتكە ئىگە بۇ ئىمپېرى-يەنىڭ ئىچ - باغرىنى ساقايغۇسىز كېسەلگە گىرىپتار قىلىپ، ئا-خىر يىمىرىلدى. ئامېرىكا باشچىلىقىدىكى كاپىتالىزم زەپەر تەنتە-نىسى ئىچىدە قەدىنى تېخىمۇ رۇسلىدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئامېرى-كىلىق ياپون سىياسىيونى فىرانشىس فۇكۇياما «تارىخنىڭ ئاخىرى ۋە ئاخىرقى ئادەم» دېگەن كىتابىنى ئېلان قىلىپ، يېڭى دۇنيا ھەققىدىكى قىياسلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ، غەرب دېموكرات-سىيەسى فاشىزم ۋە كوممۇنىزمىدىن ئىبارەت ئىككى دۈشمىنى ئۈستىدىن غەلبە قىلدى. دۇنيا دېموكراتىيە بايرىقى ئاستىدا ئو-مۇمىۈزلۈك تىنچلىققا يۈزلىنىپ، ئەركىن سودا تېخىمۇ راۋاجلى-نىدۇ، غەرىپ قىممەت قارشى ھەممە يەرنى قاپلايدۇ، دېدى. بۇنى 1989 - يىلى «سوغۇقچىلىق ئۇرۇشى» ئاخىرلاشقاندىن كېيىنكى كىشىلەرنىڭ ئۈمىدۋار كەيپىياتلىرىنىڭ ئومۇمىي ئىپادىسى دې-يىشكە بولاتتى. «تارىخنىڭ ئاخىرى»، «دۇنيانىڭ يېڭى تەرتىپى»، «تارىخنىڭ بۇرۇلۇشى»، «كېيىنكى سانائەت جەمئىيىتىنىڭ يېتىپ كېلىشى» دېگەن ئىبارىلەر ئېقىم مەسىلىلىرى ۋە ئىلىم مەسىلە-لىرى ساھەلىرىدە كۆپ ئۇچرايدىغان بولدى. لېكىن بۇنىڭدىن كې-يىنكى دۇنيانىڭ سىياسىي رېئاللىقى قانداق بولىدۇ؟ بىزنىڭ ھا-ياتلىق شارائىتىمىزدا قانداق ئۆزگىرىشلەر بولىدۇ؟ ھەر خىل ئىجتىمائىي مەسىلىنى قانداق ھەل قىلىمىز؟ بۇ سوئاللار ئۈچۈن ھەرقانداق بىر پەرەزنى نوپۇزلۇق پىكىر سۈپىتىدە قوبۇللىغىلى بولمايتتى. دۇنيانىڭ سىياسىي يۈزلىنىشى كىشىلەرنىڭ بىلىش رىمكىسىدىن زىيادە ھالقىپ كەتكەنىدى. ئۈمىدۋارلىق كۆپ ھالدا

رېئاللىققا قويۇلغان توغرا دىياگنوزنىڭ نەتىجىسى بولماي، كىشىلەر دىكى سۈبېيكتىپ ئارزۇلارنىڭ مۇبالىغە ھالىتىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ. سوغۇقچىلىق ئۇرۇشىدىن كېيىن ئادالەت ۋە دېموكراتىيە - نىڭ يېتىپ كېلىشىگە ئۈمىد باغلىغان كىشىلەر بۇ قىسقا مۇددەت - لىك ئۆتكۈنچى تارىخنىڭ مازاق قىلىشىغا ئۇچرىدى. پەلەستىن ۋە چېچنىيەدىكى قانلىق توقۇنۇشلار، كوسوۋودىكى ئىرقىي قىرغىن - چىلىقلار، ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىدىكى نائىلاج سىياسىي قىياپەت - لەر 21 - ئەسىرنىڭ ئويلىغاندەك ئىس - تۈتەكسىز، ئىناق، بايا - شات، خاتىرجەم ئەسىر بولالمايدىغانلىقىدىن بېشارەت بەردى. دۇنيا - دىكى چوڭ دۆلەتلەرنىڭ ھەربىي ھازىرلىقلار خامچوتىنى بەس - بەستە كۆپەيتىشى، تەبەسسۇمغا ئورالغان دىپلوماتىيە ئويۇنلىرىنىڭ شىددەتلىك ھەم مۇرەككەپ تۈس ئېلىشى تىنچلىققا بولغان ئىشەن - چىمىزنى ئاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. چۈنكى بىر ھەقىقىي تىنچلىققا كاپا - لەت بېرەلەيدىغان سىياسىي، ئېتىقادىي ئاتموسفېرانىڭ ھىدىنى تېخى ھىدلىيالمىدۇق.

قان قاننى تۇغىدۇ، ئۇرۇش ئۇرۇشنى تۇغىدۇ. سوغۇقچىلىق ئۇرۇشىنىڭ بالىياتقۇسىدا نۆۋەتتىكى ئۆچ - ئاداۋەتنىڭ ھامىلىسى يېتىلمەكتە ئىدى. قارىماققا سوغۇقچىلىق ئۇرۇشى تەلتۈكۈس ئا - خىرلاشقانداق قىلىسمۇ، لېكىن ئۇنىڭدىن قالغان يادرو تەھدىتى ئىنسانىيەتنىڭ بېشىدىن تېخى كەتكىنى يوق، بەلكى ئۇ بۇنىڭدىن كېيىنكى سىياسىي ئويۇنلارنىڭ كوزىرىغا ئايلانماقتا. كۆرۈنمەس، ئەمما مۇقەررەر بولغان تۈرلۈك تەھدىت ئۆزىنىڭ بەتبەشەرە ئەلپا - زىنى سەيمىل خانتىڭتوننىڭ «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنيا تەرتىپىنىڭ قايتا تۈزۈلۈشى» ناملىق ئەسىرىدە خېلى ئېنىق كۆر - سىتىدۇ. فىرانىس فۇكۇيامانىڭ ئۈمىدۋارلىقىغا تامامەن زىت بولغان بىر قىياس كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جىددىي تارتى - دۇ. «سوغۇقچىلىق ئۇرۇشىدىن كېيىنكى دۇنيادا خەلقلەر ئوتتۇر - سىدىكى ئەڭ مۇھىم پەرق ئاڭ فورمىسىدا، سىياسىي ياكى ئىقتىد -

سادتا بولماستىن، بەلكى ھەزارەتتە بولىدۇ. ئىنسانلارنىڭ دۇچ كېلىشى مۇمكىن بولغان ئەڭ تۈپ مەسىلىگە خەلق ۋە مىللەت جاۋاب تېپىشقا ئۇرۇنماقتا. بۇ مەسىلە: دەل مەن كىم؟ دېگەن مەسىلىدۇر»^⑥ دەيدۇ خانتىڭتون ئەپەندى كىتابىنىڭ بېشىدىلا. «كىشىلەر ئەجدادى، دىنى، تىلى، تارىخى، قىممەت قارىشى، ئۆرپ - ئادىتى ۋە تۈزۈملىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ كىملىكىنى بېكىتىدۇ» دەيدۇ.^⑦ ئۇ «بىز ئۆزىمىزنىڭ كىم ئەمەسلىكىمىزنى ۋە كىمگە قارشى تۇرىدۇ - خانلىقىمىزنى چۈشەنگەندىلا، ئاندىن ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى چۈشەنگەن بولىمىز»^⑧ ئۇ ئارقىدىنلا. خانتىڭتون دەۋاتقان كىملىك مەلۇم ئورتاق ياشامغا تەۋە كونكرېت بىر شەخسنىڭ كىملىكىدۇر. شۇنداقلا بىر پۈتكۈل مىللەتنىڭ كولىپكىتىپ كىملىكىدۇر. كولىپكىتىپ كىملىك شەخسنىڭ ئۆز كىملىكىنى بايقىشى ۋە قۇرۇپ چىقىشى ئاساسدا ۋۇجۇدقا كېلىدۇ. سابىق يۇگوسلاۋىيەدىكى مۇسۇلمانلار ۋە سېربلار ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش دەل ئۇلارغا تەۋە كىشىلەرنىڭ ئۆزىنى ئۆزگىلەردىن پەرقلەندۈرۈشىدىن كەلگەن. جەڭگاھتا پارتلاۋاتقان نەرسە بومبا ئەمەس، ئىدىيە. «دۆلەتلەرنىڭ گۇرۇپپىلىنىشى سوغۇقچىلىق ئۇرۇشى دەۋرىدىكىدەك ئۈچ گۇرۇھ بويىچە بولماستىن، دۇنيادىكى يەتتە - سەككىز ئاساسلىق مەدەنىيەت بويىچە بولىدۇ»^⑨ دەيدۇ خانتىڭتون يېڭى ئەسىردىكى دىپلوما - تىيە كۈرىشى توغرىلىق. ئۇنداقتا، ئۇ دەۋاتقان يەتتە - سەككىز مەدەنىيەت قايسى؟

ياۋروپا، شىمالىي ئامېرىكا ۋە ئوكيانىيە قىتئەسىدىكى غەرب خىرىستىيان مەدەنىيىتى.

سىلاۋىيانلارنى ئاساس قىلغان پىراۋوسلاۋىيە مەدەنىيىتى. ئوتتۇرا ئافرىقا، ئوتتۇرا شەرق، ئوتتۇرا ئاسىيا، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى بىر قىسىم رايون، فىلىپپىن، مالايسىيا، ھىندونېزىيەلەرنى قاپلىغان ئىسلام مەدەنىيىتى. ھىندىلارنى ئاساس قىلغان بۇددا مەدەنىيىتى.

ياپون مەدەنىيىتى.

جۇڭگو ۋە شەرقىي ئاسىيا، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى كۆڭزى

مەدەنىيىتى.

ئافرىقا مەدەنىيىتى (بىرلىككە كېلىش ئىپادىلىرى ئېنىق بول-

مىغان تۈركۈم).

لاتىن ئامېرىكىسى مەدەنىيىتى.

لاتىن ئامېرىكىسى مەدەنىيىتىنىڭ خاسلىقى ئانچە روشەن ئە-

مەس بولۇپ، يەنىلا غەرب مەدەنىيىتى لاگېرىغا كىرىدۇ. خانتىڭتون

ئەپەندى بۇ ھەقتە مۇپەسسىل توختىلىپ كەتمىگەن. ئۇنىڭ قارىد-

شىچە، يېڭى ئەسىردىكى خەلقئارا توقۇنۇشنىڭ ئوت كۈچى خە-

رىستىيان مەدەنىيىتى بىلەن ئىسلام مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدا بو-

لىدۇ. ناھايىتى ئېنىقكى، خانتىڭتوننىڭ «مەدەنىيەت» چۈشەنچىد-

سىنىڭ نېگىزىدە دىن تۇراتتى.

كۆڭزى مەدەنىيىتىمۇ خىرىستىيان مەدەنىيىتىگە قارشى ھالدا

ئىسلام مەدەنىيىتى بىلەن بىللە تۇرىدۇ، دېگەننى كۆڭۈل قويۇپ

شەرھلەيدۇ. ئۇ يۇقىرىقى مەدەنىيەتلەر تۈركۈمىنى يادرو دۆلەت ئۇ-

قۇمى ئاساسىدا تەركىبلەيدۇ. ئۇنىڭ يادرو دۆلەت دېگەننى نېگىزلىك

قىممەت قاراش جەھەتتە ھەمىشە دۆلەتلەر بىلەن بىردەك بولغان

ھەمدە ھەربىي، ئىقتىسادىي، سىياسىي كۈچ جەھەتتە ئۇلارغا يې-

تەكچى بولالايدىغان چوڭ دۆلەتتىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ئېيتقىنى بو-

يىچە ئامېرىكا ۋە غەربىي ياۋروپادىكى دۆلەتلەر خىرىستىيان مەدە-

نىيىتىنىڭ يادروسى، جۇڭگو شەرقىي ئاسىيادىكى كۆڭزى مەدەند-

يىتىنىڭ يادروسى، رۇسىيە پىروراوسلاۋىيە مەدەنىيىتىنىڭ ياد-

روسى، ياپونىيە ئۆز مەدەنىيىتىنىڭ يادروسى، ھىندىستان بۇددا

مەدەنىيىتىنىڭ يادروسى. بۇ يەردە يادرو دۆلىتى بولمىغان مەدەند-

يەتتىن ئافرىقا، ئىسلام مەدەنىيەتلىرى قالدى. خانتىڭتون سەئۇدى

ئەرەبىستانى، ئىران، ئىراق، تۈركىيە، پاكىستان، ھىندونېزىيە،

مىسىر قاتارلىق دۆلەتلەرگە بىرمۇبىر قاراپ چىقىدۇ، ئۇلارنىڭ

ھېچبىر دە مۇسۇلمان ئۈممەتلەرگە ھەقىقىي ۋەكىل بولغۇدەك سالاھىيەت يوق بولۇپ چىقىدۇ. بۇ دۆلەتنىڭ بەزىسى قەبىلىچى، بەزىسى مىللەتچى، بەزىسى نامرات، بەزىسى غەربپەرەس، بەزىسى ئاجىز، بەزىسى مەھكۇم بولۇپ، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قېقىلغان غەرب ئىشغالىيەتنىڭ مىخلىرى ئۇلارنى گۇمراھلىققا بەند قىلىپ تۇراتتى. ئاپتور تۈركىيەنىڭ دۆلەت كىملىكى ھەققىدە خېلى كۆپ توختالغان بولۇپ، مۇستاپا كامالنىڭ غەربچىلىك ئۇرۇشىنى بىچارە قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ: بۈگۈنكى كۈندە تۈركىيەنىڭ دۆلەت ئاپپارات ۋە پارلامېنتى غەربچە قىممەتنى ئۈلگە قىلىپ دۆلەتنى ئىدارە قىلىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ خەلقى ئىسلامىي ئەقىدىدە. شۇڭا تۈركىيە ياۋروپا ئىتتىپاقىغا ئەزا بولۇشنى ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئارزۇ قىلىپ، غەرب دۆلەتلىرىگە دىپلوماتىيەلىك يولغا قويۇش رەۋىشىدە بولۇپ كەلگەن بولسىمۇ، كوممۇنىزم لاگېرىدىن تېخى يېقىندا دۇكان ئايرىپ چىققان شەرقىي ياۋروپا دۆلەتلىرى ئىزلىققا قوبۇل قىلىندى تۈركىيە بولسا ئاسما ھالەتتە قېلىۋەردى. (Sularism ئىلمانىيە - دىن بىلەن ھاكىمىيەتنىڭ ئايرىلمىشى). ئەرەبلەرنى بىر - بىرى بىلەن كېلىشەلمەيدىغان پارچە دۆلەتلەرگە بۆلۈۋەتتى. ئۇلارنىڭ خەلقلىرىنىڭ قەلبىدە ئىمان، پادىشاھلىرىنىڭ قەلبىدە شەيتان، تۈگمەس تىنچسىزلىق ۋە نامراتلىق مانا شۇنىڭدىن كەلگەن. بۇنى خانتىڭتون «يادرو دۆلەتنىڭ بولماسلىقى ئىسلام ئەللىرىدىكى ئىچكى - تاشقى توقۇنۇشلارنىڭ ئاساسلىق مەنبەسى ۋە ئالاھىدىلىكى»^① دەپ مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. ئۇنىڭ «يادرو دۆلەت» دېگىنىنى بىز ئۆز گېپىمىز بويىچە «باشپاناھ» دەپ چۈشەنسەكمۇ بولىدۇ.

خانتىڭتون كىتابىدا بۈگۈنكى غەرب مەدەنىيىتى ئۈستۈن ھەر - بىي كۈچ ۋە ئىقتىسادىي كۈچ يۈزىسىدىن باشقا مەدەنىيەتلەردىن غالىبتەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ھاياتىي كۈچى ئىچ - ئىچىدىن خوراشقا باشلىدى، دەيدۇ ۋە ئىدىئولوگىيە سۈپىتىدىكى غەرب

مەدەنىيىتى ئىسلامغا بەس كېلەلمەيدۇ، دەپ مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ نەزىرىدە ئىسلام مۇكەممەل ھاكىمىيەت سىستېمىسى، ئەخلاق سىستېمىسى ۋە بىلىش سىستېمىسىغا ئىگە بولۇپ، ھەرگىزمۇ ئەمەلىيەتتىن ئايرىلغان روھانىيلىق ئەمەس ئىدى. بۇ- گۈنكى مۇسۇلمانلار دۇنياسىدا ئىسلامنىڭ ئىچىگە كىرىۋالغان بىد- ئەتلەرنى تازىلاپ، پەرز ۋە سۈننەتلەرنىڭ ئەينىيىتى ھەم تەتبىقى بويىچە ئىش تۇتۇشنى تەشەببۇس قىلىدىغان كۈچلەر ئوتتۇرىغا چىقتى. «ئىسلام ئەسلىيەتچىلىرى» دېيىلىۋاتقانلار ئەنە شۇلار بو- لۇپ، غەرب دەل مۇشۇلاردىن ئەنسىرەيتتى.

روشنەنكى، شالغۇتلاشقان ئېتىقاد شۇ ئېتىقادنىڭ ئىگىسى ئۇ- چۈن پىكرىي مۇجمەنلىك، ھاياتىي سەرسانلىق ئەكېلىدۇ. بۇ دەل يات قىممەت قاراشلارنى پىلانلىق سىڭدۈرگۈچىلەرنىڭ تەنتەنىسىد- دۇر. پارس قولتۇقىدىكى رايونلار ۋە ئوتتۇرا شەرقنىڭ غەربلىكلەر- نىڭ زىياپەت ئۈستىلىگە ئايلىنىشى بۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى مىسال- دۇر. نەچچە يىل ئىلگىرى ئىنتېرنېت تورىدىن مۇنداق بىر سۆھ- بەتنى ئوقۇغانىدىم. سۆھبەتتە بىر مۇخبىر ئىسرائىلىيەنىڭ سابىق باش مىنىستىرى نىتانىياھودىن 1998 - يىلى 12 - دېكابىردا مۇنداق سورىغان:

— مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبىرى ئەينى چاغدا سىلەرنى مۇسۇل- مانلارنىڭ قولىدا تۈگىشىدۇ، دېگەنكەن، بۇنىڭغا قانداق قارايسىز؟ نىتانىياھو مۇنداق جاۋاب بەرگەن:

— ئۇلارنىڭ قولىدا ھالاك بولىدىغان يەھۇدىيلار بىز ئەمەس. چۈنكى بىزنى ھالاك قىلالايدىغان ئەرەب مۇسۇلمانلار بۇنداق ھالەت- تىكى مۇسۇلمان ئەمەس.

نىتانىياھونىڭ جاۋابىنى بۈگۈنكى ئەرەب ئەللىرى توغرىسىدىكى رېئال، ئويىپكىتىپ تەسۋىر دېيىشكە بولاتتى. ئۇ بۈگۈنكىدەك ئاي- نىپ كەتكەن ئەرەبلەردە ئۇيۇشۇش ئىقتىدارىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس دېمەكتە ئىدى. ئۇ دەۋاتقان «يەھۇدىي» ماھىيەتتە غەرب مە-

دەنييتىدۇر. چۈنكى بۈگۈنكى غەرب مەدەنىيىتى يەھۇدىي دىنى ۋە گىربىك پەلسەپىسىنىڭ ئەنئەنىلىرى ئاساسىدىكى تەرەققىيات ئىد. كەنلىكى كۆپچىلىككە ئايان.

خانتىڭتوننىڭ كۆرسىتىشىدە، غەيرىي غەرب ئەللىرى زامانىۋىدە-لىشىش ۋە غەربلىشىش مەسىلىسىگە تۆۋەندىكىدەك ئۈچ خىل پو-زىتسىيە تۇتۇشى مۇمكىن ئىكەن:

1. ئىنكارچىلىق — غەربلىشىش ۋە زامانىۋىلىشىشنى مۇتلەق رەت قىلىشنى كۆرسىتىدۇ.

2. كامالزىم — مائارىپ، قانۇن، ئىدىيەلەردە غەربلەشكەن ھالدا زامانىۋىلىشىش ۋە باي بولۇش مەقسىتىگە يېتىش.

3. ئىسلاھاتچىلىق — تۈپ قىممەت قاراش ۋە ئېتىقادنى ساقلاپ قېلىش شەرتى ئاستىدا زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇش؛ زامانىۋىلىشىش، لېكىن غەربلەشمەسلىك.

خانتىڭتون كامالزىمچە پوزىتسىيەنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى كەسكىن رەۋىشتە ئىزاھلاپ ئۆتىدۇ. ئۇ بۇنداق پوزىتسىيە كىشىدە-

لەرنى يەرلىك مەدەنىيەتتىن چەتلىتىش بىلەن بىللە، ھەقىقىي غەربلىشىشكەمۇ ئېلىپ بارمايدۇ، دەپ كۆرسىتىدۇ. دېمىسىمۇ

تۈركىيەنىڭ ھازىرقى تەڭقىسلىق ۋە موھتاجلىق ھالىتى بۇنى ئىسپاتلاپ تۇرىدۇ. خانتىڭتون ياپونىيەنى ئۈچىنچى خىل پوزىت-

سىيەگە مىسال قىلىدۇ. بىز ئەمدى «زامانىۋىلىق» دېگەن ئاتالغۇغا دۇچ كېلىۋاتىمىز. «زامانىۋىلىق» نىڭ مەنىسى زادى نېمە؟ خانتىڭ-

توننىڭ ئىزاھلىشىچە: «زامانىۋىلىق سانائەتلىشىش، شەھەرلە-شىش، مائارىپ ۋە بايلىقنىڭ يۇقىرى سەۋىيەدە يۈكسىلىشى، كە-

سىپلىشىش كۆلىمىنىڭ مۇرەككەپ قاتلامغا كېلىشى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ، ئارىمىزدىكى بىر قىسىم كىشىنىڭ «زاما-

نىۋىلىق» چۈشەنچىسىدىن خېلىلا پەرقلىنىدۇ. ئۇلار ئېتىقاد ۋە پىسخىك دۇنيانىمۇ زامانىۋىلاشتۇرغاندا، ئاندىن پەن - تېخنىكىدە-

كى زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرغىلى بولىدۇ، دەپ ئىشىنىدۇ.

ۋاھالەنكى، ئىنساننىڭ ياشاش ۋاستىسى تەرەققىي قىلىشىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ تەبىئىتىدە ئۆزگىرىش بولمايدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ تەبىئىتىدە ئۆزگىرىش بولسا ياكى تەرەققىيات بولسا، ئۇنىڭ زاتى ئىنسان بولماي قالىدۇ. ئۇنداقتا، ئۇ بۇرۇنقى ئىنسانلارغا يات بىر تەبىئەتتە ياشىشى كېرەك بولىدۇ. لېكىن بىز ئۆز ئىنسانىيلىقىدىن خالىي ياشىغان ئىنساننى تېخى ئۇچراتمىدۇق. دېمەك، ئىنسانىيلىق ئۆز زىنى ساقلايدۇ، لېكىن ئۇنىڭ ياشاش ۋاستىسىدە تەرەققىيات بولىدۇ. خانتىڭتوننىڭ «زامانىۋىلىق» چۈشەنچىسىدە ئۆلچەم تېخنىكا ۋە ماددىي بايلىققا مەركەزلىشىدۇ.

ھەربىي ۋە ئىقتىساد جەھەتتە شۇنچە قۇدرەت تاپقان، سىياسىي سەھنىنىڭ ئىگىسى بولمىش غەرب دۇنياسىنىڭ چېچىلاڭغۇ، نامرات ھالەتتىكى ئىسلام دۇنياسىدىن ۋەھىمە يېپىشتى، ئۇلارنىڭ ئىسلا- مى ئەقىدىدىكى پۇختىلىقىنى چۈشەنگەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. خانتىڭتوننىڭ ئېيتقانلىرى ئۆتكەن ئون يىل ئىچىدە كۆرۈل- دى. بوسنىيە، چېچىنىيە، تاشقى كافكازىيە، ئوتتۇرا ئاسىيا، ئوت- تۇرا شەرق، سىرى لانكا قاتارلىق جايلاردىكى كۈرەشلەر، بولۇپمۇ «11 - سېنتەبىر تېررورلۇق ۋەقەسى»دىن كېيىنكى دۇنيا ۋەزىيىتىدىكى بۇرۇلۇشلار كىشىلەرنى خانتىڭتونغا تېخىمۇ قىزىقتۇردى. ئامېرىكا رەئىس جۇمھۇرى جى. جى. بۇش ئافغانىستاندىكى تا- لىبان ھاكىمىيەتتىگە يۈرگۈزگەن ھەربىي ھەرىكەتتىگە «ئەھلىسە- لىپ يۈرۈشى» نامىنى بېرىپ، كېيىن ئۆزگەرتىۋالدى.

كىتابتا ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىملىكى ھەققىدىكى قىسمەن جۈملىلەرمۇ كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ. مېنىڭچە، بۇ كىتابنىڭ بىزگە نىسبەتەن بىر ئەھمىيىتى شۇكى، ئۇ ئاز - تولا پىكىرلىك ئادەم- لىرىمىزنى 21 - ئەسىردىكى مىللىي كىملىك مەسىلىسى ھەققىدە ئويغا سالدى. بۈگۈنكى دۇنيادا كولىپكىتىپ سالاھىيەتنى بىلىش مۇرەككەپلەشتى. قاتناش ۋە ئالاقە ۋاستىلىرىنىڭ تەرەققىياتى كۆچمە نوپۇسلارنى كۆپەيتتى. بۇ ئەھۋال ئەسلىدىكى بىرلا ئېتنىك

خەلق تەشكىل تاپقان بۆلگىلەرنىڭ مىللىي تەركىبىنى كۆپ خىللاشتۇردى. سودا ۋە تىرىكچىلىك ئېھتىياجى ئوخشىمىغان مىللەت ئەزالىرىنى ئوخشاش بىر مۇھىتقا كەلتۈرۈپمۇ قويدۇ. بۇنداق شارائىتتا مىللەت ئەزالىرى جۇغراپىيەلىك بىرلىكتىن كۆرە ئېتىقاد، تىل، قىممەت قاراش بىرلىكى بويىچە ئېتىنىك بىر پۈتۈنلۈكنى ساقلايدۇ. كىملىك ماكان ۋە زامانغا قاراپ تۇرۇپ ئۆزىنىڭ مەزمۇن قاتلىمىنى ئاشكارىلايدۇ. بىر ئۇيغۇر بالىسى تەك-لىماكاننىڭ گىرۋىكىدىكى خىلۋەت بىر بوستانلىقتىن مەككىگە ياكى نىيۇيوركتا بېرىپ قالغىنىدا، ئۇ ئۆزىدىكى كىملىكنىڭ بۇرۇن دىققەت قىلىپ باقمىغان تەرەپلىرىنى بايقاشقا سازاۋەر بولىدۇ. ئەگەر مەككىدىكى بىر ئۇيغۇر مۇھاجىر ئانا ۋەتىنىگە كېلىش پۇرسىتىگە ئېرىشسە، ئۆزى ھەققىدە نۇرغۇن نەرسىگە ئېرىشىدۇ. ئۇ مۇھاجىر سىياسىي جۇغراپىيەنى بىرلىك قىلغاندا سەئۇدى ئەرەبىستانلىق، تارىخ ۋە ئىرقىنى بىرلىك قىلغاندا ئۇيغۇر، دىنىنى بىرلىك قىلغاندا مۇسۇلمان ۋە باشقىلار. ئۇ يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىشى كېرەك. لېكىن ئۇ قايسى كىملىكنى يېتەكچى ئورۇنغا قويۇشى كېرەك؟ بۇنى ئۇنىڭ قىممەت قارىشى بەلگىلەيدۇ ۋە ئۆزىمۇ مۇشۇ قىممەت قارىشىغا ئاساسەن ھايات يولى تاللايدۇ. بۇنداق بولغاندا، پاسپورت بەزى ھاللاردا سىياسىي كىملىككە ۋە كىلىك قىلىشمۇ مىللىي كىملىككە ۋەكىللىك قىلالايدۇ. 21 - ئەسىر بىز ئۈچۈن كىملىك قۇرۇلۇشىدىن باشلىنىشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا، تەرەققىياتنىڭ خام ئەشياسىغا ئايلىنىپ كەت-مەيمىز، ئەكسىچە، تەرەققىيات بىزگە بويسۇنىدۇ. جاھان مۇنبىرىدە شەرەپلىك ئورنىمىز بار بولىدۇ.

«مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى دۇنيا ۋە تەرتىپىنىڭ قايتا ئورنىتىلىشى» دېگەن كىتابنىڭ ئۇيغۇرچە نەشر قىلىنىشى ئوقۇرمەنلەردە مىزدە دۇنيانىڭ ئىشلىرىنى مۇھاكىمىلىك نەزەر بىلەن كۆزىتىدۇ. خان تۈركۈملەرنى پەيدا قىلىشتا كۆرۈنەرلىك ئۈنۈم پەيدا قىلغۇ.

سى. سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە شېئىرىي قىزىققانلىق، پىكرى يەڭگىلتەكلىك، رومانىك مەستخۇشلۇق بىلەن مۇئامىلە قىلىش كىشىنى جىق زىيانغا ئۇچرىتىدۇ. بۇ زىيان شۇ قەدەر كۆپكى، ئۇنى ئۆلچەپ بولماس. ئوقۇرمەنلىرىمىز بۇ كىتابنى ئوقۇغاندا، ئۆزى يولۇقتۇرغان ھەربىر مەسىلە بويىچە يەنە باشقا ئىلمىي مەنبەلەرگە ئۆتۈشى، ھۆكۈملەرنى ئۆزىنىڭ ئەلگىكىدە تەكرار - تەكرار تاسقاپ كۆرۈشى زۆرۈر. ئەسلىدە بۇ كىتاب بالدۇرراق نەشر قىلىنىشى لازىم ئىدى. «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى» ئوقۇمى ئوتتۇرىغا چىقىپ ئون يىل ئۆتۈپتۇ، بۇ كىتاب ئەمدىلىكتە ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ قولىغا چىقىپتۇ. سەۋەبى، بىزدە مۇتەپەككۈر تەرجىمانلار يوق دېيەرلىك. تەرجىمان بىر خەلقنىڭ روھىي كەمتۈكلىرىنى سېزىشى ۋە ئۇنىڭغا نېمىنىڭ داۋا بولىدىغانلىقىنى بىلىشى ھەم تېپىشى لازىم. تەرجىمانلىق يۈزەكى قارىغاندا، تىل تەرجىمىچىلىكىدۇر. قېرىندەشلىرىمىز ئابدۇرېھىم دۆلەت مۇشۇنداق يىرىك ئەسەرنى تەرجىمە قىلىشقا ئىرادە باغلاپ، ئۇ ئىشنى تاماملاپتۇ. تەرجىمىنىڭ قانداق چىققانلىقىنى تەرجىمە ئوبزورچىلىرىنىڭ مۇھاكىمىسىگە قالدۇرۇمىز. بۇ يەردە بىز ھېچبولمىغاندا ئابدۇرېھىم دۆلەتنىڭ ئەسەر تەرجىمە قىلىشتا تېمى تاللىشىدىكى ئاكادېمىكال سەزگۈرلۈكىنى بېكىتەلەيمىز. ئۇنىڭغا ئەجرلەر نېسىپ بولغاي!

ئىنگىلىز پەيلاسوپى بېرتراندى رۇسسېل «غەربنىڭ ئەقىل - پاراسىتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ كىرىش سۆزىدە بىر شائىرنىڭ «پىرىك بىر كىتاب بىر چوڭ ئاپەت» دېگەن سۆزىنى نەقىل كەلتۈردى. بۇ كىتاب ئوقۇغاندا نوپۇزغا ئېتىبار بېرىپ كېتىش ياكى مۇئەللىپنىڭ قەلىمىگە مەپتۇن بولۇپ كېتىش تۈپەيلى پىكرى ئادەتتىكى شىشلار بولۇپ تۇرىدۇ. ئوقۇرمەنلەرنىڭ پايدىسىنى كۆزدە تۇتۇپ، پېقىر تۆۋەندە جانابىي سەيمىل خانىمىڭتونىڭ پىكىر تەلەپلىرىدىكى جىددىي ئېتىبار بېرىشكە تېگىشلىك نۇقتىلارنى ئىلغاپ ئۆتۈشنى لايىق تاپتى. سىستېمىلىق تەلىم ئېلىشقا مۇيەسسەر بولال-

مىغان ئىلىم ھەۋەسكارى بولساممۇ خانتىڭتونغا ئۆزىمىزگە خاس مەۋقەدە ئىنكاس بېرىشكە تىرىشىپ باقتۇق.

ماقالىمىزنىڭ بەزى قۇرلىرىدا ئەسكەرتىپ ئۆتكەندەك، 21 - ئەسىرمۇ كىشىلەر ئۈمىد قىلغاندەك ئادىل ۋە خاتىرجەم دەۋر بولمايدىغاندەك قىلىدۇ. 20 - ئەسىر غەرب كۈچلىرىنىڭ ئوسما-نىيلارنى پارچىلاش ھەرىكىتى بىلەن باشلانغانىدى. 21 - ئەسىرمۇ غەرب كۈچلىرىنىڭ ئىسلام دۇنياسىدىكى ئەسلىيەتچىلەرگە مۇدا-خىلە يۈرگۈزۈشى بىلەن باشلاندى. بۇ ئىش بەئەينى خانتىڭتوننىڭ تەسەۋۋۇرىچە بولدى.

ئەگەر بىز ئىنسانىيەت ياشاۋاتقان بۈگۈنكى دۇنيانىڭ ھەرقايسى قاتلىمىنى چوڭقۇر ھەم ئەتراپلىق كۆزىتىدىغان بولساق، شۇ قەدەر تەرەققىي تاپقان ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ چەكسىز ئەندىشە ۋە تەشۋىش ئىچىدە ياشاۋاتقانلىقىنى، شۇنداقلا ۋەھىمنىڭ كۈنسېرى كۈچىيىپ بېرىۋاتقانلىقىنى ناھايىتى روشەن ھېس قىلالايمىز. كىشىلەر بۇ خىل ۋەھىمدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۆز رەھبەرلىرىنى ئالماشتۇرۇپمۇ مەقسىتىگە يېتەلمىگەن، ھەتتا ۋەتەن ئالماشتۇرۇپ بېقىپمۇ ئارام تاپالمىغان بۇنداق قىسمەتنى كۆرۈپ تۇرماقتىمىز. تۈزۈم ۋە تۈزۈلمە ئالماشتۇرۇشلارمۇ كىشىلەرنىڭ غەم - دىشۋار-لىرىغا ئارا تۇرالمىدى. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىغا ئوخشاش تىنچلىقنى ۋە ئىنسانلارنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغدايدىغان خەلقئارا ئورگانلار ئارقا - ئارقىدىن قۇرۇلۇپ تۇرۇپمۇ يەر يۈزى قان ۋە كۆز ياشلاردىن قۇرۇلمىدى. تەبىئەتنىڭ سىرلىرىنى ئېچىپ، پەن - تېخنىكىنىڭ يۇقىرى پەللىسىگە يەتكەن بۈگۈنكى ئىنسانلار نېمە ئۈچۈن ئۆزى ياشاۋاتقان يەر شارىدا تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىكنى ئىشقا ئاشۇرالمىدى؟ تىنچلىق بۇنىڭدىن كېيىن ئىشقا ئاشامدۇ؟

يەر شارىنىڭ ھەرقايسى جايىدىكى توقۇنۇشلار، يۈز بەرگەن ۋە يۈز بېرىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقان رايون خاراكتېرلىك ياكى خەلقئارا-لىق ماجىرالار، ھەرقايسى دۆلەتنىڭ ئۈزۈكسىز ئېلىپ بېرىۋاتقان

ھەربىي تەييارلىقلىرى تىنچلىقتىن گۇمانلىنىشىمىزنىڭ جانلىق پاكىتى. ئېھتىمال، بەزىلەر يۇقىرىقى سوئالغا ئىلىم - پەن يەنىمۇ تەرەققىي قىلسا، ئۆزئارا ئالاقە تېخىمۇ قويۇقلىشىپ، چۈشىنىش چوڭقۇرلاشسا، ھەر خىل دىن ۋە مىللەت ئوتتۇرىسىدىكى مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشلار كۈچەيتىلسە، دۇنيانىڭ تىنچلىقىنى ئەمەلگە ئا - شۇرغىلى بولىدۇ، دەپ جاۋاب بېرىشى مۇمكىن. بۇنداق قاراشلار ۋەھىمىلىك رېئاللىقنى ئاخىرلاشتۇرۇشنىڭ نەزەرىيەسى سۈپىتىدە زىكر قىلىنىپ كەلدى. ئىلىم - پەن تەرەققىي قىلدى، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش كۈچەيدى. بىراق، دۇنيا يەنىلا تىنچ بولمىدى. مە - لۇمكى، تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش يەر شارى تىنچلىقىنىڭ ھەقىقىي كاپالىتى ئەمەس.

ئامېرىكا پسخولوگى ئېرىك فرومىنىڭ «ئىنسانىيەتنىڭ بۇز - غۇنچىلىقى» دېگەن كىتابىدا بىر جەدۋەل بېرىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۇرۇش قېتىمىنىڭ تەرەققىياتقا ئەگىشىپ كۆپەيگەنلىكى ئەكس ئەتكەن: ①

ئۇرۇش قېتىمى	يىللار
9	1480 — 1499
87	1500 — 1599
239	1600 — 1699
781	1700 — 1799
651	1800 — 1899
892	1900 — 1940

يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، مەدەنىيەت ئىپتىدائىي بولغانسېرى، ئۇرۇش شۇنچە ئاز بولغان. پەن - تېخنىكا مەدەنىيەت - تىنىڭ يۈكسىلىشىگە ئەگىشىپ ئۇرۇشمۇ كۆپەيگەن ھەمدە ئۇرۇش - نىڭ ۋەيران قىلىش ئىقتىدارىمۇ ھەسسىلەپ ئاشقان.

مەدەنىيەت نېمە ئۈچۈن تىنچسىزلىق بىلەن ئوڭ تاناسىپ بولىدۇ؟
 بىز جاۋابىنى يەنىلا ئىنساننىڭ ئۆزىدىن ئىزدەيلى. چۈنكى ئىد-
 لىم - پەن نەتىجىلىرىنى قولغا كەلتۈرگەنمۇ ۋە ھەر خىل مەدەنىيەتتىكى شەكىللەندۈرگەنمۇ ئەنە شۇ ئىنسان. ئىنسان ئۆز ھاياتىدا ھامان ئۆز ئەقىلىدىن ھالقىپ كەتكەن مەسىلىلەرگە دۇچ كېلىپ تۇرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ پىكىر يۈرگۈزۈش قۇۋۋىتى تەكشى بولمىغاندا، لىقتىن، مەسىلىلەرگە تاپقان جاۋابلىرىدىمۇ پەرق بولىدۇ. بۇ پىكىر-
 رىي ئۇسلۇبىنىڭ كۆپ خىللىقىنى، شۇنداقلا نەتىجىنىڭمۇ كۆپ خىللىقىنى شەكىللەندۈرگەن. بۇ ئەھۋال ئوخشىمىغان قىممەت قارىشى ۋە مەدەنىيەت ئەندىزىسىگە سەۋەبچى بولغان. مۇتەپەككۈر ئىبن تەيمىيەنىڭ «كىشىلەرنىڭ ھەققانىيەتنى قوغدىشى ئۈچۈن ئاللا پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتكەن، چۈنكى كىشىلەر ھەققانىيەتنىڭ ماھىيىتىنى نۇرغۇن تەرەپتىن تونۇمايدۇ ھەم ئۇنىڭغىمۇ قادىر بولالمايدۇ»²⁰ دېگەن سۆزى قوۋملارنىڭ جېدەل - ماجىرالاردىن خالاس تېپىشى ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇدىيىتىدىكى چىنلىققا ئۇيغۇن ئورتاق بىر نىزامنىڭ بولۇشى كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرىدۇ.
 20 - ئەسىردە فاشىزم، كاپىتالىزم، كوممۇنىزم ئىدىئولوگىيەلىرى ئوتتۇرىسىدىكى دەھشەتلىك ئويۇندا نەچچە ئون مىليون ئادەم ئۆلدى، نەچچە ئون مىليون ئادەم خانىۋەيران بولدى، نەچچە ئون مىليون ئادەم تارىخنىڭ مەھكۇم مۇساپىرلىرىغا يۈزلەندى، نەچچە ئون مىليون ئادەم شۇ تۈپەيلى ئۈنگەن ئەخلاقسىزلىقنىڭ زىيانكەشلىكى-
 لىرىدە ئىنسانىي قەدىر - قىممىتىدىن ئايرىلدى. تېخىمۇ كۆمپىدە-
 يەلىك بىر تەرەپ شۇكى، كىشىلەر ئەنە شۇنداق قورقۇنچىلۇق، ھې-
 سابسىز بەدەللەرنى تۆلىگەن تۇرۇقلۇق ئۇنىڭدىن ھېچبىر ئىجابىي يەكۈنگە ئىگە بولالمىدى. ئۇلار پەقەت ئىنسانىيەت ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن قىسمەت ئەمەس، بەلكى ئۇزۇن تۈندىكى رەزىل چۈش كەبى كېيىنكىلەرنىڭ ئەسلىمىسى بولۇپ قالدى، خالاس. بۇ رەزىل چۈش پەن - تېخنىكا گۈللىنىشىنىڭ رەڭدار لىباسلىرى ئاستىدا

لەشتۈرۈش» شوئارلىرى كۆتۈرۈلگەن بولسىمۇ، سىياسىي سەھنىدە دىكى ھەرقانداق غالىب كۈچ «بىر قۇتۇپلىشىش»نى تاڭخۇسى كېلىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭدا غالىب سىياسىي كۈچنىڭ ئۆزلۈكى ئەمەلگە ئاشىدۇ. خانتىڭتوننىڭ كىتابىنىڭ مەزمۇنىدىن ئامېرىكىنىڭ يەر شارىلاشتۇرۇش ئىستراتېگىيەسىنىڭ ھەربىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتلەردىكى شەرت - شارائىتى پىشىپ يېتىلگەن تارىخىي پۇرسەتتە، ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنىڭ مەۋجۇتلۇقى، بۇ خىل توقۇنۇشنىڭ نوقۇل مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى بولماستىن بەلكى، مۇرەككەپ بىر سىياسىي توقۇنۇش بولىدىغانلىقىنى قىياس قىلىش تەس ئەمەس. يەر شارىلاشتۇرۇشتا ئامېرىكىنىڭ غايەت زور مەنپەئىتى بار، شۇڭلاشقا ئۇ يەر شارىلاشتۇرۇش ئىستراتېگىيەسىگە پۈتلىشىدىغان ھەرقانداق توسالغۇنى ئېلىپ تاشلىشى كېرەك. تەبىئىيىكى، بىز «مەدەنىيەت» ئۇقۇملىرىنى چۈشىنىشكە دۇچ كەلدۇق: مەدەنىيەت دېگەن نېمە؟

بىر مىللەتنىڭ تىلشۇناسلىقىدا، ئوقۇتۇش ۋە ئوقۇشلاردا سۆزلۈكلەرنىڭ ئېتىمولوگىيەسى، مەنىلىرىنى مۇستەقىل نۇقتىدا تۇرۇپ شەرھىلىگەن ئىزاھلىق لۇغەتنىڭ بولۇشى ئەقەللىي ئىش. بۇ لۇغەت ئىلمىي ئېھتىياجلىرىنى ھەل قىلىشتا مۇناسىپ رول ئوينايدىغان بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندا، بىز ئۇقۇملارنى تەھلىل قىلىش داۋامىدا باشقا تىلدىكى لۇغەتلەرگە موھتاج بولۇشتىن ساقىت بولالايمىز. بىزدىمۇ بىرەر ئۇقۇمنى يېشىشتە ئالدى بىلەن ئانا تىلىمىزدىكى مەتبۇئات - مەنبەلەرنى ئاساس قىلىدىغان، ئاندىن يات تىللاردىكى مەنبەلەردىن پايدىلىنىدىغان پوزىتسىيە بولۇشى كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن مەنبەلىرىمىز تەقلىدتىن ياكى كۆچۈرمىدىن خالىي مېھنەتنىڭ سەمەرىسى بولۇشى لازىم. بۇ بويىچە «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» گە قارايدىغان بولساق «مەدەنىيەت» ھەققىدە تۆۋەندىكى ئىزاھاتنى ئۇچرىتىمىز.

«مەدەنىيەت: 1. ئىنسانلارنىڭ جەمئىيەت تارىخىي تەرەققىيات

جەرياندا ياراتقان ماددىي ۋە مەنىۋى بايلىقلىرى، ئوتۇقلىرى، ئا-
دەتتە ئۇ كۆپرەك مەنىۋى بايلىقلارنى، يەنى ئەدەبىيات - سەنئەت،
مائارىپ، ئىلىم - پەن قاتارلىقلارنى كۆرسىتىدۇ. 2. بىرەر ئىج-
تمائىي گۇرۇپپا، سىنىپ ياكى خەلقنىڭ مەلۇم دەۋردە قولغا كەل-
تۈرگەن شۇنداق ئوتۇقلىرىنىڭ دەرىجىسى: سوتسىيالىستىك مەدە-
نىيەت، پىرولېتارىيات مەدەنىيىتى، بۇرژۇئا مەدەنىيىتى. 3. ئوخ-
شاش بىر تارىخىي دەۋردە، تارقىلىش نۇقتىسىنىڭ يۆتكىلىشىگە
قارىماستىن ساقلىنىپ قالغان خارابە ئىزلىرى ۋە باشقا نەرسىلەر -
نىڭ يىغىندىسى. 4. يېزىق ئىشلىتىش قابىلىيىتى، ئومۇمىي
ساۋات؛ تەلىم - تەربىيە كۆرگەنلىك، زىيالىيلىق؛ مەرىپەت: مەدە-
نىيەتتە ئارقىدا قالماق، مەدەنىيەت ئۆگىنىشى، مەدەنىيەت سەۋد-
يەسى.»^⑮

يۇقىرىقى ئىزاھاتتىن بىز «مەدەنىيەت» ھەققىدىكى ئىزدىنىش-
لىرىمىزگە قانائەتلىنەرلىك ئېنىق جاۋاب ئالالايمىز. ئۇ ئىزاھاتلار
قايسىدۇر بىر لۇغەتتىن تەرجىمە قىلىپ ئېلىنغاندەكلا تۇيۇلىدۇ.
ئۇنىڭدىن شۇ ئاتالغۇنىڭ ئىستېمالدىكى تارىخىي قاتلام، ئىجتىما-
ئىي قاتلام ۋە پەلسەپىۋى قاتلامنىڭ ئورگانىك بىرىكىمىسىنى
كۆرگىلى بولمايدۇ. بۇنداق ئەھۋاللارنى باشقا ئۇقۇملار خۇسۇسىدە-
كى ئىزاھلاردىنمۇ بايقىغىلى بولىدۇ. بىر مىللەتنىڭ ئىستېمال-
دىكى ئۇقۇملار ئەگەر شۇ مىللەتنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق، پەلسەپە،
تارىخ، مەدەنىيەتشۇناسلىق ساھەلىرى تەرىپىدىن خاس مەۋقەدە يو-
رۇنۇلمىغانىكەن، ئۇ مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئىجتىمائىي پېنى
بولمىغان بولىدۇ. ئىجتىمائىي پېنى بولمىغان مىللەتنىڭ ئىجتى-
مائىي جېنى يوق بولىدۇ.

تىلىمىزنى پەلسەپىۋى، ئىلمىي، نەزەرىيەۋى تىل دەرىجىسىدە
كامالەتكە يەتكۈزۈش ئالدىمىزدىكى مۇھىم ۋەزىپە. ئەگەر بىز بۇ
ۋەزىپىنى ئورۇنلىمىساق ئۇچۇر ۋە بىلىم ئىگىلىكى دەۋرىدىكى
لاياقەتلىك ئىنسانلاردىن بولالماي قالمىز. تىل مەجرۇھلۇقى دىل

مەجرۇھلۇقىدىن نىشانىدۇر. ئۇنىڭدىن كەلگەن پىكرى كېكەچلىك بىزنى خار ۋە زەبۇنلۇقنىڭ قارا گىردابىغا ئاپىرىدۇ، نەتىجىدە، بىز ئاھانەتلىك بىر ئەۋلاد سۈپىتىدە تارىخنىڭ لەنەتلىك سەھىپىسىدىن ئورۇن ئالىمىز. دوكتور ئابدۇرەشىد جەللىل قارلۇق تىلىمىزدىكى ۋە ئىجتىمائىي ساھەمىزدىكى ئېنىقسىزلىقلارغا خاتىمە بېرىش زۆرۈرىيىتى توغرىلۇق ئۆزىنىڭ «كۈلتۈر ۋە مەدەنىيەت ئاتالغۇلىدە - رىغا سوتسىئولوگىيەلىك ئىزاھات» سەرلەۋھىلىك ماقالىسىدە توختىلىدۇ^①. ئۇ، ماقالىسىدە ياۋروپادىكى، شۇنداقلا تۈركىيە، جۇڭگو - دىكى زىيالىيلارنىڭ تىلىمىزدا «مەدەنىيەت»، «مەدەنىيەتلىك» دەپ كېلىنىۋاتقان ئاتالغۇلار ئۈستىدىكى ئىزدىنىشلىرى، تەبىر - تەتقىقاتلىرىنى تەكشۈرۈپ چىقىدۇ. ئاندىن خەنزۇ تىلىدىكى 文明 (ئىنگلىز - چىدا Civilization) نى «مەدەنىيەت» دەپ ئېلىۋېرىشنى، 文化 (ئىنگلىز - لىزچىدا Culture) نى تۈركچە بويىچە «كۈلتۈر» دەپ ئېلىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ. دوكتور ئابدۇرەشىد جەللىل قارلۇقنىڭ مەزكۇر ماقالىسى بىزنىڭ «مەدەنىيەت» چۈشەنچىمىزدىكى خاتالىقلارنى ۋە ئۇ تۈپەيلى كېلىپ چىققان قايىمۇقۇشلارنى تۇنجى بولۇپ سەمىمىزگە سالىدۇ.

«خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە چوڭ لۇغەت»^② تە خەنزۇچىدىكى 文化 غا «مەدەنىيەت» دېگەن سۆزنى، 文明 غا «مەدەنىيەتلىك، مەدەنىي، مەرىپەتلىك» دېگەن سۆزلەرنى قويىدۇ. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»^③ دە «مەدەنىيەتلىك» كە «مەدەنىيەتتىكى تەرەققىي قىلغان، مەدەنىيەت ئىگىلىگەن ھالەت» دەپ ئىزاھات بېرىلگەن. ئەگەر بىز «ئىزاھلىق لۇغەت» كە دائىر بېرىلگەن ئىزاھاتلارنى سېلىشتۇرۇپ قارىساق، ئىككى ئۇقۇمنىڭ پەرقى ھەققىدە تۈزۈك بىر چۈشەنچە ھاسىل قىلالايمىز. بېرىلگەن ئىزاھاتلاردا ئۇقۇم خاسلىقى بولمايلا قالماستىن، يەنە خەنزۇچىدىكى ۋە باشقا چەت ئەللەر تىللىرىدىكى ئىستېماللار بىلەن زىتلىشىدۇ. سەيمىل خانىتوڭتوننىڭ بىز توختىدە - لىۋانتقان ئەسىرىدە 文化 ۋە 文明 ئۇقۇملىرى ھەققىدە مەلۇماتلار

بېرىلىدۇ. ئۇ 19 - ئەسىردىكى غەرب مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ تەسۋىرى - لىرىنى قەيت قىلىپ ئۆتىدۇ. قەيت قىلىنىشىچە، 文明 تېخنىكا، ھۈنەر ۋە ماددىي ئامىللارنى بىلدۈرىدۇ. 文化 بولسا قىممەت قاراش، غايە ھەم جەمئىيەتتىكى يۈكسەك ئېستېتىكىلىق ۋە ئەخلا - قىلىقنى بىلدۈرىدۇ. ژان كازېنبوۋا 文化 بىلەن 文明 نىڭ پەرق - لىرى ھەققىدە تارىخىي نۇقتىدىن بايان يۈرۈتىدۇ. ئۇ گېگېلنىڭ ئوبيېكتىپ روھ ۋە سۈبېيېكتىپ چۈشەنچىلىرى بويىچە يېشىم بېرىپ ئۆتىدۇ: 文化 ئىنسانلارنىڭ ئۆز - ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان تىرىشچانلىقنى بىلدۈرىدۇ. 文明 بولسا ئىنسانلارنىڭ دۇنيانى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان تىرىشچانلىقنى بىلدۈرىدۇ. بۇ تىرىشچانلىق كونكرېت ماددىي ئىجادىيەتتە نامايان بولىدۇ»^⑩ يۇقىرىقىلاردىن ئايانكى، بىز تېخى تىلىمىزدىكى ئۇقۇملارنى پەلسەپىۋى يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈشكە يۈرۈش قىلىپ بولالمىدۇق. بۇ ئىش زاماننىڭ تەلىپىگە لايىق يېڭى ئەۋلاد زىيالىيلارنى كۈتۈپ تۇرماقتا. گېپىمىزگە كەلسەك، مەن دوكتور ئابدۇررەشىد جەللى قارلۇقنىڭ خەنزۇچىدىكى 文明 نى ئۇيغۇرچە «مەدەنىيەت» دەپ ئې - لىش تەشەببۇسغا قوشۇلمىمەن. 文化 نى «كۈلتۇر» دەپ ئېلىش مەسىلىسىگە كەلگەندە، بۇنى كۆپچىلىكنىڭ مۇھاكىمىسىگە قويۇش بىلەن بىللە، ئۆزۈمنىڭ ئويلىغانلىرىنى ئوتتۇرىغا تاشلاپ باقماق - چىمەن. ئىنگىلىزچىدىكى «Culture» ئىبارىسى تۈركچىدە «Kultur» (كۈلتۇر) دەپ قوبۇللانغان. ئۇيغۇرچىدىمۇ بۇ سۆزنى ئەينەن قوبۇل قىلىشقا بولمايدىغان يېرى يوق، مەسىلە كىشىلەر - نىڭ ئۇنى قامراپ ئېلىشىدا. بۇ بىر مەزگىللىك تەتقىقات ۋە ئۆز - لەشتۈرۈش جەريانىغا باغلىق. «تېلېۋىزىيە» (television)، «ئېكسپلاتاتسىيە» (Exploitation) دېگەنگە ئوخشاش ئىبارىلەرنى ئۆزلەشتۈرگەن يەردە «كۈلتۇر» ئاتالغۇسىنى قوبۇل قىلىش تامامەن مۇمكىن. تۈركچە قوبۇللانغان «كۈلتۇر» سۆزى ياۋروپا تىللىرىدىن كەلگەن بولۇپ، بۇ ئەسلىسىدىكى مەنە ئاساسىدا تۈركچە ئۇقۇم

بولۇپ ئۆزلەشكەن. «كۈلتۈر» گە يانداش سۆز ئىزدەشتە تىلىمىز -
غا تارىختىن بېرى تەسىرى ئۆتۈپ كەلگەن تىللارغا قاراپ بېقىش
ئارتۇقچە بولمىسا كېرەك.

«مەدەنىيەت» دېگەن سۆز تىلىمىزدا ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئىنگ -
لىزچىدىكى «Culture»، «Civilization» (خەنزۇچىدىكى «文化»،
«文明») ئۇقۇملىرىنىڭ ھەر ئىككىسىنى بىلدۈرۈپ كەلدى. بۇنداق
تومتاقلىق ئىجتىمائىي ئىلىم ھاياتىمىزدىكى كونكرېت مەسىلە -
لەرنى بىر تەرەپ قىلىشىمىزدا قالايمىقانچىلىق پەيدا قىلدى.
شۇنداقلا مائارىپىمىز، ئەدەبىيات - سەنئىتىمىزدە نەزەرىيە ئەمەل -
قى سادىر قىلدى. تا ھازىرغا قەدەر خەلقىمىزنىڭ تەپەككۈر دوخ -
تۈرلىرى بولۇشقا تېگىشلىك زىيالىيلار بۇ ساھەدە قول يۈرۈتمە -
دى. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، ئۇقۇم جەھەتتىكى ئېنىقلىمىلار
مۇجمەل ھالەتتىن قۇتۇلمىغان بىر شارائىتتا دەل شۇ خىل ماۋزۇ -
دىكى كىتاب ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىندى. مانا شۇ زۆرۈرىيەت
تۈپەيلىدىن «مەدەنىيەت» ھەققىدە ئەستايىدىل ئىزدىنىش بىزنىڭ
مەجبۇرىيىتىمىز.

«مەدەنىيەت ئاتالغۇسى تىلىمىزغا ئەرەبچىدىن كىرگەن بولۇپ،
ئۇقۇم جەھەتتىن ئۇلار بىلەن ئوتتۇرىمىزدا مەلۇم پەرق مەۋجۇت.
ئۇلارنىڭ ئۇقۇمىدا «مەدەنىيەت بىر خىل ئەمەلىي ئىپادە، قىممەت
قاراشنىڭ نەتىجىسى. تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، سۈبىيىك -
تىپ ئامىلىنىڭ ئوبىيىكتىپ نەتىجىسى. ئەگەر بىز تېخىمۇ ئىنچى -
كىلىگەن ھالدا ئەرەبچە لۇغەتلەرگە قارايدىغان بولساق «مەدەنىيەت»
ئىبارىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك «ئەقىدە»، «ھەزارەت»، «سەقافەت»
قاتارلىق ئىبارىلەرنى ئۆچىرتىمىز. بۇ ئىبارىلەر بىر - بىرىدىن ھەم، پەرقلىق
ھەم مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، خۇددى ھالقىلار دەك بىر - بىرى بىلەن گىرەلىشىپ
كەتكەن.

«ئەقىدە» — ئېتىقادتىن ئىبارەت بولۇپ، مۇنداقچە ئېيتقاندا
ئىدىئولوگىيەدۇر. ئۇنىڭ مۇئەييەن ئاخىرقى نىشانى ۋە سىياسىي

مەقسىتى بولىدۇ. سىياسىي مەقسىتى بولمىغان نەرسە ۋاقىتلىق ۋە ئۆتكۈنچى بولۇپ، ئەقىدە بولۇش شەرتىگە توشمايدۇ. «ھەزارەت» مىللەت، دۆلەت ياكى مەلۇم جۇغراپىيەلىك رايوندىكى كوللېكتىپ. نىڭ ئاڭ كاتېگورىيەسى بولۇپ، ئۇ ئەقىدىگە ئاساسلىنىدۇ ۋە شۇ ئاساستا قانات يايدۇ. «مەدەنىيەت» بولسا بىز ئىستېمال قىلىۋاتقان ماددىي نەرسىلەرنىڭ كونكرېت شەكىللىرى ۋە ئوبرازى. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، مەلۇم بىر مەدەنىيەت شەكلى ۋاستىلىك ھالدا ئەقىدىنىڭ نەتىجىسى. مەدەنىيەتنىڭ ئىدىئولوگىيە بىلەن مۇناسىۋىتى بولمىغان يەنە بىر شەكلى بار. ئۇ پەقەت تېخنىكا بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، مەلۇم مىللەت ياكى رايون دائىرىسىدە چەكلەندىمەيدىغان، ھەرقانداق قوۋمغا ئورتاق بولغان شەكىل. «سەقافەت» نىڭ ئىستېمال مەنىسى «ئاڭ - سەۋىيە»، «بىلىم - سەۋىيە» بولۇپ، مىللەتكە خاس ئەقلىي مائارىپنى كۆرسىتىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇ بىز كۆپ تىلغا ئالدىغان ئىجتىمائىي پەندۇر. مەيلى تەبىئىي پەن ياكى ئىجتىمائىي پەن بولسۇن ئوخشاشلا ئەقىل ئىشلىتىش ۋە چوڭقۇر پىكىر يۈرگۈزۈش ئارقىسىدا ۋۇجۇدقا كېلىدۇ. بىراق، ئۇلارنىڭ تۇنجى قەدەملىرىدە پەرق بار. تەبىئىي پەندە ئىزدەنگۈچى بىلەن نەتىجە ئوتتۇرىسىدىكى ۋاستە ماددا بولۇپ، ئۇ ھېچبىر كىشىنىڭ خاھىشى ۋە مەيدانىغا باقمايدۇ. تەبىئەتتىكى قانۇنىيەت جەمى مىللەتكە ئورتاق بولۇپ، ئۇ تەشۋىقات ياكى تەرغىبات ئارقىلىق ئېرىشىلىدىغان، ياكى ئۆزگەرتىپ تاشلىنىدىغان ساھە ئەمەس. بۇ قانۇنىيەت ئەقىل ۋە تەجرىبە ئارقىلىق بايقىلىدۇ. شۇڭا تەبىئىي پەن بەزىدە ئەقلىي پەنمۇ دېيىلىدۇ. ئىجتىمائىي پەن ئادەمدىن ئا- دەمگە كۆچىدۇ، يەنى ئىزدەنگۈچى بىلەن نەتىجە ئوتتۇرىسىدا مۇ- ئەييەن دۇنيا قاراشتىكى ئادەم ۋاستە بولىدۇ. ئۇنىڭدا مۇئەييەن نەزەرىيەگە ئاساسەن خۇلاسىگە كەلتۈرۈپ چىقىرىلىدۇ. شۇڭا ئۇ نەقىلى پەن دەپمۇ ئاتىلىدۇ. شۇنداق بولغاندا، تەبىئىي پەنگە مەڭگۈ ئۆزگەرمەس تەبىئىي قانۇنىيەتنىڭ تامغىسى بېسىلغان بولىدۇ.

ئىجتىمائىي پەنگە مۇئەييەن مىللەت ياكى ھۆكۈمرانلار گۈرۈھى ئىرادىسىنىڭ تامغىسى بېسىلغان بولىدۇ. دۇنيادا مەلۇم مىللەتكە خاس فىزىكا يوق، ئەمما مۇئەييەن مىللەتكە خاس سىياسىي، تارىخ ۋە مائارىپ بولىدۇ. 20 - ئەسىردە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى بىيۇ-روكراتلىرىنىڭ كونتروللىقى ئاستىدىكى ئاكادېمىيە ۋە تەجرىبىخا-نلار بولغان، بۇ ئورۇنلار لېسنىڭودەك بىر سىياسىي تىپنى تىك-لەش ئارقىلىق كاپىتالىستىك غەربنىڭ ئىرسىيەت ئىلمىنى ئاغ-دۇرماقچى بولغان. تارىخ بۇنداق قىلىشنىڭ ئەخمىقانلىك ئىكەن-لىكىنى ئىسپاتلىدى. گىتلىر گېرمانىيەسى «گېرمانىيە فىزىك-سى» دېگەننى كۆتۈرۈپ چىقتى. ئەمما ئۇمۇ ئۆتكۈنچى ھادىسە بولۇپ قالدى.

دېمەك، «سەقافەت» دېگىنىمىز مائارىپ ياكى ئىجتىمائىي پەن ساھەلىرىنى، «مەدەنىيەت» دېگىنىمىز پەن - تېخنىكا سەھەلىرىنى كۆرسىتىدۇ. «ھەزارەت» دېگىنىمىز كىشىلەرنىڭ ئومۇمىي تۇرمۇش شەكلى، ئىپادىلىرى ۋە ئىدىيەۋى ئامىللىرىنى كۆرسىتىدۇ. مەدە-نىيەتنىڭ ئىپادىلىنىشى ماددىي بولىدۇ. «ھەزارەت» نىڭ ئىپادىلى-نىشى كولىكتىپ ئاڭدا بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاساسى ئەقىدىدۇر. شۇنداق بولغاندا، خەنزۇچىدىكى 文化 (ئىنگلىزچە Culture) (تۈركچە Kultur) نى «ھەزارەت» دەپ ئالساق مۇۋاپىق كېلىدۇ. تە-لىمىمىزدا غەرب لېكسىكىسى ۋە غەرب جۈملە شەكىللىرىنىڭ مىڭ يىللارچە تەسىرى ئۇدۇمى بار. بۇ ئەھۋال خەلقىمىزنىڭ ئاتالغۇ ئۆزگەرتىش جەھەتتىكى غەربچىگە مايىل ئادىتىنى ۋە ئېڭىنى شە-كىللەندۈرگەن بولغاچقا، «ھەزارەت» ئۇقۇمى ئاسان ئۆزلىشىشى مۇمكىن.

پەلسەپىۋىلىكى بار تىلدا يېزىلغان ماقالە مەنىنى ئىخچام جۈم-لىلەر بىلەن ئېنىق ئۇقتۇرالايدۇ. پىكىردىكى مەنتىقىي ئىزچىللىق ئابستراكت ئۇقۇملارنى ئاپتورنىڭ ئويلىغىنىدەك ئېچىپ بېرەلەي-دۇ. بىز تىلىمىزدىكى شېئىرىي ئەۋرىشىملىكنى ساقلاپ قېلىش

بىلەن بىللە، تىلىمىزنى ئاتالغۇلاشقان ۋە بۇ ئاتالغۇلارنى سىستېمىلاشقان قىلىپ قۇرۇپ چىقىمىساق بولمايدۇ.

مەلۇمكى، پەن ئىنسانلارنىڭ ئاخىرقى غايىسى ئەمەس، بەلكى ۋاسىتىسى، ئىنسانلارنىڭ بۇ ۋاسىتىدە ئارقىلىق ئىمكانىيەت ۋە ھوقۇق دائىرىسىنى كېڭەيتىشنى، چەكسىز ئارزۇ - ئىستەكلەرنى ۋە نەپسى ئۈچۈن زېمىن ھازىرلاشنى ئويلايدۇ. مانا بۇ ئۇلارنىڭ غايىسى. بۇ، خانتىڭتوننىڭ «مەدەنىيەت كېڭەيتىلگەن ھەزارەتتۇر»^① دېگىنى بىلەن بىردەك كېلىدۇ.

ئەمدى بىز نەزىرىمىزنى كىتابتىكى مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشىغا يۆتكەپ باقايلى: بىز مەدەنىيەتلەر نېمە ئۈچۈن توقۇنۇشىدۇ؟ قانداق توقۇنۇشىدۇ؟ نېمە ئۈچۈن مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ئاساسەن خەرىستىيان بىلەن ئىسلام ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشقا مەركەزلىشىدۇ؟ توقۇنۇشتا قايسى خىل مەدەنىيەت غالىب بولىدۇ ۋە بۇ توقۇنۇش قاچان ئاخىرلىشىدۇ؟ دېگەن سوئاللارنى ئۆز - ئۆزىمىزگە قويماي تۇرالمايمىز. چۈنكى ھەرقانداق توقۇنۇشنىڭ تۈپ سەۋەبى، سەۋەبىكەرى ۋە مەقسىتى بولىدۇ. بىز خانتىڭتوننىڭ كىتابىنى ئوقۇغاندا، مۇنداق بىر تارىخىي رېئال پاكىتقا سەل قارىمىساقمىز كېرەك: دۇنيادا ئۇزاق زامانلاردىن بېرى يۈز بېرىۋاتقان بارلىق توقۇنۇش راستتىنلا ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەرنىڭ توقۇنۇشىمۇ؟ خانتىڭتون يەر شارىنى بىرقانچە مەدەنىيەت رايونىغا ئايرىغاندا، غەربنىڭ تەپەككۈر ئەندىزىسى ۋە غەربنىڭ ئۇزاق مەزگىللىك ئىستراتېگىيەلىك مەنپەئىتىنى چىقىش نۇقتىسى قىلغان. مەدەنىيەتلەرنى تىپقا بۆلگەندە، غەرب مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ پىكرى بىردەك ئەمەس. مىسالەن، خانتىڭتون يەتتە - سەككىز تىپقا بۆلگەن بولسا، ئارنولد توپىنى 24 تىپقا بۆلىدۇ. كۆرۈشكە بولىدۇكى، مەدەنىيەتنىڭ ئىپادىسى كۆپ خىل بولىدۇ. ئەگەر ئىنگىلىز مەدەنىيىتى، رۇس مەدەنىيىتى، ئەرەب مەدەنىيىتى، تۈرك مەدەنىيىتى، خەنزۇ مەدەنىيىتى، ياپون مەدەنىيىتى... دەپ تۈرلىگىلى تۇرساق جىق گەپ

بولىدۇ. ئەگەر ئۇلارنى ئېتىقاد ياكى ئىدىئولوگىيە بىلەن نىسبەتەن لېپ قارىساق، بۈگۈنكى دۇنيا ئېنىق ھاكىمىيەت سىستېمىسى ۋە سىياسىي غايىگە ئىگە ئىككىلا ئىدىئولوگىيەگە ئۇيۇشقان بولۇپ چىقىدۇ. ئۇنىڭ بىرى ئىسلام، يەنە بىرى خىرىستىيان. ئەگەر بۇدا دىنىمۇ بارغۇ دېيىلسە، ئۇ روھنى پاكلاپ، نېرۋاناغا يېتىشنى تەشەببۇس قىلىدىغان دىن سۈپىتىدە ھاكىمىيەت ئىشلىرىدىن ئۆزىنى تارتىدۇ. سىياسىي مەقسەتنى بولمىغان نەرسىنى ئىدىئولوگىيە دېگىلى بولمايدۇ. پەقەت ئۇ بىر خىل مەدەنىيەت ئىپادىسىدۇر. سىياسىي نىشانى بولمىغان كىشىلىك دۇنيا قاراش ۋە ئۇنىڭ ئىپادىسى بولغان مەدەنىيەت سىياسىي نىشانى بار بولغان ئېتىقاد ياكى ئىدىئولوگىيەگە يەم بولۇپ كېتىدۇ. شۇڭلاشقا بىز مەدەنىيەتنىڭ يىلتىزى بولغان ئىدىئولوگىيەنى ھاكىمىيەتنىڭ سىياسىي تۈزۈمىگە، ئىستراتېگىيەسىگە ھەل قىلغۇچ تەسىر كۆرسىتىپ، ئۆز ئىپادىسىنى تۈرلۈك قىياپەتتە كۆرسىتىۋاتقان قىممەت قاراشنى چىقىش نۇقتىسى قىلساق، ئاندىن بىز مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدا كى توپۇنۇشنىڭ ماھىيەتلىك توقۇنۇش ياكى شەكىلدىكى توقۇنۇش ئىكەنلىكىنى، ئۇزاق مۇددەتلىك توقۇنۇش ياكى ئۆتكۈنچى توقۇنۇش ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. دېمەك، بىز ئالدى بىلەن مەدەنىيەتنىڭ مەنبەسى بولغان ئىدىئولوگىيەلىك تەۋەلىكىنى بېكىتكەندە، ئاندىن توقۇنۇشنىڭ خاراكتېرىنى توغرا بېكىتەلەيمىز. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ھاكىمىيەتكە ئۆز تەسىرىنى كۆرسىتەلەيدىغان ئەقىدىدىن كېلىپ چىققان مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش ئۇزاق مەزگىللىك ۋە ماھىيەتلىك توقۇنۇش بولىدۇ. خانىتۇننىڭ غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ئىسلام ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشقا جىددىي ئېتىبار بېرىشى بۇ مەسىلىنى تېخىمۇ ئايدىڭلاشتۇرۇپ بېرىدۇ. كوممۇنىستىك ئەقىدىدىن ۋاز كېچىپ، كاپىتالىستىك دۇنيا قاراش بويىچە ئۆز ئىجتىمائىي ھاياتىنى باشلىغان رۇسىيە ۋە شەرقىي ياۋروپا قىممەت سىستېمىسى دۆلەتلىرى غەربىي ياۋروپا قىممەت سىستېمىسى

تېمىسى بىلەن ئاسانلا ئورتاقلىق يارىتالدى. 1948 - يىلى 14 - مايدا ئىسرائىلىيە زىئونىزم ئاساسىدا دۆلەت بولۇپ قۇرۇلغاندا، ئەنگلىيە، ئامېرىكا قاتارلىق غەرب دۆلەتلىرى شۇ ھامان ئېتىراپ قىلدى. ئاتېنىزمنى ئۆز ئەقىدىسىنىڭ ئۇلى قىلغان سوۋېت ئىتتىپاقىمۇ ھايال ئۆتمەيلا ئېتىراپ قىلدى. ئوتتۇرا شەرقتە ئىسرائىلىيەدەك بىر دۆلەتنىڭ پەيدا بولۇشى نېمە ئۈچۈن ئۇلاردا ئوخشاش پوزىتسىيە قوزغىدى؟ خەلقىمىزدىكى «گۆش بىلەن ياغ بىر تۇغقان، پىيازنىڭ كۆيگىنى كۆيگەن» دېگەن تەمسىل بۇ سوئالدا - مىزغا جاۋاب بولىدۇ.

مەسىلىنىڭ مۇنداق بىر تەرىپىمۇ بار: دۇنيادا بۈگۈنگە قەدەر داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ۋە بۇنىڭدىن كېيىن يۈز بەرگۈسى توقۇ - نۇشلارنى ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەت ئامىلى كەلتۈرۈپ چىقارغان، دەپ ھۆكۈم قىلىش مەلۇم نىسپىيلىككە ئىگە. ئەگەر شۇنداق بولىدىغان بولسا بىر مەدەنىيەت كاتېگورىيەسىگە كىرىدىغان ياۋرو - پائىللىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئىككى قېتىملىق دۇنيا ئۇرۇشىنى نېمىدەپ چۈشەندۈرۈش مۇمكىن؟ يەنە ئەينى ۋاقىتتا ئامېرىكا ۋە كانادانىڭ ئەنگلىيەگە قارشى ئېلىپ بارغان مۇستەقىللىق ئۇرۇشىنى قانداق چۈشەندۈرۈش كېرەك؟ ئەنگلىيە ئىگىلىۋالغاندىن بۇيانقى سەككىز ئەسىرلىك سۈركىلىشىنى مەدەنىيەت ئوخشاشماسلىقىدىن كېلىپ چىققان دېيىش مۇمكىنمۇ؟ سىلاۋىيان مەدەنىيىتىگە، شۇنداقلا خىرىستىيان دىنىنىڭ پىراۋوسلاۋىيە مەزھىپىگە تەۋە شەرقىي ياۋروپا ۋە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دۆلەتلىرىنىڭ شىمالىي ئاتلانتىك ئوكيان ئەھدى تەشكىلاتىغا، ئارقىدىنلا ياۋروپا ئىتتىپاقىغا ئەزا بولۇش ئارقىلىق رۇسىيەگە قارشى ھەربىي، سىياسىي ئالدىنقى سەپ ھاسىل قىلغىنىغا نېمە دېيىش كېرەك؟ كۆرۈش ئاسانكى، ئىنسانلارنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىكى چەكسىز ئېھتىياجى ئىنساننىڭ ئەقلى ۋە تەبىئىتىنى چەكلىش قىلغان ئەقىدىنىڭ باشقۇرۇشىغا كىرىمگۈچە توقۇنۇش ھەر

ۋاقىت يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ ھاكىم ۋە مەھكۈم-
لىرى بولغاندەك، مەدەنىيەتنىڭمۇ ھاكىم ۋە مەھكۈم تىپلىرى بو-
لىدۇ. شۇنداق ئىكەن، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش باراۋەرلىك تۈس-
دىكى ئىختىيارىي ئالماشتۇرۇش بولماستىن، بەلكى ھەر خىل
ۋاسىتە ئارقىلىق مەجبۇرىي ئالماشتۇرۇشتۇر. مەدەنىيەتلەر ئوتتۇ-
رىسىدىكى توقۇنۇشمۇ تەبىئىي قانۇنىيەت ئاساسىدا يۈز بەرمەيدۇ.
بەلكى قۇدرەتلىك سىياسىي، ھەربىي مېخانىزمنىڭ ۋاسىتىسى
ئارقىلىق پىلانلىق، باسقۇچلۇق ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇ مۇئەييەن
مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن سۈنئىي رەۋىشتە ۋۇجۇدقا چىقىرىلىدۇ.
يۇقىرىدا بىز توقۇنۇشنىڭ ئاساسلىق ئامىللىرى، ۋاسىتىلى-
رى، غايىسى ۋە ئىپادىلىرى ھەققىدە توختالدىق. توقۇنۇش بولغا-
نىكەن، ئۇ ھامان ئاخىرلىشىدۇ. بۇ ئاخىرلىشىش بىر تەرەپنىڭ
غەلبە قىلىپ مۇتلەق تەشەببۇسكار ئورۇنغا چىقىشى، يەنە بىر تە-
رەپنىڭ تەشەببۇسكار ئورنىنىڭ يوقىلىشى بىلەن ئاخىرلىشىدۇ.
دېمەك، ھازىرقى دۇنيادا نېگىزدىن ئېلىپ ئېيتقاندا كۆپ خىل مە-
دەنىيەت ئوتتۇرىسىدا ئەمەس، بەلكى ئەقىدىسىنىڭ تۇرمۇش ۋە ھا-
كىمىيەتكە تەبىقلىنىشىنى ئىزدەۋاتقان مۇستەقىل بىر مەدەنىيەت
بىلەن ئۆز ئەقىدىسىگە ئاساسلانغان تۈزۈلمىگە، قۇدرەتلىك كۈچكە
ئىگە يەنە بىر مەدەنىيەت ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش مەۋجۇد ھالەت-
تىن ئوچۇق ھالەتكە ئۆتتى. ھىندىستان ۋە شەرقىي ئاسىيادىكى
بۇددىزم مەدەنىيىتى، يەرلىك ئافرىقا ۋە لاتىن ئامېرىكىسى مەدەند-
يىتى قاتارلىقلارنىڭ ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت ئۆزلىكى بولسىمۇ،
ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش مۇستەقىل ئەقىدە - ئىدىئولوگىيە
ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش ئەمەس، ئۇلار ئۆز نۆۋىتىدە غەرب مەدە-
نىيىتى كاتېگورىيەسىگە ئاسانلا سىڭىشىپ كېتىدۇ. ئامېرىكا سە-
ياسىيىنى خانتىڭتون 20 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى دۇنيانىڭ سە-
ياسىي يۈزلىنىشىنى ئىنچىكە كۆزەتكەندىن كېيىن، 21 - ئەسىردە
يۈز بېرىش مۇمكىن بولغان توقۇنۇشنىڭ مەدەنىيەتلەر ئارىسىدىكى

توقۇنۇش بولىدىغانلىقىنى، بولۇپمۇ دۇنيانىڭ ئومۇمىي ۋەزىيىتىگە چوڭقۇر تەسىرى بولغان ئىككى خىل نېگىزلىك مەدەنىيەت ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك داۋاملىشىدىغانلىقىنى ھەمدە بۇ توقۇنۇش يۈز بېرىدىغان جۇغراپىيەلىك ئورۇننىڭ تېخىمۇ كېڭىيىپ، ھەتتا ئوتتۇرا شەرقتىن تارتىپ ئوتتۇرا ئاسىياغىچە بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن.

ئەمدىلىكتە 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئامېرىكا كۈچەپ ئوتتۇرىغا قويغان شىمالىي ئاتلانتىك ئوكيان ئەھدى تەشكىلاتىنى شەرققە كېڭەيتىش تەسەۋۋۇرى ئاخىر ئەمەلگە ئاشتى. شۇنداقلا «11 - سېنتەبىر ۋەقەسى» دىن كېيىن ئامېرىكا باشچىلىقىدىكى غەرب كۈچلىرى ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىغا بىۋاسىتە قەدەم باستى ۋە ھەربىي بازىلارنى قۇردى. غەرب ئەللىرىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى ئۇزاق مۇددەتلىك مەنپەئىتىگە تەھدىت سالىدىغان ئامىلىنى ئىككى دەپ قاراشقا بولىدۇ: بىرى، ئوتتۇرا ئاسىيا ياننىڭ ئۆزىدىكى ۋە سىرتىدىكى ئىسلام ئەسلىيەتچىلىرى. بۇ گۇرۇھلار گەرچە بۇ رايوندا ھاكىمىيەت سۈپىتىدە مەۋجۇت بولمىسىمۇ، سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلانغاندىن كېيىن ئۆز خەلقىنىڭ ئىدىيەسىدە شەكىللەنگەن. ئىدىئولوگىيەلىك ۋاكۇئۇمنى ئىسلام بەلەن تولدۇرۇشقا ئاتلاندى. ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقى كوممۇنىزم تۈزۈلمىسى ۋە ئېتىقادى ئاستىدا ئۇزۇن يىللار ياشىغان بولسىمۇ، ئون ئەسىر تارىخقا ئىگە ئىسلام ئەنئەنىسى خەلقنى ئىسلام چاقىردى. قىسقا ئاۋاز قوشۇشقا ئۈندىدى. ئۆز ھاكىمىيىتىدىكى چىركىن تەرەپلەردىن سۆيۈنمىگەن بۇ كىشىلەر ئۈمىدىنى باشقا ياققا بۇرغانىدى. نەتىجىدە، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئامېرىكا، رۇسىيە كەبى سىرتقى تەسىرى كۈچلەر پەقەت ھەربىي ۋە ئىقتىسادىي ئۈستۈنلۈك ئارقىلىق پۈت تىرەپ تۇرماقتا. ئامېرىكا ئۈچۈن بولغان تەھدىتنىڭ يەنە بىرى، ئوتتۇرا ئاسىياغا شىمال تەرەپتىن چېگرالىنىدىغان رۇسىيە ۋە شەرق تەرەپتىن چېگرالىنىدىغان رۇسىيە ھەم شەرق

تەرەپتىن چېگرالىنىدىغان جۇڭگو. ئېلىمىز جۇڭگونىڭ ئامېرىكا ئويلىغاندەك ئۇنداق قەستى بولمىسىمۇ، ئامېرىكا بۇنداق چۈشەندۈمەيدۇ. رۇسىيە ئۆزىنىڭ تەسىر دائىرىسىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىغا غەرب قوشۇنلىرىنىڭ سىڭىپ كىرىشىنى خالىمىسىمۇ، ئۇنى دىپلوماتىيە تەبەسسۇمىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇشقا مەجبۇر. ئېلىمىز جۇڭگونىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى ئېنېرگىيە ۋە بىخەتەرلىك جەھەتتىكى مەنپەئىتى ناھايىتى مۇھىم بولسىمۇ، ئەمما بۇ رايوندىكى تەسىرى ۋە يىلتىزى رۇسىيەنىڭكىدىن چوڭقۇر ئەمەس. شۇنىڭغا جۇڭگو ئۆزىنىڭ كىلاسسىك تەمكىنلىكى بىلەن پۇختا دوستاندىلىق قىلىپ، ئۇزاق مۇددەتلىك سىياسىي، ئىقتىسادىي، ھەربىي ھەمكارلىق ئارقىلىق تېررورىزمنىڭ خەۋپىدىن ساقلىنىشى لازىم بولىدۇ. ئامېرىكا ئوتتۇرا ئاسىيا سىياسىتىدە رۇسىيەنىڭ بۇ رايوندىكى مەلۇم مەنپەئىتىنى ئېتىراپ قىلىش ھەم بۇ رايوندا ھەربىي بازار تۇرغۇزۇشتەك ئىككى تەرەپلىمە تاكتىكا قوللىنىۋاتىدۇ. جۇڭگوغا نىسبەتەن چاۋشيەن يېرىم ئارىلىدىكى يادرو كىرىزىسىنى ئۇلغايتىپ، بۇ رايوندىكى مۇرەككەپ مەسىلىلەر ۋە ئاخباراتلىرىدىن خىرلاشمايدىغان كىرىزىسكە بەند قىلىش ئارقىلىق جۇڭگونىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى تەسىر دائىرىسىنى چەكلەشكە ئۇرۇنۇۋاتىدۇ. كۆرۈنۈپ تۇرىدۇكى، ئوتتۇرا ئاسىيا مۇرەككەپ بىر سىياسىي سەھنە، بۇ سەھنە گويا ئامېرىكا باشچىلىقىدىكى غەربنىڭ دىرېكتورلۇق تايىقى ئاستىدا قالغاندەك كۆرۈنىدۇ. ئېھتىمال بۇ سەھنىدىكى ئويۇن ئوتتۇرا شەرقتىكى ئويۇن بىلەن ئوڭ تاناسىپ ئوينالسا كېرەك. بۇ ئويۇننىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدۇ؟ بۇ سوئال ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقىدىن بولغان زىيالىيلاردىن ياكى باشقا ئۇچىدىن چىقىشى مۇمكىن. زىيالىيلاردىن سورالسا، ئۇلار غەربنىڭ تەڭداشسىز ھەربىي، ئىقتىسادىي قۇۋۋىتىنى نەزەردە تۇتۇشقا ھالدا، چوقۇم غەربنىڭ غەلبىسى بىلەن ئاخىرلىشىدۇ، دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئەمما، بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشتە ئوتتۇرا شەرق ۋە ئوتتۇرا

تۇرا ئاسىيانى، ئىسلام ئەسلىيە تېمىلىرىنى سوغۇققان رەۋىشتە تەد-
قىم قىلىۋاتقان غەرب زىيالىلىرى ئۈنچە ئالدىراقسىزلىق قىلىپ
كەتمەيدۇ. خاتىگىتون ئەپەندى ئەنە شۇنداق زىيالىلارنىڭ بىرى.
ئۇ، كىتابىنىڭ ئاخىرقى قىسىملىرىدا غەرب مەدەنىيىتىدىكى
چۈشكۈنلۈكلەرنى دەلىللەر بىلەن كۆرسىتىدۇ. غەرب مەدەنىيىتى-
نىڭ تېشى چىرايلىق، ئىچى سېسىق ئالمىغا ئوخشاپ قېلىۋاتقان-
لىقىنى تونۇپ يەتكەن غەرب زىيالىلىرى ئۆز غەلبىسىگە ئالدىراپ
ئىشەنچ باغلىمايدۇ. غەرب ئالىملىرى بۇنىڭدىن 14 ئەسىر ئىلگىرى
ئۆتكەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى مەدەنىيەت ئوتتۇرىسى-
دىكى توقۇنۇشنىڭ ئەبەدىيلىك توقۇنۇش بولىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ
ئاقىۋىتى توغرىلىق بەرگەن بېشارەتلىرىنى ھەرگىز نەزەردىن ساقىت
قىلىۋەتمەيدۇ. چۈنكى ئۇلار بىلمەي تۇرۇپ ھۆكۈم قىلالمايدۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەرگە مەريەمنىڭ
ئوغلى ئەيسا چۈشۈپ ئادىل ھۆكۈمران بولۇپ، كىرىستنى چىقىپ
تاشلىغان، چوشقىلارنى ئۆلتۈرگەن، جىزىيە (ئىسلام دىنى ھۆ-
كۈمران جايلاردا غەيرىي دىندىكىلەردىن ئېلىنىدىغان مەخسۇس
باچ) نى ئەمەلدىن قالدۇرغان، پۇل - مال ئېشىپ - تېشىپ تۇر-
غان، ھەتتا ھېچكىم قوبۇل قىلىپ ئالمايدىغان بولغان چاغدا (ئۇلار
قىيامەتنىڭ قايىم بولىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن ئالمايدۇ)،
ئاندىن قىيامەت قايىم بولىدۇ». يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاللا بىلەن
قەسەم قىلىمەنكى، مەريەمنىڭ ئوغلى ئەيسا ئاسماندىن چۈشۈپ
سىلەرگە ئادىل ھۆكۈمران بولىدۇ، كىرىستنى چىقىپ تاشلايدۇ،
چوشقىلارنى ئۆلتۈرىدۇ، جىزىيىنى ئېلىپ تاشلايدۇ، پۇل - مال
شۇ دەرىجىدە كۆپىيىدۇكى، ئۇنى سەدىقە قىلىپ بەرسە، ھېچكىم
ئالمايدۇ، بۇ چاغدا ئاللا ئۈچۈن قىلىنغان بىر سەجدە دۇنيادىكى
ھەممە نەرسىدىن ئەۋزەل بولىدۇ.»¹⁰

يۇقىرىقى ھەدىسنى ئىسلام دىنىنىڭ پۈتۈن روھى بىلەن تەتبىقلاپ
كۆرگەندە، ئۇنىڭدىكى ئىبارلەرنى مۇنداق شەرھلەش مۇمكىن:

كىرپىست بۈگۈنكى غەرب دۇنياسىنىڭ نەزىرىدە ھەقىقەت سىمۋولى، ئۇلار يەنە بىز ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ۋە مۇخلىسلىرى بولمىز، ئەينى چاغدا ئەيسا پەيغەمبەر مۇشۇ كىرپىست (چارمىخ) قا مىخلاپ ئۆلتۈرۈۋېتىلگەن، دېيىشىدۇ. ھەدىستىكى «كىرپىستنى پاچاقلاش» دەل بۇنداق قاراشنىڭ خاتالىقىدۇر. نى ۋە يەھۇدىي - ناسارالارنىڭ ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ چىن مۇخلىسلىرى ئەمەسلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئازغۇنلاردىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاشتىن دېرەك بېرىدۇ. ئەمدى «چوشقىلارنى ئۆلتۈرۈشكە باشلايدۇ» دېگەن سۆزگە كەلسەك، بۇ ئۇنى يېيىشنىڭ ھاراملىقىنى ئەسكەرتىشتىن دېرەك بېرىدۇ. چۈنكى، غەرب دۇنياسىنىڭ كىشىلىرى چوشقا گۆشىنى «ئىنجىل» ھارام دەپ مەنئىي قىلىنغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى يەۋەردى ۋە ئۆزىنى ھەزرىتى ئىيسانىڭ ئۈمىدەتلىرى دەپ قارىدى. يۇقىرىقى سۆز بۇ ئىشنى پاش قىلىشىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇ ئىككى جۈملە بېشارەتنى يەنە بىرقەدەر ئىلگىرىدە لىپ تەھلىل قىلغاندا، بۇ سۆزلەر ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوخشاش بىر سۆزۈك بۇلاقنىڭ سۈيىنى ئىچكەنلىكىنى، «ئىنجىل» بىلەن «قۇرئان كەرىم»نىڭ بىر پەرۋەردىگاردىن نازىل بولغانلىقىنى، خىرىستىيانلار «ئىنجىل» دەپ كۆتۈرۈۋالغان كىتابنىڭ نەق «ئىنجىل»نىڭ ئۆزى ئەمەسلىكىنى دەل ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى پاش قىلىدۇ، دېگەنلىك بولىدۇ. دېمەك، ئەيسا ئەلەيھىسسالام يەھۇدىيلار راستتىنلا مېنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىم بولسا، تالاي يىلدىن بۇيانقى توقۇنۇش يۈز بەرمىگەن بولاتتى، دەپ ئىسپات بېرىدۇ، دېگەن بېشارەتمۇ ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم. ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى قوۋم ئوتتۇرىسىدىكى نىزانى ئاخىرلاشتۇرىدىغانلىقىغا كەلسەك، بۇ قانداقتۇر ئەرەبلەرنىڭ يەھۇدىيلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىدىغانلىقىنى كۆرسەتمەستىن، بۈگۈنكى دۇنيادىكى ھالقىلىق ئىككى خىل مەدەنىيەتنىڭ بىرىنىڭ يەنە بىرى ئۈستىدىن غالىب كېلىشى نەتىجىسىدىن ئاخىرلىشىدىغانلىقىنى،

ئاخىرىدا ئىسلام دىنىنىڭ ئىيسا ئەلەيھىسسالامنىڭمۇ ئورتاق دىنى ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. ئىقتىسادنىڭ گۈللەنشى ھەققىدىكى ئىبارىگە كەلسەك، بۇ، پەن - تېخنىكىنىڭ پەۋ-قۇلئاددە يۈكسىلىشى ئارقىسىدا ئۇنى ۋاسىتە قىلىپ تۈرۈپ تەبىئەت-تىكى بايلىق مەنبەلىرىنى تېپىپ ئېچىش ۋە پايدىلىنىشتىن كەلگەن بايلىق جۇغلانمىسىنى كۆرسىتىدۇ. كىشىلەر قانداق تۈزۈلمىدە بو-لۇشىدىن قەتئىينەزەر تېخىمۇ كۆپ پۇل توپلاشنى مەقسەت قىلىدۇ. «مەن سىلەرنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەيمەن، يېقىن كەلگۈسىدە قايتىپ كېلىمەن»، ئىيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزى يۇقىرىقى ھەدىس بى-لەن بىردەكمۇ-قانداق؟ ئوقۇرمەنلىرىمىز ئۆزى بىرىنچە دەپسۇن!

ئىسلامىي ھەزارەت روھىي ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلغان، غەرب ھەزارىتى ماددىي ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلغان. دىنى ھاكىمىيەتتىن ئايرىشتىن ئىبارەت قىممەت قاراش سىستېمىسى غەرب تۈزۈلمى-سىنىڭ ئاساسىدۇر. ئىسلام بۇنىڭغا قارشىدۇر. ئۆز دىنىنى ئىككى دۇنيا تىرىكچىلىكىنىڭ يېتەكچىسى، دەپ بىلىدىغان مۇسۇلمانلار-نىڭ ئۆز پەيغەمبىرىنىڭ سۆزىگە ئىشىنىشىنى غەرب سىياسىيون-لىرى دىققەتتىن خالىي قىلمايدۇ. ئېھتىمال، غەربلىكلەرمۇ مۇنۇ ھەدىسكىمۇ ئېتىبار بىلەن قارايدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«مۇسۇلمانلار يەھۇدىيلار بىلەن ئۇرۇشۇپ، يەھۇدىيلار تاش ۋە دەرەخنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋالسا، تاش ۋە دەرەخ: «ئەي مۇسۇلمان! مېنىڭ كەينىمدە بىر يەھۇدى بار، ئۇنى ئۆلتۈر، دېمىگۈچە قىيا-مەت بولمايدۇ.»»^⑤

بۇ ھەدىسنى ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنى يەر شارىلاشتۇرۇش تە-كىتىلىنىۋاتقان ھازىرقى شارائىتتا قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ يەر شارىلاشتۇرۇش غەرب مەدەنىيىتىنىڭ پاراۋۇز، قالغان مەدەنىيەت-لەرنىڭ ۋاگون بولۇشىدىن دېرەك بېرىدۇ - يوق؟ بۇ ھەدىس مۇ-سۇلمانلارغا نىسبەتەن غەربنىڭ داۋانىنىڭ چوققىسىغا چىقىپ قاي-

تىپ چۈشىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرسە، غەربلىكلەر ئۈچۈن خەۋپ-تىن دېرەك بېرىدۇ. دېمەك، ھەركىمنىڭ كۆڭلىدە چوت بار. غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ئىسلام دۇنياسىنىڭ يۈرىكىدىكى ئاۋانگارت ئەترىتى بولغان يەھۇدىيلارنىڭ يوق بولۇشى غەرب مەدەنىيىتىنىڭ تەلتۆ-كۈس بەربات بولۇشىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەمما ئۇششاق دۆلەتلەرگە پارچىلىنىپ ئۆز ئارا توقۇنۇش قاينىمىغا كىرىپ قالغان بۈگۈنكى ئەرەبلەر ئۇنداق زەپەرگە قادىر بولالمىسا كېرەك. ئۇلارنىڭ يىمىرىلمەس ئېتىقادى مەركەز قىلغان مۇستەھكەم سىياسىي سىستېمىغا كېلىشىدىن پەيدا بولىدىغان تەڭداشسىز كۈچ دەل يىراقنى كۆرىدىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈمىدىدۇر. شۇنداقلا غەرب سىياسىي-يوللىرىنىڭ ئەندىشىسىدۇر.

سەيمىل خانتىڭتوننىڭ «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپنىڭ قايتا ئورنىتىلىشى» ناملىق كىتابىنى شۇ خىل ئەندىشىدىن كەلمىدى دېگىلى بولارمۇ؟

نەقىل مەنبەلىرى

① پەن جۇڭجى: «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپنىڭ قايتا ئورنىتىلىشى، نى ئوقۇشقا تەكلىپ»، سەيمىل خانتىڭتوننىڭ شۇ ناملىق كىتابىنىڭ خەنزۇچە نەشرىگە قوشۇمچە، 419 - بەت، شىنخۇا نەشرىياتى 1999 - يىلى يانۋار، 2 - نەشرى.

② يۇقىرىقى ماقالىدە كەلتۈرۈلگەن نەقىل، يۇقىرىقى كىتاب 419 - بەت.

③ ھېرال د مېلېر (گېرمانىيە)، «مەدەنىيەتلەرنىڭ بىللە مەۋجۇتلۇقى»، 11 - بەت، شىنخۇا نەشرىياتى 2002 - يىلى خەنزۇچە 1 - نەشرى.

④ يۇقىرىقى كىتاب 11 - بەت.

⑤ يۇقىرىقى كىتاب 19 - بەت.

⑥ سەيمىل خانتىڭتون: «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپ-نىڭ قايتا ئورنىتىلىشى»، 6 - بەت، شىنخۇا نەشرىياتى 1999 - يىلى خەنزۇچە 2 - نەشرى.

- ⑦ يۇقىرىقى كىتاب 6 - بەت
- ⑧ يۇقىرىقى كىتاب 6 - بەت
- ⑨ يۇقىرىقى كىتاب 6 - بەت
- ⑩ يۇقىرىقى كىتاب 193 - بەت
- ⑪ مەزكۇرىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى 200 - يىلى يانۋار خەنزۇچە نەشرى، 266 - بەت.
- ⑫ «مۇسۇلمانلارنىڭ ئەقلىيلىرى»، گەنسۇ مىللەتلەر نەشرىياتى 1993 - يىلى ئىيۇل نەشرى، خەنزۇچە.
- ⑬ «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1999 - يىلى نەشرى.
- ⑭ ئېلان قىلىنىش ئالدىدا تۇرىدۇ.
- ⑮ شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 2001 - يىلى ماي، 1 - نەشرى.
- ⑯ «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1999 - يىلى نەشرى.
- ⑰ «جەمئىيەتشۇناسلىقتىكى 10 چوڭ ئۇقۇم»، 29 - بەت، شاڭخەي خەلق نەشرىياتى 2003 - يىلى يانۋار 1 - نەشرى.
- ⑱ سەيمىل خانتىڭتون: «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپ - نىڭ قايتا ئورنىتىلىشى»، 25 - بەت، شىنخۇا نەشرىياتى 1999 - يىلى يانۋار، 2 - نەشرى.
- ⑲ «سەھىۋىل بۇخارىي جەۋھەرلىرى ۋە چەستالانىي شەھرىي» ناملىق كىتاب، مىللەتلەر نەشرىياتى 1981 - يىلى ئۆكتەبىر ئۇيغۇرچە نەشرى، 185 - ، 263 - نومۇرلۇق ھەدىس.
- 2003 - يىلى ئاۋغۇت، ئۈرۈمچى

مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرىدىكى ئاممىبايلىق ۋە قايىپە

شەكىل نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، 20 - ئەسىر ئۇيغۇر شېئىرىيە - تىدىكى ئىككى خىل ئەنئەنە ئۆز سىمالىرىنى روشەن كۆرسىتىپ كەلدى. بىرى، ئارۋۇزنى نېگىز قىلغان ۋەزىنلىك شېئىر ئەنئەنىسى. لۇتقىي، نەۋائىي، فۇزۇلىلار ئارقىلىق ۋايىگە يەتكەن بۇ ئەنئەنە 20 - ئەسىرگە كەلگەندە ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، ئەھمەد زىيائىي، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئىجادىدا رېئالىستىك مەۋقەدە لەرزە تاپتى. يەنە بىرى، ئەركىن شېئىر ئەنئەنىسى، ئىسلامىيەتتىن بۇ - رۇنقى بۇددىزم شېئىرىيەتتە بۇ خىل ئەنئەننىڭ مۇقامىنى يەت - كۈچە ئۇچرىتىمىز. «تۇرپان تېكىستلىرى» ناملىق توپلانغان شې - ئىرلاردا ۋەزىن ئېتىبارىدىن نىسبەتەن خالىي شېئىرىي نامايەندىلەر ئۆزگىچە بىر پۇراقتا جامال ئاچىدۇ. بۇ ئەنئەنە ئىسلامىيەتتىن كې - يىنكى ئارۋۇز دولقۇنلىرىدا كۆزدىن غايىب بولغان بولسىمۇ، 20 - ئەسىرگە كەلگەندە ئۆمەر مۇھەممىدىي، ئەنۋەر ناسىرىي، لوتپۇللا مۇتەللىپ قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئىجادىدا نامايان بولدى. ئەركىن ئۇسلۇب 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا بارلىققا كەلگەن «گۇڭگا شېئىر» لاردا تىپىك گەۋدىلەندى. يۇقىرىقى ئىككى خىل ئەنئەنە بە - زى شائىرلارنىڭ ئىجادىيەتتە تەڭ مەۋجۇت بولدى، بۇنىڭ ئۈچۈن تېپىپجان ئېلىيوفى يارقىن بىر مىسالدۇر.

شېئىرىي شەكىللەرنىڭ كۆپ بولۇشى، ئۇسلۇبلارنىڭ رەڭدار بولۇشى شائىرلارنىڭ خاسلىق يۆنىلىشىدىكى قەدەملىرىنىڭ پائال بولۇشىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئۇيغۇر شېئىرىيەتتىكى 21 - ئەسىرگە قەدەم بېسىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، شېئىرىيەت بويىچە يىرىك ئې -

پىك زاننرلارنىڭ سۇسلاپ كېتىشى ھەممىمىزگە ئايدىڭ. قارىسىمىز گېزىت - ژۇرنال سەھىپىلىرىدە لىرىزم تۈسىدىكى باچكا شېئىرلار كۆپ چېلىقىدۇ. ئەدەبىيات تېلېۋىزور ۋە كومپيۇتېر ئېكرانلىرىدىكى فانتازىيە ئىمكانىيىتى چەكسىز بولغان سۈرەت ھەم بەلگىلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچراۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، بېشىمىزنى قاتۇرىدىغان سوتسىئولوگىيەلىك، ئېستېتىكىلىق مەسىلەلەرنىڭ كۆپلۈكىنى ھېس قىلىپ تۇرۇپتىمىز. بۇ دەۋرگە كەلگەندە، كىشىلەرنىڭ تىل ھەققىدىكى ئەنئەنىۋى تەبىرلىرىدە تەۋرىنىش بولدى. كانادالىق دوكتور مارشال ماكلوخان ئارىلاش مېدىيە (多媒体 Media) نىڭ كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىغا بولغان تەسىرىنى تەتقىق قىلغان بولۇپ، ئۇ كۆپ ۋاسىتىنى يېڭىچە بىر خىل تىل دەپ قارىغان. ئۇ تىلنى ئىجادىيەت ۋە ئالاقىنىڭ ۋاسىتىسى دەپ قارىغىنىمىزدا، ئىپادىلەش مەقسەت قىلغان ھەرقانداق بىر يېڭى ۋاسىتىنى مەلۇم مەنىدە تىل دەپ قاراشقا بولىدۇ، دېگەندى. تا-رىختىكى تاش مەتبەئە ۋە مىخ مەتبەئەلەرنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا قانداق تەسىر ئەكەلگەنلىكىنى ئويىدان بىلىمىز. ئەمما كۆپ ۋاسىتە (Media) دەۋرىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ، جۈملىدىن شېئىردە يەتتىنچى چىقىش يولى ئۈستىدە جىددىي ئويلىنىش ناھايىتى زۆرۈر. شېئىرىيىتىمىز يېڭى تارىخىي سىناقلارغا دۇچ كېلىۋاتقان مۇشۇ يەتتە شائىر مۇھەممەدجان راشىددىن ياكى بۇ خىل تىپتەكى شائىرلار ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىش ھەققىدە مۇئەييەن قىممەت كەتكە ئىكەن. مۇھەممەدجان راشىددىننى ۋەزىنلىك شېئىر ئەنئەنىسىنىڭ غوللۇق بىر ۋارىسى دېيىش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ شائىر ئوبرازىدىكى كەڭ ئاممىۋى ئاساسلارنى نەزەرگە ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ. مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرى بىلەن ئاۋام ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشتا ئەستايىدىل تەكشۈرۈپ كۆرۈشكە تېگىشلىك بولغان پىسخولوگىيەلىك ھەم سوتسىئولوگىيەلىك ئېلېمېنتلار خېلى كۆپ. بۇ ئېلېمېنتلارنى خەلقىمىزنىڭ تىپىك يېزا مىللەت-

تىگە خاس ئاق كۆڭۈل، ساددا خۇسۇسىيەتلىرى، جەمەتنىڭ ئەخلاقىي شەرىپى ۋە يۇرت مېھرىگە بولغان ئىنتىلىشلىرى، ئېتىد-قاد ۋە دىيانەت باھىدىكى سەمىمىلىكلىرى، كېلەچەككە قارىغاندا ئۆتمۈش بىلەن بولغان ئالاقىسىنىڭ قويۇقلۇقى قاتارلىق نۇرغۇن تەرەپ تەشكىل قىلغان بولۇشى مۇمكىن. مۇھەممەدجان راشىددىننىڭ ئانا تېمىسىدىكى شېئىرلىرى بۇنداق روھنى تازا ئېنىق خاراكتېر بىلەن كۆپلەيدۇ. ئۇنىڭ ناخشىغا ئايلىنىپ كەتكەن «سەن يوق» قاتارلىق بىر يۈرۈش شېئىرلىرىدا بىر قورۇدىكى نەچچە ئەۋلاد قانداشلارنىڭ ئانىنى نېگىز قىلىپ ئويۇشۇشلىرى، ۋاپادار ۋە ساداقەتنى تىرىكچىلىك ھەرىكىتىنىڭ ئەخلاقىي ئۆلچىمى قىلىشلىرى چىقىپ تۇرىدۇ. مانا بۇ خاراكتېر كاپىتال ۋە ماشىنىنىڭ بۇزۇشلىرىغا ئۇچرىمىغان تەبىئىي بىر خەلقنىڭ مىجەزى. مۇشۇ خىل مىجەز ئارىلاشما مەدەنىيەت شىددەتلىرى تۈپەيلى يىمىرىد-لىۋاتقان، يات ئېكران ئوبرازلىرى ساپ مىللىي سىمىلاردىن قەلب تالىشىۋاتقان، قېچىر خاراكتېردىكى يېڭى ئەۋلادلارمۇ كۆزگە چېپ-لىقمىۋاتقان بۇ خىل ئىجتىمائىي ئارقا كۆرۈنۈشكە شائىر مۇھەممەدجان راشىددىننى قويساق، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس مەنئىي قىممىتى ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم بولىدۇ. مېنىڭچە، بۇ شائىرنىڭ ئۆزىگە خاس قىممىتى شېئىرىي سەنئەتنىڭ پەۋقۇلئاددە نەتىجىلىرىگە ئېرىش-كەنلىكىدە ياكى مەنىنىڭ زىيادە چوڭقۇر قاتلاملىرىغا چۆككەنلىكىدە ئەمەس، بەلكى ساددا بىر خەلقنىڭ سەمىمىي، تۈز خاراكتېر-رىنى شۇلارغا باب كېلىدىغان شەكىل ۋە رىتىمدە سىدام قىلىپ ئىپادىلىگەنلىكىدە. مۇھەممەدجان راشىددىننىڭ شائىر سۈپىتىنى تىلغا ئالغىنىمىزدا، تەبىئىي ھالدا يەنە بىر ئاممىباب شائىر ئې-سىمىزگە كېلىدۇ. ئۇ بولسىمۇ روزى سايت. دەرۋەمىز جامائىتىد-نىڭ نەزىرىدىكى بۇ ئىككى شائىرنىڭ بىرى تەڭرىتاغلىرىمىزنىڭ شىمالىدا، يەنە بىرى جەنۇبىدا تۇرۇپ، ئاددىي كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ھېسسىياتىنى كۆپلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى شائىرانە دىلى ۋە

تەلى بىلەن ئاددىي خەلققە ناھايىتى يېقىن تۇردىكى، خەلقىمۇ بۇ يېقىن قىنلىقنى سەزدى ھەم قوبۇل قىلدى. ئۇلاردىن بىر مىللەتكە خاس ئورتاقلىقنى، شۇنداقلا تەڭرىتاغلىرىنىڭ ئىككى قاننىغا خاس يەرلىك ئالاھىدىلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بىز مۇھەممەدجان راشىددىننى فولك ئۇسلۇبىدىكى شائىرلارنىڭ ئاخىرقى بىر ۋەكىلى دەپسەك، بۇ ئۇنىڭ ئىجادىيەت ئەمەلىيىتىگە تازا ماس كېلىدۇ.

بىر دەۋر كىشىلىرىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە ئەرزىگەن شائىر كۆپ قاتلامدىن تۈزۈلگەن ئۇنىۋېرسال تەتقىقات تېمىسى بولالايدۇ. مۇھەممەدجان راشىددىنمۇ شۇنداق. ئۇ تىلشۇناسلار، سەنئەت نەزەردە يەپچىلىرى، جەمئىيەتشۇناسلار، فولكلور شۇناسلار ئۈچۈنمۇ ئۆزىگە لايىق تېما ئاتا قىلالايدۇ. جۈملىدىن ئۇنى شېئىرىيەتنىڭ مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىكى تۈرلۈك نۇقتىلىرىدىن قىمىرىپ كۆرگىنىمىزدە مۇناسىپ پىكرىي ھاسىلاتلارغا ئېرىشىمىز، بىزدە شائىرلارنى مۇئەييەن يەن تېماتىك ئۆلچەم بويىچە باھالاش ئاساسىي ئورۇندا تۇرۇپ كەلدى. ئوبزورچىلىرىمىز بىر پارچە ئەسەردىن ئالدى بىلەن مەزمۇن ئىزدەپ كەلدى. ئادەتتە، ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىلىرىمۇ بەدىئىي ئەسەر ئۈستىدىكى تەھلىلنى نوقۇل مەزمۇن تەھلىلى قىلىپ قوشتى. بىزدىكى ئەدەبىيات تارىخلىرىمۇ مەزمۇن تەھلىلى بويىچە يېزىلىپ كەلدى. ۋاھالەنكى، ئەدەبىيات نوقۇل مەزمۇن مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى ئۇ چىن مەنىسى بىلەن قانداق ئىپادىلەش مەسىلىسىدۇر. بىر خەلقنىڭ مەنىۋى مەۋجۇتلۇقىنىڭ رېئاللىقى ئۇنىڭ ئويلاش مېتودىدا مەركەزلىك ئەكس ئېتىدۇ. شۇنداق ئىكەن، ئەدەبىياتنىڭ بەدىئىي فورمىسىنى بارلىققا كەلتۈرگۈچى ئامىللارنى نەزەردىن ساقىت قىلىۋېتىش شۇ خەلق رېئاللىقىنىڭ بىر قىسمىنى قايرىپ قويۇش بىلەن باراۋەردۇر. بەدىئىي سىرلارغا ئىچكىرىلەپ كىرمىگەن نوقۇل ئاپتورنىڭ ئىدىيەسىنى تەھلىل قىلغان ئەدەبىيات تارىخىمۇ چالا يېزىلغان تارىختۇر.

ئېيتقىنىمىزدەك، مۇھەممەدجان راشىددىن كەڭ بىر تېما. ئۇنى

ئىتراپلىق مۇھاكىمە قىلىشنىڭ ھۆددىسىدىن بىرلا قېتىمدا چىقىپ بولغىلى بولمايدۇ. شائىرنىڭ ئاڭسىزلىقىدىن تۆرەلگەن قۇرلارنى مەسئۇلىيەتچان ئەقلىي مۇھاكىمە دەرىجىسىگە كۆتۈرۈش ئەستايىدە. دىللىق ھەم ئىزچىللىقنى تەلپ قىلىدىغان ئېغىر مېھنەت. بىز شائىرنىڭ ئەسەرلىرىنى نەزىرىمىزدىن تولۇق ئۆتكۈزگىنىمىزدە، ئەلنەغمە ئەدەبىياتىغا خاس ئامىللارنىڭ نىسبەتەن كۆپ ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. ۋاھالەنكى، ئەلنەغمە ئەدەبىياتىدا مەركىزىي ئورۇن ئىگىلەيدىغان ئانا ژانىر قوشاقتۇر. دەل مۇشۇ قوشاق تىل سەنئىتىنىڭ ھەممە سەھەلىرىنىڭ زېمىنىدۇر. فىرانسىيە مۇتەپەككۈرى ژان. ژاك. روسسو «تىلنىڭ پەيدا بولۇشى» دېگەن ئەسىرىدە، تىلنىڭ پەيدا بولۇشىنى ئەقىل ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى بىۋاسىتە سېزىم ئارقىلىق دەلىللىگىلى بولىدۇ، دېگەندى. ھاياجان ئىپتىدائىي دەۋر ئادەملىرى ۋە زامانىۋى دەۋر ئادەملىرىدىكى ئورتاق ئالاھىدىلىك. ئەقىللىقلىشىپ كەتكەن زامانىۋى جەمئىيەت ئادىمىگە نىسبەتەن ئىپتىدائىي دەۋر ئادەملىرى ئۆز ھاياجىنىغا بەكرەك ئەركىنلىك بېرىدۇ. ئۇلار قاتتىق ھاياجانلانغاندا چىقارغان ئاۋاز روسسونىڭ قارىشىچە ئەڭ دەسلەپكى شېئىر ئىدى. ئىنسان ئۆزى بىلەن تەبىئەت ھادىسىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئۇچرىشىشلارنى ھېسسىيات ۋە بىۋاسىتە سېزىم شەكلىدە ئىزھار قىلغان. سۆزلەر ئەنە شۇنداق ئالاھىدە ھېسسىيات ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە تاۋۇشلار. نىڭ ئۇزاق تاۋلىنىشى ۋە تەشكىللىنىشىدىن ھاسىل بولۇپ، بارغانسېرى مۇرەككەپ ھېس - تۇيغۇلارنى، ئاخىر ئەقلىي ھۆكۈملەرنى ئىپادىلەيدىغان بولغان. ھەرقانداق سۆزنىڭ ئۇرغۇلۇق تاۋۇشىلىرى بولىدۇ، بۇ تاۋۇشلار مىسرالاردىكى ئاھاڭدارلىقنى ۋە شائىرنىڭ كەيپىياتىدىن دېرەك بەرگۈچى رېتىمنى شەكىللەندۈرىدۇ. سۆز ۋە مىسرالارنى شائىر ھېسسىياتىنىڭ ئاپتوماتىك تەسۋىرى دېگىنىدە. مىزدە، بۇ ھېسسىيات ئىچكى مەنىسىگە ئاساسەن سۆز ۋە جۈملەلەرگە (مىسرالارغا) شائىر شەخسىيەتكە مايىل يوشۇرۇن ئا-

ھاڭلارنى ئاتا قىلىدۇ. شۇڭا، بەزى شائىرلار شېئىردىكى مەنىنىڭ يېرىمىنى ئاھاڭ تەشكىل قىلىدۇ، دەيدۇ. شېئىردىكى ئاھاڭ شا- ئىرنىڭ قېنىدىكى قايناقلىق ۋە ھارارەتنىڭ تىلىدىكى رېئاللىق- دۇر. قوشاققا بۇ خىل ئاھاڭنى ھاسىل قىلىدىغان رىتم ۋە قاپىيە ناھايىتى ئېنىق بولۇپ، خەلق قوشاقلرى ئۆزىدىكى ئاھاڭدارلىق ۋە ئىخچاملىق ئارقىلىق ئۇزاق تارىخىي دەۋرلەرنىڭ غوللىرىدا تاۋ- لىنىپ، بىر پۈتۈن كوللېكتىپ ئاڭنىڭ سەمەرسىگە ئايلانغان.

بارغانلاردىن سالام ئېيتىمەن،
يانغانلاردىن سورايمەن سېنى.
يېمىش كەپتۇ قەشقەردىن دېسەم،
قاقلىرىڭدىن پۇرايمەن سېنى.

— «قەشقەرگە خەت» تىن

زۆرۈر بولسا ناۋاي بولمەن،
نان ساتمەن، ۋىجدان ساتمايمەن.
تىلىمەيمەن ۋىجدانسىزلاردىن،
قان ساتمەن، ۋىجدان ساتمايمەن.

— «قان ساتمەن، ۋىجدان ساتمايمەن» دىن

مۇھەممەدجان راشىددىننىڭ يۇقىرىقى مىسرالىرى مەيلى قۇ- رۇلما جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى تىل جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى ئۇسلۇب جەھەتتىن بولسۇن خەلق قوشاقلرىغا ياكى خەلق داستا- لىرىغا ناھايىتى يېقىن تۇرىدۇ. «ئالپامىش»، «يۈسۈپ ۋە ئەھمەد»، «سەنۇبەر» قاتارلىق خەلق داستانلىرىدىكى شېئىرىي شەكىللەر بى- لەن مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرىنى سېلىشتۇرۇپ چىق- ساق، ئاممىبايلىق، يەڭگىللىك، راۋانلىق جەھەتتىكى روشەن

قانداشلىقنى بايقايسىز. مېنىڭچە، مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرىدىكى خەلقچە ئۇسلۇبتىن ھېچكىم گۇمان قىلمىسا كېرەك. ھا-زىرچە بىز ئۇنىڭ شېئىرلىرىدىكى ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بىرى بولغان قاپىيەگە نەزەر سېلىش بىلەن كۆپايلىنىمىز. قاپىيە ئۇنىڭ شېئىرلىرىدىكى ئاھاڭدارلىقنىڭ يارقىن بىر ئەزاسى بولۇپ، كۆزگە ئالا-ھىدە چېلىقىدۇ. ھەتتا ئۇ ماڭا قاپىيە گۈزەللىكىگە بەكرەك مەپتۇن شائىردەك تۇيغۇ بېرىدۇ. ئۇ بىر قىسىم ئۇتۇقلۇق چىققان شېئىرلىرىدا ئۆزىنىڭ ھايات ھەققىدىكى ھېس - تۇيغۇلىرىنى قاپىيەگە تۈگەللىگەندەك تەسىرات بېرىدۇ. بۇ شېئىرلاردا مىسرالار گۇيا قاپىيەگە قاراپ ئېقىۋاتقاندەك، قاپىيەلەر بولسا مەنىنىڭ چوڭ - كىچىك تومۇرلىرىنى ئۆزىدە ئۇچراشتۇرۇپ، سوقۇپ تۇرۇۋاتقاندەك ئىدى.

چەك تاماكاڭنى خۇمارىڭ ئۆرلىگەن - تۇتقاندا چەك،
چەك بۇرادەرلەر، مېنىڭدىن بىر خەۋەر ئۇتقاندا چەك.

....

مەن قارا بوران قېقىپ ئۆتكەن چېچەكلەرنىڭ بىرى،
ھەر دوقال كەلگەندە باغلاردىن غورا قاققاندا چەك.

....

توي - تۆكۈن مەشرەپلىرىڭدە بىر يېنىڭ كەمدۇر سېنىڭ،
كۆز تۇتۇپ كەتكەن يولۇمغا كۈندە مىڭ باققاندا چەك.

....

مەن جۇدادۇرمەن بېھىشتەك قانچە يازنىڭ ۋەسلىدىن،
قار كېتىپ يەر باغرىدىن، ياز يامغۇرى ياغقاندا چەك.

...

كۈندە كۈتسەڭ قايتىمىسام، تۈنلەر ئەلەمدە ئۆتكۈسى،
قايسى تۈن كىرسەم چۈشۈڭگە، شۇندا تاڭ ئاتقاندا چەك.

— «چەك» تىنى

ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دەۋرىدىكى روھىي ۋە

جىسمانىي مەھكۇملۇق تۈپەيلى كېلىپ چىققان ئېغىر ھەسرەت بۇ شېئىردىكى مۇڭلۇق لەرزىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. شېئىردىكى «چەك» دېگەن رادىپ شائىر قەلبىدىكى مۇڭدىن ئۇرغۇغان تەسەۋۋۇر ئۇنىڭ پايانىنى بىر نۇقتىغا ئەكەلگەن. بۇ تەسەۋۋۇرلاردىن تۆرەلەگەن ھېسسىي ئوبرازلار گام - گام ئالمىش تۇرسىمۇ، تىراگېدىيەلىك روھىي كەيپىياتنىڭ دەقىقىلەر دولقۇنىدىكى ۋارىيانتلىرى سۈپىتىدە، شائىر قەلبىنى ئاشكارىلاشتىن ئىبارەت مۇددىئىغا مەركەزلىشىدۇ. رادىپنىڭ ئالاھىدىلىكى قاپىيەلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك توق قاپىيەلەر بولۇپ، شېئىردىكى رىتورىك مۇراجىئەتنى ئاھاڭدار ھەم جەلىكار تۈسكە كىرگۈزگەن. «چەك» رادىپقا ئۈزۈك - سىز رەۋىشتە تىزگىنلەپ كېلىۋاتقان قاپىيەلەر پىخاننى بېسىش ئۈچۈن چېكىلىۋاتقان تاماكنىڭ پىسخىك شەرتلىرىنى شېئىردىكى تاكتىكىنىڭ ئۆزىگە تەبىئىي يېپىشتۇرىدۇ. تاماكا قانداق شەرت ئاستىدا چېكىلىدۇ؟ شېئىردىكى ھەر بىر قاپىيە «چېكىش» نىڭ ئىچكى سەۋەبلىرىنى چوڭقۇرلاپ ئىزاھلايدۇ. شېئىردىكى بۇ ھالەت رۇس شائىرى مايكوفسكىنىڭ قاپىيە «بىر پىكىرنى شەكىللەندۈرگۈچى ھەممە مىسرانى ئۆز ئارا جىپىلىشىپ تۇرۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ» دېگەن سۆزىنى يادىمىزغا سالغۇدۇ.

قاپىيەنىڭ بەدىئىي رولىدا بىر خىل دىراماتىك ھالەت مەۋجۇت. ئۇ بىر قارىسا ھېسسىياتنىڭ ئىزھار قىلىنىشىغا بولغان تىل جەھەتتىكى توسالغۇنى كۆپەيتىدۇ، يەنە بىر قارىسا، شائىر ھېسسىياتنىڭ مەزىلىسىز ھالدا سۇيۇق ئىزھارلىنىشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. تىل شېئىرنىڭ ئۇپۇقى، شۇنداقلا شېئىرنىڭ توسۇقى، شېئىر تىلدا تۇغۇلىدۇ. شۇنداقلا تىلدا بوغۇلىدۇ. قاپىيە، تۇراق، ۋەزىن دېگەن ئېلىمىنتلار بىر تەرەپتىن شائىرغا تىل جەھەتتىكى ماھارەت تەلپىنى يۈكلەيدۇ، شائىرمۇ بۇ تەلپ يۈزىسىدىن زورۇقىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن شائىرغا ماتانەت ۋە مۇزىكىلىق سەلتەنەت بېغىشلايدۇ. نەۋائىنىڭ توم - توم دىۋانلىرى ۋە خەمىسى ئۇنىڭ شېئىرىي

نۇتۇقتىكى مۇنتىزىم تەلەپلەرنى لەززەتلىك ئورۇنلاش بىلەن ھەي-
ۋەتلىك نەمۇنىگە ئايلانغان. شېكېسپېر ۋە پىتېراركالارنىڭ سو-
نېتلىرىمۇ شۇنداق. مۇھەممەدجان راشىددىن قاپىيەگە ئەگىشىپ،
ئېزىپ قېلىشتىن ئىمكانقەدەر ھەزەر ئەيلەپ كەلگەن شائىر. ئادەت-
تە ئىلھامنىڭ كۈچىدىن تەبىئىي كېلىپ چىققان قاپىيە بىلەن زو-
رۇقۇپ ئىزدەش ئاساسىدا كەلتۈرۈلگەن قاپىيە ئوتتۇرىسىدا پەرق
بولىدۇ. ئاۋۋالقىسى سىزگە زادى شۇنداق بولۇشى كېرەكتەك،
شۇنداق بولماسلىقى مۇمكىن ئەمەستەك تۈيۈلىدۇ. كېيىنكىسى
قۇرغاق، بىمەززە تەسىرات بېرىدۇ. قاراڭ:

سېنى پاناھ ئەيلىمىگەن شاھنىڭمۇ،
بارغان ئەمەس تەختى ھەرگىز ئۇزاققا.
ھەق ئەھلىنى شىلىپ سالغان سارايلار،
ساراي ئەمەس، ئوخشار خۇددى دوزاخقا.

— «ھەقىقەت» تىن

ئەگەر «ئۇزاق» دېگەن سۆز بىلەن «دوزاخ» دېگەن سۆزنى بىر-
يەرگە كەلتۈرسەك، ئۇ شېئىردىن مۇستەسنا ھالدا تامامەن ئالاقى-
سىز بىلىنىدۇ. لېكىن يۇقىرىقى مىسرالاردا بۇ ئىككى سۆزنىڭ
ھەقىقەت ھەققىدىكى مىسرالاردا بۇ ئىككى سۆزنىڭ ھەقىقەت ھەق-
قىدىكى پەلسەپىۋى تەلەپلەرگە باغلانغان ھالدا ھاسىل قىلغان ئا-
ھاڭداشلىقنى ئوقۇرمەن ئۆزىمۇ سەزمىگەن بىر راھەتتە قوبۇل
قىلىدۇ. تاگورنىڭ «شېئىرنىڭ ماھىيىتى ھېسسىياتتا، قاپىيە
ھېسسىياتتىن شەرت قىلىپ رول ئوينايدۇ» دېگىنىمۇ ئەنە شۇ. شې-
ئىر قاپىيە ئېكسكۇرسىيەگە ئايلىنىپ قالماستىن، بەلكى شائىر
روھىغا ئىشارە لەبىزى نازاكەتكە ئايلىنىشى كېرەك.
مۇھەممەدجان راشىددىن شېئىرلىرىدا رادىپلىق قاپىيە بىرقە-
دەر كۆپ ئۇچرايدۇ. رادىپلىق قاپىيەدە رادىپ سۆز ئۇدا ئەينەن

تەكرارلىنىپ كەلگەچكە، ئۇنىڭغا باغلىنىپ كەلگەن قاپىيەداش سۆزلەر شائىر ئوي - پىكرىنىڭ ھەرقايسى قىررىنى نامايىش قىلىش ئارقىلىق، رادىيو سۆزىگە مۇجەسسەملەنگەن ھېسسىي تاكتىنى مىسرالار سېرى كۈچەيتىدۇ. ئۇ يەنە شېئىر مىسرالىرىدىكى مۇزىد - كىلىقنى تېخىمۇ ئاشۇرىدۇ. شائىر ئانىغا بېغىشلانغان يەنە بىر شېئىرىدا مۇنداق يازىدۇ:

سەن جىمى ئىنساننىڭ ئۇلۇغى تۇرساڭ،
ھاياتنىڭ باشقا بىر يورۇقى تۇرساڭ.
ئالمىق بابدا تولۇقى تۇرساڭ،
سېنىڭدىن ئايرىلسام قانداق قىلارمەن؟

....

كېتىدۇ بېشىمنى سىلىغان قولۇڭ،
كېتىدۇ جىمىگە چىدىغان قولۇڭ،
ئەمدى يوق ماغزاپقا چىلىغان قولۇڭ،
سېنىڭدىن ئايرىلسام قانداق قىلارمەن؟

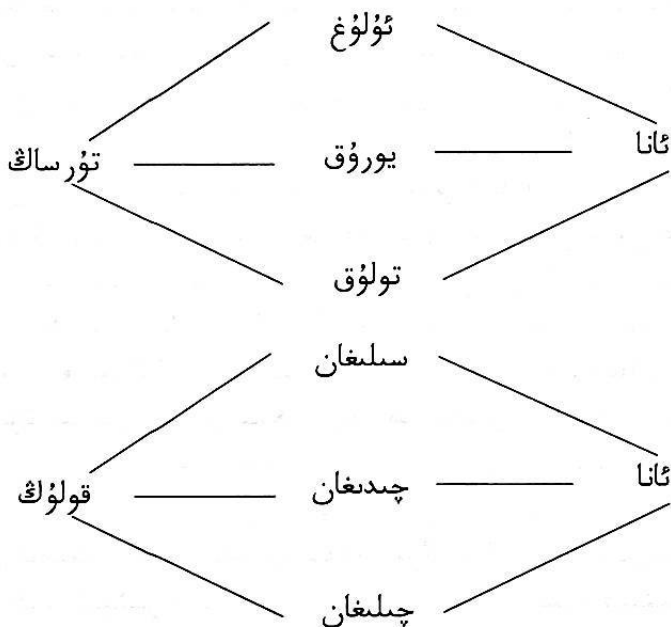
— «قانداق قىلارمەن» دىن

رادىيو بەزىدە ئىسىم شەكلىدە، بەزى پېئېل شەكلىدە ۋە بەزىدە سۆز بىرىكمىسى شەكلىدە كېلىدۇ. ھەتتا ئىككى ياكى ئۈچتىن ئارتۇق سۆزلەرمۇ رادىيو بولۇپ كېلىدۇ. بۇنداق مىساللار مۇھىم - مەدجان راشىددىن شېئىرلىرىدىن خېلى كۆپ تېپىلىدۇ.

باھاردا سەن ئۈچۈن نەزمە يازارمەن ھەر يىلى، كاككۇك،
شۇ مېھنەتتىن ھۇزۇر - لەززەت ئالارمەن ھەر يىلى، كاككۇك.
— «كاككۇك» تىن

ئىچىپ قويۇپ، بالا بولدۇق بەش مىنۇت،
چوڭ - كىچىكلەر پارە بولدۇق بەش مىنۇت.

كېيىنكى مىسالدا قاپىيەداش بولۇپ كەلگەن «بالا» سۆزى بىلەن «پارە» سۆزى ئوتتۇرىسىدىكى ئاھاڭداشلىق ئۈنچە يارقىن ئەمەس. چۈنكى قاپىيەدە «رەۋى» (تانا) بولۇپ كەلگەن تاۋۇشلار بىردەك بولالمىغان. قاپىيە ئۈچۈن تاللانغان سۆزلەر ئۆزىنىڭ مىسرالاردىكى ئورنىغا ئاساسەن ھەر خىل بەدىئىي ئۈنۈم يارىتىدۇ. «قاپىيە ئورنى» دېگەن نىمىز ئادەتتە ئۇنىڭ مىسرالاردىكى مۇزىكىلىق ئورنى ۋە شېئىرىي مەنىدىكى ئورنىدىن ئىبارەت ئىككى مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىز «قانداق قىلارمەن» ناملىق شېئىردىن كەلتۈرۈلگەن مىساللار دىكى قاپىيەلەرنىڭ مەنىدىكى ئورنىغا سەپسىلىپ باقايلى:

يۇقىرىقى قاپىيەلەر ئاندىن ئىبارەت سۆيۈملۈك ئوبرازنىڭ سۈپەت قاتلىمىنى قەدەممۇقەدەم چوڭقۇرلاشتۇرغان. قاپىيە شېئىردىكى مۇزىكىلىقتا ئىنتايىن نازۇك تەركىب. ئا.

دەتتە، شېئىردىكى مەزمۇنى تەرجىمە قىلغىلى بولىدۇ. لېكىن ئۇ، نىگىدىكى رېتىم ۋە قاپىيەنى تەرجىمە قىلغىلى بولمايدۇ. دەمەك، قاپىيە شېئىرنىڭ مىللىي خاسلىقىدا ناھايىتى مۇھىم ئورۇن تۇرىدۇ. بىر شېئىرنى ئۇنى بارلىققا كەلتۈرگەن مىللىي تىل زېمىنىدىن ئايرىپ چۈشىنىشنىڭ ئۆزى ئاشۇ شېئىرغا نىسبەتەن بۇرۇنلا مۇناسىۋەتلىك. بىر مىللەتنىڭ تىلى ئۆز قۇدرىتىنى سۆزگە باي بولۇش بىلەن كۆرسىتىپلا قالماي، بەلكى بوغۇملار، ئۇرغۇلار، رېتىم - قاپىيەلەرنىڭ سانسىز قىياپەت ۋە رەۋىشتە روياپقا چىقىشى بىلەن ئۆزىنىڭ مەنە بوشلۇقىنى كېڭەيتىدۇ. شېئىرىيەتتىمىزدە قاپىيەنىڭ تۈرلىرى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، كىلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزلىرىمىزنىڭ سۆز بالاغىتى ۋە شېئىرىي كامالىتىنى تۈرلۈك قاپىيە شەكلى بىلەن نامايان قىلغان. بىزنىڭ كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىمىزدا قاپىيە شۇناسلىق تەتقىقاتى ھازىرغا قەدەر قولغا ئېلىنمىدى. بۇ خىل ئىلىم تۈركىي تىلنىڭ ھەرقايسى زامانىدىكى ئۆزگىرىش ۋە تەرەققىيات ئەھۋالىنى پىششىق ئىگىلەشنى تەلەپ قىلىش بىلەن بىللە، ئەرەب، پارس تىللىرى ۋە شېئىرىيەت ھەققىدىكى يېتەرلىك بىلىمنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى ئۇيغۇر شېئىرىيەتىمىزدىكى شەكىل ۋە زانىرلار ئۇلار بىلەن زىچ ئالاقىدە بولۇپ كەلگەن. بۇ بىزنىڭ ئالىي مەكتەپلىرىمىز ۋە ئاكادېمىيەلىرىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى ئىشلىرىنىڭ بىرى. ھەرقايسى شەكىلنىڭ ئۆزىگە خاس قاپىيە تۈزۈلۈشى بولىدۇ. مۇھىمەدجان راشىددىننىڭ شېئىرلىرى ئارۇز ۋە بارماق ۋەزىنلىرى بويىچە يېتەرلىك شەكىل رەخىدارلىقىغا ئىگە. شېئىرىي شەكىللەرگە بولغان ئېتىبارسىزلىق ۋە ئەركىن شېئىرغا بولغان بېقىندىلىق ئەۋج ئېلىپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە مۇھىمەدجان راشىددىن ئارىمىزدا ئاز قېلىۋاتقان ئەنئەنىۋى تىپتىكى شائىر.

بۇرۇن بىر قەلەم ئىگىسىنىڭ ئاغزىدىن «قاپىيە تىلىمىزدىكى بايلىق» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانىدىم. مەن بۇ گەپكە قوشۇلمەن،

لېكىن «بىردىنبىر بايلىق» دەپ چۈشىنىپ قالماسلىقىنى ئەسكەرتىپ قويۇش كېرەك، دەپ قارايمەن. ھازىر ئارۇز ۋەزىندە شېئىر يازىدىغان شائىرلار ناھايىتى ئاز قالدى. ھازىرقى شائىرلار تۇيغۇنى ئەينەن خاتىرىلەشكە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ شېئىرىدىكى ئىنسانىي چىنلىققا ئىگە قىلىشتا قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلەرنى مۇئەييەنلەشتۈرگىلى بولىسىمۇ، لېكىن سۆزگە باي ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىنىمەن.

2003 - يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تەنقىد قاتمالمىسى

ئىلاۋە: ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىيات مۇنبىرىدىكى نەزەرىيە ئاجىز - لىقى ۋە ئەدەبىي تەنقىدچىلىكنىڭ سۇس بولۇۋاتقانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئەدەبىياتىمىزدىكى بۇ خىل تۇرغۇن ۋەزىيەتتە مۇئەييەن جانلىنىش پەيدا قىلىش ئۈچۈن، شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات ئىنىستىتۇتى بىلەن شىنجاڭ يازغۇچىلار جەمئىيىتى بىرلىكتە 2010 - يىلى 23 - ۋە 24 - ئۆكتەبىردە شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ يىغىن زالىدا «شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر بۈگۈنكى زامان ئەدەبىيات نەزەرىيە - سى ۋە تەنقىدچىلىكى مۇھاكىمە يىغىنى» ئاچتى. يىغىنغا مۇناسىۋەتلىك رەھبەرلەر ۋە ھەر مىللەتتىن بولغان 200 گە يېقىن ئەدەب ھەم ئەدەبىيات ھەۋەسكارى قاتناشتى. مۇھاكىمە يىغىنىدا 30 پارچىدىن ئارتۇق ماقالە ئوقۇلدى. يىغىننىڭ ئومۇمىي روھى نۆۋەتتىكى ئەدەبىيات نەزەرىيەسى، بو - لۇپمۇ ئەدەبىي تەنقىدچىلىك ساھەسىدىكى ئاجىز ۋەزىيەتنى جانلاندۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىش بولدى. بىز بۇ قېتىمقى مۇھاكىمە يىغىننىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئېچىلغانلىقىنى تەبىرىكلەش ھەم يىغىننىڭ تۈپ روھىغا قىزغىن ئاۋاز قوشۇش يۈزىسىدىن يىغىندا ئوقۇلغان ماقالىلەردىن ئابدۇقادىر جالا - لىدىننىڭ «بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تەنقىد قاتمالمىسى» دېگەن ماقالىسىنى تاللاپ ئوقۇرمەنلەرنىڭ نەزىرىگە سۇندۇق.

— «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» تەھرىراتى

«كىملىك مەن ھەر كۈنى كۆرۈپ تۇرغان شەيئىنىڭ ئۆزگىچە تەرىپىنى كۆرسىتىپ بەرسە، شۇ ئىدىيەمنى بېيىتقان بولىدۇ.»
— پول ۋالېرىي (1871 — 1945، فىرانسىيەلىك ئەدەب)

ئەدەبىي تەنقىد ۋە نەزەرىيە مەسىلىسى ئۈستىدە كەڭ كۆلەمدە

مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىش بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ جىددىي تەقەززاسىغا ئايلىنىپ بولدى. ئەسلىدە ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ياكى مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بېسىپ ئۆتكەن مۇساپىلەرگە تەلتۆكۈس نەزەر سېلىپ، ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن ئەدەبىي تەنقىد ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرگە ئىلمىي دىياگنوز قويۇپ، ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېڭى ئەسىردىكى قەدەملىرىگە توغرا يۆنىلىش ئاتا قىلالايدىغان خۇلاسە ۋە چۈشەنچىلەرنى تەييارلاش زۆرۈر ئىدى.

پىروفېسسور ئازاد رەھىمتۇللا سۇلتان تەخمىنەن ئون يىل ئىلگىرى ئەدەبىياتىمىزنىڭ 50 يىللىق نەتىجىلىرىگە پۈتۈنلەي ئوپتىمىستىك بىر نەزەر بىلەن قاراپ چىققانىدى. ئۇ ماقالىسىدە، ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدىن كېيىنكى مۇساپىسىدە، يېڭى ژانىر ۋە يېڭى تېمىدىكى ئەسەرلەرنىڭ كۆپلەپ بارلىققا كېلىشىگە ئەگىشىپ، يېڭى مېتود ۋە يېڭى نەزەرىيەلەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى كونكرېت ئەھۋالغا تەتبىقلىغان ياش ئەدەبىي تەنقىد كۈچلىرىنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەنىدى. ئۇ سىناق ۋە ئۇرۇنۇش باسقۇچىدىكى ئاشۇ تەنقىد ماقالىلىرىنى مەدەنىيەت تەنقىدچىلىكى (文化批评)، مەدرىسە (ئىنستىتۇت) تەنقىدچىلىكى (学院派批评)، قۇرۇلما تەنقىدچىلىكى (结构主义批评) ۋە مىكرو تەنقىدچىلىك (微型批评法) قاتارلىق تۈرلەرگە بۆلۈپ كۆرسىتىپ ئۆتكەندىۇق^①. ئەلۋەتتە، ئۇيغۇر ئەدەبىي تەنقىدچىلىكىنىڭ 80 - يىللاردىن كېيىنكى يۈزلىنىشىنى ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى تەنقىدچىلىكنىڭ ئاساسىدا روي بەردى دېمەي بولمايدۇ. ئالدىنقى ئەسىرنىڭ تاكى 90 - يىللىرىغا قەدەر داۋام قىلغان ئەدەبىي تەنقىد رۇسىيە ۋە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ئەدەبىي تەنقىدچىلىكى تەسىرىدە ئۆزىنى كۆرسىتىپ كەلدى (مىسالەن، مۇھىمەت پولات قاتارلىق بىر تۈركۈم تەنقىدچىنى كۆرسىتىش مۇمكىن). بۇ ئەندىزىنىڭ ئاساسىي روھىنى تۆۋەندىكى بىر نەچچە

تەپىك جۈملىدىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

«ئەدەبىيات مىللىي روھنىڭ ئىپادىسى، مىللەت مەنئى ھاياتى.

نىڭ سىمۋولى، مىللەتنىڭ قىياپىتى بولالىشى كېرەك.»^③

«جەمئىيەتنىڭ ھۆكۈمران تەبىقىسىنىڭ ماددىي مەنپەئىتى كە.

شىلەرنىڭ ئىنساننىڭ مەۋجۇدىيىتىگە (مەيلى شەخس ياكى كول.

لىپكتىپ بولسۇن) قانداق قارىشىنى بەلگىلەيدۇ. مىسالەن، قانۇن

سىستېمىسى ئىنسانىي ياكى ئىلاھىي ئىدراكنىڭ نوقۇل ئىپادىسى

بولماستىن، بەلكى ئالاھىدە تارىخىي شارائىتتىكى ھۆكۈمران تەبى.

قە مەنپەئىتىنىڭ ئەكس ئېتىشىدۇر.»^④

يۇقىرىقى بىرىنچى جۈملە سۆز ئۇيغۇر بىلگىلىرىگە ناھايىتى

تونۇش كىلاسسىك رۇس ئەدەبىي تەنقىدچىسى بېلىنسىكىنىڭ

دەسلەپكى ئەسەرلىرىدىكى ئىدىيە بولۇپ، ئۇنىڭ ياشلىقىدىلا گې.

گېلىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغان بېلىنسىكىنىڭ پۈتۈن ئەدەبىي

تەنقىد ئەسەرلىرىدىكى ئاساسىي تىندىنسىيە دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ.

نىڭ ئاۋامچىلىق^④ (民粹主义، Populism) تۈسىدىكى ئەدەبىي تەن.

قىد ئىدىيەسى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدىكى ماركسىزىملىق

ئەدەبىي تەنقىدنىڭ باشلانغۇچ مەكتىپى بولۇپ قالغانىدى. يۇقىرىقى

ئىككىنچى جۈملە سۆز بولسا ماركسىزىملىق دۇنيا قاراشنىڭ نېگە.

زى بولمىش «كىشىلەرنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى ئۇلارنىڭ ئېشى ئەمەس،

بەلكى ئىجتىمائىيىتى بەلگىلەيدۇ» دېگەن ھۆكۈمنىڭ نىسبەتەن

كونكرېتلاشتۇرۇلۇشىدۇر. ئەدەبىي ئەسەرنىڭ مەزمۇنى بىلەن جەم.

ئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھەمدە ئەدەبىي ئەسەرنىڭ مەز.

مۇنى بىلەن شەكلى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە، بىرلەمچى ۋە

ئىككىلەمچىنىڭ رولى قارىشى «ئەدەبىي ئەسەر مۇتلەق روھنىڭ

ۋاستىلىك نامايان بولۇشىدۇر» دەيدىغان گېگېلچە دىيالىكتىكە.

نىڭ كۆمتۈرۈلگەن نۇسخىسى ئىدى. دېمەك، ئۇيغۇر ئەدەبىي تەن.

قىدچىلىكىدىكى «جەمئىيەت ۋە تارىخ بەلگىلەيدۇ» پىرىنسىپىنىڭ

يىلتىزى يەنىلا گېگېلدىن تېپىلىدۇ. شۇڭا، بىز ھازىرقى زامان ۋە

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا بارلىققا كەلگەن ئەدەبىي تەنقىد ماقالىلىرىنى ئومۇمەن تارىخىيەت ۋە ئىجتىمائىيەت مېتودلىرىغا ئاساسلانغان دەپسەك بولۇۋېرىدۇ. ھەتتا بۇ خىل مېتودلار ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا مەكتەپلەرنىڭ ئەدەبىيات ئوقۇتۇشىدىكى تېكىست تەھلىللىرىگە قەدەر ئومۇملاشقان. شۇنداق بولۇشىغا قارىدەپ، ماي، مەزكۇر دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىي تەنقىدچىلىكىگە ئوچۇق ۋە يوشۇرۇن تەسىر كۆرسەتكەن كلاسسىك مەنبەلەر چوڭقۇر قېزىلماس. لىقىنىڭ ئۈستىگە تەدرىجىي نەزەردىن ساقىت بولۇپ كېتىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تامامەن ئىستىخىيەلەشكەن بىر پائالىيەت. كە ئايلىنىپ قالدى. بۇ خىل ئەدەبىي تەنقىدنىڭ ۋەكىللىرىگىمۇ مۇپەسسەل ئىلمىي قىندىرىش بىلەن باھا بېرىلمىدى.

ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تىپىچى تەسىرلەرگە يولۇقتى. بۇ يەنىلا غەربنىڭ تەسىرى بولۇپ، بۇ تەسىر بۇ نۆۋەت شەرق ئارقىلىق كىرگەن بولدى. چۈنكى 1980 - يىللاردا غەرب مودېرنىزم ئەدەبىياتىدىكى ئەدەبىي ئەسەرلەر، نەزەرىيەۋى ئېقىملار ۋە تەنقىد مېتودلىرى جۇڭگودا كەڭ كۆلەمدە خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىندى ھەم تەتقىق قىلىنىپ تونۇشتۇرۇلدى. ئۇيغۇرلاردىكى كۆپ ساندىكى ياش ئەدىب ۋە ھەۋەسكار خەنزۇ تىلىنىڭ ۋاسىتىسى ئارقىلىق غەرب مودېرنىزم ئەدەبىياتى بىلەن ئۇچراشتى. ئازاد رەھمەتۇللا سۇلتان، ئابدۇللا مەتقۇر بان قاتارلىق تەتقىقاتچىلار دەسلەپكى قەدەمدە مودېرنىزم ئەدەبىياتىنى تونۇشتۇردى. مودېرنىزم ئەدەبىياتى ئېقىملىرى 2000 - يىلىغا كەلگەندە، ياش ئەدىب تاهىر ھامۇت تەرىپىدىن بىرقەدەر سىستېمىلىق تونۇشتۇرۇلدى. ئەڭ ئاۋۋال ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېڭى تەسىرلەرگە يولۇقۇشىنىڭ سەمەرىسى سۈپىتىدە «گۇڭگا شېئىرلار» بارلىققا كەلدى ۋە بۇنىڭغا ياندىشىپ شېئىرىيەتتىكى ئەنە ئەنە ۋە يېڭىلاش ئوتتۇرىسىدىكى خېلى ئۇزاققا سوزۇلغان مۇنازىرە قانات يايدى. بۇنى يېڭى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى جانلىنىش ۋە

نەسبەتەن ئەر كىن بولغان مۇنازىرە كەيپىياتى سۈپىتىدە ئالاھىدە ئېتىبارغا ئېلىش زۆرۈردۇر. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بارا - بارا شېئىر، پىروزا، ئەدەبىي تەنقىد، ئەدەبىي تەرجىمە ساھە - لىرى بويىچە يېڭىلىنىش ۋە كۆلەملىشىش باسقۇچىغا كىردى. تۈر - لۈك تېمىدىكى كۆپ قىسىملىق رومانلار ئارقا - ئارقىدىن نەشر - دىن چىقتى. ئەدەبىي ئەسەرلەر بۇرۇن ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ بەدە - ئىي زوق ئېھتىياجىنى ئۇدۇللۇق قامداپ كەلگەن بولسا، ئەمدى - لىكتە ئۇلار تاللاپ ئوقۇش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى، ھەتتا ھازىر - قى ئەدەبىي ئەسەرلىرىمىزنىڭ بەدىئىي سەۋىيەسىدىن ئۈستۈن ئېستېتىك تەلەپ بىلەن تەنقىدىي ئوقۇش پەللىسىگە ئۇلاشتى. ئەمما، دەل مۇشۇنداق ۋاقىتتا ئۇيغۇر ئەدەبىي تەنقىدچىلىكى ئۆزد - دىكى ئاجىزلىقنى ئاشكارىلىدى، يەنى ئەدەبىي تەنقىد يېڭى ئېلان قىلىنغان تۈرلۈك ژانىردىكى ئەسەرلەرگە دەل ۋاقىتتا ئىنكاس قايتۇرالمىدى. بىز ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىدا تەنقىد قات - مالىقنىڭ بارلىقىنى تونۇغان ۋە ئېتىراپ قىلغان ۋاقىتمىزدا، بۇ خىل قاتماللىقنىڭ روشەن ئىسپاتىدىن ئەدەبىي تەنقىدنىڭ يېڭى چىققان ئەسەرلەرگە، شۇنداقلا ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىدا كېلىپ چىققان يېڭى مەسىلىلەرگە ۋاقىتتا ئىنكاس قايتۇرالمىغان - لىق ئىكەنلىكى ئايان بولىدۇ. بىز بۇ ھالدىن ئەپسۇسلانغان ئاشۇ ۋاقىتتا، دىققىتىمىزنى ئۇيغۇر ئىنتېرتورى ساھەسىگە بۇرساق، ئەدەبىيات ۋە ئەدەبىي تەنقىدنىڭ تامامەن ئاممىۋى تۈس ئالغان ھالدا تورلاشقانلىقىنى، ئىنتېرتورى ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشى بىلەن بىللە، بۇ خىل ئەدەبىياتنىڭ مۇھىم بىر تەركىبى سۈپىتىد - دىكى ئىنتېرتورى ئەدەبىي تەنقىدچىلىكىنىڭ ئاپىرىدە بولغانلىقىد - نى بايقايمىز. ۋاھالەنكى، بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر يەنىلا ئەدەبىي تەن - قىد ساھەسىدىكى نوپۇزلۇق شەخسلەرنىڭ دىققىتىگە چېلىقىپ بولالمىدى ياكى ھېچبولمىغاندا ئۇلارنىڭ مۇھاكىمە تېمىسىغا ئاي - لىنىپ بولالمىدى. بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئىنتېرتورى

ئەدەبىياتنىڭ بارلىققا كېلىشى ئەدەبىياتنىڭ ئاۋامىي خاراكتېرىدە نى مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە كېڭەيتتى، يەنى ئىنتېرتورىدىكى بەزى ئەسەرلەرنىڭ ئوقۇلۇشى يۈز مىڭ ئادەم قېتىمدىن ئېشىپ كەتتى. ^⑤ دىققەت مەركىزىدىكى ئەسەرلەر ۋە تېمىلارغا ئالاقىدار مۇنازىرىلەرگە قاتناشقان ئادەملەر ئىنتايىن كۆپ بولدى. دېمەك، ئىنتېرتورى ئەدەبىياتى ئەدەبىياتنى نوپۇزلۇقلارنى كونتروللۇقىدىن تارتىۋېلىپ ئاددىي كىشىلەرنىڭ قولىغا ئۆتكۈزۈپ بەردى. بۇنى ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋرى ئەدەبىياتىدىكى چوڭ ھادىسە دېمەي بولمايتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئەدەبىي تەنقىدنىڭ مۇلاھىزە ئوبىيېكتى بولالمىدى. مانا بۇ، بۈگۈنكى ئەدەبىياتىمىزدىكى ئەدەبىي تەنقىد قاتمىلىقىنىڭ ئەڭ ئاشكارا، ئەڭ تىپىك بەلگىسى بولۇپ قالدىكى، بۇنىڭدىن ئاپتورلار قوشۇنىدىن تارتىپ ئوقۇرمەنلەر ئاممىسىغىچە بىردەك نارازى.

دېمەك، بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا قاتمىلىقنىڭ بارلىقى ئېنىق بولۇپلا قالماي، بەلكى ناھايىتى ئېغىر. قارىماققا ئۇ ئەدەبىي تەنقىدنىڭ ئەدەبىي ئەسەرلەر، ئەدەبىي ھادىسىلەر ۋە ئەدەبىيات مەسىلىلىرىگە ئاكتىپ ئىنكاس قايتۇرالماسلىق ھالىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىمۇ، ئۇنىڭ كەينىدە يەنە بىر قاتار مەسىلە بار. بۇ مەسىلىلەر تۆۋەندىكىچە:

يېڭى تىپتىكى ئەدەبىي ئەسەرلەرگە كونا نەزەرىيە بىلەن ئىنكاس قايتۇرۇش

ھەممىگە مەلۇمكى، ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدىن باشلاپ ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ھەر خىل تەسىرگە يولۇقتى، بۇ ھال ئەدەبىيات سېپىدىكى ياش كۈچلەردە ئالاھىدە گەۋدىلىك بولدى، ئۇلار غەربنىڭ سىمپاتىك (意象派)، سىمۋولىزم (象征主义)، ھال-قىمارپىئالىزم (超现实主义) ئېقىمىدىكى شېئىرلىرى، سېھرىي رېئالىزم (魔幻现实主义)، ئاڭ ئېقىمى (意识流) پىروپىلىرى،

مەۋجۇدىيەتچىلىك (存在主义) پەلسەپىسى بىلەن دەسلەپكى قە-
دەمدە ئۇچراشتى ۋە ئۇلارنىڭ روشەن تەسىرىگە ئىگە ئەسەرلەرنى
يېزىشتى. ئەدەبىياتىمىزدا «گۇگگا شېئىر»، «ئىزدەنمە ھېكايە»
ئاتالغۇسىدىكى يېڭىچە ئىپادىلەش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئەسەرلەر
بارلىققا كېلىپ، ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتتى. يەنە
بىر تەرەپتىن، ئەدەبىياتىمىزدا ئەنئەنىۋى رېئاللىزم تىپىدىكى
ئىجادىيەتلەر كۆلەملىشىش باسقۇچىغا كىرىپ، رېئال تۇرمۇش
ھەم تارىخ تېمىسىدىكى يىرىك ئەسەرلەر ئارقا - ئارقىدىن بارلىق-
قا كەلدى، مانا بۇلار ئەدەبىياتىمىزدىكى يېڭى يۈزلىنىش ۋە يېڭى
قىياپەت ئىدى. گەرچە بۇ جەرياندا بىر قىسىم ئوبزور مەيدانغا
كەلگەن بولسىمۇ، بۇ ئوبزورلار ئايرىم ئەسەر، ئايرىم مەسىلىلەر-
گە بولغان تەسىرات ياكى ئىنكا سۈپىتىدە چەكلەندى. تەسىرى
چوڭ ئەسەر ۋە ئاپتورلارغا، گەۋدىلىك ئەدەبىيات ھادىسىلىرىگە،
يېڭى تەسىر ۋە يېڭى مەسىلىلەرگە مەخسۇس ئانالىز يۈرگۈزىدىغان
مېتودلۇق ئەدەبىي تەنقىد ئەسەرلىرى يېزىلمىدى. ئەكسىچە، يې-
زىلىۋاتقان ئەدەبىي تەنقىد ئەسەرلىرى بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەت
ئەسەرلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىق تەدرىجىي چوڭىيىپ، ئەسەر-
لەر ئەسەر پېتى، مەسىلىلەر مەسىلە پېتى قېلىۋەردى. ئەدەبىي
تەنقىد ۋە ئەدەبىيات تەتقىقاتى ئەدەبىي ئىجادىيەتكە ياندىشالمىي،
كەينىدىن سوڭۇلداپ ماڭدى. نەتىجىدە، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى
نەزەرىيە ئەسلىدىكى كىلاسسىك مەنبەلىرىدىن، ئۆزىگە تەسىر
كۆرسەتكەن كىلاسسىك مەنبەلەردىن ئايرىلغان، يېڭىدىن بارلىققا
كەلگەن ئەسەرلەردىن ئوزۇقلىنالمىغان، سىستېما ياكى ئېنىق
مېتود ھالىتىگە كىرەلمىگەن ھالەتتىكى تۇرغۇنلۇقنى ساقلاپ
قالدى. مەيلى بېلىنىسكىي، مەيلى گوركىي، مەيلى لۇناچارسكىي
بولسۇن، ئۇلارنىڭ ئەسلىي ئەسەرلىرىنىمۇ تۈزۈك كۆرگىلى بول-
مىدى. «تەنقىد ئەسىرى» دەپ سۈپەتلىنىدىغان، غەربنىڭ 20 -
ئەسىردە مەيدانغا كەلگەن نۇرغۇن نەزەرىيە ئېقىمى ۋە تەنقىد مە-

تودى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى سلاھىسى ئۈچۈن مانا ھازىرمۇ نامەلۇم تۇرماقتا.

«ھەربىر بەدىئىي ئەسەر بىۋاسىتە كۆزىتىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرىدۇ، بەلكى ھەربىر ئەسەر مەيلى تۈنۈگۈن ياكى مىڭ يىل ئىلگىرى يېزىلغان بولسۇن، سەنئەتتىكى مۇئەييەن مەسىلىگە جاۋاب بەرگەن بولىدۇ.»^① ئەگەر مەلۇم بىر ئەدەبىي ئەسەر يېڭى بىر قىياپەتتە ئوتتۇرىغا چىقىپ، بىر تۈركۈم كىشىنىڭ بەدىئىي زوقىغا ماس كېلىپ، ئۇلارنىڭ قىلشى ئېلىشىغا ئېرىشسە، بۇ ئەسەر دەۋرنىڭ ھەر تەرەپلىمە ئېھتىياجىغا ئۆزىگە خاس يول بىلەن جاۋاب بېرىش لايىقلىقىنى ھازىرلىغان بولىدۇ. ئۇنىڭدىن مەدەنىيەت شۇناسلار، جەمئىيەت شۇناسلار، مائارىپ شۇناسلار ۋە ئەلۋەتتە ئەدەبىيات شۇناسلار مەلۇم بىر تېمىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، مەزكۇر دەۋرنىڭ تېگىشلىك تېپىشماقلىرىغا جاۋاب ئىزدىيەلەيدۇ. بەلكىم بۇ جاۋاب ئاخىرقى ۋە بىردىنبىر جاۋاب ئەمەس، ئەمما نۇرغۇن جاۋابنىڭ ئىچىدىكى بىر جاۋاب. شۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتىمىزكى، ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىدىكى تەنقىد قاتمىلىقى نەزەرىيەنىڭ ئەدەبىي ئەسەر بىلەن ئىچكى مۇناسىۋەت ھالقىسى ئورنىتىلماستىن، دەپ ياكى ئىچكى سۆزلەشمە قۇرالماسلىقىدا كۆرۈلىدۇ، دەپ ئېيتالايمىز. دېمەك، بىر دەۋرنىڭ ئەدەبىياتىدا مەلۇم مەنىدە رول ئويناپ تۇرغان نەزەرىيەنىڭ ھاياتىي كۈچى مەزكۇر نەزەرىيەنىڭ ئۆزىدە بولماستىن، بەلكى ئەدەبىي تەنقىد ئەمەلىيىتىدە بولىدۇ. بىر پارچە ئەدەبىي ئەسەر نەزەرىيەگە قويۇلغان سوئال، شۇنداقلا ئەدەبىي تەنقىدكە داغدام ئېچىۋېتىلگەن ئىشك. مەۋجۇت نەزەرىيە سىستېمىسى ئەدەبىي ئەسەر ئوتتۇرىغا قويغان مەۋھۇم سوئاللارغا جاۋاب بېرىش ئارقىلىق ئۆزىدىكى يېتەرسىزلىكلەرنى تولۇقلايدۇ. دېمەك، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى نەزەرىيە ھەر تەرەپلىمە يېڭى تەسىر بىلەن غەدىقلىنغان ئەدەبىي ئىجادىيەت ئەسەرلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ قاتمىلىق ھالىتىنى ئۆزگەرتىشكە قادىر بولالمىدى.

ئەۋزەل تەنقىد ئېكولوگىيەسى شەكىللىنەلمىدى

كىشىلەرگە ئايانكى، ئېكولوگىيە ھاياتلىق ئورگانىزملىرىنىڭ ئۆزئارا تايىنىشى ۋە ئۇنىڭ مۇھىتى توغرىسىدىكى بىلىم. ئەگەر بىز ئەدەبىي تەنقىدنى بىر ئورگانىزم سۈپىتىدە تەسەۋۋۇر قىلساق، ئەدەبىي تەنقىد مۇ ئەدەبىياتتىن ئىبارەت چوڭ مۇھىتنىڭ ئىچىدە. كى باشقا ئامىللارنى شەرت قىلغان ھالدا مەۋجۇت بولىدۇ ۋە تەرەق. قىي قىلىدۇ. ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىن باشلاپ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي مۇھىتى، مەدەنىيەت كونتې. كىستى (文化语境)، بىلىم مۇھىتى، ئىلمىي تۈزۈلمە مۇھىتى، ئىدىئولوگىيە مۇھىتى قاتارلىق تەرەپلىرىدە ناھايىتى چوڭ ئۆز. گىرىش بولدى. بۇ ئۆزگىرىش ۋاقىت جەھەتتىن تېز، مەزمۇن قات. لىمى جەھەتتىن مۇرەككەپ بولغاچقا، كۆپ ساندىكى كىشى ئاكتىپ ئىنكاس قايتۇرالمىدى ياكى بۇ ئۆزگىرىشلەرنى كېچىكىپ ھېس قىلدى. بىر بولسا كىشىلەر غەرب ئەدەبىياتىنىڭ نەزەرىيە ۋە ئىجا. دىيەت ئۆرنەكلىرىگە مەپتۇن بولۇپ كېتىپ، ئەنە شۇ مەپتۇنلۇق. نىڭ ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتتى. يېڭى ئۇقۇملار، تېرمىنلار، نەزە. رىيەۋى مېتودلار ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە لايىقلاشتۇرۇلماي، دوگما ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. ئۇيغۇر ئەدەبىيا. تىنىڭ ئۇزاق يىللىق ئەنئەنىسىنى شەكىللەندۈرگەن مىللىي خاس. لىق، مىللىي ئالاھىدىلىككە ئىگە ئەدەبىيات پىرىنسىپلىرى، ئۈس. لۇبىلار ۋە ئېستېتىك قىممەت قاراشلىرى ئۈنۈملۈك قاراپ يۈز. لەندى. شۇنىڭ بىلەن ھېچنېمە ئۆزىگە ئوخشىماي قېلىشتەك ۋەز. دىيەت كېلىپ چىقتى.

ئامېرىكىلىق ئەدەبىيات نەزەرىيەچىلىرىدىن رېنى ۋېلېك (Rene Wellek) بىلەن ئاستىن ۋاررېن (Austin Warren) ئۆز. لىرىنىڭ «ئەدەبىيات نەزەرىيەسى» ناملىق كىتابىدا، ئەدەبىيات نەزە. رىيەسى، ئەدەبىي تەنقىد ۋە ئەدەبىيات تارىخىنىڭ مۇناسىۋىتى توغ.

رىسىدا مەخسۇس توختىلىدۇ. ئۇلار بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئەدە-
بىيات نەزەرىيەسىدە ئەدەبىي تەنقىد بىلەن ئەدەبىيات تارىخىنىڭ
بولماسلىقىنى، ئەدەبىي تەنقىد ئەدەبىيات نەزەرىيەسى بىلەن ئەدە-
بىيات تارىخىنىڭ بولماسلىقىنى ياكى ئەدەبىيات تارىخىدا ئەدەبىيات
نەزەرىيەسى بىلەن ئەدەبىي تەنقىدنىڭ بولماسلىقىنى تەسەۋۋۇر قى-
لىش تەس. روشەنكى، ئەدەبىيات نەزەرىيەسى كونكرېت ئەدەبىي ئە-
سەرلەرگە يىلتىزلانمىسا، بۇنداق ئەدەبىيات تەتقىقاتى مۇمكىنسىز
بىر ئىش بولىدۇ. ئەدەبىيات ئۆلچىمى، كاتېگورىيە ۋە ماھارەت دې-
گەنلەر ئاسماندىن چۈشۈپ قالمايدۇ. مۇبادا بىر يۈرۈش مەسىلە ۋە
بەزى ئابستراكت تېئورىيەلەر بولمايدىكەن، ئەدەبىي تەنقىد ۋە ئەدەبى-
يات تارىخى دېگەندەك ئىشلارنىمۇ قىلغىلى بولمايدۇ.»^⑦ بىز بۇنىڭ-
دىن ئەدەبىيات نەزەرىيەسى، ئەدەبىي تەنقىد ۋە ئەدەبىيات تارىخى
ئوتتۇرىسىدىكى بىر - بىرىنى تولۇقلاش، بىر - بىرىنى ئىلگىرى
سۈرۈش، بىر - بىرىنى شەرت قىلىش مۇناسىۋىتىنى ئېنىق كۆ-
رىمىز. روشەنكى، ئەدەبىي تەنقىدچى مەلۇم ئەسەرنىڭ سەنئەت
قىممىتىگە توغرا باھا بېرىش ئۈچۈن تەبىئىي ھالدا ئۇ ئەسەرنى
ئەدەبىيات تارىخىدىكى كونكرېت ئەسەرلەرگە سېلىشتۇرىدۇ ۋە مە-
لۇم بىر ئورۇنغا قويدۇ، بۇ جەرياندا ئەدەبىيات نەزەرىيەسىدىكى مە-
لۇم ئۇقۇملارغا ئاساسلىنىدۇ، ئۇنداقتا، ئۇيغۇر مەدەنىيەت مۇھى-
تىدىكى ئەدەبىيات تەتقىقاتى بۇ ئۈچ تەركىب ئوتتۇرىسىدىكى ئىچ-
كى مۇناسىۋەتنى تولۇق يورۇتۇپ بېرەلمىدۇ؛ توغرا ھەل قىلالىدە-
مۇ؟ ئەمەلىيەتنى ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مۇھىتىدا
يۇقىرىقى ئۈچ تەركىبىنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى ئاساسەن ئۈزۈلۈپ
قالغان دېيىشكە بولىدۇ.

ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىن باشلاپ ئۇيغۇر جەمئى-
يىتى مەدەنىيەت ۋە ئىقتىساد جەھەتتىكى يەر شارلىشىش دولقۇ-
نىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا ئە-
جابىي ۋە سەلبىي نۇقتىدىن تەسىر قىلىدىغان ئامىللار كۆپەيدى.

بۇ ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئېكولوگىيەسىنىڭ، جۈملىدىن ئەدەبىي تەنقىد ئېكولوگىيەسىنىڭ ئۆزگىرىپ كۆپ خىللىق، كۆپ مەنبەلىك، ھەم تېكىستلىك (互文性)، تەڭشەلمە (协调性)، بىر پۈتۈن مۇھىتقا كىرگەنلىكىدىن دېرەك بەردى. ئەمدىلىكتە ئەدەبىي تەنقىد تېكىست بىلەن تېكىست، تېكىست بىلەن سۈبىيىكت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتىن ئەدەبىياتنىڭ ئىچكى قىسمىغا ياتىدىغان مەزمۇنلارغا ھەمدە سىياسىي، جەمئىيەت، ئىقتىساد، مەدەنىيەتتىن ئىبارەت تاشقى ئامىللارغا ۋە بۇ ئامىللارنىڭ ئۆتۈشمە خاراكتېرلىك مۇناسىۋەتلىرىگە پەۋقۇلئادە ئىنچىكىلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىپ، ئۆزىگە خاس مەۋجۇتلۇقنى نامايان قىلمىسا بولمايدىغان بولدى. ئەگەردە ئەدەبىي تەنقىد يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان بىر قاتار ساھەگە ئائىت ئۇقۇم ۋە نۇقتىئىنەزەرلەر بىلەن بولغان ئېكولوگىيەلىك مۇناسىۋىتىنى ئۈنۈملۈك ھەل قىلالمىسا، پالەچ ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ. بۇ ھال بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئاللىبۇرۇن كۆرۈلۈشكە باشلىدى.

ئەدەبىي تەنقىد روھى ئەدەبىيات روھىنىڭ سۈسلىشىشى بىلەن بىللە سۇسلاشتى

ئەدەبىيات مىللەت روھىنىڭ يېزىق شەكلىدىكى كۆرۈنۈشى، شۇنداق ئىكەن، ئۇنىڭدا ئېتنوگرافىيەلىك خۇسۇسىيەت ناھايىتى قويۇق بولىدۇ. مەلۇم بىر ئەسەردە ئەكس ئەتكەن خامان مەنزىرىسى، دېھقان ئۆگزىسىدىكى شال پاختىلى، تونۇر بېشىدىكى بىر توپ ئايال، بازاردىكى تۇخۇم ساتقۇچى بوۋاي... قاتارلىقلار مىللەت روھىنى مەلۇم بىر دەۋرنىڭ ۋارىيانتى بىلەن جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلەيدۇ، ھەتتا بەزىدە ئۇلار ئارقىلىق بىر مىللەتنى ھېس قىلىش خىلى بولىدۇ، دېسەكمۇ ئارتۇق كەتمەيدۇ. رۇسىيە يازغۇچىسى بۇ-نن (1870 — 1958) نىڭ «ئانتونوفكا ئالمىسى» ناملىق ھېكايىسى كۆز پەسلىدىكى رۇس يېزىلارنىڭ مەنئۇي كەيپىياتىنى

جانلىق ھەم گۈزەل قىلىپ تەسۋىرلەپ بېرەلگەن. مەلۇم بىر شەپ-ئىردىكى قاپىيە، بىر سۆز بىرىكمىسىمۇ شەك - شۈبھىسىزكى، مىللىي روھنىڭ ئۆزىنى نامايان قىلىشىدىكى قىممەتلىك بەلگىلەر بولۇپ چىقىدۇ. ئۇنداقتا، ئەدەبىيات دېگەن نېمە؟ بۇ ھەقتە تۈرلۈك تەبىر بار. شۇلارنىڭ ئىچىدە ئەنگلىيەلىك مەدەنىيەتشۇناس رىچارد خوگارت (Richard Hoggart) نىڭ مۇنۇ تەبىرى ئەدەبىياتنىڭ كۈل-تۈرەل يىلتىزى بىلەن ئالاقىدار تەرىپىنى يورۇتۇپ بەرگەن: «ئەدە-بىيات مۇئەييەن بىر كۈلتۈرنىڭ مەنە يۆتكىگۈچىسى. ئەدەبىيات كۈلتۈرنىڭ ئەقىدىسىدىكى نەرسىلەرنى قايتا نامايان قىلىشقا پايدى-لىق بولۇپلا قالماي، يەنە مەزكۇر كۈلتۈرەل كەچۈرمىش ئېھتىياج-لىق بولغان ئاشۇ قىممەتنى تەسەۋۋۇر قىلىدۇ. ئۇ، كىشىلەرنىڭ شۇ خىل قىممەتنىڭ تومۇرى ھەققىدىكى سېزىمىنى، كۈلتۈرنىڭ داۋاملىشىشى جەريانىدا كۆرۈلگەن تارىمىش ۋە كېڭىيىش ھەققىدە-كى تەسىراتلىرىنى دىراماتىك رەۋىشتە ئىپادىلەيدۇ.»^① ھەرقانداق بىر كۈلتۈر مەلۇم قىممەت قاراشقا ئىگە، بۇ قىممەت قاراش بەل-كىم دىن ياكى مۇئەييەن سىياسىي ئىدىئولوگىيە شەكلىدە مەۋجۇت بولۇشىمۇ مۇمكىن. جالالىددىن رۇمى بىلەن دانتى بىر - بىرىگە ئوخشىمىغان ئېتىقاد ۋە قىممەت قاراش بويىچە ئۆزلىرىگە خاس بەدىئىي يۈكسەك پەللىنى ياراتتى. بىز ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىدىكى ئىككى خىل كۈلتۈردىكى ئىپادىلەش ئۆرنەكلىرىنى ۋە ئېستېتىك دۇنيانى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالايمىز. ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى يۈك-لىگەن مەنە زوقىمىزنى ئۇلارنىڭ ئېتىقاد دۇنياسىغا ئېلىپ بارىدۇ ۋە بۇ دۇنيادا ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ۋەكىللىك قىلىدىغان دەۋر ۋە مىللەتنىڭ مىللىي روھى بەرق ئۇرۇپ تۇرىدۇ. مىللىي روھ ئىچ-تىمائىي ۋە تارىخىي بولغان ئېتنوگرافىيەلىك كاتېگورىيە، مىللىي روھنىڭ نامايەندىسى بولغان ئەدەبىياتنىڭ روھىمۇ مىللەتنىڭ مە-لۇم بىر كۈنكەپت شارائىتىدىكى ئورنىغا يارىشا مەزمۇن ۋە شەكىل-نى ئالىدۇ. نادانلىق ۋە زۇلۇمغا قارشى تۇرۇش ئابدۇخالىق ئۇيغۇر

دەۋرىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مىللىي روھى بولغان بولسا، گو زەللىكىنىڭ ئىلاھىي مۇقامىنى ئىزدەپ، گۈزەل مىللىي ئەدەبىي تىل يارىتىش نەۋائى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مىللىي روھى ئىدى. دېمەك، مىللىي روھ بىلەن ئەدەبىياتنىڭ روھى بىر - بىرىنى ئىزدەيدۇ، بىر - بىرىنى تولۇقلايدۇ. ئۇنداقتا، ئەدەبىي تەنقىد روھچۇ؟ «ئەدەبىي تەنقىد» دېگەن ئۇقۇم ھەققىدە تەبىرىلەرمۇ ناھايىتى كۆپ. جۇڭگو بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر تەنقىدچى لى جىھەنجۈن (李建军) ئەپەندىنىڭ ئەدەبىي تەنقىد توغرىدا سىدىكى تەبىرى بىرقەدەر ئومۇملاشتۇرۇش خاراكتېرىگە ئىگە: «ئەدەبىي تەنقىد دېگەننىمىز يېزىقچىلىق، ئەسەر، كىتاب ئوقۇش ۋە بۇلارغا تەسىر كۆرسىتىدىغان تاشقى شارائىت، سۈبېكتىنىڭ (ئاپتونورنىڭ) ساپاسى، ساپا ھەققىدىكى تەتقىقات ۋە باھالاش پائالىيىتىدىن ئىبارەت.»^① ئۇ تەنقىدچىنى مەنئۇ خاراكتېرى توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈزۈپ، غايىۋىلىك، خەلقچىلىق (民主性)، ئىلمىيلىك، مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى قاتارلىقلاردىن بىرەرسى كەم بولغان تەنقىدچىنىڭ مەنئۇيىتىنىڭمۇ كەمتۈك بولىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ. ئەدەبىي تەنقىدچىنىڭ مەنئۇيىتى خاراكتېرىدىكى بولۇشقا تەبىئىيلىك بۇ پەزىلەتلەر ھەر بىر دەۋر ۋە ھەر مىللەتتىكى ئايرىم ئەدەبىي تەنقىدچىنىڭ ۋۇجۇدىدا كۆنكرېتلىشىدۇ.

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئەدەبىيات روھى بازار ئىگىلىكى تۈزۈلمىسىنىڭ سىنىقىغا بەرداشلىق بېرەلمەي سۈسلىنىشىغا قاراپ يۈزلەندى. ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىنىڭ مەدەنىيەت ساپاسى پەلسەپىۋى ئىدىيە ۋە غايە يۈكسەكلىكىدىن خېلىلا يىراق بولغان ۋەقەخانلىق تىپىدىكى ھېكايە، رومانلارغا مايىلراق بولغاچقا، شۇ خىل كىتابلارنىڭ بازىرى ياخشىراق بولدى. نەشرىياتلارمۇ بازارنى بەكرەك قوغلىشىپ، ساپ ئەدەبىيات تىپىدىكى ئەسەرلەرنى نەشر قىلىشقا ئەھمىيەت بېرەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن يازغۇچىلارمۇ نەشرىياتلارنىڭ بازار قوغلىشىدىغان خاھىشىغا يېقىندىن ياندى.

شىپ، تىلى قوپال، ۋەقەلىكى قىزىق، ئىدىيەسى يۈزە بولغان پىد-روزا ئەسەرلىرىنى يېزىشقا تۇتۇندى.

ئەدەبىياتقا چوڭقۇر ئىخلاى قىلىپ، قۇربان بېرىش ۋە بەدەل تۆلەش روھى بىلەن يىللاپ - يىللاپ قېتىرقىنىدىغان يازغۇ-چىلار ناھايىتى ئاز قالدى. گېرمانىيەلىك جۇڭگوشۇناس ۋولف-گاڭ كۇبىن (Wolfgang Kubin) نىڭ «بۈگۈنكى جۇڭگودىكى ئەدەبىلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد، بازار ۋە تۈرلۈك نوپۇزغا بوي ئەگمىگەن مۇستەقىل ئاۋازى يوق» دېگەن سۆزى بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يازغۇچىلارغا تېخىمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاكادېمىيە ۋە مەكتەپلەردىن چىقماي دۆلەت ۋە ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك تەتقىقات تۈرلىرىگە ئاشنا بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئېشىنىپ، بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى كىرىزىسلىك مەسىلىلەرگە پىكىر يۈرگۈزۈپ بېقىشقا ئۈلگۈرمىدى. ئۇلارنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىمۇ تەتقىقات ئىشلىرىغا ئالاقىدار ئورگانلارنىڭ ئارخىپ ئامبارلىرىدىن ئاشمىدى.

مەيلى ئەدەبىي تەنقىد بولسۇن، مەيلى ئەدەبىيات تەتقىقاتى بولسۇن، ئادىمىيەت روھىدىن چەتنەپ كەتسە قىلچىلىك ئەھمىيىتى بولمايدۇ. بۇلار ئادىمىيەت ئىلىملىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ھەقىقەت، گۈزەللىك، ئەركىنلىك ئىزدەيدۇ، ئىنسانلارنى ئالىيچاناب غايە يۈكسەكلىكىدە ياشاشقا ئۈندەيدۇ. ئۇ ئىلىم ئىشى، غايە ئىشى، ۋىجدان ئىشى. ئۇنىڭ جان باقمىدىغان دۇكانغا ئايلىنىپ قېلىشى ئىلىم ساھەسىدىكى خېلى كۆپ ئادەمنىڭ غايە جەھەتتە چۈشكۈندۈرۈلەشكەنلىكىنىڭ ئالامىتى.

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى تەنقىد قاتمىلىقى تاساددۇپىي كېلىپ چىققان ئەمەس. قانداقتۇر ئۇ بىر تۈركۈم ئىلىم ساھىبىنىڭ ئوقۇل سۈببىكتىپ مەسىلىسى ئەمەس، ئۇنىڭ چوڭقۇر ئىجتىمائىي، تارىخىي، كۈلتۈرەل يىلتىزى بار. بۇ ھەقتە داۋاملىق

چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بىزنىڭ بۇ ماقالىمىز پەقەت بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئەدەبىي تەنقىد قاتمىلىقىنى دەسلەپكى قەدەمدە بىر مەسىلە سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويۇشنى ئۆزىگە ۋەزىپە قىلدى. بۇ خىل قاتمىل ھالەتنى ئۆزگەرتىپ، ئەدەبىي تەنقىدنىڭ رولىنى تىرىلدۈرۈش ئەدەبىياتىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى مۇساپىسىدە باش تارتىپ بولمايدىغان مۇھىم مەسئۇلىيەت. بۇ مەسئۇلىيەتنى ئۈنۈملۈك ئادا قىلىش ئۈچۈن يەنىلا ئەدەبىي تەنقىدچىلەر قوشۇنى ئىشنى ئۆز - ئۆزىگە بولغان تەنقىدتىن باشلىشى، ئۆزلىرىنىڭ ئالىيجاناب ئەدەبىيات روھىنى بەرپا قىلىشتىكى ئاۋانگارتلىق ئورنىنى تىكلەشى، ئەدەبىياتىمىزنىڭ غۇرۇرىنى نامايان قىلىشتىكى ئىمتىيازلىق كۈچلەرگە ئايلىنىشى زۆرۈردۇر. دەپمەك، بۇ جەھەتتىكى تايانچ كۈچ يەنىلا ئەدەبىي تەنقىدچىلەرنىڭ ئۆزى. ئەدەبىي تەنقىدچىلەر ھە دەپسلا ئەسەرنىڭ مەزمۇنىنى تەھلىل قىلىش بىلەنلا چەكلىنىپ تۇرۇۋالماستىكى، ئەسەرنى بەدىئىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە قىلغان ئامىللارغىمۇ نەزەر ئاغدۇرۇشى، ئەسەرنىڭ ئىچكى قىسمى ھەققىدىكى مۇھاكىمە بىلەن ئەسەرنىڭ سىرتىدىكى ئىجتىمائىي، مەدەنىي، سىياسىي ئامىللار ھەققىدىكى مۇھاكىمىنى باغلاپ، بىر پۈتۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈشى زۆرۈر. ئەدەبىي تەنقىد يەنە يازغۇچىنىڭ سۈببىكتىپ دۇنياسىغىمۇ ئىچكىدەرىلەپ كىرىپ، مەنىۋى ساپاسىغىمۇ دىياگنوز قويۇشنى ئۈنتۈمەسلىقى لازىم. روشەنكى، بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئۆز ئىچىگە ئالغان مەسىلىلەر ھەرگىزمۇ ئاددىي ئەمەس، ئۇ تەنقىدچىدىن خالىسلىق ۋە باتۇرلۇقتىن باشقا كېسىشمە پەنلەر بىلىملىرىنى تەلەپ قىلىدۇ.

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى تەنقىد قاتمىللىقى كەڭ ئىلىم ساھەسىنىڭ دىققىتىنى قوزغىشى، كىشىلەر ئەدەبىي تەنقىدنى ئوقۇل تەنقىدچىلەرنىڭ ئىشى، ئۇنى ئەدەبىيات ساھەسىدىكىلەر ئۆز ئىچىدىن ھەل قىلىۋېلىشى لازىم، دەپ قارىۋالماستىكى كېرەك. ئە

دەبىي تەنقىد ئەدەبىياتنىڭ مۇپەتتىشى، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئەدەبىي تەد-
قىدچىلەرنىڭ مېھنىتىدىن ھالقىغان جامائەت ئىشى. ئۆتكۈر بىر
ئەدەبىي تەنقىدچىنى ئوقۇل ئىلىم ئارقىلىقلا يېتىشتۈرگىلى بول-
مايدۇ، ئۇنىڭغا جامائەتنىڭ ئىلىم ئەخلاقى، غۇرۇر ھاۋاسىمۇ ئىنتا-
يىن مۇھىم. شۇڭا، ئەدەبىي تەنقىدنىڭ خاسلىقى نوپۇز سۈرۈشتۈر-
مەسلىكى، رەھىمسىزلىكى ۋە ئۆتكۈرلۈكى جامائەت ئەخلاقى تەرد-
پىدىن قوبۇل قىلىنىشى، نەشر ئەپكارلار ئەدەبىي تەنقىدنىڭ كەم
بولسا بولمايدىغانلىقىنى ھەقىقىي رەۋىشتە تونۇپ يېتىشى كېرەك.
ھازىرقى ئەدەبىي تەنقىدچىلىك ۋە ئەدەبىيات تەتقىقاتى ساھەلى-
رىمىزنىڭ نەزەرىيە ئاساسى ناھايىتى ئاجىز، پەلسەپە، ئېستېتىكا،
مەدەنىيەت، دىن، جەمئىيەتشۇناسلىق، قانۇنشۇناسلىق قاتارلىق
ئىجتىمائىي پەن ساھەلىرىدە خەلقئارادا بارلىققا كەلگەن زور تە-
سىرگە ئىگە ئەسەرلەر ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنمىدى ياكى
ئۇيغۇر تىلىدا تونۇشتۇرۇلمىدى. گەرچە بىر تۈركۈم ئىلىم ئەھلى
خەنزۇ تىلى ۋە چەت تىللار ۋاسىتىسىدە ئىلىم دۇنياسىدىكى يېڭى
يۈزلىنىشلەردىن خەۋەردار بولسىمۇ، بۇ تەرەپلەردىكى بۇرۇلۇش
خاراكتېرلىك ئىدىيەلەر، يېڭى ئۇقۇم، يېڭى مېتودلار ئۇيغۇر جەم-
ئىيىتىنىڭ ئېھتىياجى بويىچە ئۆزلەشتۈرۈلگەن بىلىمگە ئايلىنىپ
بولالمىدى. بۇنداق ئەھۋالدا ئەدەبىيات تەتقىقاتچىلىرىنىڭ يېڭى نە-
زەرىيەنى تونۇشتۇرۇپ، ئومۇملاشتۇرۇش جەھەتتە ئوينىغان رولى
ناھايىتى چەكلىك بولىدۇ، ئەدەبىياتنىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى
سېپى سۈپىتىدىكى قەلەم كۈچلىرى يېڭى يۈزلىنىشلەردىن ئوزۇق
ئالالمايدۇ، نەتىجىدە، يېڭى نەزەرىيەۋى ئېقىملار مىللەتنىڭ ئاساس-
لىق كۈلتۈرىنىڭ ئورگانىك تەركىبىگە ئايلانمايدۇ، بىرىنچى سەپ-
تىكى زىيالىيلار مەدرىسەچى (学院派) بىلىم ئادەملىرى سۈپىتىدە
چەكلىنىپ ئاممىۋى تەسىر يارىتالمايدۇ. شۇڭا، نەشر ئەپكارلىرىد-
ىمىز دۇنيا ئىلىم ساھەسىدىكى نوپۇزلۇق ئەسەرلەرنى پىلانلىق،
مەقسەتلىك ھالدا سىستېمىلىق تەرجىمە قىلىشنى مۇھىم خىزمەت-

لەر قاتارىغا قويۇشى دەۋرنىڭ تەقەززاسى ، ئۇيغۇر مەدەنىيەت كۈن-تېكىستى (维吾尔文化语境) گە كىرگەن دۇنياۋى ئالدىنقى قاتار. دىكى ئەسەرلەر تەدرىجىي ھالدا ئۇيغۇر تەپەككۈر خەزىنىسىنىڭ بايلىقىغا ئايلىنىپ، سەنئەت، مەدەنىيەت، مائارىپ ساھەسىدىكى تۈرتكىلىك رولىنى ئوينايدۇ. بۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، تەتقىقات-چىلار ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئېستېتىكا قاتلىمىنى يېرىپ، ئۇنىڭدىكى ئەدەبىيات نەزەرىيە ئۆرنەكلىرىنى تېپىپ چىقىمىشى زۆرۈر. ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ئۆزىگە خاس تەرەققىيات جەريانىدا دۇنيانى كۆزىتىش، چۈشىنىش، ھېس قىلىش، ئىپادىلەش جەھەتتە مىللىي ئالاھىدىلىك ۋە خاسلىققا ئىگە نۇرغۇن ئېستېتىك كاتېگورىيە، ئۇقۇم ۋە ئۇسۇلنى ياراتتى. بىز مۇشۇ ئۆزگىچىلىك-لەرنى بايقاپ چىقىپ، ئىلمىي نۇقتىدىن تەكشۈرۈپ ۋە ئانالىز قىلىپ، ئىندۇكسىيەلەش (ئومۇملاشتۇرۇش) ئارقىلىق بىر پۈتۈن سىستېما ھالىتىگە كەلتۈرۈشىمىز، ئۇنىڭدىكى گېن بىلەن سىرت-تىن كىرگەن تەسىرلەرنى ئىجادىي بىرىكتۈرۈپ، يېڭىلىقلارنى يارىتىشىمىز زۆرۈر. مانا بۇ، كونا بىلەن يېڭىنى، چەت ئەللەرنىڭكى بىلەن ئۆزىمىزنىڭكىنى بىرلەشتۈرۈش پىرىنسىپىدۇر. گەرچە بۇ خىزمەتلەرنىڭ قىيىنچىلىق دەرىجىسى يۇقىرى بولسىمۇ، قەدەممۇ-قەدەم، باسقۇچمۇ باسقۇچ سىجىل ئېلىپ بارماي بولمايدۇ. مۇشۇ خىزمەتلەرنى قىلىش جەريانىدا ئۇيغۇر ئىجتىمائىي پەنلەر ساھەسىدە، جۈملىدىن ئۇيغۇر ئەدەبىي تەتقىقچىلىك ۋە ئەدەبىيات تەتقىقاتىدا بىر تۈركۈم يادرولۇق كۈچ ھاسىل بولىدۇ. يادرو كىچىك بولىدۇ. ئەمما ئۇ ئۆزىدىن چوڭ دائىرىگە تەسىر كۆرسىتەلەيدۇ. شۇڭلاشقا بىز سانى ئاز بولسىمۇ، ھەرقايسى ساھە بويىچە يادرولۇق بىلىم كۈچىنى يېتىلدۈرۈشىمىز زۆرۈر.

نەقىل مەنبەلىرى

① ئازاد رەھىمتۇللا سۇلتان: «شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتى»

- تىنىڭ 50 يىلى»، «جۇڭگو مىللەتلەر ئەدەبىياتى تورى» (خەنزۇچە)
- ② رېن ۋېلىك: «يېقىنقى زامان ئەدەبىي تەتقىقاتىنىڭ تارىخى» 3 - توم، شاڭخەي تەرجىمە نەشرىياتى 2009 - يىلى، 823 - بەت (خەنزۇچە).
- ③ رامان سەلدىن قاتارلىقلار: «بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ئىشلىتىش قۇرۇلغۇسى»، بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2006 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 101-، 201 - بەتلەر
- ④ ئاۋامچىلىق — (Populism) بىر خىل سىياسىي پەلسەپىۋى ئاتالغۇ بولۇپ، ئادەتتىكى پۇقرالارنى سەرخىللارنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، پۈتكۈل پۇقرانىڭ ئومۇميۈزلۈك ھەقىقىي بەخت - سائادىتىنى كۆزلەشنى مەقسەت قىلىدىغان ھەرىكەت ۋە ئىدىيەنى بىلدۈرىدۇ («بەيدۇ ئىنتېر تورى»).
- ⑤ «زىنا ئالدىدا ئولتۇرغان قىز»، «كاۋاپچىنىڭ چىرايلىق خوتۇنى» ناملىق رومانلار چاتما ھالدا ئىنتېر تورىدا ئېلان قىلىنىپ، يۈزمىڭلىغان ئادەم قېتىم ئوقۇلغان.
- ⑥ رېن ۋېلىك، ئاستىن ۋاررېن: «ئەدەبىيات نەزەرىيەسى»، جياڭ - سۇ مائارىپ نەشرىياتى 2005 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 93 - بەت.
- ⑦ يۇقىرىقى كىتاب، 33 - بەت.
- ⑧ ۋاڭ شىيەنپىي، ۋاڭ يۇپىڭ تۈزگەن: «ئەدەبىيات نەزەرىيەسى، تەتقىقات ئاتالغۇلىرى»، ئالىي مائارىپ نەشرىياتى 2009 - يىلى نەشرى 581 - بەت.
- ⑨ لى جىيەنچۈن: «ئەدەبىيات نېمىشقا ئۇلۇغ»، خۇاشيا نەشرىياتى 2010 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 170 - بەت.

ئاھانەت بەلگىسىنىڭ كەينىدىكى خاۋسورن

ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى 19 - ئەسىردىكى غەرب كىلاسسىكىلىرى بىلەن بىرقەدەر تونۇش. ماركسىزم كىلاسسىكىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە قەيت قىلىپ ئۆتكەن غەرب يازغۇچىلىرى ماركسىزم - نى ئۆز ئىدىئولوگىيەسىنىڭ مەنبەسىگە ئايلاندۇرغان دۆلەت ماشىنىسىنىڭ ئۇستىقۇرۇلمىسى تەرىپىدىن ئەينى دەۋر خەلقىگە تونۇش - تۇرۇلدى. ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى غەربنىڭ بىر قىسىم ئەدىبى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن تونۇ - شۇشقا باشلىغانىدى. ماركس، ئېنگېلسلارنىڭ ئەسەرلىرىدە بالزىك كۆپ تىلغا ئېلىنىدۇ. لېنىننىڭ ئەسەرلىرىدە لېنى تولىستوي كۆپ تىلغا ئېلىنىدۇ. نەتىجىدە، كوممۇنىزمنى غايەت قىلىپ تاللىغان دۆلەتنىڭ پۇقرالىرى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا بالزىك ۋە لېنى تولىستويىلار بىلەن نىسبەتەن پىششىق تونۇشۇش ئىمكانىيىتىدە - گە ئىگە بولغانىدى. جۈملىدىن ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى 20 - ئەسىردە - بولۇپمۇ 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا بالزىك ۋە تولىستويىلارنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن ئۇچراشتى ھەم ئۇلار كېيىن بەرپا بولۇشقا باشلىغان ئۇيغۇر يېڭى دەۋر پىروزچىلىقىنىڭ شەكىللىنىشىدىكى مۇھىم مەكتەپكە ئايلاندى. 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئوتتۇرىغا چىققان ئۇيغۇر ئەدىبلىرى بالزىك، مۇپاسسان، چېخوف، لېنى. تولىستوي، پۇشكىن، گوگۇل، مارك تۋېنلارنى ئۆزلىرىنىڭ ئۇستازى دەپ قارىدى. ئەلۋەتتە 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا خەنزۇ تىلىدىن تەرجىمە قىلىنغان لۇ شۈن ئەسەرلىرىمۇ ئالاھىدە دىققەتكە سازاۋەر. كوممۇنىستىك ئالڭ فورمىسى كوممۇنىزم داھىيلىرى مۇئەييەنلەشتۈرگەن ياكى توختىلىپ ئۆتە -

كەن يازغۇچىلارنى دىققەتكە سازاۋەر مەشھۇر سىمىلارغا ئايلاندۇر-
دى. ئۇيغۇر جەمئىيىتىمۇ مۇشۇ تارىخىي رېئاللىق ئاتا قىلغان مە-
نئىيەت سىمىلەرى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ يېڭى تارىخىي باس-
قۇچتىكى ئەدەبىيات - سەنئەت مۇساپىسىنى باشتى. مەسالەن، ئۇي-
غۇر ئوقۇرمەنلىرى دوستوۋيېۋىسكىي ئەسەرلىرىگە نىسبەتەن لىق،
تولستوي ئەسەرلىرىنى كۆپرەك تونۇيدۇ. سەۋەبى، ئەينى دەۋردىكى
پىرولبىتارىيات داھىيلىرى لىق. تولستوينى «رۇسىيە ئىنقىلابىنىڭ
ئەينىكى» دەپ مۇئەييەنلەشتۈرگەنىدى. دوستوۋيېۋىسكىي بولسا
«بۇرژۇئا ئىنسان تەبىئىتى» گە مايىل يازغۇچى، دەپ قارالغانىدى.
ناھايەت، دوستوۋيېۋىسكىي 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا
جۇڭگو ئوقۇرمەنلىرى بىلەن كەڭ تۈردە تونۇشلاندى. چۈنكى ئۇ
ئاشۇ مەزگىلدە ياش ئوقۇرمەنلەر قايتا تونۇشۇۋاتقان غەرب مودېر-
نىزم ئېقىمىدىكى مۇھىم پىرلارنىڭ بىرى ئىدى. دوستوۋيېۋىسكىي-
نىڭ «جىنايەت ۋە جازا» ناملىق رومانى ئىنسان قەلبىدىكى زىددە-
يەتلىك تەرەپلەرنى چوڭقۇر قازغان روھىيانە ئەسەر بولۇش سۈپىتى
بىلەن يېڭىلىققا تەشنا ياشلارنى قىزغىن جەلپ قىلدى.
ئوقۇرمەنلىرىمىز لىق. تولستوينىڭ «تىرىلىش» ناملىق رومانى
بىلەن دوستوۋيېۋىسكىينىڭ «جىنايەت ۋە جازا» ناملىق رومانىنى
بىر يەرگە ئەكەلپ سېلىشتۇرساق مۇنداق ئورتاقلىقنى بايقايدۇ:
«تىرىلىش» تىكى ئېخلىدوق بىلەن «جىنايەت ۋە جازا» دىكى
راسكىلىنىكوفنىڭ ھەر ئىككىسى خىرىستىيان ئەقىدىسىگە قارشى
گۇناھ ئۆتكۈزىدۇ. ئاخىرىدا ھەر ئىككىسى روھىي ۋە ۋىجدانىي
ئازابىلارغا گىرىپتار بولۇپ، توۋا قىلىشقا باشلايدۇ. توۋا قىلىش
نخلىدوفنى بىر ئىجتىمائىي پائالىيەتچىگە، راسكىلىنىكوفنى بىر
روھى مۇخلىسىغا ئايلاندۇرىدۇ. ھەر ئىككى ئەسەر ئىنساننىڭ
مەۋجۇدىيىتى ئۈستىدە ئىزدىنىدۇ، لېكىن ئوخشىمىغان يېشىمگە
ئېرىشىدۇ. ھەر ئىككى يازغۇچى ئىلاھىيەت ۋە مېتافىزىكا توغرىدا
سىدا مول بىلىمگە ئىگە. ھەر ئىككى يازغۇچى رۇسىيەنىڭ ئەينى

دەۋردىكى رېئاللىقنى چوڭقۇر چۈشىنىدۇ. ھەر ئىككى يازغۇچى رۇسلارنىڭ مىللىيىتىنى نەگە يېتەكلەش توغرىسىدا زىيالىيلارچە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىغا ئىگە. بۇنىڭدىن بىز بۈيۈك ئەدەبىيات ئۇستازلىرىنىڭ نازۇك دىنىي تۇيغۇ، ئۆتكۈر كۆزىتىش دىنى ۋە روشەن مىللىي خاھىشقا ئىگە بولىدىغانلىقىنى بايقايمىز.

بىز يۇقىرىقى ئىككى ئەسەرگە يەنە بىر ئەسەرنى يانداشتۇردىمىز، ئۇ بولسىمۇ «قىزىل خەت» رومانى. بۇ رومان 19 - ئەسىردە - كى ئامېرىكا يازغۇچىسى ناتانىل ھاۋسورن (Hawthorne، 霍桑، 1408 Nathaniel — 1864) نىڭ ۋەكىل خاراكىتىرلىك رومانى. بۇ روماننىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى 2009 - يىلى ئىيۇندا شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان بولۇپ، ئىنساننىڭ مە - نىۋىيىتىدىكى زىددىيەتكە ئىچكىرىلەپ كىرگەن يەنە بىر نادىر رو - مان بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىنى ئىنسان تەبە - ئىتى ھەققىدە چوڭقۇر مۇھاكىمىلەرگە دالالەت قىلىدۇ. خۇددى مەزكۇر روماننىڭ ئۇيغۇرچە نەشرىگە بېرىلگەن قىسقىچە چۈشەندۈ - رۈشتە ئېيتىلغاندەك «بۇ ئەسەردە مۇستەملىكە دەۋرىدىكى يېڭى ئېنگلاندنىڭ تۇرمۇشى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان بولۇپ، نامۇۋاپىق نىكاھنىڭ سىرتىقىغا بوغۇلغان ئايال خېستېر پىرون (Prenne Hester) نىڭ «زىنا» قىلمىشى تۈپەيلى تۈرمىگە ئېلىنىشى، ئەلگە سازايى قىلىنىشى ۋە ئۇزاق مۇددەت يالغۇز ياشاشقا سۈرگۈن قىلى - نىشى ئىنچىكە تەسۋىرلەنگەن ھەمدە بۇ ئارقىلىق مۇستەملىكە ھا - كىمىيىتىنىڭ رەھىمسىز ساختا قىياپىتى ئېچىپ بېرىلگەن»^① «قىزىل خەت» (《红字》) نىڭ بىر خەنزۇچە نەشرىنىڭ كىرىش سۆزىدە روماندا تەسۋىرلەنگەن ئىشلارنىڭ دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشى ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىلگەن: «قىزىل خەت» نىڭ دەۋر ئار - قا كۆرۈنۈشى ھاۋسورن ياشىغان دەۋردىن 200 يىل بۇرۇنقى دەۋرگە چېتىلىدۇ. ئۇ چاغدىكى ئامېرىكا ئەنگلىيەنىڭ مۇستەم - لىكىسى بولۇپ، پۇرىستىل (Puritan) دىنىنىڭ مۇخلىسلىرى

كەلتۈرۈپ چىقارغان دىنىي ئاتموسفېرا كىشىنى بۇرۇقتۇرما قىلاتتى. مۇھەببەت بولسا خۇددى ئوغرىلىق ياكى قاراقچىلىققا ئوخشاش قەبىھ گۇناھ ھېسابلىناتتى. خاۋسورن ئەينى دەۋرگە نىسبەتەن ئىدى. دىۋىدۇئالراق بولغان دەۋرنىڭ يۈكسەكلىكىدە تۇرۇپ، 200 يىل بۇ رۇنقى ئىشنى كۆزەتكەن ھەمدە كەڭ تەسەۋۋۇر بوشلۇقى يارىتىپلا قالماي، يەنە مۇناسىپ دەۋرىي نىسبەتەن تۈسنى نامايان قىلغان.»^{۳۰}

رومان زىنا قىلمىشىنى سادىر قىلغانلىقى ئۈچۈن مەيدىسىگە ئاھانەتلىك A بەلگىسىنى تاقاپ، خالايق ئالدىدا سازايى قىلىنماقچى بولغان خىستېر پرونىڭ كىشىلەرگە نىسبەتەن نامەلۇم ئاتىدىن تۈ-غۇلغان بالىنى كۆتۈرۈپ، جازا سۇيىسىغا چىقىشى بىلەن باشلىنىدۇ. ئىزا، ئاھانەت، خورلۇق، تەنھالىق، كەمسىتىشتىن ئىبارەت مۇرەك-كەپ روھىي ھالەتنىڭ ئىسكەنجىسىدە قالغان خىستېر پرونى كىشى-لەر توپى ۋە دىندارلارنىڭ قىستىشىغا پەرۋا قىلماي، مەزكۇر زىناغا شېرىك بولغۇچىنىڭ، يەنى بالىنىڭ دادىسىنىڭ ئىسمىنى قەتئىي ئېيتىپ بەرمەيدۇ. ناھايىتى قىزىقارلىقى شۇكى، خىستېر پرونى دىنىي سوتقا تارتقۇچىلارنىڭ بىرى سۈپىتىدە سوراق قىلىۋاتقان ئار-تور دىمىپسېدل (Arthur Dimmesdale) ئەپەندى دەل مۇشۇ قېتىم-لىق زىنانىڭ شېرىكى ئىدى. خىستېر ئۇنى ئاياپ پاش قىلمايدۇ. سوراق ۋە سازايى قىلىۋاتقان نەق مەيداندا خىستېر پرونىڭ سابىق ئېرى روج چىللىڭۋورس (Roger Chillingworth) مۇ بار بولۇپ، ئۇ كىشىلەر توپىنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ جازا سۇيىسىدىكى سابىق خوتۇننى كۆرىدۇ. ئۇ ئۇزاقتىن بېرى ھىندىيانلار رايونىغا كې-تىپ، تېخى بايلا قايتىپ كەلگەنىدى. روماندىن بېرىلگەن بېشا-رەتتىن قارىغاندا، ئۇنىڭ ئەسلىي ئىسمى ئەن خاتچىنسون (Anne Hutchinson) بولۇپ، ئۆزى بېسىپ ئۆتكەن قاراڭغۇ مۇسا-پىلەرنى ھەم ئۆزىنىڭ سالاھىيىتىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن كېيىنكى ئىسمىنى قوللانغانىدى. سوت خىستېر پرونى زىنايى قىلمىشنىڭ بەلگىسى بولغان قىزىل رەڭلىك «A» بەلگىسىنى تاقاپ، ئۆمۈرلۈك

ئاھانەت بىلەن يۈرۈشكە بۇيرۇيدۇ. روماندىكى پېرسوناژلارنىڭ مۇ-
 ناسۋىتى ۋە سۈزىت تەرەققىياتى ئەنە شۇ «A» دىن ئىبارەت قىزىل
 خەتنى چۆرىدىگەن ھالدا قانات يايدۇ. خىستېر ھاقارەت ۋە كەم-
 سىتىشنىڭ ئىچىدە ئۆز گۇناھىنىڭ ئاشكارا ئىبىرەتنامىسى بولغان
 «A» ھەرپىنى تاقاپ يۈرۈۋېرىدۇ ۋە كىشىلەرگە قىلغان خەير -
 ساخاۋىتى، خالىس ياردىمى ئارقىلىق ياخشىلىق ۋە ساۋابىنىڭ تە-
 رىك نامايەندىسىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ. باسئېر دىمىپسدىل بولسا
 قىساس، رەشك، گۇمان تۈپەيلى ئۇنىڭ پېيىگە چۈشكەن روج چىل-
 لىڭگۈورسنىڭ قىتغۇرلۇق بىلەن داۋالاشى ۋە ئۇنىڭ روھىي يارد-
 سىنى تاتىلىشى بىلەن ئېغىر روھىي ئازابقا گىرىپتار بولىدۇ. تۈ-
 گىمەس ۋىجدان ئازابى ۋە پۇشايمان دىمىپسدىلغا ئارام بەرمەيدۇ. ئۇ
 ئۆز - ئۆزىنى ئەيىبلەپ «A» ھەرپىنى قارا تونىنىڭ ئىچىگە قا-
 دىۋالىدۇ. دېمەك، زىنايى قىلمىشنىڭ ئاھانەتلىك بەلگىسى خىس-
 تېر پرون ئۈچۈن ئاشكارا ئىش بولغان بولسا، دىمىپسدىل ئۈچۈن
 يوشۇرۇن ئىدى. يەنى دەرد خىستېرنىڭ تېشىغا يامرايتتى، دىم-
 ھېسدىلنىڭ ئىچىگە - يۈرىكىنىڭ دەل مەركىزىگە يامرايتتى.

روج چىللىڭگۈورس دىمىپسدىلنىڭ كېسىلىنى داۋالايدىغان
 ئالاھىدە دوختۇر سۈپىتىدە دىمىپسدىلنىڭ پوستىغا كىرىۋېلىپ،
 خۇددى مەنىۋى ۋىرۇسقا ئوخشاش ئۇنىڭ روھىغا سىڭىپ كىرىدۇ.
 نەتىجىدە، دىمىپسدىل روھىي جەھەتتىن زەئىپلىشىپ، ئالچىپ
 قالغىلى تاس قالىدۇ. ئۇ خىستېرنىڭ يوشۇرۇن قېچىپ كېتىش
 پىلانغا نىسبەتەنمۇ دادىل ئىنكاس بېرەلمەيدۇ. ئاخىر، كىشىلەر
 توپى ئالدىدا خىستېرنىڭ مەيدىسىدىكى «A» ھەرپىگە ئۆزىنىڭ
 شېرىك ئىكەنلىكىنى ئىقرار قىلىپ يىقىلىدۇ. قىساسنى مەقسەت
 قىلغان روج چىللىڭگۈورس مۇھەببەتسىزلىك تۈپەيلى ئادىمىيلىك
 تۈسىدىن مەھرۇم بولۇپ، ھالاكەتكە يۈزلىنىدۇ. «A» ھەرپىنى
 مەركەز قىلغان ئۈچ بۇرجەكلىك مۇناسىۋەتتە ئاپتورنىڭ ئەخلاق
 جەھەتتىكى مۇتلەقچىلىككە قوشۇلمايدىغانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

دۇ. گويا ئۇ ئىنسان كەچۈرۈم ۋە مەغپىرەتكە موھتاج دېمەكچى بولغاندەك قىلاتتى.

ئەمدى بىز 19 - ئەسىر غەرب ئەدەبىياتىدىكى نىخلىمىدوف، راسكىلىنكوف، دىمىپسدىل قاتارلىق پېرسوناژلارنى قاتار قويۇپ، پىكىرلەپ باقايلى. شۇنىسى روشەن بولىدۇكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى گۇناھ ئۆتكۈزىدۇ ۋە گۇناھلىرى تۈپەيلى ۋىجدان ئازابى تارتىدۇ. ئۇلار دەل مۇشۇ ئازاب ئىچىدىكى توۋىلىرى ئارقىلىق ئوقۇرمەنلەر- رىنىڭ ھېسداشلىقىغا ئېرىشىدۇ. ئوقۇرمەن باش قەھرىمانلارنىڭ روھىي ۋە جىسمانىي ئازابلىرى ئىچىدىكى ئىنسانىيلىققا باشلاپ كىرىلىپ، ئىنسان تەقدىرىگە ئائىت چوڭقۇر تىراگېدىيە قاينىمىدا ئىنسان بىلەن ئىلاھ، ئىنسان بىلەن ئىنسان ئوتتۇرىسىدىكى مۇ- رەككەپ ئالاقىلەرنى يورۇتىدۇ. خۇددى تولىستوي ئېيتقاندەك: «ھەر- قانداق ئادەم ئۆزىنىڭ ئېتىقادى بىلەن ھەرىكىتى ئوتتۇرىسىدىكى قارىمۇقارشىلىقتىن ئازابلىنىدۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئايغى چىقماس، ئۆتكۈر زىددىيەتنىڭ ئىچىدە قالغانلىقىنى بايقايدۇ.»^① ئادەتتىكى قانۇننىڭ سوتچىلىرى ئىنساننىڭ گۇناھلىرىغا مېخانىك قانۇن ماددىلىرىنىڭ روھى بويىچە مۇئامىلە قىلىدۇ ۋە ئۇنى ئۆلۈمگە ياكى قاماققا بۇيرۇيدۇ. ۋاھالەنكى، ئىنساننىڭ روھىنى چوڭقۇر چۈشەن- گەن ئەدىبلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، گۇناھلارنىڭ مەنبەسى ئىنساننىڭ روھىدا، جازاسىمۇ ئىنساننىڭ روھىدا. شۇڭا، بىز بىر قىسىم تالانتلىق ئەدىبلەرنىڭ قەلىمىدىن روھىي جازا سەپىرىدە پاكلىنىپ، توۋا قىلمۇۋاتقان ئىنسانلارنىڭ قىياپىتىنى كۆرىمىز. بىز بىر ئىن- ساننىڭ ئۇلۇغلىقىنى ئۇنىڭ ئازاب - كۈلپەتتىن قۇتۇلۇشقا ئۇرۇ- نۇشلىرىدىن كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

«قىزىل خەت» تە تارىخقا بولغان روشەن رېئالىستىك نەزەر بار. بۇ نەزەردە تۇرمۇش ھەرگىزمۇ ساپ ئويىپىكتىپ ھادىسىلەرنىڭ يى- غىنىدىسىدىن بولۇپ قالمايغان، بەلكى ئىنسانغا ئالاقىدار ھەربىر ھادىسە چوڭقۇر مېتافىزىك كۆز بىلەن مۇقەددەس مەزمۇنغا ئىگە

قىلىنىدۇ. بۇنى كىتابنىڭ ئاپتورى بولغان خاۋسورنىڭ تەربىيەۋى مۇھىتى ۋە روھىي ئوزۇق مەنبەلىرىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. ناتانىل خاۋسورن 1804 - يىلى ئامېرىكىنىڭ يېڭى ئېنگلاند ئىشتاتىدا تۇغۇلغان. «يېڭى ئېنگلاند» دېگەن ئىسىمنىڭ ئۆزىدىن مەلۇمكى، ئامېرىكا گويا ئەنگىلىيەلىكلەر تەرىپىدىن بايقالغان، ئې-چىشقا تېگىشلىك بولغان زېمىن، بۇنىڭدىن قويۇق مۇستەملىكە پۇرىقى چىقىپ تۇرىدۇ. خاۋسورنىڭ ئۆزىمۇ ئامېرىكىدىن ئىبارەت بۇ زېمىنغا مۇستەملىكە سىياسىتىنى يۈرگۈزگۈچى ئەنگىلىيەلىك-لەرنىڭ ئەۋلادى بولۇپ، ئۇنىڭ ئەجدادى ئەسەبىي پۇرىتان مۇخ-لىسلىرى سۈپىتىدە ئۆزلىرىگە نىسبەتەن يات بولغان نەرسىلەرگە يەكلەش ۋە باستۇرۇش ھەرىكىتىنى ئېلىپ بارغان خاۋسورن ئۆزى چوڭ بولغان سالىم كەنتىدە مەشھۇر «پېرىخونلارنى ھەيدەش» دې-لموسىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن. ئۇ مەنەسپدار ئائىلىنىڭ پەر-زەنتى بولۇش سۈپىتى بىلەن سۈپەتلىك ئائىلە تەربىيەسى كۆرگەن بولۇپ، دىنىي جەھەتتە مارتىن لۇتېرنىڭ^④ تەسىرىنى قوبۇل قىل-غان. مارتىن لۇتېرنىڭ قارشىچە، ئادەم دىنىي جەمئىيەتنىڭ قائى-دە - نىزاملارىغا بويسۇنغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، خۇدانىڭ ئالدىدى-كى ئېتىقادىنى چۈشەنگەنلىكى ئۈچۈن ئادەمدۇر. دېمەك، مارتىن لۇتېر «ئىنجىل» نىڭ ئەسلىي روھىدىن چەتنىگەن ھالدا، نوپۇز-لۇقلار تۈزۈپ چىققان قائىدىلەرگە بويسۇنۇشتەك بىدئەتلىكلەرگە قاتتىق قارشى تۇرغان. ئۇنىڭ قارشى تۇرۇش ئويىپكىتى دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئۆزى بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئېتىقاد مۇناسىۋىتىنى بىۋاسىتە ھالدا خىرىستوس ۋە «ئىنجىل» غا بولغان چىن ئىخلاسقا بۇراپ، ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەشەببۇس قىلغان. بۇ تەشەببۇس ئاخىر خىرىستىيان دىنىنىڭ يېڭى بىر مەزھىپىنى - پۇرىتان ئەقىدىسىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. «پۇرىتان مۇخلىسلىرىنىڭ قار-د-شچە، ھەقىقىي خىرىستىيان دىنى ئېتىقادىنىڭ ئۆزىگە، ساخاۋەت-نىڭ ئۆزىگە ۋە مۇقەددەس كىتابىنىڭ ئۆزىگە قۇرۇلغان بولۇشى»^⑤،

بۇنداق تەكىتلەش كاتولىك دىنىنىڭ تۈزۈملەشكەن بىرەر دىنىي جەمئىيەتنىڭ مۇقەددەس ئىشلارنى ۋاكالىتەن ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك، دەيدىغان تەشەببۇسقا قارشى ئىدى.

ھەممىگە ئايانكى، مارتىن لۇتېر غەرب ئىدىيە تارىخىدىكى بىر ئىسلاھاتچى بولۇش سۈپىتى بىلەن كېيىنكى بىر قاتار ئىجتىمائىي ئىسلاھاتقا سەۋەبچى بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئىسلاھاتى گەرچە «كود-سېرۋانتىپ ئالامەتلەرگە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ دىنىي جەمئىيەتكە بولغان قارشىلىقى غەرب مەدەنىيەت تارىخىدا (كۈلتۈر تا-رىخىدا) تېخى كۆرۈلۈپ باقمىغان ئىنقىلابىي ھەرىكەت بولدى.»^⑥ مارتىن لۇتېرنىڭ بۇنداق ئىسلاھات ئىدىيەسى ئۇنىڭ زاماندىشى بولغان جون كالۋىن^⑦ (John Calvin) تەرىپىدىن تېخىمۇ بېيىتىلدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، پەرۋەردىگار كىشىلەرگە «ئىنجىل» ئارقىلىق مەلۇم بولىدۇ، كىشىلەر پەرۋەردىگارغا سەمىمىي ساداقەت بىلەن ئېتىقاد قىلسا، «ئىنجىل»نىڭ روھى بىلەن ئىش كۆرسە، دىنىي مۇراسىم ئارقىلىق مەغپىرەت تىلەشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ، دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئىمتىيازغا تېۋىنىشنىڭ تېخىمۇ ئورنى يوق.

«يازغۇچى ھېرمان مېلۋىلنىڭ^⑧ كۆرسىتىشىچە، ئۇنىڭ (خاۋ-سورنىنىڭ) ئەسەرلىرىگە كالۋىنچىلارنىڭ ئىنسانىي ماھىيەت ۋە ئەسلىي گۇناھ (原罪) نۇقتىئىنەزىرى سىڭگەن.»^⑨ خاۋسورن ئۇزاق مۇددەت مەشىق دەۋرىنى باشتىن كەچۈرۈپ، تۇنجى ھېكايىدە-لەر توپلىمىنى 33 ياشتا، تۇنجى روماننى 46 ياشتا ئېلان قىلغان. ئۇنىڭ ھېكايىلىرىنىڭ تېمىسى ئاساسەن دېگۈدەك يېڭى ئېنگلاند-نىڭ رېئال تۇرمۇشى ۋە تارىخىدىن ئېلىنغان بولۇپ، ئىنساننىڭ خاراكتېرى ۋە ئىنساننىڭ تەقدىرى ئۈستىدە ئىزدەنگەن. ئۇ «بىرا-ۋىن يىگىت»، «دىنىي جەمئىيەت باشلىقىنىڭ قارا شالى» دېگەن ھېكايىلىرىدە ھەرقانداق ئادەمدە رەزىللىك بولىدۇ، كىشىلىك خاراكتېر رەزىلدۇر، ئادەم غەربىتۈر، دېگەن نۇقتىئىنەزەرنى ئى-

پادىلىگەن. ئۇ «جەننەتكە ئاپىرىدىغان تۆمۈريول» دېگەن ھېكايە - سىدە تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى كىشىلەرنىڭ ماددىي مەئىشەتلىرىنى ئاشۇرىدۇ، لېكىن ئىنساننىڭ روھىنى كاردىن چىقىرىدۇ، دېگەن ئىدىيەنى ئوتتۇرىغا قويغان. خاۋسورن «خۇددى ئالەن پو ئى»^⑩ (Poe Adgar Allan) غا ئوخشاش ئىنسان روھىنىڭ قاراڭغۇ تەرەپلىرى ئۈستىدە ئىزدەنگەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىجادىيىتى ئارقىلىق ئىنسان تەقدىرىدىكى قىيىنچىلىقلارنى كۆرسىتىلگەن، ئەمما ھەل قىلالا- مىغان»^⑪ «خاۋسورن ئىنساندىن نەپەرەتلىنمەستىن، ئىنسانغا ھېسداشلىق قىلاتتى. ئۇ ئىنسانلارنىڭ گۇناھلىرىنى ئۈستىگە ئالاتتىكى، ئۇلاردىن يىرگەنمەيتتى.»^⑫ «خاۋسورننىڭ قەلىمى ئاس- تىدىكى باش قەھرىمانلار ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىدۇر. ئۇ بىر خىرىس- تىيان مۇخلىسىنىڭ نۇقتىئىنەزىرىدىن چىقىپ، ئۆز قەھرىمانلى- رىنىڭ ۋۇجۇدىدىن توغما بولغان ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئىستىكىنى كۆرىدۇ، شۇنىڭدەك ئۇلارنى گۇناھنىڭ سىرلىق پاتە- قاقلىرىدىن يوشۇرۇن چىقىش يولى ئىزدەتكۈزىدۇ.»^⑬

يازغۇچىنىڭ ئەسىرى ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى تەرجىمىھالىدۇر. ئە- سەرلەردە يازغۇچىنىڭ ئويىپىكىتىپ ھالىتىدىن كۆرە، سۈيىپىكىتىپ دۇنياسىنى ئەڭ نازۇك كەچۈرمىشلىرىگە قەدەر تەپسىلىي ئەكس ئەتتىدۇ. بىز يازغۇچى ناتانىل خاۋسورننىڭ يۇقىرىدا ئەسكەرتىپ ئۆتۈلگەن ئىدىيەسىنىڭ جانلىق تەسۋىرىنى ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن كۆرىمىز. خاۋسورن تەنھالىقنى ياخشى كۆرىدىغان ئىچ مەجەز ياز- غۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇزۇن مەزگىل ئەسەر يازغان. لې- كىن، يازغانلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنى يىرتىپ كۆيدۈرۈۋەتكەن. ئۇ- نىڭ 20 توملۇق توپلىمىدا 100 پارچىدەك ھېكايە بار بولۇپ، ئۇلار ئۇنىڭ ساقلىنىپ قالغان ئازغىنە قول يازمىسىدىن چىققان. بۇلار دېڭىزدىن تامچىدۇر. خاۋسورننىڭ دوستى، ئامېرىكىنىڭ مەشھۇر پەيلاسوپى ئەمېرسون (Ralph Waldo Emerson) نىڭ دېيىشىچە،

خاۋسورن ئۆزىنىڭ يوشۇرۇن ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇردى دېگەندەك ئەسەرلەرنى يېزىپ بولالمىغان^{۹۵}. خاۋسورننىڭ «قاشناش ھەيد-كەل»، «يەتتە كۈنۈسلۈك ئۆي» قاتارلىق رومانلىرىمۇ بار. ئۇنىڭ رومانلىرى ئىچىدە «قىزىل خەت» مۇئەييەن كەڭلىك يارىتىپلا قالماي، بەلكى مىسلى كۆرۈلمىگەن چوڭقۇرلۇققا يەتكەن.^{۹۶}

روماننىڭ سۆزىت خېمىرتۇرۇچىدىن ئېيتقاندا، ئۇنىڭدا رېئاللىقنىڭ ئىلمىق ئېلىمىنت قوبۇق دېيىشكە بولىدۇ. ئاپتورنىڭ بايان ئۇسۇلىمۇ روماننىڭ ئىلمىق پۇراق ناھايىتى كۈچلۈك. ئەسەردىكى تەپسىلاتلار ھەقىقىدىكى تەسۋىرلەر پېرسوناژلارنىڭ روھىي ھالىتىنى سۈرەتلەش ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇلغان. گويا روماننىڭ بارلىق سەھىپىسى ئىنچىكە پىسخىكىلىق تەسۋىرلەر بىلەن تولغان. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، روماننى تىپىك پىسخولوگىيەلىك رومان دېيىشكە بولىدۇ. بىز يازغۇچىنىڭ تەسۋىرلىرىدىن پېرسوناژلار خاراكتېرىنىڭ ئەڭ پىنھان تەرەپلىرىنى كۆرۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولىمىز، ھەتتا ئىنسان خاراكتېرىدىكى چىنىقلىقلار ھەققىدە يازغۇچى بىۋاسىتە ئېيتىپ بەرمىگەن تەرەپلەرنىمۇ كۆرگەندەك بولىمىز. ئومۇملاشتۇرۇپ قارىغاندا، روماندىكى پېرسوناژلارنىڭ تەقدىرى مەغلۇبىيەت بىلەن تولغان. ھەربىر كىشى ئۆز خاراكتېرىگە يارىشا بىر مەقسەتتە پائالىيەت قىلىدۇ - يۇ، مەغلۇپ بولىدۇ. مىسالەن، خىستېر، دىمىپسدىل، چىللىڭخۇروس، ھەتتا قېرىلاردىن تەشكىل تاپقان پۇرىتانلار جامائىتى... روماندا پەقەت خۇدانىڭ خاھىشىلا غەلبە قىلاتتى. «خۇدانىڭ سورىقىغا دۇچ كەلگەندە، ئىنساننىڭ بىر-دېنەبىر بايلىقى ئۆزىنىڭ پۈتۈنلەي ياردەمچىسىز، تەنھا ئىكەنلىكىدىن تەن ئېلىش، ئۇنىڭ ئاگاھلاندىرۇشلىرىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىش»^{۹۷}.

روماننىڭ ماۋزۇسى بولمىش «قىزىل خەت»نى ئۇيغۇرچە «نو-مۇس»، «ئاھانەت بەلگىسى»، «نومۇس نىشانى» دەپ تەرجىمە قىلىش

مۇمكىن. خەنزۇچە «红字» نى ئۇدۇللا «قىزىل خەت» دەپ تەرجىمە قىلساق يازغۇچىنىڭ مۇددىئاسىدىن چەتنەپ كەتمەيمىز، ئەكسىچە روماننىڭ ماۋزۇسىنى ساددا ۋە قاراتمىلىققا ئىگە قىلىپ چىقارغىلى بولىدۇ. ماۋزۇدىكى «قىزىل خەت»، ئىنگلىزچىدىكى «Adultery» (ئويغۇرچە «زىنا»، خەنزۇچە «通奸» دېگەن مەنىدە) دېگەن سۆزنىڭ باش ھەرىپى بولغان «A» نى كۆرسىتىدۇ. روماننىڭ باش قەھرىمانى خىستېر پرون نامەلۇم ئاتىدىن بالا تۇغۇپ قويغانلىقى ئۈچۈن، ئا- شۇ ئاھانەتنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە قىزىل «A» ھەرىپىنى مەيدىسىدە- گە كەشتىلەپ، خەلقىئالەم ئالدىدا يۈرۈشكە بۇيرۇلىدۇ. بۇ پۇرد- تانلار جەمئىيىتى تەرىپىدىن خىستېر پرونغا ئاتا قىلىنغان روھىي ئۆلۈم بىلەن باراۋەر ئىدى. دېمەك، بىراۋىنىڭ روھىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ جىسمىنى ئېلىپ قېلىش كېرەك ئىدى. خىستېر ئۆز تەقدىرىگە تەن بېرىپ، «بۇزۇق»، «رەسۋا»... دېگەن مەنىدىكى «A» ھەرىپىنى ئاشكارا يۈكلەپ ياشاشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ ھەقتە ئاپتور روماندا «جىنايەت قانچىلىك دەرىجىدە بولسۇن، جازالاشتىد- كى بۇنداق زوراۋانلىق بەرىبىر تولىمۇ ئىنسانىيەتسىزلىك بولۇپ چىقاتتى. گۇناھكارلارنىڭ ئۆز خىجىللىقىنى يوشۇرۇشىغىمۇ ئىم- كانىيەت قالدۇرمىغان بۇنداق ياۋۇزلۇق ھەقىقەتەن چېكىگە يەتكە- ندى» دەپ يازىدۇ.

روماندا «قىزىل خەت» دەپ سۈپەتلىنىۋاتقان «A» ھەرىپى نۇر- غۇن مەنىگە ئىگە قىلىنغان، ئۇ خىستېر پرونغا نىسبەتەن «نو- مۇسىز ئايال» دېگەن مەنىدە ئىدى. خىستېر ئۆز گۇناھىنىڭ مې- ۋىسىدىن بولغان پېرىل (Pearl) نى ئوتقا شتەك كىيىم بىلەن يا- ساندۇرۇپ قويىدۇ، ئۇ تىرىك قىزىل خەت ئىدى. خىستېرنىڭ گۇ- ناھىغا شېرىك بولغۇچى باستېر دىمپسدىل ئەپەندى بىر تەرەپتىن چىللىڭخۇورسنىڭ ئەشەددىي قىساسخورلۇقىنىڭ دەردىنى تارتىدۇ، يەنە بىر تەرەپتىن گۇناھىنىڭ يوشۇرۇن ئازابىدا ئەقلىدىن ئازاي

دەپلا قالىدۇ. ئۇ قىزىل خەتنى كىيىمنىڭ ئىچىگە ئېلىپ، ئۆزىنى ئۆزى جازالىغىنىدىن تەسەللى تېپىپ يۈرىدۇ. دېمەك، قىزىل خەت ئۇنىڭ يۈرىكىدە پىزىلداپ ياناتتى. خىستېرنىڭ سابىق ئېرى روج چىللىڭئورس بىلىملىك دوختۇر، لېكىن ئۇ ئادەتتىن تاشقىرى قۇۋ، مەككەر ۋە ھېسسىياتسىز، ئاپتورنىڭ تىلى بويىچە ئېيتقاندا: «ئۇ بەئەينى خارابىدىكى مۇخلام كەبى چىرىندىلەردىن قۇۋۋەت ئالاتتى.» ئۇنىڭ قىساسخورلۇقىنىڭ ۋەھشىلىكى ئۆزىنى ۋە دىم-مېسىدىلىنى تەڭ ۋەيران قىلىدۇ. ئۇ گويا ئىنسان تەبىئىتىدىكى يىلاندىك زەھەر خەندە تەرەپنىڭ تىرىك گەۋدىسى بولغاچقا، كىچىك-كىنە پېرىل ئۇنى شەيتاندىك كۆرىدۇ. «A» ھەرپىدىكى مەنە ئۇنىڭ ۋەھشى قىساسخورلۇقىدىكى گۇناھقىمۇ توغرا كېلەتتى. ئومۇ-مەن، روماندىكى قىزىل خەت ئىنسان تەبىئىتىدىكى ناچارلىق ۋە «ئىنجىل»دا قەيت قىلىنغان «ئەسلى گۇناھ» قا ئىشارەت بولاتتى. ھەزرىتى ئادەمئاتا بىلەن ھەلۋائانا چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ قويغانلىقى تۈپەيلى جەننەتتىن زېمىنغا پالانغانىدى. ئادەمئاتا چەكلەنگەن مېۋىنى يېگەن ھامان ئۆزىدىن خىجالەت بولۇشقا باشلىغان. لاۋرېنس ئادەتتىكى ئاڭنى قان ئېڭى ۋە پاراسەت ئېڭى دەپ ئىككىگە بۆلۈپ، ئادەمنىڭ گۇناھىنى قان ئېڭىنىڭ پاراسەت ئېڭىدىن ئۈستۈن كېلىشىنىڭ نەتىجىسى دەپ ئىزاھلايدۇ. گويا بۇ يەردە قان ئېڭى بىلەن پاراسەت ئېڭىدىن بىر كىرىست ھاسىل بولۇپ، ئادەم ئۇنىڭ مەركىزىگە نەزەر بەند بولغانىدى. ^⑥ دېمەك، بىز دەۋاتقان، جۈملىدىن خىرىستىيان دۇنياسىدىكى ئىلاھىيەتشۇناسلار دائىم تىلغا ئالىدىغان «ئەسلى گۇناھ» (Original sin) ئادەمئاتا بىلەن ھاۋا ئانىدىن باشلانغان گۇناھنى كۆرسىتىدۇ. لاۋرېنس «A» ھەرپىنى ھەتتا «America» (ئامېرىكا) دېگەن سۆزگىمۇ تەتبىقلايدۇ. ھىندىيانلارنىڭ قىزدەك غۇبارسىز زېمىنىنى ئاياغ ئاستى قىلغان ئاق تەنلىكلەر جەمئىيىتىمۇ ئىنسان تەبىئىتىدىكى گۇناھ.

نىڭ بىر يالدامسى ئىدى. شۇنداق قىلىپ، قىزىل خەت «A» ئىنگىلىزچىدىكى تۆۋەندىكى سۆزلەرگە چېتىلىدۇ:

A ⇒ {
 Adultery
 Anne Hutchinson
 Arthur Dimmesdale
 America
 Authority
 Adam

خاۋسورن ئەينى دەۋردىكى دىنىي مۇئەسسەسەنىڭ ۋەكىلى بول-
 غان دىمپسدىلنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىدىن كەلتۈرۈپ چىقارغان
 مۇنداق بىر ساۋاقنى ئوقۇرمەنلەرگە تەقدىم قىلىدۇ: «سەمىي
 بول! سەمىي بول! چوقۇم سەمىي بول! يامان تەرىپىڭنى پۈتۈن-
 لەي ئاشكارىلىۋەتمەڭمۇ، ھېچبولمىغاندا ئازراق بېشارەت بې-
 رىپ، باشقىلارنىڭ ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىۋېلىشىغا ئىمكانىيەت
 بەر.» بىر ئىنساننىڭ يامان تەرىپى بولغىنىدەك، بىر جەمئىيەت،
 بىر ئىدىئولوگىيە ياكى بىر ھۆكۈمەتنىڭمۇ يامان تەرىپى بولىدۇ،
 دەل ئاشۇ يامان تەرەپلەرنى سەمىي تەن ئېلىش كىشىلىك ھايات-
 تىكى كۈلپەتنى تامامەن تۈگىتىۋەتمىگەندىمۇ، كۆپلەپ ئازايتىدۇ.
 خاۋسورننىڭ «كۆيدۈرۈپ نەزىرە قىلىش» ناملىق تەمسىللىك ھېكا-
 يىسىدە مۇنداق بىر ۋەقەنى تەسۋىرلەيدۇ: «كىشىلەر ئەھمىيەتسىز
 خاتىرىلىرىدىن زېرىكىپ، ئۆتمۈشنى كۆيدۈرۈۋەتمەكچى بوپتۇ.
 ئۇلار بىر ئاخشىمى ئامېرىكىنىڭ غەربىدىن كەڭ بىر دالاغا يىغىل-
 ىپتۇ، بۇ يەرگە يەنە دۇنيادىكى ھەممە يەردىن ئادەملەر كەپتۇ. كى-
 شىلەر ھەيۋەتلىك بىر گۈلخاننى يېقىپ، دۇنيادىكى بارلىق نەسەب-
 نامە، شاھادەتنامە، ئوردېن، تاج، ماقالە، تون، چاي، قەھۋە، مىل-
 تىق، قىلىچ - توقماق، بايراق، ناغرا، پۇل، قانۇن، جازا سۈپىسى

دېگەندەك نەرسىلەرنى ئوتقا تاشلاپتۇ. خاۋسورن كۆيگەن نەرسىلەر - گە قاراپ ھەيران بوپتۇ ھەم خۇماردىن چىققانداك بوپتۇ. ئويچان بىر ئادەم: خۇشال بولۇپمۇ كەتمە، قايغۇرۇپمۇ كەتمە، چۈنكى ئوت پەقەت شەيئىلەرنىڭ كۆيىدىغان قىسمىنىلا كۆيدۈرەلمىدى، دەپتۇ. يەنە بىر (شەيتان)، كۆيدۈرگۈچىلەر ئاساسلىق نەرسىنى كۆيدۈرۈشنى ئۇنتۇپ قالدى، ئەسلىدە بارلىق جىنايەتنىڭ مەنبەسى بولغان قەلبىنى ئوتقا تاشلاش كېرەك، ئۇلارنىڭ كۆيدۈرگىنى پەقەتلا شەكىل، دەيدۇ. دېمەك، خاۋسورن ئىنساننىڭ قەلبى ئېرىغدىمۇ - غۇچە رەزىللىكنىڭ ئىپلاس تۇمانلىرىدىن قۇتۇلغىلى بولمايدۇ» دەيدۇ.

«قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، رەزىللىك ئۆزىنىڭ ئاپەتلىك خاراكتېرىدىن چەتنىيەلمەيدۇ.»

— «قىزىل خەت»

نەقىل مەنبەلىرى

- ① ناتانىل خاۋسورن: «قىزىل خەت» (ئابدۇقادىر جالالىدىن تەرجىمە - مىسى)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2009 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى.
- ② ناتانىل خاۋسورن (霍桑) «قىزىل خەت» («红字»), شاڭخەي تەرجىمىلەر نەشرىياتى 2007 - يىلى خەنزۇچە نەشرى.
- ③ لېق تولستوي: «تۇرمۇشىمىزدىكى زىددىيەت ۋە خىرىستىيان ئېتىقادى»، «20 - ئەسىردىكى غەرب دىن پەلسەپىسىگە ئائىت ئەسەرلەر» («世纪选 西方宗教哲学文选 20 刘小枫主编») گە قارالسۇن. شاڭخەي «ئۈچ بىرلەشمە» كىتابخانىسى 1991 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 1610 - بەت.
- ④ مارتىن لۇتېر (Martin Luther, 1546 — 1483) 16 - ئەسىردە گېرمانىيەدىن چىققان ئۇلۇغ دىنىي ئىسلاھاتچى. 1517 - يىلى «95 ماددە - لىق تېزىس» ناملىق ئەسىرىنى ئېلان قىلىپ، كاتولىك جەمئىيىتىنىڭ ئىمتىيازغا قارشى تۇرۇپ، ئادەمنى دىنىي جەمئىيەت ئەمەس، بەلكى خۇدا - نىڭ ئۆزى قۇتقۇزىدۇ، دەيدۇ. مارتىن لۇتېردىن كېيىن ئىنساننىڭ ئىندى -

ۋىدۇئال پىكىر ھۆرلۈكى تەدرىجىي ھۆرمەت قىلىنىشقا باشلايدۇ.

⑤⑥ رىچارد تارناس (Richard Tarnas): «غەرب ئىدىيە تارىخى»
«西方思想史»، شاڭخەي ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى نەشرىياتى
2007 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 265، -، 267 - بەتلەر.

⑦ جون كالىۋىن (John Calvin، 1564 — 1509) فرانسىيەنىڭ 16 -
ئەسىردىكى دىنىي ئىسلاھاتچىسى بولۇپ، خىرىستىيان دىنىنىڭ كالىۋىننىزىم
(加尔文主义) ئېقىمىنى ياراتقان.

⑧ ھېرمان مېلوۋىل (Herman Melville، 1891 — 1819) ئامېرىكا ياز-
غۇچىسى ۋە شائىرى. «ئاق كىت» ناملىق ئەسىرى ناھايىتى مەشھۇر.

⑨ «جۇڭگو كاتتا قامۇسى، چەت ئەل ئەدەبىياتى قىسمى»، جۇڭگو قا-
مۇس نەشرىياتى 1982 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 457 - بەت.

⑩ ئالەن پو ئې (1809 — 1849) ئامېرىكا شائىرى، يازغۇچىسى ۋە
ئوبزورچىسى.

⑪⑫⑬ روبېرت سپېلېر (Robert E. Spiler): «ئامېرىكا ئەدەبىياتىنىڭ
دەۋرىلىكى» «美国文学的周期» شاڭخەي چەت تىللار مائارىپ نەشرىياتى
1990 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 64، -، 65، -، 67، -، 68، - بەتلەر.

⑭ ج. ل. بورگىس: «بورگىس توپلىمى» (博尔赫斯文集)، خەينەن
خەلقئارا ئاخبارات نەشرىياتى مەركىزى 1996 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 61 -
بەت.

⑮ لىمۇ سىترائۇس. جوسىف كرۇپىس تۈزگەن: «سىياسىي پەلسەپە تا-
رىخى» («政治哲学史»)، قانۇن نەشرىياتى 2009 - يىلى خەنزۇچە نەشرى
61 - بەت.

⑯ «لاۋرېنس ئەدەبىيات ۋە سەنئەت خاتىرىلىرى» (劳伦斯文艺随笔)، لىجياڭ
نەشرىياتى 1991 - يىلى خەنزۇچە نەشرى.

پايدىلانمىلار

1. ناتانل خاۋسورن: «قىزىل خەت»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2009 -
يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى.

2. Robert E. Spiller , « 美国文学的周期 » .上海外语教育出版社 .1990.
3. 克劳迪娅·德斯特·约翰逊 . « 红字 » 解读 , (英文) 中国人民大学出版社 .2008.
4. 豪·路·博尔赫斯 . 博尔赫斯文集 . 海南国际新闻出版中心 .1996
5. 理查德·塔纳斯 . 西方思想史 . 上海社会科学院出版社 .2007.
6. 中国大百科全书—外国文学 (I) . 中国大百科全书出版社 .1982.
7. 冯契 , 徐教通主编 . 外国哲学大辞典 . 上海辞书出版社 .2000.
8. 刘小枫主编 , 20 世界西方宗教哲学文选 , 上海三联书店 .1991.

ماياكوۋسكىي ۋە ئۇنىڭ «ئىشتانلىق بۇلۇت» داستانى

ۋىلادىمىر ۋىلادىمىروۋىچ ماياكوۋسكىي (1893 – 1930) ئۇيغۇر ئەدەبىياتخانىلىرى ئۈچۈن خېلىلا تونۇش ئىسىم. ئۇنى 20 – ئەسىرنىڭ 50 – 60 يىللىرىدا مەكتەپلەردە ئەدەبىيات تەربىيەسى كۆرۈپ، كېيىن مائارىپ، ئاخباراتچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان ئادەم. لىرىمىز ئورتاق بىلىدۇ. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىدىئولوگىيەلىك تەسىرى ئىنتايىن روشەن بولغان ئۇ دەۋرلەر ئۇيغۇر مەدەنىيەت ساھەلىرىگە چوڭقۇر تەسىرلەرنى ئاتا قىلغان بولۇپ، كىشىلەر «ئەدىب» دېيىلگەندە ماكسىم گوركىي، پۇشكىن، ماياكوۋسكىي دېگەن ناملارنى تەبىئىي ھالدا ئېسىگە ئالدىغان بولۇپ كېتىشكەندى. قىزىقارلىق يېرى شۇكى، ئۇيغۇرلاردا يۇقىرىقى ئەدىبلەرنىڭ بىر قىسىم ئەسىرىنىڭ تەرجىمىسى بولسىمۇ، تولۇق ئەسەرلىرىنىڭ توپلىمى بار دېگىلى بولمايتتى. بىر قىسىم ئۇيغۇر زىيالىيلىرى ئۇلارنىڭ تەسىرىگە قېرىنداش ئۆزبېك، قازاق تىللىرى (شېۋىلىرى دېسە بەكرەك مۇۋاپىق) دىكى تەرجىمىسى ئارقىلىق بەكرەك ئۇچرىغان دېسەكمۇ بولىدۇ. رۇس تىلىدىكى ئەدىبلەرنىڭ سوۋېت ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى تونۇشتۇرۇلۇش ئەھۋالى مەن ئۈچۈن قاراڭغۇ. لېكىن بۇ يەرنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى تونۇشتۇرۇلۇشىنى مۇكەممەل دېيىش تەس. ئەگەر 20 – ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى تەسىر مەسىلىسىنى تىلغا ئېلىشقا توغرا كەلسە، رۇسىيە – سوۋېت ئەدەبىياتىنى ئالدىنقى قاتاردا قويۇشقا بولىدۇ. ئۆمەر مۇھەممەدى، ھېزىم ئىسكەندەروف، ئىلىيا بەختىيا، ئىسمائىل ساتتاروف، ل. مۇتەللىپ، ت. ئېلىيېفلارنىڭ شېئىرلىرىدىن ئۇ خىل تەسىرنى

ئېنىق كۆرگىلى بولىدۇ. چاچما شېئىرلاردىن گەپ ئېچىلسا، كى- شىلەر بىردەك مایاكوۋىسكىينىڭ تەسىرىنى تەستىقلايدۇ. يەنە بىر قىزىق نۇقتا شۇكى، 20 - ئەسىر چەت ئەللەر ئەدەبىياتىغا نىسبە - تەن رۇسىيە - سوۋېت ئەدەبىياتىنى بىرقەدەر بىلىمىز (گەرچە مۇكەممەل، ئەتراپلىق بىلمىسەكمۇ). بۇ چاغلاردا ماركس، ئېن- گېلس، لېنىن، ئىستالىن قاتارلىق كوممۇنىزم داھىيلىرى رازى بولۇپ تىلغا ئالغان چەت ئەللەر ئەدىبلىرىنىڭ ئەسەرلىرى كوممۇ- نىزم ئىدىيە ھەرىكىتىنىڭ ئۇرغۇسى بىلەن ئەدەبىياتىمىزغا س- ئىچىپ كىردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە مایاكوۋىسكىيچە شېئىر شەكلىنىڭ شېئىرىيىتىمىزگە بولغان تەسىرى ئالاھىدە ئورۇندا تۇرىدۇ. مایا- كوۋىسكىينىڭ مۇھىم ئەسەرلىرى بىلەنمۇ تۈزۈك تونۇشمىغان ھالدا مایاكوۋىسكىي پارىژنىڭ ئاممىۋىلىشىشى بىزدىكى بىر كارد- كاتۇرا. كىشىلىرىمىز مایاكوۋىسكىي ئەسەرلىرى بىلەن تولۇق تو- نۇشمىغانۇ، لېكىن مایاكوۋىسكىينى «قالتىس» دەپ بىلىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭ «قالتىس»لىقى مۇقەددەسلىشىپ، چىقىلغىلى بولمايدىغان سىماغا ئايلاندى. ئوچۇقنى ئېيتقاندا، بۇنى مایاكوۋىسكىينىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى خۇراپىلىشىشى دېيىش لازىم بو- لىدۇ. ھازىرغا قەدەر بىز ئەدەبىي، سىياسىي، ئىلمىي ساھەلەردىكى بۈيۈك شەخسلەرنى تەتقىق قىلىپ باقمايلا ئۇلۇغلاپ كەلدۇق ۋە شۇنچە خۇراپىلاشتۇردۇق.

20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدا غەرب شېئىرىيىتى مېنى ئۆ- زىگە تارتىپ تۇرغانىدى. شۇ چاغدا نۇرغۇن شائىر قاتارىدا مایاكو- ۋىسكىينىڭ دۇنياسىنى قىسمەن ئارىلاپ چىقىش جەريانىدا تاسادد- پىي بىر ئىلھامنىڭ تۈرتكىسىدە، ئۇنىڭ مەشھۇر داستانلىرىدىن بىرى بولغان «ئىشتانلىق بۇلۇت» نى خەنزۇچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىشقا تۇتۇنغانىدىم. تەرجىمە داۋامىدا، ئىشنىڭ ئۇنچە ئاسان ئەمەسلىكىنى تونۇپ يەتتىم؛ مایاكوۋىسكىينىڭ شېئىرىي تىلىدىكى ئۆزگىچىلىكى، ئىستىلىستىكا بابىدىكى ئىجادچانلىقى،

جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى مۇرەككەپلىك ۋە غۇۋالىق مېنى قىيناپ قويدى. شۇنداق بولسىمۇ داستاننى تەرجىمە قىلىپ، تاشلاپ قوي-دۇم. لېكىن ئۇنىڭ شېئىرىي نۇتۇقلىرىدىكى پەۋقۇلئاددە خاسلىق ۋە ئوبرازچانلىق ماڭا ناھايىتى تەسىر قىلدى. شائىر ئىجادچانلىق قىلىشنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى ئىلگىرىلەپ چۈشەندىم.

شاخسىمان شامدان
مۇكچىيگەن قەددىگە قاراپ ئۆزىنىڭ
كۈلەر ئىمدى كۆز ياشلىرى تاراملاپ.

يەر ئوخشايدۇ
توغرىسىغا ياتقان ئايالغا
ئۆزى ئىتائەتتە، تېنى تىترەكتە.
«مارس كۈيلىرى» دەك قىيىقزىل شەپقەت
سەكرات قۇچىقىدا تولغىنار قىلدەك.

ماياكوۋسكىنىڭ ئادەمنىڭ ئېسىدە قالدۇغان ئىپادىلەشلىرى كۆپ. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مەشھۇر ئەدەبىي تەنقىدچىسى لۇناچارسكىي ئېيتقاندەك «ئۇنىڭ ھەربىر مىسراسى يېڭى بىر باي-قاش، ھەربىر مىسراسى بىر ئىجادىيەت» ئىدى.

ماياكوۋسكىنىڭ ئىجادكارلىقى سۆزلەرنى تەشكىللەشتە بەك-رەك نامايان بولۇپ، رېتىم ئەنە شۇ سۆزلەر مۇناسىۋەتلىرىگە بېرىلگەن ھالدا تۇغۇلىدۇ. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، داستاننى ئەينەن تەرجىمە قىلىش مۇمكىن ئەمەس. تەرجىمىدە رۇس تىلىدىكى ئا-ھاڭنىڭ ئۆلۈۋاتقانلىقى ئۆزۈمگە ئايان. بۇ ئۆلۈم بىۋاسىتە رۇس تىلىدىن تەرجىمە قىلىنمىغان ھالدا شۇنچە ئېغىر، شۇنچە پاجىئە-لىك. مەن تەرجىمە ئارگىنالىنى بىر مەزگىل تاشلاپ قويدۇم. دوستۇم ئوسمان قاۋۇل بۇ تەرجىمىنى كۆرگەندىن كېيىن قارماي-

دىكى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلدۇرۇشنى تەۋسىيە قىلدى. لېكىن تەر-
جىمىنىڭ خاملىقى ئۆزۈمگە ئايان بولغاچقا، بۇ تەكلىپنى مۇۋاپىق
تاپمىدىم. شۇ تەرىقىدە بۇ تەرجىمە 14 يىل ياتقان بولدى. قارىغاندا،
ئۇنى قايتا قولغا ئالغۇدەك تۈرتكە، ئىلھام ۋە ئىمكانىيەتلەر بولمى-
غان بولسا كېرەك. زامانىمىز ئەھلىنىڭ تەرجىمىنى تۈزۈك ئەمگەك
قاتارىدا كۆرمەيدىغان نادان بىپەرۋالىقى نۇرغۇن سەۋەبىنىڭ بىرى
بولسا كېرەك.

تاسادىپىي ھالدا ئۆزبېكىستان ئەدىبى مەرئەزىز ئەزەم تەرجمى-
مىسىدىكى «ئىشتانلىق بۇلۇت» نى كۆرۈپ قالدۇم ۋە ئۇنى خەنزۇچە
تەرجىمىسى بىلەن سېلىشتۇرۇپ چىقتىم، بۇلارنى مائاكوۋسكىغا
تەئەللۇق ئايرىم ئىككى پارچە ئەسەر بوپتۇ، دېيىشكە بولاتتى. مەر-
ئەزىز ئەزەمنىڭ تىل ئۇسلۇبى كونا بولۇپ، مائاكوۋسكىنىڭ يى-
مىرىلىپ، پارچىلىنىپ تۇرغان تىل قۇرۇلمىسىغا نىسبەتەن باش-
قىچە بىر دۇنيا ئىدى. شۇنداقتمۇ ئۇنىڭ مەنىنى ئۆزلەشتۈرۈ-
شۈمگە كۆپ ياردىمى تەگدى. ئوسمان قاۋۇلنىڭ تەكرار سۈيلىشى،
ئۆزۈمنىڭ شېئىرسىراپ تۇرۇشى، مەرئەزىز ئەزەمنىڭ تەرجىمى-
نۇسخىسى ئەينى ۋاقىتتىكى تەرجىمىگە قايتا ئىش قوشۇشۇمغا
سەۋەبچى بولدى.

مائاكوۋسكى لىلىيا يۇرۇنا بۇرلىكىنى ياخشى كۆرىدۇ ۋە ئۇ-
نىڭغا قىزغىن ئەقىدە باغلاپ، نۇرغۇن شېئىرنى يازىدۇ. ئۇلارنىڭ
مۇھەببىتى راسا ئەۋجىگە چىقىپ، بىردىنلا بۇزۇلىدۇ. شائىر
«ئىشتانلىق بۇلۇت» داستانىنى ئەنە شۇ قىزغا بېغىشلاپ يازىدۇ.
ئەسەرنىڭ ئەسلىي نامى «ئون ئۈچىنچى مۇرىت» بولۇپ، ئەينى
ۋاقىتتىكى سېنزور (تەكشۈرگۈچ) لار «دىنىي تۈس قويۇق ئىكەن»
دەپ قىسقارتىۋەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ئەسەرنىڭ نامى «ئىشتانلىق
بۇلۇت» بولغان.

بىر شەخسىي مۇھەببەت پاجىئەسى مەزكۇر داستاندا شائىرنىڭ
كۈچلۈك ئىنقىلابچىل روھى ۋە تەنقىد روھىغا ئايلانغان. ئۇنىڭ

ئىسيانكارلىقى ئۇنى ۋە ئۇنىڭ قىز دوستىنى باغرىغا ئالغان تۈر - مۇشقا، كىشىلەرنىڭ بۇ دەۋردىكى روھىي ھالىتىگە سەۋەبچى بولغان جەمئىيەتكە، جەمئىيەتتىكى ماددىي ۋە مەنىۋى مۇھىتقا تۈتەشۈدۇ. ئۇ ئۆزىنى ئازابلىغان، مۇھەببەتتىگە پاجىئە ئېلىپ كەلگەن ئامىلىنى جەمئىيەتنىڭ بۇرژۇئا خاراكىتىرى بىلەن باغلاپ ھەممىگە قارشى تۇرىدۇ، بۇنىڭ ئىچىدە دىنمۇ بار، مەۋجۇت تۈزۈمۈ بار.

قارشىلىق ۋە ئىنقىلاب ماياكوۋسكىي ئەسەرلىرىدىكى ئاساسلىق خاھىش. بىراق، ماياكوۋسكىينىڭ «ئىنقىلاب»ى ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. ئەسەبىي شائىر نېمىگىدۇر قارشىلىق قىلىپ «ئىنقىلاب» قىلماقچى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئىنقىلابى بەزىدە ئەدەبىيات ئىنقىلابى، بەزىدە سىياسىي ئىنقىلاب بولۇپ چىقىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىنقىلابىيلىقىنى ئۆكتەبىر ئىنقىلابى بىلەن بىرىكتۈرۈپ، ئىنقىلابنىڭ ئاقىۋىتىدىن زور ئۈمىدلەرنى كۈتىدۇ. نەتىجىدە، ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ كوزىز شائىرىغا ئايلىنىپ، سىياسىي مۇئەسسەسەلەر كۆتۈرۈپ چىققان «ئىنقىلابىي شائىر» لار تىپىغا ئايلىنىدۇ.

بىز «ئىشتانلىق بۇلۇت» ناملىق داستانغا قارىساق، شائىر قەلبىدىكى زىددىيەتنى كۆرەلەيمىز، ئۇ بەزىدە شەخسىي مۇھەببەت پاجىئەسىنىڭ شىكايەتچىسى، بەزىدە ئىنقىلاب تەشەببۇسكارى، بەزىدە ھەممىگە قارشى تۇرغۇچى ئۆكتىچى، بەزىدە چۈشكۈن ئىنكارچى سۈپىتىدە كۆزىمىزگە تاشلىنىدۇ. ئۇ قوپال بىر مەسخىرەۋاز سۈپىتىدە تارىخ ۋە رېئاللىقتىكى شەيئىلەرنى ھەجۋىي قىلىدۇ. ئۇنىڭ تىلىمۇ قوپال، لېكىن بۇنداق ئۇسلۇب قىزىققان شائىرنىڭ ۋۇجۇدىدىكى تەلۋىلىكىنى ئاشكارىلاشقا ئاجايىپ ماس كەلگەن. ماياكوۋسكىي ئەسەبىي شائىر، شۇنداقلا ئۆزىنى يوشۇرۇپ ئولتۇرمايدىغان سەمىمىي شائىر. ئۇنى تىپىك بىر شېئىرىيەت لۈكچىكى دېيىشكە بولىدۇ. ئۇنىڭ نەزىرىدىكى «ئىنقىلاب» ئېنىق پروگراممىغا ئايلانغان ئاڭلىق

ئىنقىلاب بولماستىن، غۇۋا، ھېسسىي ئىنقىلاب بولۇپ، بۇنى ئۇنىڭ ئىجادىيەت جەريانىدىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

«ئىشتانلىق بۇلۇت» گويا كاپىتالىزمنىڭ رېئاللىرىدىكى بىر - قانچە تامچە قانغا ئوخشايدۇ. ئۇنىڭدىكى شەھەر تەسۋىرى كۆھىنچاق - تەك ئېغىر ۋە ۋەھىملىك. شائىرنىڭ ماددىچىلىق ھاۋاسىدا سە - قىلغان روھى نېمە قىلىشنى بىلمىگەن ھالدا تەمتىرىدۇ. ئۇ ئۆزى - نىڭ روھىنى پۈتلىرىنى سۆرەپ ئۇۋىسىغا ماڭغان لالما ئىتقا ئوخشىتىدۇ. شائىر ئۆزىنىڭ ئىنقىلابىي ھاياتىدىن ۋە مۇھەببەت ھاياتىدىن ئۈمىدسىزلىنىپ، 1930 - يىلى 14 - ئاپرېل سەھەردە ئۆزىنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈۋالىدۇ.

رۇس ئەدەبىياتشۇناسى ۋ. ۋ. ئاگنوسوف مایاكوۋسكىنىڭ ئۆلۈ - مىنى مۇنداق ئىزاھلايدۇ: «شائىر ۋە شائىر ئۆزىنى بېغىشلىغان دۇنيا ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە بارا - بارا ئېغىر بىر كىرىزىس پەيدا بولىدۇ، ئاخىر يۈرەككە چەنلەنگەن بىر پاي ئوق ھەممىنى ھەل قىلىدۇ.»

ماياكوۋسكى غايە جەھەتتە مەغلۇپ بولغان شائىر، لېكىن ئۇ شېئىرىيەت ئېستېتىكىسىدا ئوڭمەس جۇلادىكى بىر شائىر. ئۇ - نىڭ ئۇسلۇبىدىكى جەڭگىۋارلىق سۈبېيېكتىپنىڭ پىغانلىرىنى چېكىپ بولالماي، ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى شېئىرىيەتتىمىزگە ئىلھام بېرەلەيدۇ، دەپ قارايمەن. شېئىرىيەت - تىمىز 1980 - يىللاردا بىر قېتىم قاسراق تاشلىدى. 1990 - يىللارغا كەلگەندە يەنە بىر قېتىم قاسراق تاشلىدى. ئەمدى قىلدى - سام، شېئىرىيەتتىمىز يۇقىرىقى ئىككى دەۋردىكى ئازغىنە ئۇتۇق - لىرىغا مەھكۇم بولۇپ، سۆز ۋە جۈملە ئۇرانلىرىدىكى بىر خىل - لىقنى تەكرارلاۋاتىدۇ. شەھەر تىللىرىنى سوزۇپ قىشلاقلىرىمىز - غا يامراۋاتىدۇ. مایاكوۋسكىنىڭ قەلىمىدىكى بىسەرەمجان شە - ھەر تەسۋىرى بىزنىڭ ھازىرقى مۇھىتىمىز ئۈستىدە ئويلىنىۋالغان بولسا ياخشى بولاتتى، دەيمەن.

شېئىرىيەتتىمىز ئېغىر بىر سىناققا دۇچ كېلىۋاتىدۇ. ئويلەنمەش ئۈچۈن كۆپرەك كۆز تەيلى، كۆپرەك ئۆگىنەيلى. مۇكەممەل دېگىلى بولمايدىغان مەزكۇر ئۇيغۇرچە «ئىشتانلىق بۇلۇت» نى دوستلارنىڭ مۇھاكىمە قىلىپ بېقىشىغا سۈندۈم.

2005 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

مۇھەممەد رېھىم توغرىسىدا

— شائىر، ژۇرنالىست، تىل - ئىملا ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بويىچە ئۈنۈملۈك ئىزدەنگەن تەتقىقاتچى مۇھەممەد رېھىم تەۋەللۇ - تىنىڭ 80 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن «مۇھەممەد رېھىم بىر پەش ئۈچۈن قەشقەردىن ئۈرۈمچىگە پىيا - دە بارىدۇ.» — مۇھەممەد رېھىم ئاكىنىڭ ئەستايىدىللىقى ھەققىدە - دىكى چاقچاقلاردىن (تەكلىپلىك مۇھەررىردىن قىستۇرما)

بىر چاغلاردا ئەدەبىياتنىڭ ئاۋام ئىچىدە ئاجايىپ يۈزى بار ئىدى، ئۆتكۈر ئەپەندى سورۇنلارغا كىرسە ئادەملەر ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كېتەتتى، تېپىپجان. ئېلىيوف تېلېۋىزوردا شېئىر ئوقۇسا دېھقانلار قاقاھلاپ كۈلۈپ كېتەتتى. ھەتتا بىر چاغلاردىكى قەشقەر چايخانلىرىدا نەۋايى، ھۈۋەيدا غەزەللىرى، شەۋقى، ئايىپىك، چۈس - تى شېئىرلىرى ئاددىي بىر دېھقان ياكى ھۈنەرۋەننىڭ ئاغزىدا سې - ھىرلىك ناۋاغا ئايلىناتتى. ئۇيغۇرنىڭ بىر تىلەمچىسىمۇ ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا مەشرەپنىڭ، يەسەۋىنىڭ بېيىتلىرىنى ئوقۇپ سالاتتى.

مانا ئەمدى توپلىرىمىزدا، تېلېۋىزىيەلىرىمىزدە ناخشىلار قايدى - نىماقتا. يەتتە ئىقلىمدىن ھېچبىر ئىجادىيەتسىز، ئۆزلەشتۈرۈل - مەيلا يېتىپ كەلگەن ناخشىلار پۇل ئىشتىياقلىرىدا ياغرىماقتا. ئەگەر بىز بۇ ناخشىلارنىڭ نەزىملىرىگە دىققەت قىلساق، كىشىلەر - رىمىزدە شېئىرىيەتكە ۋە ئانا تىلىمىزنىڭ گۈزەللىكىگە بولغان ئىخلاسنىڭ نەقەدەر ئېچىنىشلىق دەرىجىگە چۈشۈپ قالغانلىقىنى بايقايمىز. بىزدە ناخشىلار كۆپەيمەكتە، ناخشا نەزىملىرى ئېغىر

كېسەللىكلەرگە گىرىپتار بولماقتا. ئۇن - سىن كۆچمىسىغا تېخى ئەمدىلا ئاياغ باسقان بىر ناخشىچى بىزدە گەپ - سۆزسىزلا شائىر بولالايدۇ. شېئىرىيەت ئۆز - ئۆزىدىن نومۇس قىلىدىغان يەرگە باردى.

بۇلارنىڭ ھەممىسى قانداق يۈز بەردى؟ بۇنى بازار ئىگىلىكى، سانائەت، ئىستېمالىزم دېگەن ئۇقۇملار ئارقىلىق شەرھلەشكىمۇ بولىدۇ. مۇھىمى، ئەدەبىي سۈرۈنلەردا ئەدەبىيات كىرىزىسلىرى ھەققىدە تۈزۈك گەپلەر بولۇنمىدى. شائىرلاردا قايتا ئويلىنىش خاراكتېرلىك تەپەككۈر ئۇرۇنۇشلىرى يوق بولدى. كىرىزىسقا پاتقان ئەدەبىيات ئۆزىنىڭ سان - ساناقسىز تېپىشىمىقى بىلەن جىمىپ كەتتى.

مانا بۈگۈن پېشقەدەم شائىر مۇھەممەد رېھمەننىڭ ئىجادىيىتى ھەققىدە توختالماقچى بولۇۋاتىمىز. قانداقلا بولمىسۇن، ئەدىبلەر - نىڭ ئىجادىيىتى ھەققىدىكى ئەنجۈمەنلەرنىڭ پات - پات بولۇۋاتقىدە - نى ئەدەبىياتنىڭ تېخى مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان بىر بەلگە بولۇپ قالدى.

شائىر مۇھەممەد رېھمەن كەم دېگەندە 60 نەچچە يىللىق شېئىرىيەت تارىخىنىڭ تىرىك گۇۋاھچىسى. بۇ جەرياندا شېئىرىيەت ھەر خىل قىسمەتنى باشتىن كەچۈردى. ئۇ خۇددى ۋاڭ مېڭ ئېيتقان - دەك، تۇرمۇش شوئار ۋە ھەرىكەتكە ئايلىنىپ قالغان دەۋرلەردە سە - ياسىنىڭ يان قورالى بولدى، مۇھەممەد رېھمەن تېپىپچانلار بىلەن بىللە ئاشۇ دەۋرلەرنى باشتىن كەچۈردى. بۇ دەۋردىكى شېئىرلار دەۋر شاماللىرىغا سىياسىي جەھەتتىن بىردەك ئىنكاس قايتۇرۇش، شېئىرىي شەكىل جەھەتتىن ئەنئەنىنى بويلاش ۋە مەلۇم دەرىجىدە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىش بىلەن خاراكتېرلەندى. مۇھەممەد رېھمەننىڭ دەسلەپكى شېئىرلىرىدا سىياسىي خاھىش ناھايىتى كۈچلۈك بولغان. كېيىنكى شېئىرلىرىدا مۇھەببەت لىرىكىلىرى كۆپرەك بولغان. شائىرنىڭ ياشلىقىدا

دىكى شېئىرلار ئوتتەك سىياسىي خىتابلار، ياشانغان چاغلىرىدىكى شېئىرلار يۈمۈرىستىك مۇھەببەت تەلقلنىلىرى بىلەن تولغان. مۇھەممەد رېھىمنىڭ بىر پۈتۈن ئىجادىيىتى توغرىسىدا ئەستايىدىل يەكۈن چىقىرىش ئانچە ئاسان ئەمەس، بۇ، ۋاقىت تەلەپ قىلىدۇ. بۇ ھەقتە شائىرنىڭ ئۆزىنىڭ يەكۈنى بولسا ناھايىتى ياخشى بولاتتى. ئۇنداق بولغاندا، شائىرنىڭ ئەينى دەۋرلەردىكى روھىي ھالىتىنى تەتقىق قىلىشقىمۇ ئاسان بولىدۇ. مۇھەممەد رېھىم يېڭى دەۋر ئۆي-خۇر ئەدەبىياتىنىڭ تۇنجى ئەۋلاد ۋەكىللىرىنىڭ بىرى سۈپىتىدە ئارىمىزدا ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ تىل قۇرۇلمىسى پۇختا، ۋەزىن شەكلى ھەر خىل، راۋان ئۇسلۇبتىكى بىر قىسىم غەزىلى بىلەن دەۋردە-مىزدە ئۈزۈلۈپ قالاي دەۋاتقان ئارۋۇز شېئىرىيىتىنىڭ پېشقەدەملەر ئارىسىدىكى بايراقدارى بولۇشقا مۇناسىپ. قارايدىغان بولساق، ئا-رۈز بۈگۈنكى شېئىرىيىتىمىزدە خېلىلا سۇسلاپ قالدى. بىر - ئىككى بەھرىدىلا يېزىلىۋاتقان غەزەللەر ۋەزىن ۋە سۆز ئىشلىتىش جەھەتتە خېلىلا ئاقساق قالدى. بۇنداق شارائىتتا مۇھەممەد رېھىم-نىڭ شېئىرلىرى راۋان، چۈشىنىشلىك، مىقتا بولۇشتەك خۇسۇ-سىيەتلىرى بىلەن ئالاھىدە گەۋدىلەنمەي قالمايدۇ. مۇنداقچە ئېيت-قاندا، شائىر مۇھەممەد رېھىمنى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ساغلام ۋە پاكىز-لىقىنى قوغداش جەھەتتىكى ھارماس جەڭچى دېسەك بولىدۇ. ئۇ ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرىنى رەتلەپ چىقتى، ئۇيغۇر تىلى-نىڭ قاپىيە لۇغىتىنى ئىشلەپ چىقتى، بۇنى ئۇ قانداقتۇر بىرەر مۇئەسسەسەنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۆز ۋىجدى-نىنىڭ چاقىرىقى بىلەن قىلدى. مۇھەممەد رېھىمنىڭ يۇقىرىقى ئەمگەكلىرىنى خالىس تۆھپە دەپ ھېسابلاش لازىم. بۇ ئەمگەكلەر پۇل تاپقىلى بولىدىغان ئەمگەكلەر ئەمەس، بەلكى پۇل بىلەن جاننى تەڭ خەجلەيدىغان ئەمگەكلەردۇر. مۇھەممەد رېھىم گەرچە تىلنى قوغداش توغرىسىدا دەبدەپلىك نۇتۇق سۆزلىمىسىمۇ، تىلىمىزنى قوغداش جەھەتتە ئەمەلىي خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. نەشرىياتلار ئۇ-

نىڭ پۇل تاپقىلى بولمايدىغان ئەمگەكلىرىگە ئانچە قىزىقمىسىمۇ،
ئۇ سەۋر قىلدى، لېۋىنى چىشلەپ تۇرۇپ ئاخىرغىچە ئىشلىدى. ما.
نا بۇنىڭ ئۆزىلا بىر خىل قۇربان بېرىشتۇر.

ئادەتتە، مۇئەييەن كەسىپ بىلەن تەبىئىي باغلىنىپ كەتكەن
ھاياتنى مەنىلىك دەپ قارايمىز. مۇھەممەد رېھىمىنىڭ ھاياتىنى شې.
ئىرىيەت ۋە ئۇيغۇر تىلى بىلەن باغلىنىپ كەتكەن ھايات دېسەك
بولدۇ. دوستىمىز (مۇھەممەد رېھىمىنىڭ ئوغلى) كامىل رېھىمىنىڭ
ئېيتىشىچە، ئۇ تويى بولغان كۈنى ئاممىۋى ھاجەتخانىغا كىرىپ
شېئىر يازغانىكەن. ئىلھام قىزىنىڭ مېھرى قىز مېھرىدىنمۇ
كۈچلۈك بولدى، دېگەن سۆزنى مۇھەممەد رېھىمىنىڭ شېرىن -
شېكەر نىكاھ كۈنىدىن ئىزدەشكە بولىدۇ. بىر قېتىم ئۇ ئۆزىنىڭ
شېئىرىنى پوچتىغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن ئويلىسا بىر تال پەش
چۈشۈپ قالغان، ئۇ دەرھال پوچتىخانىغا بېرىپ، مۇلازىمەتچىلەر -
دىن ئۆزى سالغان خەتنى قايتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلغان، لېكىن
خەت يۆتكىلىپ بولغان، ئۇ خەتنى قوغلاپ يۈرۈپ پەشنى سەپلىۋەت -
كەن. گېزىت - ژۇرناللاردا پەش - چېكىت خاتالىقى بايقالغاندا
مۇھەممەد رېھىمىنىڭ تەھرىر بۆلۈملىرىگە يۈگۈرۈپ بارغانلىقى ھەق -
قىدىكى ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ تۇراتتۇق. مەتبۇئاتلىرىمىزدىكى تە -
خىش بەلگىلىرى ۋە ئىملا مەسلىلىرى كۆپ ھالدا شائىر مۇھە -
مەد رېھىمىنىڭ نامى بىلەن باغلىنىپ قالاتتى. ئەگەر ھەر بىرىمىز
بىر تال ھەرپنىڭ، بىر تال پەش - چېكىتنىڭ دەۋاسىغا مۇھەممەد
رېھىمدەك ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلغان بولساق، تىلىمىزنىڭ
سەلتەنىتىدە باشقىچە بىر مەنزىرىنى كۆرگەن بولاتتۇق. كوچىدىكى
ۋىۋىسكىلارغا، تېلېۋىزىيە نومۇرلىرىغا سەپسالساق، خۇددى كىر -
لەشكەن چاچتىكى كېپەكتەك (مۇھەررىردىن) بىرمۇنچە مەسلىنى
قەدەمدە بىر ئۇچرىتىپ تۇرىمىز، بۇلار كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە
ھېچقانچە مەسلى بولماي قالدى. مۇشۇنداق بىر قىياپەتكە مۇھە -
مەد رېھىمىنىڭ پەش دەۋاسىنى قويساق، بۇنىڭ ئۆزىمۇ تايىماس شېئىر -

رىي روھ بولۇپ چىقىدۇ. ئۆزبېكىستان يازغۇچىسى ئابدۇللا قاھار «كوچا تەرتىپىنى بۇزغان ئادەملەرگە ساقچى پۇشتەك چالىدۇ - يۇ، نېمە ئۈچۈن بىر پۈتۈن تىلنى بۇزۇۋاتقان ئادەملەرگە ھېچكىم پۇش-تەك چالمايدۇ» دېگەندى ئاچچىق ئەلەم بىلەن. مۇھەممەد رېھىمنىڭ تىل ساپىقى مەيدانى ئابدۇللا قاھارنىڭ بۇ ئۆلمەس سۆزى بىلەن بىر - دەكتۇر.

خەنزۇ يازغۇچىسى چېن جىخۇڭ ئەپەندى «ئەدەبىياتنىڭ مۇد-كىنچىلىكى» دېگەن ماقالىسىدە «ئەدەبىياتنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنىڭ قانداق بولۇشى ناھايىتى زور دەرىجىدە بىر دۆلەت ياكى بىر مىل-لەتنىڭ مەنۋى قاتلىمى يەتكەن يۈكسەكلىككە ۋەكىللىك قىلىدۇ» دېگەندى. بۇ سۆز ئەدەبىياتنىڭ كىشىلەر نەزىرىدىكى ئورنىنىڭ ئۈچۈر ۋاسىتىلىرىنىڭ خىرىسىغا ئۇچراۋاتقانلىقىغا قارىتا دېيىل-گەنكىن. بىز مۇھەممەد رېھىمدىن ئىبارەت بىر ئەنئەنە ھەققىدە گەپ ئاچقىنىمىزدا، كۆز ئالدىمىزدا تۇرغان تامامەن يېڭى بىر ئەدە-بىيات ئىنقىلابىنى ئېسىمىزگە ئېلىشىمىز كېرەك.

2006 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

بىر ئاددىي ئىنساننىڭ قايغۇسى

تۈنۈگۈن (15 - ئاپرېل) ئوقۇغۇچۇم تۇرسۇن ھەببۇللا ئارقىدىن -
لىق قاغىلىقتىكى ئابدۇللا ئوسمان ئاكىنىڭ ۋاپات بولغانلىقى خە-
ۋىرىنى ئاڭلىدىم. قۇلاقلىرىم ئۆلۈم ھەققىدىكى خەۋەرلەرگە پىشىپ
كەتتىمۇ ياكى باغرىم قاغدىملا بولۇپ قېتىپ كەتتىمۇ، بۇنىسىنى
ھېچ بىلەلمىدىم، ئابدۇللا ئاكىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى مەندە دەماللىققا
سىلكىنىش پەيدا قىلمىدى. ئەقىل ۋە غۇرۇر قوبۇل قىلالمايدىغان
غەلىتە ئىشلارنى ئۇن - تىنىسىز ئاڭلاپ ئۆتكۈزۈۋەتكەن يەردە، بىر
ئىنساننىڭ ياراتقۇچىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنغان ھالدا بەندىچىلىك
قىلىشى ھاياتلىق قانۇنىنىڭ بىر مەزمۇنى سۈپىتىدە تەبىئىي تۈ-
يۇلسا كېرەك، شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئازراق سۈكۈت قىلىدىم - دە،
مەرھۇمغا مەغپىرەتلەر تىلىدىم. مانا، بىر ئاخشام ئۆتتى، سەھەر-
نىڭ جىمجىتلىقىدىكى ئۆزۈمگە قايتقان دەققىلىرىمدە ئابدۇللا
ئاكىنىڭ سىماسى كۆز ئوڭۇمدا ئەكس ئەتتى. ئۇ پاكىرراق كەل-
گەن، كۆزلىرى دۈڭلەك، خۇشخۇي ئادەم ئىدى، ھەر قېتىم كۆر-
گىنىمدە بېشىدا بادام دوپپا بار ئىدى. ئۆزى ياخشى كۆرگەن ئادەم-
لىرى بىلەن كۆرۈشكەندە كۆزلىرى، يۈز، لەۋلىرى قوشۇلغان ھالدا
يۈرىكى بىلەن كۈلۈمسىرەيتتى. ئۇنىڭ قېرىنداشلىق مېھرى يېغىپ
تۇرغان چېھرى كىشىدىن تۇرمۇشنىڭ ئىزتىراپلىرىنى كۆتۈرۈۋې-
تىپ، كۆڭۈلنى ئازادە قىلىپ قوياتتى. خاتىرەمدە ئۇنىڭ سىياقى
جانلانغانسېرى، ئۇنىڭ كېتىپ قېلىشىغا نىسبەتەن چىدىمايدىغان
ئەلەملىك ھېسسىيات قوزغىلىشقا باشلىدى. دەرىخا، ئەلەملەر ئاز-
مىدى! بىرپەس سۈكۈت قىلىۋالاي، ئۆزۈمنى ئۆزۈم تىنچلاندۇرۇپ،
سەۋر قاچامغا تەقدىرنىڭ يەنە بىر ئاچچىقىنى سىغدۇراي!

ئابدۇللا ئاكىنىڭ مېنى مۇشۇ قەلەمنى تەۋرىتىشكە ئۈندىگەن خىسلىتى نېمىدۇ؟

ئابدۇللا ئاكا بىلەن ئۇچراشقان تۇنجى قېتىمدا ئۇنىڭ ماڭا بەرگەن يارقىن تەسىراتى خۇش چاقچاقلىقى بولدى. ئۇنىڭ ئىنكا-سى ناھايىتى تېز بولۇپ، گەپلىرىدىن يۈمۈر، لەتىپە تۆكۈلۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يۈمۈرلىرى ھە دەپسلا يوتقان پاراخلىرىدىن چىقتى. مايدىغان شاتىراق يۈمۈرلەردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ يۈمۈرلىرىدا كاززاپلىق، ئاچ كۆزلۈك، خۇشامەتچىلىك ۋە قۇلچىلىق كەبى ئەھلى زامان ئىللەتلىرىگە قارىتا ئۆتكۈر ھەجۋى بار ئىدى. بەزى لەتىپە-لەرنىڭ ۋەزىنىدە پۈتۈن بىر دەۋرنىڭ قىياپىتى ئايان ئىدى. ئابدۇللا ئاكا بىلەن بولغان پاراڭ بىرنەچچە سائەت سوزۇلغاندىمۇ كىشىگە زېرىكىش بىلىنمەيدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ بىرەر گېپىنى ھېچقانداق تەكرارلاپ تاشلىمايتتى. چۈنكى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ مۇرەسسەسىز بىر تەنقىدچى ئىدىكى، تەبىئىي يۈمۈرلەرنى يادلاپ يۈرمەيتتى، بەلكى ئاچچىق كىنايىلەر ئۇنىڭ ۋىجدانىدىن راۋان ھالدا تۆكۈلۈپ تۇراتتى. يادلىغان گەپلەر بىلەن ۋىجدانىدىن چىققان گەپلەرنىڭ ئادەمگە بېرىدىغان تەسىرى ئوخشىمايدۇ. ئابدۇللا ئاكىنىڭ ھەجۋىلىرى سورۇننىڭ نەق كەپپىياتى بىلەن قوشۇلۇپ، ئادەتتىن تاشقىرى بە-دئىي ئۈنۈم ۋە پىكرىي ئۈنۈمگە ئىگە بولاتتى. ئۇ، سورۇننىڭ كەي-پىياتىغا ئەگىشىپ كېتىدىغان گالۋاڭ، جان باقتى قىزىقچىلاردىن ئەمەس، بەلكى جەمئىيەتنىڭ يۆنىلىشى ۋە تۈرلۈك ھادىسىگە نىسبەتەن مۇستەقىل قاراشقا ئىگە ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭ ھەجۋىلىرى نىشانغا دەل تېگەتتى.

ئابدۇللا ئاكا شائىر كىشى ئىدى. كۆپ بولمىسىمۇ بىر تۈركۈم شېئىرنىڭ ئاپتورى ئىدى. ئۇنىڭ قىزىقىشىمنى ئالاھىدە قوزغىغان تەرىپى، ئۇ خەلق ئېغىزىدە بىياتىغا ئاجايىپ پىششىق ئىدى، ئۇنى بۇ جەھەتتە قامۇسىمىكىن دېگۈم كېلىدۇ. ئۇنىڭ گەپلىرى تەرجىمە ئارقىلىق ئۆزلىشىپ كىرگەن سۈنئىي سالاپەتتىن كۆپ يىراق ئىد.

دىكى، خەلق قوشاقلىرى، ماقال - تەمسىللىرى، لەتپىلەر، ئىدىيە - يوملار ئۇنىڭ ئىپادىلىمەكچى بولغان پىكىرلىرىگە ھەملىشىپ كېلەتتى ۋە ئاڭلىغۇچىلاردىن دەرھال ئىنكاسقا ئېرىشەتتى. ئادەتتە دۇللا ئاكا شەرق كىلاسسىكىلىرىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەنمۇ خېلى كۆپ تونۇش ئىدى. نەۋائىي غەزەللىرى، بىدىل رۇبائىلىرى، رۇمىي ھېكمەتلىرى ئۇنىڭ نۇتۇقلىرىدا پات - پات جۇلالىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ پارس، تۈركىي ئەدەبىياتلىرى بۈيۈك ئۈستاز - لىرىنىڭ ھاياتلىق ئۆمرىگە ئائىت ھېكايەتلەر ۋە رىۋايەتلەرنى جازالىق سۆزلەپ، ئۇلارنىڭ كىشى قەلبىدىكى سۈرىنى تېخىمۇ ئايدىن ئايدۇقادر بىدىل بىلەن جالالىدىن رۇمىدىن ئىبارەت ئىككى زاتنىڭ ئىسمى سىزدە مۇجەسسەم بوپتۇ» دېگەندى ئۇ بىر قېتىم - لىق پارىژىمىزدا. بۇ گەپ كېيىن بىر تۈرك يىگىت بىلەن بولغان سۆھبىتىمىزدە باشقا ۋارىيانتتا ئوتتۇرىغا چىققانىدى: «ئىسمىڭىز بەك گۈزەل ئىكەن، سىزگە ئاللاننىڭ نەزىرى چۈشكەن!» دېگەندى ئۇ يىگىت ماڭا تىلەكلەر تىلەپ. ئۇ مېنىڭ ئىسمىمنى ئابدۇقادىر ئىمان بىلەن باغلىغانىدى.

ئابدۇللا ئاكا پاراڭ ئارىلىقىدا شېئىر ئوقۇيتتى، ئۇنىڭ ئوقۇغان شېئىرلىرى ئەدەبىياتىمىزدىكى تارازا باسالايدىغان شائىرلارنىڭ ئەڭ يارقىن مىسرالىرى بولۇپ چىقاتتىكى، بۇنىڭدىن ئۇنىڭ شېئىر تونۇيدىغان دىتىنىڭ ئىنتايىن روشەن ئىكەنلىكىنى بەلگىلەۋالغىلى بولاتتى. مەن ھازىرمۇ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى ئۆزىم نەك مىسرالار ئابدۇللا ئاكىمنىڭ خاتىرىسىدە تاپقان ھالدا جەم بولغان بولسا كېرەك، دەپ ئويلايمەن (ئەپسۇس، بۇ خاتىرە ئەمدى يوقالدى). شېئىر ئوقۇغان ۋاقىتتىكى ئابدۇللا ئاكىمنىڭ لەۋزىدە ئۇيغۇر تىلىنىڭ تاۋۇشلىرى مەنە ئاتا كىشىغا ئۆتكەن پىدائىيلارغا ئايلىناتتى. ئادەت كۈچى تۈپەيلى جەلپكارلىقىنى يوقاتقان سۆزلەر ئۇنى ئاۋازىدا يېپيېڭى بىر مەنە رەۋىشىدە دۇردانىلىك ياكى غىلاپ -

سىز خەنجەردەك پارقرائىتى. مەن ئۇنىڭ تەسىرى بىلەن ئۇ ئوقۇ-غان شېئىرلارنى قايتا كۆرۈپ، مۇلاھىزە قىلىپ باقاتتىم. قاغى-لىقتا ۋارسجان قاسىم دەيدىغان بىر ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بار، ئەمەلىيەتتە ئۇ بىر شائىر. ۋارسجان ئابدۇللا ئاكىنىڭ بىر شاگىر-تى سۈپىتىدە ئابدۇللا ئاكىنىڭ پاساھەت ۋە بالاغەت بابىدىكى دىتە-غا ئوبدان ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزىنىڭ زېھنىي خاتىرىسىنى شائىر-لىرىمىزنىڭ نازۇك سىرلىرى بىلەن تولدۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. ئابد-دۇللا ئاكا ئۇدۇمىنىڭ ۋارسجاندا ساقلىنىپ قېلىشى كىشىگە ئاز - تولا تەسەللى بېرىدۇ. ئەينى ۋاقىتتىكى شىنجاڭ ئونئۆپرستى-تىنىڭ ماتېماتىكا فاكولتېتىنى يۈتكۈزگەن ئابدۇللا ئاكىنىڭ ۋۇ-جۇدىدىن بىر پۈتۈن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ روھىنى تولۇق كۆرەلە-گەنلىكىمدىن ھەيران بولىمەن. زامانداش يازغۇچىمىز نۇرمۇھەممەت توختى ئاكىمۇ بىر ماتېماتىكىچى ئەمەسمىدى! بىز بۇنىڭدىن مۇنداق بىر خۇلاسگە كېلىمىز: ئەدىبلەرنىڭ ئەدەبىيات گېنىنى ئەڭ ئاۋۋال مەكتەپ ئەمەس، خەلق ھاياتىنىڭ تۈپ روھى بەلگىلەي-دۇ. خەلقنىڭ تىلى، خەلقنىڭ روھى، خەلقنىڭ غۇرۇرى ئۆلمىگەن يەردىن ئەدىب - شائىرلار ئۈنۈپ چىقىدۇ. مەكتەپلەر خەلق روھى ۋە خەلق مەنپەئىتىنىڭ قۇرغۇچىسى بولالغاندىلا، ئاندىن ئەدىب - شائىرلارنىڭ ئىجادىيەت روھىنىڭ پەرىشكارى بولالايدۇ. ئابدۇللا ئاكىنىڭ شائىرلىق روھى بۇلغانمىغان گۈزەل تۇپراقنىڭ ئېتىكى-دە ئاينىدى ۋە ئۆز غۇرۇرىنى كۆرسەتتى.

ئۆز خەلقىنىڭ مىللىي روھىدىن ئايرىلغان كىشىلەر ئالىي بى-لىم يۇرتىدا ئەدەبىياتنىڭ ئابستراكت قائىدىلىرىدىن قانچىلىك ئۆزلەشتۈرگەن ۋە بۇ ئۆزلەشتۈرمە بەدىلىگە قانچىلىك يۇقىرى ئۇنۋان ئالغان بولسۇن، بىر مىللەتنىڭ ئەدەبىياتىنى ئىجادىي نۇق-تىدىن راۋاجلاندۇرۇشقا قادىر بولالمايدۇ. ئۇلار مۇتەخەسسەس سۈ-پىتىدە ئۆزلىرىگە يات شائىرانە قىزغىنلىق ۋە پىداكارلىقتىن كەلگەن ئىجادىي ئەسەرلەرنى سوغۇققانلىق بىلەن سېغىپ ئىچىدۇ.

ھازىر 10 كۈپلەپ خەلق قوشقىنى ياد بىلمەي، زۆرۈر بىرقانچە نادىر ئەسەرنى ئوقۇماي باكلانۇر ئىلمىي ئۇنۋانى بىلەن ئوقۇش پۈتكۈزۈپ چىقىدىغان ئەدەبىيات ئىستۇدېنتلىرى ئازمۇ؟ مانا مۇ. شۇنداق ۋاقىتتا، ماڭا ئابدۇللا ئاكىمنىڭ قەدرى تېخىمۇ ئۆتۈلدى. ئۇنىڭ ئەدەبىياتقا بولغان سەمىمىي ئىخلاسى گويىا بىزدىن ئۇزاپ كېتىۋاتقان ھۇما قۇشىدەك پەرىشان تەسىرات پەيدا قىلىدۇ.

ئابدۇللا ئاكا سۆيۈملۈك ئوقۇرمەن. ئۇ مېنىڭ ئەسەرلىرىمنى شۇنداق ياخشى چۈشىنىپتەككى، ئەسەرلىرىمنىڭ ئەكس سادالىرىنى ئۇنىڭدىن ئىستىگەنلىرىمدە، ھاردۇقلىرىم بىراقلا چىقىپ كېتەدۇ. ئۇ مېنىڭ ئەسەرلىرىمنى تەھلىل قىلىپ بەرگىنىدە، سۆيۈ-نۈپ، ئۆزۈمدىن ئازراق بولسىمۇ رازى بولۇپ قالاتتىم. راستىنى ئېيتسام، مەن قەلەم ئىشى بىلەن مەشغۇل بولغىنىمدا، كۆز ئال-دىمدا ئابدۇللا ئاكىمنىڭ خۇشامەتتىن نېرى سەمىمىي چىرايى پەيدا بولىدۇ، مەن ئۇنىڭ باھالىرىنى غايىۋانە ئاڭلاۋاتقان بولىمەن - دە، شۇ چاغدا ئۆزۈمدە ئىپتىخار ۋە بۇرچ ھېس قىلىمەن. شۇنداق دې-سەممۇ ھەقىقەت بولىدۇكى، مەن بەزى قۇرلىرىمنى ئابدۇللا ئاكا ئۈچۈن يازمەن. ھەي ي، مەن ئابدۇللا ئاكىدەك ئوقۇرمەنگە يەنە ئېرىشەلمەيمۇ؟

شۇ تاپتا ئابدۇللا ئاكا ئەسلىمىسىگە ئائىت كىچىككىنە بىر كارتىنا ئېسىمگە كېلىۋالدى: 1994 - يىلى يازدا قاغىلىققا دەرس ئۆتكىلى بارغانىدىم. ئۇ مېنىڭ كەلگىنىمنى ئاڭلاپ، ياتقىمغا ئىزدەپ كىرىپتۇ.

— يۈرۈڭ، كەچلىك تاماقنى بىللە يەيمىز، سىرتتا قاۋۇل سا-
ۋۇر قاتارلىق دوستلار ساقلاپ تۇرىدۇ، — دېدى ئابدۇللا ئاكا.
— ئوبدان، — دېدىم مەن مېنى تەدارلىق بىلدۈرۈپ، — جىندەك
ساقلاپ تۇرسىڭىز، ساقلىم ئۆسۈپ كېتىپتۇ، ئېلىۋېتەي.

— بولدى قىلالىكىن، بىزنىڭ قاغىلىقتا ساقلىق يوق ئادەمنى
ياش بالا سۆيۈپ تاشلايدۇ. ساقال بىلەن بېجىرىم يۈرسىلە!

بۇ گەپ ماڭا تازا يارىدى، ھەتتا ھەمراھ بولۇپ كەلگەن مىند-
كاۋخەن (خەنزۇچە ئوقۇغان) ئايالىمۇ ھۇزۇرلىنىپ كۆلدى. شۇ
كۈنى مەن ۋە بالىلىرىم قاغىلىقتىكى زىيالىي ئاكىلارنىڭ ھەمراھ-
لىقىدا ئابدۇللا ئاكىننىڭ ئۆيىدە مېھمان بولدۇق.
شۇنىڭدىن كېيىن ئابدۇللا ئوسمان ئاكىننىڭ گېپى چىقسا، ئۇ-
نىڭ ئاشۇ چاقچىقى ئېسىمگە كېلىدۇ، ئېھتىمال، كېيىنمۇ شۇنداق
بولسا كېرەك.

ئۈرۈمچىدىن قاغىلىققا بارغان قايسى ئوقۇمۇشلۇق كىشى ئا-
بۇللا ئاكىننىڭ چېيىنى ئىچمىگەندۇ؟ رەھمەتلىك شائىر باتۇر روزى
ئابدۇللا ئاكىننىڭ غەمخورلۇقىدا بىر مەزگىل پاناھلانغانىدى. ئا-
بۇللا ئاكا شائىر ئادىل تۇنىيازىدىن ئۆز پەرزەنتى كەبى سۆيۈنەتتى.
مەن بار يەردە ئادىل تۇنىيازنىڭ مىسرالىرىنى قەيت قىلاتتى...
ئابدۇللا ئاكا، شۇنداق قىلىپ كېتىپ قالدىڭ، ئۆرتەنگەن ھالدا
«ئەلھۆككىمى لىللاھ» دەيمەن، خالاس. سەن غەزەلگە ئامراق ئىدىڭ،
قارىلىقىغا بىر پارچە غەزەل ئارمىغان قىلىدىم، قوبۇل قىلارسەن:

بىز تېپىشقان بىزگە خۇش رەپتارى يوق قىسمەت ئارا،
ئىزدىشىپ مەلھەم، ئاسايىش تاپمىغان مۇڭ - دەرد ئارا.
بىرلا چۈش كۆردۈك ھاياتنىڭ بۇ چەلەڭگۈچ پەيلىدە،
دىل سىرى ئۆركەشلىدى دىدارنۇەش پۇرسەت ئارا.
سەنمۇ ئۆتتۈڭ تۇڭلۇكۇڭگە كۆز تىكىپ يۇلتۇز ساناپ،
جۈرئىتىڭ سۇنغاندىمۇ، ھەتتا قېلىپ غەپلەپ ئارا.
چاقچىقىڭدىن يوقىلىپ كەتكەن تۈزۈپ شىۋارلىرىم،
ئاۋۇناتتىم بىرمەھەل بايرام تېپىپ غۇربەت ئارا.
نەزىملىرىنى چۇخچىلاپ، چوغلارنى ئوبدان قاچىلاپ،
تارقىناتتىڭ ئوت - ھارارەت ئاخشىمى سۆھبەت ئارا.
زوقلىناتتىڭ ئەلنى سۆيگەن شائىرنىڭ ۋىجدانىدىن،
ئەمدى كەتتىڭ روزى سايىت، تۇردىكام^①، خەلىپەت^② ئارا.

نى ئەزىزلەر كەتتى ئەزرائىلنى چىلاپ ئۆزلىرى،
بۇ ئۆلۈم قورقۇنچىسىنى ھەل قىلىپ ھېكمەت ئارا.
ئوخشماي قالسا تىرىكلىككە تىرىكلىك نە ئەجەب،
ئالغۇلۇق ھەربىر قەدەمنى قالسىمۇ رەھمەت ئارا.

ئىزاھات:

- ① تۈردىكىم — تۈردى ساماق.
- ② خەلىپەت — نەمەت خەلىپەت

2010 - يىلى 16 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى

مائارىپنىڭ مەقسىتى توغرىسىدا ئويلىغانلىرىم

— كىشىلەر توغلاتقۇ، ماشىنا ۋە ئۆي دەپ چېپىپ يۈرىدۇ، مانا بۇ دەۋرىمىزنىڭ ئالاھىدىلىكى. لېكىن شۇنداق ئادەملەرمۇ باركى، ئۇلار بۇنداق ماددىي نەرسىلەرنى قوغلىشىپ كەتمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئىزدەيدىغىنى غايە ۋە ھەقىقەت بولۇپ، بۇ ئارقىلىق مەنىۋى ئەر-كىنلىك ۋە ئەمىنلىككە ئېرىشىدۇ.

— ئېينىشتېين

بىرقانچە مەكتەپنىڭ تەكلىپى بىلەن ياش ئەۋلادلارغا نىشان-سىز ۋە مەقسەتسىز ئوقۇشنىڭ خەتىرى توغرىسىدا سۆزلىگەندەم. سۆزلىگەنلىرىمنىڭ ئاساسىي روھىنى ئوقۇرمەنلىرىمگە تەقدىم قىلاي دېدىم.

دەرستىن چۈشۈپ كېتىۋاتسام، بىر قىز ماڭا سالام قىلىپ قالدى، مەنمۇ سالامنى ئىلىك ئالدىم. ئۇ قىز مەن ئىشلىگەن شۇ مەكتەپنىڭ تەكلىپى بىلەن دەرس ئۆتۈۋاتقانكەن. قىزنىڭ ئېيتىشىچە، بىر قىسىم يازمىلىرىم بىلەن ئوبدان تونۇش ئىكەن، شۇڭا ئازراق پاراڭلاشقۇسى بار ئىكەن. پاراڭدىن مەلۇم بولدىكى، ئۇ قىز مەلۇم بىر ئۈنۈپرسىتېنتنىڭ ماگىستىرلىقىنى تاماملىغانكەن. خەنزۇچە، ئىنگلىزچە تىل تەلەپلىرىگە لايىق بولۇش بىلەن بىللە، نەتىجىسىمۇ خېلى ياخشى ئىكەن. تۈركچىنىمۇ يامان ئەمەس چۈشىنىدىكەن. بىر يىلدىن بېرى تەكلىپ بىلەن دەرس ئۆتۈپ كەپتۇ. خىزمىتى تەلەپلەرگە لايىق بولغاچقا، ئىشلەتكەن ئورۇننىڭ داۋاملىق تەكلىپ قىلىپ ئىشلەتكۈسى بار ئىكەن. قىز بۇ ئورۇن-

نىڭ مۇقىم ئوقۇتقۇچىسى بولۇشنى تەلەپ قىپتۇ. لېكىن ئىشتات يوق دېگەن جاۋابنى ئاپتۇ. دېمەك، قىزنىڭ خىزمىتىگە ئېھتىياج بار ئىكەن، ئۆزىگە ئېھتىياج يوق ئىكەن. مەن ئۇ قىز بىلەن پاراڭ-لىشىش داۋامىدا شۇنى بايقىدىمكى، قىز خىزمەت ۋە ئۆگىنىشكە نىسبەتەن ئاكتىپ ئىكەن، خېلى كۆپ نەرسىنى ئۆگىنىپتۇ، يەنە داۋاملىق ئۆگەنگۈسى بار ئىكەن. جان بېقىپلا توختاپ قالماي، جەمئىيەت ئۈچۈن ئاز - تولا ئىش قىلىپ بېرىشنى ئويلايدىكەن. قىز خىزمەت ئىزدەپ جىق ئورۇنغا قاتراپ بېقىپتۇ، نەتىجىسىز ئاخىرلىشىپتۇ. قىز سۆھبەت داۋامىدا ئۆزىنى تۇتالماي يىغلاپ تاشلىدى. مەن جىم تۇردۇم. قىزلار ئادەتتە روھىي گادىرماچىلارنى يىغلاپ تۇرۇپ ئېرىغدايدۇ. لېكىن، ئويلىنىدىم، قىزنىڭ گەپ - سۆزىدە بىرنەرسە ئۆگەنگەن ئادەمگە خاس سالاھىيەت بار، پاراسەت بار، ھاياتىي كۈچ بار، مېنىڭ خىزمەت مۇھىتىمدىكى ياكى مەن ئۇچراتقان باشقا خىزمەت مۇھىتىدىكى كىشىلەر بىلەن باراۋەر سا-پا بار، بەزى تەرەپلەردە ئۇلاردىن ئۈستۈن. جەمئىيەتتە ئۈنچىلىك ئوقۇغان ئادەملەرمۇ ئاز، لېكىن ئۇنىڭ بىلىمىدىن پايدىلىنىدىغان خېرىدار يوق. قىز خىزمەت ئىزدەش جەريانىدا ئۆزىنىڭ تەبىئىي كۈتۈرمەيدىغان تەلەپلەرگە يولۇقۇپتۇ، بۇنىڭدىن خورلۇق ھېس قىپتۇ.

— ھېچقىسى يوق، — دېدىم ئۇ قىزغا، — ئېزىقتۇلارنىڭ قاي-مۇقتۇرۇشىغا يەم بولۇپ كەتمىسىڭىزلا ھېچقىسى يوق. بىر قىز-نىڭ كۈچى يەنىلا ئۇنىڭ قىزلىق غۇرۇرى ئۈستىگە قۇرۇلغان گۈزەللىكى ۋە ئەقىل - پاراسىتىدە بولىدۇ. ئۆزىڭىز ساغلام ئىكەن-سىز، ئايال ۋە ئانا بولغۇدەك سالاھىيەت سىزدە بار ئىكەن. سىزگە ئەر ۋە پەرزەنتلىرىڭىزگە ئاتا بولالغۇدەك ئادەم ھامان تېپىلىدۇ. بىر قىز ئۈچۈن بۇ بەك مۇھىم.

— مەن ئاللىبۇرۇن ئۇ خىل ئائىلىنىڭ ئىگىسى، — دېدى قىز، — رولىمنى ئائىلىدە ھەم جەمئىيەتتە تەڭ ئۆتسەم دەيد-

مەن.

— ئەسلىدە بىر ئايالنىڭ ئائىلىدىكى ۋەزىپىسىنىڭ ئۆزىمۇ ياخشى ئورۇنلانغان ئەھۋال ئاستىدا كاتتا خىزمەت ئىدى. شۇنداق تىمۇ، جەمئىيەت ئۈچۈن ئىشلەشنى ئويلاپسىز، غەيرەتلىك ئىكەن سىز.

بۇ، جەمئىيەتتە مەن يولۇقتۇرغان نۇرغۇن مىسالنىڭ بىرى، ئىل-ۋەتتە. مەسىلىلەرنىڭ تۇرىمۇ كۆپ، تىپىمۇ كۆپ. ئوقۇش ۋە ئىشقا ئورۇنلىشىشنىڭ مۇناسىۋىتىنى چۆرىدىگەن نۇرغۇن توقۇنۇشقا نىسبەتەن يۇقىرىقى ئەمەلىيەت نورمال بىر مىسال بولالايدۇ.

بىر ھېسابتا قىزنىڭ چوقۇم ئىش ئىزدەپ يۈرۈشىنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. بىراق، بۇ ئىقتىسادىي جەھەتتە ھامىيلىق قىلالايدىغان بىر تىرەكنى شەرت قىلىدۇ. يەنە بىر ھېسابتا قىزنىڭ بىلىمىدىن پايدىلىنىدىغان بىر ئىجتىمائىي قۇرۇلما بولۇشى كېرەككى، بۇ قۇرۇلمىدا مەلۇم بىر ھوقۇق گۇرۇھى مونوپوللۇقنىڭ ئورنىنى قانۇن ۋە پۇرسەت ئالدىدا باراۋەرلىك ئىگىلىگەن بولۇشى كېرەك.

«سۇمۇرغ ئازىنىسى» ژۇرنىلىنىڭ يېقىنقى بىر سانىدىن كۆرۈ-شۈمچە، 2003 - يىلى 24 - ئۆكتەبىردە ۋېن جىياۋزۇڭلى چۈڭ-چىڭدىكى سەنشيا سۇ ئامبىرى كۆچمەنلەر رايونىغا زىيارەت قىلىپ بېرىپتۇ. بىر ئايال كەنت كادىرلىرىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىغا قارىدەپ: «زۇڭلى، سىزگە دەيدىغان بىر گەپ بار ئىدى» دەپ توۋلاپتۇ. ئەسلىدە ئۇنىڭ ئېرى سىرتتا ئىشلەپ، 2000 يۈەن ئەتراپىدىكى ئىش ھەققىنى ئالالماي، بىر يىل ئۈچ ئاي مابەينىدە دەۋا قىلىپ ئاقتۇرالمى كەلگەن ئىكەن. نەتىجىدە، ئىش ھەققى شۇ كۈنى ئاخشىدە. مىلا ئايالنىڭ قولىغا تېگىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى ئاڭلىغان بىر توپ دېھقان ھېلىقى ئايالنى ئىزدەپ، ئالالمىغان پۇلىنى ئېلىپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ئايال: «مەندە ئۇنداق كۈچ يوق، پۇلۇمنى زۇڭلى ئېلىپ بەردى» دەپتۇ. بىر دېھقاننىڭ بىر يىلدىن ئارتۇق قاتراپ سورالمىغان دەۋاسى، زۇڭلىنىڭ بىر ئېغىز گېپى بىلەن ھەل بولدى.

غان. مانا بۇ خاتا ھالدا يامراپ كەتكەن قانۇن بىلەن ھوقۇقنىڭ كۈچ سېلىشتۇرۇشىدىكى ھوقۇقنىڭ رولى. زۇڭلى ۋېن جىياۋ تەكىتلىگەن «قەدىر - قىممەت» قانداق بولغاندا تولۇق ئەمەلگە ئاشىدۇ؟ بۇ يەنىلا جۇڭگودىكى كۆپ ساندىكى ئاممىنىڭ ساداسى.

بۇنىڭغا جاۋاب بېرىش ھازىرقى تېمىمىز ئەمەس، لېكىن ئادەم - دىكى قەدىر - قىممەت مەسىلىسى بىرلا قانۇن ساھەسىگە ئەمەس، بەلكى جەمئىيەتنىڭ بارلىق چوڭ - كىچىك ساھەسىگە بېرىپ تۇرىشىدۇ. ئەمما قەدىر - قىممەت تۇيغۇسى ئالدى بىلەن شەخسنىڭ ئۆزىدە بولۇشى، شەخستە ئۆز قەدىر - قىممىتىنى قوغدايدىغان ئالاقىسى، قەدىر - قىممەت ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان جاسارەت بولۇشى كېرەك بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە شەخسنىڭ ئۆز قەدىر - قىممىتىنى قوغدايدىغان قانۇنىي يوللار ھەر ۋاقىت ئۈچۈن بولۇشى، ئايرىم ھوقۇق سەرخىللىرىنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلغان بولۇشى كېرەك. قانۇن بەرگەن قەدىر - قىممەت ھەربىر شەخسنىڭ ئاخلىق پائالىيىتىدىكى دەرىجىسىدە ئىشقا ئاشۇرۇلماي، قانداقتۇر مەلۇم كىشىلەرنىڭ «دىيانىتى»گە بېقىندۇرۇپ قويۇلسا، جەمئىيەت قەدىر - قىممەت ۋە قابىلىيەتنىڭ دەپنىگاھىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. كىشىلەرنىڭ مۇشۇنداق بىر ئىجتىمائىي مەنزىرىگە تەبىئىي بىر كۆنۈكۈش بىلەن قاراپ تۇرۇشى نەدىن كەلگەن؟ ئەلۋەتتە، مەدەنىيەتتىن كەلگەن دەپ مەي تۇرالمىمىز.

ئادەتتە، ھەر يىلى ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانى مەزگىلىدە ھەممىمىز ئوخشاش پاتپاراق بولۇپ كېتىمىز. مەن ئىمتىھان نەتىجىسى تېخى ئېنىق بولمىغان بىر تۈركۈم بالىنىڭ ئارزۇ تولدۇرۇش مەسىلىسىگە تېخى بولۇپ قالغىنىمەن. يۇرتداشلار، ئۇرۇق - تۇغقانلار، تونۇشلار، دوست - بۇرادەرلەر زورمۇزور سېلىنىدۇ. پىرىنسىپ بولمىغاچقا، ئارزۇسى ياكى نەتىجىسى ئۈدۈل كەلمىگەن پەرزەنتلەرنىڭ يۈز - خاتىرى، ئادەمگەرچىلىك، مۇناسىۋەت ئارقىلىق ئالىي مەكتەپ - لەرگە كىرىشنىڭ قىغغىر يوللىرى ھاۋالە قىلىنىدۇ. جاۋابەن

ئۇلارغا مۇنداق دەدىم:

— ئۇنى - بۇنى يېزىپ جامائەتكە يۈزلەندۈرۈپ تۇرغاچقا، بەزد-
لەر مېنى ئاز - تولا ھۆرمەت قىلىدۇ. لېكىن مەن ئەمەلىي ھۆر-
مەتنىڭ قانچىلىك بولىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن، بەك بولسا بىر قې-
تىملىق داستىخانغا ئەرزىمەن. مەن نان قايغۇسىدىكى ئادەملەرگە
گەپ بېرەلەيمەن، نەپ بېرەلمەيمەن. ئىشخانلاردىكى ئورۇندۇق سا-
ھىبلىرىغا ھېچقانداق ئەمەلىي پايدا بەرگەنمەن يوق. شۇڭا، كىشى-
لەر گەپ بىلەن يۈزۈمنى قىلىدۇ. مېنىڭ يۈزۈم بىرەر ئادەمنى بە-
رەر ئورۇنغا تىقىشقا يەتمەيدۇ. سىلەرگە قىلىپ بەرگۈدەك بۇغداي
سۆزۈم بار، لېكىن بۇغداي نېنىم يوق. شۇڭا مەندىن قورسىقىڭلار
تويمايدۇ.

كىشىلەرنىڭ ئۆز ھەق - ھوقۇقلىرىنى ئۇنتۇشقان ھالدا بو-
سۇغىلاردا قاتراپ يۈرۈشى، بۇ يەردىكى پۇقرالىقنىڭ تۈزۈك تەرىپ-
ىيە ئاساسى ۋە تۈزۈم كاپالىتىگە ئىگە ئەمەسلىكىنى ئاشكارىلاپ
قويدى. كىشىلەرنىڭ پىرىنسىپ ياكى قائىدە - تۈزۈمدىن چەتنىگەن
غەيرىي يوللار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئىتىنى قولغا كەلتۈرۈشكە
ئورۇنۇشى يۈز ۋە ئادەمگەرچىلىكى دەستەك قىلىشنى يوللۇق بە-
لىشتەك غەيرىي قانۇنىي ئىجتىمائىي سىستېمىنى ئەسلىتىپ قويدى.

مائاشلىق بولۇش كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا تۇرمۇشنىڭ ئەڭ خاتىر-
جەم، بىخەتەر يولى بولۇپ كەلدى. بۇ يەنىلا ئۇزۇن داۋام قىلىپ
كەلگەن رېئال ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ كىشىلەرنىڭ مېڭىسىدىكى
ئىنكاسى. پۈتكۈل ئەقىدىسى، زېھنى، جىسمانىي كۈچى، ۋاقتى، ئا-
دىمىيلىك مىزانى قاتارلىقلارنى مائاشقا بەخشەندە قىلىۋەتكەن ئا-
دەملەرنىڭ بايلىق ۋە يېڭىلىق يارىتىش ئىقتىدارى بولمىسىمۇ،
ماددىي مۇنقەرزلىكنىڭ جىددىي قۇتقۇزۇش سىزىقىغا دەسسەمەي
كېلىشى، ئۇلارنى مەۋجۇت تۈزۈمنىڭ ئەۋزەللىكىدىن بىخەتەر پاي-
دىلانغان تەلپىلىكلەر قاتارىدا كۆرسەتتى. ئۆز ئالدىغا ئايرىم ئىگە-

لىك تىكلەش، ئىجتىمائىي كۈچلەرنى يۆلەش ۋە رىغبەتلەندۈرۈش تەشەببۇسلىرى دائىم ياكراپ تۇرسىمۇ، كىشىلەر يەنىلا ھۆكۈمەت - نىڭ مائاش دەپتىرىدىن ئورۇن ئېلىشنى ئەڭ قىينالماي ياشاش ئۇسۇلى دەپ قارايتتى. ئىمتىھان ئەنە شۇ «ئىمتىياز»غا ئېرىشىش - نىڭ بىردىنبىر پۇرسىتى بولۇپ قالدى.

بىر ئادەمنىڭ تەقدىرى ئاشۇ بىر قېتىملىق ئىمتىھاندىن ئۆ - تۈشكە باغلىق بويىچە بولىدى. بىر ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ تەلىم - تەربىيە - دىكى نەتىجىسى قانچىلىك ئوقۇغۇچىنىڭ ئالىي مەكتەپكە ئۆتۈشى ئۆلچەندى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، مائارىپ مەسئۇللىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئالىي مەكتەپ ئىمتىھاندىن ئۆتكەنلەرنىڭ سانىدىكى كۆپلۈككە بولغان مەسئۇلىيەت بولۇپ، گويا توخۇ فېرمىسىنىڭ غوجايىنى چۈجىلەرنى ئەڭ تېز ۋە ئەڭ كۆپ ئەي قىلسا جىق نەپكە ئېرىشكەندەك بىر ھالەتنى يادىمىزغا سالغۇدۇ. مائارىپ ئاتا - ئا - نىلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، نان ئۈچۈن بولغان كۈرەشتە بالىلىرىغا ئىمكانقەدەر يۇمشاق نان يەيدىغان پۇرسەتنى كەلتۈرۈپ بېرىش، ھېچبولمىغاندا، قاتتىق - قۇرۇق ناننى قولغا كەلتۈرۈش تىرىش - چانلىقىدىن باشقا نەرسە ئەمەس بولۇپ قالدى. بالىلار ئۈچۈن ئېيت - قاندا، جەمئىيەت ۋە ئاتا - ئانىلارنىڭ ئىرادىسىنى ئۈن - تىنىسىز قوبۇل قىلىپ، ئەنە شۇ ئىرادىنى ئۆز ۋۇجۇدىدا ئەكس ئەتتۈرۈپ «ياخشى» بولۇشتىن ئىبارەت بولۇپ قالدى. مانا بۇ، تېگى - تەك - تىدىن ئېيتقاندا سۈيىئىستېمالچىلىق (پايدىلىنىش ۋە نەپ ئې - لىش) مائارىپى بولۇپ، سۈيىئىستېمالچىلىقنىڭ ئىنتايىن چاكنى بىر تۈرى ھېسابلىنىشقا تېگىشلىك. بۇنىڭدا ھېچقانداق ئالىيچاناب مەقسەت يوق، تۈزۈك غايىۋى مەزمۇن يوق، كەلگۈسىگە بولغان ئى - شەنچ ۋە مەسئۇلىيەت يوق، پەقەت جان بېقىشقا بولغان ئەسەبىي يېپىشقا قىلىق روھىي ھالىتى بار. بەزىلەر بۇ مائارىپنى «ئىمتىھان مائارىپى» دەيدى. بۇ بىرقەدەر سىپايە تۈسكە ئىگە سۈپەت بولغان، يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، بۇ خېلى كۆپ ساندىكى ئاۋام ئۈچۈن

جان بېقىش مائارىپى بولۇپ قالغان. بەزىلەرنىڭ «جان بېقىش ياخ-شى»، «جان بېقىش سۈپەت»، «جان بېقىش مۇۋەپپەقىيەت»، «جان بېقىش مەسئۇلىيەت» دېيىشى، كونكرېت شارائىتتىكى تەخىرىسز-لىك ۋە رېئاللىقنى چىقىش قىلغان. بىر قارىسام ئۇ، مائارىپنىڭ مەقسىتىنى چاكىنملاشتۇرۇش بولۇپ كۆرۈنىدۇ. بىر قارىسا ئۇ، مائارىپنىڭ مەقسىتىدىكى يەرلىك ئەمەلىيلىك بولۇپ كۆرۈنىدۇ. چۈنكى، جان بېقىش ئالىيجاناب تۆھپە يارىتىشتىن مۇھىم. جان بېقىش تەقەززاسىدىن ھالقىغاندىلا نوبېل مۇكاپاتى ئېلىشنى ئوي-لىغىلى بولىدۇ.

ھازىرغا قەدەر سەرسانە ئوقۇغۇچى (一流学生) نېمە بىلەن ئۆلچەندى؟ ئەمەلىيەتتىن ئالغاندا، سەردانە ئىمتىھان بەرگۈچى سەردانە ئوقۇغۇچى بولۇپ ھېسابلاندى. بۇلار مەكتەپلەرنىڭ ئۆز ئۈستۈنلۈكىنى نامايان قىلىشتىكى كوزىرى بولدى، ئۇلار ھەر خىل ئېتىبار ۋە بەھرىمەنلىككە ئېرىشتى، نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەر-نىڭ نەزىرىگە ئېلىندى. كىشىلەر نەزەرىيە جەھەتتىن سەردانە ئو-قۇغۇچىنى نوقۇل پەن ۋە ئىمتىھان نەتىجىسى بىلەن ئۆلچەپ قويد-ماسلىقنى تەشەببۇس قىلىش، ئەمەلىيەتتە بۇ تەشەببۇسقا ئەمەل قىلىنمىدى.

«ئامېرىكىدىكى ساپا مائارىپى»، «ئامېرىكىدىكى ئويۇن مائارىپى»، «ئامېرىكىدىكى تىرىكچىلىك مائارىپى»، «ئامېرىكىدىكى ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانى» دېگەندەك كىتابلارنىڭ مۇئەللىپى، مائارىپشۇناس خۇاڭ چۈەنيۇ (黄全愈) ئەپەندى خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلغاندا، ئەلىۋلئەلارنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمىنى تاللىماي قويغانلىقىنى ئېيتىدۇ. چۈنكى، ئۇلار-نىڭ نەزىرىدە ئەلىۋلئەلارنىڭ چوقۇم سۈپەتلىك ئوقۇغۇچى بولۇپ كېتىشى ناتايىن ئىكەن. خۇاڭ ئەپەندىنىڭ قارىشىچە، سەردانە ئىمتىھان بەرگۈچىلەرنىڭ ئىچىدە سەردانە ئوقۇغۇچىلار بولۇشى مۇمكىن.

كەن، ئەمما سەردانە ئىمتىھان بەرگۈچىلەرنىڭ ئىچىدە سەردانە ئو-
قۇغۇچى بولۇپ كېتىشى ناتايىن.

خارۋارد ئۈنۈمۈپرسىتېتى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئالىي مەكتەپ ئىمتە-
ھان نەتىجىسىدىن باشقا، بىرقانچە نۇقتا بويىچە كۆزىتىدىكەن.
بىرى، مەزكۇر ئوقۇغۇچىنىڭ خۇسۇسىي ئەھۋالى، ئوتتۇرا
مەكتەپتىكى ئوقۇش ئەھۋالى، ئائىلە ئەھۋالى قاتارلىقلار.

يەنە بىرى، دەرىستىن سىرتقى ئەھۋال، بۇنىڭ دائىرىسى:

1. ئىلىم پائالىيىتى: ئىلىم ۋەكىللىرى ئەترىتى، ماتېماتىكا
ئەترىتى، مۇنازىرە ئەترىتى، ھەر خىل ئولمپىك مۇسابىقىسى ئەت-
رىتى، تەتقىقات ئەترىتى، ماقالە يېزىش كۇرۇتۇكى، ئىختىرا كۇ-
رۇتۇكى... قاتارلىق پائالىيەتلەرگە قاتناشقانمۇ - يوق؟

بۇ ئارقىلىق ئۆگىنىش قۇرتلىرى ئايرىپ چىقىلىدىكەن. دەرس
بىلەنلا بولۇپ، قالغان ئىشلار بىلەن كارى يوقلار «كىچىك قۇرت»
ھېسابلىنىدىكەن. دەرس بىلەن كارى بولماي، ھە دېسلا پائالىيەت
بىلەن بولۇپ كەتكەنلەر «چوڭ قۇرت» ھېسابلىنىدىكەن. ھەر ئىككى
«قۇرت» تاللىنىش دائىرىسىدىن چىقىرىۋېتىلىدىكەن.

2. دەرىستىن سىرتقى پائالىيەت: بۇنىڭدا ھەر خىل تەنتەربىيە
پائالىيىتى كۆزدە تۇتۇلىدىكەن؛ بۇ جەھەتتىكى ئاكتىپلار ئالاھىدە
نەزەرگە ئېلىنىدىكەن.

3. ئىجتىمائىي پائالىيەت: ئەدەبىيات ۋە سەنئەت، ساخاۋەت،
پىدائىيلىق كەبىي ھەر خىل پائالىيەتنىڭ تەشكىللىگۈچىسىمۇ-
ئەمەسمۇ؟

4. ئىشلەش تەجرىبىسى: جەمئىيەتتە بىكار ۋاقىتلىرىدا ئىشلەپ
ئاز - تولا پۇل توپلاپ ئۆزىنىڭ بىر قىسىم خىراجىتىنى قامدىيما-
لىغانمۇ - يوق؟ بۇ يەردىكى ئىش ھەقسىز بولغان بولسا نەزەرگە
ئېلىنمايدىكەن.

خارۋاردنىڭ يۇقىرىقىدىن باشقا كۆزىتىش جەدۋەللىرىمۇ بار بو-

لۇپ، ئوقۇغۇچىنى ئۈنۈپرسال نۇقتىدىن ئويىپكىتىپ ئىگىلەشكە، ھەقىقىي ياخشى ئوقۇغۇچىنى تاللاپ چىقىشقا كاپالەتلىك قىلىدۇ. كەن.

خارۋاد ئۈنۈپرسىتەتتى نامرات ئائىلىلەرنىڭ بالىلىرىغا ئالا- ھىدە قىزىقىدىكەن. ھاللىق ئائىلىدىن كېلىپ چىققان ئوقۇغۇچى بىلەن نامرات ئائىلىدىن كېلىپ چىققان ئوقۇغۇچىنىڭ ئىمتىھان نەتىجىسى باراۋەر كېلىپ قالغان شەرت ئاستىدا، نامرات ئائىلىدىن كەلگەن ئوقۇغۇچى ئالدى بىلەن تاللىنىدىكەن. چۈنكى، نامرات شارائىتتا تۇرۇپ ياخشى نەتىجە قازانغان بالىلاردىكى يوشۇرۇن ئىقتىدار تېخىمۇ زور بولىدىكەن.

زادى ئىمتىھان بىر ئادەمنىڭ ئىقتىدارغا مۇتلەق دىياگنوز قويالامدۇ؟ ئىمتىھان سوئالىنى چىقارغانلارنىڭ پارسەت ئۆلچىمى ئىمتىھان بەرگۈچىلەرگە مۇتلەق ھۆكۈمرانلىق قىلسا ئەقىلگە مۇۋاپىق بولامدۇ؟ ئىمتىھاننىڭ مەقسىتى ئادەم تەربىيەلەشمۇ ياكى ئادەم شاللاشمۇ؟ خۇاڭ چۈەنيۇ ئەپەندى جۇڭگودىكى ئىمتىھانلار بىلەن ئامېرىكىدىكى ئىمتىھانلارنى سېلىشتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ:

«جۇڭگو مەكتەپلىرىنىڭ ئىمتىھان ئېلىشىدىكى مەقسىتى مەسىلە بايقاپ ئادەم شاللاش، ئامېرىكا مەكتەپلىرىدىكى ئىمتىھاننىڭ مەقسىتى مەسىلە بايقاپ، مەسىلىلەرنى ئۆزگەرتىش» («ئامېرىكىدا ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانى»، بېيجىڭ ئۈنۈپرسىتەتتى نەشرىياتى، 2003 - يىلى). خۇاڭ ئەپەندى جۇڭگو ما ئارىپىدىكى ئىمتىھانلارنى مۇنداق بىر ھېكايە ئارقىلىق ئوبرازلىق سۈرەتلەيدۇ.

پادىشاھ ئوردىغا ساھىبجامال تاللىماقچى بوپتۇ. بىر ئائىلىنىڭ بەش قىزى بولۇپ، ھەممىسىنىڭ ئوردىغا تاللىنىپ كىرگۈسى بار ئىكەن. لېكىن بىر ئائىلىدىن پەقەت بىرلا نامزات تاللىنىشى كېرەك ئىكەن.

قىزلارنىڭ ئاتا - ئانىسى مەسلىھەتلىشىپ، بەش قىزغا ئادىل -

باراۋەر پۇرسەت بەرمەكچى بولپتۇ ۋە قىزلىرىغا ئوخشاشلا ئۈچ يىل تەييارلىق ۋاقتى ۋە مىڭ تەڭگىدىن پۇل بېرىپتۇ. ئاندىن قىزلار - نىڭ ھامما ۋە يەڭگىلىرىدىن ساھىبجامال تاللاش كومىسسسىيەسى قۇرۇلۇپتۇ. ئىمتىھاننىڭ ئادىل بولۇشى ئۈچۈن بېرىلگەن نومۇرنى نەق مەيداندا ئاشكارا كۆرسىتىشنى بېكىتىپتۇ. كىمىنىڭ نومۇرى يۇقىرى بولسا، شۇ ئوردىنىڭ ساھىبجامال تاللاش مۇسابىقىسىگە قاتناشسا بولىدىكەن.

شۇنىڭ بىلەن بەش قىز ھامما ۋە يەڭگىلىرىنىڭ يۇقىرى باھا - سىنى قولغا كەلتۈرۈشنىڭ ئېھتىياجىگە چۈشۈپتۇ. ھەممە ئايال ئۆزىنى چىرايلىق دەپ ئويلايدۇ، ئەلۋەتتە، ھامما ۋە يەڭگىلىرىمۇ مۇشۇنداق.

قىزلاردىن بىرى چوڭ ھاممىسىغا تەقلىد قىلىپ پۇتىنى كى - چىك قىلىپ بوغۇپتۇ، يەنە بىرى ئىككىنچى ھاممىسىنى دوراپ بې - لىنى قورۇپتۇ. بىرى قاش چەكسە، يەنە بىرى كۆكسىنى يوغىنى - تىپتۇ، يەنە بىرى بولسا ئامبىرىكىدىن كىرگۈزۈلگەن لازېر نۇرلۇق ماشىنىدا قوش قاپاق قىلدۇرۇپتۇ.

ئاخىرىدا، ئۈچىنچى قىز غەلبە قىپتۇ. چۈنكى، ئۇ ھامما ۋە يەڭگىلىرىنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ ئوبرازىنى ئۆزىدە شۇنداق مۇ - جەسسەم قىپتۇكى، ھەتتا ئاتا - ئانىسىمۇ ئۇ قىزنى تونۇيالماي قاپتۇ. قىزدا كىچىك پۇت، ئىنچىكە بەل، تولغان مەيدە، قەلەم قاش، بىراق، لازېر نۇرلۇق ئاپپارات قاپاقنى بۇزۇپ قويغانىكەن. بۇغۇ بىر ئويدۇرما ھېكايە، ئەمما ئۇنىڭدا ئىمتىھاننىڭ ماھى - يىتىگە ياتىدىغان چىنىق بار. مۇشۇ چىنىق مەزكۇر ھېكايىنى جەلپكارلىققا ئىگە قىلغان. بۇ يەردىكى «ئادىل» ئىمتىھان نېمىنى تەلپ قىلغان؟

ئادەم ئىمتىھاننى دەپ ئۆزىگە ئۆزى ئوخشىماي قالغان، ئۆز قا - بىلىپتىنى يوشۇرۇپ دورامچى بولۇپ قالغان ۋە دورامچى (تەق -

لىدىچى) بولغانسېرى ئىمتىھاندىن ئۆتكەن. بۇ ھېكايە كۆز ئالدىم-
دىكى كۆپلىگەن ئەدەبىيات ئاسپىرانتىنى ئېسىمگە سالدى: ئۇلار
ئىنگىلىزچە، خەنزۇچە ۋە كەسپىي ئىمتىھانلاردىن ئۆتكەن، لېكىن
ئەدەبىياتنى سۆيىدىغان ئادەمگە ئوخشىمايدۇ. يۈرىكى بىلەن ئەدەب-
يات ئىككى يەردە.

ھەرقانداق مائارىپ تۈزۈلمىسىدە ئىمتىھان بىر ۋاستە، ھەر-
گىزمۇ مەقسەت ئەمەس. لېكىن ئىمتىھان بىزدە مائارىپ ۋە مەمۇ-
رىيەت بىيۇروكراتلىرىنىڭ ئادەم باشقۇرۇشتىكى سېھىر بازىلىقىغا
ئوخشاپ قالدى. مەلۇم مەنىدە، ئىمتىھان نەپسانىيەتنىڭ سىپايە يې-
يىلغان تورىغا بەكرەك ئوخشاپ قالدى. ئايىغى چىقماس تۈرلۈك تە-
لەپنىڭ بېسىمىدا نېمە قىلىشنى بىلمىگەن ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇ-
غۇچى ئۇن - تىنسىز ماسلىشىش، ھەرىكەت ۋە پىكىردىكى ئىجا-
دىيلىق، خاسلىقتىن ۋاز كېچىشنى ئاقىلانە يول سۈپىتىدە تال-
لىۋالدى. مۇستەقىل پىكىر ئاۋرىچىلىك ئېلىپ كەلسە ۋە بۇ ئاۋا-
رىچىلىكنىڭ ئاخىرلىشىشىدىن ئۈمىد ئۈزۈلسە، سۈكۈت ئىككىن-
چى خىل تاللاشقا ئايلىنىدۇ. ۋاھالەنكى، بۇنداق سۈكۈت ئادەمنىڭ
مېڭىسىدىن تارتىپ يۈرىكىگىچە ھەممە نېمىسىنى چىرىتىۋېتىدۇ.

ئەنگىلىيەلىك ماتېماتىك ۋە پەيلاسوپ ۋايتىخىد
(A. N. Whitehead) «مائارىپ بىلىمنى قانداق ئىشلىتىشنى ئۆ-
گىتىش سەنئىتىدۇر» دەيدۇ. ئېينىشتەين: «مەكتەپلەرنىڭ مەق-
سىتى مۇستەقىل پائالىيەت قىلالايدىغان ۋە مۇستەقىل ئويلىيالايد-
دىغان ئادەملەرنى تەربىيەلەش» دەيدۇ. بىلىم ۋە ئىجادىيەت جەھەتتە
بىزگە ئۈلگە بولالايدىغان يۇقىرىقى دۇنياۋى شۆھرەتلىك ئىككى ئا-
لىمنىڭ سۆزلىرىدىن مۇنداق بىر پىكىرنى قۇراشتۇرالايمىز:

نوقۇل تەييار بىلىمنى ئۆگىتىپ، ئىشلىتىشنى ئۆگەتمىگەن
مائارىپ بىلىمدىن ئىبارەت سۈپىتى چىرايلىق نەرسە ئارقىلىق تە-
پەككۈرنى كىشەنلەيدۇ. ھە دەپسلا باشقىلارنىڭ بىلىمىنى ئۆگىد-

نىپ، مۇستەقىل پىكىر قىلماسلىق كىشىنى دۆلتلەشتۈرىدۇ. ئۇ - زىنىڭ ئىجتىمائىي تەڭپۇڭلۇقى ۋە مەدەنىيەت خاسلىقىنى قولدىن بېرىش بەدىلىگە باشقىلاردىن ئۆگىنىش ساق چىشىنى قومۇرۇۋې - تىپ، ئالتۇن چىش سالغاندەك بىر ئىش. شۇڭا، يېڭى ئۆگەنگەن بىلىملەر شەخسنىڭ خاسلىقى، ئەجدادلار ياراتقان بىلىملەر بىلەن بىردەك بولۇشى، ئىنساننىڭ غۇرۇر - ئىززىتىنى شەرت قىلغان ئەركىن تاللاش ۋە بەخت قارشىغا زىت بولماسلىقى كېرەك.

ئامېرىكا مائارىپ روھىنىڭ پېشوالىرىدىن بىرى جون دېۋېي (John Dewey) مۇنداق بىر گەپنى قىلغان: «بىر ئادەمنىڭ دۆت، ھاماقەت ۋە كەم ئەقىل بولۇپ قېلىشىدىكى سەۋەب شۇكى، ئۇ ئا - دەم ئۆز ھەرىكىتىنىڭ مەقسىتى ۋە كېيىنكى نەتىجىسىنى بىلمە - گەن». «زورلاپ تېڭىلغان مەقسەتنىڭ چاتىقى چوڭقۇر سەۋەبلەرگە ئىگە، — دەيدۇ دېۋېي يەنە بىر يەردە، — ئوقۇتقۇچى مەقسەتنى يۈ - قىرىدىن قوبۇل قىلىدۇ، يۇقىرى بۇ مەقسەتنى ئۆزىدىن يۇقىرى ئورگاندىن قوبۇل قىلغان. ئوقۇتقۇچى ئۇ مەقسەتنى ئوقۇغۇچىلارغا تاشىدۇ. نەتىجىدە، ئالدى بىلەن ئوقۇتقۇچىنىڭ پاراسىتى تۇرمۇز - لىنىدۇ. ئوقۇتقۇچى مۇپەتتىشلەر، دەرسلىك كىتاب، مېتود ۋە ئال - دىنئالا بېكىتىلگەن ئوقۇتۇش ھەم پروگراممىلىرىنىڭ چەكلى - مىسىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيەسىنى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىدىيەسى ۋە دەرسلىك بىلەن باغلاشقا ئامالسىز قالىدۇ» (دېۋېي: «دېموكراتىيە، تەجرىبە، مائارىپ»، شاڭخەي خەلق نەشرىياتى، 2009 - يىلى).

تۇرمۇشتىكى غوجايىنلىقنىڭ بىر شەرتى، بىر ئادەم ئۆز ھەرد - كىتىنىڭ مەقسىتىنى ئۆزى بەلگىلىشى كېرەك، ئاندىن ئۇ ئادەم - شۇ مەقسەت يولىدا ئاكتىپ ۋە قىزغىن بولىدۇ. مائارىپتىن ئىبا - رەت ئىستىقبال ئىشىدا مەقسەتنى بەلگىلەش تېخىمۇ ئەمەلىي ۋە ئاقىلانە بولۇشى كېرەك بولىدۇ. مەقسىتىنى ئۆزى بېكىتەلمىگەن

مائارىپ تۈيۈق يولغا ماڭغان مائارىپ، ئۆزىنىڭ ئوقۇشىدىكى مەق-
سىتىنى بىلىمگەن ئوقۇغۇچى گالۋاڭ ئوقۇغۇچى، ئۆزىنىڭ ئوقۇ-
تۇشتىكى مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن ئوقۇتقۇچى كىتاب قالاپ ئۇ-
ماچ ئەتكەن قورساق بەندىسىدۇر.

ئارىدا مەن ئۈرۈمچى شەھىرى 23 - ئوتتۇرا مەكتەپ مۇدىرىد-
تىنىڭ تەكلىپى بىلەن ئوقۇش پۈتكۈزۈش ئالدىدا تۇرغان تولۇق
ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا نۇتۇق سۆزلەپ قالدىم ۋە نۇتۇ-
قۇمنى مۇنداق بىر ھېكايىدىن باشلىدىم:

بىر ئامېرىكىلىق، بىر فىرانسىيەلىك ۋە بىر يەھۇدىي ئۈچ
يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىپ، تۈرمىگە تاشلىنىپتۇ.
تۈرمە دائىرىلىرى بۇ ئۈچ جىنايەتچىگە: «ھەربىرىڭلارنىڭ بىردىن
تەلپىڭلارنى قاندۇرۇشقا بولىدۇ» دەپتۇ. ئامېرىكىلىق تاماكاغا
ئامراق ئىكەن، تاماكا تەلەپ قىپتۇ، ئۇنىڭغا ئۈچ يەشك تاماكا بې-
رىلىپتۇ. فىرانسىيەلىك روماننىڭ بولغاچقا، چىرايلىق بىر ئايال-
نىڭ ھەمراھ بولۇشىنى تەلەپ قىپتۇ. يەھۇدىي بولسا تېلېفون تە-
لەپ قىپتۇ.

ئۈچ يىلدىن كېيىن ئامېرىكىلىق تۈرمىدىن چىقىپتۇ. ئۇ، تا-
ماكسىنى چىشلەپ تۇرۇپ «چاقماق، چاقماق!» دەپ توۋلاپتۇ. ئەس-
لىدە ئۇ چاقمىقىنى ئۇنتۇپ قالغانىكەن.

كەينىدىن فىرانسىيەلىك تۈرمىدىن چىقىپتۇ، ئۇنىڭ قۇچىقىدا
بىر بالا، گۈزەل ئايالنىڭ قۇچىقىدا بىر بالا بولۇپ، ئايالى ئۇ-
چىنچى بالغا قورساق كۆتۈرۈپ بولغانىكەن. فىرانسىيەلىك ئۈچ
بالىنى چوڭ قىلىشنىڭ غېمىنى يېيىشكە باشلاپتۇ.

ئاخىرىدا يەھۇدىي تۈرمىدىن چىقىپتۇ. ئۇ، تۈرمە باشلىقىنىڭ
قولىنى چىڭ سىقىپ: «تېلېفون بەرگىنىڭىزگە رەھمەت. ئۈچ
يىلدىن بېرى سىرت بىلەن ئالاقەم ئۈزۈلۈپ قالمىغاچقا، تىجارىد-
تىممۇ توختاپ قالدىم، پايدام % 200 ئۆستى. سىز ماڭا ئالىي

يىكاپتىن بىرنى تەقدىم قىلغان بولىدىمىز. « ھېكايە ئەنە شۇنداق ئاخىرلىشىدۇ. مەن ئوقۇغۇچىلاردىن: «سە - لەرچە كىم توغرا قىلغان؟» دەپ سورىدىم. ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپىنچىسى يەھۇدىيىنىڭ قىلغىنىنى توغرا دېدى.

مەن ئېيتتىمكى، بۇ بىر قىممەت قاراش مەسىلىسى. ھەرقانداق بىر قىممەت قاراشنىڭ چوڭقۇر ئىجتىمائىي يىلتىزى بولىدۇ. ئا - مېرىكىلىق پاراۋان جەمئىيەتنىڭ پۇقراسى بولغاچقا، ھاياتىنىڭ كەلگۈسى توغرىسىدا ئارتۇق تەشۋىشتە بولمىغان، شۇڭا بۈگۈننى چوڭ بىلگەن. فىرانسىيەلىكمۇ شۇنداق، ئۇمۇ ئۆز خاھىشى بويىچە تاللىغان.

مەن بالىلاردىن سورىدىم: «پەرزەنتلىك بولۇش فىرانسىيەلىك - نىڭ نەتىجىسى ئەمەسمۇ؟» بالىلار فىرانسىيەلىكنىڭ نەتىجىسىدە - مۇ ئېتىراپ قىلدى. يەھۇدىي ئۇزۇن يىللىق ۋەتەنسىزلىكنىڭ دە - دىدە سودىغا تايانمىسا بولمايدىغان بولغان. مەن بالىلارغا ئېيتتىم - كى، ئۆمۈردىكى نەتىجە قازىنىشنىڭ ئۆلچىمى سان - ساناقسىز بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، بىراۋنىڭ ئۆلچىمى يەنە بىرىگە ئۆلچەم بولالمايدۇ، مۇۋەپپەقىيەتتە ھۆكۈمران ئۆلچەم يوق. مۇبادا بىرىڭلار ئالىم، بىرىڭلار ئادۋوكات، بىرىڭلار دېھقان، بىرىڭلار ھۈنەرۋەن، بىرىڭلار كارخانىچى بولمەن؛ بىرىڭلار بىر ياخشى ئائىلە ئايالى بولمەن دېسەڭلارمۇ پىكرىم يوق. بۇلارنىڭ ھەممىسى غايە، بۇلار - نىڭ ھەممىسىدە ھالال ياشىغىلى بولىدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسىدە مۇۋەپپەقىيەت قازانغىلى بولىدۇ. مەن پەقەت بىر نەرسىگە قوشۇل - مايمەن: ئەقىللىقلار ۋە تېنىڭلار ساق تۇرۇپ خەقتىن تىلەپ يېيىش ۋە ئۇلارنىڭ قولىغا قاراشلىق بولۇپ قېلىش.

ئارىدا بىر قىز ئوقۇغۇچى قول كۆتۈردى، سۆزلىشىگە ئىجازەت بەردىم:

— كەلگۈسىدە بىر خۇسۇسىي ئالىي مەكتەپ ئاچقۇم بار، سىز -
نىڭچە قانداق بولار؟

— ئۆزىڭىز دېلىغۇل بولمىسىڭىزلا، كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئە -
مەس، — دېدىم مەن.

بىر ئوغۇل بالا قول كۆتۈردى:

— مەن سىياسىيون بولالامدەم؟

— سىياسىيون سىياسىيون بولۇشنى باشقىلاردىن سوراڭ ئول -
تۇرمايدۇ، بەلكى ئۆز غايىسى ۋە ئىرادىسى بويىچە كىشىلەرنى ئې -
تىراپ قىلدۇرىدۇ.

يەنە بىر قىز ئوقۇغۇچى قول كۆتۈردى:

— سىزنىڭچە، ئائىلە ئايالى بولۇش يارامسىزلىقمۇ؟

— ئېرىگە ئاندىك مېھرىبان، پەرزەنتلىرىگە لايىقەتلىك ئوقۇت -
قۇچىدەك مەسئۇلىيەتچان ئائىلە ئايالى بولۇش شۇ قەدەر شەرەپ -
لىكىكى، ئۇنىڭ تۆھپىسى ھەرقانداق ئۇلۇغ ئىنساننىڭكىدىن قې -
لىشىمايدۇ.

ئوقۇغۇچىلار چاۋاك چالدى. ئۇلار قىزغىن كەيپىيات ئىچىدە
ئەركىن ۋە سەمىمىي پاراڭلىشىشنىڭ لەززىتىنى تېتىغانىدى.

ئالىي مەكتەپتە ئوقۇش بەختىنىڭ ئاچقۇچىنى قولغا ئالغانلىق
بىلەن تەڭ ئەمەس. مېنىڭ نۇرغۇن سودىگەر ۋە ھۈنەرۋەن دوستۇم
بار، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي كۈچى مەندىن كۆپ ئۈستۈن. ئۇلار ئۆز
تۇرمۇشىنى ئۆز ئېتىقادى، غايىسى ۋە ئىنتىلىشىلىرى بىلەن ھالال
ئۆتكۈزۈۋاتىدۇ. ئۆيىدە ئولتۇرغان ئاياللىرىنىڭ كۆڭۈل يارىسى
خىزمەتتىكىلەرنىڭ كۆڭۈل يارىسىدىن ئېغىر ئەمەس. ئۇلار ئالىي
مەكتەپتە ئوقۇمىغان بولسىمۇ، ئىگىلىك يارىتىش، مۇكەممەل بىر ئا -
ئىلىنى نورمال باشقۇرۇش، ھەتتا جەمئىيەتكە ساخاۋەت قولىنى سۇ -
نۇش لايىقەتلىنى ھازىرلىغان. ئۇلار بىرقانچە بالىسىنى نورمال ئوقۇ -
تۇۋاتىدۇ. بەزىلىرى بالىلىرىنى ئالاھىدە ئارزۇ - ئارمان بىلەن چەت

ئەللەرگە چىقىرىۋاتىدۇ.

ئەمەلىيەتتەن يىراق، ئادەم كۆلدۈرلىتىدىغان بىلىملەرنى ئۆزىگە كىلىپ دەيدە بىلىك دىپلوم ئالغاندىن كۆرە بىر - ئىككى ھۈنەرنى پۇختا ئۆگەنگەن ياخشىراق. ھۈنەر ئۆگىنىش ھېلىقى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن سەرپ بولغان پۇل بىلەن ھەل بولىدۇ. بىر ئېلىپكىتىر ئۆسكۈنىلىرى رېمونتچىسى بىر ئىجتىمائىي پەن دىپلوم ئىگىسىدەك قارىغاندا يەر شارىنىڭ ھەرقانداق يېرىدە مۇستەقىل ياشىيالايدۇ. مەن بۇ يەردە ئىجتىمائىي پەندە ئوقۇشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق، دەۋاتقىنىم يوق. مۇستەقىل دۇنيا قارىشى يوق ئىجتىمائىي پەنچى شامالدا ئۆچۈپ يۈرگەن يالتىراق (سولياۋ) خالىتىكى، مۇقىم بىر ھۈنەرنىڭ ئىگىسى بولۇش يالتىراق خالتا بولۇپ قېلىشتىن كۆپ ئەۋزەل.

ھازىر بىزدىكى ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلىرىنى تەربىيەلەشتە مەكتەپلەرگە تايىنىش بىلەنلا بولدى قىلىدىغان بولدى. بۇنى مەلۇم مەنىدە تەلىم - تەربىيەنى ھۆددىگە بېرىش دەپسەكمۇ بولىدۇ. پەرزەنتلەرنى مەكتەپلەرگە ياكى يەسىلەرگە بېرىپ قويۇش بالىلارنى تەربىيەلەش بۇرچىنى ياخشى ئادا قىلىشقا بولامدۇ؟ مەسىلە ھەرگىز ئۇنداق ئاددىي ئەمەس. تۇغۇپ، قورسىقىنى تويغۇزۇپ قويسا چوڭ بولۇپ قالدىغان زامانلار كەلمەسكە كەتتى. ئەگەر ئېھتىيات قىلمىساڭ ئۆزۈڭنىڭ پۇشتىدىن بولغان بالا باغرىڭغا پاتقان پىچاق بولۇپ چىقىشى تۇرغان گەپ. «كارل ۋېتېرنىڭ ئائىلە تەربىيەسى» دېگەن كىتابتا: «قۇدرەتلىك رىم ئىمپېرىيەسى دەل ئانىلارنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىنى ئۆزى تەربىيەلىمىگە ئىلگى تۈپەيلى ھالاك بولغان» دېگەن بىر گەپ بار. ئەنگىلىيەلىك ئەدىب خاربورت: «بىر ئاتا مىڭ مەكتەپ مۇدىرىدىن ئەۋزەل» دېگەن بىر گەپنى قىلىدۇ. مانا بۇ، ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنتلەرنىڭ ئىستىقبالىدا كەم بولسا قەتئىي بولمايدىغان تەربىيەچىلىك رولىنى تەكىتلەپ تۇرۇپتۇ.

كورلا شەھىرى 4 - ئوتتۇرا مەكتەپتىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار -
غا سۆزلىگەن بىر قېتىملىق نۇتۇقىدا: «باشقىلارغا يۆلەنمەي يا -
شاشنى ئۆگىنىش نۆۋەتتىكى مائارىپ يۆنىلىشىمىز بولۇشى كېرەك.
ھازىردىن باشلاپ سىلەردە ئېنىق ئوقۇش نىشانى شەكىللەندۈرۈلگەن.
مىسەل، دەۋرنىڭ ئۈنۈملۈك ئۆزگىرىشىگە ئاساسەن «دېدىم ۋە ئۇلار -
غا مۇنداق بىر ھېكايىنى ئېيتىپ بەردىم:

ئۈچ نەپەر قۇرۇلۇش ئىشچىسى بار ئىكەن، ئۇلار كۈنبويى جاپا -
لىق ئىشلەپ، تام قوپۇرىدىكەن. بىر يولۇچى ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ
ئۇلاردىن سورايتۇ:

— نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟

— تام قوپۇرۇۋاتىمەن، — دەپتۇ بىر ئىشچى.

— بىر سائەت ئىشلىسەم بەش يۈەن تاپىمەن، — دەپتۇ ئىككى -

كىنچى بىرى.

يولۇچى ئازراق مېڭىپ ئۈچىنچى ئىشچىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ
ۋە ئوخشاشلا يۇقىرىقى سوئالنى سورايتۇ:
— نېمە قىلىۋاتىسىن؟

ئۈچىنچى ئىشچى يىراقلارغا تىكىلىپ، نېمىلەرنىمىدۇر خىيال
قىلىۋاتقانىكەن. ئۇ:

— كۈتۈپخانا سېلىۋاتىمەن. بۇ ئىش ئەتراپىدىكى نۇرغۇن ئا -
دەمگە روھىي جەھەتتىن تەسىر كۆرسىتىدۇ. بۇ ئىش مەڭگۈلۈك
ئىش، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئۇزۇن يىللار ئۆتۈپتۇ، ئاۋۋالقى ئىككى ئىشچى ئىشچى پېتى
قېلىپ، تامچىلىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپ كەپتۇ. ئۈچىنچى ئىشچى
بولسا ئىنتايىن داڭلىق بىناكارلىق ئۈستىسى — ئىنژېنېرغا ئايلاندى.
ئىپتىۋ.

مەن ئوقۇغۇچىلاردىن: «يۇقىرىقى ئۈچ ئىشچىنىڭ ئىچىدە ئۇ -
چىنچى ئىشچىنىڭ كەلگۈسى نېمە ئۈچۈن باشقىچە بولدى؟» دەپ

سورىدىم.

ئوقۇغۇچىلار ئاساسەن دېگۈدەك «ئۈچىنچى ئىشچى ئۆزىنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىدۇ» دېيىشتى.

ئېسىل ناۋاي بىلەن چۈپەي ناۋاينىڭ پەرقى شۇكى، چۈپەي ناۋاي پۇل ئۈچۈنلا نان ياقىدۇ، ئېسىل ناۋاي نان يېقىشقا دائىر ياخشى - يامان، پاسكىنا - پاكىز، ھالال - ھارام، خېرىدار ۋە بازار قاتارلىق بىلىملەرگە كۆڭۈل بۆلىدۇ. ئۆزىنىڭ ئۇزۇن يىللىق چۆپەتلىرىنى قەدىرلەشنى بىلىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ مەنپەئىتىگە مەسئۇل بولىدۇ. مەنپەئەتنىڭ نەزىرىمدە بۇنداق ناۋاي پۇل ئۈچۈن تەتقىقات تۈرى ئىشلەيدىغان ئالىمدىن ئادىمىيلىك جەھەتتە خېلىلا ئۇلۇغ.

2010 - يىلى ئىيۇن، ئۈرۈمچى

ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئەنئەنىسىدە بىلىم

«بىلىم يوق يەردە، نادانلىق ئۆزىنى بىلىم دەپ ئاتايدۇ.»
— بىر ئاقىلنىڭ ئاغزىدىن

بىلىش تارىخى ئىنسانىيەت ئەجدادىنىڭ دەسلەپكى بىلىشلىرىدە -
نىڭ ھەيران قېلىش، خام خىيال ۋە تۈرلۈك رەۋىشتىكى تەسەۋۋۇ-
ۋۇرلاردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. بۇنداق بول-
غاندا، دۇنيا ۋە ئىنساننىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى تۈرلۈك قىسسە
ئەپسانىۋى تۈسنىڭ قانچىلىك قويۇق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر،
ئىنسانلارنىڭ ئۆزى ۋە ئۆزى بىلەن ئالەم ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش
توغرىسىدىكى بىلىشلىرىنىڭ يارقىن نامايەندىسى بولۇپ سانىلىدۇ.
بۈگۈن توۋلىنىۋاتقان پەن شوئارلىرى ئۆزىنىڭ ئەۋجىگە چىققان
قىيىقاس - سۈرەنلىرىدە يىراق دەۋرلەردىكى ئەپسانىلەرنىڭ دەل
پەننىڭ بىخى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ كېتىشكە تاس قېلىۋاتىدۇ.
مۇقەددەس كىتابلاردىكى يارالمىش قىسسىلىرى بەزى ئىنچىكە
چىقىش نۇقتىلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا بىر - بىرىگە ئوخشاپ
قالىدۇ. «قۇرئان كەرىم» ئۆزىدىن بۇرۇنقى مۇقەددەس كىتابلارنىڭ
ئۆزى بىلەن بىر مەنبەدىن ئىكەنلىكىنى قايتا - قايتا تەكىتلەيدۇ.
شۇنىڭدىن قارىغاندا، يارالمىش قىسسىسى ئەسلىدە بىر بولۇپ، ئې-
تىقاد - ئەقىدە تارىخىدىكى پىرقىۋازلىق ئۇرۇنۇشلىرى يارالمىش
قىسسىسىنى تۈرلەشتۈرۈۋەتكەن.

يارالمىش قىسسىسىدىن مەلۇمكى، ئىنسان ھەرگىزمۇ يېگانە
بىر تاسادىپىيلىق ئەمەس، ئۇنىڭ يارىلىشى ئىلاھنى، كائىناتنى ۋە
كائىناتتىكى تۈرلۈك - تۈمەن مەۋجۇداتنى شەرت قىلىدۇ. ئىنساندا -

نىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى، ئىنسان بىلەن ئىلاھ، ئىنسان بىلەن كائىنات، ئىنسان بىلەن ئىنسان ھالقىلىرىدىن تۈزۈلۈپ، ھەر بىر ھالقا ناھايىتى كۆپ ساھەگە چېتىلىدۇ. يارالمىش قىسسىسىدە بىلىشىنىڭ مەزكۇر ھالقىلىرى ئوبراز ۋە ھېكايە ئارقىلىق كۆرسىتىلىدۇ.

دۇنيا ۋە ئىنساننىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى ئەپسانە - رىۋايەتلەر ھەرقايسى ئىقلىمدىكى قەبىلە ۋە مىللەتلەردە ناھايىتى نۇرغۇن. ئۇيغۇر ئارىسىدىمۇ قاراخان تەڭرى توغرىسىدا ئەپسانىلەر بولغان. بۇرۇن زېمىن ۋە ئاسمان يوق ئىكەن، قاراخان تەڭرى ئۆز كارامىتىنىڭ نىشانى سۈپىتىدە «كىشى» نى يارىتىپ، ئۇلۇغ بىر كۆل (دېڭىز) نىڭ ئاستىغا ماكانلاشتۇرغانىكەن. «كىشى» سۇ ئاستىدا بەك ئۇزاق ياشاپ زېرىكىپ كېتىپتۇ ۋە ئازادە بىر جايغا چىقىرىپ قويۇشنى قاراخان تەڭرىدىن ئۆتۈنۈپتۇ. قاراخان تەڭرى «كىشى» گە چامىڭنىڭ يېتىشىچە تۇپراق ئېلىپ سۇ يۈزىگە ئېلىپ چىققىن، دەپ ئەمر قىپتۇ. «كىشى» ئېتىكى ۋە قوۋۇزىنى تۇپراق بىلەن تولدۇرۇپ، قاراخان تەڭرىنىڭ دېڭىنى بويىچە، تۇپراقنى سۇ يۈزىگە قويۇپتۇ، شۇنىڭ بىلەن يەر - زېمىن ئايرىدە بوپتۇ، قوۋۇزىدىكى تۇپراقنى بوشلۇققا پۈركۈگەنىكەن، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن «كىشى» ئالەمنىڭ ئاقساقىلى بوپتۇ، ئۇنىڭدىن ئەۋلادلار پەيدا بوپتۇ. ئۇنىڭ نەسلى يوقمايدىغان بوپتۇ^①. بۇ ئەپسانە مۇقەددەس كىتابلاردىكى يارالمىش قىسسىسى بىلەن بەزى تەرەپلەردە ئوخشاپ كېتىدۇ. لېكىن ئۇنىڭدا ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ سۇ ۋە تۇپراقنى ئۇلۇغلاش ئەقىدىلىرىمۇ ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. «كىشى» تامامەن دېڭىز گۈدەك ئىنسانىي خۇي - مەجەز بىلەن سۇغىرىلغان، لېكىن ئۇنىڭ جىسمى كائىناتنىڭ بىر پۈتۈن قۇرۇلمىسى بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەت-كەن، ھەرىكىتى بولسا تەڭرىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن قوشۇلۇپ كەت-كەن. «كىشى» نىڭ مەۋجۇتلۇقى ۋە ھەرىكىتىدە روھىي ۋە ماددىي بارلىقنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى بىردەك ئەكس ئېتىدۇ. ئەپسانە -

رېۋايەتنى ئىپتىدائىي ئىلىم - پەن دەپ قارىساق، ئۇنىڭدا يىراق ئەجدادلارنىڭ ئالەم ۋە ئادەم ھەققىدىكى قاراشلىرى مۇجەسسەم. بۇ قاراشلار خىيالىي تۈسكە باي بولغىنى ئۈچۈن ئوبرازلىق ئەكس ئەتتىكى تەييار. لېكىن خىيالىي ئوبرازلاردا ئۆزىگە لايىق ئەقلىي ئامىللار باركى، بۇ ئامىللار بىلىش جەريانىنىڭ بەزى خۇسۇسىيەتلىرىنى روشەن نامايان قىلىدۇ.

ئىنگىلىز پولكوۋىنىكى جېمىس چېرچىۋارد «قەدىمكى قۇرۇقلۇق - مۇ» دېگەن ئەسىرىدە، ھىندىستان، مېكسىكا قاتارلىق جايلاردىن تاپقان تاش پۈتۈكلەردىكى ھېروگلىفلارنى يېشىش ئارقىلىق 17 مىڭ يىل بۇرۇنقىمۇ قۇرۇقلۇقتا پۈتۈلگەن يارالمىش قىسسىسىنىڭ «تەۋرات»تىكى يارالمىش قىسسىسى بىلەن ئاساسەن ئوخشاش ئىدى. كەنلىكىنى بايقايدۇ. ئاپتونىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىچە، قەدىمكى ھىندىستان، مىسىر ۋە بابىلون مەدەنىيەتلىرى ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى پارلاق مەدەنىيەتتىن قالغان بىرقانچە تال چوغ بولۇپ، مۇ قۇرۇق - لۇقنىڭ چۆكۈشى، گويلا پارلاق ئانا مەدەنىيەتنىڭ يىتۈشىدىن ئىدى. بارەت ئىدى. قەدىمكى قۇرۇقلۇق مۇغا ئائىت پۈتۈكلەرنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا، يەتتە باشلىق يىلان ياراتقۇچى، ماھىيەتلىك كۈچ سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. يەتتە باشلىق يىلان يەتتە ئەقىل - ئىدراكقا ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭدىن كەلگەن يەتتە بۇيرۇق بىر پۈتۈن ئالەمنى روياپقا كەلتۈرىدۇ².

ئادەم ئۆز مەۋجۇدىيىتىنىڭ سىرلىرىغا يەتكۈسى كېلىدۇ. «مەن كىم؟ نەدىن كەلدىم؟ نەگە بارىمەن؟...» دېگەندەك سوئاللار ھەر بىر ئىنساننىڭ بىلىش پىلتىسىگە يېقىلغان ئوت بولۇپ كەلدى. ھا - زىرمۇ پەنلەر زامانىۋى ئۈسكۈنىلەرنىڭ ياردىمىدە ئاشۇ سوئاللارغا جاۋاب ئىزدىمەكتە. مۇ قۇرۇقلۇقىدىن ئېرىشىلگەن يارالمىش قىسسىدە ئالەمنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ئۇنىڭ ۋاقتى قانۇنىي ئېنىق ئەكس ئەتكەن بولۇپ، جېمىس چېرچىۋاردنىڭ ئىلگىرى سۈرۈشىدىن قارىغاندا، ئۇيغۇرلار ئەنە شۇ يارالمىش قىسسىسىنىڭ ھەقدار

سۈپىتىدە، بىلىش تارىخىدىكى ئادەم - ئالەم مۇناسىۋەتلىرى توغرىدا رىسەدىكى ئەپسانىۋى يېشىمىدە پېشقەدەملەردىن ھېسابلىنىدۇ. تورونتو ئۇنىۋېرسىتېتى ئونتارىئو ئىنستىتۇتى مائارىپ تەتقىقات ئورنىدىكى كارل بېرېتېر (Carl Bereiter) «بىلىم دەۋرىدىكى مائارىپ ۋە ئاڭ» دېگەن ئەسىرىدە «ئاۋامىي نەزەرىيە» (ئىنگلىزچە theory folk) دېگەن بىر ئۇقۇمنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. كارل بېرېتېرنىڭ ئىزاھلىشىچە، ئاۋامىي نەزەرىيە پەننىي نەزەرىيە بولمىغان ئەھۋالدا كىشىلەرنىڭ قاراشلىرى بولۇپ، ئۇ ئاساسەن ئىپتىدائىي ئىدىيە سانلار ھەم پەننىي مائارىپ تەربىيەسى كۆرۈشكە تېخى ئۇلگۈرمىگەن بالىلاردا بولىدۇ. ئاۋامىي نەزەرىيە تەكشۈرۈپ ئېنىقلانمىغان، سۈزۈل-مىگەن ھالدا مەۋجۇت بولىدۇ. ئادەتتە، ساۋات پسخولوگىيەسى (commonsense Psychology) لا ئىدىيە، خاتىرە، دەلىل، پىلان، مەقسەت ۋە پىرىنسىپلارنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەگەر ئاڭ بىلەن ئوبى-يېكتىپ دۇنيا ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت توغرا بولسا، بۇنىڭدىن بىلىم ناتوغرا بولسا ساختا ئەقىدە ھاسىل بولىدۇ. ئاۋامىي نەزەرىيە بولسا ساۋات پسخولوگىيەسى بىلەن ساۋاتىي بىلىش نەزەرىيەسىدىن ۋۇجۇدقا كېلىدۇ^③. بىر ساۋاتسىز دېھقان بوتانىكا ئۇقۇم-لىرىدىن خالىي ھالدا ئېكىنچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ ھوسۇل ئېلىشى مۇمكىن. بۇنداق ئەھۋالنى تېبابەت، ھۈنەرۋەنچىلىك سا-ھەلىرىدىن ئوخشاشلا ئۇچرىتىش مۇمكىن. يازغۇچى زۇنۇن قادى-رىينىڭ «خاتىرىلەر» ناملىق ئەسىرىدە پىرىنسىپلار ئىسمىلىك بىر موماي بار. بۇ موماي زۇنۇن قادىرىينىڭ بالىلىقىدا ئالاھىدە تەسىر قالدۇرغان شەخس سۈپىتىدە كۆڭۈل قويۇپ تەسۋىرلىنىدۇ. ئۆس-مۇر زۇنۇن قادىرىي توڭ ئالمىنى تولا يەپ، يامغۇردا قېلىپ، بىقە-نىغا سانجىق تۇرۇپ قالىدۇ. پىرىنسىپلار موماي ئۇنى ئۆيىگە ئەكە-رىپ بىر سىقىم تەرتەزنى ئىلمان سۇغا چېلىپ، ئۇنى ماتا لۆڭگە-گە سۇۋاپ، بىقىنىغا تېڭىپ قويسا، سانجىق يوقاپ كېتىدۇ. ئۆس-مۇر زۇنۇن قادىرىينىڭ گېلى ئاغرىپ قالسا، موماي بارمىقىنى

قازاننىڭ كۈيىسىگە سۇۋاپ، تامىقىنى كۆتۈرۈپ قويسا ساقىيىپ كېتىدۇ. بۇنداق ئىش مېنىڭ بالىلىقىمدا بولغان. گېلىم ئاغرىپ قالسا ھەممىدىن ئىسىملىك بىر موماينىڭكىگە باراتتىم. ئۇ بەزىدە تامىقىمنى بارمىقى بىلەن كۆتۈرۈپ قوياتتى، شۇنىڭ بىلەن گېلىم ساقىيىپ قالاتتى. ئۆسمۈر زۇنۇن قادىرى يەنە پىرىزىخان موماي-نىڭ كاۋا چېچىكىنى ئۈزۈپ، باشقا پېلەكتىكى چېچەككە دۈم كۆمۈرۈپ، بوغغۇچ بىلەن تېڭىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرىدۇ. بۇنىڭ پەننىي جاۋابىنى زۇنۇن قادىرى گىمنازىيەدە ئوقۇپ يۈرگەن مەز-گىللىرىدە بوتانىكا دەرسىدىن ئۇنىڭ «ئائىلىق چېچەكنى ئائىلىق چېچەك بىلەن چاڭلاشتۇرۇش» ئىكەنلىكىنى بىلگەن. ئەينى ۋاقىتتا، زۇنۇن قادىرى مومايدىن: «بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟» دەپ سورىدى. خاندان، موماي: «مۇشۇنداق قىلىپ قويساق كاۋا ئوخشايدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن^①. بۇ مىساللاردىن ئوقۇرمەنلىرىمىزگە ئاۋامىي نەزەرىيەنىڭ نېمە ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. خەلق ئارىسىدا ئەمەلىي (جىسمانىي داۋالاش)، ئىسىم قىلىش (روھىي داۋالاش)، ئوت كۆچۈرۈش، ئىسرىق سېلىش، دۇتلاش، ھورداش، قان چېكىش، ئىلغا ئىلىش، تېرىگە ئېلىش، تەرلىتىش قاتارلىق داۋالاش ئۇسۇللىرى تا بۈگۈنگىچە داۋام قىلىپ كەلمەكتە. يىراق ئۆتمۈشتىكى شامال ئېتىقادى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان بۇ قىلىقلار ئۆزىنىڭ رېئال ئۈنۈمى بىلەن كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا سىڭگەن بولسىمۇ، ھازىرغا قەدەر بىرەر ئىلمىي نەزەرىيە بىلەن چۈشەندۈرۈپ باقمىدۇق، ئەگەر سىچە «خۇراپات» دەپ نەزەردىن ساقىت قىلىۋەتتۇق. ماددىي ۋە مەنىۋى دۇنيادىكى ھەرقانداق نەرسە پەننىڭ ئويىپىكىتى بولالايدۇ. ئۇلارنى پەنسىز ھالدا تەتقىق قىلمايلا يوق قىلىۋېتىش، نادانلىق ئاقىۋىتىدە كېلىپ چىققان ياۋۇزلۇقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئەنگىلىيە فىزىكا ئالىمى ۋە پەيلاسوپى مايكول پولانىي (Mi polanyi chael) مۇنداق دېگەن: «ھايۋانلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى زوئو-لوگىلار (ھايۋانلار) بايقىغان ئەمەس. زوئولوگىيە ۋە بوتانىكا-

نىڭ ئىلمىي قىممىتى پەقەت ئۇنىڭ پەندىن ئىلگىرىكى ئىنسانلار نىڭ ھايۋانلار ۋە ئۆسۈملۈكلەرگە بولغان قىزىقىشىنىڭ داۋامى بولغانلىقىدا»^⑥. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئاننىمىزم (ھەممە نەرسىدە روھ بار دەيدىغان قاراش. — ئا) تۈسىدىكى دۇنيا قاراش بۈگۈنكى پەن نۇقتىئىنەزىرىدە بىر خىل روھانىيلىق بولسىمۇ، پەن بەربىر ئەنە شۇنداق دۇنيا قاراشلارنىڭ بالىياتقۇسىدا ئاستا - ئاستا يەتتىلىگەن تۈرلەمە ئىدى. پەن تارىخچىسى ۋ. س. دامپىر (W.C. Dampier): «پەن تەبىئەت ھادىسىلىرى توغرىسىدىكى تەرتىپلىك بىلىم بولۇپ، ئۇ تەبىئەت ھادىسىلىرىنى ئىپادىلەيدىغان ھەر خىل ئۇقۇم ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئەقلىي يوسۇندا تەتقىق قىلىدۇ»^⑦ دېگەندى. تەرتىپلىك بىلىم شەكىللىنىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ سىستېمىسىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگۈچى جۈزئىي ئامىللار شەكىللەنگەن بولۇشى كېرەك. بۇ ئامىللار ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ تۇرمۇشىدا، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئادەملەرنىڭ دىنىي مۇراسىملىرىدا، تەبىئەت ۋە ھاياتلىق ھەققىدىكى قاراشلىرىدا ئىستىخىيەلىك ھالدا سادىر بولىدۇ. دامپىر «پەن تارىخى» دېگەن كىتابىدا پېرىخونلۇق، دىن ۋە پەنلەرنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە توختىلىپ، بەزى ئىنسانشۇناسلارنىڭ پىكرىنى بايان قىلىپ ئۆتەدۇ. ئۇلارچە «پېرىخونلۇق بىر جەھەتتىن دىنغا ئېلىپ بارىدۇ، يەنە بىر جەھەتتىن پەنگە ئېلىپ بارىدۇ»^⑧. شاماننىزم قەدىمكى ئىۋىي خۇرلارنىڭ تەبىئەت دۇنياسىغا نىسبەتەن بىر خىل بىلىش شەكلى سۈپىتىدە، ئۇلارنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش شەكلىگە ھازىرغا قەدەر ئۆچمىگەن چوڭقۇر تەسىرلەرنى قالدۇرغان. ئەينى دەۋرلەردەكى شامانلار ۋە باخشىلار ئۆز دەۋرىگە يارىشا بىلىم ئادەملىرى بولۇپ، تەبىئەت ۋە ئىلاھ بىر - بىرىدىن بۆلۈنگەن ھالدا ئەمەس، بەلكى بىر پۈتۈن ھالدا ئۇلارنىڭ تەپەككۈرىدىن ئورۇن ئالغانىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ تەبىئەت، روھىيەت ۋە جەمئىيەتكە قارىتا بىلىش شەكىللىرى بارلىق شەرق ئەللىرىدىكىگە ئوخشاشلا ھېكايەت تۈرىدە.

سىگە ئىگە. پىكىرلەر ئارىستوتېلچە مەنتىقە ئىزچىللىقىدا ئوتتۇرىغا چىقماستىن، ھېكايىنىڭ ھەممە بۆلىكىگە قانداك سىڭىشىپ كېتىدۇ. ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخىغا قارايدىغان بولساق، ئۇيغۇر دۇنيا قاراشلىرى ئۆزىگە خاس ئېتنىك تەركىبلەردىن تاشقىرى ئەجەم، ئەرەب ئامىللىرى بىلەنمۇ يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن. ئۇيغۇر خەلقى ئاردا-سىغا كەڭ تارقالغان «جەمشىدنامە» دە مۇنداق بىر ھېكايەت بار: كۈنلەرنىڭ بىرىدە نوھ ئەلەيھىسسالام بىر يەردە ياتقانىدى، ھەزرىتى نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك كۆزى ئۇيقۇغا كەتتى. ئۇ چاغدا ئىشتان كىيىش ئادىتى يوق بولۇپ، ئالدىغا لاتا تارتىۋالاتتى. شا-مالدا لاتا قايرىلىپ قېلىپ، نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋرىتى ئېچىپ-لىپ قالدى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كې-تىۋاتاتتى. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ھەزرىتى يافەس كۆزىنى ئېتىپ ئۆتۈپ كەتتى، ھەزرىتى سام بىر قولى بىلەن كۆزىنى ئېتىپ، يەنە بىر قولى بىلەن لاتىنى تارتىپ ئەۋرەتنى يېپىپ قويۇپ، ئۆتۈپ كەتتى. ھام دېگەن ئوغلى مەسخىرە قىلىپ: «ئوھۇي، ئېچىلىپ قاپتۇ» دەپ ئۆتۈپ كەتتى. شۇ چاغدا نوھ ئەلەيھىسسالام ئۇيقۇدىن بىدار بولۇپ، بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ ئىچىدە قاتتىق غەزەپلەندى. ئۇ يافەسكە: «سېنىڭ ئەۋلادىڭ پادىشاھ بولسۇن» دەپتۇ، سامغا: «سېنىڭ ئەۋلادىڭ ھەم پادىشاھ، ھەم پەيغەمبەر بولسۇن» دەپتۇ. ھامغا: «سېنىڭ ئەۋلادىڭ قۇل ۋە چۆرە بولسۇن» دەپتۇ.

ئۇيغۇر تارىخچىسى موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ھەمىدى»® دې-گەن كىتابىدا تارىخنىڭ بېشىنى نوھ ئەلەيھىسسالامدىن باشلايدۇ. ئۇ تۈركىي خەلقلەرنى يافەسكە باغلايدۇ، بابىل، يەمەن، ئومان، ئىراق، ئىران ئەللىرىنى سامغا باغلايدۇ، ئافرىقا ۋە ھىندىستان ئەللىرىنى ھامغا باغلايدۇ. يازما تارىخچىلاردىكى ئەھۋاللار نوھ ئە-لەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ ئەمەلىيلىشىشىنى ئاساسەن ئىسپات-لىغاندەك كۆرۈنىدۇ. ئەمما بىز يازما تارىخلاردىكى تارىخىي ھەقد-قەتلەرنىڭ مۇتلەق ئەمەسلىكىنى ياكى ئىنسانلارنىڭ قەلىمىدىن

چىققان تارىخنىڭ ئىنسانچە ئاجىزلىق ۋە سەۋەنلىكلەرگە ئىگە بو-
 لىدىغانلىقىنى نەزەردە تۇتساق، موللا مۇسا سايرامنىڭ بايانلىرىدا
 تەجرىبىدىن ھالقىغان ئەپسانىۋى تۈسنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلد-
 مىز. بىز يۇقىرىقى ھېكايەتتىن مۇنداق بىر مەسىلىنى بىر ئىشقا
 تۇنۇلغان ئۈچ خىل پوزىتسىيەنى ۋە شۇ پوزىتسىيە تۈپەيلى كېلىپ
 چىققان ئوخشىمىغان نەتىجىنى كۆرىمىز: ياقەس ھايا بىلەن ئۆتۈپ
 كەتتى، بۇ ھايا پادىشاھلاردا بولۇشقا تېگىشلىك دىيەنەتتىن نىشان
 ئىدى. سامدا ھايا بولۇش بىلەن بىللە، تەدبىرمۇ بار ئىدى. شۇڭا،
 ئۇنىڭ ئەۋلادىغا پادىشاھلىق سەلتەنتى بىلەن پەيغەمبەرلىك ھېك-
 مىتى بۇيرۇلدى. ھام ئۆزىنىڭ ھاياسزلىقىغا يارىشا قۇللۇق تەقدى-
 رىگە بۇيرۇلدى. بىز بۇ ھېكايەتنى تارىخىي رېئاللىقتىن ئايرىپ مۇ-
 ھاكىمە قىلساق، كىشىلەرنىڭ شەيئىگە تۇتقان پوزىتسىيەسى قانداق
 بولسا شۇنىڭغا مۇناسىپ تەجرىبە، بىلىم ۋە تەقدىرگە ئېرىشىدۇ، دې-
 گەن ئەقلىي يەكۈنگە ئىگە بولىمىز. بۇ يەكۈن فىرانسىيە مۇتەپەككۇ-
 رى رېنې دېكارت (1560 — 1596 Rene Descartes) نىڭ يانداش بىر
 ھۆكۈمىنى ئېسىمىزگە سالىدۇ: «پاراسەت ھەممە ئادەمدە ئوخشاش.
 شۇڭا، پىكىردىكى ئىختىلاپلار بىراۋنىڭ يەنە بىرىدىن ئەقىللىك
 بولۇشىدىن كېلىپ چىقمايدۇ، بەلكى پىكىر يولمىزنىڭ ئوخشى-
 ماسلىقى ياكى پىكىرنىڭ ئوخشاش بىر سەۋەبگە قارىتىلمىغانلىقى-
 دىن بولىدۇ»^④. نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ پەرزەنتلىرى بىر مەسىلىگە
 ئوخشىمىغان ئىنكاس شەكىللىرى بىلەن مۇئامىلە قىلدى ھەم شۇ
 تۈپەيلى ئوخشىمىغان نەتىجە ۋە قىسمەتكە ئىگە بولدى. يۇقىرىقى
 ھېكايەت بىلەن دېكارتنىڭ سۆزىدە نەتىجە بىلەن سەۋەب ئوتتۇرد-
 ىدىكى باغلىنىش ئىلگىرى سۈرۈلگەن. لېكىن ئۇلارنىڭ بىرى
 ئوبراز شەكىلىدە، بىرى ئىدراك شەكىلىدە بولۇپ، بۇلاردىن شەرق ۋە
 غەربنىڭ تەپەككۈر ئەنئەنىسى مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ. بۇلارنىڭ بىرى
 قەلەمدىن ئۆتكەن ۋەقە، يەنە بىرى ۋەقەدىن كەلتۈرۈلگەن يەكۈن.
 ۋەقەدىن ئەقلىي يەكۈن چىقىرىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولمىغان ئا-

دەملەر يۇقىرىقى ھېكايەتنى قانچە ئوقۇسا ئىبرەت ئالالمايدۇ. ئەقلى يەكۈننى تۇرمۇشتىكى ۋەقەگە تەتبىقلىيالايدىغان ئادەم ئۈچۈن دېكارتنىڭ سۆزى ئەھمىيەتسىزدۇر. نەقىل بىلەن ئەقىل ئوتتۇرىدا سىدىكى ئىچكى باغلىنىشنى تاپالغان ئادەم ئۈچۈن ھايات مەنە ۋە ئىبرەت بىلەن تولغان بولىدۇ. ھېكايەت ھېكمەت بىلەن يۇغۇرۇلغان ۋەقە، ھېكمەت بولسا ۋەقەلىكى چىقىرىۋېتىلگەن ھېكايەت. شۇڭلاشقا، شەرق دانىشمەنلىرىگە غەرب پەلسەپە ئەندىزىسى بويىچە باھا بەرگىلى بولمايدۇ. لېكىن سېلىشتۇرما قىلىشقا بولىدۇ. ئەگەر بىز ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دۇنيا قارىشىنى ۋە بىلىش ئۇسۇللىرىنى، جۈملىدىن ئۇيغۇر بىلىمچىلىكى (Uyghur Epistemology) نى تەتقىق قىلماقچى بولىدىكەنمىز، ئۇنداقتا، ئەپسانە - رىۋايەتلىرىمىزگە، دىنىي ئېتىقاد شەكىللىرىمىزگە، ئاغزاكى ۋە يازما ۋەسىقىلىرىمىزگە، ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىگىلىك تارىخىمىزغا، قول ھۈنەرۋەنچىلىكىمىز ۋە قۇرۇلۇش ئەنئەنىدىمىزگە مۇراجىئەت قىلماي تۇرالمايمىز. شۈبھىسىزكى، بىز بۇلارنى سىز ھالدا ئۇيغۇر پەن تارىخىنى ياكى ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا پەن تارىخىنى يېزىپ چىقالمايمىز.

دىيارىمىزدىكى ئارخېئولوگىيەلىك بايقاشلار ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا پەن تارىخىنىڭ تۇرغۇزۇلۇشىغا بىۋاسىتە تۈرتكە بولغان غۇسى. ۋاھالەنكى، بىز ھەرقايسى تارىخىي دەۋرگە ئائىت ئارخېئولوگىيەلىك قېزىلمىلار بىلەن تولۇق تونۇشۇپ چىقىشقا ئۈلگۈرمىدۇق. تارىخنى ئىدىئولوگىيەلىك ئېھتىياج ئۈچۈنلا ئىزاھلاش، ئارخېئولوگىيەدىن ئىبارەت بۇ ئىلمىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى تۈسەنمىز. نى زىيادە قويۇقلاشتۇرۇۋەتتى. بىز بىر قىسىم ئارخېئولوگىيەلىك قېزىلمىدىن پەقەت خىرونولوگىيەلىك تارىخنىڭ مەدەنىيەت قاتلىمىنى يېشىشتە ئاز - تولا پايدىلاندىق. بىزدە تېخى پەن تارىخى، ھۈنەر - سەنئەت تارىخى، دېھقانچىلىق تارىخى، باغۋەنچىلىك تارىخى خى دېگەنلەردەك مەخسۇس ساھەلەر بويىچە يېزىلغان تارىخلار بولمىدى.

غىنى يوق. بۇنداق ئەھۋالدا ئۇيغۇر مەدەنىيەت قاتلىمى ۋە ئىدىيە-لوگىيە قاتلىمىنى تارىخىي ئەينەنلىك تەلىپى بويىچە يورۇتقىلى بولمايدۇ. دىيارىمىزدىكى ئىلىم مەركەزلىرى بۇنداق ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئېلىشتىن ھازىرچە يىراق.

مەرھۇم پىروفېسسور ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ئاياغلاشتۇ. رۇشقا ئۆلگۈرمىگەن يىرىك ئەسىرى «قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيا» دا، ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ كونا ۋە يېڭى تاش قوراللار دەۋرى ھەمدە مىس، تۆمۈر دەۋرىدىكى مەدەنىيەتلىرى ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتۈدۇ. «ئانا ساي - يەنسەي ۋە ئەنقار (ئەنگار) ۋادىلىرىدا كونا - يېڭى تاش قوراللار دەۋرى تۇتاشقان دەۋرگە ئائىت تاش سۆڭەك قوراللار ۋە تاشلاردىن ياسالغان ئوچاق، كۈل قاتلىمى، جۈملىدىن بۇغا مۈڭگۈزىدە يېپىلغان كەپە تېپىلغان»^① دەپ بايان قىلىدۇ. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ئارقىدىنلا بۇ خىل تىپتىكى مەدەنىيەتنىڭ ئالتاي، جەنۇبىي بايقال، ئورخۇن ۋادىلىرىدىنمۇ تېپىلغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ. بۇنداق بايقاشلار خوتەن، قەشقەر، ئاقسۇ، غۇلجا، ئۈرۈمچىلەردىمۇ كۆپ بولغان. ئاپتور يەنە ساك - سىكفىلار ھەققىدە توختىلىپ: «سىكفىلار مەشھۇر ئالتۇن - مىس ھۈنەر سازلىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىزىدىن - جەنۇبىي سىبىرىيە، شىنجاڭ، يەتتسۇ، ماۋەرائۇننەھىر، ئۇرال ۋە قارا دېڭىز ساھىلىدىن نۇرغۇن ھايۋاننىڭ خىرىسچان ئوبرازى چۈشۈرۈلگەن مىس، ئالتۇن بۇيۇملار تېپىلدى»^② دەپ يازىدۇ. «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابىنىڭ ساكلار توغرىسىدىكى بايانلىرىدا ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىگە دائىر گەپ-لەرمۇ بار: «غەربىي يۇرتتىن تېپىلغان باشقاقلارنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، بىرونىزدىن ياسالغان باشقاقلارنىڭ ساپ تۆشۈكىگە تۆمۈردىن ياسالغان ھالقا بېكىتىلگەن. بۇ تۆمۈر ھالقا باشقا سېپى بىلەن بايقاشنى چىڭ تۇتاشتۇرۇش رولىنى ئۆتىگەن»^③. تارىخچى ئەنۋەر باي-تۈرمۈ ھۇنلارنىڭ مەدەنىيىتى ئۈستىدە توختىلىپ، بۈگۈنكى كۈچا،

خوتەن قاتارلىق جايلاردىن تۆمۈر، مىس، كۈمۈش، قوغۇشۇن، قاشتېشى قاتارلىق مەدەنىلەرنىڭ چىققانلىقىنى ئەسكەرتىدۇ^{۱۱۱}. تارىخچىلار ساكلار مەدەنىيىتىنىڭ مىلادىيەدىن ئاۋۋالقى 5 ~ 7 - ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. بۇ دەۋرلەر ئەجدادلىرىمىزنىڭ كىمىياگەرلىك بىلىمىنىڭ نامايان بولۇپ، تۇرمۇش ۋە جەڭلەردە تۆمۈر، مىس قاتارلىق مېتاللارنىڭ ئەۋزەللىكىنى جارى قىلدۇرغان دەۋر بولدى. پەن تارىخچىلىرى خىمىيە ئىلمىنىڭ تارىخىنى تاش قوراللار دەۋرىدىن باشلاندى، دەپ جەزملەشتۈرىدۇ^{۱۱۲}. شۇنداق بولغاندا، بىزنىڭ ئەجدادلىرىمىز تاش ۋە مېتاللارنىڭ خىمىيەلىك، فىزىكىلىق خۇسۇسىيەتلىرىنى دەسلەپكى قەدەمدە تونۇپ يېتىپ، ئوتنىڭ خىمىيەلىك رولىدىن پايدىلىنىپ تۇرمۇشقا كېرەكلىك قوراللارنى ياساپ، دۇنياۋى مەدەنىيەتنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى مۇنبەدىرىدە مۆتىۋەرلەردىن بولغانىدى. ئەجدادلىرىمىز ئەينى دەۋرلەردە كەشىپ قىلغان تۇرمۇش قوراللىرى ئۆزلىرى تۇرغان مۇھىتنىڭ جۇغراپىيەلىك ئالاھىدىلىكى، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى ھەمدە ئۆز دەۋرىگە مۇناسىپ سىياسىي، ئىجتىمائىي ۋە زىيەتنى چىقىش قىلغان بولۇپ، ئەينى دەۋرنىڭ تەپەككۈرى، ئەقىل - پاراسىتى، بىلىمىنى ۋە بۇ بىلىملەرنىڭ قاتلىمىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. مەلۇمكى، بىلىم تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدە ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ، شۇنداقلا ئۆزىنىڭ قۇرۇلمىسىنى ئۆزگەرتىدۇ، قاتلىمىنى كۆپەيتىدۇ. مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى ئۆز نۆۋىتىدە مىللەتلەرنىڭ تەپەككۈرى ۋە بىلىم بايلىقىنى كۆرسىتىدىغان ئىستىرابلىكا بولۇپ، بىز مەدەنىيەت تارىخىمىزغا قارىتا بىلىم شۇناسلىق نۇقتىسىدىن سىستېمىلىق مۇھاكىمە قىلىشتىن بەك يىراقتا تۇرۇپتىمىز. ئۇيغۇرلاردا ئىسلامدە يەتتىن بۇرۇن ۋە كېيىن تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ساھەلىرىگە تۈتەن شىدىغان ئەمەلىيەتچان بىلىم ئەنئەنىسى بولغانىدى. بىز بۇ خىل ئەنئەنىنىڭ نامايەندىلىرىنى ئۇنتۇپ كېتىشكە يۈزلەندۈك. ئەۋلادلىرىمىز ئۇلارنىڭ ئىلىم - پەن تارىخىدىكى تۆھپىلىرى بىلەن نا-

تونۇش. ئەگەر بىز ئۇلاردىن بىر قانچە سىيمانى غىل - پال ئەسلەپ ئۆتسەكلا، خىرەلىشىپ كەتكەن ئاشۇ قىممەتلىك ئەنئەنىنى جىددىي تىرىلدۈرۈشنىڭ زۆرۈرىيىتىنى تونۇپ يېتىمىز.

كۇماراجىۋا (413 — 334) ئۇيغۇر بۇددىزم دەۋرىدىكى پېداگوگ، مۇتەپەككۈر ۋە تەرجىمىشۇناس. ئىنچىكىلەپ كىرگەندە، كۇماراجىۋا دەۋرىدىكى ئۇيغۇر مائارىپىنىڭ ئەندىزىسى ۋە مەزمۇنىغا دائىر بەدلىشلەرگە، نوم تەرجىمىچىلىكىدىكى ئۇسلۇب ھەمدە ئۇيغۇر تەرجىمىچىلىكى نەزەرىيەسىنىڭ ئەينى دەۋرگە خاس يۆنىلىشىگە دائىر بەدلىشلەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ. لېكىن بىزدە بۇنداق ئىنچىكە، سىستېمىلىق تەتقىقات يوق. سۇجۇپ — مىلادىيە 6 — ئەسىرلەردە ئۆتكەن ئۇيغۇر مۇزىكىشۇناس. ئۇ «12 تېمپىراتسىيەلىك كۆي قانۇنى» نىڭ نەزەرىيە ئاساسىنى يارىتىپ، ئۇيغۇر مۇزىكىسىنىڭ كېيىنكى راۋاجىغا، ھەتتا جۇڭگو مۇزىكىچىلىقىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن. سۇجۇپ ئەنئەنىسى بىزدە كۆي بولۇپ، كۆي شۇناسلىق بولماسلىقتەك سەلبىي ئەنئەنىنىڭ ئورنىغا دەستىشكە، شۇنداقلا ھازىرقى زامان يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرۈشكە تېگىشلىك ئەنئەنە.

ئەل ئوقۇمىش (؟ — 1314) ئۇيغۇرلاردىن چىققان دېڭىزچى، شۇنداقلا قۇبلىخان ئوردىسىدا تۇرغان دۆلەت ئەربابى. ئۇ، قۇبلىخان خاننىڭ يارلىقى بىلەن سىرىلانكا، ھىندىستان قاتارلىق دۆلەتلەردە دېڭىز سەپىرى قىلىپ، بۇ سەپەرنى 20 يىل داۋاملاشتۇرغان. بۇ جەرياندا ئۆتكۈر سىياسىي پىكىرلىك دىپلوماتىقىمۇ ئايلانغان. ئەل ئوقۇمىشنىڭ دېڭىز سەپىرى جەڭ خېنىڭ دېڭىز سەپىرىدىن 100 يىل، ياۋروپالىقلارنىڭ دېڭىز سەپىرىدىن 200 يىل بالدۇر بولغان. ئەل ئوقۇمىش، بېيجىڭ شەھىرىنىڭ خانبالىق لايىھەسىنى تۈزگەن كاتتا مېماركار ئەختەرىدىن، بېيجىڭدا تەتقىقات بىلەن ئۆتكەن ئاسترونوم جامالىدىن، دېھقانچىلىق ئالىمى لۇ مىڭشەن (تۆمۈر تۇۋرۇك) قاتارلىق ئالىملار، سىياسىيون ۋە دۆلەت ئەربابلىرى بىللە يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر پاراسەت قۇۋۋىتىدە.

نىڭ يۇلتۇزلار تۈركۈمىنى شەكىللەندۈرگەندى.
لۇ مىڭشەن (تۆمۈر تۈۋرۈك) 13 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 14 -
ئەسىرنىڭ باشلىرىدا يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن يېزا ئىگە-
لىك ئالىمى. ئۇ «يېزا ئىگىلىك بىلىملىرىدىن ئاساسلار» دېگەن
كىتابنى يېزىپ، ئۇيغۇر دىيارى ۋە ئىچكى ئۆلكىلەردىكى دېھقانچى-
لىق ئەنئەنىسىنى ئۆرنەك قىلىپ، شۇ دەۋرنىڭ يېزا ئىگىلىك
ئېھتىياجى ئۈچۈن پايدىلىق نۇرغۇن كۆرسەتمىنى ئوتتۇرىغا قويد-
غان. كىتابتىكى زىرائەت تۈرلىرى، مېۋە تۈرلىرى، ئوتياش تۈرلى-
رى، دورا ئۆسۈملۈكلىرى، ھەسەل ھەرىسى بېقىش، ئۆي ھايۋانلىق-
رى بېقىش، پىلىچىلىك، ھاۋا رايى، سۇ ئىنشائاتلىرىغا دائىر تېخ-
نىكىلىق مەسلىھەتلەر ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن ئىلغار ئىدى. ئاپتور
يەنە ئۇيغۇرلاردىن ئىچكى ئۆلكىلەرگە كىرگەن تاۋۇز، بېدە، پىياز،
سەۋزە، زىغىر، ئانار، ياڭاق، پۇرچاق، كېۋەز قاتارلىق زىرائەتلەر
توغرىسىدىمۇ ئالاھىدە توختالغان.

مۇھەممەت مۇسا ئىلخارەزمىي (مىلادىيە 780 — 850): خارەزم
ئۇيغۇرلىرىدىن چىققان ئىسترونوم، ماتېماتىك، گېئوگراف. ئۇ ئە-
رەب، پارس، سانسكرىت، گىرىك تىللىرىنى بىلىگەچكە، گىرىك،
ھىندى ئالىملىرىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن چوڭقۇر تونۇشۇش ئىمكا-
نىيىتىگە ئېرىشكەن. ئۇ باغدادا «بەيتۇل - ھېكمە» (دانالار سار-
ى) دە ئىشلەپ، نۇرغۇن ئالىمنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن. ئۇ
«مۇختەسەر سىندى ھىندى»، «ھىندى رەقەملىرى ھەققىدە قىس-
قىچە كىتاب»، «ئەلجەبىر ۋە مۇقەبەلە» («تەڭلىمە ۋە ئەسلىگە قايد-
تۇرۇش كىتابى (ئالگېبرا)»، «ئىسترونومىيەلىك جەدۋەل»، «قۇياش
سائىتى ھەققىدە رسالە»، «يەرنىڭ سۈرىتى»، «يەھۇدىيلار تارىخى
ۋە ئۇلارنىڭ بايراملىرىنى بەلگىلەش» قاتارلىق كۆپ قىرلىق ئە-
سەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. ئەلخارەزمىي تەڭلىمىلەرنى تۈزۈش ۋە
يېشىش قائىدىلىرى، مەنىپى ۋە مۇسبەت سانلار، ھىندى رەقەملى-
رىنىڭ ئىشلىتىلىشى، ئۇلنىڭ ماتېماتىكىدىكى رولى قاتارلىق بىر

ئەنئەنىمىزنىڭ غايىب بولۇپ كەتكىنىدىن ئۆكۈنمەي تۇرالمايمىز. تەبىئەت، ئىلاھىيەت، سەنئەت، جەمئىيەت ۋە پائالىيەت ئىلىملىرى بىر - بىرىگە زىت ئەمەس ئىدى، لېكىن بىز زىت ھالدا چۈشىنىپ، ئىلىملىرىنى يېتىم قويدۇق. ئىلىملەر ئاستا - ئاستا يىگىلەپ، مەنئىي گادا ئېلىنمىز. مىسلىسىز پاجىئەلىك تارىخىنىڭ ھامىيىسى بولۇپ قالدى. ئۇلۇغبېكنىڭ پاجىئەسى ھەرگىزمۇ بىر ئالىمنىڭ پاجىئەسى بولماي قالدى، بەلكى ئۇ شۆھرەتلىك تارىخلارنى قالدۇرغان ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا خەلقلەرنىڭ گۇمراھلىق دەۋرىگە كىرىپ، كىشىلىك ئىززىتىنىڭ ۋەيران بولۇشىدىن دېرەك بېرىدۇ. خان پاجىئە بولۇپ قالدى.

بىز ئۇلۇغبېكتىن كېيىن دۇنيا جامائەتچىلىكى سۆيۈنگۈدەك تەبىئەت ئىلىملىرىنى يېتىشتۈرۈپ چىقالمىدۇق. بىر بولسا تارىخىمىز ئۇ خىل كىشىلەرگە كورلۇق قىلدى. نەتىجىدە، بىز ئۇلارنى ئۇنتۇپ كەتتۇق؛ بىر بولسا زەئىپ تەپەككۈرىمىز ياراتقان تارىخىنىڭ ئەمەلىيىتى شۇ. بۇنىڭدىن كېيىنكى ئېھتىماللىقنىڭ ئويىپىكتىپە - لىقى يۇقىرى بولسا كېرەك. بۇ ھەقتە ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «قەدىمكى يىپەك يولىنىڭ خارابىلىشىشى، فېئوداللىق بېكىنمە ھالەت تۈپەيلى نەزەرىيەۋى تەپەككۈر ئەۋزەللىكىنى يوقاتتۇق. ئۇلۇغبېك ۋاپاتىدىن كېيىن ئەدەب - شائىرلىقتىن باشقا بىزدە ئالەمشۇمۇل تەبىئەت ئىلىملىرى چىقمىدى. مەنئىي مەدەنىيەت خەزىنىمىز ھېسسىي سەنئەت ۋە ئەدەبىياتنى بىردىنبىر ئىپتىخار پەللىسى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. قولىمىزنىڭ يەتكىنى ئۇسسۇل، دېمىمىزنىڭ يەتكىنى ناخشا بولدى. شۇ زامانلاردىكى ناخشا - غەزەللىرىمىزگە بىر قاراپ كۆرەيلىچۇ، ئاساسلىقى «ۋاھ، دەريا» دېگەندەك نالەشتىن يىراقلاشمىدى. بىز «ئېتنولوگىيەلىك مىللەت، كاتېگورىيەسىدىكى ناخشا - ئۇسسۇل مىللىتى»، «شېئىرىيەت مىللىتى» بولۇپ قېلىدۇ. ۋەردۇق. بوياقچىدىن ئارتۇق خىمىك، تۆمۈرچىدىن ئارتۇقراق قىلىدۇ. بىزكىلىرىمىز بولمىدى... سەنئەتتە داڭ چىقارغان، سەنئەتكە يۆلەيدۇ.

نىپ تىرىكچىلىك قىلىدىغان سىگانلارنىڭ ئاقسۆڭەكتە يۈرت - ماكانسىز جاھان كېزىپ، تىلەپ - تېرىپ ياشاشقا چۈشكەن لاماكان. لىقى بىلەن، تارىخ بورانلىرىدا چېچىلىپ، جەڭ - جېدەللىرىدە قىرىلىپ ھالى قالماي يەھۇدىيلارنىڭ نەزەرىيەسى تەپەككۈر ۋە ئۆتكۈر پەنلەرگە بولغان يۈكسەك ئېتىبارىدىن «ئالىملار مىللىتى»، «قۇدرەتلىك زامانىۋى مىللەت»، كامالىتىگە يەتكەنلىكىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىمىدۇ» (تەكلىپلىك مۇھەررىردىن قوشۇمچە) دېگەندى ئېچىنىش بىلەن.

ئەگەر بىز ئۇيغۇر ھۈنەر - سەنئەت رىسالىلىرىگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭدا ھۈنەر - كەسىپنىڭ قائىدىلىرى تەرەپتىكى ئىلمىي بايانلارنىڭ ناھايىتى ئازلىقىنى ھېس قىلىمىز. بۇ رىسالىلەر ئايەتلەر بىلەن توشۇپ كەتكەن. ئەگەر بىز بۇ ئايەتلەرنى ئىسلامدە يەنىنىڭ تارىخى ۋە ماھىيىتى بىلەن باغلاپ قارىساق، كۆپ ھالدا ئۇ ئايەتلەرنىڭ ئۇنداق يەرلەردە ئىشلىتىلمەسلىكى لازىملىقىنى بىلىپ يېتىمىز. ھۈنەر - كەسىپلەر ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار بىلىملەرگە تەۋھىد ئىلمىنىڭ يېتەكچىلىك قىلىشى، ھۈنەر - كەسىپلەرنى مۇكەممەل ئەخلاقىي ئاساسلارغا ئىگە قىلىدۇ. ئەمما، ھۈنەر ئىلمى ئۆز ئۆيىكتىن مەدەنىي خۇسۇسىيەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالماي، ئوقۇل روھانىي نەرسىگە ئايلىنىپ قالغاندا، ئاخىر بېرىپ يەنە شۇ ئۈممەتلەرنىڭ رېئال مەنپەئىتى ئۈچۈن پايدىسىز بولىدۇ. ھۈنەر - كەسىپ رىسالىلىرىمىزدە ھۈنەرنىڭ ئۆزىگە ئائىت بىلىم تەركىبىلىرىنىڭ ئازلاپ كېتىشى، تىرىكچىلىك ۋە ئىبادەتتىكى ئەمەلىي يەتچان پوزىتسىيەنىڭ رېئاللىق بىلەن ھېسابلاشمايدىغان روھانىيلىققا ئالمىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

مىلادىيە 16 - 17 - ئەسىرلەر غەرب ۋە شەرق خەلقىلىرىنىڭ تەقدىرى ۋە ئىجتىمائىي ئورنىدا جىددىي ئالمىشىش يۈز بەرگەن دەۋرلەر بولدى. بۇ دەۋرلەردە ياۋروپا ئەللىرىنىڭ يۇلتۇزى پارلاپ، مۇسۇلمان ئەللەرنىڭ، جۈملىدىن ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا

خەلقلەرنىڭ يۇلتۇزى ئوچۇشكە باشلىدى. گەرچە «قۇرئان كەرىم» چۈشەنگىلى بولمايدىغان روھىيەت، ئاخىرەت مەسىلىلىرىنى تەكىتلىمەي، ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى ھالال بىلەن ھارام، ياخشى بىلەن يامان، گۈزەل بىلەن رەزىل ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى ئايرىش-تىن ئىبارەت رېئال، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەكىتلەپ، پايدى-سىز بىلىملەردىن ساقلىنىشنى تەشەببۇس قىلغان بولسىمۇ، ئۆلىمالارنىڭ دىققىتىنى جەننەتنىڭ دەرىجىسى، پەرىشتە، شەيتان، خۇدانىڭ سۈپەتلىرى دېگەندەك مەۋھۇم مەسىلىلەرنى ئەپلاتونىزم خاھىشلىرى بىلەن يۇغۇرۇپ تەلەقن قىلىش بىلەن بولۇپ كەتتى ھەم كۆز ئالدىدىكى دۇنيانىڭ كۈچ ۋەزىيىتىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى سەزمىدى. سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئىنقىرازىدىن كېيىنكى بىزنىڭ زەبۇن ھالىتىمىز ۋە ھىندىستاندىكى بابۇرىيلار سەلتەنتىنىڭ ئەنگلىيەنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتىشى، ماھىيەتتە تەپەككۈر ۋە بىلىم ئاجىزلىقىدىن كېلىپ چىققان قىسمەتلەردۇر.

كېيىنكى قىسمەتلەرنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىر پۈتۈن تارىخى نەزەردە تۇتقاندا، ئۇيغۇرلار ئۆزى ياشىغان ئىقلىم ۋە تارىخىي ۋەزىيەتكە ماس ھالدا مول مەدەنىيەت مىراسلىرى، ئەقىل - پاراسەت جەۋھەرلىرى ۋە بىلىم بايلىقلىرىنى ئىنسانىيەتنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى خەزىنىسىگە قوشقان قەدىمىي مىللەتتۇر. بىز ئۇنى تېخى قېزىپ بولالمىدۇق. نەچچە مىڭ يىللىق ئىختىرا ۋە كەشپىيات ئەنئەنىسى ئۇيغۇرلاردا بىلىم - مەرىپەت توغرىسىدىكى ئىدىئال ھەم رېئال چۈشەنچىلەرنى، دىداكتىك سۆزلەرنى شەكىللەندۈرگەن، ھەتتا بىلىم توغرىسىدا پادىشاھلار دەستۇرى شەكىللىدىكى «قۇتادغۇبىلىك» كەبى دۇنياۋى يىرىك ئەسەرلەر بارلىققا كەلگەن.

كۈندىلىك ئالاقىمىزدە ئىشلىتىلىۋاتقان ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرىگە سەپسالماق، بىلىم مەسىلىسىنى تۈرلۈك نۇقتىدىن يورۇتۇپ بېرىدىغان جەۋھەرلەرنى ئۇچرىتىمىز. مىسالەن:

ئادەم بىلگەننى ئادەم بىلىدۇ،

ئادەم ماڭغان يولدىن ئادەم ماڭىدۇ.

بۇ تەمسىلدە بىلىمنىڭ ئانتىروپولوگىيەلىك خۇسۇسىيىتى گەۋدىلەنگەن بولۇپ، ئىنسان تەپەككۈر ئورگانلىرىنىڭ بىلىش قۇۋۋىتىدە ئىرقىي، مىللىي پەرقنىڭ بولمايدىغانلىقى ئىلگىرى سۈرۈلگەن.

ئادەمنى بىلىم يورۇتار،

ئالەمنى كۈن يورۇتار.

تەپەككۈر قىلىش ۋە بىلىش ئىنساننى مەخلۇقاتلار ئىچىدە مەر- تىۋىلىك قىلغان ئىدىكى بىلىشتىن ئىبارەت ئەقلىي قۇۋۋىتىنى كۆپ ئىشقا سالىساق، ئۇنىڭ ئادىمىيلىك سۈپىتى شۇنچە يۇقىرى بولىدۇ ھەمدە باشقىلارغا زوق، ھىممەت بېغىشلىيالايدۇ، ئۇ ئۆزىنى ۋە ئۆزىگىنى ئاقارتالايدۇ.

بىلگەننىڭ يۈزى يورۇق،

بىلمىگەننىڭ يۈزى چورۇق.

بۇ تەمسىلدە بىلگەنلەر بىلەن بىلمىگەنلەرنىڭ مەنىۋى ۋە ئىج- تىمائىي پەللىدىكى ئورنى ئەكس ئەتكەن. بۇ يۇقىرىقى تەمسىل بە- لەن ئىزچىللىققا ئىگە.

بىلىمنىڭ چېكى يوق.

ئالەم ھەرىكەتتە، ئالەمدىنمۇ كەڭ روھىيەتمۇ ھەرىكەتتە. بىل- گۈچى بىلەن بىلىنگۈچى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. بىلىم پەقەت مۇئەييەن مۇددەتتە، مۇئەييەن چەكتە تېگىش- لىك قىممەتنى نامايان قىلىدۇ - دە، يېڭىلىنىشنى كۈتۈپ تۇرىدۇ. چۈنكى ھاياتلىق ھەرىكەتتە، تەپەككۈرمۇ ھەرىكەتتە.

پىرىڭ بىلەن ماختانما،

بىلىمنىڭ بىلەن ماختان.

بىلىمدە نوپۇز مەۋجۇت ئەمەس، نوپۇز پەقەت ھەقىقەتكىلا مەد- سۇپ. بۇرۇنقىلارنىڭ ئۇقۇم - چۈشەنچىلىرى، تەپەككۈر ئەندىزە-

لىرى كېيىنكىلەرنىڭ تەپەككۈرىنى چۈشەپ قويماسلىقى كېرەك. ھازىرقى زامان پەن جەمئىيەت شۇناسلىقى ئالىملارنىڭ تۆھپىسىنى نەزەرگە ئېلىپ، ئىلىم - پەندىكى نوپۇزنى بويۇنتۇرۇق قىلماستىن، ئىلگىرى تەكىتلىمەكتە.

ئەقىل — بىلىم بۇلىقى،

بىلىم — ھۈنەر چىرىغى.

ئەقىل ئىنساندىكى تۇغما ئىمتىياز، بىلىم ئەقىل ئۈستىگە قۇرۇلدى. بىلىمدىن ھۈنەر، تېخنىكا ۋە سانائەت بارلىققا كېلىدۇ. شۇڭا پەن باشقا، تېخنىكا باشقا. تېخنىكا بولسا شەيئەلەرنىڭ ماھىيىتىنى كۆزىتىشتىن كەلگەن بىلىملەر ئارقىلىق تۇرمۇشتا ئەسقا تىدىغان ۋاسىتىلەرنى ئاپىرىدە قىلىدۇ، يۇقىرىقى تەمسىلە بىلىم، پەن، تېخنىكىلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئەكس ئەتكەن.

ئالىم بىلەن ئەل ئاقىل،

جاھىل بىلەن ئەل خار.

ناۋادا بىر جەمئىيەتكە ئىلىم ئەھلى ئىلمىي نۇقتىدىن باشقۇرۇش ئېلىپ بارسا، جەمئىيەتتە ئىلمىي، مۇقىم كەيپىيات ئومۇملىشىدۇ. باشقۇرۇش ۋە ئىش بېجىرىش ئىستىللىرىدا ئىنساننىڭ قەدەر - قىممىتى باراۋەر ھالدا ئەكس ئەتىدۇ. بۇنداق جەمئىيەت بىلىملىك ئادەملەر بىلەن تولدۇ. ئەكسىچە بولغاندا ئەشەددىي ھوقۇقچىلىق، سەپسەتە ئويۇنلىرى مودا بولىدۇ.

ئالىم بولماق ئاسان،

ئادەم بولماق تەس.

بۇ تەمسىلە ئىلىم ئەھلىدە بولۇشقا تېگىشلىك پەزىلەت كۆزدە تۇتۇلغان. ئادەمىيلىككە ياتىدىغان گۈزەل خۇلق، ئىنسان مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن غايىلەردىن مۇستەسنا ئالىم يىرتقۇچ ھايۋاندىنمۇ ۋەھشىي بولۇپ، ئۇ باشقىلارغا ئاپەت ئەكېلىدىغان تەۋسىيەلەرنى بېرىدۇ. يەنە بىرى، بىلىمگە ئۆزىنىڭ نورمال ئىنسانىيلىقىنى تېگىشىپ، بىنورمال پىسخىكا ئىگىسى بولۇپ قالىدىغان ئىشلار ئە-

مەلىيەتتە مەۋجۇت.

دېمەك، ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرىدە بىلىمنىڭ ئىنسانىي رېئالىيەتنى، ئىجتىمائىي ئاساسلىرى، بىلىم ئەھلىنىڭ مەسئۇلىيىتى قاتارلىق پەلسەپىۋى مەسىلىلەر ئىخچام ئىپادىلەنگەن. بىلىم توغرىسىدىكى ئۆگۈنمىلەر ۋە پەلسەپىۋى قاراشلار ئۇيغۇر يازما ئەدەبىياتىدىكى كلاسسىك ئەسەرلەردە ئىزچىل تۈردە مۇھىم مەزمۇن قىلىنىپ كەلدى. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئىككى نامايەندە - «قۇتادغۇبىلىك» ۋە «ئەتەبەتۇلھەقايىق» («ھەقىقەت بوسۇغىسى») تا بىلىم ھەققىدىكى قاراشلار ئالاھىدە ئورۇن تۇتقان.

ئىسلامدا ئاللا جىمى مەۋجۇداتنىڭ مەنبەسى، شۇنىڭدەك بارلىق بىلىمنىڭ مەنبەسى. شەيئىلەر ۋە شەيئىلەر توغرىسىدىكى بىلىم - لەر ئاللانىڭ ئىرادىسىنى شەرت قىلىدۇ. شۇڭا بىلىشنىڭ ئوبىيەتتىكى بولغان نەرسە دەل ئاللا بىلەن كائىناتنىڭ سەۋەب - نەتىجىلىك مۇناسىۋىتىدىكى مەلۇم بىر ئامىل بولۇپ، بۇ ئامىلنى چوڭ بىر پۈتۈنلۈك ئىچىگە قويۇپ بىلىش لازىم بولىدۇ. يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ بېشىدىلا ئاللا (تەڭرى) نى ياد ئېتىدۇ.

4. ئۇ خالاپ ياراتتى، يارالدى پۈتۈن،

ئۇ بىرلا دەپدى: «بول»، بار ئولدى پۈتۈن.

8. ئەي بىرسەن، بىرىكمەس ساڭا باشقا بىر،

بۇرۇنسەن جىمىدىن، جىمىدىن ئاخىر.

19. ئورۇن ئول ياراتتى، ئورۇن يوق ئاڭا،

ئۇنىڭسىز ئورۇن يوق، ئىشەنگىن بۇڭا.

20. ئەي سىرغا يېقىن، ئەي كۆڭۈلگە ئەزىز،

گۈۋاھدۇر ساڭا بارچە سۈرەت ۋە ئىز.

21. ياراتتىڭ تۈمەننىڭ تىرىك، ساناقسىز.
قۇرۇقلۇق، چۇقۇر، تاغ، دالا، دۆڭ، دېڭىز.^{۵۵}

بىلىم نوقۇل ھالدا تەبىئەت توغرىسىدىكى بىلىمنىلا كۆرسەت-
مەيدۇ. ئۇ يەنە بىلىمنىڭ ئەخلاقىي قىممىتى ۋە ئېستېتىك قىم-
مىتى ھەققىدىكى بىلىشلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەبەدىلىك ۋە
چەكسىزلىك بىلىمنىڭ ھايات بوشلۇقى بولۇپ، ئەنە شۇ ئەبەدىي-
لىك بىلەن چەكسىزلىك بىلىمنىڭ ئىلاھىي تەركىبلىرىنى ئىشا-
رەتلەيدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئەقىل بىلەن بىلىمنى بىر - بىرى بىلەن
زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىككى كاتېگورىيە سۈپىتىدە تەكىتلەيدۇ. مە-
سالەن:

301. ئەقىل كىمدە بولسا، بولۇر ئۇ ئېسىل،
بىلىم كىمدە بولسا بولۇر خان شۇ، بىل.

310. بىلىم كىمىيادەك يىغار نەرسىنى،
ئەقىلدۇر ساراىى، يىغار ھەممىنى.^{۵۶}

ئىسلامدا ئەقىل ئاللاننىڭ ئىنسانغا بەرگەن ئىنايىتى دېيىلىدۇ،
ئۇ ئىنساننىڭ تۇغما پەزىلىتى سۈپىتىدە سۆز - ھەرىكەتنىڭ بىر -
لىكىدە نامايان بولىدۇ. ئىنسان ئۇنى سەرمايە قىلىپ تۇرۇپ بە-
لىمگە ئېرىشىدۇ. بىلىم بولسا ئەقىلنى توغرا مەقسەت ۋە توغرا
ئۇسۇل بىلەن ئىشقا سېلىشتىن كېلىدۇ.

156. بىلىم مەنسىن بىل، بىلىم نېمە دەر،
بىلىم ئۇ ساقايتۇر كېسەل بولسا ئەر.

157. بىلىمسىز كىشى بارچە ئاغرىق بولۇر،
داۋالانمىسا ئۇ تىرىكلا ئۆلۈر.⁴¹

ئادەم مەنئۇيەت بىلەن سۈپەتلىنىدۇ. شۇنداق ئىكەن، ئادەمنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ئۇنىڭ مەنئۇيەتتىن ئىبارەتلىك تاكامۇللۇقى بىلەن باغلىنىدۇ. بىلىم ئۆز نۆۋىتىدە ئەقىلنىڭ ئىشلىتىلىش نورمىسىنى ياندىن كۆرسىتىش بىلەن بىللە، ئىنسان مەنئۇيەتتىن ئۆزىنى ئايرىتىش كۈچىنى ئاشۇرىدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ نەزىرىدىكى بىلىم ئادالەت، بەخت - سادەت، ئەقىل - پاراسەت ۋە قانائەت بىلەن بىر گەۋدىلەشكەن بىلىم بولۇپ، ھەرگىزمۇ بىلىم ئۈچۈنلا بىلىم ئەمەس. ئايتولدى بىلىم بىلەن ئودغۇرمىش ئوتتۇرىسىدىكى مۇنازىرىدە بىلىمنىڭ رېئال دۇندا يادىكى رولى بىلەن زاھىتلىق پەلسەپىسى ئوتتۇرىسىدا كەسكىن توقۇنۇش ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. بۇ مۇنازىرىنى بىر ھېسابتا ئۆي - غۇر پەلسەپىسى تارىخىدا كۆرۈلگەن رېئال ئىجتىمائىي ھالەتنىڭ بىر تىمىسالى دېيىشكە بولىدۇ. ئەمەلىيەتچانلىق بىلەن زاھىتلىق - نىڭ كۈرىشىدە گەرچە يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇ ئىككى تەرەپنى مۇ - رەسەلىك ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويغان بولسىمۇ، كېيىنكى تارىخدا مىزدا زاھىتلىق ئېنىق باش كۆتۈردى.

ئىدىئولوگىيە تارىخىمىزدا يۈسۈپ خاس ھاجىپتىن كېيىن، بىلىمنىڭ قىممىتىنى دانە - دانە گۈزەل ئىبارىلەر نەسىھەت قىل - غۇچى كىشى ئەھمەد يۈكەنەكىدۇر.

41. سۆزۈمگە بىلىمدىن ئاساس سالىمەن،
ئەي دوستۇم، بىلىملىككە ئۆزۈڭنى باغلا.
سائادەت يولى بىلىم بىلەن ئېچىلىدۇ،
بىلىم ئال، سائادەت يولىنى ئاچ.

44. بىلىملىك كىشى قىممەتلىك دىناردۇر،
بىلىمسىز نادانلار قىممەتسىز يارماقتۇر.
بىلىملىك بىلەن بىلىمسىز ھېچقاچان تەڭ بولالمايدۇ،
بىلىملىك ئايال گويا ئەر، نادان ئەر گويا ئايالدىر.

44. ئادەم بىلىمى بىلەن تونۇلىدۇ،
بىلىمسىزلەر تىرىك تۇرۇپ كۆزگە كۆرۈنمەيدۇ.
بىلىملىكلەر ئۆلسمۇ نامى تىرىك بولىدۇ،
بىلىمسىزلەر تىرىك بولسىمۇ نامى ئۆلۈك بولىدۇ.^①

كۆرۈنۈپ تۇرىدۇكى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن ئەھمەد يۈكنە -
كىنىڭ بىلىم قارىشىدا ئوخشاشلىق ۋە ئىزچىللىق بار. ئەھمەد يۈك -
نەكىنىڭ نەزىرىدە بىلىم بەختنىڭ، ھاياتتىكى قەدەر - قىممەتنىڭ
كاپالىتى. ئىنساننىڭ ھاياتى جىسمانىي ھايات ۋە روھىي ھايات دەپ
ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. ئىنساننىڭ جىسمانىي ھاياتى دەل ئۇنىڭ مەند -
ۋى ھاياتىنىڭ يېقىلغۇسى بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ جىسمانىي تەلەپلى -
رىنى ئادىل - ھالال قاندۇرۇش ئۈچۈن بىلىم ئېلىپ، روھىنى كا -
مال تاپقۇزۇشى لازىم. كامالەتكە يەتكەن روھتىن كامالەتلىك سۆز -
لەر قالىدۇ. بۇ سۆزلەر كېيىنكىلەرنىڭ روھىي ھاياتى بىلەن ئۆل -
ىپ، ئىنساننى مەنئىي ياقىتىن ئەدەبىي مەۋجۇت بولۇش مۇقامىغا
يەتكۈزىدۇ.

ئەھمەد يۈكنەكى «ئەتەتۈلەقايىق» («ھەقىقەت بوسۇغىسى») تا
مەردلىك، سېخىيلىق، ناتىقلىق قاتارلىق پەزىلەتلەر ئۈستىدىمۇ
توختىلىدۇ، لېكىن مەسىلىلەر بىلىمنى يادرو قىلىپ ئېچىلىدۇ، بە -
لىم بولغاندىلا ئۇ خىل پەزىلەتلەر ئۆزىنىڭ كۈچىنى كۆرسىتەلەيدۇ.
«بىلىم ئىگىلىكى دەۋرى» دەپ سۈپەتلىنىۋاتقان ھازىرقى دەۋر -
رىمىزدە ئەجدادلىرىمىز قالدۇرغان بىلىم مىراسلىرى ۋە بىلىم

ئۆگۈتلىرىنىڭ ئەھمىيىتىنى بىز تېخى يېتەرلىك چۈشىنىپ يەتمەيمدۇق. «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق، مەدەنىيەتشۇناسلىق، مائارىپشۇناسلىق، بىلىمشۇناسلىق، باشقۇرۇش ئىلمى تەرەپلىرىدىكى ئىلغار ھەم يىراقنى كۆرەر دۇردانلىرىنى قېزىشنىڭ ئورنىغا دېئىل كارىنىڭ، ناپولېئون خېل قاتارلىقلارنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن كۆزىمىزنى ئالا چەكمەن قىلىپ، ئەنئەنىمىزدىكى بىباھا ئەقلىي بايلىقلارغا تۈزكۈرلۈك قىلدۇق. بۇ ئۆتمۈشتىكى نادانلىقنىڭ بۈگۈنكى زامانىۋى ۋارىياتىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

بىلىم ئىجادىي تەپەككۈرنىڭ مەھسۇلى، ئۇنى كىم ياراتقان بولسا ئۇ ئالدى بىلەن شۇنىڭغا مەنسۇپ، ئاندىن باشقىلارغا مەنسۇپ. ئىجادكارلىق خىسلىتىنىڭ يىلتىزى بىر مىللەتنىڭ تەپەككۈر ئەنئەنىسىدە ۋە ئۇنىڭ ئىزچىللىقىدا بولىدۇ. پەقەت شۇ خىسلىەتنى يوقاتمىغانلارلا باشقىلارنىڭ ئىجادىيەت مېۋىسىدىن توغرا پايدىلىنىش لايىقلىقىگە ئىگە بولىدۇ.

نەقىل مەنبەلىرى

- ① غەيرەتجان ئوسمان ئۇتغۇر: «ئۇيغۇر خەلق رىۋايىتى» 3-قىسىم، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشرى 1 - بەت.
- ② «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 2004 - يىللىق سانلىرى.
- ③ كارل بېرېتېر: «بىلىم دەۋرىدىكى مائارىپ ۋە ئاڭ» (ئىنگىلىزچە)، لاۋرىنس ئېرلىبوم جەمئىيىتى نەشر قىلدۇرغان (ئامېرىكا)، 2002 - يىلى نەشرى.
- ④ مۇھەممەت پولات: «زۇنۇن قادىر ئەسەرلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1992 - يىلى نەشرى 527 - 529 - بەتلەر.
- ⑤ مايكول پولانى: «خۇسۇسىي بىلىملەر»، گۈيجۇۋ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 211 - بەت.
- ⑥ ۋ.س. دامپېر: «پەن تارىخى»، «سودا» نەشرىياتى 1994 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 9 - بەت.
- ⑦ يۇقىرىقى كىتاب، 27 - ، 28 - بەتلەر.

- ⑧ موللا مۇسا سايرامى: «تارىخى ھەممىدى»، ئەنۋەر بايتۇر نەشرگە تەييارلىغان، مىللەتلەر نەشرىياتى (بېيجىڭ) 1986 - يىلى نەشرى.
- ⑨ ر. دېكارت: «دېكارتنىڭ مۇتەپەككۈر پەلسەپىسى»، «توققۇز ئايماق» نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشرى 1، 2 - بەتلەر.
- ⑩ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2002 - يىلى نەشرى 28 - بەت.
- ⑪ يۇقىرىقى كىتاب 38 - بەت.
- ⑫ قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئۇيغۇرشۇناسلىق ئىنستىتۇتى تۈزگەن «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى»، رۇسچىدىن ئۇيغۇر سايرانى تەرجىمىسى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 32 - بەت.
- ⑬ ئەنۋەر بايتۇر، خەيرىنسا سىددىق: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى» مىللەتلەر نەشرىياتى بېيجىڭ 1991 - يىلى نەشرى.
- ⑭ ۋ. خ. ۋېركمېستېر: «پەن پەلسەپىسى» (خەنزۇچە)، «سودا» نەشرىياتى 1996 - يىلى نەشرى.
- ⑮ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «يىپەك يولىدا قايتا ئويلىنىش»، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى 1995 - يىلى 5، 6 - (قوشما) سان.
- ⑯ ⑰ ⑱ يۈسۈپ خاسپ ھاجىپ: «قۇتادغۇبىلىك»، مىللەتلەر نەشرىياتى بېيجىڭ 1984 - يىلى نەشرى.
- ⑲ ئەدب ئەھمەد بىننى مەھمۇد يۈكەنكى: «ئەتەبەتۇلھەقايق» (ئۈي-غۇرچە)، مىللەتلەر نەشرىياتى بېيجىڭ 1980 - يىلى نەشرى.

خەنزۇ تىلىدىكى پايدىلانغان مەنبەلەر:

1. 迈克尔·波兰尼: 《个人知识》许泽民译, 贵州人民出版社, 2000
2. W.C. 丹皮尔: 《科学史》, 李珩译, 商务印书馆, 1994
3. 笛卡尔: 《笛卡尔思辨哲学》, 尚新建等译, 九州出版社, 2004
4. W.H. 沃克迈斯特: 《科学的哲学》, 李德容, 王梅, 刘绪平译, 商务印书馆, 1996

ئىنگلىز تىلىدىكى پايدىلانغان مەنبە:

1. Carl Bereiter . Education and Mind in the knowledge Age .
Lavrence Erlbaum Associate, 2002

2005 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

يېپىق بىلىملىرىمىزنى قازايمىز

تاماق پۇل ئەمەس، مەدەنىيەت پۇل.
— كېرەم مامۇت ئاتۇش (شىنجاڭ «مىزاج» يېمەك - ئىچمەك
چەكلىك شىركىتىنىڭ لىدىرى)

بىلىم توغرىسىدىكى تەتقىقات راسا ئەۋج ئېلىۋاتقان، بىلىم بىر شەخسنىڭ ياكى بىر دۆلەتنىڭ ئەۋزەللىكىنى بەلگىلەۋاتقان بۈگۈندە. كى كۈندە، تەخمىنەن مىڭ يىللار بۇرۇنقى مۇتەپەككۈر بوۋىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» ناملىق بۈيۈك ئەسىرىنى نەزەرگە ئالماي تۇرالمىمىز، بۇ ئەسەر ئىنسان بىلەن ئىلاھ، ئىنسان بىلەن تەبىئەت، ئىنسان بىلەن جەمئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى بىرلىشنى مەزمۇن قىلغان مۇناسىۋەت ئۈستىدە ئەتراپلىق توختالغان. ئەسەردىكى ئۇدغۇرمىش مول بىلىمگە ئىگە دانىشمەن كىشى بولۇپ شىغا قارىماي، بۇ دۇنيانى بىر ئۆتەڭ دەپ قارايدىغان، پانىي جاھان ئىشلىرىغا قىزىقمايدىغان تەرىپى بار. ئۇ پادىشاھ كۈنتۇغدى ۋە ئەقىل - پاراسەت سىمۋولى بولغان ئۆگدۈلمىشنىڭ ئوردا خىزمىتىدە تەكلىپ قىلىپ يازغان خېتىگە ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمەيدۇ. بۇ ھال ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر زىيالىيلار ئەنئەنىسىدىكى رېئاللىقنى چىقىش قىلىش بىلەن زاھىتلىققا بېرىلىش ئوتتۇرىسىدىكى تاناسىپلىقنىڭ كىچىككىنە يىپ ئۇچى. ئىسلامىيەتكە قەدەم قويغان ئۇيغۇر جەمئىيىتى دەسلەپكى بىر قانچە ئەسىرلەردە ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت، مائارىپ جەھەتتىكى گۈللىنىش مەنزىرىسىنى نامايان قىلدى. بۇ ھال ئۇلۇغبېك دەۋرىگىچە داۋام قىلىپ، كېيىنچە تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن تەركىمىدۇنيالىق باش كۆتۈرۈپ

دى. غەرب قىممەت قارىشى ۋە تۇرمۇش ئىستىلىنىڭ تەھلىكىسى ئاستىدا قېلىۋاتقان ھازىرقى دەۋرىمىزدە ئۆگدۈلمىش ئەنئەنىسىنىڭ ئورنىنى نېمە ئۈچۈن ئودغۇرمىش ئەنئەنىسىنىڭ ئىگىلەپ كەتكەنلىكى توغرىسىدا خيالغا پاتىمىز. دەۋرىمىز ئىقتىسادىي قىممەتكە ھامىي بولىدىغان بىلىملەرنى قاتتىق تەكىتلەۋاتىدۇ. پەن - تېخنىكا گىيا زامانىۋىلىقنىڭ ئەڭگۈشتەرىگە ئايلاندى. مىللىيچە قىممەت قارىشقا ياتىدىغان تارىخ، مەدەنىيەت، ئەدەبىيات ۋە سەنئەت بىلىملىرى ئىقتىسادىي تەرەققىيات بىلەن ئالاقىسى بولمىغان بىلىملەر سۈپىتىدە قارىلىپ، ئېتىبارسىز قىلىشقا باشلىدى. جۈملىدىن بىلىمنىڭ پايدىسى توغرىسىدا خېلى مۇكەممەل ئوچۇقلىما بەرگەن «قۇتادغۇبىلىك» نىڭمۇ قەدەر - قىممىتىنىمۇ تونۇپ يېتەلمىدۇق. چارۋىچىلىق، يېزا ئىگىلىك، باغۋەنچىلىك ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىككە ياتىدىغان بىلىم قاتلاملىرىمىزمۇ بىپەرۋا مۇئامىلىگە يولۇقۇۋاتىدۇ. بىز «قۇتادغۇبىلىك» كە ئىنچىكىلەپ قارايدىغان بولساق، ئەسەردە پادىشاھلىق، ۋەزىرلىك، ھاجىپلىق قاتارلىق ھۆكۈمدارلىق ئىشلىرى ۋەزىمىن تىلغا ئېلىنىش بىلەن بىللە، ئەلچىلەر، ئالىملار، خەزىندەرلەر، ئاشپەزلەر، تېۋىپلار، دېھقانلار، سودىگەرلەر - نىڭ قانداق بولۇشى كېرەكلىكى توغرىسىدىمۇ مەلۇماتلار بار. جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك ھۈنەر - كەسپ ئىگىلىرىگە ئائىت بىلىملەر ھۆكۈمدارلىققا ئائىت بىلىملەردىن قالسىلا مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. كۆرۈشكە بولىدۇكى، «قۇتادغۇ بىلىك» تە بىلىم توغرىسىدىكى قاراش مۇئەييەن قاتلامنى شەكىللەندۈرگەن بولۇپ، بۇلار ھازىرقى «بىلىم ئىگىلىكى» دەۋرىدە تەتقىقات قىممىتى زور بولغان تېخنىكىلاردۇر. «قۇتادغۇبىلىك» جەمئىيەتشۇناسلىققا، شۇنداقلا بىلىم شۇناسلىققا ئائىت كاتتا ئەسەردۇر. بىز بۇ ئەسەردىن تىپىك بىر ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ رېئاللىقىنى ھەمدە غايىۋى تەسۋىرنى تەڭ كۆرىمىز. بۇ جەمئىيەتتە تۈرلۈك ھۈنەر - كەسپ، بۇ ھۈنەر -

كەسىپلەرگە دائىر رسالىلەر، ھۈنەر - كەسىپ ئىگىلىرىنىڭ ۋە - جۇدىغا سىڭىشىپ كەتكەن بىلىملەر بار. ئۇيغۇرلار ئەينى ۋاقىتتا غەرب ۋە شەرققە، جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىياغا مەشھۇر قىلغان ئا - مىللارنىڭ يەنە بىرى، ئۇلارنىڭ پۇختا، نەپىس قول ھۈنەر مەھ - سۇلاتلىرىدۇر. ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكى ئەۋلادمۇئەۋلاد راۋاجلىنىپ ۋە داۋام قىلىپ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە زامانىۋى مەدەنىيەتنىڭ خىرىسىغا دۇچ كەلدى، شۇنداقسىمۇ ئۇنىڭ ئىزچىل - لىقى خەلقىمىزنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىن پۈتۈنلەي ئايرىلىپ كەتمىدى. ئۇنداقتا، ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكى قانداق شەكىلدە داۋام قىلدى؟ ئۇيغۇر ھۈنەرۋەنلىرىدىكى بىلىمنىڭ مەزمۇنى قانداق؟ بۇ ھەقتە تەتقىق قىلىش - بىلىم ۋە ئىجادىيەتنى شوئار قىلغان بىلىم دەۋرىدە تولىمۇ ئەھمىيەتلىك.

مەن 2002 - يىلى كۈزدە ياپونىيەنىڭ قەدىمىي شەھىرى كىوتو - غا ساياھەت قىلىپ بارغىنىمدا، كىوتودىكى داڭلىق بىر قول ھۈ - نەرۋەنچىلىك مەركىزىنى كۆرگەنىدىم. بۇ يەردىكى مەھسۇلاتلارنىڭ ھەممىسى قول بىلەن ياسالغان بولۇپ، ياپون خەلقىنىڭ ئەلىمىساق - تىن بېرى داۋاملىشىپ كەلگەن ساپ مىللىي مەدەنىيەتنى تولۇق نامايان قىلاتتى. كىشىنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىدىغان بۇ نەرسە - لەر يۈكسەك زامانىۋىلاشقان ياپونىيەدە قالتىس ئېتىبارغا سازاۋەر ئىكەن، مىليونلاپ چەت ئەللىك ساياھەتچىنى كۈتۈۋالدىغان كىوتو شەھىرىدە مەزكۇر قول ھۈنەر بۇيۇملىرى كۆرۈنەرلىك ئىقتىسادىي ئۈنۈم يارىتىش بىلەن بىللە، زامانىۋىلىق دولقۇنلىرىدا ئۆزىنى يو - قاتماي ياپونچە مەدەنىيەتنىڭ خاراكتېرىنى نامايان قىلاتتى. 2004 - يىلى كۈزدە يازغۇچى ۋە ژۇرنالىست ئەبەيدۇللا ئىبراھىم ئاكىنىڭ تەشكىلىشى بىلەن بىر تۈركۈم قەلەمكەش دوستلار قاتارىدا مەملى - كەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى ئىسمائىل ئەھمەد ئەپەندىنىڭ داستىخانغا داخىل بولۇپ قالدىم.

مەن بۇ سورۇندا ئىسمائىل ئەھمەد ئەپەندىگە كىيوتودا كۆرگەنلىك. رىمىنى سۆزلەپ، ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ مەدەنىيەت ۋە ئىقتىساد جەھەتتىكى قىممىتىنى جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن بىر-قانچە نۇقتىلاردا قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەركىزى قۇرۇپ، خەلق-مىزنىڭ بۇ پارلاق ئەنئەنىسىنى قۇتقۇزۇش توغرىسىدا تەكلىپ بەرگەندىم. ئىسمائىل ئەھمەد ئەپەندىمۇ 1980 - يىللاردىكى بىر قېتىملىق ياپونىيە زىيارىتىدە، بىر مۇزېيىدىن ئۇيغۇرچە بۆشۈكنى كۆرۈپ قاتتىق ھاياجانلانغانلىقىنى ئېيتقاندى. قول ھۈنەرۋەنچى-لىك خەلقىمىزنىڭ ئەينى دەۋرلەردە بارلىققا كەلتۈرگەن ئۆزىگە خاس سانائىتىدىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ سانائەت ئۇيغۇرلارنىڭ شە-ھەر مەدەنىيىتى، بازار ۋە مەھسۇلات قۇرۇلمىسىنى ئەكس ئەتتۈرد-دۇ، شۇنىڭدەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزى ياشاپ كەلگەن جۇغراپىيەلىك مۇھىتىغا يارىشا شەكىللەندۈرگەن بىلىم خەزىنىسىدىن دېرەك بې-رىدۇ. بىز كاۋاپ ۋە كاۋاپداندىن ئىبارەت مۇشۇ ئېلىمپىنتلارغىلا قاراپ باقايلى، كاۋاپدان جۇڭگونىڭ زامانىۋى شەھەرلىرىنىڭ كو-چىسىدا ئۆزىنىڭ خېرىدارلىرىنى تاپالىدى ھەمدە مەلۇم مەنىدە ئۇيغۇرلارنىڭ بەلگىسى بولۇپ قالدى، كاۋاپدان تۇڭگانلارنىڭ راڭخىزىخانىسى ۋە كالا گۆشلۈك ئۈگرىخانىسىنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئېلىپ، بىر تۈركۈم كىشىلىرىمىزگە تۇرمۇش يولى ئاتا قىلدى. ئەگەر كاۋاپتىن ئىبارەت مەھسۇلاتنىڭ تۈرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ بازار كۈچى توغرىسىدا ئىزدەنسەك، بۇ تېمىدىن قانچىلاپ ئىقتىساد، مە-دەنىيەت دوكتورىغا ئېرىشىشىمىز مۇمكىن. ۋاھالەنكى، بۇ پەقەت ئەنئەنىۋى ئۇيغۇر مەھسۇلاتلىرىدىن پەقەت بىرى، ئۇنىڭ رولى مە-لۇم دائىرىدە جارى بولغاندىكى قىممىتى يۇقىرىقىدەك. بىز ھەر قېتىم «پەن - تېخنىكا» دېگەنمىزدە ئاتوم بومبىسىنى، كومپيۇ-تېرنى، كەينى - كەينىدىن ئاسمانغا قويۇپ بېرىلگەن سۈنئىي ھەمراھلارنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈپ، يارغۇنچاقلىرىمىزدىكى

فىزىكىنى، توقۇمىچىلىقىمىزدىكى خىمىيەنى، دورىگەرلىكىمىزدە-
كى بىيولوگىيەنى ئۈنۈنلۈك كەتتۈرۈپ كەتتۈرۈپ. ئەمەلىيەت شۇ بولدىكى، بىز
زامانىۋى بىلىملەرنىڭ ئەھلى بولغۇچە يەنىلا يەرلىك بىلىملەرگە
ئاساسلانغان قول ھۈنەرگە تايىنىپ ياشاۋاتىمىز. ھازىرقى ئۇيغۇر
بىلىملىرى ئاساسەن دېگۈدەك يەرلىك بىلىملەرگە كۆپرەك تايىد-
نىۋاتىدۇ. ئەجەبا، بۇ بىزنىڭ ئالىي مەكتەپلىرىمىز ۋە ئاكادېمىيە-
لىرىمىزدىكى تەتقىقاتچىلارغا سىگنال ئەمەسمۇ؟

شىنجاڭ تېلېۋىزىيەسىنىڭ ئۇيغۇرچە «كۆڭۈلدىكى سۆز» پىد-
روگراممىسىدا رىياسەتچى ئۈمىد غەنى خوتەن قەغەزچىلىكىنىڭ 10 -
ئەۋلاد ۋارىسى 80 ياشلىق توختى باقى بوۋاي بىلەن سۆھبەت ئۆت-
كۈزدى. سۆھبەتتە توختى بوۋاينىڭ ئوغلىمۇ بار ئىدى. ئۇيغۇرچە
تۇماق كىيگەن، ئاپپاق ساقاللىق توختى بوۋاي گويىا ئۈنۈنلۈك
باشلاۋاتقان سۆيۈملۈك ئەنئەنىۋى قىياپەت ئارقىلىق ئۆتمۈش بىلەن
بۈگۈننى ئۇلاۋاتقانداك تۇيۇلۇپ كەتتى. 10 ئەۋلاد مابەينىدە توختى
بوۋاينىڭ جەمەتى خوتەن قەغەزى ياساپ تىرىكچىلىك قىلغانىكەن،
مانا ئەمدى خوتەن قەغەزىنىڭ بازىرى ئۆلۈپ، توختى بوۋاينىڭ قە-
غەزدىن كىرىدىغان كىرىمى تۈگەپتۇ. «بازىرى بولمىسا نېمىشقا
قەغەز ياسايسىز؟» دەپ سورالغاندا، توختى بوۋاي «ئاتا - بوۋام قە-
لىپ كەلگەن ئىشنى تاشلىۋەتكىلى بولامدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. مەن
ئاشۇ ساغلام، پەرىشتە سۈپەت قەغەزچى بوۋاينىڭ ھامان بىر كۈنى
كىشىلەر ئارىسىدىن يوقاپ كېتىدىغانلىقىنى ئويلاپ ئىچىمگە تە-
نىۋەتتىم. ئەجەبا بۇ، مۇبارەك ئۆتمۈش بىلەن مەڭگۈلۈك ۋىدالىد-
شىشتىن دېرەك بېرەرمۇ؟... بوۋاينىڭ ئوغلى تۇرسۇن باقى قەغەز-
نىڭ ياسىلىش جەريانىنى چۈشەندۈردى. تۇرسۇن باقى قولغا ماتې-
رىياللارنى ئېلىپ كۆپلىگەن تېخنىكىلىق جەرياننى ئىشلىتىش-
رەت قىلىپ كۆرسەتتى. ناھايىتى ئېنىقكى، بۇ يەردە ئىككى خىل
تىل بار. بىرى، ئىشارەت تىلى. ئۇ مۇئەييەن ھەرىكەتنى بەلگە قە-
لىپ، نەق مەيداندىكى بىر قىسىم نەرسىلەرنى شەرت قىلغان

ھالدا مەنە بىلدۈرەتتى؛ يەنە بىرى، تۇرسۇن باقىنىڭ دېمەكچى بولغانلىرى. زادى تۇرسۇن باقىنىڭ ئېيتىپ بەرگەنلىرى ئۇنىڭ كۆڭ-لىدىكىنى تولۇق ئېچىپ بەرگەنمىدۇ. بۇنىڭغا كېسىپ بىرنەرسە دېمەك تەس ئىدى.

بىلىمنىڭ تۈرلىنىشىگە ئائىت ماقالىمىزدە كۆرسىتىپ ئۆتۈۋاتقاندا، بىز ئۆزىمىزدىكى بىر قىسىم بىلىمنى روشەن دەلىل ۋە قائىدە - پىرىنسىپلار بىلەن چۈشەندۈرەلەيمىز، بىر قىسىم بىلىمنى تولۇق چۈشەندۈرۈشكە قادىر بولالمايمىز، بۇنداق بىلىملەرنى كونا-رەت بىر ئىشنى بېجىرىش داۋامىدىلا نامايان قىلالايمىز. ئاۋۋالقىسى كىتاب، فورمۇلا، قوللانما دېگەندەك شەكىللەرگە كىرگەن بولىدۇ، كېيىنكىسى ھەرىكەتتە زاھىر، گەپتە باتىن (مەۋھۇم) بولىدۇ. ياپو-نىيەلىك نوناكانىڭ ئىزاھلىشىچە، ئاۋۋالقى بىلىم ئوچۇق بىلىم، كېيىنكىسى يېپىق بىلىمدۇر. بۇنى ئامېرىكا يېڭى جېرسىي ئىش-تاتىدىكى بىر تەربىيەلەش ئورنىنىڭ مەسئۇلى فېردىنىكولس (Fred Nickols) نىڭ ئىزاھاتى بويىچە ئەسلىپ ئۆتىمىز:

ئوچۇق بىلىم (ئىنگلىزچە Explicit Knowledge، خەنزۇچە 显性知识) ئېنىق بايان قىلىپ بەرگىلى بولىدىغان بىلىم بولۇپ، ئۇنى تېكىست، جەدۋەل، گىرافىك، چۈشەندۈرۈش ھالىتىگە كەلتۈرگىلى بولىدۇ. يېپىق بىلىم (ئىنگلىزچە tacit knowledge، خەنزۇچە 隐性知识) ئېنىق بايان قىلىپ بەرگىلى بولمايدىغان بىلىم بولۇپ، كونا-رەت ئىش - ھەرىكەتتە ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ^①.

خوتەن قەغىزىنىڭ قانداق ياسىلىدىغانلىقىنى تۇرسۇن باقىنىڭ بايانلىرىدىن بىلىمەك تەس، ئەڭ ياخشىسى بىز توختى بوۋاي بىلەن تۇرسۇن باقىنىڭ خوتەن قەغىزىنى ياساش ئەمەلىيىتىگە قارىشىمىز لازىم. ئۇلارنىڭ تىل ئارقىلىق ئىپادىلەپ بېرەلمىگەن بىلىملىرى دەل مۇشۇ نەق مەيداندىن ھەقىقىي ئايان بولىدۇ. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، توختى بوۋاينىڭ قەغەز ياساش تېخنىكىسىغا يوشۇرۇنغان بىلىملەر يېپىق بىلىملەر بولۇپ، بۇنداق بىلىملەر ئەمەلىي مەش-

غۇلات، قېزىش، سىناق قىلىش، تەكشۈرۈش، لايىھەلەش، مەسىلەن - لەرنى ھەل قىلىش، ئېھتىياجلارنى چۈشىنىشكە ئوخشاش بىر قاتار ئىشتا كۆرۈلىدۇ ھەم ئىگىلىنىدۇ. خەلققە تونۇلغان بىر شائىر سۆزلەرنى جايىدا ئىشلىتىپ، پاساھەتلىك، گۈزەل مىسرالارنى تۈزگەندە، ئۇنىڭ قانداقلىقى توغرىسىدا ئويلىنىپ ئولتۇرمايدۇ، بەلكى يوشۇرۇن ئاغغا ئايلىنىپ كەتكەن ماھارەتلىرىنى ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا ئىشقا سالىدۇ، فونېتىكا، لېكسىكا، گرامماتىكا، مۇزىكىغا ئائىت بىلىملەر شائىرنىڭ ئىجادىيەت ئەمەلىيىتىدە يوشۇرۇن رول ئوينايدۇ، تىلشۇناسلار شائىر ئىستىخىيەلىك ھالدا پەيدا قىلغان ئۆرنەكلەرنى تەھلىل قىلىپ، ئېنىق، روشەن بىلىم - لەرگە، نەزەرىيىمۇ ئۇقۇملارغا ئايلاندۇرىدۇ. شائىر شېئىر يازغاندا بوغۇملارنى بارمىقى بىلەن ساناپ ئولتۇرمايدۇ، لېكىن، ئۇنىڭ شېئىرلىرى ۋەزىننىڭ تەلپىگە تولۇق بويسۇنىدۇ. مانا بۇ، شائىرنىڭ ئىجادىيىتى داۋامىدىكى يېپىق بىلىم. بىر پارچە شېئىر ئون نەپەر دېكلاماتسىيەچى تەرىپىدىن دېكلاماتسىيە قىلىنغاندا، ئون خىل ئاھاڭدا چىقىشى مۇمكىن. سۆزلەرنىڭ ئىنتوناتسىيەسىنى چىقىرىش دېكلاماتسىيەچىدىكى دىت بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. بۇ دىت دەل يېپىق بىلىمدۇر. مەشھۇر ناخشىچى ئابدۇرېھىم ئەخمىدى «يا - رۇ»، «ئورما ناخشىسى» قاتارلىق ناخشىلارنى ئورۇنلىغاندا، كىشى تەبىئىي ھالدا ناخشىدىكى غايىۋانە مۇھىتنىڭ ئىچىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىدۇ. بۇ ناخشىلارنى ئۇچتۇرپانلىق سەنئەتكار ئابدۇللا ياسىن قايتا ئورۇنلىدى. گەرچە ئابدۇللا ياسىننىڭ ئىجراسى خېلى مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان، كىشىلەرگە مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئەخمىدى دىنى ئەسلەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ناخشىلارنىڭ ئىككى خىل ئىجراسىدىكى پۇراقتا خېلىلا ئېنىق پەرق بار. ھەر ئىككى ناخشىچى ناخشىلاردىكى تېكىست ۋە مۇزىكىنىڭ تەلپىگە بويسۇنماي قالمايدۇ، بۇ يەردىكى پەرقنى قانداق چۈشىنىش مۇمكىن؟ بۇ يەردە ھەر ئىككى ناخشىچى تېگىشلىك بولغان ئوچۇق بىلىملەرنى ئىشقا

سېلىش بىلەن بىللە، ئىزاھلاپ كۆرسەتكىلى بولمايدىغان، پەقەت ئىجرا جەرياندىلا ھېس قىلغىلى بولىدىغان يېپىق بىلىملەرنى ئىشقا سالغان. ئادەتتە، يېپىق بىلىملەر خاراكتېر جەھەتتىن ئىزدىنىدۇ ئال بولۇپ، شەخسنىڭ ئىجادىيىتىدە، مەشغۇلات ئەمەلىيىتىدە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئۇيغۇر ھۈنەرۋەنلىرى شاگىرتلىرىغا ھۈنەر ئۆگەتكەندە كىتابلاشقان نەزەرىيەگە ياكى قوللانمىغا تايانمايدۇ، بەلكى شاگىرتنى كونكرېت ئىشلاردا ھەمكارلاشتۇرىدۇ، قول سېلىپ ئىشلەشكە دالالەت قىلىدۇ، «مۇشۇ ئىشنى مۇنداق قىلسەن» دەپ شاگىرتغا ئۈلگە كۆرسىتىدۇ، شاگىرتى ئۈستىسىنىڭ ھەرىكىتىنى تەقلىدىي ئۆزلەشتۈرۈپ، ئىشنىڭ باسقۇچلىرىنى ئۆز ھەرىكىتىنىڭ تەرتىپىگە ئايلاندۇرىدۇ. ھۈنەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى بەدەندىكى ئورگانىزملارنىڭ ھەرىكىتى بىلەن بولىدۇ، قول بىلەن پۈت ھۈنەر مەشغۇلاتلىرىدا بىۋاسىتە ئوتتۇرىغا چىقىدىغان رولچىلاردۇر. يېپىق بىلىملەر كۆپ ھالدا ھۈنەرۋەنلەرنىڭ قولىدا ياكى پۈتتە بولىدۇ. قول بىلەن پۈت گويىكى يېپىق بىلىملەر ئورۇن ئالغان بىيو دىسكىدۇر. پىشقان ئەتلەسچى ئەتلەسنىڭ ساختىسىنى تۇتۇپلا بىلەلەيدۇ، پىشقان ئاشپەز ئۆزى سالغان شورپىدىن بىر قوشۇق ئوتلاپلا، تۈز - تەمىنىڭ تېتىغان - تېتىمىغانلىقىنى بىلەلەيدۇ. مەلۇم بىر ئىشقا ئۈستە بولۇپ كەتكەندە لەرنىڭ پۈت - قوللىرى، كۆز - قۇلاقلىرى، بۇرۇن ۋە ئېغىزلىرى بىر نەرسىنى تونۇشتەك فۇنكسىيەلەر قاچىلانغان ئالاھىدە ئاپپاراتقا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۈستە تېۋىپ بىمارنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ كېسەللىكلەرنى بايقايدۇ، بىمارنىڭ كۆزى، تىلى ۋە تېرىسىدىكى قانداقتۇر ئالاھىدە نەرسىگە ئاساسەن ھۆكۈم چىقىرىدۇ، دورا تەييارلايدۇ. بۇ يەردە بىلىم، يەنى يېپىق بىلىم ئالاھىدە رول ئويناۋاتىدۇ.

بىز يېپىق بىلىم بىلەن ئوچۇق بىلىمنىڭ پەرقىنى چۈشىنىش - تە مۇنداق ئاددىي بىر مىسالنى ئېلىپ كۆرەيلى: بىر تامچە يامغۇر پېشانىمىزگە تەگسە بىز ئۇنىڭ سۇ ئىكەنلىكىنى بىلىمىز، ئەمما

ئۇنىڭ H_2O ئىكەنلىكىنى بىلىشىمىز ناتايىن. «سۇ» نى H_2O دەرد. جىسدە بىلىش بىلىمنى ئېنىقلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرۈشنىڭ تەبىئىيەتتىكى مەھسۇلى. ئۇيغۇر تېبابىتىدىكى نۇرغۇن دورىنى خىمىيەلىك فورمۇلا دەرىجىسىگە كۆتۈرۈپ چۈشىنىش مەۋجۇت، يېپىق بىلىم. لەرنى ئوچۇق بىلىملەرگە ئايلاندۇرۇش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بۇ خىزمەتلەر ئوڭۇشلۇق تاماملانسا، ئۇيغۇر تېبابىتىنىڭ يوشۇرۇن كۈچى جارى بولۇپ، دۇنيا خەلقىنىڭ ئورتاق بايلىقىغا ئايلانىدۇ.

ئەنگىلىيەلىك ئالىم ۋە پەيلاسوپ مايكول پولانىي (Michael Polanyi): «مەيلى ئەمەلىي ياكى ئەقلىي بولسۇن، بەدىنىمىز تاشقى بىلىملىك رىمىزنىڭ ئەڭ زور زاپىسى»^① دېگەندى. «گەرچە بىلگەن نەرسە-لىرىمنى ئېنىق ئېيتىپ بېرەلمەيمەنمۇ ياكى مۇتلەق ئېيتىپ بېرەلمەيمەنمۇ، مەن ئۇ نەرسىلەرنى بىلىمەن»^② دەيدۇ ئۇ يەنە. مايكول پولانىينىڭ بۇ سۆزلىرى بىلىش توغرىسىدا مۇنداق بىر تەسەۋۋۇرنى يادىمىزغا سالغۇ: پايانىمىز قاراڭغۇ كېچىدە بىر ئاپتوموبىل كېتىۋاتىدۇ. شوپۇر ئاپتوموبىل چىراغلىرى يورۇتقان دائىرىدىكى يول بەلگىلىرىنى، دەرەخلەرنى، ئۆستەڭلەرنى، كۆۋرۈكلەرنى، سىمىتانا بۇرۇنلۇقلىرىنى كۆرۈپ، رولى باشقۇرىدۇ، ئۇ ئاپتوموبىل ئالدى - كەينىدىكى تالاي نەرسىنى قاراڭغۇدا كۆرەلمەيدۇ. ئەمەلىيەتتە قاراڭغۇدا نۇرغۇن نەرسە مەۋجۇت، لېكىن بۇلارنى شوپۇر بىلمەيدۇ. بىز ئاپتوموبىلنىڭ چىرىغى يورۇتقان دائىرىلەرنى پائالىيەت باسقۇچىدا ئاشكارا بولغان يېپىق بىلىملەرگە ئوخشاشتاساق بولىدۇ. مايكول پولانىي بۇ ھالنى «ئېيتقانلىرىمىزدىنمۇ جىق نەرسىنى بىلىمىز» (We know more than we can tell) دېگەن مەشھۇر ھۆكۈمگە يىغىنچاقلىغانىدى. ھازىر تەكىتلىنىۋاتقان ئۆگىنىش تىپلىق جەمئىيەت دەل ئىنساننىڭ يوشۇرۇن ئىقتىدارىنى قېزىشقا ئەھمىيەت بېرىدىغان جەمئىيەتتۇر.

باشتا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، تارىختىكى «كارۋان بۈيۈك» — «يىپەك يولى» نىڭ تۈگۈنىگە جايلاشقان ئۇيغۇر خەلقى ھۈنەر - سەنئەتكە ئىنتايىن باي، تارىخچىلار ۋە مەدەنىيەت شۇناسلار بۇ ھەقتە

تالاي باياننى قالدۇرۇشتى، زامانىۋى تېخنىكا مەھسۇلاتلىرى يامراپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكى شاللىنىپ كېتىش خەۋپىگە دۇچ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، كىشىلەرنىڭ بىر قەد سىم ئىگىلىكى ئۈچۈن تۈزۈكلۈك رول ئويناۋاتىدۇ. ھازىرقى شەھەر ئۇيغۇرلىرىنىڭ تىرىكچىلىكىمۇ قول ھۈنەر بۇيۇملىرىدىن تامامەن خوشلاشقىنى يوق. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ تارىختىكى ۋە بۈگۈنكى ئىقتىسادىي قىممىتى، مەدەنىيەت قىممىتى زامانىمىزدىكى قەلەم ۋە ئەلەم ساھىبلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتىپ بولالمىدى. «ئىنچىكە چۈشەندۈرۈپ بەرگىلى بولمايدىغان ھۈنەرنى نىزام ئارقىلىق يەتكۈزگىلى بولمايدۇ، دەيدۇ مايكول پولانىي، «چۈنكى بۇنداق نىزام مەۋجۇت ئەمەس. ئۇ پەقەت ئۈستىلارنىڭ شاگىرتلىرىغا ئۈلگە كۆرسىتىپ بېرىشى ئارقىلىق تارقىلىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ھۈنەرنىڭ تارقىلىش دائىرىسى شەخسلەر ئوتتۇرىسىدىلا چەكلىنىدۇ». بۇنىڭدىن چۈشەنگىلى بولىدۇكى، ھۈنەر مائارىپى ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى بىۋاسىتە ۋە ھەمكارلىق بىلەن ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئەگەر بۇنداق ھەمكارلىقنىڭ ئىجتىمائىي شارائىتى ياكى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي كاپالىتى يوقالسا، ھۈنەر - سەنئەت مەدەنىيىتى بىزگە سەزدۈرمەيلا يوقاپ كېتىدۇ. بىز ھەدەپ ئىقتىسادىي تەرەققىيات شوئارىنى توۋلاۋاتىمىز، لېكىن ئىقتىسادىي تەرەققىياتقا كېرەكلىك بولغان، ئۆزىمىزدە بار بولغان قىممەتلىك ئەنئەنىلەرنى قېزىشقا ئەھمىيەت بەرمەيۋاتىمىز. ئەجەب، تەرەققىيات باشقا بىر ئىقلىمدىن ئۆزىچە پەيدا بولۇپ قالامدۇ؟ كىشىلەر ياپونىيەنىڭ پەن - تېخنىكا ۋە ئىقتىسادىي مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ئوبدان بىلىدۇ، ئەمما ياپونىيەنىڭ قانداق قىلغانلىقىنى بىلگەن بولسا ياخشى بولاتتى. ياپونىيە خىتوتسۇباشى (Hitotsubashi) ئۇنىۋېرسىتېتى (一桥大学) نىڭ پىروفېسسورى ئىكۇجىرو نوناكا (nonaka ikujiro) خىروتاكاتا تاكېۋىچى (Hirotaka Takeuchi) بىلەن بىرلىشىپ يازغان «بىلىم - ئىجاد - يەت كارخانىسى» ناملىق ئەسەر ئەستايىدىل تەتقىق قىلىپ ئوقۇش -

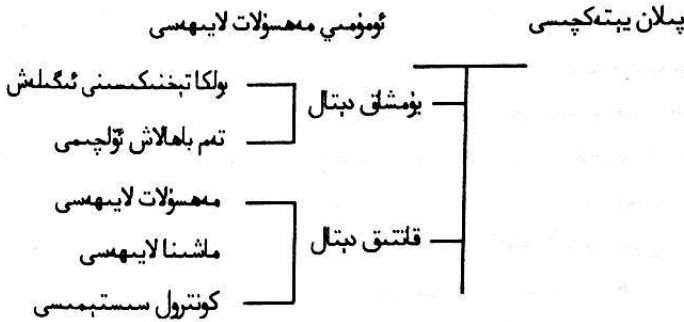
قا ئەر زىدىغان ئەسەردۇر. بۇ ئەسەر ھازىرقى بىلىم باشقۇرۇش ئىلمى بويىچە كىلاسسىك ئەسەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ كىتابنىڭ قوشۇمچە ماۋزۇسى «ياپونىيە شىركەتلىرى ئىجادىيەت دىنامىكىسىنى قانداق شەكىللەندۈردى» دەپ قويۇلغان بولۇپ، ياپونىيە شىركەتلىرىنىڭ ئامېرىكا ۋە باشقا غەرب ئەللىرى شىركەتلىرىگە ئوخشىمىغان ھالدا تۇتقان خاس يولى چوڭقۇر ئېچىپ بەرىلگەن. بىزنىڭ كارخانىچىلىرىمىز بۇنداق كىتابلارنى ئوقۇسا ئىلھامبەخش پىكىرلەرگە ئېرىشىپ، نۇرغۇن ئەھمىيەتلىك ئىشنى قىلالايدۇ. نوناكا ياپونىيەدىكى بىر قىسىم شىركەتلەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى يۇقىرىدا بىز تەسۋىرلەپ ئۆتكەن يېپىق بىلىملەرنى قېزىپ، ئۇلاردىن پايدىلىنىش بىلەن باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ يېپىق بىلىملەرنى ياپون خەلقىنىڭ تەپەككۈر شەكلى، پەلسەپىسى بىلەن باغلاپ، غەربنىڭ تەپەككۈر شەكلى بىلەن سېلىشتۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئىزاھلىشىچە، غەرب — قىياس ۋە ئابستىراكت ئۇقۇملارغا ئەھمىيەت بەرگەچكە، پەلسەپىۋى سىستېمىلار ۋە پەننىي نەزەرىيەلەرنى ياراتقان. ياپونلار بىۋاسىتە سېزىم ۋە كەچۈرمىشلەرنى ئوبرازلاشتۇرغان. غەرب روھ بىلەن تەننى ئايرىپ چۈشىنىدۇ، ياپونلار بىر پۈتۈن ھالدا چۈشىنىدۇ. غەرب شەخسنى مەقسەت قىلىسا، ياپونلار شەخسلەر ئارا ھەمكارلىقنى، يەنى كوللېكتىپ روھنى مەقسەت قىلىدۇ. ياپونلار نەزىرىدىكى «مەن» «سەن»نى شەرت قىلىدۇ، ياپونلارنىڭ نەزىرىدە «سەن» سىز ھالدا «مەن» بولمايدۇ. ياپونلارنىڭ نەزىرىدىكى ۋاقىت ھازىرنىڭ تىنىمىسىز ئېقىنى، غەربنىڭ نەزىرىدىكى ۋاقىت ئۆلىمىنىشچان دولقۇن. نوناكا ياپونىيە بىلەن غەربنى مۇنداق سېلىشتۇرىدۇ: غەرب بولسا شەخسىي ئۆزلۈك (individual self) (شەخسىي ئۆزلۈك)، ياپونىيە بولسا Colle self tive (كوللېكتىپ ئۆزۈلۈك). ھەمكارلىشىش ۋە كوللېكتىپ پۈتۈنلۈككە ئايلىنىش ياپونىيەنىڭ، جۈملىدىن ياپونىيە شىركەتلىرىنىڭ تىپىك ئالاھىدىلىكى بولۇپ، بىزدە ئەڭ كەم بولۇۋاتقان روھ دەل مۇشۇنداق روھتۇر. تەپەككۈر شەكىلىمىزدىكى بەزى ئالاھىدىلىك ياپونلارغا يېقىن تۇرىدۇ.

بىزمۇ بىۋاسىتە تەجرىبىگە ئىشىنىمىز، خەلقىمىز قىياسلار ۋە مەنتىقى دەلىللەر ھەرىكەتكە كەلتۈرەلمەيدۇ. خەلقىمىز ئاڭلىغانغا ئەمەس بىۋاسىتە كۆرگەنگە ئىشىنىدۇ، قايىل بولىدۇ ھەم ئۆزىنى ئىسلاھ قىلىدۇ. خەلقىمىز شۇڭا «مىڭ ئاڭلىغاندىن بىر كۆرگەن ئەلا» دەيدۇ (مۇھەررىردىن) ۋە ئەقىلىنى ئاساس قىلىپ ئەمەس، بەدىنىنى ئاساس قىلىپ ئۆگىنىدۇ.

«غەربلىكلەر ئوچۇق بىلىملەرنى تەكىتلىسە، ياپونلار يېپىق بەدىنىلىكلەرگە مايىل»^⑥ دەيدۇ نوناكو يۇقىرىقى ئەسىرىدە. ئۇ ياپونىيە شىركەتلىرى يېپىق بىلىملەرنى قېزىپ، ئۇلارنى قانداق قىلىپ ئوچۇق بىلىملەرگە ئايلاندۇرغانلىقى توغرىسىدا بىرقانچە ھېكايىنى بايان قىلىدۇ.

1997 - يىلىغا كەلگەندە ياپونىيەدە %95.4 ئائىلە رەڭلىك تېلېۋىزورغا، %94.5 ئائىلە بۇستارتقۇغا، %98.4 ئائىلە توڭلاتقۇغا، %98.5 ئائىلە كىرئالغۇغا، %94.3 ئائىلە توك دەزىملىغا ئېرىشىپ بولغان. ئېلېكترون ئۈسكۈنىلىرى بازىرىدىكى بۇ خىل تويۇنۇشنى كۆرۈپ يەتكەن Mastushita شىركىتى كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى كۆزەتكەندىن كېيىن بولكا پىشۇرۇش ماشىنىسىنى ياسىماقچى بولغان. بۇ پىلان تۆۋەندىكى ئىسپاتتا كۆرسىتىلگەن قاتلاملارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

ئىسپات I : بولكا پىشۇرۇش ماشىنىسىنى ئىشلەش ۋەزىپىسى^⑦

يۇقىرىقى پىلان بىر تەرەپتىن بولكا پىشۇرۇش ۋە بولكىنىڭ تەم ئۆلچىمىنى تۇرغۇزۇشتىن ئىبارەت بولكىغا ئالاقىدار بىلىم- لەرنى ھەمدە ماشىنىغا دائىر بىلىملەرنى بىرىكتۈرۈشنى تەلەپ قىلىدۇ. كىشىلەر ئەڭ ئامراق، مەزىزلىك بولكا قانداق بولىدۇ؟ ئۇ- نىڭ ئۈستىسى كىم؟ بۇ بولكا نېمە ئۈچۈن تەملىك؟

بولكىلارنىڭ ھەربىر كۈندىكى تەمىنى قانداق قىلغاندا ئوخشاش قىلغىلى بولىدۇ؟ بولكىچى ئۈستام بولكىغا دائىر بىلىملەرنى ئېيى- تىپ بېرەلمەيدۇ؟ بولكىچى ئۈستامدىكى يېپىق بىلىملەرنى قانداق ئىگىلەش كېرەك؟ ئاندىن بۇ يېپىق بىلىملەرنى قانداق قىلغاندا ئوچۇق بىلىملەرگە ئايلاندۇرۇپ، ئۇلارنى ئېلېكترونلۇق مېخانىكىغا كۆچۈرگىلى بولىدۇ؟ ناھايىتى روشەنكى، يۇقىرىقى ئىشلار ھەر- گىزمۇ بىر گۇرۇھ ئادەمنىڭلا قولىدىن كەلمەيدۇ، بىر بولكىچىنىڭ ھۈنەرنى ئەينەن ھالدا ئاپتوماتىك بىر قۇرۇلمىغا كۆچۈرۈش ۋە بۇ ھۈنەرنى ماشىنا ئارقىلىق تاماملاش نەچچە قاتلاملىق بىلىم ۋە لايىھەنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇلارنى ئوخشىمىغان بىلىم، ئوخشىمىغان تېخنىكىغا ئىگە خادىملار ئۈستىگە ئېلىپ ئۆز دائىرىسىدىكى مە- سىلىلەرنى ھەل قىلىدۇ، ئاندىن ھەل بولغان ھەربىر مەسىلىلەر تۈركۈمى ئۆز ئارا قۇراشتۇرۇلۇپ، ئىقتىدارلارنىڭ مېخانىزمى بار- لىققا كېلىدۇ. ئۇنداقتا، بولكىچى ئۈستامنىڭ بولكا ھەققىدىكى يېپىق بىلىمىگە قانداق ئېرىشكىلى بولىدۇ؟ Matsushita ئېلېك- تىر سانائەت شىركىتىنىڭ يۇمشاق دېتال باشلىقى ئېكوكو تاناكا ئەڭ ئېسىل بولكىنىڭ ئوساكا خەلقئارا مېھمانخانىسىدا پىشۇرۇل- دىغانلىقىنى ئاڭلاپ، بىرقانچە ئىنژېنېر بىلەن b بىللە مېھمانخا- نىغا شاگىرت بولۇپ كىرىدۇ، ئۇلارنىڭ مەقسىتى خېمىر يۇغۇرۇش ماھارىتىنى ئىگىلەش ئىدى. بولكىنى بولكىچى ئۈستامنىڭكىدەك مەزىزلىك پىشۇرۇش ئاسان ئەمەس ئىدى. ئۈستام بولكىنىڭ خې- مىرىنى سوزۇپ تارتىپ تاۋلايتتى ھەمدە سوزۇلغان خېمىرنى ئې- شەتتى. تاناكالار قايتا - قايتا كۆزىتىش، دوراش، قول سېلىش ئارقىلىق ئۈستامدىكى تامامەن خۇسۇسىي بىلىملەرنى ئىجتىما-

ئىيلاشتۇرىدۇ. بىر ئادەمدىكى خاس قابىلىيەتنىڭ ئۈنۈڭىدىن باشقا بىرقانچە ئادەمگە تارقىلىشى بىلىمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ دەسلەپكى قەدىمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ياپونىيەدىكى Honda شىركىتى «يارقىن پىكىر لاگېرى» ئۇ-يۇشتۇرۇپ، ئەزالارنى مەلۇم بىر قىيىن مەسىلىنى ھەل قىلىشقا ئۈندىگەن. ئۇلار خىزمەت ئورنىنىڭ تاشقىرىسىدىكى يۈيۈنۈش، تا-ماق يېيىش سورۇنلىرىغا بېرىپ ھېلىقى قىيىن مەسىلە توغرىدا سىدا ئەركىن مۇنازىرىلىشىدۇ. بۇنداق ئۇچرىشىش ئەترەت ئەزالىرىدىن باشقا خىزمەتچىلەرگىمۇ ئوچۇق ئىكەن. بۇ سورۇندا تەكرار گەپلەر بولماسلىقى كېرەك، بىر - بىرنى مۇئەييەنلەشتۈرۈمەسلىك كېرەك. ئەزالارنىڭ ئىجادىيەت قىزغىنلىقىنى ئۇرغۇتۇپ، يېڭى مەھسۇلات، يېڭى ئۇسلۇبلارنى ئوتتۇرىغا چىقىرىشتا يۇقىرىقى ئۇ-سۇلنىڭ رولى ئالاھىدە چوڭ بولغانلىقتىن Honda شىركىتىدىن باشقا شىركەتلەرمۇ قوللانغان. ئىشتىراكچىلار ئارىسىدا ئالماشقان تەجرىبىلەر جۇغلانمىسى ئاخىر بېرىپ ئىجادىيەتنىڭ مەنبەسىگە ئايلانغان.

يۇقىرىقى مىساللاردىن كۆرۈپ يەتتۇقكى، يېپىق بىلىملەر - نى يېپىق پېتى قويۇپ قويۇشلا كۇپايە قىلمايدۇ، بەلكى ئۇنى ئو-چۇق بىلىمگە ئايلاندۇرۇپ، رولىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش كېرەك. بۇ يەردە بىلىم تۈرلىرىنىڭ بىر - بىرىگە ئايلنىش جەر-يانى مەۋجۇت. ئوناكا بىلىم ئايلنىشنىڭ ئەندىزىسىنى مۇنداق چۈشەندۈرىدۇ:

بىرىنچى، بىلىمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى. بۇ، يېپىق بىلىم ئىگە-لىرىنىڭ بىر يەرگە كېلىپ تىلىسىز ئالاقە شەكلىدە پائالىيەت قىل-شى نەتىجىسىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. كۆزىتىش، دوراش، قول سېلىپ ئىشلەش يېپىق بىلىملەرنى ئالماشتۇرۇشتىكى ئاساسلىق ئۇسۇللار-دۇر. يۇقىرىقى ھېكايىدىكى خېمىر يۇغۇرۇشنى ئۆگىنىش ياخشى

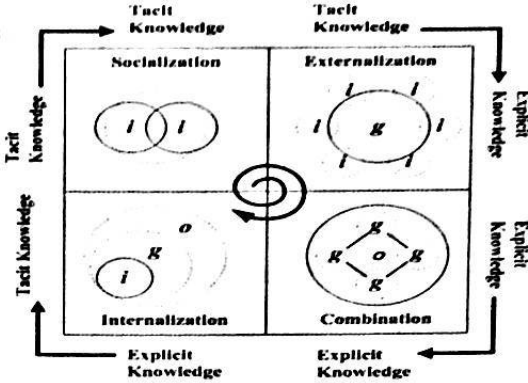
بىر مىسال.

ئىككىنچى، سىرتلاشتۇرۇش. بۇ، يېپىق بىلىملەرنى ئوچۇق بىلىملەرگە ئايلاندۇرۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا يېپىق بىلىملەر مې-تافورا، ئانالوگىيە، ئۇقۇم، مودېل شەكىللىرى بىلەن ئالماشتۇرغىلى بولىدىغان ھالەتكە كېلىدۇ.

ئۈچىنچى، بىلىملەرنى بىرىكتۈرۈش. بۇ ئوچۇق بىلىملەرنى ھۆججەت، يىغىن، تېلېفون سۆھبىتى، ئىنتېرنېت تورى پونكىتى شەكىلىدە ئالماشتۇرۇپ، سىستېمىلىق ھالەتكە كەلتۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ.

تۆتىنچى، ئىنچىكىلەشتۈرۈش. بۇ ئوچۇق بىلىملەرنى يەنە يېپىق بىلىملەرگە ئايلاندۇرۇش بولۇپ، بۇ يەردىكى يېپىق بىلىم ھەرگىز-مۇ ئاۋۋالقى يېپىق بىلىملەرگە ئوخشىمايدۇ. كومپيۇتېرنىڭ كۈنۈپىكا تاختىسىدىكى ھەر بىر كۈنۈپىكىنىڭ بىر قانچە خىل فونكىسىيەسى بولىدۇ. بىز كۈنۈپىكىلارنى ئىشلىتىشنى كىتابلاردىن ياكى ئوقۇتقۇچىلاردىن ئۆگىنىمىز، ئادەتلىنىشتىن ئىلگىرى بۇ ئىش شۇنچە تەس تويۇلىدۇ. ئەمما، بىز كۈنۈپىكىلارغا راسا كۆنۈۋالغاندىن كېيىن، قارىمىساقمۇ بارماقلىرىمىز كېرەكلىك كۈنۈپىكىلارنى دەرھال تېپىپ، مەشغۇلاتنى تېز بىر تەرەپ قىلىدۇ. مانا بۇ يوشۇ-رۇن ئاغغا ئايلانغان مۇرەككەپ مەشغۇلات.

نوناكانىڭ ئىزاھلىشىچە، يۇقىرىقى كۆپ خىل ئەندىزە تىنىمىز ھالدا بىر - بىرىگە ئايلىنىپ، بىلىمنىڭ بۇرمىسىمان دەۋرىيلىكتە كۆپىيىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. نوناكا يۇقىرىقى كۆپ ئەندىزىدىن مەشھۇر SECI مودېلىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇ Externalization (ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش) نىڭ باش ھەرىپى S. Socialization (سىرتلاشتۇرۇش) نىڭ باش ھەرىپى E. combination (بىرىكتۈرۈش) نىڭ باش ھەرىپى C (ئىچكىلەشتۈرۈش) نىڭ باش ھەرىپى I لاردىن تۈزۈلگەن ئىسىم. بىز نوناكانىڭ (SECI) مودېلىغا كۆز يۈگۈرتۈپ باقايلى:

ئىسھابا II : بىلىم ئىجادىيەت جەريانى SECI مودېلى ©

ئىسھابىدىكى egdelwonk ticat يېپىق بىلىمنى، egdelwonk ticilpxe ئوچۇق بىلىمنى كۆرسىتىدۇ. چەمبەر ئىچىدىكى i بەلگىسى شەخسنى، G بەلگىسى گۇرۇپپىنى، o بەلگىسى ئورگاننى بىلدۈرىدۇ. نوناكانىڭ يۇقىرىقى مودېلى ئىنسانلارنىڭ ئەقىل بايلىقىنى قېزىشنى ئاساس قىلىپ، ئۇنىڭغا يۈكسەك ئېتىبار بىلەن قارايدۇ. خان بىلىم تىپلىق جەمئىيەتنىڭ روھىنى تولۇق گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئۇ ئىنسانلارنىڭ پىكىر شەكلى بىرلىككە كەلتۈرۈلگەن، پىكىر نوپۇزغا بويسۇنىدىغان جەمئىيەت بىلەن سىغشالمايدۇ، بۇ، تۈزۈم ۋە تۈزۈلمە مەسىلىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ.

ياپونىيە ئادەم كۈچى بايلىقىنى قېزىش ۋە ئۇنىڭدىن پايدى-لىنىشقا ئەھمىيەت بەرگەنلىكى ئۈچۈن تۈزۈك كان بايلىقى يوق ئارالدا بىر ئىقتىسادىي ئىمپېرىيەنى قۇرۇپ چىقالدى. ھەر-بىر ئادەم تۈزۈم تەرىپىدىن جەمئىيەتنىڭ بايلىقى دەپ قارالغاندا ۋە مۇناسىپ تەربىيە شارائىتىغا ئىگە قىلىنغاندا، ئادەم نامراتلىق-تىن يىراقلىشىۋاتقان بولىدۇ. پىكىرىي پالەچلىك نامراتلىقنىڭ ئانىسىدۇر. ئۇ ھەرگىزمۇ جەمئىيەت ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتنى

تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئۈستىگە ئالدىغان ھۆر ئادەمنى پەيدا قىلالمايدۇ.

ئۇزاق تارىخقا ئىگە بىر مىللەتنىڭ مول مەدەنىيەت تىندۈرۈمىسى بولسۇن، ئۇنى تەرك ئېتىش ياكى قېزىش كەلگۈسى تارىخنىڭ قانداق بولۇشىنى بەلگىلەيدۇ. ياپون مىللىتىنىڭ ئۆزىنى قېزىش روھى بىز ئۈچۈن زۆرۈر دورىلارنىڭ بىرى.

بىزدە تالاي سازەندە ئۆتتى، لېكىن مۇزىكا ھەققىدە ھېچنېمە دېمەي كەتتى. بىزدە ساناقسىز ئاشپەز ئۆتتى، لېكىن ئۆزىنىڭ تەجرىبىسىنى خاتىرىلەپ قالدۇرمىدى، بىزدە ساناقسىز كارۋان ئۆتتى، لېكىن يوللار ھەققىدە تۈزۈك بىرنەرسە قالدۇرمىدى. بىزدە شېئىر بار، شېئىرنىڭ نەزەرىيەسى يوق. بىزدە تارىخ بار، لېكىن تارىخنىڭ پەلسەپىسى يوق. بىزدە ساناقسىز ئوقۇتقۇچى بار، لېكىن مائارىپ ھەققىدە تۈزۈك گېپى يوق. مانا بۇ بىزنىڭ بىلىمىدىكى گادايلقىمىزنى، نەزەرىيەدىكى تىلەمچىلىكىمىزنى، ئىستېمالدىكى دورامچىلىقىمىزنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئالىي مائارىپىمىزدىكى ئو-قۇتقۇچىلار بىزنىڭ تۇرمۇش ئەمەلىيىتىمىزدىن يىراق، ئۇيغۇرنىڭ نېنىنى يەپ، «كاپىتال» توغرىسىدا دەرس ئۆتكەنلەر ئاننىڭ ئىقتىسادىي مەنىسى توغرىسىدا مۇھاكىمە قىلىپ كۆرۈشنى ئېسىگە ئالماي قويدى، پەن — كۈتۈپخانىلاردىكى كىتابلاردا ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ مۇھىت بىلەن بولغان ئالاقىمىزدە. بىزدە نەزەرىيەچىلەر، ھۈنەرۋەن-لەر، كاسىپلار، تەتقىقاتچىلار، رەھبەرلەر بىر — بىرىدىن ئاجراپ، چېچىلىپ كېتىشكەن بولۇپ، ئوخشىمىغان شەخسلەردىكى ئوخشىمىغان ئىقتىدارلارنى تەشكىللەپ، ئەقلىي كۈچ ھاسىل قىلالايدىغان ئادەم يوق، شۇڭا ھەركىم ئۆزىدىكى بىلىمنىڭ قىممىتىنى ھېس قىلىپ يېتەلمىگەن. بىلىمنى پەنگە، پەننى تېخنىكىغا، تېخنىكىنى ئىقتىسادىي كۈچكە، ئىقتىسادىي كۈچنى ئۈنۈپرسال ئەمەلىي كۈچكە ئايلاندۇرۇش قابىلى يېتەكچىگە موھتاج. بۇرۇنقى زاماندا

بىر ئەمما ئادەم ئورماندا ئېزىپ قېلىپ، بىر نەرسىگە پۈتلىمە - شىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ يەرنى سىلاپ - سىپاپ، قولى بىر توكۇرغا تېگىپ كېتىپتۇ. ئەمما بىلەن توكۇر ئۆز تەقدىرىدىن زارلىنىپتۇ. «ئورماندا شۇنچە ئۇزاق تېنەپ يۈرۈپ، چىقىش يولى تاپالمىدىم» دەپتۇ ئەمما. «مەنمۇ ئورماندا يۈرگىلى ئۇزۇن بولدى. ئورنۇمدىن تۇرالماغۇچقا، ئورماندىن چىقىپ كېتەلمە - دىم» دەپتۇ توكۇر. ئۇلار گەپلىشىپ تۇرۇۋاتقاندا، توكۇر ئۇشتۇم - تۇت تۇۋلاپ كېتىپتۇ: «قارا، سەن مېنى يۇدۇۋال، مەن ساڭا نەگە مېڭىشىڭنى دەپ بېرەي، ئىككىمىز بىرلەشسەك ئورماندىن چىقىپ كېتەلەيمىز!»

بىر ئادەمدە بار قابىلىيەت يەنە بىرىدە يوق، ئەمما بۇ قابىلىيەت - لەرنى بىر يەرگە ئەكەلگەندە مۆلچەرلىگۈسىز ئەقىل - پاراسەت پەيدا بولىدۇ، روھنى ھەتتا دەرىخىلارغىمۇ تەتبىقلاش مۇمكىن.

نەقىل مەنبەلىرى

- ① فىرىد نىكولس: «بىلىم باشقۇرۇشتىكى بىلىم» (ئىنگلىزچە)، <http://home.att.net/xnickots/knowledge>
- ② مايكول پولانىي: «بېيىق ئۆلچەم» (ئىنگلىزچە)، 1983 - يىلى ئامې - رىكىدا بېسىلغان، 15 - بەت.
- ③ مايكول پولانىي: «خۇسۇسىي بىلىملەر (خەنزۇچە)، گۈيچۇۋ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى 11 - نەشرى 131 - بەت.
- ④ مايكول پولانىي: «بېيىق ئۆلچەم» (ئىنگلىزچە)، 1983 - يىلى ئامې - رىكىدا بېسىلغان، 4 - بەت.
- ⑤ مايكول پولانىي: «خۇسۇسىي بىلىملەر (خەنزۇچە)، گۈيچۇۋ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى 11 - نەشرى 79 - بەت.
- ⑥ ئىكۇجىرو نوناكا، خىروناتاكاتا كېئۇچى: «بىلىم ئىجادىيەت كارخا - نىسى» (ئىنگلىزچە)، ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 1995 - يىلى نەشرى 61 - بەت.
- ⑦ يۇقىرىقى ئەسەر 102 - بەت.

⑧ ماساكى ئوگۇشى: «ئىجتىمائىي بىلىم ئىجادىيەت نەزەرىيەسى - گە نەزەر»، (ئىنگلىزچە)، ئىقتىساد، مۇھىت، جەمئىيەت سىستېمىسىدا - كى بىلىم باشقۇرۇش توغرىسىدا خەلقئارا ئەنجۈمەندە ئوقۇلغان ماقالىدىن ئېلىندى.

2005 - يىلى دېكابىر، ئۈرۈمچى

مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئېنسىكلوپېدىيە

20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىغا كەلگەندە تارىخنىڭ قارا ئۆڭ - كۈرىگە مەھكۇم ئېتىلگەن مەدەنىيەت ۋە ئەدەبىيات نامايەندىلىرى - مىز يورۇق كۆرۈشكە باشلىدى. مەتبۇئاتلاردا قايتىدىن تونۇشتۇرۇ - لۇشقا باشلىغان ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، لوتپۇللا مۇتەللىپ، نىمىشېمىت ئەرمىيا ئېلى داموللا سايرامى شېئىرلىرى مەنئۇيىتى ئېچىرقاپ كەتكەن خەلقىمىزدە زور ئەكس سادا پەيدا قىلدى. ئاتاقلىق مەرد - پەتچى زات ئابدۇقادىر داموللىنىڭ ئىجتىھات ۋە پىداكارلىق بىلەن تولغان ھاياتى ھەققىدە چىن يېزىلغان ئوچىرىكلار كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە خىرەلىشىشكە باشلاۋاتقان ئۆتمۈشكە چىراغ ياقىتى. شۇ قاتاردا نەشرىياتچىلىقىمىزدا مۇنداق ئىككى كاتتا ئىش بولدى:

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» ئەسىرى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى يەشمىسىدە نەشر قىلىندى. بۇ، خەلقىمىزنىڭ ئۇنتۇلغان ئۆزىنى قايتىدىن بايقاش سەپىرىدىكى ھالقىلىق چوڭ قەدىمى بولدى. جا - ھانشۇمۇل بۇ ئىككى ئالىمنىڭ شانلىق ئوبرازى مەدەنىيەت جەھەت - تە تالاي يوقىتىشقا دۇچ كېلىپ، ئۆزلىرىنى نادانلىق، گۇمراھلىق ۋە قارا ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىنىڭ بەندىسى دەپ ئويلاپ قالغان ئاۋامغا دۇنيانىڭ ئىلىم - پەن ۋە مەدەنىيەت تۆھپىكارلىرى مۇن - بىرىدە تېگىشلىك ئورنىنىڭ بارلىقىنى، ئۇنى پەقەت بىلىشتىن مەھرۇم بولغانلىقىنى تونۇتتى.

بۈيۈك قاراخانىيلار دەۋرىدە بۇ ئىككى ئىلمىي نامايەندىنىڭ ھەربىرى ئۆزىگە خاس سەلتەنەتكە ئىگە بولۇپ، بىرى ئۆز ئانا تە - لىنىڭ ئەينى دەۋرنىڭ ئىجتىمائىي، سىياسىي مۇھىتىدىكى ئورنى

ۋە ئۆتمۈشتىكى مەدەنىيەت كونتېكىستىنى تەسۋىرلىدى. شۇ ئار- قىلىق تۈرك تىلىنىڭ مەدەنىي، سىياسىي، ئىجتىمائىي قاتلىمى- نى، شۇنداقلا تارىخىي، جۇغراپىيەلىك قاتلىمىنى ئېچىپ بەردى. مەھمۇد كاشغەرىي دەۋرىنىڭ ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى كۆپ ئەسر- لىك ئىجتىمائىي، مەدەنىي قىياپىتى «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئار- قىلىق نۇرغۇن بېشارەتكە ئىگە بولدى. يەنە بىرى، قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ رېئال ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر ئەللىرىد- نىڭ تەجرىبىلىرى ھەم ئەندىزىلىرى ئارقىلىق، غايىۋى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ قانۇنىي، ئەخلاقىي، سىياسىي سۈپەتلىرىنى تەس- ۋىرلەپ بەردى. يۇقىرىقى ئىككى شاھانە ئەسەرنىڭ ھەر ئىككىسى ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان بولۇپ، بىرى، ئۇيغۇر تىلىنىڭ (ئەلۋەتتە، تۈركىي تىللارنىڭ) قۇۋۋىتىنى ئەينى دەۋردىكى خەلىپىلىكنىڭ ھاكىمىيەت تىلى بولغان ئەرەب تىلى بىلەن سېلىشتۇرۇپ ئىپادە- لەيدۇ. يەنە بىرى، ئۇيغۇر تىلىنىڭ قۇۋۋىتىنى پەلسەپىۋى، شېئى- رىي يۈكسەكلىكتە ۋايىگە يەتكۈزىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز دەۋرىنىڭ قوش تىل ئۇستازى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئانا تىلىدىكى بالاغەت بىلەن ئەرەب تىلىدىكى- سى كامالەتنى ئۆزىدە مۇجەسسەم قىلدى ھەمدە «تۈركىي تىل- لىنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش تەڭ چېپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرسىتىش ئۈچۈن...»^①، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈزۈپ، ئابباسىيلارنىڭ يىگىرمە يەتتىنچى خەلىپىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بىللاغا تەقدىم قىلغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەزكۇر سېلىشتۇرما ئىزاھلىق لۇغەتنى ئۆز زامانىسىنىڭ ئەڭ ئالىي ھۆكۈمدارىغا تەقدىم قىلىشىغا قانداق غايە- لەر يوشۇرۇنغان؟

«ئىمپېرىيەنىڭ غەربتىكى ئىقتىسادىي ئالاقىسى سالىجۇقىلار ئارقىلىق، شەرقتىكى سودا مۇناسىۋىتى قاراخانىيلار ئارقىلىق بولاتتى. بولۇپمۇ ئىمپېرىيەنى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ماۋەرائۇننەھىر

خەلقلىرى (ئاساسەن تۈركىي خەلقلەر) مۇھىم يېزا ئىگىلىك مەھ- سۇلاتلىرى بىلەن تەمىنلەيتتى. شۇنداق قىلىپ، خەلىپىلىكنىڭ ئىقتىسادىي جان تومۇرىمۇ ئاساسەن تۈركىي خەلقلەرنىڭ قولىغا ئۆتكەنىدى. بۇ ھال مۇناسىپ رەۋىشتە سىياسىي ۋە مەدەنىي تۈر- مۇشقىمۇ تەسىر قىلماي قالدى. ئىمپېرىيەنىڭ غەربىدە ۋە شەر- قىدە كۈندىن - كۈنگە خەلقنىڭ تۇرمۇشىغا سىڭىۋاتقان ئەرەب - ئىسلام مەدەنىيىتى بىلەن بىر قاتاردا قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتىمۇ قايتىدىن باش كۆتۈرگەنىدى»^①. مەھمۇد كاشغەرى بۇ خىل رېئاللىقنى ئۆزى يازغان كىرىش سۆزىدىكى «مەن تەڭرىنىڭ دۆلەت قۇياشنى تۈركلەر بۇرچىدا تۇغدۇرۇغانلىقىنى ۋە پەلەكنىمۇ شۇلارنىڭ زېمىنى ئۈستىدە چۆرگىلەتكەنلىكىنى كۆردۈم. تەڭرى ئۇلارنى «تۈرك» دەپ ئاتىدى ۋە سەلتەنەتكە ئىگە قىلدى»^② دېگەن با- يانلىرى ئارقىلىق قەيت قىلىپ ئۆتكەنىدى. روشەنكى، ئالىم تۈركىي خەلقلەرنىڭ ھاكىملىق ئورنىدىن شادلانغان ۋە ئىپتىخار ھېس قىل- غان. بىر قوۋمنىڭ ھاكىملىقىنىڭ ماھىيەتتە ئۇنىڭ تىلىدىكى شۆھرەت ۋە سەلتەنەتتىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى چۈشەنگەن مەھمۇد كاشغەرىي ئەينى زاماندىكى ئەرەب ھۆكۈمدارلىرى ۋە سودىگەرلىرىد- نىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن لۇغەت تۈزۈش مەقسىتىدە تۈركىي خەلقلەر ياشايدىغان يېزا - قىشلار ھەم يايلاقلارنى ئون نەچچە يىل كەزگەن ۋە ماتېرىيال توپلىغان. مەلۇم بولۇشىچە، ئۇ قەشقەر رايونىدىن باشقا، نارىن، تالاس، چۇ، ئىلى دەريا ۋادىلىرىنى، ئىسسىقكۆل ئەتراپى، پەرغانە رايونلىرىنى ئارىلاپ، تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئاساس- لىق قەبىلىلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، شېۋىلەرنى، خەلق ماقال - تەمسىللىرىنى، شېئىر - قوشاقلارنى توپلىغان. مەھمۇد كاشغە- رىي تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تېررىتورىيەسىنى ئەسكەرتىپ، «رۇم ئۆلكىسىدىن ماچىنغىچە بولغان تۈرك ئەللىرىنىڭ بويى بەش مىڭ پەرسەخ، ئىنى ئۈچ مىڭ پەرسەخ بولۇپ، ھەممىسى سەككىز مىڭ پەرسەخ كېلىدۇ»^③ دەيدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي دائىرىگە ئالغان

رايونلارنى بۈگۈنكى زامانئۆي خەرىتىلەر بىلەن تەققاسلاپ قارايدىغان بولساق، كىشىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇرىدىغان بىپايان تېررىتورىيە كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. ئات - ئۇلاغلار قاتناش ۋاسىتىسى بولغان ئاشۇنداق تارىخىي شارائىتتا، شۇنچە كەڭ زېمىننىڭ ئاساسىي قىسىمىنى تەكشۈرۈپ، ماتېرىيال ئىگىلەش كىشىدىن مۇستەھكەم ئېتىد - قاد، يىمىرىلمەس بۇرچكارلىق تۇيغۇسى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ، ئىشخا - نىدىن چىقماي تەتقىق قىلىدىغان ھازىرقى زامان ئىلىم ئەھلىلىرىد - گە نىسبەتەن ياخشى بىر ئىبەرەت. مەھمۇد كاشغەرىي يۇقىرىقى رايونلاردىكى ھەرقايسى تۈركىي قوۋمنىڭ تىلى ھەققىدە ئىزاھات بېرىپ، «بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ پاساھەتلىك تىل - خاقانىيەنىڭ مەركىزىي ئۆلكىسىدىكى خەلقنىڭ تىلى ھېسابلىنىدۇ»^① دەيدۇ. ۋاھالەنكى، ئۇ دەۋاتقان «مەركىزىي ئۆلكە» قەشقەر ۋە بالاساغۇننى كۆرسىتىدۇ.

بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەنئۆي ئوبرازىنى چۈشىنىشتە ئۇ - نىڭ بىزگە يېتىپ كەلگەن بىردىنبىر ئەسىرى - «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىن باشقا ئىشەنچلىك ماتېرىيالنى تاپالمايمىز. ئۇنىڭ «دىۋان»غا يازغان كىرىش سۆزى ۋە «دىۋان»دىكى ئۆزى ھەم يۈرتىد - غا ئائىت قىسقا ئىزاھاتلىرى ئارقىلىق، ئۇنىڭ غايە دۇنياسىنى كەپشەرلەپ (تۇتاشتۇرۇپ) چىقالايمىز. ئۇ تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئە - رەب ۋە باشقا ئىسلام ئەللىرى ئارىسىدىكى ئورنىنىڭ يۈكسىلىشىد - گە، جۈملىدىن تۈرك تىلىنىڭ تەسىرىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلىدىد - غان، تۈركىي خەلقلەرنىڭ قەدرىيىتىنى ئەينى دەۋردىكى ئەڭ قۇد - رەتلىك ھاكىمىيەت تىلى بولغان ئەرەب تىلى ۋە مەدەنىيىتى بىلەن يانداش تۇتۇشقا تولىمۇ تەقەززا بولغان بۈيۈك زاتتۇر. ئۇ، تۈرك تى - لىنىڭ ئورنى ۋە ئىستىقبالى توغرىسىدىكى ھەدىسلەرنى كەلتۈ - رۈپ، كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭدىن گۇمان قىلماسلىقى ئۈچۈن، بۇ ھە - دىسلەرنى ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئاڭلىغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ.

كەلتۈرىدۇ: «ئىنسانىيەتنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن تاماملاندى. ئەڭ ئۇلۇغ پەيلاسوپ فارابى بولسا مۇسۇلمان، ئەڭ ئۇلۇغ ماتېماتىك ئەبۇ كامىل ۋە ئىبىن ھىنانلارمۇ مۇسۇلمان، ئەڭ ئۇلۇغ جۇغراپىيۇن ۋە قامۇسچى مەسئۇد مۇسۇلمان، ئەڭ ئۇلۇغ تىلشۇناس تەبەرىمۇ مۇسۇلمان»^(۱). بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئەرەب تىلى، ئەرەب - ئىسلام ئەدەبىياتى ۋە مەدەنىيەتتىكى دائىرىسى مۇپەسسەل تەربىيەنى قەيەردىن قوبۇل قىلغانلىقىنى كەسكىن رەۋىشتە ئېيتىپ بېرەلمەسەكمۇ، ئۇنىڭ ئەينى چاغدىكى جاھانئومۇم مەدەنىيەت گۈللىنىشىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئىسلام مەدەنىيەت بۇلىقىدىن يېتەرلىك ئوزۇق ئېلىپ، زامان سەرخىللىرىغا ئايلانغانلىقىغا جەزم قىلالايمىز. ئۇنىڭ ئىلمىي سىياسىدا گىرېك، پارس، ھىندى مەدەنىيەتلىرى ئانا تۈرك مەدەنىيىتى بىلەن قوشۇلغان ھالدا دۇنياۋى مەدەنىيەت قىياملىرىنى ياسىغان بولغاچقا، «تۈركىي تىللار دىۋانى» مۇ ئەينى دەۋردىكى ئەڭ ئىلغار مېتود بىلەن تۈزۈلگەندى.

ئەمدى بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ يۇقىرىقىدەك ئانا تىلىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن بىر ئۆمۈر جان كۆيدۈرۈشتەك ئېسىل ئوبرازدىكى مەدەنىيەتلەر ئارا ئالاقىلەرنىڭ سۈرئىتى شىددەت بىلەن ئېشىۋاتقان ھازىرقى ۋەزىيەتكە قويساق، ئېڭىمىزدا قانداق سوئال تۇغۇلۇشى مۇمكىن؟ ئەگەر ھەربىر ئەسىردە بىر مەھمۇد كاشغەرىي چىقىپ، تۇنجى ئەۋلاد «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئاساسىدا تىلىمىزدىكى دىكى ئۆزگىرىش ۋە تەرەققىياتلارنى، مەدەنىيەت ۋە تارىخىمىزدىكى تۈرلۈك ھادىسىنى خاتىرىلىگەن بولسا ئەھۋال قانداق بولار ئىدى؟ ئېھتىمال بىز ئون توم ياكى ئون نەچچە توم «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا ئېرىشىپ، تارىخ ۋە مەدەنىيەتمىزنىڭ ھازىرقى تالايى تېپىشىمىزغا گىرېتار بولمىغان بولاتتۇق. ناھايىتى ئەپسۇسكى، بىز ھازىرغا قەدەر مەھمۇد كاشغەرىينىڭ نامىنى ئۇنىڭدىن كېيىن-

كى كىلاسسىكىلىرىمىزنىڭ ئەسەرلىرىدىن ئۈچرىتالمىدۇق ياكى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ لۇغەتچىلىك ئەنئەنىسىنىڭ راۋاجىنى تاپال-مىدۇق. مەھمۇد كاشغەرىي دەۋرىدىكى خاقانىيە ئەدەبىي تىلىنىڭ يۈكسەك پوئېرىيە پەللىسىدىكى راۋاجى كۆپلىگەن شائىرنى مەيدانغا كەلتۈردى - يۇ، تىلىمىزنىڭ تەرەققىياتىنى ئۈنۈپرسال نۇق-تىمدىن كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئەقلىي بىلىش تۈسىدىكى قامۇسلار قايتا شەكىللەنمىدى. ئەمەس، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قامۇس ئەنئەنىسى نەگە يېتىپ كەلدى؟ بۇ بىزنىڭ مەدەنىيەت تارىخىمىز-دىكى بىر سىر.

مەھمۇد كاشغەرىي مەدەنىيەت تارىخىمىزدىكى تۇنجى لۇغەتچى، ئېتىمولوگ، ئېتىنوگراف، جۇغراپىيۇن، شۇنداقلا توپوگراف. ئۇنىڭ بۇ خىل خىسلەتلىرى ئەقلىي بىلىش تەتقىقات رەۋىشىدە كۆرۈلگەنلىكى ھەرگىزمۇ ئىستىخىيەلىك ئىپادە ئەمەس. دېمەك، مەھمۇد كاشغەرىي ئەنئەنىسى ئەقلىي بىلىش ئەنئەنىسى، شۇنداقلا پەن ئەنئەنىسى. «تۈركىي تىللا دىۋانى» بولسا بىزدىكى تىپى ئىنتا-يىن ئاز كۆرۈلىدىغان ئېنىسكلوپېدىك ئەينەك. «سۆزلۈكلەر ھەق-قىمىدىكى تونۇش شەيئىلەر ھەققىدىكى تونۇشقا ئېلىپ بارىدۇ»® دەيدۇ فىرانسىيە قامۇسچىلىقىنىڭ مۇھىم بىر ۋەكىلى بولغان لاروس (Larousse. Pierre 1875 - 1817). سۆزلۈكلەر كىشىلەرنىڭ تەبىئەتكە بولغان ئىنكاسىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى بولۇپ، سۆز-لۈكلەرنىڭ كۆپىيىشى مىللەتنىڭ تەبىئەت ۋە ھاياتقا نىسبەتەن ئالاقە شەكىللىرىنىڭ بېيىپ بارغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق ئالاقە شەكىللىرى يەنە مۇرەككەپ پىسخىك ھادىسىلەرنى تۇغدۇ-رۇپ، سۆزلۈك ئىستېمالى چەكسىز رەۋىشتە كېڭىيىپ بارىدۇ. بۇ ئەمەلىيەتتە روھنىڭ ئىپادىلىنىشكە قاراپ تەدرىجىي كېڭىيىشى ۋە تاكامۇللىشىشىدىن ئىبارەت. بۇ ھال گېرمانىيەنىڭ كىلاسسىك تىلشۇناسى ھۇمبولد (Alexande Von Humboldt 1859 - 1769)

نىڭ «مىللەتنىڭ تىلى — مىللەتنىڭ روھى دېمەكتۇر»^① دېگەن مەشھۇر ھۆكۈمىنى ئېسىمىزگە سالىدۇ. «تىل مىللىي روھنىڭ ئا- پىرىدىسى، مىللىي روھ ئالدى بىلەن تىلدا ئالاھىدە نامايان بولىدۇ. تىلمۇ ئۆز نۆۋىتىدە مىللىي روھقا غايەت زور تەسىر كۆرسىدۇ»^② دەيدۇ. يەنە بىر گېرمانىيەلىك تىلشۇناس سىتېنتال (Hermann Steintal 1899 — 1823). يۇقىرىقى سۆزلەر مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تارىخىمىزدىكى ۋە نۆۋەتتىكى ئىجتىمائىي، سىياسىي، مەدەنىي ھاياتىمىزدىكى ئورنىنى چۈشىنىشىمىزگە ياردەم بېرىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» سۆزلەردىن قوپۇرۇلغان مىللىي كىملىك بىناسى بولۇپ، ئۇنى زامانلار سېرى كېڭەيتكىلى ۋە يۈكسەلدۈرگىلى بولىدۇ. بۇ بىنا ئېگىزلىگەن سېرى ئەۋلادلىرىمىز تېخىمۇ يىراق كەلگۈسىنى ۋە تېخىمۇ يىراق ئۆتمۈش- نى كۆرۈپ يېتەلەيدۇ. بۇ بىنا كېڭەيگەن سېرى ئەۋلادلارنىڭ ئەقىل- پاراسەت ۋە ئىناۋەت ساھەسىدىكى تەشەببۇسكارلىقى كۈچىيىدۇ. بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۆھپىسىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ چۈشىنىش ئۈچۈن، دۇنيانىڭ ئېنسىكلوپېدىيە تارىخىغا بىر نەزەر تاشلاپ ئۆتىمىز:

«Random House, Webster's Dictionary of American English»
 (راندىوم خوس، ئامېرىكا ئىنگىلىز تىلىنىڭ ۋەبىستەر لۇغىتى) دە
 «ئېنسىكلوپېدىيە» (Encyclopedia) دېگەن ئىبارە مۇنداق ئىزاھ-
 لىنىدۇ: «تۈرلۈك تېما ھەققىدىكى ماقالىلەردىن تۈزۈلگەن كىتاب
 ياكى كىتابلار بولۇپ، ئادەتتە ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە ئورۇنلاشتۇ-
 رۇلىدۇ، ئۇ بىلىمنىڭ بارلىق تارمىقىنى ياكى بىر مەسىلىنىڭ
 ھەممە تەرىپىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ»^③. تىلىمىزدا «ئېنسىكلوپېدى-
 يە» ئىبارىسىگە يانداش تۇرىدىغان «ئوكيانوس»، «قامۇس»، «دىۋان»
 قاتارلىق ئىبارىلەر بار. «ئېنسىكلوپېدىيە» دېگەن سۆز قەدىمكى يۇ-
 نان تىلىدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئىستېمال مەنىسى — «ئەتراپ-»

لىق تەربىيە»، «ئۈنۈپرسال بىلىم»، «مۇكەممەل بىلىم سىستېمىسى» دېگەن بولىدۇ. ئادەتتە ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ پەيدا بولۇش تارىخى 2000 يىلدىن ئارتۇق مۆلچەرلىنىدۇ. كىشىلەر قەدىمكى يۇنان ئالىمى ئارستوتېلىنى «ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ ئاتىسى» دەپ تەرىپلەيدۇ. چۈنكى ئۇ ئۆزىدىن بۇرۇنقى بىلىملەرنى سىستېمىلىق ئىگىلەپ تۈرلەرگە ئايرىغان. ئىنسانىيەتنىڭ بىلىملىرىنى كىلاسسىكىلىك ئىنسانىيەتلەش (تۈرلەش) ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ ئاساسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىر مىللەتتە ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۇلاردا دۇنياغا ۋە شەيئىلەرگە نىسبەتەن پەننىي مۇناسىۋەتنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. چۈنكى ئېنسىكلوپېدىيە بىلەن پەن يىلتىزداش بولۇپ، پەن بىلىملەرنى ئاچىدۇ ۋە يۈكسەلدۈرىدۇ، ئېنسىكلوپېدىيە بولسا بىلىملەرنى سىستېمىلىق ھالدا رەتلەيدۇ ۋە خاتىرىلەيدۇ. جۇڭگو قامۇس نەشرىياتىنىڭ مۇئاۋىن باش مۇھەررىرى جىن چاڭجېڭ ئەپەندى ئەرەبلەرنىڭ ئېنسىكلوپېدىيە تارىخىنى 1100 يىل ئەتراپىدا تەخمىن قىلىدۇ^②. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇيغۇر قامۇسچىلىقىنىڭ تارىخى ئەرەبلەرنىڭكى بىلەن قۇرداش كېلىدۇ. شۇنداقلا ئۇيغۇرلار قامۇسچىلىقىنىڭ قامۇسچىلىق تارىخى خىتتىكى بارماق بىلەن سانلىدىغان مۆتىۋەر مىللەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ چىقىدۇ.

تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىلىم - پەن ئوغلانى، بۈيۈك ئاسترونوم ئۇلۇغبېك XV ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئۆز ئوغلى تەرىپىدىن قەتل قىلىنىپ، ئۇنىڭ رەسەتخانىسى ۋە كۈتۈپخانىسى كۆيدۈرۈلگەن مەزگىللەردە ياۋروپادا يېڭى بىر مەرىپەت ئويغىنىشى باش كۆتۈرۈۋالدى. ئىنگلىز ئالىمى فرانسىس بىكون (1561 — 1626 Francis Bacon) «پەننىڭ قىممىتى ۋە تەرەققىياتى»، «يېڭى قورال» دېگەن ئەسەرلەرنى يېزىپ، ئىنسانىيەتنىڭ بىلىملىرىنى 130 تۈر - كۈمگە بۆلگەن. ئۇلار مۇنداق:

1. تەبىئەت ئىلمى (1) — 40 تۈركۈم بولۇپ، ئاسترونومىيە، ھاۋا رايى، جۇغراپىيە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.
  2. ئىنسانىيەت ئىلمى (41 — 59 تۈركۈم بولۇپ، ئاناتومىيە، ئىنسان پائالىيىتى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت).
  3. ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتكە بولغان ئىنكاسى (59 — 130 تۈر-كۈم بولۇپ، تىبابەت، خىمىيە، تېخنىلوگىيە، سەنئەت، مەتبۇئات، يېزا ئىگىلىكى، دېڭىز ترانسپورت، ئوزۇق، كىيىم، تۇرالغۇ مەسلىھەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)³.
- بىكوننىڭ يۇقىرىقى ئىلمىي ئەمگەكلىرى ئەمەلىيەتتە زامانىۋى ئۇ-قۇمىدىكى ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ نەزەرىيەۋى ئاساسى بولۇپ، «بىلىم-كۈچ» دېگەن ھۆكۈم شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تەرەققىياتقا ئىنتىلىدۇ. خان رايونلارنىڭ ئورتاق ساداسىغا ئايلاندى. خۇددى پاكىستان فىزىكا ئىلمى، نوبېل مۇكاپاتى ساھىبى دوكتور مۇھەممەد ئابدۇسالام ئېيتقاندا، ئۇلۇغبېك رەسەتخانىسىنىڭ كۆيدۈرۈلۈشى مۇسۇلمان قوۋمىلاردىن ھۇما قۇشنىڭ يىراقلاشقانلىقىدىن دېرەك بەردى. قارىغاندا، ھۇما قۇشى غەرب تەرەپكە ئۇچۇپ كەتكەندە قىلاتتى. سەئىدىيە خانلىقى ھالاكەتكە يۈز تۇتۇپ، «ئاق تاغلىقلار ۋە قارا تاغلىقلار يېغىلىقى» بولۇۋاتقاندا ياۋروپادىكى ئىنگىلىز، گېرمان، فىرانسۇز، رۇس مىللەتلىرى ئىلىم-پەن جەھەتتىكى ئۇ-مۇمىۈزلۈك ئويغىنىش باسقۇچىغا كىرىپ، بەس-بەس بىلەن ئېنسىكلوپېدىيە تۈزۈشكە تۇتۇش قىلدى.
- 19 - ئەسىردە گېرمانىيەلىك ئىككى پىروفېسسور ئېنسىكلوپېدىيە تۈزۈشتە رېكورت يارىتىش قارارىغا كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرى، ئېرش (1766 — J.S.Ersch 1826)، يەنە بىرى، گىرو-بېر (1774 — J.G.Gruber 1851) دىن ئىبارەت. ئۈچ قىسىمدىن تۈزۈلگەن بۇ ئېنسىكلوپېدىيە جەمئىي 167 توم بولۇپ، بۇ «قۇرۇلۇش» ناھايىتى چوڭ بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئۆمرى ھەممىنى تاماملاپ

بولۇشقا يار بەرمىگەن. ئۇلار «ئەنگلىيە» دېگەن تېمىنى 700 بەت، «ھىندىستان» دېگەن تېمىنى 356 بەت، «يەھۇدىي ئەدەبىياتى» دېگەن تېمىنى 414 بەت، «يۇنان» دېگەن تېمىنى 3668 بەت ئەتراپىدا يازغان.^⑩

ئاتاقلىق فىرانسۇز مۇتەپەككۈرى دىدېرو (1713 — 1784) زامانىۋى ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ باشلامچىسى، فىرانسىيەدىكى قامۇسچىلار ھەرىكىتىنىڭ پېشقاسى دېيىلىدۇ. ئۇ 1770 - يىلىدىن كېيىن رۇسسۇ، كوندىياك، دالامبېر، ھولباخ، ۋولتېر، مونتېسكىو قاتارلىق ھەر ساھە ئالىملىرى ۋە مۇتەپەككۈرلىرى بىلەن تونۇشۇپ بىر ئىلىم چەمبىرىكىنى قۇرۇپ چىقىدۇ. دە، ئېنسىكلوپېدىيە تۈزۈشكە ئاتلىنىدۇ. ئۇنى تۈزۈشكە دەسلەپكى قەدەمدە ھەر ساھە بولۇپ 200 دىن ئارتۇق ئالىم قاتناشقان. دىدېرونىڭ ئۆزىلا 1269 تېمىنى يازغان. ماتېماتىكا ۋە پەيلاسوپ دالامبېر (1717 — 1783) ماتېماتىكا ۋە فىزىكا قىسمىنى يازغان، رۇسسۇ مۇزىكا ۋە سىياسىي ئىقتىساد قىسمىنى يازغان. ھولباخ خىمىيە قىسمىنى يازغان، ۋولتېر تارىخ قىسمىنى يازغان. ئېنسىكلوپېدىيە 1780 - يىلى قايتا نەشر قىلىنغاندا 35 توم بولغان. دىدېرو بۇ ئەسەرنى «ئىنسانىيەتنىڭ تەپەككۈر ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىدىغان لۇغەت» دەپ ئاتىغان.^⑪

«بۈيۈك بىرىتانىيە قامۇسى» 230 يىلدىن بۇيانقى 15 قېتىملىق نەشرىدە ئۆزىنىڭ ئاجايىپ كاتتا نوپۇزىنى نامايان قىلىپ كەلدى. بۇنىڭ سەۋەبى نەدە؟ بىرلا ئېغىز گەپ بىلەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭغا دۇنيادىكى ئىلىم نوپۇزلۇقلىرى قەلەم تەۋرەتكەن. ماتېرىياللاردىن مەلۇم بولۇشىچە «ھۆكۈمەت» دېگەن تېمىنى پەيلاسوپ، تارىخشۇناس مىلل (1773 — 1836) يازغانىكەن. «نوپۇز» دېگەن ئاتالغۇنى ئىقتىسادشۇناس مالتۇس (1776 — 1834)، «سىياسىي ئىقتىساد» دېگەن ئاتالغۇنى كىلاسسىك ئىقتىسادشۇناس داۋىد رىكاردو (1772 —

1834)، «پسخك ئانالىز» تېمىسىنى فېرېئود (1856 — 1939)،
«رۇسىيە» قىسمىنى كوروپاتكىن (1842 — 1921)، «لېنىن» تېمىسىنى
تروتىسكى (1879 — 1940)، «پەلسەپە» تېمىسىنى
پراگماتىست پەيلاسوپ دېۋېي يازغانىكەن. پۈتكۈل قامۇس 100 دۆلەت-
تىن بولغان 4274 نەپەر قەلەم ئىگىسى تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ،
20 - ئەسىرنىڭ مابەينىدە يېزىلغان قىسمىغا نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن خېلى كۆپ ئالىم قاتناشقان.^{۹۵}

جۇڭگونىڭ زامانىۋى تۈستىكى 74 جىلدلىق «جۇڭگو ئېنسىكلولو-
پېدىيەسى» 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدا نەشر قىلىندى.^{۹۶}
بۈگۈنكى دۇنيا ئېنسىكلوپېدىيەلەر كەسىپلەر بويىچە پارچىلەن-
نىپ، ئىستۇدېنتلار، ھەر ساھە كەسىپداشلىرى، ئائىلە باشلىقلار-
رىنىڭ ئېھتىياجىغا لايىق ھالدا ئاممىبابلاشماقتا. شەخسلەرنىڭ
سېتىۋېلىشى ياكى چەت ئەللەرگە ئېلىپ چىقىشقا قولايىسىز بولغان
توم - توم قامۇس ئېلېكترونلىشىپ، يان سومكىلاردىن ئورۇن
ئالماقتا. بۇ، ئۆچۈر ۋە بىلىم دەۋرىدىكى مۇقەررەر يۈزلىنىش.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تۈزگۈچىسى مەھمۇد كاشغېرىي
ئېنسىكلوپېدىيە تارىخىغا ئائىت يۇقىرىقى ئەھۋاللارغا نىسبەتەن
ئېيتقاندا، بىر پىدائىي بولۇپ چىقىدۇ. بۇ ئەسەرنىڭ تەخمىنەن
مىڭ يىللاردىن كېيىن، يەنى 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا
نەشر قىلىنىشى، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ مىللەتلەر سىياسىتىنىڭ
سەمىمىي ئىزچىلىشىشىغا دائىر ئىجابىي قەدەم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
«دىۋان»نى نەشرگە تەييارلاشقا قاتناشقان ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر،
داموللا ئابدۇلھېمىت يۈسۈپ، ھاجى نۇر ھاجى، ئىبراھىم مۇتئىي،
مىرسۇلتان ئوسمانوف قاتارلىق بىر تۈكۈم ئالىم، مۇتەخەسسسىنىڭ
غوللۇق ئەمگىكى قىممەت جەھەتتىن دىدېرولار فىرانسۇزلارغا ئېلىپ
كەلگەن مەنئى قىممەتكە تەڭداش كېلىدۇ دېسەك مۇبالىغە بولمايدۇ.
ئۇلار غايىبلىق دەشتىگە مىڭ يىل پالانغان «تۈركىي تىللار دىۋانى»

نى مەھمۇد كاشغەرىيىنىڭ ئەۋلادلىرى بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈپ، كىملىك ئازغۇنلۇقىدا تېنەپ يۈرگەن كىشىلەرگە يول بەلگىسى ئاتا قىلدۇ.

بىز ھازىر ئۇچۇر بىلەن بىلىم ئالاھىدە كاپىتال ھېسابلىنىدە. خان بىر دەۋردە ئەنئەنىۋى يېزا مىللىتى سۈپىتىدە ياشاۋاتىمىز. شەھەرلىشىشنىڭ تېز قەدەملىرى، تۈرلۈك ئىقلىمدىن كەلگەن نا-مەلۇم ماركا، رەڭدار شەكىلدىكى تاۋارلار بىلەن تولغان كېڭىيىش-چان بازارلار، ئىجادىيەت تەركىبى يوق ھېسابتىكى تېلېۋىزىيە نو-مۇرلىرى، ئەخەللىرى بىلەن بىللە جىلمىيىپ تۇرغان كومپيۇتېر تور بەتلىرى، تۈزۈك ئىزچىللىشىشقا ئۈلگۈرەلمەي، ئارقا - ئار-قىدىن توۋلىنىۋاتقان «مائارىپ ئىسلاھاتى» شوئالىرى، بىزدىكى بى-لىم ئاساسى يوق ياكى بىلىمى زامانغا توغرا كەلمەيدىغان تالاي ئا-دەمنى قايمۇقتۇرۇۋەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن خۇسۇسىي كىملىك، ھەزرىي كىملىك (文化认同)، ئىجتىمائىي كىملىك جەھەتتىكى تۇمانلىشىش ھادىسىسى كېلىپ چىقىپ، «كومپيۇتېر تېخنىكىسى تۈرلۈك نۇقتىئىنەزەر، ئەمەلىيەت، لوگىكا ۋە ئوبراز ئۇقۇمىنىڭ داشقاللىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئۆزىنى كەشىپ قىلغانلارنى يات دۇنياغا ئىز قالدۇرماي سىڭىپ كىرىشكە مۇۋەپپەقىيەت قىلدى»¹⁰. پە-روفېسسور مارتىن ئالبىروف (Martin Albrow) نىڭ بۇ سۆزى سىياسىي، ئىقتىساد، ھەربىي، مەدەنىيەت قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۈنۈپرسال كۈچنىڭ تېخنىكا ئۈستۈنلۈكىدە ئەڭ روشەن ئىسپاتلىنىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. كىشىلەر ئامېرىكىنىڭ تېخنىكا كۈچىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان، تەسىر ئۈنۈمى يۇقىرى بولغان فانتازىيە كىنولىرىنى كۆرگەنسىمۇ، «تېخنىكا» دېگەن ئۇ-قۇمنى تېخىمۇ مۇقەددەسلەشتۈرىدىغان بولىدۇ - دە، تېخنىكا كىشى-لەرنىڭ ئىدىيەسىنى بۇرايدىغان مۇھىم ئامىلغا ئۆزگىرىدۇ. ھازىر پەن - تېخنىكىنى قىممەت ئۆلچىمى دەرىجىسىدە ئۆلۈغلايدىغان ئا-

دەملەر كۆپىيىپ كەتتى. بەلكىم كىشىلەرنىڭ «21 - ئەسىر ئۈمىد ۋە خىرىسقا تولغان ئەسىر» دېيىشىدىكى سەۋەبمۇ ئەنە شۇدۇر. لېكىن «ئۈمىد» نەدە؟ «خىرىس» نەدە؟ بۇ ھەقتە ھېچكىم كۈنكۈرەپ جاۋاب بەرمىدى.

بىز بىر تەرەپتىن، تەرەققىي تاپقان دۇنياغا يۈزلەنمىسەك بولمايدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئۆزىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇق شەكلىگە يۈزلەنمىسەك بولمايدۇ. بۇ بىز ئۈچۈن ھەل قىلىش قىيىن بولغان دىئالېكتىك مۇناسىۋەت. ئۈچۈر بىلەن بىلىم بايلىققا ئايلىنىۋاتقان ھازىرقى ۋەزىيەتتە پۈت تىرەپ تۇرۇشىمىز ئۈچۈن، روشەن ھەزاري كىملىك ئاستىدىكى بىلىم سەپىرىگە يۈرۈش قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ.

بۇنىڭ تۇنجى قەدىمى 21 - ئەسىردىكى تەرەققىيات ئېھتىياجىدە - مىزغا يارايدىغان «ئۇيغۇر ئېنسىكلوپېدىيە» سىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈشتۈر. ھازىر بىزنىڭ مەتبۇئاتچىلىقىمىزدا، رادىيو - تېلېۋىزىيە - لىرىمىزدە، ئىنتېرنېت تورى قۇرۇلۇشلىرىمىزدا چىدىغىلى بولمايدىغان مەسىلىلەر سادىر بولۇۋاتىدۇ. ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت، سىياسىي، ئىقتىساد، تارىخ ساھەلىرىدىكى ئۇلۇغ شەخسلەرنىڭ ئىسىملىرى، كەسىپلەردىكى ھەر خىل تېرمىن، ئاك - سىيوما، تېئورىما، تۈرلۈك ھادىسە بىرلىككە كەلگەن، قېلىپلاشقان ئىبارىلەر بىلەن ئاتالمىغاچقا، كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىغا، خىزمىتىدە - گە، جۈملىدىن ئوقۇ - ئوقۇتۇش ساھەمىزگە مۆلچەرلىگۈسىز قالايمىقانچىلىقلارنى ئېلىپ كەلدى. بۇ باشقا مىللەتلەرنىڭ ئالدىدا نو - مۇس قىلىشقا تېگىشلىك بىر ھالەت. ئەگەر ئەھۋال مۇشۇ پېتى داۋام قىلسا، جۇڭگودىكى باشقا قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئالدىدا ئىناۋىتىمىز ۋە يۈزىمىز بولمايدۇ، ئىلىم - پەن ۋە ئىقتىسادىي رىقابەتتىكى ئورنىمىزدىن گەپ ئېچىش ئەسلا مۈمكىن ئەمەس.

20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا قازاق، قىرغىز، ئۆزبېك،

ئەزەربەيجان، تۈركمەن، تاجىك خەلقلەرنىڭ ئېنسىكلوپېدىيەلىرى ئارقا - ئارقىدىن نەشرىدىن چىقتى. ھەتتا قازاق ئېنسىكلوپېدىيە - سىنىڭ ئەرەب ئېلىپبەسىدىكى نەشرىمۇ بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىپ، تارقىتىلىشقا باشلىدى. ئۇيغۇر ئېنسىكلوپېدىيەسىنىڭ دۇنياغا كېلىشى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ جىددىي ئېتىبار بىلەن قاراپ، تەشكىلى ھەم ئىقتىسادىي كاپالەت بېرىشى ئارقىسىدا زىيالىيلار قوشۇنىنىڭ سەپلىنىشىنى كۈتۈپ تۇرماقتا. تارىم ئويمانلىقىدا 24 خىل يېزىق، 17 خىل تىلدىكى مول يازما يادىكارلىقلارنىڭ بارلىقى ھەممىگە ئايان. «يىپەك يولى» مەدەنىيىتىنى ئالساق - مۇ، بۇنداق كۆپ قاتلاملىق مەدەنىيەت تىپى كۆپ ئۇچرىمايدۇ. تەكلىماكان مەدەنىيىتىنىڭ سىرى غەرب - شەرق مەدەنىيىتىدىكى تەسىر مەسىلىسىنى ئېنىقلاشتا كەم بولسا بولمايدىغان سىر. بۇ سىر ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى گەۋدە قىلغان ھالدا يېشىلىدۇ. روشەنكى، ئېنسىكلوپېدىيەنىڭ ماتېرىياللىرى تامامەن تەل. ئەمدىكى مەسىلە ھۆكۈمەتنىڭ نەزەرگە ئېلىشىدا قالدى. ئۇ تەشكىللىك ئاساستا پىلانلىق، باسقۇچلۇق، سىستېمىلىق ئىلگىرىلەيدىغان چوڭ ئىش، ئۇ بىر مىللەتنىڭ ئەقىل - پاراسەت بايلىقى ۋە بىلىم بايلىقىنى نامايان قىلىدىغان كۆرەك. بۇ كۆرەك بىر مىللەتتە قانچىلىك ئىلىم قوشۇنىنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلاش بىلەن بىللە، بۇ قوشۇننىڭ پىداكارلىقىنى تەلەپ قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تەشكىللىنىشى، ئۇيغۇر يۇشۇش روھىنى تاۋلايدۇ. بىزدە ھۆكۈمەتكە قارىتا ئېنسىكلوپېدىيە تۈزۈش ئىشىنىڭ 21 - ئەسىردىكى مەدەنىيەت - مائارىپ ۋە ئىقتىسادىي تۇرمۇشىمىزدا كەم بولسا قەتئىي بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدۇرىدىغان زىيالىيلار بولۇشى كېرەك بولىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىي تەۋەلۈتنىڭ 1000 يىللىقى خاتىرىلىنىپ، ئالىمنىڭ يۇرتى، قەدىمىي مەدەنىيەت ئاستانىسى ئەزىزانە قەشقەردە

مەملىكەت بويىچە ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنى ئۇيۇشتۇرۇلۇۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، بىز تارىخنىڭ مۇنداق بىر ئەسكەرتىشىنى ئۇنتۇپ، قالماسلىقىمىز كېرەك: «تۈركىي تىللار دىۋانى» دۇنياغا كېلىپ، 1000 يىلدىن كېيىن مەھمۇدنىڭ ئەۋلادلىرى ئۆزىنىڭ ئېنىسكلو-پېدىيەسىنى چوقۇم بارلىققا كەلتۈرۈشى كېرەك. شۇ چاغدىلا تۈر-كىي تىللىق خەلقلەر ئىچىدە پەقەت ئۇيغۇر خەلقىنىڭلا ئېنىسكلو-پېدىيەسى يوق بولۇشتەك تەرەققىياتقا زىت تارىخىي رېئاللىققا خا-تىمە بەرگىلى بولىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمايدىكەن، ئەنئەنىگە ۋارىس-لىق قىلىش ۋە ئۇنى راۋاجلاندۇرۇش قۇرۇق گەپ بولۇپ قالىدۇ.

نەقىل مەنبەلىرى

- ① مەھمۇد كاشغەرىي: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1980 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 5 - ، 6 - بەتلەر.
- ② مەھمۇد كاشغەرىي: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، «ئاتاقلىق ئۇيغۇر ئال-مى ۋە ئۇنىڭ ئۆلمەس ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نامىدىكى تېما (نەشرگە تەييارلاش گۇرۇپپىسىنىڭ كىرىش سۆزى)، شىنجاڭ خەلق نەشرى-ياتى 1980 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 8 - ، 9 - بەتلەر.
- ③ يۇقىرىقى كىتاب 1 - ، 2 - بەتلەر.
- ④ يۇقىرىقى كىتاب 41 - بەت.
- ⑤ يۇقىرىقى كىتاب 41 - بەت.
- ⑥ فىلىپ. ك. ھىتتى: «ئەرەب ئومۇمىي تارىخى» 1 - قىسىم، سودا نەشرىياتى بېيجىڭ 1995 - يىلى خەنزۇچە 3 - نەشرى 279 - بەت.
- ⑦ مەھمۇد كاشغەرىي: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرى-ياتى 1980 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 6 - بەت.
- ⑧ فىلىپ. ك. ھىتتى: «ئەرەب ئومۇمىي تارىخى» 1 - قىسىم، سودا نەشرىياتى بېيجىڭ 1995 - يىلى خەنزۇچە 3 - نەشرى 414 - بەت.
- ⑨ جىن چانجېڭ: «ئېنىسكلوپېدىيە قىسسىسى»، بېيجىڭ كۈتۈپخانى-سى نەشرىياتى 2000 - يىلى 3 - ئاي خەنزۇچە نەشرى 56 - بەتتە كەلتۈ-رۈلگەن نەقىل.

⑩⑪ ياۋ شياۋيىڭ: «ھۈمبولد - ئانتروپولوگىيە تەتقىقاتى ۋە تىل تەتقىقاتى»، چەت تىللار ئوقۇتۇشى ۋە تەتقىقاتى نەشرىياتى 1995 - يىلى ئاپرېل خەنزۇچە نەشرى 187 - بەت.

⑫ «Random House, Webster's Dictionary of American English» چەت تىل تىللار ئوقۇتۇشى ۋە تەتقىقاتى نەشرىياتى 1997 - يىلى بېيجىڭ نەشرى.

⑬⑭⑮⑯⑰⑱ جىن چاڭجياڭ: «ئېنسىكلوپېدىيە قىسسىسى» گە قارالسۇن.

⑲ مارتىن ئالبروف: «يەر شارى دەۋرى»، سودا نەشرىياتى 2001 - يىلى 3 - ئاي خەنزۇچە نەشرى 229 - بەت.

2005 - يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

تىلەمچى ئايال، مودا قىز ۋە ئىستېمال

ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ «بۇلاقبېشى» كوچىسىدىكى ئاپتوبۇس بېكىتىدە تۇراتتىم. 50 ياشلار چامىسىدىكى بىر ئايال يۈزىگە پور رەڭ تور رومال يېپىپ، قوللىرىنى ئۆتكۈنچى كىشىلەرگە سوزغان ھالدا ئىستولبىغا يۆلىنىپ ئولتۇراتتى. نېمىشقىدۇر موھتاجلىق كوچىسىغا كىرىپ قالغان ئاشۇنداق ئاياللارنىڭ ئېچىنىشلىق سەيياقى يۈرىكىمنى چىمداپ، تۈرلۈك ئويغا گىرىپتار قىلىدۇ. بەلكىم ئۇ بىر ئانىدۇر. توغرا، ئۇ بىر ئانا سۈپىتىدە ئەزىز بولۇشقا تېگىشلىك. ئۇنىڭ چىرايىنى يېپىپ تۇرغان رومال ئۇنىڭ شەخسەيىتىگە سىڭىپ كەتكەن ئاللىقانداق تارىخنىڭ خىرە بېشارەتلىرىدە. نىمۇ نەزىرىمدىن ئۆچۈرۈپ تاشلىغانىدى. ئۇنىڭ تۈرلۈك كوچىنى مېڭىپ، بىر ئاز قاغىراشقا باشلىغان ئايالغىرى رەڭگى ئۆڭۈپ كەتەن كەن ئەتەس تامبىلىنىڭ پۇچقىقىدىن چىقىپ تۇراتتى، ئۇ كالىچىنى سېلىپ يېقىنغىلا قويۇپ قويغانىدى. ئاداققى باھار ئايلىرىنىڭ ئىلىلىق ئاپتېپى تەبىئەتنىڭ باراۋەرلىك خىسلىتىنى بۇ شەھەردىمۇ ئوخشاش نامايان قىلىپ، تىلەمچى ئانىنىڭ ئۇچىسىنى سىلاپ، خەيرخاھلىق تۇيغۇلىرىنى سەزدۈرمەي سىڭدۈرمەكتە ئىدى.

ئانا يۈزىنى تور رومال ئارقىلىق جەمئىيەتتىن ئايرىپ تۇراتتى. لېكىن ئۇنىڭ مېڭىسى، يۈرىكى ۋە قورسىقى كىشىلەرنى تۈرلۈك مەنزىلگە ئېلىپ بارىدىغان رەستىدە ھەربىر يولۇچىنىڭ كۆلەڭگەسىدىن ھىممەت تىلىمەكتە ئىدى... كىشىلەر موھتاجلىق تۈپەيلى كوچىغا چىقىپ قالسىمۇ، «يۈز»نى ئاسراشقا توغرا كېلەتتى. جەمئىيەتتە كىشىلەر «يۈز»نى ئاسراش ئۈچۈن كۆپ نەرسىنى بەدەل قىلىشىدۇ. ئۇلار يۈزىنىڭ تۆكۈلۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن نۇرغۇن پۇل خەجلىشىدۇ، ھەتتا پەرزەنتلىرى بىلەن يۇرت - ماكانلىرىنى

قىمارغا تىكىدۇ. چۈنكى «يۈز» دېگەن بۇ نەرسىنىڭ تاللىرى كە-
شلىرىنىڭ ھەر خىل ھاجەت - راۋاسى ۋە تېپىشماقتىن ياسىلىدۇ.
ئۇلار بۇ سۈنئىي، ئىجتىمائىي تالالار ئارقىلىق يىرگىنىچلىك
ياكى قورقۇنچلۇق، توق ياكى ئاچ روھىي ھالىتىنى يوشۇرۇشقا تە-
رىشىدۇ. بەزىدە پارقىراپ تۇرغان چىرايىلار تىلەمچى ئاياللارنىڭ يۈ-
زىدىكى ئۇياتلىق تور رومالدىن قېلىشمايدىغان دەرىجىدىكى گادايدە-
لىقىنى ئىپادىلەيدۇ.

يۈز گويا ئادىمىيلىكنىڭ ئىستىلىستىكىسى. ئاياللار بۇ ئىس-
تىلىستىكىنى، تولۇق ۋايىگە يەتكۈزۈشكە تىرىشىۋاتقان زامان شا-
ئىرلىرى. ئۇلار تەبىئەت ئاتا قىلغان رۇخسارىي بايلىقلىرىنى گە-
رىم ئىستىلىستىكىسى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ئۈنتۈلۈش خەۋپىدە
تۇرۇۋاتقان مەنىۋى تەقەززالىقلىرىنى ئىپادىلەشكە ماھىر. بۇنداق
ماھىرلىق بۈگۈنكى گۈزەللىك ئىستېمالدا تەڭدىشى ئاسان تە-
پىلمايدىغان ئالاھىدە كوزىرغا ئايلاندى.

يۈز شۇنداق نەرسىكى، ئۇنى قانداق ئاياش ۋە ئىشلىتىش مەس-
لىسىگە كەلگەندە، زامانىمىزدىكى ھەربىر كىشى بىر پەيلاسوپ يا-
كى جەمئىيەتشۇناس تۇر.

تىلەمچى يەنە بۇرۇنقىدەك ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ رومالى ۋە ئەتلەس
تامبىلى قەدىمىي يىپەك يولى مەدەنىيىتىنىڭ ئىزناسىنى يالماپ
يۈتۈۋەتكەن زامانىۋى شەھەرگە نىسبەتەن مۇزىيغا ئوخشاپ قالغان-
دى. ئايال بىر تەرجىمىھال ئىدىكى، تىلەمچىلىك ئالدى بىلەن ئۇ
تەۋە قوۋمنىڭ روھىدىن باشلانغانىدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئالامەت-
لەر بىرقانچە يۈز يىللار ئىلگىرىكى دۇنياۋى مەدەنىيەتنىڭ سۇنۇق
شولىسى ئىدى. بۇ شولا بۈگۈنكى دۇنياۋى مەدەنىيەتنىڭ مېڭىنى
يەيدىغان شاۋقۇن - سۈرەنلىرى ئىچىدە تەمتىرىمەكتە.

بىر مىنىبۇس بېكەتكە كېلىپ توختىدى. كۆتەك كەش كىيگەن
20 ياشلار چامىسىدىكى بىر قىز مىنىبۇستىن چۈشتى. قىز كەش-
نى پايپاقسىزلا كىيىۋالغان بولۇپ، خېنىلىق تىرناقلىرى ماش رەڭ

كۆتەك كەش ئىچىدە كۆزگە ئالاھىدە تاشلىنىپ توراتتى. ئۇنىڭ تېنىگە چاپلىشىپ تۇرغان كالتە يەڭلىك مايكسىنىڭ بەل ئۈچى پادىچى ئىشتىنىنىڭ بېلى بىلەن تېگىشىگەن بولۇپ، قورساق تېرىسى كۆرۈنۈپ قالغانىدى. زىلۋا قىز يەڭگىل قەدەملىرى بىلەن تىلەمچى ئايالنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ چاپلىرى قەدەم رىتە - مىغا تەڭكەش ھالدا يېرىم يالىڭاچ مۇرىسىدە ئىرىكىلەيتتى...

تۇرمۇش ھاياتى كۈچكە تولغان ئادەملەرگە مەنسۇپ، تۇرمۇش ھەققىدىكى كۆزقاراشلار ئۇنى كۆزەتكەن ئادەملەرگە مەنسۇپ. تە - لەمچى ئايالنىڭ تۇرقى بىلەن مودا قىزنىڭ قىياپىتى بىزنى مىل - لىي مەدەنىيەتنىڭ جەمئىيىتىمىزدىكى ئورنى ھەققىدە ھەم يۈمۈر - لۇق، ھەم مۇڭلۇق تەسىراتقا ئىگە قىلىدۇ.

ئىككىلىسى ئايال زاتى، ئىككىلىسى بىر مىللەتنىڭ پۇشتى، ئىككىلىسى بىر دۆلەتنىڭ پۇقراسى. لېكىن ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى مەدەنىيەت ئالامەتلىرىدە زور پەرق بار. بۇ ئالامەتلەر كۈنكەرت مەدەنىيەت دېيىش ئالامەتلەر تەرىقىسىدە كۆزگە چېلىقسىمۇ، بىز ئۇلارنىڭ روھى ھەققىدە خاتاسىز ئۇچۇرلارغا ئىگە بولالايمىز.

تىلەمچى ئايالنىڭ يۈزىدىكى تور رومال مىللىي مەدەنىيلىك - نىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە كۆپ قاتلاملىق مەنىنى ئىشارەتلەپ بېرىدۇ، ئۇنىڭدا ھايا، ئىپپەت، نومۇس، قوغدىنىش، مەككەرلىق قا - تارلىقلارنىڭ ھەممىسى بار. گەپ ئۇنى قايسى نۇقتىدىن كۆزىتىپ باھالاش بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

مانا بۇ ئەھۋال باشقىچە زامانىۋىلىق مىللىي مەدەنىيەتنىڭ كۆپ قاتلاملىق شالغۇتلىشىشىدىن ئىبارەت بولدى. ئۇيغۇر مىللىي پىسخ - كسىدا ئاياللىق غۇرۇرنىڭ قورغانى بولمىش ھايا زامانىۋى مەدەنىيەت كەلكۈنلىرىنىڭ شىددىتى ئارقىسىدا ئاستا - ئاستا غۇلاپ، ئاياللارنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى زىننەتلىرى ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى. بۇ ھالەت شەھەرلەردە ئېنىق ئايان بولدى. بىز ئەسلىدە دۇنياۋى ھەم زامانىۋى مەدەنىيەت بولۇشقا تېگىشلىك قىممەتلىك ئەنئەنىدە -

لىرىمىزنى زامان رەپتارى بىلەن رىقابەتلىشەلەيدىغان تەركىبلەرگە ئايلاندۇرالمىدۇق. بىزنىڭ سالام - سەھەتلىرىمىز، ئىبارىلىمىز، يەپ - ئىچىشلىرىمىز، باردى - كەلدلىرىمىز، توي - تۈكۈنلىرىمىز بارا - بارا ئەسلىدىكى ئىنسانىيلىق ۋە ئىلاھىيلىق تۈسىنى يوقىتىپ، روشەن ئىقتىسادىي ئاڭ، كۈچلۈك ئىستېمال خاھىشلىرى بىلەن سۇغىرىلدى. ئاياللىق گۈزەللىك بۈگۈنكى كۈندە شائىرلارنىڭ نەزىرىدىكى مۇقەددەسلىك ئەمەس، بەلكى خىزمەت، سودا - مۇناسىۋەت قاتارلىقلارنى ئىلگىرى سۈرۈشتىكى كاتالزاتورغا ئايلاندى.

بىز تىلەمچى ئايالنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن مودا قىزنىڭ ئەپتىدىن بىر خىل تەشەببۇسكارلىقنى كۆرىمىز. ئۇ ۋۇجۇدىدىكى ئىنتىلىدۇ - رۇش ئىقتىدارغا ئىگە ئورگانلارنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ھۇجۇمغا ئاتلاندىرغان، ئۇنىڭ ھۇجۇم قىلىش قوراللىرى ئۆز ئىگىسىگە سەزدۈرمىگەن ھالدا تالاي كۆزنى ئوۋلاپ ماڭىدۇ، زۆرۈر تېپىلما - خاندان، قىز ئۆز قوراللىرىنىڭ ئوت كۈچىنى راسا مەركەزلەشتۈرۈپ ئىشلىتىدۇ. ئەرلەرنىڭ نەزىرىدە ئۇنىڭدىكى گۈزەللىك ۋە ئىپپەت ئىستېمال بۇيۇمىغا ئايلانغان بولسا، ئۇنىڭ ئۈچۈن ۋاستىدۇر. ئۇ بۇ ۋاستە ئارقىلىق، ئەرلەردىكى پۇل، ھوقۇق، نام - شەرەپ ۋە ئىمتىيازلىرىنى ئىستېمال قىلىدۇ.

مۇئەييەن ئاڭ فورمىسىنىڭ كىشىلەرنى ئۆزگەرتىش ھەم تەربىيەلەش رولى بولىدۇ. ئىستېمالنى نېگىز قىلغان ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە تاۋار بىلەن ئىستېمال شەكلى كىشىلەرنىڭ دۇنياقا - رىشقا كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىدىغان بولدى. ھاراق ئىستېمالدىن ئىككى بىزگە ئېلىپ كەلگەن ئۆزگەرتىشلىرى بىرقانچە ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئاقارتىشلىرىنى بېسىپ كەتتى. ھەر خىل ئېلان - سەنئەت (داۋراڭلار) كۆرۈنۈشلەردىن، تورت، دېسكو قاتارلىق ئاممىۋى مەدەنىيەت ئامىللىرىنىڭ ياشلار قەلبىگە ئېلىپ كەلگەن زىلزىلىسىگە يازغۇچىلارنىڭ ئەسەرلىرىمۇ قادىر بولمايدىغان بولۇپ قالدى. چوڭ شەھەرلەرنىڭ رىقابەتلىك جىددىي تۇرمۇشى ئۆز ئارامگاھلىرىنى ئا -

ياللارنىڭ بەدىنىدىن كېلىدىغان خوش پۇراقىلار بىلەن بېزەيدىغان بولدى. ھارغىن كىشىلەرنىڭ قەلبىدە بىرەر ۋىجدان خارابىسىنى كۆرگەندە ئازابلىنىدىغان سەزگۈلەر ئاستا - ئاستا ئۆلۈپ، بىر تە - رەپلىمە ئىستېمال خۇمارى ئۈنۈپ چىقىشقا باشلىدى. كىشىلەرنىڭ ئەسلىدىكى قىممەت قارشى يېڭى كىرگەن ئىستېمال ئادەتلىرى تەرىپىدىن ئىستېمال قىلىنىپ، بىر يەرگە باراي دەپ قالدى.

فولكلور تەتقىقاتچىلىرىغا بىر بېشارەتكى، شەھەرلىرىمىزدە يېڭى بىر ئاممىۋى مەدەنىيەت باش كۆتۈردى، كىيىم - كېچەك پا - سونلىرىمىز ھەم يېمەك - ئىچمەك يوسۇنلىرىمىزنىڭ ئۆزگىرىشى ئاللىبۇرۇن يۈز بەرگەن پىسخىكا ئۆزگىرىشلىرىمىزدىن دېرەك بەردى. بىز ئۆزىمىز سەزمىگەن ھالدا بىر ئىستېمال دەۋرىگە سۆ - رەپ ئەكىرىلدۇق. مەدەنىيەت تەتقىقاتىدا دائىم ئىشلىتىلىدىغان تېرمىنلارنىڭ ئىچىگە ئىقتىسادىي سىستېمىلارغا ئائىت لۇغەتلەر - مۇكىرىشى لازىمدەك تۇرىدۇ.

شۇ تاپتا ئاممىۋى تۇرمۇش ھادىسىلىرى بىز زىيالىيلارنىڭ تە - پەككۈر سۈرئىتىدىن خېلىلا ئۇزاقلاپ كەتتى. ئەسلىدە تەپەككۈر - نىڭ سۈرئىتى تېزىرەك بولۇشى كېرەككەنمۇ؟ كۆز ئالدىمىزدىكى ئەھۋاللارنى بىز نېمە دەپ چۈشەندۈرسەك بولار؟

2001 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

بىزگە قانداق ئانىلار كېرەك؟

«ئانا» — ئۇيغۇرلارغا نىسبەتەن ھەرگىزمۇ ئادەتتىكى ئۇقۇم ئەمەس. «ئانا» — ئۇيغۇرلار ئۈچۈن بارلىق كېلىپ چىقىشنىڭ سىمۋولى.

ئۇيغۇرلارنىڭ نەزىرىدە دۇنيادىكى ھەممە نەرسە ئانىدىن ئاپىردە بولسۇن ۋە ئانىغا باغلانغان ھالدا ياشايدۇ، ئاخىر يەنە ئانىغا قايتىدۇ. دېمەك، مەۋجۇدات ئانىدىن تۇغۇلىدۇ، ئانىدا ياشايدۇ، ئانىغا قايتىدۇ. ئانا مەنە بۇلىقى، ئۇيغۇرلار دۇنيا ھەققىدىكى تەسەۋۋۇر-لىرىنى «ئانا» ئۇقۇمىدىن خالىي ھالدا ئېلىپ بارالمايدۇ. ئۇلار ئۈچۈن ئانا — ئالەم، ئانا — بىلىم ۋە تەپەككۈرغا سەلتەنەت بېغىشلايدىغان مۇقەددەس سۇبىستانسىيە. مېنىڭچە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىقاد ۋە تەپەككۈر تارىخىنى «ئانا» ئۇقۇمىدىن مۇستەسنا ھالدا يورۇتقىلى بولمايدۇ ھەم يازغىلى بولمايدۇ. ئۇيغۇرلار «ئانا» نى مەركەز قىلىپ، بىر ئائىلىنىڭ شەجەرىسىنى قۇرۇپ چىقىدۇ. ھەتتا «ئانا» نى سۈپەت قىلىپ پۈتۈن بىر ۋەتەننىڭ ئوبرازىنى سىزىپ چىقىدۇ. ئانا — ئۇيغۇر پەلسەپىسىنىڭ كىنىدىكى.

«ئانا» دېگەن ئۇقۇمنىڭ مەنە قاتلىمى مۇنداق بولسا كېرەك: ئانا — ھاياتنىڭ كېيىنكى ھالقىلىرىنى تۇغقۇچى. بۇ جەھەتتە «ئانا» ئۇقۇمى بارچە شەيئىگە ئورتاق بولۇپ، بىر تۈپ ياۋا ئوتتۇمۇ ئانا، ئۇمۇمۇ ئۆز ۋۇجۇدىدا ئۆزىنىڭ كېيىنكى نەسلىنى يېتىلدۈرىدۇ. مېكىيان-مۇ ئانا، ئۇمۇمۇ چۈجىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ، تاپقان - تەرگەنلىرىنى شۇلارغا بېرىدۇ. بىزدىمۇ «ئانا» ئۇقۇمىنى پەقەت «تۇغۇپ قويغۇچە-دىنلا ئىبارەت» دەپ چۈشىنىدىغانلار تالاي. بۇنى بىز بىيولوگىيە-لىك ئانىلىق، دەپ ئاتىساقمۇ بولىدۇ. ۋاھالەنكى، ئىنسان بۇنداق

ئانلىق بىلەن «ئىنسان» بولۇش شەرىپىنى ئۆتتەلمەيدۇ. «ئانا» يەنە مېھىر - مۇھەببەت تۇپرىقى ياكى ئۈن - تىنسىز بەدەل، بۇ يە - نىلا ھەممە مىللەتتە ئورتاق. ئەگەر تەخىرى ئىنسانلارغا «مېھىر» دىن ئىبارەت بۇ گۈزەل تەبىئەتنى بەرمىگەن بولسا، ئانىلار ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ تۈگمەس جەبىر - جاپاسى تۈپەيلى ئۇلارنى تۈد - چۈقتۈرۈۋەتكەن بولاتتى. ئانىلار ئۆز پەرزەنتلىرى ئالدىدا دەل مۇ - ھەببەت تۈپەيلى ئۆمۈرلۈك مالاى. مۇھەببەت بىر خىل مالاىلىققا شۇنداق قىممەت ئاتا قىلغانكى، ئانا دەل مۇھەببەت ئارقىلىق تۆلد - گەن بەدەللىرىنى ئۇلۇغۋار مەنىگە ئېرىشتۈرەلگەن. ئەگەر دۇنيادا ئانا مېھرىدىن ئىبارەت ئىپتىدائىي مۇھەببەت بولمىسا، دۇنيا قا - باھەت بىلەن تولغان كۈھىقايغا ئايلىنغان بولاتتى. شۇنىڭدەك ئانا مېھرىدىن بەھرىمەن بولمىغان پەرزەنتمۇ باغرى تاش جىنايەت ما - شىنىسىغا ئايلىنىپ كېتىدۇ.

بۈگۈنكى ئۇيغۇرلارنىڭ «ئانا» ئۇقۇمى ئەنە شۇ مۇھەببەت باس - قۇچىدا ئەللەيلىنىپ ياشايدۇ، ئۇلار ئانىلارنىڭ مېھرىلىك قىياپەت - لىرىنى، ئاق كۆڭۈللۈكلىرىنى، بەرگەن قۇربانلىرىنى، پەرزەنت ئالدىدىكى پەيۋەندىلىكلىرىنى، ھازا ئىچىدىكى مىسكىن ئۆلۈمىنى ناخشا - قوشاقلارغا ئايلىاندۇرۇپ، تېلېۋىزور ئېكرانلىرىغا ئېلىپ چىقىشتى، MTV قىلىپ ئىشلەپ بازارغا سېلىشتى. لېكىن ئاندى - لىقنىڭ تېگى - تەكتى ۋە پەرزەنتلىك مەسئۇلىيىتى ھەققىدە كې - يىنىكىلەرگە ئىبىرەت بولمىش پاراسەتلەرنى ئىشلەپ چىقالمىدى. بۈگۈنكى شائىرلار ئانا ھەققىدە ئەڭ كۆپ يازدى، ناخشىچىلارمۇ ئانا ھەققىدە ئەڭ كۆپ كۈيلىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ماھىيەتتە ئاندى - نىڭ شەپقىتىگە بېقىندى بولۇپ كەتكەن مىشچان ئەۋلادلارنىڭ قەلب ساداسى. ئۇنداقتا، بۇنداق بېلى بوش ئەۋلادلار نېمىنىڭ مەھسۇلى؟ بۇ يەنىلا مېھىر - شەپقەتتىن باشقىسى قولىدىن كەل - مەيدىغان ساددا، ئاق كۆڭۈل ئاتا - ئانىلارنىڭ مەھسۇلى. قەدىمكى ئۇيغۇرلاردىكى ئانىلار ئەرلىرى ۋە ئوغۇللىرىنى جەڭگاھقا ئۈزىتىد -

ۋېتىپ، ئىپتىخار قىلىشاتتى، ئۇلار ئەرلىرى ۋە ئوغۇللىرىنىڭ شېھىت بولغىنىنى ئاڭلىغىنىدا كۆزلىرىنى «مىت» قىلمايتتى، بەلكى ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلىشاتتى. ھازىرقى كۆپىنچە ئانا بولسا بالىلىرىنى يىراق بىر شەھەردىكى ئالىي مەكتەپكە ئۇزاتقانلىرىدا، ئۆرتىنىپ يىغلاپ كېتىشىدۇ. قارىغۇلارچە مېھىر - شەپقەت - بولۇمسىز ئەۋلادلارنى يېتىشتۈرىدىغان بۆشۈك. ئۆي-غۇرلارنى دۇنيا قارىشى تەسەۋۋۇپ بىلەن سۇغىرىلغان خەلق. ئۆي-غۇرلار ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ چوڭ - كىچىك ساھەلىرىگە نەزەر سالساق، بۇ خەلقنىڭ تەسەۋۋۇپ روھىنى ئاممىۋى مۇقىياستتا كېڭەيتىۋەتكەن خەلق ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. جۈملىدىن، ئۆي-غۇرلاردىكى «ئانا» ئۇقۇمىمۇ تەسەۋۋۇپ خاھىشىدا راسا پىشۇرۇلغان. بۇ ھال مەشرەپ شېئىرلىرىدا بىرقەدەر روشەن ئەكس ئېتىدۇ:

«ئانا رازى، خۇدا رازى، مۇھەممەد مۇستاپا رازى».

دېققەت قىلىش كېرەككى، ئاتالمىش ئانىلارنىڭ ھەممىسىنى رازى قىلسىلا خۇدا رازى بولۇپ كەتمەيدۇ، بەلكى خۇدانىڭ بۇيرۇ-قىنى چۈشەنگەن ۋە ئىجرا قىلغان ئانىلارنى رازى قىلغاندىلا، ئاندىن خۇدا رازى. مەشرەپنىڭ دېمەكچى بولغىنىمۇ ئەنە شۇ ئىدى. ئەمما، بۇ پىرىنسىپ شېئىرلاشتۇرۇلۇپ ئېيتىلغاچقا، قويۇق ھېسسىيات تۈسىگە ئىگە. پىرىنسىپلارنى ھېسسىياتلاشتۇرۇش شېئىرىي مىللەتنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى. تەسەۋۋۇپمۇ ماھىيەتتە شېئىرىي قايناق. كۆيۈم - ئانىلاردىكى ئىنسانىي سۈپەتنىڭ يار-قىن بىر ئىپادىسى. ئەمما بۈگۈنكى ئۇيغۇرلار «ئانا»لىقنىڭ ئۆلچىمىنى «كۆيۈم» بىلەنلا چەكلىگەن ۋە شۇ دائىرىدە تەلەپ قىلغان.

«ئانا» دېگەن ئۇقۇمنىڭ ئۈچىنچى بىر مەنىسىمۇ بار، بۇنى ئاندىنلىقنىڭ تاكامۇل ئىپادىسى دېيىشكەمۇ بولىدۇ. ئانىلىق پەرزەنتكە بولغان مېھىر - مۇھەببەتنى ئېتىقاد يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرەلگەندىلا، پېداگوگىك مەنىگە ئىگە بولىدۇ. ئانا ئۆز پەرزەنتىگە مەلۇم بىر ئېتىقادنى چۈشەندۈرەلگەندە ۋە قوبۇل قىلدۇرالمىغاندا، ئۇلارغا

كۆيۈنگەندە، ئېتىقادنى پىرىنسىپ قىلالغاندا، ئۇلارنى جازالىغاندا، دېمۇ ئېتىقادنى مىزان قىلالغاندا، بۇنداق ئانا ئۆزىدىكى ئانىلىق تەبىئەتنى مۇقەددەس پەللىگە يەتكۈزەلەيدۇ. بۇنداق چاغدا ئانا ئۆزىدىكى ئىنسانىي ھېسسىياتنىڭ ۋاكالەتچىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان مۇقەددەسلىكىنىڭمۇ ئەلچىسىدەك ئايلانغان بولىدۇ.

ھېكايەت: بىر ئايالنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن، ئۇ يىراق بىر شەھەرگە كېتىپتۇ، بۇ ئارىدا ئۇنىڭ ۋەتىنى ياۋلارنىڭ تاجاۋۇزغا ئۇچراپتۇ، ئايال ئۆز ئوغلىنىڭ دېرىكىنى قىلسا، ئوغلىنىڭ سودا قىلىپ يۈرگىنى مەلۇم بوپتۇ. غەزەپلەنگەن ئانا ئوغلىنى ئىزدەپ تېپىپتۇ ۋە ھېچبىر ئىككىلەنمەي ئوغلىنى قەتل قىپتۇ. كېيىن ئوقسا، ئوغلى ۋەتەننى قۇتقۇزۇش يولىدا سودا قىلغانىكەن، بۇنىڭدىن ئۆكۈنگەن ئانا ئوغلىنىڭ روھىغا دۇئا قىپتۇ ۋە ئوغلىنىڭ بۇرچىنى ئۆز زىممىسىگە ئاپتۇ. شائىر ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ «ئۇ-لۇغ ئانا ھەققىدە چۆچەك» دېگەن ئەسىرىدىمۇ ياۋغا تەسلىم بولۇپ، ئۇلارغا مالايلىق قىلغان ئوغلىنى ئۆز قولى بىلەن قەتل قىلغان بىر ئانا تەسۋىرلەنگەن. بۇنداق تېمما ھەر بىر مىللەتنىڭ ئەدەبىياتىدىن كۆپلەپ تېپىلىدۇ. ئانا بىر ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆز پەرزەنتىنى تولىمۇ سۆيىدۇ، دۇنيادا بالىسىنى سۆيەيدىغان ئانا بولمىسا كېرەك. لېكىن، بۇ سۆيگۈنى شەخسىيەتتىن ھالقىغان ئايالغا ئايلىنىپ سۆيگۈگە ئايلاندۇرغان ئانىلار ھەممە يەردە ئۇچراۋەرمەيدۇ. تومارس — ئانىلىق پەزىلەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان تارىخىي ئانىلارنىڭ بىرى. كەيخىسراۋ ماساگىتلارنىڭ ۋەتىنىگە بېسىپ كىرگەندە، تومارس ئوغلىنى جەڭگە ئەۋەتىدۇ، ئارقىسىدىن ئۆزى بېرىپ كەيخىسراۋنى مەغلۇپ قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىش بىلەن ئوغلىنىڭ قىساسىنى ئالىدۇ. بۇنداق ھەيۋەتلىك سىيمالارنى بۈگۈنكى دەۋر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئانىلاردا بولۇشقا تېگىشلىك روھنىڭ قانداق بولۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە قايتا ئويلىنىمىز.

ئانىلاردا باتۇرلۇق بولۇش بىلەن بىللە، زامانغا لايىق پاراسەت، ئەخلاقىي چىركىنلىككە قارشى تەقۋالىق بولۇشى كېرەك بولماقتا. ئۇيغۇرلاردا «بالاڭنى ئايساڭ بالاغا قالسىن» دېگەن گەپ بار. ۋاپاسىز بالىلار — ئانىلىقنى نوقۇل كۆيۈنۈش دەپ چۈشەنگەن ئانا — ئانىنىڭ قېشىدا ئۈنگەن شۇمبۇيا.

ئاددىي ئانىلار ۋە مەشھۇر ئانىلارنىڭ ھەممىسى ئانا. ئانىنىڭ ئاد-دەيلىقىدا بەزىدە ئالەمچە ھېكمەت بولىدۇ. ئەسلىدە ئانىلارنىڭ بىر تامچە سۈت ھەققى ئۆمۈرلۈك ۋاپاغا ئەرزىيدۇ. لېكىن بارلىق سۈت ئەمگۈچىنىڭ ئىچىدە پەقەت ئىنسانلارلا ئۆز پەرزەنتلىرىنى ئېتىقاد ۋە دۇنيا قاراش بىلەن تەربىيەلەشنى بىلىدۇ. مانا بۇ ئىنساننىڭ جا-پاسى ۋە شان — شەرىپى. شۇنداق بولغاچقىلا، ئانىلىق — سۈت بې-رىش ۋە مېھىر ئاتا قىلىشلا ئەمەس، بەلكى پەرزەنتلەرنى خاتىر-جەمسىز مۇھىتتا تىز پۈكمەي ياشىيالايدىغان قىلىش.

بالىلىرىمىز مەدەنىيەت ۋە دۇنيا قاراشلار ئۈستۈنلۈك تالىد-شىۋاتقان دەۋردە ياشاۋاتىدۇ. بۇنداق مۇھىتتا بىزگە مېھىر — شەپقەتنى غەپلەت بۆشۈكىگە ئايلاندۇرۇۋالغان ئانىلار ئەمەس، بەل-كى ئۇنى يۈكسەك ئېتىقاد ئىستراتېگىيەسىگە ئايلاندۇرغان ئانىلار كېرەك.

ئانا، مەن سېنىڭ ئالدىڭدا مەڭگۈ قەرزدار.

2004 — يىلى يانۋار، ئۈرۈمچى

قاراماي ۋە قارامايلىقلار

شەھەرنى ئەسلىدە تەبىئەتنىڭ ئۆزى بىنا قىلىدۇ، ئىنسان پە - قەتلا ئۇنى بايقايدۇ. بىر شەھەرنىڭ تەبىئەت جەھەتتىكى ياشاش ۋە گۈللىنىش شارائىتى ھازىرلانماي تۇرۇپ، ئىنسان ھەرقانچە سۈب - يېكتىپلىق قىلغان بىلەنمۇ شەھەرنىڭ ئىشەنچلىك ئىستىقبالىدىن گەپ ئېچىش قىيىن. ئىنسان ھامان ئۆزىنىڭ ياشاش ئېھتىياجىنى چەكلىك بىر ماكان ئىچىدە ئوڭۇشلۇق قاندۇرۇپ كېتەلمەيدۇ، ئۇ يەنە ئۆزى تىرىكچىلىك قىلىۋاتقان ماكاندىن ھالقىپ تۇرۇپ كەم - كوتا يەرلىرىنى ئالماشتۇرۇش ئارقىلىق تولۇقلاشقا تىرىشىدۇ. تە - بىئەت ماكانىنىڭ ئۈزۈكسىز كېڭىيىش قانۇنى بولىدۇ، بىلىش ئۇ - نى مۇئەييەن دائىرىگە پارچىلايدۇ. بىر دائىرىگە ماس كەلگەن بى - لىش قىممىتى يەنە بىر دائىرىگە ئائىت بىلىشتىن يىپ ئۇچى بې - رىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ماكانلار ئارا ئىنكارلىق ھەم ئىنتىزارلىق بى - لىش ھالقىلىرى ئۆز ئارا تۇتىشىپ، بىلىش مەنتىقىسىنى چەكسىز زىتلىق قانۇنىغا ئېرىشتۈرىدۇ. نىيۈتون بىلەن ئېينىشتەيننىڭ نەزەرىيەلىرى ناھايىتى ئوبدان مىسال. ئىقلىملار ئارا بىر - بىر - گە ئوخشىماسلىق ۋە ئۆز ئارا بىر - بىرىنى تولۇقلاش، تەخىرىسىز - لەش ھالەتلىرى كۆز ئالدىمىزدىكى ئوچۇق ھەقىقەتتۇر. بۇ ھەقىقەت دۇنيانىڭ ھاياتلىق ئېكولوگىيەسىنى بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە قىلغان. بىر مۇھىتتىكى ئادەمنىڭ يەنە بىر مۇھىتقا كېڭىيىشى دەل ئې - تىياج قاندۇرۇش ئارزۇسىنىڭ روياپقا چىقىشى بولۇپ، ئۇنىڭ توختاملىق، باراۋەر ئىشقا ئېشىشى قانۇنلۇق كېڭىيىش پائالىيە - تىنى تۇغىدۇ. توختامسىز ھەم باراۋەرسىز كېڭىيىش ئىنسانلار تا - رىخىدىكى ئۈتۈلگۈسىز قانخورلۇقلارنى پەيدا قىلىدۇ. مۇشۇ سە -

ۋەبتىن ھەرقايسى ئەللەر ئوتتۇرىسىدا ئىجتىمائىي كېلىشىم (ئەھد) كېلىپ چىققان. بۈگۈنكى خەلقئارا قانۇنلار ئەنە شۇ ئا. مىللارنىڭ راۋاجىدىن ئىبارەت.

ئامېرىكا جەمئىيەت شۇناسى داۋىد پاپىنو: «بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئېھتىياجىدىن ئېشىپ قالغان ئاشلىقنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش مەسىلىسىگە دۇچ كەلگەندە، شەھەر پەيدا بولىدۇ» دېگەندى. ئەل-ۋەتتە، بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان شەھەر بۈگۈنكى كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىدىكى شەھەردىن زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. ئۇ چاغلاردىكى شەھەر ئىستە-خىيەلىك بىر بازار، بۇ بازار مۇئەييەن جۇغراپىيەلىك ئەۋزەللىك نۇقتىسىدىن تاللىنىدۇ. يەنە بەزى جەمئىيەت شۇناسلار شەھەرنى ئىبا-دەتخانا نۇقتىسىدىن شەرھلەپ: شەھەرنى ئىلاھ بىلەن ئىنسانلار ئوت-تۇرىسىدىكى كۆۋرۈك، دەپ قارايدۇ. بۈگۈنكى ئاۋات مەككە شەھىرى-نى كەبىگە بولغان تاۋاپ قىلىشنىڭ تۈرتكىسىدىن ئايرىپ قارىيال-مايمىز. قەدىمكى ئافىنا ۋە رىم شەھەرلىرى ئاسىيا، ئافرىقا، ياۋروپا-دىن ئىبارەت ئۈچ قىتئەنىڭ سودا ۋە ئالماشتۇرۇش ئېھتىياجىنى قاندۇرغان. جۇغراپىيەلىك ئەۋزەللىك تەبىئەت تەرىپىدىن ئىنسانلار ئەقلىگە بېرىلگەن ۋەھىي، بۇ ۋەھىينى كىم ئوبدان چۈشەنسە، ئۇ ئە-نە شۇ ئەۋزەللىكنىڭ تەشەببۇسكار غوجاينىغا ئايلىنىدۇ.

دەريا ۋە ئېقىنلار، كۆللەر ۋە دېڭىزلار، تاغلار ۋە ئويمانلار تا-رىختىكى سان - ساناقسىز شەھەرنىڭ مۇھىم شەرتلىرى بولغان. دەريا قىنىلىرىنىڭ ئۆزگىرىشى شەھەرلەرنىڭ يۆتكىلىشىنى بەل-گىلىگەن. قەدىمكى شەھەر قەشقەر دەل ئۆز ۋۇجۇدىدىكى دەريا بىلەن قىسمەتداش. كىشىلەرنىڭ تەبىئەت ھەققىدىكى بىلىملىرى ئاۋۋ-غانسېرى، شەھەر بەرپا قىلىشتا تەبىئەتكە بولغان بېقىندىلىق بىۋاسىتىلىكتىن ۋاسىتىلىككە كۆچتى. كىشىلەر يەر ئاستىدىكى سۇلارنى قازالايدىغان بولدى، چۆللەردىمۇ يېپيېڭى شەھەرلەر قەد كۆتۈرىدىغان بولدى. «يېڭى گۈللەنمە شەھەرلەرنىڭ تاللىنىشى ۋە ئەسلىدىكى شەھەرلەرنىڭ تەرەققىياتىنىڭ جۇغراپىيەلىك ئامىلى

ۋە مۇھىت ئامىلىنىڭ تەسىرى ناھايىتى زور بولىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ داۋىد پاپىنو، — ئەڭ تىپىك بولغىنى چوڭ شەھەرلەر ئا-
دەتتە قاتناش سەرىپىياتى تۆۋەن جايلارغا ئورۇنلاشقان. مىسالەن، دې-
ئىز بويلىرى، دەريا، قاناللار ۋە تەبىئىي بايلىق رايونلىرى.»

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا يېڭى ئېچىلغان ۋە گۈللەنگەن شەھەرلەر ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كەلدى. قاراماي شەھىرى ئەنە شۇنداق شەھەرلەرنىڭ بىرى. قاراماي شەھىرى دىيارىمىزدىكى باشقا ئەنئە-
نىۋى شەھەرلەرگە ئوخشىمايدۇ. مەزكۇر شەھەرنىڭ ئايرىدە بولۇ-
شىدا تەبىئىي بايلىقنىڭ تۈرتكىلىك رولى گەۋدىلىك ئورۇن تۇت-
دۇ. تارىخ ئىنسانلارنىڭ ھاياتلىق چەمبىرىكىنى كېڭەيتىشىگە بول-
غان ئورۇنۇشىنىڭ مەھسۇلى. ھاياتلىق چەمبىرىكى ئەقىل ۋە
ۋاسىتىنى ئوڭ تاناسىپ قىلغان ھالدا كېڭىيىدۇ. بىز ئۆزىمىز تۇ-
رۇۋاتقان ماكاننىڭ ئاستى ۋە ئۈستىنى چۈشەنگەنسېرى ھەم ئىگى-
لىگەنسېرى پائالىيەت دائىرىمىز شۇنچە كېڭىيىدۇ. بۈگۈنكى كۈن-
دە پىلانېتالارغا يۈزلىنىۋاتقان كىشىلەر بىلەن كېۋەزلىكتىكى كى-
شىلەرنىڭ ھاياتلىق چەمبىرىكى ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ - كىچىك-
لىك پەرقىنى سېلىشتۇرۇپ بولغىلى بولمايدۇ.

قاراماي يېڭى جۇڭگونىڭ روناق تېپىشىدا ئۆزىگە خاس تۆھپە ياراتقان شەھەر. قايسىدۇر بۇ چوڭ شەھەرنىڭ ئاۋات كوچىسىدا كېتىۋاتقان چىرايلىق بىر پىكاپىننىڭ كەينىدىن چىقىۋاتقان ئىستا-
قارامىنىڭ كۈچى يوق دەپ كېسىپ ئېيتىلالمىدۇق؟ بىزدىكى زاماندا-
ۋىلىق ئۇقۇمى كۆپ ھالدا سانائەت بىلەن مەنىدەش بولۇپ كەلدى.
شۇنداق ئىكەن، سانائەت ئىنسان كۈچىنى ۋاسىتىلەشتۈرۈش دېگەن
گەپ بولىدۇ. ۋاسىتە كۈچى مەنبە قىلىدۇ ھەم كۈچنى زورايتىدۇ.
روشەنكى، ھەرقانداق بىر جەمئىيەتنىڭ سانائەتلىشىشى مۇقەررەر
ھالدا تەبىئەتنىڭ قوينىدىكى ئېنېرگىيەگە تايىنىدۇ. كىشىلەر بىر
خىل ئېنېرگىيەدىن يەنە بىر خىل ئېنېرگىيەنى ھاسىل قىلىش

ئارقىلىق ئۆزىنى يۈكسەلدۈرىدۇ. قاراماي سانائەتنىڭ قان ئىسكىلا-
 تىغا ئۈزۈكسىز قان بېرىپ كەلگەن يېڭى شەھەر سۈپىتىدە چىڭ-
 گىز تاغلىرىنىڭ ئېتىكىدىكى يايلاقتا قەد كۆتۈردى. «قاراماي» «نې-
 فىت» دېگەن سۆزنىڭ ساپ ئۇيغۇرچە ۋارىيانتى. ئۇيغۇرلار نېفىنى
 «يەر يېغى» دەپمۇ ئاتايدۇ. «قاراماي» دېگەن ئىسىم مەزكۇر شەھەرنى
 نېفىتنى مەركەز قىلغان ئىگىلىك تارىخىنىڭ تۇنجى قەدىمگە ۋە
 ئاداققى قەدىمگە سىڭىپ كەتكەن گۈزەل سۆز. ئېتىمولوگىيە نۇقا-
 تىسىدىن ئېيتقاندىمۇ، «قاراماي» دېگەن سۆز بۇ خىسلەتلىك دىيار-
 نىڭ تەرجىمىھالىنى مەلۇم جەھەتتىن يورۇتۇپ بېرەلەيدىغان قىم-
 مەتكە ئىگە. بۇ شەھەر يېرىم ئەسىردىن ئارتۇق تەرەققىياتنى بې-
 سىپ ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇر، خەنزۇ، قازاق قاتارلىق ھەر-
 قايسى مىللەت مەدەنىيەتلىرىنىڭ مۇجەسسسىمى سۈپىتىدە ئەقىلگە
 ئىشارە بېرىدۇ. ئىنساننىڭ دىققىتى يەتكەن ھەر بىر بوشلۇق مۇئەي-
 ىن ئاڭ بىلەن سىغدىلىدۇ، ئىنسان ئۆز زېھنى يەتكەن ھەر بىر
 بوشلۇققا ئۆز قىممىتىنى يۈكلەيدۇ. قىممەتمۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئاشۇ
 بوشلۇقنىڭ ماھىيەتلىك مەزمۇنلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. قاراماي
 كۆلمەلەشكەن نېفىت سانائىتىنىڭ ئېھتىياجى ئارقىسىدا ئۆزىگە
 خاس ئالاھىدىلىكىنى نامايان قىلغان. بۇ يەردە ئەنئەنە ھەققىدىكى
 ئەسلىمىلەر ئانچە قېنىق ئەمەس. شەھەر كوچىلىرى ۋە بىنالارنىڭ
 تۈزۈلۈش تەرتىپى بۇ شەھەرنى مەمۇرىي جەھەتتىن ھەرىكەتلەندۈ-
 رۈپ تۇرغان سىياسىي، ئىجتىمائىي مۇئەسسەسەلەرنى روشەن دە-
 رىجىدە ئاشكارىلايدۇ. قاراماينى تىپىك بىر مىللىي مەدەنىيەتنىڭ
 ھەيكىلى دېگەندىن كۆرە، بىيوروكراتىك (科层的) نېفىت ئىشلەپ-
 چىقىرىش قۇرۇلمىسىنىڭ ماددىي چېرتىۋىزى دېگەن تۈزۈك. بۇ
 شەھەرنىڭ كوچىلىرى ئاۋام مەدەنىيەت كۈچىنىڭ ئىستىخىيەلىك
 رولى بويىچە ئەمەس، بەلكى نېفىت باشقۇرۇش مۇئەسسەسەلىرىنىڭ
 مۇكەممەل پىلانى ئارقىسىدا شەكىللەنگەن. كوچىلار پىلانلاشقان،
 كۈلۈبلار، مەسچىتلەر ۋە باشقا جامائەت سورۇنلىرى پىلانلاشقان.

مەمۇرىيەت ئورگان بىناسىدىن تارتىپ ئولتۇراق ئۆيلەرگە قەدەر پىلانلاشقان، شەھەرنى بويلاپ ئاققان قانال ۋە ئۇنىڭدىكى كۆۋرۈك. لەر پىلانلاشقان، دىنىي زاتلارغا يەتكۈزۈلدىغان پاراۋانلىق پىلانلاشقان، قوللىنىلىدىغان تىل ئايرىمىسىنىڭ دائىرىسى ۋە مەمۇرىي كاپالىتى پىلانلاشقان؛ دېمەك، قاراماي شەھىرى پىلان ئىچىدە لايىھەلەنگەن ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇلغان تىپىك ھازىرقى زامان شەھىرى. بۇ يەردىكى مىللەتلەر خۇسۇسىي تۇرمۇش جەھەتتىن ئېستېتىك ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن سىياسىي، ئىجتىمائىي، ئاممىۋى تۇرمۇش يېقىدىن ئېيتقاندا، جۇڭخۇا جە ئومۇمىيلىقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ تۇرىدۇ. كوچا ۋە بىنالارنىڭ ئۈس-لۈبى، ئاممىۋى مۇناسىۋەت يوسۇنلىرى يەنىلا نوپۇسنىڭ كۆپ قىسمىنى تەشكىل قىلىدىغان خەنزۇ مىللىتىنىڭ مەدەنىيەت ئەندىزىسىنى نامايان قىلىپ تۇرىدۇ.

ھەربىر شەھەر شەھەرلىشىش ئېقىنىدىكى ئالاھىدە بىر دولقۇن. شەھەرلىشىش يېزىدىكى نوپۇسلارنىڭ شەھەرلەرگە ئېقىپ كىرىپ، شەھەر مەشغۇلاتىدىكى تۈرلۈك ھۈنەر - كەسىپلەرنىڭ جانلىق دېتاللىرىغا ئايلىنىشىدىن دېرەك بېرىدۇ. بۇنداق دولقۇننىڭ ئىزچىل قاتلىنىشى نەتىجىسىدە ئاھالىلەرنىڭ مەدەنىيەت ئېغىدا ئۆز ئارا سىڭىشىش ھادىسىسى يۈز بېرىدۇ. ئوخشىمىغان مىللەت ئاھاڭلىرىدا بولسا مەدەنىيەت جەھەتتىن شالغۇتلىشىش ۋە بىر قۇتۇپلۇق سىڭىشىش ھادىسىسى يۈز بېرىدۇ. قارامايدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئىشلەپچىقىرىش ساھەلىرىنىڭ تۈرلۈك ئېھتىياجىغا ئاساسەن ئاپتونوم رايونىمىز ۋە ئىچى رايونلاردىن يۆتكەپ ئەكىپلىنىگەن. قاراماي شەھەر قۇرۇلۇشى ۋە نېفىت سانائىتى قۇرۇلۇشىنىڭ ھەر مىللەتتىن بولغان تىرىك شاھىتلىرىنى ھازىرمۇ كۆپلەپ تاپالايمىز. ئۇلار قاراماي شەھىرىنىڭ بەرپا بولۇشى جەريانىدىكى نۇرغۇن تەسىرلىك ھېكايىنى ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ. بۇ ھېكايىلەر پەقەت مۇشۇ ماكان بىلەن باغلانغان تۇيغۇ - تەسىرات سۈپىتىدە

كۆچمەن كىشىلەرنىڭ روھىدىكى ئۆزگىچە ئەنئەنە بولۇپ قالىدۇ. قارامايىدىكى ئۇيغۇر ئاممىسى ئەينى ۋاقىتتىكى تەۋەككۈلچى سېلىم بوۋاينى نېفىتنى بايقاش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشتا تۇنجى قەدەمنى ئالغۇچى سۆيۈملۈك ئوبراز سۈپىتىدە ھېلىھەم داستان قىلىشىدۇ. سېلىم بوۋاي بۈگۈنكى ھەر مىللەت قاراماي ئاممىسىنىڭ نەزىرىدە نېفىت چارلىغۇچىلارنىڭ توتېمى بولۇپ قالدى. مەرھۇم ۋارسىجان تۇردىمۇ ھەم شۇنداق. قاراماي تۇرمۇشىنى كۆپرەك يازدىغان ياز-غۇچى ئارسلان تالىپ «كىروران ھەققىدە يېڭى رىۋايەت» ناملىق روماندا ۋارسىجاننىڭ ئوبرازىنى باشقا ئىگىلىك ياراتقۇچى كىشى-لەر بىلەن سىڭدۈرۈپ يازىدۇ. بىر خىل مەدەنىيەت ئەھلى باشقا مەدەنىيەت ئەھلى بىلەن ئارىلىشىپ ياشىغاندىمۇ يەنىلا ئۆزىنى چوڭ قىلغان ئەسلىدىكى مەدەنىيەت مۇھىتى پەيدا قىلغان گەپ بو-يىچە ياشاشقا ۋە ئىجاد قىلىشقا ئىنتىلىدۇ. يېڭى ماكان تۇيغۇسى مەدەنىيەت گېنىغا ماس كەلگەن شارائىتتا، كىشىنىڭ ئىجادىيەت تۇيغۇسى ئاكتىپ پائالىيەت قىلىشقا ئۆتىدۇ، ئۇنداق بولمايدىكەن، ماسلىشىش ئىنكاس پېتى تۇرۇپ قالىدۇ، باشقا مەدەنىيەت گېنى-رى تەرىپىدىن تەدرىجىي ئۆزلەشتۈرۈلۈپ كېتىدۇ. بىر كۈنكۈرپت زامان نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ھازىرنىڭ ئۆزىدە ياشايمىز. ئۆتمۈش ھەققىدىكى خاتىرىلىرىمىز، كەلگۈسى ھەققىدىكى غايىلىرىمىز بە-ربىر ھازىرنىڭ ئۆزىدە بولىدۇ. ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئىنساننىڭ تەبىئىتى بولۇپ، بۇ كەلگۈسىدىكى بوشلۇقنى قانداق ئىگىلەش مەسلىسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ھەرقانداق مەدەنى-يەتتە ماسلىشىش ئىقتىدارى بولىدۇ. بۇ خىل ماسلىشىش ئىق-تىدارىنىڭ قايسى دەرىجىدە بولۇشى ئاشۇ خىل مەدەنىيەتنىڭ قىممىتىنى بەلگىلەيدۇ. بۈگۈنكى قاراماي ئۇيغۇرلىرى سەھرا جەم-ئىيىتىنىڭ پۇقرالىرىدىن ئىبارەت. ئۇلارنىڭ روھى سەھراغا خاس سادىلىق، كەڭ قورساقلىق، ئاق كۆڭۈللىك، تۇغقاندارچىلىق، يۇرتداشچىلىق، ئەنئەنە، ئىلاھىيەت بىلەن تەركىبلەنگەن. سەھرا

جەمئىيىتى تارىخىنىڭ ناھايىتى ئۇزۇن بولۇشى ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس بېكىنمە قىممەت قارىشىنى مۇكەممەللەشتۈرۈۋەتكەن بولغاچقا، ئىنسان قەلبىدىن ئالغان ئورنىمۇ ئىنتايىن چوڭقۇر بولىدۇ. يۇقىرىقىدەك تۇيغۇ ئورتاقلىقى تەڭرىتاغلىرىنىڭ شىمالى ۋە جەنۇبىدىن كەلگەن تۇيغۇر ئىشچىلىرى ھەم كادىرلىرىنى بىر تىپتىكى مەدەنىيەت توپلىمىغا دەرھاللا جەم قىلىشىمۇ، لېكىن ئۇلار نىسپىي بەرپا قىلىدىغان ئايرىم يۇرت ھېسسىياتلىرىدىن ئاسانلىقچە قۇتۇلالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشىدۇ. قارامايدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېڭى بىر ئەۋلاد ياشلار ۋە بالىلار بولسا قاراماينىڭ ئۆزىگە خاس ماكان تۇيغۇسىغا ئىگە. قارامايدىكى پېشقەدەملەرنىڭ ئەسلەپ بېرىشىچە، 20 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىنىڭ بېشىدا قارامايدا كۆچۈرۈپ كېلىنگەن تۇيغۇر ئاممىسىنىڭ بىر قىسمى ئەنئەنىگە ئوخشاپ كەتمەيدىغان يېڭىچە تۇرمۇش مۇھىتىغا كۆنەلمەي قاپتىپ كەتكەن، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى نۇرغۇن ئىدىيەۋى تەربىيە نەتىجىسىدە تۇتۇپ قېلىنغان. مانا بۇ تىپك ھادىسىدىن تۇيغۇر قىشلاق مەدەنىيىتىنىڭ ئىچىگە قۇرۇلۇش خۇسۇسىيىتىنى ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. مەدەنىيەت ھەرگىزمۇ ئاددىي ھادىسە ئەمەس، ئۇنىڭدا بىز دەرھال يېتەلمىگەن يوشۇرۇن قاتلاملار بولىدۇ، بۇ پەقەت باشقا بىر مەدەنىيەت بىلەن يۈزتۇرا رىقابەتكە چۈشكەندىلا مەلۇم بولىدۇ. قارامايدا تۇيغۇرلىرىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى مەدەنىيەت ئاساسلىرى جۇغراپىيەلىك مۇھىت نۇقتىسىدىن ئەمەس، بەلكى سىياسىي، ئىجتىمائىي مۇھىت نۇقتىسىدىن يېڭى سىناققا دۇچ كەلدى. يېرىم ئەسىردەك داۋاملاشقان سىناق جەريانىدا بۇ يەرلىك مەدەنىيەت جۇڭخۇاچە ئۆزلىشىش ۋە ئۆزلەشتۈرۈش ئەمەلىيىتىنى نامايان قىلدى ۋە قىلماقتا. قارامايدا تۇيغۇرلىرى (مايتاغ، شەرقىي جۇڭغار نېفىتلىكى، پوسكام نېفىتلىكى ئاھالىلىرىمۇ بار) بىزنىڭ سانائەت مۇھىتىدىكى بىر قەدەر مۇنتىزىملاشقان ئىشچىلار قاتلىدىمىزنى ھاسىل قىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يېزىلاردىكى ئەجدادى.

لىرى ۋە قېرىنداشلىرىغا ئوخشىمىغان ھالدا مۇقىم ئىنتىزام ۋە تەرتىپنىڭ ئىچىدە ياشايدۇ، ئۇلارنىڭ بىلىكىدە ھەم ئۆپىدىكى ئۈستەلدە سائەت بار، ئۇلار بەلگىلەنگەن بىرتۇتاش ۋاقىت بويىچە ئىشقا چىقىدۇ ۋە ئىشتىن چۈشىدۇ. سائەتنىڭ بەلگىلەنگەن توچ-كىسى ئۇلار ئۈچۈن بۇيرۇق مەنىسىگە ئىگە. ئۇلار ئاساسەن دېگۈدەك ھەممە پەسىلدە بىردەك رىتىمدا ئىشلەيدۇ. بەلگىلەنگەن بىرەر كۈلۈپ، مەجلىسخانا ياكى رېستوران ئۇلارنى جامائەتلەشتۈرىدۇ. خوتەن ياكى تۇرپان سەھرالىرىدىكى بىر دېھقان پەسىلنىڭ خاراك-تېرىگە بېقىنغان ھالدا بەزىدە ئالدىراش بولۇپ كېتىپ، گۆردىكى ئۆلۈكنىڭ پۈت - قولىنى ئۆتنە ئالغۇدەك بولۇپ كېتىدۇ، بەزىدە بىكارچىلىقتىن مەشرەپ ئوينايدۇ. قارامايدا تۇرمۇش رىتىمى بىر يىلنىڭ ھەممە پەسىلنى ئوخشاش تېزلىك بىلەن قاپلاپ تۇرغان بو-لىدۇ. ئىشچىلار يېرىم ئەسكىرىي ھالەتتە ياشايدۇ، دېھقانلار بولسا تەبىئەتنىڭ خاھىشىغا بويسۇنغان ھالدا قارماققا ئەركىن، لېكىن يەرگە مىخلانغان ھالدا ياشايدۇ. يېزىدا نەچچە يىل مابەينىدە مەدە-نىيەتنىڭ ئېقىمى تونۇش ئاۋازدا ئېقىپ تۇرىدۇ، تونۇش رىتىمى بى-لەن ئەگىپ، تونۇش دولقۇن بىلەن قاينام ھاسىل قىلىدۇ. دېھقانلار بۇنىڭغا ناھايىتى تەبىئىي ماسلىشىدۇ ۋە ئىنكاس قايتۇرىدۇ. قارا-ماينىڭ سانائەتلەشكەن ئىش مېخانىزمى ۋە نېفىت كىرىمىدىن كەلگەن نىسبەتەن يۇقىرى مائاش كاپالىتى قاراماي ئۇيغۇرلىرىد-نىڭ، بولۇپمۇ ھازىرقى ياشلارنىڭ شوخ، غەمىز پىسخىكىسىنى شەكىللەندۈرگەن. ئەنئەنە بىلەن مۇناسىۋىتى ئانچە قويۇق بولمىغان بۇ رايوننىڭ مەدەنىيەت مۇھىتى زامانىۋى ئېلېمېنتلارغا باي كۆ-رۈنىمۇ، مېخانىك رەۋىشتە ئىدى، رەڭدارلىق ۋە ئىجادكارلىق دەپ-گەندەك ئەمەس ئىدى. مەدەنىيەتنىڭ سەھراغا خاس ياۋايى قاتلىمى يېڭىلىق يارىتىشنىڭ تەپكىسىدۇر، لېكىن قارامايدا سەھراچە خاراكىتېر قويۇق ئەمەس. بۇ ئەھۋال تۇرمۇشنىڭ بىر خىل رىتىم-دىكى تەكرارنى ۋە روھىي ھەزىمىدىكى قاماشنى كەلتۈرۈپ چىقىد-

رىدۇ. زېرىكىش ئەنە شۇنىڭدىن كېلىدۇ. بۇ، تۇرمۇشتىكى ئىمكا-
نىيەت بىلەن بىرلەشكەن ھالدا مەي ۋە ساز خۇمارىنى، قىز - ئا-
ياللاردىكى يېپىلغاقلىقنى پەيدا قىلىدۇ. ئادەتتە قاراماي ئۇيغۇرلىرى
كەچلىرى ئىشتىن چۈشكەندىن كېيىن ھەر خىل قورۇمىنى تەي-
يارلاپ سورۇن تۈزۈپ ئولتۇرۇشنى ياكى رېستورانلاردا كۆڭۈل ئې-
چىشنى ياخشى كۆرىدۇ. گەرچە بۇ ئەھۋال دىيارىمىزنىڭ باشقا
رايونلىرىدا ئەۋج ئالغان بولسىمۇ، لېكىن ئومۇملىشىشى، زىچلىقى
ۋە سۈپىتى قارامايىنىڭكىگە يەتمەيدۇ. ئۇلار سورۇندىكى باياشاتلىق
ۋە ئابادان كۆرۈنۈشتىن لەززەت ئالىدۇ. بىر قېتىملىق قاراماي
سەپرىمدە قارامايىنىڭ مەدەنىيەت يۇرتى ۋە كۈتۈپخانىسىنى زىيارەت
قىلىپ كۆرگەندىم. قىرائەتخانىدا كىتاب - ماتېرىيال كۆرۈۋاتقان
بىرەر ئادەمنى كۆرمىدىم، مۇلازىم قىز زېرىككەن قىياپەتتە ئول-
تۇراتتى. ئۇ دەم ئېلىش كۈنلىرىدىكى ئەھۋالنىڭ ئاساسەن
شۇنداقلىقىنى ئېيتتى. جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ كىتابخۇمار ئادەملى-
رىگە بۇنداق شارائىت يوق، لېكىن پاكىز، ياسىداق قىرائەتخانا بىر
خىل چۆلدەرەش ئىچىدە ئۆز سەلتەنتىنى يوقاتقاندى. مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالام «مەسچىتلەرنىڭ زىننىتى جامائەتتە» دېگەنكىن، بۇ
سۆزنى كۈتۈپخانا ۋە باشقا مەدەنىيەتخانىلارغا تەتبىقلاپ ئېيتساقمۇ
بولىدۇ.

قاراماي ئاھالىسى ئىشچىلار تەبىقىمىز بولۇش سۈپىتى بىلەن
دېھقانلىرىمىزغا نىسبەتەن ئىلغار ھەم ئىنتىلىشچان كەيپىياتنى
نامايان قىلىشى كېرەك. ئىشچىلىقتىن ئىبارەت بۇ سالاھىيەت
خىزمەت مەشغۇلاتىدىلا ئەكس ئېتىپ قالماي، بەلكى مەدەنىيەت
ساپاسىدىمۇ ئەكس ئېتىشى ۋە بۇ ئارقىلىق مىللىي مەدەنىيەتنىڭ
زامانىۋى تىپىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىشى لازىم ئىدى. دەۋر بۈگۈنكى
قاراماي خەلقىنى ھېلىھەم شۇنداق قىلىشقا چاقىرماقتا.

مەن قاراماي كىشىلىرىدىكى قىزغىنلىقنى بەكمۇ ياقتۇرىمەن،
قاراماي يىگىتلىرى شوخ، ئەركىن، سېخىي كېلىدۇ. ئۇلار دوستلار

ئۈچۈن پۇل، ئاشقازان ۋە ۋاقىت سەرپ قىلىشتىن ئۆزىنى قاچۇر - مۇڭداشقا ھەم سىرداشقا قاراماي يىگىتلىرى دوستلۇقنى ھەقىقەتەن قەدىرلەيدۇ. جەمئىيەتتىكى چوڭ - كىچىك مەسىلىلەر ھەققىدە، ئەدەبىيات - سەنئەت ھەققىدە، كەسپ ۋە ئېقىم ھەققىدە بەس - مۇنازىرە قىلىش كەيپىياتى قاراماي ياشلىرىدا يېقىندىن بېرى قانات يېيىشقا باشلىدى. قاراماي قىزلىرى گۈزەل، سېپتە، خۇشخۇي كېلىدۇ، ئۇلار كۈلگەندە ئۆزىنى قويۇۋېتىپ تولۇق كۈ - لۈشنى ياخشى كۆرىدۇ، ئۇلارنىڭ يۇمران يۈز مۇسكۇللىرىدا ھاياتتا بولغان روھلۇق ئىنتىلىش ئايان بولۇپ تۇرىدۇ. لېكىن ئۇلاردا كىرىزىس تۇيغۇسى كەمچىل، ئۇلاردا بىرەر نەرسىدىن ئەندىشە قە - لىدىغان ئاڭ يوقتەكلا كۆرۈنىدۇ. ئۇلاردا تىراگېدىيەلىك روھىي ھالەت، تەشۋىش ۋە تەخىرسىزلىك ئۆزىنى ئالدىراپ كۆرسەتمەيدۇ. ئۇلار مۇھەببەت ۋە تۇرمۇش ھەققىدە ئازادە پاراڭلىشىشنى بەكرەك ياقتۇرىدۇ. قاراماي ئىقتىسادىي ئىسلاھات ۋە كارخانا ئىسلاھات - نىڭ يولغا قويۇلۇشى بىلەن، ئۆزلىرىنىڭ خىزمەت تارىخىنى ئويلىنىپ سېتىۋەتكەن ياشلار بولدى. مەن يېقىنقى ئىككى يىلدىن بېرى قاراماي قىزلىرىدىن بىر ئاز جىددىيلىكنى كۆرگەندەك بول - دۇم. ئۇلار كۈلىسىمۇ، زىنىقى تولۇق چىقمايدىغان بولۇپ قالغاندەك تۇراتتى. مانا بۇ، جەمئىيەتتىكى ئىقتىسادىي رىقابەت ۋە خىرىسنىڭ ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىشكە باشلىغانلىقىنىڭ بەلگىسى.

ھازىر جەمئىيەت ئۆزگەرمەكتە، بۇ خىل ئۆزگىرىشنىڭ سۈر - ئىتى ھەتتا ئادەمنىڭ قىياسىدىنمۇ تېز بولماقتا. بىز بىر خىل ئۆزگىرىشكە ئىنكاس قايتۇرۇپ، ئۇنىڭ ماھىيىتىگە يېتىپ بول - غۇچە، يەنە بىر خىل ئۆزگىرىشنىڭ دولقۇنى يېتىپ كەلمەكتە. بۇنداق ئەھۋالدا بىز ئۆزىمىزنىڭ گاڭگىراپ قېلىۋاتقانلىقىنى رو - شەن سەزمەكتىمىز. جۇڭگونىڭ دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا كىرىشى ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشنىڭ شەپسىسى. جۇڭگو خەلقئارادىكى بىلىم، تېخنىكا، ئىقتىساد رىقابىتىنىڭ لىنىيەسىگە ھەقىقىي كىرىشكە

باشلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە زاۋۇتنىڭ ئاپتوماتلىشىشى، كارخانا باشقۇرۇشنىڭ سەرخىللىشىشى جۇڭگودا زور بىر ئىشسىزلىق دول-قۇنىنى پەيدا قىلىدۇ. قاراماي ئىشچىلىرى ھازىرقى سەۋىيە بىلەن قايتا ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىگە ئىگە بولالامدۇ - يوق، نۆۋەت-تىكى رىقابەتتە بىر كىشىلىك جېنىنى باقالامدۇ - يوق؟ دېگەن مەسىلە ئەمەلىيەتتە ئاللىبۇرۇن تەقدىرگە قادالغان مەسىلىدىن ئىبارەت بولۇپ قالدى. نۆۋەتتە قاراماي ئۇيغۇرلىرى مائارىپ ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە مۇنداق ئىككى مەسىلىگە دۇچ كېلىدۇ: بىرى، تەرەققىياتنىڭ ئاساسىي ئېقىمغا ئۇيغۇنلىشىپ مېڭىش. بۇنىڭ ئۈچۈن تىل مائارىپىغا ھەم ئۈچۈر مۇھىتقا ئەھمىيەت بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. يەنە بىرى، ئۆزىمىزنىڭ مىللىي مەدەنىيەتتىمىز، ئانا تىلىمىز ۋە نېگىزلىك قىممەت قارىشىمىزنى داۋاملىق ساقلاپ قېلىش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ ماسلىشىش ۋە ئىجادىيەت ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇشىمىز كېرەك بولىدۇ. بۇ ھەقتە ئەنگىلىيە جەمئىيەتشۇناسى ئانتونى گىددىنس «زامانىۋىلىق ۋە ئۆزۈڭ سالاھىيىتى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «زامانىۋىلىقنىڭ روشەن بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇ يامراشچانلىق بىلەن مەقسەتچانلىقتىن ئىبارەت ئىككى قۇتۇپنىڭ ئۈزۈكسىز ئەۋج ئېلىۋاتقان ئۆزئارا ئالمىشىش بازىسىدا تۇرىدۇ. بىرى، يەر شارلىشىشنىڭ تەسىرى، يەنە بىرى، خۇسۇسىي ساپانىڭ ئۆزگىرىشى». بىز تەرەققىي قىلىشىمىز كېرەك، لېكىن تارىخ سەھنىسىدىن يوقاپ كەتمەسلىكىمىز كېرەك. ئۆز مەۋجۇتلۇق-قىممىزدىن ئايرىلغان تەرەققىياتنىڭ نېمە مەنىسى بار!؟

قارامايلىقلار ئۈچۈن نۆۋەتتىكى مۇشكۈل ئىش پەرزەنتلىرىنى مىللىي روھ تەلىپى بويىچە تەربىيەلەش. چۈنكى قاراماي مىللىي مەدەنىيەت مۇھىتى ئەڭ سۇس شەھەرنىڭ بىرى. شياڭگاڭ ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى ۋۇ چىڭخۇي «ئەدەبىيات، تارىخ، پەلسەپە مائارىپى» («فىلولوگىيە مائارىپى») دېگەن ماقالىسىدە: «پەن - تېخنىكىنىڭ ئۆزىدە قىممەت قارىشى بولمايدۇ» دەپ كېلىپ، مەدەنىيەت بىلىمىدە

رى بويىچە تەربىيەنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەكىتلىگەن. مىللىي ئەخلاق ۋە مىللىي مەدەنىيەت ساپاسى قارامىنىڭ بۈگۈنكى ياش ئاتا - ئاند - لىرىدا ھەل بولدىمۇ - يوق؟ بۇ، جاۋاب بېرىش قىيىن بولغان مەسى - لە. ئەگەر قارامى كىشىلىرى بۇ ئاددىي ھەقىقەتنى ھېس قىلىپ چۆچۈمەيدىكەن، پات ئارىدا تارىخىي شاللاشنىڭ قۇربانلىرى بولۇپ كېتىدۇ. ئاخىرىدا دىلكەش كۆڭلۈم بىلەن قارامىلىقلاردىن شۇنداق سورىغۇم كېلىدۇ: سىلەر 21 - ئەسىردىمۇ بەھۇزۇر كۈلەلمەيسىلەر!؟

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى ۋە مەنۋىيىتىمىز

— بۇ ماقالەم ئارقىلىق بارلىق خەلقچىل مۇھەررىرلەرگە
ئېھتىرام بىلدۈرىمەن.

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى 300 - سانغا ئايان بېسىپتۇ. ھەربىر مېھنەتنىڭ تالاي پېشۋالىرى قىسمەتكە سىرداش ئىكەنلىكىنى ئويلىغىنىمىزدا، بۇ 300 سان ژۇرنالنىڭ قانچىلىغان مۇشەققەت، ئىزتىراپ، تەشۋىش داۋىنىدىن، قانچىلىغان ئېھتىيات ۋە تەۋەككۈل ھاڭمىدىن ئۆتۈپ، بۈگۈنگە ئۇلاشقانلىقىنى پەرەز قىلالايمىز. ئوقۇرمەننىڭ كۆزىگە تۇنجى رەت چۈشكەن مۇقاۋا ژۇرنالىست بىلەن سەنئەتكار (لايىھەچى) نىڭ ئىنچىكە باش قاتۇرۇشىنىڭ مەھسۇلى. ئوقۇرمەن ئورۇۋاتقان ھەربىر بەت بىر قېتىملىق قىيىن تاللاش بولۇپ، ئۇنىڭدا نۇرغۇن مۇنازىرە، چۈشەندۈرۈش، ئۈمىد، ئۈمىدسىزلىك، ئۇرۇنۇش، غەم ئارقا كۆرۈنۈشى بار. مەسئۇلىيەتچان ژۇرنالىست ژۇرنالدىكى ھەربىر مەزمۇنى گويا تەقدىر ۋە نېسىۋىدىن سىنى گۆرۈگە قويۇپ تۇرۇپ تاللايدۇ. ئۇنىڭ بىر سان ژۇرنالنىڭ ئەسەرلىرىنى تاللاپ بېكىتىش جەريانى خۇددى «يەلكە شاھى» ئادىلى ھوشۇرنىڭ سەنشيا بوغۇزىغا تارتىلغان پولات ئارقاندىن ئۆتۈشىگە ئوخشاش خەتەر ۋە تەۋەككۈلچىلىك بىلەن تولغان بولىدۇ. بۇ چاغدىكى روھىي بەدەلنى پەقەت مۇھەررىرنىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ. ياخشى چىققان بىر سان ژۇرنال بەزىدە تىك قىيالارغا قوندۇرۇپ قويۇلغان بىر - ئىككى تال ياغاچقا ئوخشاپ قالىدۇ. مەنزىل ئىزدەۋاتقان يولچى ئاشۇنىڭغا تايىنىپ كىرىپتىن ئۆتۈۋالىدۇ. ياخشى چىققان بىر سان ژۇرنال بەزىدە دەھشەتلىك ئېقىننىڭ توغرىسىغا تارتىلغان

ئارغامچا كەبى كىشىلەرنى ساھىلغا بىخەتەر يەتكۈزۈپ قويدۇ. ھال-قىلىق پەيتتە كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىدىن چىقالغان كىتاب تۈ-مانلىق كېچىدە غۇۋا كۆرۈنگەن ماياكا ئوخشاش كىشىلەرنى بالايە-ئاپەتكە شېرىك خاتا يۆنىلىشتىن ساقىت قىلىپ قويدۇ. ئىمام غەززالىي نەقىل كەلتۈرگەن «ئالىملارنىڭ سىياھ قاچىسى (سە-ياھدان)دىكى سىياھ شېھىتلەرنىڭ قېنىغا ئوخشاش» دېگەن مەنە-دىكى ئەرەب ماقالى دەل خەلقنىڭ غېمىنى زىممىسىگە ئالغان جا-سارەتلىك ئىلىم ئەھلىنىڭ مېھنىتىگە بىلدۈرگەن ھۆرمەتتۈر. جۈش ئۇرۇپ تۇرغان ئىسسىق قان ئالىمنىڭ تەپەككۈرىنى جانلان-دۈرمىغاندا، سىياھ پەقەت سىياھدۇر. سىياھنىڭ ئۇلۇغلىقى توغرا ئەقىدە ئۈچۈن ئۇرغۇغان قاننى شەرت قىلىدۇ.

ئويلاپ باقسام، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى بىلەن بولغان سىرداشلىقىم ئالىي مەكتەپ يىللىرىمدىن باشلانغاندەك قىلىدۇ. بەلكىم، 1986 - يىلىنىڭ بېشى بولسا كېرەك، «ئەرەك» ناملىق ئىككى كۆپلىتىلىق شېئىرىم مۇشۇ ژۇرنالدا ئېلان قىلىنغانىدى. شۇ مەزگىللەردە سىنىپتىكى ساۋاقداشلىرىم ئىچىدە شىڭگىل ھېكايە (مىكرو ھېكايە) تازا مودا بولۇۋاتاتتى. ساۋاقداشلىرىمنىڭ بىر قىسمى ھە دېسىلا ياپونىيە يازغۇچىسى شېڭ شىنىينىڭ شىڭگىل ھېكايىلىرىنىڭ زوقىغا غەرق ئىدى. بەزىلىرىنىڭ قولىدىن جۇڭگو ۋە چەت ئەللەر يازغۇچىلىرىنىڭ شىڭگىل ھېكايىلىرىدىن تۈزۈل-گەن «ئاجايىپ سەرگۈزەشتە» ناملىق توپلام چۈشمەيتتى. ئەنۋەر توختى دەپ بىر ساۋاقداشلىقىم بار ئىدى (ئۇنىڭ ئىشلىرى ھەمىشە ئوڭۇشلۇق بولغاي)، بىر مەزگىل شىڭگىل ھېكايىلەرنى مەشىق قىلىپ يۈردى. بىرقەدەر ئوڭۇشلۇق چىققان ھېكايىسىدىن بىرنى ئاققا كۆچۈرۈپ ماڭا كۆرسەتتى، مەن پىكىر بەردىم. تۈزىتىپ بە-كىتىلگەن نۇسخىسىنى مەسلىھەتلىشىپ يۈرۈپ «شىنجاڭ مەدەنىيە-تى» ژۇرنىلى تەھرىرراتىغا يوللىدۇق. ئېسىمدە قېلىشىچە، ئۇ ھېكا-يە 100 سۆزدىن ئاشمىسا كېرەك. ھېكايە ژۇرنالنىڭ 1986 - يىلى

2 - ساندا بېسىلىپ چىقتى. شۇ يىلى ئەتىيازدا بىز پەيزاۋات نا-
 ھىيەسىدە ئوقۇتۇش پىراكتىكىسى قىلىۋاتقاندا، ئەنئەنە توختى ئا-
 شۇ شىنجاڭ ھېكايىسىنىڭ قەلەم ھەققىنى ئالغانلىقىنى ئېيتتى.
 بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قەلەم ھەققى بولۇپ، ھاياجانلىنىشقا تامامەن ئەر-
 زىيىتى. يەنە بىر ساۋاقدىشىم ئەنئەنە ئەينىدىن بىلەن ئىككىمىز
 ئۇنى مۇبارەكلىدۇق. ئۇ قەلەم ھەققى بىلەن مېھمان قىلماقچى
 بولدى. شۇ قېتىملىق قەلەم ھەققىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكى ئې-
 سىمىدە ئېنىق قالماپتۇ (بەلكىم بەش يۈەن ئەتراپىدا بولۇشى مۇم-
 كىن). قانداقلا بولمىسۇن، بۇ پۇل ئاتا - ئانىسى ئەۋەتكەن پۇللار-
 دىن ئاز بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىجادچانلىق غۇرۇرىنىڭ مۇئەييەن-
 يەنلەشتۈرۈلۈشى بولۇپ، ئۇ ئاشۇ كىچىككىنە تېكىستى ئارقىلىق
 نۇرغۇن ئوقۇرمەن قېرىندىشى بىلەن غايىبانە سىردىشىپ چىققان-
 لىقىدىن پەخىرلىنەتتى. ئىككى ئەنئەنە (ھەر ئىككىسى توقسۇلۇق)
 ۋە مەن شۇ قېتىملىق قەلەم ھەققى بىلەن پەيزاۋات ناھىيە بازىرى-
 دىكى بىر ئاشپۇزۇلدا تۈگۈرىدە مېھمان بولدۇق. مانا بۇ، مېنىڭ
 «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىغا مۇناسىۋەتلىك تۇنجى ئەسلىمەم
 بولۇپ، ھەش - پەش دېگۈچە 24 يىل بولاي دەپ قاپتۇ. بۇ دەل
 نەۋقىران بىر يىگىتنىڭ ئۆمرى ئەمەسمۇ. بۇ ئەسلىمە مېنىڭچە
 «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى بىلەن ئۆزىنىڭ مەنئۇيىتىنى سە-
 پەرداش ۋە قۇرداش قىلغان بارلىق ئادەمنىڭ ئاددىي كەچۈرمىشى-
 رىنىڭ يىغىندىسىغا نىسبەتەن بىر كەسمە يۈز ياكى بىر ئەۋرىشكە
 بولالسا كېرەك. بەزىدە بىراۋنىڭ ئادەبىياتىنىڭ ياراملىقلىرىدىن
 بولۇپ قېلىشى ئەنە شۇنداق ئاددىي ھېكايە بىلەن باشلىنىدۇ. جەم-
 ئىيەتتىكى نۇرغۇن تۆھپىنىڭ ھەيۋەتلىك چۈمبەردىسىنى قايرىد-
 ۋەتكەندە، ئۇنىڭ كىچىك ھادىسىلەر قاتلىمىدىكى ھېكمىتىنىڭ
 ھەشەمەتتىن خالىي رەۋىشتە تۇرىدىغانلىقىنى بايقايمىز.

شۇنىڭدىن بېرى ئىزچىل تۈردە «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنى-
 لىنىڭ قىزغىن ئوقۇرمىنى بولۇپ كەلدىم. بۇ ژۇرنالنىڭ ئىزچىل

ئاپتورغا ئايلىنىشىم ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن باشلاندى دەپسەم بولىدۇ. مەن باشقا ژۇرناللار ئارقىلىق مائارىپ ۋە ئەدەبىيات (شېئىرىيەت) ساھەسىدىكى كەسىپداشلىق - رىئەتلىك سىردىشىغا ئايلىنغان بولسام، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى ئارقىلىق زىيالىيلار تەبىقىسىنىڭ، سودىگەرلەرنىڭ، ھۈنەر - ۋەن - كاسىپلارنىڭ، ئىستۇدېنتلارنىڭ، باققال ۋە ناۋايىلارنىڭ سىردىشىغا ئايلىندىم. مەن بۇ ژۇرنالنى دىيارىمىزدىن ئىلىم تەھسىل قىلىش ئۈچۈن چەت ئەللەرگە بارغان ئوقۇغۇچىلار ۋە مۇھاكىمىچىلارنىڭ قوللىرىدا كۆرگەن. دىيارىمىزدىكى قايسىبىر يۇرتقا بارماي، بەزى ئاددىي ئانا، ئائىلە ئايالىنىڭ مېنى ئۇچرىتىپ قالسا، ئاتايتەن كۆرۈشۈپ ماڭا رەھمەت بىلدۈرۈشىگە مۇشەررەپ بولىمەن. بەزى پېشقەدەم مائارىپچىلار، مەرىپەتپەرۋەر تىجارەتچىلەر، ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى مېنى كۆرگەن ھامان ساھىبخانەلىق بىلدۈرۈشتى. كۈنلىرىنى تۈرمىدە ئۆتكۈزۈۋاتقان بىر قىسىم ياشلارمۇ ماڭا خەت يېزىپ، تەشەككۈر ئىزھار قىلىشتى. بەزى كەسىپداشلىرىم مەندىن يىرىك ئىلمىي ئەمگەكلەرنى تەلەپ قىلىشتى. مەن ئۇلارنىڭ بۇنداق قېرىنداشلارچە دالالەتلىرىدىن شۇنچە سۆيۈندۈمكى، ئىچىمدە ئىلىم ۋە بۇرچقا بولغان قەرزدارلىقنىڭ ئاچچىق تۈتەكلىرى ياندى. ئەمما، جەمئىيەتتىكى ئىلىمگە شەيدى، ئۇچۇرغا تەشنا، يېڭىلىققا ئاشنا ئاددىي كىشىلەرنىڭ ئۈمىد - تىلەكلىرى مېنى ئاممىباب، ھازىر جاۋاب پويىلىستىك ماقالىلەر - نى يېزىشقا تەبىئىي ھالدا سۆرەپ كېتەتتى. مېنىڭ ئىككى - ئۈچ بارچە كىتاب بولغۇدەك يازمىلىرىم گەزىمال دۇكانلىرىدا، سەپەر ئەسنالىرىدا ئوقۇشقا سېزىك بولغان ئاددىي كىشىلەرنى، يېزىدىن ئاتايتەن شەھەرگە كىرىپ بۇ ژۇرنالنى سېتىۋالدىغان دېھقان ياشلارنى، ئىخلاس بىلەن ئوقۇپ، يېنىدىكى ھەمراھى بىلەن ئور - تاقلىشىدىغان پېنسىيونېرلارنى، قىرائەتخانىلاردا كۆرۈپ، ياتاقلىرىدا غۇلغۇلا قىلىشىدىغان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنى ئويلاپ

يېزىلغانىدى. ھە دەپسلا زامانداش ئوقۇرمەنلەرنىڭ رازىمەنلىكىدە. بىزنى ئىزدەپ قەلەم تەۋرىتىش بىر ئاپتورنىڭ تولۇق مۇۋەپپەقىيەت-تىنىڭ بىردىنبىر چىقىش يولى بولمىسا كېرەك. بىراق، زامانداش ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۈمىدىدىن چىقىش بىر ئاپتورنىڭ ئەقىللىي بۇر-چى بولۇشى كېرەك. ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەتكە جىددىي قارايدىغان ئاپتورلار ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق.

بىز ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن، زوردۇن سابىر، مەتتىمىن ھوشۇر قاتارلىق ئەل ئىچى زىيالىيلارنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈپ باقايلى. ئۇلار ئۆزلىرى پۈتكۈزگەن مەكتەپ-لىرىنىڭ شاھادەتنامىلىرىگە ئېرىشكەندە بەلگىلىك ئىلمىي سە-ۋىيەنىڭ ھامىلىلىرىغا ئايلانغان بولسا، مەتبۇئات ئۇلارنى بىر خەلق-نىڭ قەلبىدىكى قەلەم ئەزىمەتلىرىگە ئايلاندۇردى. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىر ژۇرنال بىر ئۈنۈپرسىتىپتىن قېلىشمايدۇ. ئۇنىڭ مەرىپەت ۋە پىكىر تارقىتىدىغان قەلەم ساھىبلىرى جەمئىيەتتىكى ھەر ساھە، ھەر خىل قورام كىشىلىرىنىڭ مۇئەللىملىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ مۇئەللىملەرنىڭ تەسىر كۆلىمى ئۈنۈپرسىتىپ مۇنبەرلىرى بىلەن چەكلەنگەن پىروپىسسورلاردىن كۆپ ئارتۇق.

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ ئىجتىمائىي پىكىر ئويغى-نىشىدىكى ئورنىنى مۆلچەرلىگىنىمىزدە، ئەختەم ئۆمەرنىڭ «بىراق قىرلاردىن ئانا يەرگە سالام» دېگەن ساياھەتنامىسىنى ئېسىمىزگە ئالماي تۇرالمايمىز. مېنىڭچە، بۇ ئەسەرنىڭ ئىلمىي لايىقلىقىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ، جەمئىيەتنىڭ ئاددىي قاتلىمىدىكى كىشىلەرنى ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىپ بېقىشنىڭ قىزغىن غۇلغۇلىسىغا باشلاپ كىردى. بۇ غۇلغۇلا قانچىلىك ساددا، يۈزەكى ۋە تەرتىپسىز بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئاۋام ئۆزىنى بىلىش مۇ-ھاكىمىسىنىڭ تەمىنى تۇنجى قېتىم تېتىدى. سىستېمىلىق، چوڭقۇر يېزىلغان بىر پارچە ئىلمىي ئەسەر گەرچە ئەقىل - پارا-ستىمىزنىڭ سۈپەتلىك سەمەرىسى سۈپىتىدە مۇتەخەسسسلەر ئا-

رەسىدا ئېتىبارغا سازاۋەر بولسىمۇ، جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي قاتلىمى بولۇپ سانلىدىغان ئاددىي تەبىقە كىشىلىرىگە ئۇ قەدەر بىۋاسىتە تەسىر بېرەلمەيتتى. ئۇيغۇر مەنئۇيىتىنىڭ ئويغىنىشى 20 - ئە - سىرنىڭ 80 - يىللىرىدا شېئىرىيەتنى ئاساسىي مەزمۇن قىلغان بولسا، 90 - يىللىرىغا كەلگەندە تەپەككۈر ئويغىنىشى (ساددا ھالدا بولسىمۇ)غا قەدەم قويدى. بۇ قەدەم «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ سەھىپىلىرىدە ئەسەد سۇلايمان، يالقۇن روزى، ئاب - دۆلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىي، زۇلپىقار بارات ئۆزباش، دىلمۇرات مەھمۇد قاتارلىقلارنىڭ ئىجتىھاتلىق قەلەملىرى ئارقىلىق ئاۋامىي بىر يۈرۈشكە ئايلاندى.

جۇڭگونىڭ ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئىلمىي نەتىجىلەرگە باققاندا، مۇكەممەل ئىلمىي مېتودقا ئاساسلانغان تەتقىقات خاراكتېرلىك ئىلمىي ماقالىلەرگە سېلىشتۇرغاندا، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇر - نىلىدىكى ماقالىلەر ئاددىي بىلىنىشى مۇمكىن. لېكىن بۇ ماقالە - لەردىكى ئىجتىمائىي جاۋابكارلىق تۇيغۇسى ئۇنۋان تەقەززاسىدا يول مېڭىپ ياكى پۇل تۆلەپ ئېلان قىلىنغان ئاتالمىش ئىلمىي ماقالە - لەردىن جىق ئۈستۈن تۇرىدۇ. «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىلەر ئالىي مەكتەپ ۋە ئاكادېمىيە ئورۇنلىرى - نىڭ يىل ئاخىرىدىكى خىزمەت باھالاشلىرىدا ياكى ئىلمىي، كەس - چىي ئۇنۋان باھالاشلىرىدا قاتارغا ئۆتمەي قالىدۇ. مەكتەپ ئىلمىي ھەيئەتلىرى بىر پارچە ماقالىنىڭ قىممىتىنى ئىچكىرىدىكى قاي - سىدۇر بىر ئىلمىي ئورگان تۇراقلاشتۇرۇپ بەرگەن «يادرو لۇق ژۇر - نال»دا ئېلان قىلىنغان ياكى قىلىنمىغانلىقىغا قاراپ باھالاشىدۇ. بۇ مەنىقى بويىچە بولغاندا، «تۈركىي تىللار دىۋانى»نى تۈزگەن مەھمۇد كاشغەرىي بۈگۈنكى شارائىتتا نېمە كۈنگە قالار - ھە؟! ھا - زىر ئالىي بىلىم يۈرتلىرىدىكى ئالىي تەربىيە كۆرگەن بىلىم ئا - دەملىرىمىز ئۆز خىزمەت مۇھىتىدىكى مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن «يادرو - لۇق ژۇرنال» لاردا ئەسەر ئېلان قىلىش مەجبۇرىيىتىگە بەند بول -

دى. ئىلىم ساھەسىدىكى چىرىكلىك ئىقتىسادىي چىرىكلىكتىن ئۈستۈن تۇرسا تۇرىدۇكى، ھەرگىز تۆۋەن ئەمەس. ياخشى تەلىم ئالغان بىر ئىلىم ئىگىسىنىڭ ئەقلىي كۈچىنى سېتىپ ياشايدىغان ئىلىم مەدىكارغا ئايلىنىپ قېلىشى GDP ئۈچۈن ئىلىم بىلەن شۇغۇللىنىشتەك زامانىۋى جاھىلىيەتنىڭ بىر كۆرۈنۈشىدۇر.

ئادەتتە، بىز كۈندىلىك ئالاقىلىرىمىزدە تەبىئىي پەن، ئىجتىمائىي پەن دېگەن ئاتالغۇلارنى تىلغا ئېلىپ تۇرىمىز. تەبىئىي پەنلەر ماددىلار ۋە ھادىسىلەرنى تەتقىق قىلىپ، قانۇنىيەتلىك بىلىش سىستېمىلىرىنى مەيدانغا كەلتۈرىدۇ. ئۇ ئوتتۇرىغا قويغان قائىدىلەر، فورمۇلا ۋە تېئورېمىلار تۇراقلىق بولۇپ، دەۋر، مىللەت ۋە تۈزۈملەرگە قاراپ ئۆزگىرىپ كەتمەيدۇ. دېمەك، تەبىئىي پەن بىلىملىرى تەبىئەت ھەققىدىكى ئويىپىكىتىپ بىلىشلەرنىڭ جەۋھىرى سۈپىتىدە ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق بايلىقى بولىدۇ. ئۇنىڭ كىملىرىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشى دۆلەتنىڭ سىياسىي مەنپەئەتلىرىنىڭ كونترول قىلىشىغا ئۇچراپ، ئىجابىي ياكى سەلبىي قىممەت يارىتىدۇ. لېكىن پەن تەبىئەت ھادىسىلىرىگە تەتبىقلىنىش بىلەن بىللە، ئادەملەرنى بىرلىك قىلغان ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە تەتبىقلىنىدىغانمۇ بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي پەنلەر كېلىپ چىقتى. شۇنداقسىمۇ ئىجتىمائىي پەن تولۇق «پەن»لىك پەللىسىگە بارالمايدۇ. پەقەت تەبىئىي پەنلەر قانداق بولالمايدىغان ئىجتىمائىي قىممەتلەرنى شەرھلەيدۇ ياكى ھەل قىلىدۇ. بىر مىللەتتە ھەر ئىككى پەننىڭ يېتۈك ئالىملىرى تەڭ يېتىشمەگەندە، ئۇ ھامان ماددىي ۋە مەنىۋى مۇتقەرزلىكتىن قۇتۇلالمايدۇ. كىشىلەر ئارىسىدا مۇنداق بىر گەپ بار: بىر دۆلەت، بىر مىللەت ياكى بىر جەمئىيەتنىڭ تەبىئىي پەنلىرى بولمىسا، ئۇ بىر پەشۋا بىلەنلا غۇلايدۇ. ئۇنىڭ ئادىمىيەت پەنلىرى (ئىجتىمائىي پەنلەرمۇ بار) بولمىسا، تەپسىلىي ئۆزۈلۈكىدىن غۇلايدۇ. دېمەك، مەنىۋىيەت ئالىملىرى بولمىغان خەلق ئەڭ ئاجىز دۇر.

ھازىرقى بىر مەسىلە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆتكۈر پەن - تېخنىكا ساھەلىرىدىكى ئالىملىرىمۇ بار بولدى. لېكىن ئۇلارنىڭ ئەقىل مېۋىسى ئۇلارغا مەبلەغ سالغان ئىجتىمائىي گۈرۈھلارنىڭ سېۋىتىنى نى تولدۇردى. ئاۋام پەقەت ئۇلارنىڭ مەمۇرىي ئورنى ۋە ئەقىل - پاراسەتتىكى ئورنىدىن سىمۋوللۇق مەنپەئەت ئالدى. بۇنى تەبىئىي پەن ئالىملىرىمىزنىڭ ئۆزىدىنلا كۆرگىلى بولمايدۇ. چۈنكى، تەبىئىي پەنلەر تەتقىقاتى قۇرۇق ئارزۇ - تىلەك بىلەن ئەمەس، ئىلغار ۋە ئەۋزەل تەتقىقات مۇھىتى بىلەن يۈرۈشىدۇ. شۇڭا ئۇلار ئالدى بىلەن مەبلەغ ئىگىلىرىنىڭ رايىغا باقمىدۇ. بىر ھېسابتا ئەقىلگە مەبلەغ سېلىپ، ئەقىلنى ماددىي ۋە مەنىۋى بايلىققا ئايلاندۇرىدىغان بۇرژۇئازىيە سىنىپ بولمىغان مىللەتلەرنىڭ ئالىملىرى ئاسانلا مۇساپىر بولۇپ قالىدۇ. شارائىت ۋە مەسئۇلىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بىز يۇقىرى ساپالىق پەن ئالىملىرىمىز مۇنداق ئىككى يولنى بىللە مېڭىشى كېرەك: بىرى، ئۆت-كۆر پەنلەر ساھەلىرى بويىچە مەملىكەتلىك ۋە خەلقئارالىق سەۋىيە بويىچە ئۆرلەپ، چوڭ ئەقىل - پاراسەت كۆرىكىدە جەۋلان قىلىش؛ يەنە بىرى، ئىلغار سەۋىيەدىكى پەن - تېخنىكىنىڭ روھىنى ئۆز خەلقىگە ئاممىباب، چۈشىنىشلىك قىلىپ يەتكۈزۈپ، ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسىنىڭ ئۆسۈشىگە ھەسسە قوشۇش؛ مىللىي تىل - يېزىقىدىكى ئاممىۋى ئىدىيەلەرنى زامانىۋى ئىلىم روھى بىلەن سۇغىرىش. مۇشۇنداق قىلغاندا مۇتەخەسسسلكتىن زىيالىيلىققا ئۆتۈپ، بىر پۈتۈن كامالەت ھاسىل قىلغىلى بولىدۇ.

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى ھازىرغا قەدەر ئىجتىمائىيەت ساھەلىرىدىكى ئاپتورلارنىڭ دەۋەتخانىسى بولۇپ كەلدى. ئەگەر بۇنىڭغا ئۆتكۈر پەن - تېخنىكا ساھەلىرى بويىچە يېتىشىپ چىققان ئالىملىرىمىزنىڭ مۇلاھىزىلىرى، ئىلمىي تەۋسىيەلىرى قوشۇلۇپ كەتكەن بولسا نەقەدەر ياخشى بولاتتى. ئۆيۈمدە سودا نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئۈچ توملۇق «ئېپىنىشتە -

يىن ئەسەرلىرى» بار. مەن بۇ كىتابلارنى پات - پات ۋارقلاپ قو-
يىمەن. بۇ كىتابتا ئالبېرت ئېينشتەين (Albert Einstein) نىڭ
تار ۋە كەڭ دائىرىلىك نىسپىيلىك نەزەرىيەسىگە دائىر ماقالىلەر،
ماتېماتىكا ۋە فىزىكىغا مۇناسىۋەتلىك باشقا ماقالىلەر بولۇش بىلەن
بىللە، دۇنيا قاراش، پەلسەپە، مائارىپ، سەنئەت، كىشىلىك ھو-
قۇق، پەلەستىن ۋە يەھۇدىي مەسىلىلىرىگە دائىر ماقالىلەرمۇ بار.
شۇڭا مەن ئېينشتەيننى پەننى كىملىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇ-
رۇشنى ئوبدان ھەل قىلغان ئالىم ھەم زىيالىي دەپ چۈشىنىمەن.
ئۇ تېخى بارلىققا كەلمىگەن ئىسرائىلىيەنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن
نۇرغۇن پائالىيەت قىلغانىدى. ئەنگلىيەنىڭ ماتېماتىكا ئالىمى ۋە
پەيلاسوپى بېرتراندى رۇسسېل (Bertrand Arthur William Russell)
ماتېماتىكا ۋە بىلىش نەزەرىيەسىگە دائىر يىرىك كىتابلارنى يېزىش
بىلەن بىللە، نىكاھ، جەمئىيەت، ھوقۇق، بەخت مەسىلىلىرىگە
دائىر نۇرغۇن كىتاب يازغان؛ پاكىستانلىق فىزىكا ئالىمى، دوكتور
مۇھەممەد ئابدۇسالاممۇ تەجرىبىخانىدىن چىقمايدىغان ئالىم ئە-
مەس. ئۇ، چەت ئەللەردە يۈرۈش بىلەن بىللە، پاكىستان مائارىپى
ئۈچۈن كۆپ ئىزدەنگەن. جۈملىدىن ئۇنىڭ «ئەرەب بىلەن ئىسلام
ئەللىرىنىڭ ئىلىم - پەن ئىجادىيەت قۇدرىتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ
بىزنىڭ مەنئىيىتىمىزگە كۆرسەتكەن تەسىرى خېلى روشەن. مەن
مىسال كەلتۈرگەن بۇ ئۈچ ئالىمنىڭ ھەممىسى نوبېل مۇكاپاتىغا
ئېرىشكەن بولۇپ، ئۇلار ھەم مىللەتنىڭ، ھەم ئىنسانىيەتنىڭ باي-
لىقلىرى.

ئامېرىكىلىق قانۇنشۇناس ۋە جەمئىيەتشۇناس رىچارد پوسنېر
(Richard Posner) «ئاممىۋى زىيالىي» (公共知识分子) دېگەن
ئۇقۇم ئۈستىدە توختىلىپ، زىيالىي، مۇتەخەسسس، ئالىم دېگەن
ئۇقۇملارنى بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرىدۇ. ئۇنىڭچە بولغاندا، «زى-
يالىي» دېگەن ئۇقۇم «ئەقلىي كۈچى قالىتىس» دېگەنلىكتىن دېرەك
بەرمەيدۇ. گەرچە زىيالىيلار ئەقلىي كۈچ جەھەتتە زور بولسىمۇ،

ئەمما ئەقلى كۈچى يۈكسەك بولغان نۇرغۇن ئادەم زىيالىي ئەمەس. چۈنكى ئۇلار ئىدىيەگە قىزىقمايدۇ. پوسنېر ئاۋامنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان ئاممىۋى زىيالىيلارنىڭ ئازلاپ كەتكەنلىكىنى ئەسكەرتىدۇ.^①

ئامېرىكىلىق يەنە بىر جەمئىيەتشۇناس ۋىرايت. س. مىللىس (Wthgir.C.Mills) ئاممىۋى زىيالىيلارنىڭ جەمئىيەتتىكى رولىغا يۈكسەك باھا بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئۇقۇمىدا ئاممىۋى زىيالىيلار بىلىم ۋە ئىدىيەگە ئىگە، سىياسىغا ۋە جەمئىيەتكە كۆڭۈل بۆلىدىغان كىشىلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ مۇستەقىل روھىنىڭ يىلتىزى مەزمۇت بولىدۇ. ئۇلار جەمئىيەتكە كۆڭۈل بۆلۈش بىلەن بىللە جەمئىيەتكە ئارىلىشىدۇ. ئۇلار زور سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە مەس-ئۈلىيەت بىلەن قول تىقىپ، ئادىل باھا بېرىدۇ. ئۇلار سۆز قىلىش ھوقۇقى ۋە ئىمكانىيىتى يوق كىشىلەر ئۈچۈن ھەققانىي سۆزلەيدۇ، ئاجىزلار ئۈچۈن ئادالەتنى ياقلايدۇ. مىللىس ئالىي مەكتەپ ئو-قۇتقۇچىلىرىنىڭ جەمئىيەتتىن ئايرىلىپ قېلىشىدەك ناباب ھال-تىدىن ئەندىشە قىلغان. ئۇلار ئەسلىدە زېرەك، ھاياتىي كۈچى مول، تەسەۋۋۇرغا باي زىيالىيلارغا ئايلىنىشى كېرەك بولسىمۇ، ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە مۇھىتىغا مەھكۇم بولۇپ، ئوقۇتۇش ۋە تەتقى-قاتىنى جەمئىيەتتىن ئايرىۋېتىپ، ئاقىۋەتتە چاكنى، سوغۇق، قە-زىل كۆز، كۆرەڭ كىشىلەرگە ئۆزگىرىپ كەتكەن.^②

ئىلىم - پەن، ئىقتىساد، پۇل مۇئامىلە قائىدىلىرى بىلەن تول-غان غەرب جەمئىيىتىنىڭ ئىلىم ساھىبلىرى زىيالىيلار توغرىسىد-ىكى تەتقىدىي روھقا باي پىكىرلەرنى ئىزچىل قانات يايدۇرۇپ كەلدى. پوسنېر ۋە مىللىس قاتارلىقلارنىڭ ئىدىيەسىدىن قارىغاندا، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى پەقەت ئۆزىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈنلا ھەرد-كەت قىلسا، نوپۇس كۆپىيىپ، ئادەم ئازىيىپ كېتىشتەك ئاقىۋەت شەكىللىنىدۇ. ئالىملارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنىڭ مەنپەئىتى بىلەنلا بولۇپ كەتسە، بىلىملىكلەر كۆپىيىپ، زىيالىيلار ئازىيىپ كېتىش-

تەك قايماقتا كېلىپ چىقىدۇ.

ئىلىم ئىنساننى ھۆر قىلىش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. بىراق ئالىم بولۇپ تۇرۇقلۇق ھەقىقەت بىلەن سەپسەتنى ئايرىغۇچىلار - دىن بولمىسا، ئۇنى ھەرگىزمۇ ئاقىل دېگىلى بولمايدۇ. ئىنسانىي مەسئۇلىيەت نۇقتىسىدىن قارىغاندا، ئادەملەرنى مۇنداق تۈرلەرگە بۆلۈش مۇمكىن:

بىرىنچى، قەلبى ۋە ۋۇجۇدى ماددىي دۇنياغا بەند بولغان كىشى - لەر. بۇنداق كىشىلەردە ھەق - ناھەق تۇيغۇسى، ئادالەتسىزلىككە قارشى تۇرۇش ئېھتى بولمايدۇ. بۇنداق كىشىلەر ھەتتا كاتتا بىلىمدار بولغاندىمۇ ئەھۋال شۇنداق بولىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرى سادىر قىلغان سەپسەتلىرى تۈپەيلى ئىزا تارتمايدۇ، ئۆزىنى مەڭگۈ ئەيىبلەيمەيدۇ. ئەكسىچە، قىلمىشلىرىدىن ئىجابىي خۇلاسى چىقىرىپ ياشاۋېرىدۇ.

ئىككىنچى، قەلبى ماددىي دۇنياغا باغلانغان بولسىمۇ، ھەق - ناھەق تۇيغۇسىدىن تامامەن مەھرۇم بولمىغان كىشىلەر. بۇنداقلار ئۆز مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىۋەتمەسلىك شەرتى ئاستىدا ناھەقچە - لىككە قارشى گەپ قىلىشى مۇمكىن. ئۇلار ۋاقتى كەلگەندە ئۆزلىرىنى بەلگىلىك دەرىجىدە ئەيىبلىيەلەيدۇ. مۇئەييەن ئەھۋالدا، ئۆز قىلمىشلىرىدىن نومۇس قىلىشنى بىلىدۇ.

ئۈچىنچى، گەرچە ئۆزى ماددىي دۇنيادا ياشاۋاتقان بولسىمۇ، قەلبى ماددىي مەنپەئەتنىڭ بويۇنتۇرۇقىغا چۈشۈپ قالمىغان سەگەك كىشىلەر. ئۇلار ماددىي مەنپەئەتنىڭ ئارزۇ - ھەۋەسلىرىگە رىشتە باغلاپ كەتمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا ھەق - ناھەق تۇيغۇسى دېڭىز دولقۇنلىرىدەك تىنىمىسىز مەۋج ئۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇلار زۆرۈر تېپىلسا ناھەقچىلىككە قارشى كۈرەشكە ئىدراكىي يوسۇندا ئۆزىنى ئاتالايدۇ. بۇنداق كىشىلەر ئۆز قوۋمىنىڭ بىباھا گۆھەرلىرىدۇر.

ئالىملار توپى يۇقىرىقى ئۈچ روھىيەت تىپىنىڭ بىرەرلىكىگە تەۋە بولىدۇ. ئەگەر پايدىلىق بىلىم قانداق بولىدۇ دەپ سورالسا،

روشەنكى، ئۈچىنچى تىپتىكى كىشىلەرنىڭ بىلىمى ئىنسانلارغا پايدىلىقتۇر.

مەن ھازىرغىچە جەمئىيەتتىمىزدىكى ئوخشىمىغان ساھە ئىدىئىسىمدا قېرىنداشلارچە بىرلىككە كەلگەنلىك مەنزىرىسىنى كۆرەلمىدىم. فەزىكە فەزىكە بىلەن، مەنەپىدار مەنەپىدار بىلەن، ئەدەبىياتچى ئەدەبىياتچى بىلەن تۈركۈملىشىپ يۈرىدۇ. مەنەپەئەت ھەرىكىتى ئۆزلىرى بىلىدىغان تۈرلۈك كۈچىغا باشلاپ كېتىپ، بىرى يەنە بىرىنى كۆرمەي قالىدۇ ياكى كۆرۈشكە ھالى يوق. نەتىجىدە، ئوخشىمىغان كەسىپ ۋە ساھەنىڭ بىلىملىرى ئۆزئارا ئۆتۈشمەي، ئادەملەر تەسەۋۋۇر ۋە پىكىردە گادايللىشىپ كېتىدۇ. ئۇلار ئاخىر ئىككىنچى بىر جەمئىيەت تۈركۈملىرى تەرىپىدىن كۆزگە ئىلىنمايدۇ.

بىر مىللەت تەپەككۈرنىڭ يۈكسىلىشى بىرلا ژۇرنال بىلەن ھەل بولۇپ كەتمەيدۇ، ئەلۋەتتە. لېكىن ئالىملاردا ئورتاق بىر غايە ۋە مەنەپەئەت ئۇيۇشىدىغان ھەمكارلىق مېخانىزمى بولمىسا، تالاي دوكتورنىڭ چىقىشىمۇ مەسىلىنى ھەل قىلالمايدۇ. بۇ يەردە بىر ژۇرنال ياكى بىر مۇھەررىرنىڭ تەشكىللەش ۋە يېتەكلەش قابىلىيىتىنىڭ بولۇشى كېرەكلىكى ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم. بىر ژۇرنال بىر ئۈنۈپىرىستىت، مۇھەررىر بولسا مۇدىر.

نەقىل مەنبەلىرى

- ① «ژىئالىيلار ھەققىدە 20 لېكسىيە»، تىيەنجىن خەلق نەشرىياتى 2009 - يىلى خەنزۇچە نەشرى.
- ② «سۇمۇرغ ئازىسى» 2009 - يىلى خەنزۇچە نەشرى. 25 - سان.

2009 - يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

«مىراس» ژۇرنىلى ۋە فولكلور مەدەنىيىتى

بۈگۈنكى كۈندە مۇتلەق مەنىدىكى ساپ مىللىي مەدەنىيەتنى ئۇچراتقىلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى. ئەكسىچە، كۆپلىگەن ئاز سانلىق مىللەتنىڭ مەدەنىيىتى بارغانسېرى ئۆزگىرىپ بارماقتا. بۇ ئەھۋال 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى مەزگىللىرىدە نىسبەتەن گەۋدىلىك بولدى. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پارچىلىنىشى تۈزۈم ۋە ئىدىئولوگىيە ئوتتۇرىسىدىكى سوغۇقچىلىق ئۇرۇشىنىڭ ئاخىرلىشىشىدىن دېرەك بەردى. نەتىجىدە، كۆپلىگەن يەرلىك مەدەنىيەت تىپلىرىنى سۈيىمىستېمال قىلىپ، سۈمۈرۈپ كەلگەن ئانگىلو - ساكسونلارنىڭ «غەرىپچە» مەدەنىيىتى زامانىۋىلىقنى بەلگە قىلغان ھالدا بىر قۇتۇپلۇق مەدەنىيەت كېڭىشىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. سوغۇقچىلىق ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ياۋروپا ئىتتىپاقىغا ئەزا دۆلەتلەر، جۈملىدىن ئامېرىكا نوۋەتتىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي دۇنيانىڭ يەككە قەھرىمانىغا ئايلىنىپ قالدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ پۇل مۇئامىلە سىستېمىلىرىنى، سودا - سانائەت سىستېمىلىرىنى ۋە مەدەنىيەت، تەشۋىقات سىستېمىلىرىنى دۇنيا مىقياسىدا كېڭەيتىشكە، شۇ ئارقىلىق كىرىپت مەدەنىيىتىنى يەر شارى دائىرىسىدىن ھۆكۈمران ئورۇنغا چىقىرىشقا ھەرىكەت باشلىدى. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پارچىلىنىشى غەرب نەزەردە يەپچىلىرى تەرىپىدىن كاپىتالىزم تۈزۈمىنىڭ غەلبىسى دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈلدى. خەلقئارادا سورس فوندى جەمئىيىتى تورىنى قۇرۇپ چىققان ئامېرىكىلىق كاپىتالىست جورجى سورس ئۆزىنىڭ «ئېچىۋېتىلگەن جەمئىيەت» ناملىق كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: «بىز كاپىتالىزمىنى دۇنيا مىقياسىدا غەلبە قىلدى دېسەك بولىدۇ، لېكىن»

كىم دېموكراتىيەنى غەلبە قىلدى دېيەلمەيمىز. ئۇ يەنە مەزكۇر كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: «پۇل مۇئامىلە كاپىتالى كۆپ ئەۋزەللىك. لەرگە ئىگە، چۈنكى كاپىتال باشقا ئىشلەپچىقىرىش ئامىللىرىغا قارىغاندا تارقىلىشچانلىققا ئىگە. پۇل مۇئامىلە كاپىتالى تېخىمۇ شۇنداق. ھازىرقى شارائىتتا غەربچە (ئامېرىكىچە) ئىقتىسادى سىستېمىلار يەر شارلاشقان ئومۇمىي ۋەزىيەتتە ئاساسەن شەكىللىنىپ بولدى، بۇ نۇرغۇن ئەلنىڭ ئەسلىدىكى ئىگىلىكىگە غەدىقلاش ۋە شاللاش ئېلىپ كەلدى. شۇنى ئۇنتۇماسلىق كېرەككى، ئىشلەپچىقىرىش ئامىللىرى ۋە يوسۇنلىرى مەدەنىيەتنىڭ بىر تەرەپى كىيى قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ تەبىئىي ھالدا بىر ئەلنىڭ مەدەنىيەت تەركىبلىرىگە روشەن تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئىقتىسادنىڭ يەر شارلىشىشى مەدەنىيەتنىڭ يەر شارلىشىشى بىلەن قوشىكە-زەكتۇر. بۇنداق ئىككى خىل يەر شارلىشىشنىڭ ئاقىۋىتىدە شەرقتىكى نۇرغۇن مىللەت ئەسلىدىكى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ ئوق سىزىقىدىن ئاجراپ كېتىش خەۋپىگە دۇچ كەلدى.

زامانىۋىلىق خاھىشنىڭ ئەۋج ئېلىشى ئىسلاھات شاۋقۇنلىرىدىكى كۆپەيتىتى، بۇ ياتلىشىش ئاقىۋەتلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. بۇنداق ئەھۋال تەرەققىي تاپقان غەرب ئەللىرىدە ھەممىدىن ئاۋۋال كۆرۈلدى. مىسالەن، «فۇندىمېنتالىزم» ئوقۇمى ھەممىدىن بۇرۇن غەربتە شەكىللەنگەنىدى. «fundamentalism» سۆزى ئۇيغۇرچە «ئەسلىيەتچىلىك» دەپ قوبۇل قىلىندى. زامانىۋىلىشىش دولقۇنى مودېرنىزىملىق ئاڭ مەھسۇلاتلىرىنى پەيدا قىلدى. مودېرنىزم مەس-لەكلىرى ئۆزىدىن بۇرۇنقى قىممەت قاراشلىرى ۋە نەزەرىيەۋى سىستېمىلارنى ئىنكار قىلىش پوزىتسىيەسى بىلەن مەيدانغا كەلدى. «ئىنجىل»نى مەركەز قىلغان خىرىستىيان ئەقىدىلىرى مودېرنىستلارنىڭ تەنقىدىگە، ھەتتا مەسخىرىسىگە ئۇچرىدى. جەمئىيەتنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىدىن قېپقالغان دىندارلار تەبىقىسى مودېرنىزمغا تاقابىل تۇرۇش يۈزىسىدىن «ئىنجىل»نى ئاقلاپ، يېڭى دەۋر

ئەقىدىلىرىگە رىقابەت ئېلان قىلالايدىغان نەزەرىيەنى تەشەببۇس قىلدى، ئۇلار ھەممە ئىشتا «ئىنجىل» ئەقىدىلىرىنى قەتئىي ساقلاپ قېلىش كېرەك، دېدى. قانداقلا بولمىسۇن «فوندىمېنتالىزم» ئۇقۇمى يەنىلا غەرب جەمئىيىتىنىڭ مەھسۇلىدىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ئۇقۇم بارا - بارا شەرق جەمئىيىتىدىكى ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە تەتبىقلاندى. جەمئىيەتشۇناس، مەدەنىيەتشۇناس ۋە سىياسىيغا ياتىدىغان نۇرغۇن ئۇقۇم ئەسلىدە غەرب «تەجرىبىخانىلىرى» دا يېتىلگەن بولۇپ، كېيىنچە شەرقنىڭ زاكىسىدا چوڭ بولدى.

غەربنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان شەرق زىيا-لىيلىرى ئەجدادلىرىدىن مىراس قالغان مەدەنىيەت ھادىسىلىرىنى تەتقىق قىلغان ھالدا، تەبئىي ھالدا غەربتىن كەلگەن ئۇقۇملارنى قوللاندى ھەم ئۇلارنى ئۆلچەم قىلغان ئاساستا ئۆز مەدەنىيىتىگە باھا بەردى. بۇ باھالار كۆپ ھالدا شەپقەتسىز تەنقىد بىلەن خاتىرىلەندى. ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنى ئالساق، ئۇيغۇر تىلشۇناسلىرى چەت ئەل جەمئىيەتلىرىنىڭ تەتقىقات سەھەلىرىدىكى ئاتالغۇلارنى ئەكىرگەندە ئۇيغۇر تىلىنىڭ مەنتىقلىق ئىجاد كۈچىنى ناھايىتى ئاز ئىشقا سېلىپ، تىرانسكرىپسىيەلىك ئۆزلەشتۈرۈش بىلەن ئۆزىنىڭ خىزمەتلىرىنى بولدى قىلدى. نەتىجىدە، بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئەسلىدىكى لېكسىكىلىق ئوبرازىدىن ناھايىتى تېز ياتلىشىشقا باشلىدى. بۇنى تىل تەرەققىياتىدىكى ساقلانغىلى بولمايدىغان ھادىسە دەپ قارايدىكەن، بۇ سۆزىمىز نورمال دائىرىگە ۋەكىللىك قىلالماس بولۇپ كەتتى.

بازار ئىقتىسادىنىڭ رايونىمىزغا يامراپ كىرىشى خەلقىمىزنىڭ تۇرمۇش ئىستېمالىدا جىددىي ئۆزگىرىش ياسىدى. بۇ ئۆزگىرىش ئالدى بىلەن شەھەرلەردە ياشايدىغان كىشىلەرنىڭ قائىدە - يوسۇنىلىرى ۋە ئۆرپ - ئادىتىگە تەسىر كۆرسەتتى. ھازىر شەھەر ئۆي - خۇرلىرىدا يېڭىچە بىر تۇرمۇش ئۇسۇلى، يېڭىچە سەنئەت، يېڭىچە ئائىلە تۈزۈمى، يېڭىچە ئاممىۋى مەدەنىيەت شەكىللىنىشكە باشلىدى.

دى. بۇ «بېگى» لىقتا كۆپرەك باشقا مىللەتلەر مەدەنىيىتىنىڭ ئالا-
مەتلىرى بار بولۇپ، روشەن شالغۇتلۇققا ئىگە. بۇنداق كەشپىيات
يېزا بازارلىرىغا قاراپ تېز ئومۇملاشماقتا. قاتناشنىڭ بىرقەدەر
راۋانلىشىشى مەدەنىيەتنى تېز قوبۇل قىلىدىغان ياشلارنىڭ شە-
ھەرگە كېلىپ، غىدىقلىما تەسىرىگە ئۇچراش ئېھتىماللىقىنى كۆ-
پەيتتى. ئۇلار ئوقۇش، بىلىم ئاشۇرۇش، تىجارەت قىلىش سەۋەبلە-
رى بىلەن ئۈرۈمچىدەك چوڭ شەھەرلەردە بىر مەزگىل تۇرىدۇ،
ئاندىن غەلىتە مەدەنىيەت تەركىبلىرىنى ئۆزىدە نامايان قىلغان
ھالدا ئۆز يۇرتلىرىغا توشۇيدۇ. مانا بۇ ئالامەتلەر ئۇيغۇر فولكلور
مەدەنىيىتىدە ناھايىتى تېز ئايلىنىش بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىپ
بېرىدۇ. ئايلىنىش ئەھۋاللىرى تۇرمۇشمىزنىڭ ھەممە ساھەلىرىدە
ئۇچرايدۇ. بۇ ھەقتە تەپسىلىي توختىلىشقا توغرا كەلسە، يىرىك
ئەسەر پۈتۈپ چىقىشى مۇمكىن. ئەپسۇسكى، بىزدە تەتقىقات بار دې-
يىلسە، بۇرۇنقى كونا ئۇقۇملارنى تەكرار ئىزاھلاش كۆپ يۈز بەر-
دى. فولكلور تەتقىقاتىمىز ساۋات خاراكتېرلىك بىلىملەرنى تارق-
تىش بىلەنلا چەكلەندى. دوكتور راھىلە داۋۇتنىڭ مازار تەتقىقاتىغا
بېغىشلانغان كىتابى رېئال مەسىلىلەرگە قارىتىلغان تەتقىقاتنىڭ
دەسلەپكى قەدىمى بولۇپ قالدى، بۇ ھەقتىكى مۇھاكىمىنى تېخىمۇ
چوڭقۇرلاشتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. دوكتور ئەسەد سۇلايماننىڭ
ئۇيغۇر توتېم مەدەنىيىتى ھەققىدىكى تەتقىقاتى توتېم ھادىسىلىرىد-
ىگە نىسبەتەن بىرقەدەر كەڭ ئىلمىي نەزەر ئاغدۇرۇش بولدى. ۋاھا-
لەنكى، بىزدە بۇنداق سەمەرىلىك ئەمگەكلەر بەش بارماق بىلەن سا-
ناپ بەرگۈدەكلا. ئىلىم خادىملىرىمىز كۈتۈپخانىلاردىكى قېلىن
كىتابلارنى ۋاراقلاپ، ئۆزىگە تېگىشلىك لوقىمىلارنى ئىزدەپ تېپىپ
بولغۇچە، مىللىي ھاياتىمىزدىكى نۇرغۇن خاس ئېلىمىنى يوقاپ
كېتىۋاتىدۇ. يوقىتىش بىر مەسىلە، يوقىتىشقا نىسبەتەن تۈزۈك
ئىنكاسنىڭ بولماسلىقى يەنە بىر مەسىلە. ئىلىم خادىملىرىمىزنىڭ
ئۆزىگە مەدەنىيەتلەرنىڭ ئۆزىنى چاقىتىدىغان زامانىۋى جىلۋىسىدە-

گە مەست بولۇپ ئۇنى شەرھلەش، تونۇشتۇرۇش بىلەن بولۇپ كېلىپ، ئۆزىمىزدىكى مەدەنىيەت يوقىلىشىلىرىنى مۇھاكىمىسىز قال-دۇرۇشى ئىلىم نادانلىقىغا ئائىت بىر كۆرۈنۈش. ئۇلار بۇرۇنقىلار قالدۇرغان مىراسلارنى ئىنچىكە تەتقىق قىلىش بىلەن بىللە، رې-ئاللىقىمىزغا سەگەكلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشلىرى كېرەك. تۇرمۇشتىكى مىللىيەتنىڭ سۇسلىشىشى يازغۇچىلىرىمىزنىڭ دىق-قىتىمىنى تارتىشى كېرەك ئىدى.

«مىراس» ژۇرنىلى ئېغىز ئەدەبىياتىمىز سەھەسىدىكى بىردىن-بىر ژۇرنال بولۇش سۈپىتى بىلەن ئاغزاكى ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئې-سىل بايلىقلىرىنى توپلاش ۋە رەتلەش جەھەتتىكى مۇھىم خىزمەت-لىرىنى ئىشلىدى. بۇ ژۇرنالنىڭ ھازىرغا قەدەر بولغان فوندىسى-سىنى توپلاش ۋە رەتلەش رەۋىشىدە نامايان قىلدى. نۆۋەتتىكى خىزمەت بۇنىڭ بىلەنلا چەكلەنسە بولمايدۇ، ژۇرنال مۇھاكىمە كۈ-چى بار ئاپتورلارنى ئۆزىگە كۆپرەك جەلپ قىلىشى، بۇ ئارقىلىق مىللىي فولكلور تەتقىقاتىنى نەزەرىيەۋى باسقۇچقا كۆتۈرۈش ئۈ-چۈن تۈرتكىلىك رول ئوينىشى لازىم.

رايونىمىزدا غەربىي ئېچىش ئىستراتېگىيەسى تەكىتلەنمەكتە. بۇ ئەلۋەتتە، يەر بايلىقىنى ئېچىشلا ئەمەس، ھەممىدىن مۇھىمى كىشىلەرنىڭ ئەقىل بايلىقىنى ئېچىشتىن ئىبارەت. «غەربىي ئې-چىش» دېگەن سۆزنىڭ ئىچىدە «يېڭىلىق يارىتىش» دېگەن گەپمۇ بار. يېڭىلىق يارىتىش جەمئىيەت، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ساھە-لى-رىنى يېڭى بەلگە، يېڭى ئىدىيە، يېڭى مەھسۇلاتلار بىلەن بېيىتىش دېگەننى بىلدۈرىدۇ. مەدەنىيەتتە ئەسلىدە بار بولغان گېن يوقاپ كەتسە تەرەققىيات ئىستىقبالى بولمايدۇ. بىر مىللەت، بىر رايون-نىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشى مەدەنىيەتتىكى گېننىڭ يوشۇرۇن رول ئوينىشىدىن ھەرگىز ئايرىلالمايدۇ. دېمەك، زامانىۋى تەرەققىياتتا مەدەنىيەتتىكى ئىممۇنىتېت بەلگىلەش ئورنىدا تۇرغان بولىدۇ.

بىر ژۇرنال — بىر دەريا، ئۇنىڭدا تالاي مۇساپىلىك ۋە تالاي دەۋرلىك لاتىقلار ئېقىپ تۇرىدۇ. بۇ ئارقىلىق مۇئەييەن ئېكولوگىيەلىك قىممەت يارىتىدۇ. نۆۋەتتىكى «مىراس» ژۇرنىلى 21 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئېكولوگىيەسىدە ئەھمىيەتلىك قەدەم. لەرنى ئېلىشى، بۇ جەھەتتە پىلانلىق، ئىلمىي خىزمەتلەرنى ئىشلىتىشى كېرەك بولىدۇ.

2001 - يىلى نويابىر، ئۈرۈمچى

ئەركەك سۈنى كۆپرەك ئىچەيلى

— ئابدۇرېھىم دۆلەتنىڭ «بۇلارنىڭ تەقدىرىگە كىم مەسئۇل؟» ۋە ھۆرنىسا مامۇتنىڭ «ئاياللارنىڭ گۈزەللىكى نېمىدە؟» ناملىق ماقالىلىرى («شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى 2006 - يىلى 6 - سانغا بېسىلغان) غا ئىلاۋە

ئەگەر ئەمگەك بىلەنلا بېيىشقا مۇمكىن بولىدىغان بولسا، دېھقانلار بېيىپ كەتسە بولاتتى، چۈنكى دېھقان ئۆز ئەمگىكىنى كۈن بىلەن ئۆلچەيدۇ، كۈننى بولسا قۇياشنىڭ چىقىشى ۋە پېتىشى بىلەن ئۆلچەيدۇ. ئۇلار ھەتتا كۈندۈزنى كېچىگە ئۇلاپمۇ ئىشلەيدۇ. مانا بۇ ئۇلارنىڭ كۈندىلىك ئەمگەك نورمىسى. بىراق، ئۇلار بەرد-بىر نامرات، نامرات ئەمەسلىرىمۇ باي ئەمەس. قارىغاندا، نېرى-بېرىسىنى سۈرۈشتۈرمەي، ئىشلەشنى بىلىشنىڭ ئۆزىلا كۇپايە قىلمايدۇ. ئادەم ھەسەل ھەرىسى ئەمەس، ھەسەل ھەرىسىنىڭ ھەسەل ئىشلىشى ئۇنىڭ ياشاش تەبىئىتىنىڭ ئىپادىسى، ئۇنىڭغا قانداقتۇر بىرەر سىنىپ ياكى ئىنقىلابىي گۇرۇھنىڭ تامغىسىنى باسقۇلى بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەسەل ئىشلەشتە مەلۇم بىر نەرسىگە قارشى خىتابنامىسى يوق، ئۇلار تەبىئەت پىرىنسىپىنى تەشكىل قىلىدىغان ئامىل سۈپىتىدە ئەنە شۇنداق ياشىشىدۇ. ئۇلارغا: «سىلەر نېمە ئۈچۈن ھەسەل ئىشلەيسىلەر؟» دەپ سوئال قويۇلسا، مەڭگۈ جاۋاب بەرمەيدۇ، مانا مۇشۇنىڭ ئۆزىلا نېمىدېگەن كاتتا جاۋاب - ھە!؟

دېھقانلار ئادەمدۇر، ئۇلار ئۆز ئەمگىكىنىڭ مەقسىتى، كېلىپ چىقىشى، كۆلىمى، ساپاسى ۋە ئەھمىيىتىنى بىلىشى كېرەك. بەلكىم ئۇلار بۇ ھەقتە ئاز - تولا بىلىشى مۇمكىن. ئۇلارنىڭ بىلگەن-

لىرى ئۆزلىرىنى باغلاپ تۇرغان يەرنىڭ ئېھتىياجىدىن ئېشىپ چۈشمەيدۇ. ئەمما، يەرنىڭ ئۆزى بولسا بەك كۆپ نەرسىگە باغلانغان. دېھقانلارنىڭ مېڭىسى ئاخىرقى ھېسابتا بەك كۆپ نەرسىگە باغلىۋېتىلگەچكە، ئۇلاردا زامانغا لايىق جانلىق تەپەككۈرنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ بىلگەنلىرى ئۆزلىرى پائالىيەت قىلىدىغان يەرنىڭ كۆلىمىدىن كۆپ كىچىك بولۇپ چىقىدۇ، بارا - بارا ئۆزىنىڭ چورۇقىدىن باشقا ھېچنېمىنى كۆرمىسە بولۇپ قالىدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي نامراتلىق. ئەمگەك كۈچىنىڭ مەنسى ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرىنىڭ سەۋىيەسىگە قاراپ ئۆزگەرىدۇ. ئەمگەك كۈچى ياكى ئەمگەك مىقدارى ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى دەپ قاراش، كىشىلەردىن بىلىم ۋە ساپا تەلەپ قىلىدىغان بۈگۈنكى دەۋردە ئاقىماس بولۇپ قالدى. دېھقان بىلەن ئېشەكنى ئالايلى، ئېشەك دېھقانغا قارىغاندا ئېغىر ئىشلارنى قىلىدۇ، بىراق ئۇ غوجايىنىدىن جىق گاداي - ئۇنىڭ ئۆز كۈچىدىن بىلەن باشقا بىرەر مۈلكى يوق. مەلۇمكى، ئەمگەك ئەقىل بىلەن ئوڭ تاناسىپ بولمىسا، يەنى ئەقىل بىلەن خاراكتېرلەنمىسە، ئۇ، ئەمگەك قىلغۇچى ئۈچۈن ئاھانەتلىك ئىش بولۇپ چىقىدۇ.

شەھەرلەردە ھەممە نەرسە بازارغا يۈزلەنگەن. ئىنساننىڭ ھاجەتتىكى بېرىپ تاقىلىدىغان ھەرقانداق بىر شەيئى مۇمكىنلا بولىدۇ. خان دائىرىدە تاۋارغا ئايلانغاندا. مىسالەن، سالام بېرىش، تەبەسسۇم قىلىش، ناماز چۈشۈرۈش، باغچىدىكى ياۋا ئوت (بۇلار ھېچبولمىدەن) غاندا ئاشىق - مەشۇقلار ئۈچۈن پاناھلىق بېرەلەيدۇ، ناخشا، سۆز - يۈپ قويۇش، كۈلۈپ قويۇش قاتارلىقلار بولسا ھاجەتلىرىگە يېتىشتە ۋاستىلىك رول ئوينايدۇ. بىر ئادەمدە قانچىلىك ئالاھىدىلىك بولسا، مەيلى ئۇ جىسمانىي ئالاھىدىلىك، ئەقلىي ئالاھىدىلىك بولسۇن جان بېقىش ياكى يول تېپىشنىڭ دەسمايىسىگە ئايلاندى. ئاياللار شەھەر ھاياتىدىكى كۆزنى ئەڭ چاقىنىتىدىغان ھەم ئەڭ كارغا كېلىدىغان ۋاستە بولدى. ئاياللار شۇنداق يارىتىلغانكى، ئۇلار بىر قارىساڭ

ئەمگەك كۈچى، بىر قارىسالك زېمىنغا ئوخشاش ھوسۇل بەرگۈچى، بىر قارىسالك كۈلۈپ بەرگۈچى، بىر قارىسالك، لاۋا... ئاخىرقى ھېسابتا ئۈزۈل - كېسىل قۇربان بەرگۈچى، ئىشلاردا ناقابل ئەرلەر ئاياللاردىكى ئېلاستىكىلىق ۋە مول ئىچكى دۇنيانى كوزىر قىلىپ، مەست - مۇستەغرىق بولۇپ ياشىماقتا.

شەھەرلەردە ئىشقىۋازلىق تولا، مۇھەببەت ئاز، مۇھەببەت تاقتەتسىز پۇل ۋە سۆھبەتسى ۋە تاۋار تۇيغۇسى ئىچىدە يىگىلەپ كەتكەن. ئەرلەر گۈزەل ئاياللار ئارىسىدا تۇرۇپ ۋاپا تەشۋىشكە، ئاياللار قاۋۇل ئەرلەر ئالدىدا تۇرۇپ باياۋان چاڭقاقلىقىدا. مانا بۇ شەھەر ھاياتى. كىشىلەر بىر - بىرىدىن تەسەللى ئىزدەيدۇ، ئەمما تەسەللى بېرىشتىكى ئىنسانچىلىق زەئىپلەشكەن. قارىغاندا، ئەنگىلىيە شائىرى S.T ئېللىئوت كۈيلىگەن «باياۋان» بىزگىمۇ يېتىپ كەلگەندەك تۇرىدۇ.

«ئاياللارنىڭ گۈزەللىكى نېمىدە؟» دېگەن ماقالە قىزلاردىكى ئىپپەت ۋە ھاياغا غەرب ۋە شەرقتىن چىققان ئۇششۇك شاماللار ھە دەپ تېكىۋاتقان شارائىتتا چىققان ئاجىز بىر نىدا. تومۇرلىرى زامانىۋى ئىلىمگە دېگەندەك تولۇپ كېتەلمىگەن بۇنداق ئاۋازنىڭ ئاياللارنىڭ ئۆزىدىن چىقىشى ناھايىتى يوللۇق. ئاياللاردا ئۆز مەۋجۇدىيىتىنىڭ قىممىتى ۋە ئۆز گۈزەللىكىنىڭ قۇدرىتى ھەققىدە چوڭقۇر ئويلىنىدىغان ئەخلاق بولۇشى شەرت. ئۆز نۆۋىتىدە بۇ بىر خىل ئەخلاق بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ھوقۇقتۇر.

ئاياللاردىكى سۈزۈكلۈك ئەسلىدىكى مول ئىچكى دۇنيانىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىدۇر. ئۇلاردىكى نازاكەت، سۈلكەت، رومانىكىنىڭ باي تۇيغۇ ئۆزگىرىشلىرى ئەرلەر ئۈچۈن مەڭگۈ ئاخىرلاشماس تېپىشماق سۈپىتىدە ھاياتنىڭ مەھلىيالىق بەلباغلىرىنى شەكىللەندۈرگەن. تارىخنى ۋاراقلىغاندا، ئاياللاردىن مۇتەپەككۈرلەر ناھايىتى ئاز چىققان، لېكىن ئۇلار مۇتەپەككۈرلارنىڭ مەنىۋى ئانىسى. ئاياللار ئۆزلىرى بىۋاسىتە كىتاب يازمىغاندىمۇ، ئەرلەرنى كىتاب يېزىشقا

مەجبۇر قىلالايدۇ. ئاياللارنىڭ نازۇك جىمجىتلىقى ھەرقانداق ئىددىيە سىستېمىسىدىن ئۈستۈن ھالدا ھاياتىي كۈچكە ئىگە. تۇرمۇشتا شۇنداق چاغلارمۇ بولىدۇ: ئىددىيەنىڭ تەسىرىدە ئۆزگەرمىگەن تۈم-تۈۋاق يىگىتلەر ئاياللارنىڭ سېھرىي كۈچىدىن قايتىدىن ئادەم بولىدۇ. شېئىر ئوقۇپ تىترىمىگەن يۈرەكلەر قىزلارنى كۆرسە شام بولۇپ ئېرىيدۇ. روشەنكى، ئاياللارنىڭ گۈزەللىكىنى شەرت قىلىمىغان ئىجادىيەت ئاز ئۇچرايدۇ، تارىخنىڭ ئاپتورلۇق ھوقۇقىنىڭ يوشۇرۇن ئىگىسى ئاياللاردىن ئىبارەتتۇر.

ئەپسۇس، ئاياللاردىكى بۇنداق كاتتا ھوقۇق ئۆلمەكتە، شۇڭلاشقا ئۇلار ئەرلەرنىڭ ئالدىدا پاسسىپ ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. ئۇلار ئەرلەرنى تۇتۇپ تۇرىدىغان قۇدرەتنى يۈزەكى ئىشەرەت ئۈچۈن تاۋ-كاغا تاشلاپ، بىر - بىرلەپ ئۇتتۇرۇشماقتا. ئەرلەر قىلچە خىجىل بولمىغان ھالدا مۇشۇنداق تىراگېدىيەلىك باسقۇچنىڭ شاھىتى بولۇشماقتا. ئەرلەر ئۆزىدىكى ئەقىل - ئىدراك ۋە ماددىي بايلىقنىڭ ھالاك سەرىپىياتى ئارقىلىق ئاياللارنىڭ ئۈستىدىكى ھەققى - ھۆر-مىتىنى قوغدىشى لازىم. بولمىسا، ئاخىر بېرىپ ئۆزلىرىمۇ چۈش-كۈنلىشىدۇ.

ئەرلەردىكى قاتتىق قوللۇق دېۋەتلىك ۋە جاھىللىقتىن ئىبارەت بولۇپ قالماسلىقى، بەلكى ئۇ سوغۇققان ئەقىل - پاراسەتكە ۋە يىراقنى كۆرەرلىك ئۈستىگە قۇرۇلۇشى لازىم. مۇۋاپىق شارائىتتا قاتتىق قول بولالمىغان ئەرلەر ئۆز ئاياللىرىغا ماھىيەتلىك ھالدا مېھرىبان بولالمايدۇ. قاتتىق قوللۇق ھەرگىزمۇ ئاياللارغا يۈرگۈ-زۈلگەن دىكتاتور ئەمەس، بەلكى تېگى ئالتۇن تاغ بولۇشى لازىم. تاغ سوغۇق ۋە سۈرلۈك بولىدۇ، بىراق باغلارنىڭ شېرىن مېۋىلىرى ئاشۇ تاغدىن كېلىدىغان ھاۋا ۋە سۇ بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئاتا دې-گەن تاغ، ئانا دېگەن باغ.

بىر مىللەتنىڭ چۈشكۈنلۈكى ئاياللاردىكى ساياقلىقتا روشەن كۆرۈلىدۇ. بۇ يەنە ئەرلەردىكى قەيسەرلىكنىڭ بەربات بولغانلىقىد-

نى چۈشەندۈرىدۇ.

ئاياللار ھەققىدە قولغا قەلەم ئېلىشقا جۈرئەت قىلغان ئاپتور بىر ئاز قورۇنۇپ تۇرۇپ سۆزلىگەن بولسىمۇ، «مېھرابتىن چايان» رومانىدىكى رەنا، «لېيىغان بۇلاق» رومانىدىكى نەفسەگە ئوخشاش تىپىك ئوتتۇرا ئاسىياچە لاتاپەتنىڭ يوقلىۋاتقانلىقىدىن كەلگەن كىرىزىسلىك تۇيغۇ مەلۇم مەنىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان.

شەھەر ئاساسەن دېگۈدەك ئىشخانىلاشقان ئىشلەپچىقىرىش قۇرۇلمىسى. ئۇ يەر ئىشلەپچىقىرىشنىڭ مۇئەييەن سەۋىيەدە ماشىنىدا ئىشلىتىلىشى ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى ئىش تەقسىماتىنىڭ جىنسى پەرقىنى ئازايتتى ياكى يوقاتتى. بۇ، ئاياللارنىڭ تەشەببۇسكارلىقىدىن ئىبارەتتى. كىشىلەر شەھەر مەئىشەتلىرىگە ياتىدىغان بىلىملەرنى ئىگىلىگەن بولسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ ماھىيىتى ھەققىدىكى بىلىش - لەردە توختاپ قالدى - دە، ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان مەسىلە - لەرگە جاۋاب بېرىشتىن قىسىلدى. بۇنىڭدىن كېلىپ چىققان خاراكتېر پۈچەكلىكى ئەر ۋە ئاياللا ئوتتۇرىسىدىكى تەڭلىمىنى توغرا يېشىشتىن مەھرۇم قىلدى. ئاخىر مىللىي ئەخلاق قارشى - مىزغا زىت ھالەتلەر ئوتتۇرىغا چىققاندا، قاقشاش، تاپا قىلىش، دۆشكەلەش، گاڭگىراشتىن باشقا ئىنكاسلار بولمىدى.

شەھەرلەردە تىجارەت، سەھىرلاردا قىيامەت؛ شەھەرلەردە زىيا - پەت، سەھىرلاردا قانائەت... بۇ ھال خەلقىمىزدە گويا ئىككى تەبى - قىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. يېزا ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت ۋە ئەقىدىنىڭ ئاجىز مىراسخورى، شەھەر رەڭدار ئەجنەبىي مەدەنىيەتنىڭ ئەسە - بىي ئىخلاسىمىنى؛ يېزىدا يارىتىش، شەھەردە خورىتىش... ۋەھا - كازالار.

خۇددى فىرانسۇز جەمئىيەتشۇناسى ئېمىل دۇركېم (Emile Durkhem) ئېيتقاندەك: «شەرت - شارائىت ئۆزگەرسە، ئەخلاقمۇ ئۆزگەرىدۇ». ئىقتىسادقا يۈرۈش قىلىش ئارقىسىدا كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي يۈرۈش قىلىش ئارقىسىدا كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي ئېقىن ئۆز

ۋادىلىرى يېڭى دەل - دەرەخلەرنى ئاپىرىدە قىلىپ، ئەخلاق گۈل-
 لىرىنى قويۇق سايىلەرگە كۆمۈپ تاشلىدى. ئەخلاق مەسىلىسى
 ئۈستىدىكى ئويلىنىش ۋە ئىزدىنىشلەر بىۋاسىتە ئىقتىسادىي نەپ
 ئەكەلمىگەچكە، ھەرقايسى گۈرۈھ ۋە ئورگاننىڭ دىققەت سىرتىدا
 قالدى. ئۇ پەقەت مەكتەپلەرنىڭ تار ئۆيلىرىدىكى ئېھتىياتچان
 پېداگوگلارنىڭ يۈرەكنى تىلىدىغان تېمىسى بولۇپ قالدى. ۋاھالەن-
 كى، ئەخلاقمۇ ئىقتىساد مەسىلىلىرىگە ياتىدىغان مۇھىم ئامىل.
 ئىقتىساد ھەققىدە نەچچە پارچە يىرىك ئەسەر يازغان ئادام سىمىت
 يەنە ئەخلاق مەسىلىلىرى ۋە كىشىلەردىكى سەنئەت ھەم تۇرمۇشقا
 ياتىدىغان نازۇك ھېسسىياتلار ھەققىدىمۇ باش قاتۇرغان. جەمئىيەت
 ئەزالىرى جەمئىيەتتىن ئىبارەت شاھمات تاختىسىدا ئەركىن يۆت-
 كىلەلەيدىغان ۋە قائىدە تەلىپى بويىچە رول ئوينىيالايدىغان ئۇرۇق-
 چە بولالىغاندا، ئەقلىي مەسئۇلىيەت ئۈستىدە مۇستەقىل ئويلى-
 نىشنىڭ شارائىتى ھازىرلانغان بولىدۇ. شۇ چاغدا ئەخلاق ماددىي
 تەرەققىياتنىڭ يۆنىلىشىگە تەسىر كۆرسىتەلەيدۇ. ئەسلىدە ئەخلا-
 قىي ۋە ئەقلىي ساپا ماددىي تەرەققىياتتىن كۆپ ئىلگىرى مېڭىشى
 كېرەك. شۇ چاغدىلا ئۇ ماددىي تەرەققىيات كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان
 تۈرلۈك مەسىلىلەرگە ئالدىنئاللا دىياگنوز قويايلىدۇ ۋە كىشىلەرگە
 ئاگاھ بولۇشقا تېگىشلىك ئىشلاردىن بېشارەت بېرەلەيدۇ. «ئىجتى-
 مائىي پەن»نى ناۋادا پەن دەپ نەزەرگە ئېلىشقا توغرا كەلسە، ئۇ،
 ماددىي تەرەققىياتنىڭ ئۆز مەنتىقىسىنى بەلگىلەنگەن كەمتۈكلۈك
 ئىچىدە ھەرىكەت قىلىپ، مۇناسىپ فۇنكسىيەسىنى جارى قىلىدۇ-
 رۇشى كېرەك بولىدۇ. ھازىر جەمئىيەتىمىزدە قارىماققا ئىجتىما-
 ئىي پەن خادىملىرى كۆپتەك تۇرسىمۇ، ئىجتىمائىي پەنگە ئالاقىدار
 كىتاب - ژۇرناللار كۆپتەك قىلىنىمۇ، رېئاللىقنىڭ تەلىپى نۇق-
 تىسىدىن ئېيتقاندا، ماھىيەتلىك كۈچكە ئىگە ئەمەس. شۇنىڭ ئۈ-
 چۈن ئۇنىڭ ئىناۋىتىمۇ زور ئەمەس. ئىجتىمائىي پەننىڭ ئىناۋىتى
 چىنلىقنىڭ ئۆزىگە خاس ساھەسىگە قايتىپ كېلىشتە.

بىزدە ئۆزىنىڭ تۇرمۇش ۋە ئائىلە مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىشقا قادىر بولالمايۋاتقان، كۈندىلىك ئەقلى مەشغۇلاتى جان بېقىش چەمبىرىكىدىن چىقىپ كېتەلمەيۋاتقان زىيالىيلار تالاي. ئۇلارنىڭ ئائىلىدىكى رولىدىن خوتۇن بىلەن بالىلىرىمۇ رازى ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئىدارىدىكى رولىدىن قول ئاستىدىكى خادىملارمۇ رازى ئەمەس. بۇنداق ئەھۋاللاردا ئۇلاردىن چوڭ ئىجتىمائىي كىرىزىس-لەرنى ھەل قىلىشنى كۈتۈش شەيتاندىن ئىمان تەلەپ قىلغانلىق بىلەن باراۋەر.

جەمئىيەتتىكى ئوقۇشىسىز قېلىۋاتقان بالىلار ۋە نامراتلىق تۈ-پەيلى يىراق سەھرالاردىن كېلىپ بالا باققۇچى («باۋمۇ») بولۇۋاتقان نارەسىدە قىزلار ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، يۇقىرىقىدەك چوڭ ئىجتىمائىي سەۋەبلەرنىڭ قۇربانلىرى.

بالىلارنى مۇھەببەتتىن مەھرۇم قالدۇرۇش كەلگۈسىدىكى جىنا-يەتكە ئۇل سېلىشتۇرۇش. بالىلارنى ئوقۇشتىن مەھرۇم قالدۇرۇش غۇرۇرلۇق بەختنىڭ سەكراتقا چۈشۈشىدۇر. شۇنى ئەسكەرتىپ قو-يۇش كېرەككى، تەربىيە ھەرگىزمۇ مەكتەپ بىلەن چەكلەنمەيدۇ. كىشىلەردىكى ئىنساب، دىيانەت، خەير - ساخاۋەت، جاسارەت، مۇ-ھەببەت قاتارلىق مەنىۋى كۆرۈنۈشلەر دەل بالىلارنىڭ خاراكتېرىگە ئۆچمەس ئىزلارنى قالدۇرىدىغان تىرىك مەكتەپلەردۇر.

نېمە قىلىش كېرەك؟ بۇنىڭغا كارل ماركس مۇنداق جاۋاب بەر-گەندى: «ھۆكۈمالار دۇنيانى ھەر خىل چۈشەندۈرۈپ كەلدى، گەپ قانداق ئۆزگەرتىشتە.»

ئولتۇرۇۋېلىپ پىكىر قىلىدىغانلار مېڭىپ تۇرۇپ پىكىر قىل-دىغانلاردىن زىيادە كۆپىيىپ كەتتى.

2006 - يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى

خۇراپاتقا بىر سوئال

— ئابدۇلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىينىڭ «زامانىۋى خۇراپاتلىق ۋە ئۇنىڭ ئالامەتلىرى» («شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 2001 - يىلى 2 - سانغا بېسىلغان) گە ئىلاۋە

«خۇراپات» دېگەن سۆز زامانىمىز كىشىلىرى تەرىپىدىن كۆپ ئىشلىتىلىسىمۇ، ھازىرغا قەدەر ئىلمىي ياكى پەلسەپەۋى مەنىدە ئىزاھات بېرىلمەي كەلدى. تەپەككۈر قىلىشقا كەلگەندە ئىنتايىن ھۇرۇن ئادەملىرىمىز ئۆزىگە ياقمىغان ياكى ئۆز نەپسىنىڭ بەھۇ-زۇر قانات يېيىشىغا پۇتلاشقان ھەرقانداق يوسۇن، قەدىمىيلىك تۈسىگە ئىگە بۇيۇملارنى يەڭگىلىك بىلەن «خۇراپاتلىق» دەپ ئاتاشتى، شۇنداقلا ئۇلاردىن ۋاز كېچىشكە شۇنچە ئالدىراشتى، بىلىق دەۋرىمىدىكى بەزى خاتىرىلەردىن ئايانكى، كىشىلەر تۈگمەن ئۇنى ئىشلىتىشنى، ئاغچا يۇغۇچتا قازان يۇيۇشنى، «سۇغا تۈ-كۈرمە»، «يەرنى ئۇرما» دېگەنگە ئوخشاش نەسەھەتلەرنى خۇراپاتلىق دەپ ئەيىبلەشتى. يىللار ئۆتۈپ ئۇنداق ئالامەتلەرنىڭ تۇرمۇشىمىزدىكى ئورنى يوقاشقا باشلىدى. بىز ئۇلارنى يوقىتىش ئارقىلىق نېمىگە ئېرىشتۇق؟ ئەجدادلار تۈگمەن ئىجاد قىلغاندەك، بىز ئۇلارنى يوقىتىش بەدىلىگە تەييار تاپلىق ۋە تەقلىدى ئىستېمالچىلىقنى پەيدا قىلدۇق. چېلەكنى خالىغان چاغدا، خالدىغان ۋاقىتتا چۆكۈرۈۋېلىپ ئىچسە بولىدىغان ئويناق سۇلار شۇ ئىرلارنىڭ شېئىرلىرىدىلا قالدى.

تۇرمۇشىمىزدىكى ھەر بىر شەيئى ئۇزاق تارىخنىڭ سىرلىق قاتلاملىرىنى ئاشكارىلايدىغان، ئەجدادلارنىڭ كەشپىيات ئۈستۈنلۈكى، ئىقلىملار ئارا مەردانە يۈرۈشلىرىدىن دېرەك بېرىدىغان نازۇك

يىپ ئۇچى. ئۇنى يوقىتىش ياكى ئۈزۈپ تاشلاش تارىخىمىزدا مۇستەھكەم ئۆگىلىرىنى يانچىپ تاشلىغانلىق بىلەن باراۋەر.

ئۇيغۇر تېلېۋىزىيەچىلىكىدە ئېتوت بىرقەدەر تېز راۋاجلاندى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىخچام قۇرۇلمىسى بىلەن كىشىلەر قەلبىدىكى بۇرۇقتۇرما ئىنكاسنى يۇمۇر ئىچىگە ئالدى. ئوخشۇسىز كەچۈرمىشلىرىنى مازاق قىلىپ، لەززەت تېپىشقا ئادەتلەنگەن خەلقىمىز ئېتوت ئارقىلىق مەلھەم تېپىشقانداك بولدى. ئەمما كۆپلىگەن ئېتوتتا مىللىي خاسلىق ۋە مىللىي ئويىپكىتى قىلىندى. ئىدىيەسى قاتمال، كوناپەرس كىشىلەرنى ساقال - بۇرۇتلۇق، تون - يەكتەك كىيىۋالغان قىلىپ كۆرسەتتۇق. ئەقلى كەمتۈك، مەتۇ كىشىلەرنى بولسا دۇخاۋا دوپپا، بادام دوپپا ياكى شاپاق بۆك، سۆسەر تۇماق كىيگۈزۈپ سەھنىگە ئاچىقتۇق. رومال چىگىدىغان، كەڭ، ئۇزۇن كۆڭلەك، تامبال كەيدىغان ئانىلىرىمىز ئاۋات شەھەر سارايللىرىدا كىيىم مودېلىغا گەپ قىلىپ يۈرىدىغان ھاڭغۇقتى قىلىپ تەسۋىرلەندى. مەدەنىيەت بەلگىلەردىن شەكىل تاپىدۇ. دوپپىلاردىكى ھەربىر گۈل، تۇماقلار - دىكى ھەربىر يىڭنە ئىزى سەگەك ئىلىم ئەھلى ئۈچۈن كاتتا لۇغەتتۇر. ئۇ بىزنى ئۆتمۈشتىكى تالاي سەلتەنەتلىك سۇلالىلەرگە باشلاپ بارىدۇ. ئەجەبا، ئۇلار خۇراپاتلىق ۋە ئاسارەتنىڭ ماھىيەتلىك كۆرۈنۈشىمىدۇ؟ دەل ئاشۇ گۈللەر ۋە نۇسخىلار بىز ھازىر چوقۇ - نۇۋاتقان بېرلىنلىقلار ياكى پارىژلىقلارنىڭ مۇزىيلىرىدا ساقلىنىۋاتامدۇ؟

خۇراپاتلىق ۋە قاتماللىق ئۆتمۈشنىڭ بەخشەندىسى ئەمەس. خۇراپاتلىقنىڭ ماھىيىتى دوپپا ياكى ساقال - بۇرۇتتا ئەمەس. لېكىن دوپپىلىق ياكى ساقال - بۇرۇتلۇق ئادەم ئىدارە - ئورگانلارنىڭ ئىشىك باقارلىرىدا نېمە ئۈچۈن شۈبھىلىك تەسىر پەيدا قىلىدۇ؟ بەزى شەھەرلىكلەرنىڭ يوشۇرۇن ئېڭىدا ئۇلار سەل - پەل بىنورمال ئادەملەر، دەپ قارىلىدۇ.

ھۈسەينخان تەجەللىي، ئەھمەد زىيائىيلار دەل ئاشۇ ساقال ۋە

دوپپىلار بىلەن زېمىنىمىزدىكى قۇتۇپ يۇلتۇزغا ئايلانغان. ئۇلار - نىڭ تەپەككۇرغا ماھىرلىقى يۈرىكى ۋە كاللىسىدا بولۇپ، دوپپا بە - لىن ساقال ھېچنېمىگە پۇتلاشمىغان. راسا قاملاشتۇرۇپ ياسالغان غەربچە چاچ پاسونلىرى يىگىت ۋە قىزلىرىمىزنى بەربىر غەربچە ئەقلى يۈكسەكلىككە ئاچقالمىسا كېرەك.

قارىماققا، بىز غەربچە ۋە شەرقچە تۇرمۇش ئادەتلىرىنى، ئۇلار - نىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى مەھسۇلاتلىرىنى ئىستېمال قىلىمىز، بۇ ئارقىلىق ئۆز رەڭدارلىقىمىزدىن تەمەننا ھېس قىلىمىز، ھەتتا شۆھرەتپەرەسلىك قوندىقىغا قونۇپ، ئاشۇ تۇرمۇش ئەندىزىلىرىنى بەرپا قىلغۇچىلارنىڭ ئالدىدىمۇ كۆز - كۆز قىلىمىز، ئەھۋال ئەنە شۇنداق داۋاملىشىدۇ. بىر چاغلارغا كەلگەندە، ئۆزىمىزنىڭ يات قوۋملارنىڭ قىممەت قارىشى تەرىپىدىن ئىستېمال قىلىنىپ كەت - كەنلىكىمىزنى، ئۇلارغا ھەزىم بولۇپ كەتكەنلىكىمىزنى بايقاشقا ئۈلگۈرەلمەي قالىمىز.

ئەقلى رىقابەتنى ئەستىن چىقىرىپ، ئەقلى رىقابەت (بىخۇد دورامچىلىق) قاينىمىدا چۆكۈپ، لەيلەپ يۈرۈش، بىر قىسىم تەبە - قىلەرنىڭ يالتىراپ تۇرغان ئىشرەتلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇ «نۇرانە» مەنزىرە ماغزاپ بەخت سۈپىتىدە ئاددىي پىكىرلىك كىشىلەرنى كۆرەڭلىتىدۇ. كىشىلەر ئۆزلىرىنى باسالمايغان ھالدا بۇ ئاجايىپ مەنزىرىنى «تەرەققىيات» دەپ ئاتايدۇ.

تۇرمۇشىمىزدىكى بۇنداق يۈزلىنىش مېنى «خۇراپاتلىق زادى نېمىدۇ؟» دېگەن ئويغا مەجبۇرلىدى - دە، ئىلكىمدە بار قامۇسلارنى ۋارقىلاپ باقتىم. چۈنكى خۇراپات ھەققىدە ئۆزۈم بىلگەنچە بىرنېمە دېسەم، كىشىلەر ماڭا قايىل بولماسلىقى مۇمكىن. كىشىلەرنىڭ روھىدىكى خۇراپاتقا مايىللىق نوپۇزغا بولغان خاتىرجەم ئېھتىرام - نى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

«خۇراپات» دېگەن سۆز بىزگە ئەرەب تىلىدىن كىرگەن بو - لۇپ، رېئاللىق ھەم ماھىيەتكە زىت سۆز - ھەرىكەتنى كۆرسە -

تىدۇ. ئەگەر ئۇ دۇنيا قاراشقا قارىتا ئېيتىلسا، ئىنساننىڭ ئەقلى ۋە تەبىئىتىگە ماس بولمىغان مەسلەك ۋە مەزھەپنى كۆرسىتىدۇ.

بىز يەنە باشقا قامۇسلارغا قاراپ باقايلى:

«ئامېرىكا ئىنگىلىزچىسى ۋە بىستەر لۇغىتى» (ئىنگىلىزچە) (چەت تىللار ئوقۇتۇش تەتقىقات نەشرىياتى، 1997 - يىلى بېيجىڭ نەشرى) دېگەن كىتابتا «خۇراپات» (Superstition) دېگەن سۆزنى مۇنداق ئىزاھلىغان: «خۇراپاتلىق مەلۇم نەرسىگە قارىتا غەيرىي ئەقلىي ئىشىنىش». تۇرمۇشتىكى ئەقىل ئاجىزلىق قىلىدىغان سېھرىي تەرەپلەردە كىشىدە ئوڭايلا سىرلىقلىق تۇيغۇسى شەكىللىنىدۇ. يۇقىرىقى ئىزاھاتتا، خۇراپاتنىڭ ئانتىروپولوگىيەلىك ھەم پىسخولوگىيەلىك سەۋەبلىرى ئىشارەتلەنگەن.

زەمزمەمۇ بىز ئىچىۋاتقان سۇلارغا ئوخشاپ كېتىدۇ، ئەمما ئۇ مۇقەددەسلىككە ئىگە. ئۇنىڭدىكى مۇقەددەسلىك ئېتىقاد كۈچى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. زەمزمە غەيرىي ئېتىقادتىكى ئادەم ئۈچۈن پەقەت ئۇسسۇزلۇقنى قاندۇرۇش بىلەن بىللە، روھنى ئىخلاققا دالالەت قىلىدىغان ئامىل سۈپىتىدە ماددىي سۈپەتتىن ھالقىيدۇ.

رېئاللىق ئاران ماددىيلىق بىلەن چەكلەنمەيدۇ. ماددىيلىقتىنمۇ كەڭ بىر دۇنيا بار، ئۇ بولسىمۇ روھىيەت. ئۇنىڭ ھەقىقىتىگە يېتىش ئۈچۈن رېئال ئىلىملەردىن تاشقىرى ھال ئىلىملىرىمۇ كېتىدۇ. ۋاھالەنكى، ھال ئىلمى رېئال ئىلىملەردىن زىيادە قىيىندۇر.

پەۋقۇلئاددە ياخشى كۆرۈش ئەقىلدىن تاشقىرى بولىدۇ، ئۇ كۆپ ھالدا ياخشى كۆرگۈچىدە پەۋقۇلئاددە روماننىڭ تۇيغۇ ھاسىل قىلىپ، ئوبىيېكتنىڭ سۈبىيېكتىپ مەنىسى ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەشكە باشلايدۇ. شەيئىنىڭ ئۆزىدە يوق مەنە ئەنە شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئايرىدە بولۇشقا باشلايدۇ.

1990 - يىلى سەنئەت نەشرىياتىدىن چىققان «بۈيۈك تىل قامۇ -

سى» دا، خۇراپات (迷信) نىڭ مەنىسىنى كۆپ قاتلامدا يەشكەن:

1. خۇراپاتلىق بىلىمسىزلىك تۈپەيلى نامەلۇم ياكى سىرلىق نەرسىلەرگە قارىتا ئورۇنسىز ھالدا پەيدا بولغان ياتسىراش، بە- نورمال مايىللىق؛ سېھىرگەرلىك ۋە تەقدىرگە ئىشىنىش، سە- ۋەب - نەتىجىلىك مۇناسىۋەتكە قارىتا خاتا ئۇقۇمدىن كېلىپ چىققان ئېتىقاد، نۇقتىئىنەزەر، پائالىيەت ۋە ئۆرپ - ئادەت قا- تارلىقلاردىن ئىبارەت.

2. تەبىئەت ياكى تەبىئەتتىن ھالقىغان ھادىسىلەرگە ياكى تەڭ- رىگە ئەقىلگە نامۇناسىپ ھالدىكى كەمسىنما پوزىتسىيە.

3. پەرز ۋە قائىدىلەرگە ئىشىنىش.

4. تابۇ - پەرزگە ھۆرمەت قىلىش.

يۇقىرىقى ئىزاھاتلاردا، ئىشىنىشتە ئەقىلنىڭ پائالىيەتچانلىق رولى ئالاھىدە تەكىتلەنگەن.

كىشىلەر ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي «تەرەققىيات» دەۋەردى. ۋاھا- لەنكى، ھەسەل ھەرىسى باقمىي تۇرۇپ «ھەسەل» دەۋەرگەنگە، ئېغىز تاتلىق بولۇپ قالمايدۇ، بەلكى شۇ ئېغىزنىڭ ئۆزى قۇرۇپ ھالىدىن كېتىدۇ.

روشەنكى، غەرب پەن - تېخنىكىسىنىڭ گۈللىنىشى ۋە بۇ گۈل- لىنىش ياراتقان مەئشەت بىزدە پەن ياكى غەرب خۇراپاتلىقى بىللە مەۋجۇت بولۇپ، غەربچە ئىستېمالغا مەست - مۇستەغرىق بولۇپ كەتكەن كىشىلىرىمىزنىڭ مەنىۋى دۇنياسىنى بارا - بارا پۇچەكلەش- تۈرۈپ قويماقتا.

دەرۋەقە، پەن - تېخنىكىنىڭ پەۋقۇلئاددە گۈللىنىشى 20 - ئەسىرنىڭ بىر بەلگىسى. بەزىلەر ئېيتقاندەك، پەن - تېخنىكا تەرەققىي قىلغانسىمۇ خۇراپات تۈگمىشى كېرەك ئىدى، بىراق خۇراپاتلىق ئەدەپ كەتتى. بۇرۇنقى ئادەملەر بىرەر تۈپ دەرەخنى ياكى بىرەر ئۆلىمانى مۇقەددەسلەشتۈرۈپ، ئەقىلنى لال قىلات- تى. ھازىرقى ئادەملەرمۇ ئوخشاشلا كىنو چولپانلىرى ياكى

ناخشا، پۈتۈل چولپانلىرىغا چوقۇنۇپ، ھوشىدىن كېتىدىغان بولدى ياكى ئىپپەت - نومۇسىنى دوغا تىكىدىغان بولدى. ھوقۇق ياكى ھوقۇق ئىگىلىرى دەۋرىمىز كىشىلىرى باش ئۇ - رىدىغان يېڭى بۇدساتۋاغا ئايلاندى. بۇتپەرەسلىك تالاي بۇتنى ۋە ھەشەمەتلىك ئىبادەتخانلارنى بارلىققا كەلتۈرگەندى، بۈگۈنكى ھوقۇقپەرەسلىك يېڭى بۇتلارنى ئايرىدە قىلدى. بۇرۇنقى بۇتلارغا ئاز - تولا ئىسىرىق، ھورنان ياكى مېۋە - چىۋە كېتەتتى، ئەمما ئۇلار بەربىر يېمەي قوياتتى. ھازىرقى بۇتلارنىڭ يەيدىغان نەرسە - لىرىنى پەرز قىلماقۇ تەس بولۇپ كەتتى.

ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ پەننىڭ قۇدرىتىگە بولغان ئىشىنىد - شى ئەقىلدىن ھالقىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇلار پەن ھەممىنى ھەل قىلىدۇ، دەپ قارايدۇ. ۋاھالەنكى، بۇ پەقەت پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانمايدىغان غەيرىي ئەھلىيلەرنىڭ خۇراپاتلىقىدۇر. پەننى خۇراپاتلاشتۇرغانلار دەل غەيرىي پەن ئەھلى بولۇپ، ئۇلار پەن - تېخنىكىنىڭ مەھسۇلى بولمىش ئىلغار قورال - ئەسلىھەلەرنىڭ قولايلىقىدىن سۆيۈنۈشنى بىلىدۇ. ئەمما ئىلمىي بايقاشلار جەري - ندىكى مۇسۇلسىز ئاچچىق تولغاقلارنى ياكى ئېغىر بەدەللەرنى بىۋاسىتە كۆرمىگەن بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئالىملار پەننى ھە - مە نەرسىنى ھەل قىلالايدىغان «خۇدا» دەپ قارمايدۇ.

«پەن بىر نەرسىنىڭ نېملىكىنى ئېيتىپ بېرەلەيدۇ، قانداق بو - لۇشنى ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ» (ئېينشتېين).
«پەننى بىلىملەر كىشىلىك ھاياتنى مەقسەت بىلەن تەمىنلە - يەلمەيدۇ» (كارل ياسپېرس).

تېخنىكا مەسلەكنىڭ ئۆزى ئەمەس. ئۇ ماددىي رېئاللىقنى ۋاسىتىلەشتۈرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن بىرەر مەسلەك كەتمەيدۇ، بەلكى ئەقىلنى ئىشقا سېلىشقا توغرا كېلىدۇ. سابىق سوۋېت ئىت - تىپاقىدىكى ئاتوم قوراللىرى بىلەن ئامېرىكىدىكى ئاتوم قوراللىرى ئوخشاش ئەقلىي پىرىنسىپ ئۈستىگە قۇرۇلغان. ئەمما ئۇنىڭ ئىش -

لىتىلىشى بىر - بىرىگە زىت ئىككى مەسلەكنى مەقسەت قىلدۇ. دۇ. ھەر ئىككى دۆلەتنىڭ مەسلىكىنى قۇرۇپ چىقىش ئىككى دۆلەت سىياسىيونلىرىنىڭ ئىشى. جۇڭگو، ھىندىستان، پاكىستان ئالىملىرى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان مەسلەكتە بولسىمۇ، ئاتومغا كەلگەندە ئوخشاش ئەقلىي پىرىنسىپقا رىئايە قىلىدۇ.

روشنەنكى، شەيئى، ھادىسىلەر بىلەن بولغان نامۇۋاپىق ئەقلىي ئارىلىق چۈشىنىشتىكى خۇراپىيلىق تۇمانلىرىنى پەيدا قىلىدۇ.

ئىلىم تەتقىقاتى ھاۋاسى بولمىغان يەردە پەن خۇراپىيلىقى بەش كۆتۈرىدۇ. كىشىلەر نېمىدىن يىراق بولسا، نېمىدىن مەھرۇم بولسا ئۇنىڭغا ئەقىل قاتناشتۇرۇش ئىمكانىيىتى ئويىپكەتتىپ تەرزىدە ئىشقا ئاشمايدۇ - دە، سىرلىقلىشىش، خىيالىيلىك شىش ئەۋج ئېلىپ، «بىلدۈق» دېيىلگەن نەرسە ئەمەلىيەتتە ئەقلىي بولماي قالىدۇ.

ئابدۇلئەھد ئابدۇرەشىد بەرقىي ئوتتۇرىغا قويغان زامانىۋى خۇراپاتلىق ئالامەتلىرى «زامانىۋىلىق» نى ئۆزىنىڭ ئەمەلىي پائالىيىتى بىلەن ئەمەس، بەلكى تەشۋالىق بىلەن قۇرۇپ چىققان بېكىنىمە خەلقنىڭ تۇرمۇش قىياپەتلىرى دېيىش كېرەك.

بۇلار خۇراپاتنىڭ دەل ئۆزى ئەمەس. خۇراپات ئىدىيەدە بولىدۇ. ئابدۇلئەھد ئابدۇرەشىد بەرقىي ساناپ ئۆتكەن ئالامەتلەر مۇئەييەن ئىدىيە خۇراپاتلىقىنىڭ مەھسۇلى. ماددىدا خۇراپات بولمايدۇ. خۇراپات دەل ماددا ھەققىدىكى چۈشەنچىدە، ماددىنىڭ ۋە رېئاللىقنىڭ ئۆزگىرىشلىرىگە قارىتا پوزىتسىيە ھەم سۆز - ھەرىكەتلەردە بولىدۇ.

بىر كىنو ئېسىمدە تۇرۇپتۇ: ئافرىقىدا ئۆزى ياشاۋاتقان رايوندىن چىقىپ باقمىغان بىر قەبىلە ئاق تەنلىكلەر تىك ئۇچار ئايروپىلاندا تەكشۈرۈشتە بولغاندا، تاشلىۋەتكەن گاز سۈيى بوتۇلكىسىنى

تېپىۋېلىپ، ئىلاھ بىزگە ئىلتىپات قىلدى، دەپ خۇشال بولۇشۇپ كېتىدۇ ۋە ئۇنى قەبىلە باشلىقىغا تەقدىم قىلىدۇ. كىشىلەر بۇ «مۆجىزە» ئالدىدا مۇقەددەس تەسىراتلارغا كېلىدۇ. بۇنى ئاڭلىغان باشقا بىر قەبىلە كىشىلىرى بۇ بوتۇلكىنى تالىشىدۇ - دە، ئۇرۇش باشلىنىدۇ. ئۇرۇش ئۇزاق مۇددەت داۋاملىشىپ، ئەزەلدىن تىنچ يا- شاپ كېلىۋاتقان خەلققە زور زىيان سالىدۇ. بوتۇلكىنى بالايىئاپەت- نىڭ سەۋەبى، دەپ چۈشەنگەن كىشىلەر ئۇنى ئاپىرىپ چوڭقۇر بىر جىلغىغا تاشلىۋېتىدۇ - دە، تىنچلىق يەنە ئەسلىگە كېلىدۇ.

بىز بوتۇلكىنىڭ سىمۋوللۇق مەنىسى ئۈستىدە بىرنېمە دېمەي تۇرايلى. بوتۇلكا ئافرىقا قەبىلىلىرى ئۈچۈن ئادەم ياسىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئىلاھىي مۆجىزىگە ئايلانغان.

بىزنىڭ چەت ئەللەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئادەملىرىمىز ناھايىتى ئاز، بەلكى يوق ھېسابتا. ئۇلار چەت ئەللەرنى تېلېۋىزور- دىن كۆرىدۇ. ۋاھالەنكى تېلېۋىزوردىكىسى چەت ئەللەرنىڭ نەق ئۆ- زى ئەمەس، بەلكى رېژىسسورنىڭ دىتى بىلەن ئىشلەنگەن سەنئەت ياكى ئاخبارات. شۇڭا، چەت ئەللەرنىڭ ناخشا - ئۇسسۇللىرى، يو- سۇنلىرىغا قارىتا خۇراپىي ئەگىشىش كېلىپ چىققان. بىزدە زامان- نىۋى دۇنيا تاڭغان ئىستېمال ئادەتلىرى بارلىققا كەلدى، لېكىن زامانىۋى ئوي - پىكىر ۋە ئىشلەپچىقىرىش بارلىققا كەلمىدى. شۇڭا كىشىلەر «زامانىۋىلىق»نى خۇراپىيلاشتۇرۇپ، يېڭى بىر خۇراپىيلىقنى ياراتتى.

ئەجدادلىرىمىز ئۆزى ئىجاد قىلغان نەرسىلەرنى تۇرمۇشنىڭ ھەربىر بۆلىكىگە ئېلىپ كىرگەن بولسا، بىز باشقىلار ئىجاد قىل- غان نەرسىلەرنى خۇراپىيلاشتۇردۇق.

شائىر ئابدۇلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىي «زامانىۋى خۇراپاتلىق ۋە ئۇنىڭ ئالامەتلىرى» دېگەن ماقالىسىدە ئۆزگىچە كۆزىتىش پىسخى- كىسىنى نامايان قىلغان بولۇپ، كىشىلەر تەرەققىيات، دەپ قارد- غۇلارچە ئاتىۋالغان ئالۋۇنلارنى ئۇ مىللىي ئۆزلۈككە ياتىدىغان سو-

غۇققان نەزەر بىلەن خۇراپىيلىق، دەپ بېكىتتى ۋە ئۇنى شەرھلىدى. ئوقۇرمەنلەرنىڭ سەمگە بىزدىن خېلى مۇقەددەم ئۆتكەن مىرزا ئابدۇقادىر بېدىل (1644 — 1721) نىڭ بىر رۇبائىيىسىنى تەقدىم قىلىمەن. بۇ مۇتەپەككۈر شائىر بۈگۈننىڭ ئالامەتلىرىنى كۆرگەن-مۇ - قانداق؟

بۈگۈن ئۆزگىرىشكە ئۇچرىدى زامان،
 ھەتتا ئاياللاردا مەردلىك نامايان.
 شۇنداق كېتىۋەرسە بالا ئېمىتمەك،
 ئەركەك زاتىغىمۇ بولىدۇ ئاسان.

بىر خەلق نېمىنىڭ تەرەققىيات ئىمكانلىكىنى ئۆزىنىڭ رېئال تارىخىي رولى بىلەن ئايرىيالايدىغان بولۇشى كېرەك. بۇنداق ئايدىرىش ئابىسراكت بولغان بىر پۈتۈن كولىكتىپنىڭ ۋەزىپىسى دەپ-مىگەندىمۇ، چوقۇمكى، ئۇ ئابدۇلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىي، ئەنئەنە سەمەد غەربىي كەبى تۇيغۇن ياشلىرىمىزنىڭ تەرىدە كامال تېپىپ، كىشىنى تولۇق خۇرسەن قىلىدىغان ئەقلىي ئابىدىگە ئايلىنىشى مۇمكىن.

2001 - يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى

كۈلۈپ يۈرۈپ، كۈلكىگە قېلىش تېخىمۇ كۈلكىلىك

— زورىمۇھەممەت مۇتەللىپنىڭ «قەشقەردىكى قىزىق پاراڭلار»
«شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 2001 - يىلى 5 - ساندا ئېلان
قىلىنغان) ناملىق ماقالىسىگە ئىلاۋە

كۈلكە توغرىسىدا سۆزلەشتە يېنىكلىك قىلىشقا بولمايدۇ،
چۈنكى ئۇ ئىنسانلاردىكى مۇرەككەپ پىسخولوگىيەلىك ھادىسە، ئۇ-
نىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي، كۈلتۈرەل (مەدەنىيەت) ئارقا
كۆرۈنۈشى بولغان بولىدۇ. پەيلاسوپلار كۈلكە ھادىسىلىرى ۋە ئۇ-
نىڭ مەزمۇن قاتلىمى توغرىسىدا خېلى كۆپ توختالغان بولسىمۇ،
ئەمما ئۇ كۈلكىنىڭ ماھىيىتى ئالدىدا تولۇق بولمىغان شەرھىگە
ئايلىنىپ قالدى.

مەن كۈلكە توغرىسىدا مۇپەسسەل گەپ قىلماقچى ئەمەس، ئىند-
مىز روزمۇھەممەت «قەشقەردىكى قىزىق پاراڭلار» دېگەن ماۋزۇدا،
چاقچاقلىرىمىز توغرىسىدىكى بەزى مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا تاشلاش
غەربىدە بولغىنى ئۈچۈن ئۇنىڭغا دەمال ئاۋاز قوشۇشنى لايىق تاپتىم.
روزمۇھەممەتنىڭ ماقالىسى پەقەت مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇش
خاراكتېرىگە ئىگە، مۇلاھىزە تۈسى ماھىيەتكە يەتكۈدەك قېنىقلىقتا
ئەمەس. بەلكىم ئۇ چاقچاقلار ۋە كۈلكىلەر ھەققىدە سۆز ئېچىشنى
مۇھىم، دەپ بىلگەن بولسا كېرەك.

تېلېۋىزىيەدە كۆرسىتىلىۋاتقان سەنئەت كېچىلىكلىرىمىزنىڭ
كۈلكىسىز قېلىشىنى، سورۇن - تاۋكاللىرىمىزنىڭ چاقچاقسىز
قېلىشىنى خالىمايمىز. كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدىكى ئاددىي

پاراڭلار، بەزمە - مەشرەپلەر، چاي - ئولتۇرۇشلار قىزغىن، يۈمۈ - رىستىك، شادىيانە بولسا، ساھىبخانا بىلەن مېھمانلارنىڭ كۆڭلى بىردەك تەسكىن تاپىدۇ. شۇنداق، كۈلۈش ئىنسانىي تەبىئىيەتتىمىز - نىڭ بىر مەزمۇنى. ئىنسان بەختلىك ۋە بەختسىز مۇھىتتا كۈلد - دۇ، لېكىن كۈلكىنىڭ مەنبەسى بىلەن مەزمۇنىدا چوڭ پەرقلەر بو - لىدۇ. ئومۇمەن، كۈلمەيدىغان ئىنسان يوق، نېمىگە كۈلۈشنى نور - مال تەلەپتە بىلمەيدىغان ئىنسانلار بار. بۇ يەردىكى نورماللىقنىڭ قانۇنلاشقان فورمىسى ۋە ئۆلچىمى بولمايدۇ، ئۆلچەم مەيدان ۋە مۇھىتقا قاراپ كونكرېتلىشىدۇ. كۈلۈش مەلۇم بىر سۆز ياكى ئىشقا قارىتا بىۋاسىتە پوزىتسىيە بولۇپ، ئەگەر ئۇ بىنورمال تۈي - غۇ بەرسە ئۈچىنچى بىر كۈلكىنىڭ ئويىپكىتى بولۇپ قالىدۇ.

مەنمۇ كۆپلىگەن سورۇننىڭ ئىشتىراكچىسى بولۇپ، ئۇيغۇرلار - نىڭ كۈلكە - چاقچاقلىرى ھەققىدە ئۆزۈمگە خاس كەچۈرمىشلەرنى توپلىدىم. تەبىئىيەتتىمىزدىن ئېيتقاندا، ئۆزۈمگە لايىق يۈمۈرلۈك تۇيغۇلىرىم بار، بىراق ھەممە گەپكە كۈلۈپ يۈرمەيمەن. كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىنسانىي مېھىر - مۇھەببەتنى، قەدىر - قىممەت - نى ئاشۇرىدىغان، ۋىجداننى پاكلايدىغان، غۇرۇرنى تاۋلايدىغان، ئىجتىمائىي جاۋابكارلىققا ئۈندەيدىغان مەنتىقلىق كۈلكىلەر، پارا - سەت چاقناپ تۇرىدىغان يۈمۈر ۋە لەتىپىلەرنىڭ مېخىزىنى ئوبدان چاقىمەن. نەق مەيداندىكى قويۇق مىللىي تۇرمۇش، ئىرماش - چىرماش قېرىنداشلىق رىشتى، سۆزلەردىكى ئاھاڭ، شېۋىلەر، قە - لىق - ھەرىكەتلەردىكى ئىپادىچانلىق، ئىنكاس تېزلىكى، مەردلىك ۋە كەڭ قورساقلىق مېنى ئىنتايىن سۆيۈندۈرىدۇ. شۇنداق ۋاقىت - تا، خەلقىمىزنىڭ يەرلىك پۇراقتىكى تىلىدا ئەڭ يارقىن ئەكس ئېتىدىغانلىقىنى، ئۇنى باشقا بىر مىللەتنىڭ تىلىغا تەرجىمە قە - لىشىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى، باشقا مىللەت كىشىلىرىگە ئۆز پېتى قوبۇل قىلدۇرۇشنىڭ مۈشكۈلۈكىنى ئىچ - ئىچىمدىن تو - نۇپ يېتىمەن. دېمەك، بىر مىللەتنىڭ خۇلقى ئاخبارات تىلىدىن

كۆرە شۇ مىللەتنىڭ شېئىرى ۋە يۇمۇر تىلىدا بەكرەك چاقنايدۇ. كىشىلەر ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ خۇش چاقچاقلىقىنى بىردەك تونۇيدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بىرى سورۇنلاردا قەشقەرنىڭ قىزىق پاراخلىرى مودا بولۇپ قالدى. كىشىلەرنىڭ «قەشقەرلىكنىڭ تىلى - نىڭ تېگىدە تىلى بار» دېيىشكىنىچە، قەشقەرچە ئاھاڭ بىلەن لە - تىپە سۆزلىشىدىغانلىقىنى تالاي كۆردۈم. سورۇن ئەھلى ئوبدان كۈلۈۋەتكەندىن كېيىن، «قەشقەرلىكنىڭ گېپى سېسىق» دەپ قو - يۇشىدۇ. ئىلى چاقچاقلىرى بىلەن قەشقەر پاراخلىرى ئوتتۇرىسىدا ئۆتكۈر ساتىرىك ئورتاقلىق بولسىمۇ، نۇرغۇن تەرەپتە پەرققە ئىگە. ئىلى چاقچاقلىرى تىپىك سورۇن ياكى بەزمە ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە بولۇپ، كۈي - ناخشىلار، ئۈسسۈل، سۆھبەت قاتارلىق تەر - كىبىلەر بىلەن ئارىلىشىپ، ئۈنۈپرسال بەدىئىي قاتلامنى ھاسىل قىلغان بولىدۇ. ئۈسلۇب جەھەتتىن يېنىك، خوشخوي، ھەمىپ - كىستىلىك خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە. ئىلى چاقچاقلىرى بەزمىلىك قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى بىلەن مەشرەپ، توي قاتارلىق تۇرمۇش بۆ - لەكلىرى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن ھەمدە شۇ ئاساستا ئۆزىنىڭ تىپىك چولپانلىرىنى ياراتقان بولىدۇ.

قەشقەر پاراخلىرى ئالاھىدە پىلانلانغان مەيدان ياكى سورۇندا ئە - مەس، بەلكى تۇرمۇشنىڭ قايسىدۇر بىر دېتالىدا، ۋاقىت ۋە ماكان - نىڭ ئوخشاش بىر مۇھىتىدا تاسادىپىي ئۇچراشقان كىشىلەر ئوتتۇ - تۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە بىردىنبىل سادىر بولىدۇ. بىر تەرەپ ئەندە - كىپ، ھوشىنى يىغىپ، ئويلانغاندىن كېيىن ئاچچىق تەپتى ھېس قىلىشىدۇ. قەشقەر پاراخلىرى نەق مەيداندىكى كونكرېت چوڭ - كىچىك ئامىللار بىلەن ئورگانىك باغلىنىپ كەتكەچكە، نەق مۇ - ھىتىتىن ئايرىلالمايدۇ. ناۋادا يۈز بەرگەن شۇ كومپىدىيە ئۈنۈمى يەنە بىرەيلەن باشقا بىر مۇھىتتا تەقلىدىي ھالدا قايتا بايان قىلماقچى بولسا، شېۋە ۋە ئىنتوناتسىيە جەھەتتىكى ئەينەنلىككە دىققەت قى - لىشى كېرەك بولىدۇ.

ئىلى چاقچاقلىرى بىلەن قەشقەر پاراڭلىرى ئۇيغۇر مەدەنىيەت-تىپىدىكى كومېدىيە كاتېگورىيەسىنىڭ ئىككى ئۇسلۇبىنى نامايان قىلىدۇ. لېكىن بىز بۇ ئىككى ئۇسلۇبىنى مۇقىملاشقان تارماق سۈپىتىدە تونۇۋېلىپ، باشقا رايونلاردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەنىۋىيەت-تىپىدىكى يۇمۇر شەكىللىرىگە كۆز يۇمساق بولمايدۇ. ئىلى چاقچاقلىرى ۋە قەشقەر پاراڭلىرى ئۇيغۇر يۇمۇرستىكىسىنىڭ ئىككى تارماق مودېلىنى شەكىللەندۈرگەن بولۇپ، ئۇ جەھەتتىكى تونۇشمىزنى پەقەت بىر خىل بايقاش دېيىش لازىم. ئۇيغۇر دىيارىنىڭ قالغان بۆلەكلىرىگە ئىچكىرىلەپ زېھىن سالىساق، ئۆزگىچە يۇمۇر شەكىللىرىنى بايقىشىمىز مۇمكىن. چۈنكى، ئىنسان كۈلكە ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەنىۋىيەتتىكى تەڭشىيدۇ، كۈلكە ئارقىلىق ئۆزىنى ئىپادىلەيدۇ، كۈلكە ئارقىلىق مەدەنىيەت تەشكىل قىلىدۇ.

بايقىشىمچە، ئۇيغۇرلار روھىيەتكە قانداق زەربىلەرنىڭ قەيەردىن كەلگەنلىكىنى ئاڭقىرالماي، ئۆز ئىچىدىكى ئۇلۇغلۇق ۋە ئالىيچانلىقنى مەسخىرە قىلىش ئارقىلىق پۇخادىن چىقىدىغان پىسخولوگىيەلىك مەجۇنى تېپىۋالدى ۋە سۈنئىي خۇشاللىققا سېزىك بولغانسېرى مەجۇنى قېچىش يولىغا ئايلاندۇردى. بىر قارىسا ئۇلۇغلۇق قىسمەن مەنىدە ساختىلاشقان، ھەقىقىي ئۇلۇغلۇق مەۋھۇملاشقان، شۇنىڭ بىلەن تۇرمۇشنىڭ ئادەتتىكى قاتلىمىدىكى كىشىلەر ئادا، زەھەر خەندە، مەسخىرىۋازغا ئايلىنىدۇ، ئاندىن ئۇدۇل كەلگەن يەرگە تىل نەشتىرىنى سانجىپ، قىساس خۇمارىنى قاندۇرىدىغان بولۇشتى. دېمەك، ھەممە نەرسىنى ئۆزىنىڭ دەرىجىسىگە چۈشۈرۈپ ياكى ئۆزىدىن تۆۋەن چۈشۈرۈپ كۈلۈش بۈگۈنكى ئۇيغۇر يۇمۇر ھاياتىنىڭ ئاساسىي تىندىتسىيەسى بولۇپ قالدى.

باشقىلارنى مەسخىرە قىلىش بەزىدە بىر تۈرلۈك كۈرەش، بەزىدە بىر تۈرلۈك تەسەللى، يەنە بەزىدە بىر تۈرلۈك ئەخمەقلىق. خاراكتېرى كۈچلۈك مىللەت ئۆزىدىكى ئىللەتلەر ئۈستىدىن رەھىمسىزلەرچە قاتتىق كۈلۈشنى بىلىدۇ. ئۆزىنى مەسخىرە قىلىشتىن قورقمايدىغانلار

ئۆزىنىڭ روھىي كېسەلنى داۋالاشنىڭ چارىسى ئۈستىدە ئىزدىنىشتىن باش تارتىمىغانلاردۇر.

بىز كۈلەيلى، لېكىن مەسئۇلىيەتسىزلىك ۋە شاتىراقلىق بىلەن كۈلۈپ يۈرۈپ، باشقىلارنىڭ ئالدىدا ھەقىقىي كۈلكىلىك ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمايلى. ھوشيار بولمىساق، كۈلكە ئارقىلىق روھىمىزنى ئۆلتۈرۈپ قويۇشىمىز تۇرغانلا گەپ.

2011 - يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى

قوشۇمچە:

قەشقەردىكى قىزىق پاراڭلار

روزمۇھەممەت مۇتەللىپ

قەشقەر، قەدىمىي مەدەنىيەت بۆشۈكلىرىنىڭ بىرى. ئۇنىڭ مەدەنىيەت يۈكسەكلىكىدە چاقنىغان سەلتەنەتلىك تارىخىي مىراسلار بار. تاكى بۈگۈنگىچە ھۆرمەت تەختىدە نۇر - جۇلاسىنى چاقىناتماق. قەشقەر ھەققىدە گەپ بولسا قەشقەرنىڭ ئۆزگىچە مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن بىللە، ئۇنىڭ كىنايىگە باي، ئەقىل نۇرى چاقىناتقان تۇرغان يۇمۇرلۇق پاراڭلىرى ئەسكە كېلىدۇ. بولۇپمۇ ئابدۇكېرىم ئابلىزنىڭ سەھنىلەشتۈرۈشىدىكى بىر يۈرۈش قەشقەر پاراڭلىرى ئەل ئىچىدە مودا بولدى دېسەكمۇ ئارتۇق كەتمەيدۇ. قەشقەر پاراڭلىرى خۇددى غۇلجىنىڭ چاقچاقلىرى، تۇرپان، قومۇل پاراڭلىرىدەك ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك يارىتىپ كىشىلەر قەلبىدە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرماقتا.

يېقىنقى يىللاردىن بېرى قەشقەردىن تارقالغان قىزىق پاراڭلار - كۆپ ئاڭلايدىغان بولۇپ قالدۇق. بۈگۈنكى كۈندە بۇنداق پاراڭلار يىغىلىش - سورۇنلىرىمىزدىمۇ، ئىنتېرتورى بەتلىرىمىزدىمۇ ئەڭ جەلپ قىلارلىق تېمىلارنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. ئويلاپ باقسام، مەنمۇ ھازىرغىچە قەشقەر پاراڭلىرىنى كۆپ ئاڭلاپتىمەن، شۇ پاراڭلاردىن كۆپ كۈلۈپتىمەن. ئەمما، بۇ پاراڭلارنىڭ مەتبۇئات يۈزىگە چىقمىغانلىقى، ئوقۇل ھالدا ئېغىزدا تارقىلىپ يۈرۈۋاتقانلىقى مېنى ئويلىدۇرۇپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن ئىنتېرتورى بەتلىرىدىكى قەشقەر پاراڭلىرىنى ئالا قويماي ئوقۇپ چىقتىم. ئېغىزدا تارقىلىپ

يۈرگەن قەشقەر پاراخلىرىنىمۇ ئۇنىڭ ۋەزىنىگە، تېكىگە يېتىپ، چۈشىنىپ ئاڭلاشقا تىرىشتىم. بۇنداق پاراخلار ھەقىقەتەن كۆپ ئىدى. ئۇ كۈندە، ئايدا دېگۈدەك يېڭىلىنىپ تۇراتتى، بۈگۈنى ئاڭ-لىغىنىم ئەتىسلا كونسراپ، يېڭىسى پەيدا بولۇپ قالاتتى. ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆز ئىچىگە تېرەن مەزمۇنلارنى سىغدۇرغان بولۇپ، بەزى-لىرى ئاڭلىغان ۋاقىتتا ھېچقانداق ئۆزگىچە تۇيغۇ بېرەلمىسىمۇ، ئەمما بىر مەزگىلدىن كېيىن چوڭقۇرراق ئويلاپ باقساڭ، گەپنىڭ تېگىدىكى گەپنىڭ قالتىسلىقى مەلۇم بولاتتى. بۇ ھەقتە بىرقانچە مىسال كەلتۈرۈش ئارقىلىق سۆزىمىزنى ئىسپاتلايلى:

قەشقەردىن ئۈرۈمچىگە كەلگەن بىرى ئاشخانغا كىرىپ تاماق يەپ بولۇپ، پۇل تۆلەۋېتىپ، «بۈگۈن قۇشخانغا چىقماپسىلەر - ھە؟» دەپ قويۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. غوجايىن بۇنىڭ نېمە گەپلىدىكىنى بىلەلمەي ھاڭۋېقىپ تۇرغاندا، ئۇنىڭ يېنىدىكى بىرى ئىزاھلاپتۇ: «ئۇلار قورۇماڭدا گۆش يوقكەن دەۋاتىدۇ» دەپتۇ. شۇندىلا غوجايىن ھەممە گەپنى چۈشىنىپتۇ.

قەشقەر پاراخلىرىنى كۆپ ئاڭلىغانىمىز ئۇلارنىڭ ئىنكاسىنىڭ تېزلىكى، ئەقىل - پاراسىتىگە ھەيران قالدۇم. چۈنكى، بۇنداق تېز ئىنكاس دېھقاندىنمۇ، شوپۇردىنمۇ، ئوقۇتقۇچىدىنمۇ، مەدىكار-دىنمۇ چىقىشى مۇمكىن ئىدى. ھەتتا كىچىك بالدىنمۇ چىقمايدۇ دېگىلى بولمايتتى. مەشھۇر تارىخچى موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ئەمىنىيە» ناملىق كىتابىدا قەشقەر خەلقىنى «نازۇك ۋە ئىنچىكە، ئاقىل ۋە دانا» دېگەنىدى. بەلكىم، مۇشۇ تارقالغان قىزىق پاراخلار - مۇ ئۇلارنىڭ ئەنە شۇ سۈپىتىنىڭ چاقچاق تەرىقىسىدە نامايان بولۇشى بولسا كېرەك. چۈنكى، ئەنە شۇنداق تەگدار، مەنىلىك سۆز-لەرنى دېيىش ئۈچۈنمۇ ئەقىل - پاراسەت، دىت كېرەك. مەلۇم بىر ئىشقا بىر تالاي كاپىلىدىغاندىن، قىسقىغىنا سۆز بىلەن خاتىمە بېرىش ماھىيەتتە ئەقىللىكلىكنىڭ ئىسپاتىدۇر.

قەشقەردىن ئىككى ئادەم ئۈرۈمچىگە ساياھەت قىلىپ كەپتۇ.

ئۇلار مەلۇم بىر ئاشخانغا كىرىپ، ئۈنىڭدىن - بۈنىڭدىن بۇيرۇتۇپ قورساق تويغۇزغاندىن كېيىن، پۇل تۆلەش ئورنىغا كېلىپ: «تامە - قىمىز نەچچە پۇل بولدى؟» دەپ سوراپتۇ. پۇل يىغغۇچى قىز ھەب - سابلىغۇچ بىلەن جەملەپ چىققاندىن كېيىن: «420 كوي» دېگەندە - كەن، قولنى يانچۇقىغا سالغىنى ئىتتىكلا كەينىگە قارىۋېتىپ، «بۇ ئىككىمىز يېگەن تاماقنىڭ پۇلىمۇ ياكى ئاشخانىدىكى ھەممە ئادەم يېگەن تاماقنىڭ پۇلىمۇ؟» دەپتۇ.

تەتقىقات نەتىجىلىرىدىن قارىغاندا، خىزمىتىدە ئۇتۇق قازانغۇ - چىلارنىڭمۇ، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگۈچىلەرنىڭمۇ ئىچىدە يۈمۈرىستىك تۇيغۇسى كۈچلۈكلىرى يۇقىرى نىسبەتنى ئىگىلەيدىكەن. ئۈنىڭدىن باشقا، مەلۇم بىر مىللەتتىمۇ ئەنە شۇنداق يۈمۈرىستىكلىق، چاقە - چاقخۇمارلىق ئېلىمېنتلىرىنىڭ يۇقىرى بولۇشى شۇ مىللەتنىڭ ھاياتى كۈچىنى ئۇرغۇتۇشتا، كەلگۈسىنىڭ گۈزەل بولۇشىدا تۈرتكىلىك رول ئوينايدىكەن. چۈنكى يۈمۈرىستىك تۇيغۇ ماھىيەت - تە كەلگۈسىگە بولغان ئىشەنچنىڭ، ئىنتىلىشنىڭ ئىپادىسىدۇر.

قەشقەر پاراخلىرىنىڭ ئىچىدە ئادەمنى چوڭقۇر خىياللارغا غەرق قىلىدىغىنى، ئاجايىپ پەلسەپىۋى مەنەلەرگە ئىگە بولغىنىمۇ ئاز ئەمەس. ھەر قېتىم شۇنداق پاراخلىرنى ئاڭلىغىنىمدا ئۇزاق تارىخقا ئىگە قەشقەر خەلقىنىڭ پىكىر جۇغلانمىلىرىنى، روھىي تىندۈرمى - لىرىنى چۈشەنگەندەك بولىمەن.

بىرى شۇنداق ھېكايە قىلىدۇ:

«بازارغا چاپان ئالغىلى چىقىپ، بىر چاپاننى ناھايىتى تەستە سودىلاشتىم. ئۆزۈم ئېيتقان باھادىن بىر سىنىتمۇ ئۆرلىمىدىم. سودىگەرمۇ ئاخىر شۇ باھاغا بەردى. چاپاننى سېتىۋېلىپ، ماڭىدە - خان ۋاقتىمدا ئۇ: «ئۇكام، سىلى خەتنىلىرىنىمۇ ئۆزلىرى قىلغان - ما؟» دېدى. ئۇ چاغدا بۇنى ئادەتتىكى گەپ دەپ ئېرەنشىمەپتىمەن. ئەمما، ئاپتوبۇسقا چىقىپ بولغاندا بۇ گەپ ئىچىمگە ئۆتۈپ كەت - تى. شۇ گەپنىڭ ئاچچىقىدا كېچىچە ئۇخلىيالمىدىم.»

قەشقەر پاراڭلىرىنىڭ ئىچىدە كىنايىگە تولغانلىرىمۇ ئاز ئەمەس. بەلكى بۇنى ئەڭ يۇقىرى نىسبەتنى ئىگىلەيدۇ، دېيىشكىمۇ بولىدۇ. ئەمما چوڭقۇرلاپ تەھلىل قىلىنسا، بۇ ئاچچىق سۆزلەرنىڭ نەقەدەر ھەقىقىتى، شۇ ۋاقىتتىكى ئەھۋالغا نىسبەتەن شۇنداق گەپنىڭ دورا ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. ئەلۋەتتە، قەشقەر ئۇزاق تارىخقا ئىگە قەدىمىي يۇرت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەدەپ - ئەخلاق، قائىدە - يوسۇن، ئېتىقاد - ئادەت مەسىلىلىرىگە، ئۆزىنى بىلىش، گەپنى تېپىپ قىلىشقا ناھايىتى جىددىي قارايدۇ. شۇلارغا خىلاپ بولغان ئىشلارغا دۇچ كەلگەندە، ئەڭ ئۆتكۈر تىلىنى ئىشقا سېلىپ رەددىيە بېرىدۇ.

قەشقەردىكى مەلۇم بىر ئاشخانغا ئىككى - ئۈچ ئادەم كىرىپ، تاماق بۇيرۇتۇپتۇ ۋە تاماقنى يەپ بولۇپ تېلېۋىزورغا قاراپ ئولتۇرۇۋېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئولتۇرۇشى ناھايىتى ئۇزاققا سوزۇلۇپتۇ. بۇ جەرياندا، بىرنەچچە مېھمان ئولتۇرغىلى ئۈستەل يوق قايتىپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ. بىر چاغدا تېلېۋىزوردا بېرىلىۋاتقان كىنو تۈگەپ، تەرجىمە قىلغۇچى، ئاۋاز بەرگۈچىلەرنىڭ ئىسمى چىقىشقا باشلىغاندا، ئاندىن ئۇلار ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا قاراپ مېڭىپتۇ. بۇ چاغدا ئاشخانا غوجايىنى ئۇلارغا قاراپ: «غوجىلىرىم! ئاۋۇ چېكىتلەرنىمۇ ئوقۇۋېتىپ ماڭاملا دەيمەن!» دەپتۇ.

باشقا شەھەرلىك بىرى قەشقەرنىڭ گىلەم بازىرىنى ئارىلاۋېپ، تىپ، بىر گىلەمنىڭ زاۋۇت گىلىمى ياكى قولدا توقۇلغان گىلەم ئىكەنلىكىنى بىلمەكچى بولۇپ: «بۇ توقۇغان گىلەممۇ ياكى...» دېگەنكىن، گىلەمچى: «ياق، قۇيغان گىلەم!» دەپتۇ. ھېلىقى خېرىدار دېمىنى ئىچىگە يۈتۈپ گىلەمنىڭ باھاسىنى سورىغانىكەن: «600 كوي» دەپتۇ. خېرىدار «300 كوي بېرىمۇ؟» دېگەنكىن، گىلەمچى خېرىدارنىڭ قولىدىن يېتىلەپ بىر يولنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «ماۋۇ يولدىن ئازراقلا مېڭىپ ئوڭغا بۇرۇلسىلا بورا بازىرى بار» دەپتۇ.

ئەلۋەتتە، قەشقەر پاراڭلىرىنىڭ ئىچىدە ئادەمنى ئوڭايسىزلايدۇرىدىغان، بىئەپ ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويىدىغانلىرىمۇ ئاز ئەمەس. ئەمما بۇنداق چاقچاقلارنىڭ كەينىدىمۇ مەلۇم جەھەتتە شۇنداق گەپ-نىڭ چىقىشىغا ئاساس بولىدىغان ئەمەلىيەتنىڭ يوشۇرۇنۇپ ياتقانلىقىنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەك.

بىر كۈنى 50 ياشلاردىن ھالقىغان بىر ئايال قەشقەردىكى مەلۇم بىر دوختۇرخانىغا كېسەل كۆرسەتكىلى كىرىپتۇ. دوختۇر كېسەللىك تارىخىنى يازماقچى بولۇپ ئىسىم - فامىلىسىنى يېزىپ بولغاندىن كېيىن: «يېشىڭىز چۇ؟» دەپ سورىغانىكەن، ھېلىقى ئايال: «39 ياش» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. دوختۇر ئۇنىڭ چىرايىغا بىرپەس قارىۋەتكەندىن كېيىن: «شەنبە، يەكشەنبە، ھەپتە - بايراملارنى چىقىرىۋەتلىمۇ - نېمە؟» دەپتۇ.

بىرى ماشىنىسىنى ھەيدەپ قىزىل چىراغقا كەلگەندە توختاپ، تۇرۇپلا ماي تېجىگۈسى كېلىپ قېلىپ، موتورنى ئۆچۈرۈۋېتىپتۇ. يېشىل چىراغ يېنىشىغا ئوت ئالدۇرسا، قېرىشقاندىكى ئوت ئالماپتۇ. قىزىل، سېرىق، يېشىل چىراغلار بىرنەچچە قېتىم ئالمىشىپتۇ. بۇنى كۆرگەن قەشقەرلىك قاتناش ساقچىسى ماشىنىنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ھا... جىم! سىلگە قانداق چىراغ بولسا ماڭىتىلە؟» دەپتۇ.

قەشقەرگە ساياھەتكە، خىزمەتكە، تۇغقان يوقلاشقا بارغانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆزىگە يارىشا ھېكايىلىرى بار. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى شۇ ھېكايىلەرنى بىۋاسىتە باشتىن كەچۈرگەن، يەنە بەزىلىرى باشقىلارنىڭ باشتىن كەچۈرگەنلىرىگە گۇۋاھ بولغان، كۆرگەن، قەشقەرگە ساياھەتكە بارغان بىرەيلەن مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: قەشقەرگە ساياھەتكە باردۇق. ھېيتگاھ ئەتراپىدىن ياتاق ئېلىپ ئورۇنلاشقاندىن كېيىن، بىر ياتاققا بىللە ئورۇنلاشقان خىزمەتدەشم بىلەن ھېيتگاھ ئەتراپىنىڭ كەچلىك مەنزىرىسىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن پەسكە چۈشتۈق. بىزنى ئېلىپ كەلگەن ماشىنىنىڭ شوپۇرىمۇ بى-

ئاننىڭ ئالدىدا بار ئىكەن، ئۇمۇ قوشۇلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۈچىمىز بىللە چۆرگىلەپ «خام بازىرى» دېگەن يەرگە كەپقايتۇق. قاتىرىسىغا تىزىپ قويۇلغان يەرلىك شاپتۇلنى كۆرۈپلا ئېغىزىمىزغا سۇ يىغىلدى. شۇڭا تەڭلا تۇنجى باققاننىڭ ئالدىغا كەلدۇق. باققالمۇ «كەسلە خېرىدار، كەسلە، بەشكېرەمنىڭ شاپتۇلى، بارمۇ دېسەڭ يوق دەيمەن، يارىمىسا بىكارلىق» دېيىشكە باشلىدى. «كىلوسى نەچچە پۇل؟» سورىدى شوپۇر ئاكىمىز. «ئالتە كوي غوجام، تېتىپ كۆرسە، يارىمىسا بىكارلىق!» شوپۇر ئاكىمىز ئىككىلەنمەيلا بىر تال شاپتۇلنى يەپ. بېقىپلا، تېتىمىغان چېغى، گەپ - سۆز قىلماي ئۇنىڭ يېنىدىكى ئىككىنچى تەنزىگە كېلىپ شاپتۇلغا قارىشىغا، ھېلىقى باققال «ھا... جىم! مۇشۇنداق تېتىپ ئاشۇ باشقا چىقىسلا ئۆزلىرىنىڭلا ئەمەس، ماۋۇ شېشىدەك ئىككى خېنىمىنىڭمۇ قورسىقىنى تويدۇرۇپ كېتەلەيدىلا جۇما!» دېدى قاپقىنى سۇزۇپ. شوپۇر ئاكىمىز «نېمانداق سېسىق گەپ قىللا؟ تېخى باياتىن ئۆزلىرى يا - رىمىسا بىكارلىق دەپ توۋلاۋاتمايتىلە! يارىغاننى ئالدىغان گەپ - تە!» دېگەندى. باققال: «غوجام! يارىغان بولسا ئۇنۇنمۇ يەتمىلە؟» دەپ سېۋەتتىكى خېرىدارلار يەپ دۆۋلەپ قويغان شاپتۇل شۆپۈكى ۋە ئۈچكىلىرىنى كۆرسەتتى.

نومۇستىن ئۆلگۈدەك بولۇپ، شاپتۇل يېيىشتىنمۇ ۋاز كەچ - تۇق. شۇ ئىزا تارتقانچە مېڭىپ چوڭ يولدىن ئۆتۈپ بىر خالتا كوچىغا كىرىپ قايتۇق. بۇ يولنىڭ ئايىغى چىقامدىغان زادى، مې - ئىمىۋاتىمىز، مېڭىۋاتىمىز، يانغا مېڭىپ باقتۇق، ئارقىمىزغا يېنىپ باقتۇق. لېكىن ئۆزىمىزگە تونۇش يەرگە بارالمىدۇق. ئاخىر شوپۇر ئاكىمىزنىڭ دەۋەت قىلىشى بىلەن مەن بىر ئادەمدىن يول سورى - دىم: «تىنچلىقمۇ ئاكا؟ بۇ يولنىڭ ئاخىرى نەگە ئاپىرىدۇ؟» «قورق - ماي مېڭىۋېرىشىلە، ئىشقىلىپ ئۇ دۇنياغا ئاپارمايدا...» دېدى ئۇ. ھېيتگاھ ئايلىنىپ يۈرۈپ ئۆزىمىزمۇ بىلمەي بۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق، چوڭ يولغا چىقالماي يۈرىمىز» دېدىم مەن. «يېڭى كېلىش -

كەن ئوخشىمىملا بۇ يەرگە؟! — ئۇ شۇنداق دېگەندىن كېيىن شوپۇر ئاكىمىزغا بۇرۇلدى، — ئۆزلىرىمۇ شۇ سۆلەتلىرى بىلەن ئېزىپ كېتىدىغان ھاللىرىغا قىز بالىنى پىرقىرىتىمەن دېمەي ئۇخلاپ قا- سىلا بومامدا سىيىپ كىرىپ...» دېدى. باياتىنقى زەربىدىن ئېسىگە كېلەلمەيۋاتقان شوپۇر ئاكىمىز بۇ گەپنى ئاڭلاپ تېخىمۇ ئۇجۇقۇپ، تىلى گەپكىمۇ كەلمەي قالدى. «ھوي، ئابدۇسەمتاخۇن، كوڭكاڭنى ئېچىقىپ ماۋۇلنى يەتكۈزۈپ قويە مەنزىلىگە.... تېز كەل جۇمۇ بالام!» دېدى ئۇ ئىشىك ئالدىدا ئىش قىلىۋاتقان بىر يىگىتكە. بىز ئۇلارغا كۆپ رەھمەت - ھەشقاللا ئېيتىپ، ياتاققا كېلىۋالدۇق.

ئەلۋەتتە، بۇ ھەقتە تېخى بىز ئاڭلىمىغان، بىلىمگەن قىزىق گەپلەر تالاي. بۇنىڭدىن كېيىن يېڭىلىرىنىڭ چىقىپ تۇرۇشى ئې- نىق. ئىشىنىمەنكى، بۇ قىزىق پاراڭلار بىر مىللەتنىڭ مەنىۋى باي- لىقى سۈپىتىدە ھامان بىر كۈنى رەتلىنىدۇ، ئاۋامنىڭ دىققىتىگە سۈنۈلىدۇ. ئەلۋەتتە بۇنىڭ ئۈچۈن قىزىق گەپلەرنىڭ ساپاسىنى يە- نىمۇ كۆتۈرۈشكە، ئۆچمەنلىك، دۈشمەنلىك، لاۋزىلىق خاراكتېر- دىكى «قىزىق گەپلەر»نى ئاز قىلىشقا توغرا كېلىدۇ!

«شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلى 2011 - يىلى 5 - ساندىن

ئۈششۈك تەگكەن باغ

— پېشقەدەم شائىر رەھىمتۇللا جارىنىڭ «بىزنىڭ باغ» ناملىق شېئىرلار توپلىمىغا ئىلاۋە

يەتمىشتىن ھالقىغان بۇ بوۋايى بىزگە تىمەن ۋە ساغلام كۆرۈ-
نەتتى، ئۇنىڭ مۈكچەيگەن قامىتى، قورۇق بېسىپ كەتكەن چىرايى
20 - ئەسىردىكى قالايمىقانچىلىقلارغا ئۇچرىغان بەختسىز ئەدىب-
لىرىمىزگە ئورتاق بولغان تالاي خورلۇق ۋە پېشكەللىكتىن ئېنىق
دېرەك بېرىپ تۇراتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ زېھنى سۈزۈك بولۇپ،
جاھاننىڭ يىراق - يېقىنلىرىدىكى چوڭ - كىچىك ئىشلار ئۇنىڭ
چوڭقۇر مۇلاھىزىسىدىن خالىي بولمايتتى. ئۇنىڭ دىققىتى ئۇنى
كۆيدۈرگەن، سۆيۈدۈرگەن، ئازابلىغان تاتلىق ئارمانلارغا ئالاقىدار
ئۇچۇرلارنى تارىخ ۋە بۈگۈننىڭ ۋەزەقلىرىدىن تىنىمىسىز ئاقتۇرات-
تى. ئۇ بۇ ئۇچۇرلارنى ئەقىل ئەگلىكىدە تاسقىغانسېرى ئۆرتىنەت-
تى، ئاھ ئۇراتتى، قاقشايتتى...

ئۇنىڭ دەرىمىنى قېرىغان بولسىمۇ، ئارمانى قېرىمىغانىدى. بۇ
ئارمان ئۇنىڭ خۇسۇسىي تەلەپلىرىدىن ھالقىغان، خەلقنىڭ ئارمانى
بىلەن ھەمئەنئەس ئارمان ئىدى، بۇ ھېچنېمىدىن رەنجىمەيدىغان،
ھېچنېمىدىن نەپەرەتلىنمەيدىغان، لېكىن توققۇزى تەل «ئۆسۈملۈك
ئادەملەر» بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بىر خىل بەخت. چۈنكى، ئىنسان
ئۆزىنىڭ ئىنسانىيەتكە خاس مەۋجۇتلۇقىنى باشقىلارغا ئورتاق
ھەسرەتلىرى ئارقىلىق كۆرۈپ يېتىدۇ.

ئۇ ئاخىر ئاغرىپ قاپتۇ، ئۇنىڭ تىمەنلىكىدىن تاپقان كۆڭۈل
تەسكىنلىرىمىز يوققا چىقتى. بىز پېشقەدەم ئەدىبىنى يوقلاپ بار -

غاندا، ئۇ پۈتلىرىنى ئالماپ ئوڭدىسىغا ياناتتى. تەۋشلىرىمىز ئۇ. نىڭ ئىنچىكە خىيال رىشتىلىرىنى ئۈزدى. ئۇ بىزنى كۆرۈپ خۇ. شال بولۇپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ سالامەتلىكىگە ئىشىنىپ، بىر قە. سىم ئەۋزەل ۋاقتىنى بەھۈدە ئۆتكۈزۈۋەتكەنلىكىنى، يېزىشقا تە. گىشلىك بەزى ئوي - پىكىرلىرىنىڭ بارلىقىنى، ساقىيىپ كە. سەلخانىدىن چىققاندىن كېيىن شۇ ئىشلارنى قىلىدىغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. بىز ئۇنىڭ ساقايماس كېسەلدە ئاغرىغانلىقىدىن خەۋىرىمىز بولغاچقا، ئىچىمىز سىيرىلدى. بىز «ئاللا سىزگە شە. پالىق بېرەر» دېدۇق. ئۈمىد ئۇنى ئەڭ مۇشەققەتلىك يىللار. دىمۇ ھايات مەنزىلىگە يېتەكلىگەچكە، ئۇ ئاشۇ ئۈمىدىتىن ۋاز كەچمىگەندى.

كۈندۈزنىڭ سۇس جۇلاسى دېرىزىدىن كىرىپ، ئاپپاق تاملارنىڭ چېھرىنى بىسەرەمجان كۆرسىتەتتى. بىزگە گاه - گاه دېمىنى ئې. لىپ سۆزلەۋاتقان پېشقەدەم ئەدىبىنىڭ قانسىز رەڭگى باشقىلار سوۋغا قىلىپ ئەكىرگەن گۈلدەستىلەر ھەمدە كىرلىك، سۇس يە. شىل رەڭدىكى چايدان، ناۋات رەڭدە سىرلانغان ئورۇندۇقلار بىلەن بىرلەشكەن ھالدا غەشلىك پەيدا قىلىدىغان دۇغ بوياققا ئوخشاپ قالاتتى.

شائىر مەلۇم نەشرىياتقا سۇنغان شېئىرلار توپلىمىنىڭ تېخىچە نەشر قىلىنمىغانلىقىدىن پەرىشان بولۇپ سۆزلىدى.

— كۆڭۈللىرىنى بۇزمىسلا — دېدى ھاجى قۇتلۇق قادىرى، — خۇدايىم بۇيرۇسا، توپلاملىرىنى بىز نەشر قىلىمىز.

ھاجى قۇتلۇق قادىرىنىڭ بۇ سۆزى نوقۇل تەسەللى كۈچىدىنلا دېيىلگەن بولماستىن، يەنە ئەقلىي ئەمگەكنىڭ قەدرىگە نىسبەتەن ۋەجدانىي ئىنكاسمۇ بار ئىدى. ئۇ «توپلاملىرى نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرۈلە» دەپ قوشۇپ قويدى.

شائىر ياستۇقىنىڭ تېگىدىن بىر كىتابنى چىقاردى — دە، ھاجى قۇتلۇق قادىرىغا ئۇزاتتى ۋە «نۆۋەتتىكى كىتابىمنىڭ نەشرىدە

پايدىلىنارسىز» دەدى. بىز خوشلاشتۇق. ياتاقتىن چىقىپ 4 — 5 قەدەم مېڭىشىمىزغا، مېنى شائىرنىڭ كېسىلىگە قاراۋاتقان ئوغلى چاقىردى. كەينىمگە يېنىپ ياتاققا كىردىم. شائىر قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ: «نەشر قىلىنماقچى بولغان توپلىمىمغا ئىلاۋىنى سىز يازغان بولسىڭىز» دەدى. «خاتىرىم بولسىلا» دېدىم مەن.

يول بويى شۇلارنى ئويلىدىم:

ئەدەب ئۇيغۇر ئەدەبىياتى خەزىنىسىنى بېيىتىش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر كۈرەش قىلدى. ئۇ ئەرەب، پارس، رۇس، خەنزۇچە تىللىرىدىكى نۇرغۇن يىرىك ئەسەرنى تەرجىمە قىلدى. نەۋائى، نىزارىي، ھىرقەتى قاتارلىق كىلاسسىكىلىرىمىزنىڭ بىباھا ئەسەرلىرى ئۇنىڭ مېھنىتى ئارقىلىق كۆڭلىمىزگە ھىممەت ياغدۇسى چاچتى. بۈيۈك مۇتەپەككۈر شەيخ سەئىدىنىڭ شەرق كىلاسسىكىسى ئەدەبىياتىدا كى دۇنياۋى شوھرەتلىك ئەسىرى «گۈلىستان»، دۇنيا ئەدەبىياتىدا كى كاتتا نامايەندە شولوخوفنىڭ «تىنچ دۈن» ناملىق مەشھۇر رومانى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا دەل مۇشۇ قەلەم ساھىبىنىڭ ئىجتىھاتى نەتىجىسىدە كىرىپ كەلدى.

شۈبھىسىزكى، «تىنچ دۈن» زامانىمىزدىكى ئۇيغۇر يازغۇچىلىرى ئۈچۈن ئېسىل بىر مەكتەپكە ئايلاندى. يازغۇچىلىرىمىز تارىخىي چىنلىقنىڭ پىروزدىكى كۈچىنى، خەلق تەقدىرى بىلەن چەمبەر-چاس باغلانغان يۇقىرى سۈپەتلىك ئەدەبىياتى «تىنچ دۈن» ئارقىلىق ئەمەلىي كۆرۈپ يەتتى دەپسەك مۇبالىغە بولمايدۇ. «تىنچ دۈن» نىڭ بۈگۈنكى ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىنىڭ ئېستېتىك دۇنياسىغا زور تەسىر كۆرسەتكەنلىكىگە قىل سىغمايدۇ. مانا مۇشۇنىڭ ئۆزىلا رەھىمتۇللا جارىنىڭ ئەدىبلىك سەلتەنىتى ئۈچۈن يېتەرلىك. مۇشۇ يەردە قىستۇرۇپ ئۆتۈشنى زۆرۈر تاپمەنكى، بىز تېخى ئەدەبىي تەرجىمىنىڭ كاتتا ئەھمىيىتىنى كۆرۈپ يېتەلمىدۇق. نادىر ئەدەبىي تەرجىمە بىر مىللەتنىڭ ئەدەبىياتىغا ئىنقىلاب خاراكتېرىلىك ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈپ قالماستىن، بەلكى يەنە شۇ مىللەتنىڭ

ئانا تىلىدىكى بەدىئىي ئىپادىلەش كۈچىنى دۇنياۋى پەللىگە كۆتۈرۈپ بېرىدۇ. ئەدەبىي تەرجىمە مىللىي تىللارنىڭ دوستانلىققا باي ئۆسۈپ كېتىشىگە مۇسابىقىسىدۇر. مىللىي تىل مۇشۇ مۇسابىقىگە قاتنىشىش ئارقىلىق ئۆز قۇدرىتىنى ئاشۇرىدۇ. بىز ئەدەبىي تەرجىمان-لىرىمىزنى بەدىئىي ئەدەبىيات ئوبزورچىلىقىمىزنىڭ دائىرىسىگە جىددىي كىرگۈزۈشىمىز كېرەك.

رەھىمىتۇللا جارىي كۆپ تىللىق ئەدەبىي تەرجىمان ۋە شائىر. ئۇ 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكى ئەدەبىياتىمىزنىڭ شاھىتى ۋە پائال ئىشتىراكچىسى، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ بۈگۈنكى تارىخقا ئۆلىنىشىدا چەكلىك نەچچە ئون ئەدەبىي قاتارى ئۈنۈم بىر كىشىلىك قان - تەرى بار. تالاي زامان شائىرنىڭ كىتابلىرى بىمالال نەشر قىلىنغان يەردە، ئۇنىڭ شېئىر توپلىمى ئاللىبۇرۇن نەشر قىلىنىپ بولۇشى كېرەك ئىدى. مانا، مەرھۇمنىڭ قەبرىسىنى گىياھلار بېسىپ بولدى، ئۇ نەشر قىلىنغان توپلىمىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالمايدى. شائىر ئەرەب مۇتەپەككۈرى ئەللامە زەمەخشەرىنىڭ «نەۋابىغۇل - كەلەم» («جۇشقۇن سۆزلەر») ناملىق ئەسىرىنى تەرجىمە قىلغانىدى. مەزكۇر ئەسەردىكى مۇنداق بىر سۆز ئېسىمدىن كەچتى: «ئۆتكەن زامانلاردا ئىلىم - پەزىلەت ئىگىلىرى پادىشاھلاردىن ئېغىرلىقى ئۆزى بىلەن تەڭ ئالتۇنلارنى ھەدىيەت ئالاتتى. ئەمما زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئالىملارنىڭ قەدەر - قىممىتى ئازىيىپ، ئىت - مۈشۈكلەر ئۇلاردىن ئۈستۈن بولۇپ قالدى.»

رەھىمىتۇللا جارىي ئەپەندى ھاجى قۇتلۇق قادىرىغا بەرگەن ھېلىقى كىتاب ئۆزىنىڭ «قەلب سۆزى» ناملىق تۇنجى شېئىرلار توپلىمى ئىدى. ئىلاۋە يېزىش يۈزىدىن كىتابنى كۆرۈپ چىقىم ۋە ھەيرانلىق بىلەن شۇنى بايقىدىم:

شائىرنىڭ زامان زورى ۋە زۆرۈرىيىتىدىن شېئىرىيەت ۋەجدانغا خىلاپ ھالدا تەۋرەتكەن قەلەملىرى خېلى بار ئىكەن، ئۇ بۇلار -

نى رەھىمسىزلىك بىلەن سىزىپ تاشلاپتۇ. خاتالىقنى تۈزىتىش بىر گەپ، ئۇنى تونۇپ يېتىشىنىڭ ئۆزىمۇ باشقا گەپ. خاتالىقنى تو-
نۇش ھالال ئەقىدىنى، تۈزىتىش بولسا جاسارەتنى تەلەپ قىلىدۇ.
كېسەل ئازابىدا ياتقان شائىر ئۆزىنى ھالال ئەقىدىنىڭ قىيىن -
قىستاقلىرىغا تاپشۇرۇپ، ئۆتمۈشتىكى يەڭگىلىتكە قەلەم ئىزلىرىد-
غا دادىل سوت ئاچالغان. شائىر ۋە شائىرنىڭ زامانداشلىرى باش-
تىن كەچۈرگەن دەۋر كىشىلەرگە نېمىلەرنى دېگۈزمىدى، نېمىلەر -
نى يېگۈزمىدى؟ زامان بىزنىڭ ئەدىبلەرىمىزگە زامانغا لايىق
زۇۋانسىزلىقنى تاشلىدى، ئۇ گويى يېڭى بىر ئەنئەنىگە ئايلىنىپ،
بىزدە مەخسۇس كالىپندار ئەدەبىياتى بارلىققا كەلدى. لېكىن تارىخ
ئەخمەق ئەمەس - تە! تارىخ ئۆزىنىڭ ھەقىقەت رەمىزى (سىمۋولى)نى
ئاقىلارغا يوشۇرۇن ئىما بىلەن كۆرسىتىپ، بىر مەزگىللەردىن
كېيىن ئاشكارىلايدۇ. نەتىجىدە، بولۇپ ئۆتكەن يۈزەكى ئىشلار ناھا-
يىتى كۈلكىلىك بولۇپ چىقىدۇ. ئەدىب رەھىمتۇللا جارىي باقىي
دۇنيانىڭ بوسۇغىسىغا يېقىن كەلگەندە، ئۆمۈر ئىزلىرىغا ئەستايىد-
دىل سەپىسلىپ، خاتا باسقان قەدەملىرىنى ھېس قىلىش بەختىگە
مۇيەسسەر بولالىغان. كۆڭۈلدىكىنى ئېيتقاندا، بۇمۇ بىر ئامەت،
بۇنداق ئامەتكە ھەممە ئادەم ئېرىشەلىگەن ئەمەس، ئۇنىڭ ئۈچۈنمۇ
ئۆزگىچە تۇيغۇنلۇق، ھەقىقەتكە نىسبەتەن ئاشنالىق كېرەك بولىدۇ.
20 - ئەسىر ئېزىقىش ۋە تەمتىرەش كۆپ بولغان ئەسىر. ئە-
گەر ئازغانلارنى تىلغا ئېلىشقا توغرا كەلسە، ئەدىبلەرىمىزدە بىر -
بىرىنىڭ ئىزىنى بېسىپ تەكرار - تەكرار ئازغان، نىجاسەت ۋە
سېسىقچىلىق بىلەن تولغان مۇھىتقا سىڭىپ كەتمەيدىغان چىڭ
تاھارەت ئاز بولسا كېرەك. بىر چاغلاردا ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەند-
دىنىڭ بىز ياشلارغا تەۋسىيە قىلىپ شۇنداق دېگىنى ئېسىمدە:
«ساھىبى ئەلەملەرنى يەڭگىللىك بىلەن ماختىماڭلار، قەلەم ئۇلار
ئۈچۈن مەھكۇم بولۇپ قالمىسۇن. بۇ خوسۇستا مېنىڭمۇ ئاچچىق
ساۋاقلرىم بار.»

توغرا سۆز ئادەمنى ئەزىز ۋە مۇكەررەم قىلدى. سۆزلەرنى بۇل-
غاش، سۆزلەرنىڭ كۇرسىنى چۈشۈرۈش بىر قوۋمنى قەدىرسىز-
لىككە ئېلىپ بارىدىغان خەتەرلىك يول. شېئىرىي تىل تىلتۇنار-
نىڭ ئۈستىدە نۇر چېچىپ تۇرىدىغان گۆھەر. شائىرلار بۇ گۆھەرنى
جىن - ئالۋاستىلارنىڭ قەستىدىن مۇھاپىزەت قىلىدىغان پىدا-
ئىيلاردۇر.

شائىر رەھىمتۇللا جارىنىڭ «قەلب سۆزى» ناملىق شېئىرلار
توپلىمىغا قارىسام، تۆۋەندىكى مىسرالارنىڭ يېنىغا ئاپتورنىڭ ئۆزى
قىزىل قەلەم بىلەن سىزىپ، ئالاھىدە بەلگە قىلىپ قويۇپتۇ. مەن
بۇ مىسرالارنى شائىرنىڭ ھەقىقىي قەلب سۆزى دەپ قارىدىم:

لېكىن بۇ ھايات بىزدە مەنەسىز ،
كۈنلەر ئۆتمەكتە، ئۇيۇق زىياسىز .
بىلمەيمەن، نېچۈن زامان ۋاپاسىز ،
خەلقىم بارىدۇ، ھونۇز داۋاسىز .
بۇ ۋەتەن بولمىش خەستە ئوچىقى .

شېئىر ئۆزىنى بايقاش سەنئىتى، لېكىن بۇ بايقاشنىڭ تېگىدە
قانداق ئازابلار بار، بۇنى پەقەت شائىرنىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ .

1998 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

ئۇ نېمە ئىزدەيدۇ؟

— غەنىزات غەييۇراننىڭ «100 رۇبائىي» ناملىق توپلىمىغا

ئىلاۋە

«رۇبائىي» دېيىلگەندە، ئۆمەر ھەييام كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. ئە- دەبىيات تەتقىقاتلىرىدا «ئۆمەر ھەييام رۇبائىيلىرى» دېگەن نام ئالدى- قاچان مۇستەقىل بىر تېرمىنغا ئايلانمىپ كەتتى. ئۆمەر ھەييام رۇبا- ئىيلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ شاراب سورۇنلىرىدا ئوقۇلۇپ، بارا - بارا شاراب ئىلاھىنىڭ دۇرۇتلىرىدەك بولۇپ قالدى. ئۆمەر ھەييامدىن ئىبارەت بۇ شەخسنىڭ پىكىر قاتلاملىرى ھەققىدە مۇھاكىمە يۈر- گۈزۈشنىڭ ئورنىنى مەيخورلىرىمىز قۇرۇپ چىققان شاراب ئەسە- بىيلىكى ۋە ئۆمەر ھەييام خۇراپىيلىقى ئىگىلىدى. ئۆمەر ھەييام گويا دەھشەتلىك قۇتراپ تۇرغان كىشىلىرىمىزنىڭ ھاراق خۇمارد- نىڭ مەدەت بەرگۈچى توتېمى بولۇپ قالدى. بىراق، فىتىسجىدالدى قاتارلىق غەرب ئالىملىرى كۆككە كۆتۈرگەن ئاتالمىش ئۆمەر ھەي- يام رۇبائىيلىرى ھەققىدە مۇسۇلمان دۇنياسىنىڭ تارىخچىلىرى باشقىچە قاراشتا ئىكەن. ئۇلار مەزكۇر رۇبائىيلارنى تەقۋا ئالىم ئۆمەر ھەييامغا قىلىنغان تۆھمەت، دېيىشمەكتە.

رۇبائىي ئەنئەنىسى ئۇيغۇرلاردا قەدىمىيلىككە ئىگە. بىز شاھ ئەسەر «قۇتادغۇبىلىك»نى ۋاراقلىغىنىمىزدا، شەكىل ۋە مەزمۇن جەھەتتىن ئۆرنەكلىك ئىلاھىدىلىككە ئىگە بىر يۈرۈش رۇبائىينى ئۇچرىتىمىز. بۇ ئەنئەنە ئەللىشىر نەۋائى ۋە زوھۇرىدىن مۇھەممەد بابۇرلار دەۋرىگە كەلگەندە تازا ۋايىگە يەتتى. 20 - ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تېيىپجان ئېلىيېف، ئا. ت. ئۆتكۈر قاتارلىق مۇمتاز

ئەدىبلەر ئەل ئاغزىدا قالغان بىر قىسىم رۇبائىينى يېزىشتى. پە-
روفېسسور ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىنمۇ مەخسۇس «رۇبائىيات»
تۈزۈپ نەشر قىلدۇردى.

دېمەك، رۇبائىيچىلىق تامۇشۇ كۈنگە قەدەر ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە.
نىڭ دىققەتكە چېلىقارلىق ژانىرى سۈپىتىدە داۋام قىلىپ كەلدى.
غەنىزات ئاكا بىزنىڭ رۇبائىي قوشۇنىمىزدىكى ئۆزىگە خاس
ئوبرازدىكى بىر شائىر. رۇبائىي ئەسلىدە شائىرنىڭ ھايات - ما-
مات، كائىنات ھەققىدىكى پەلسەپىۋى ئوي - پىكىرلىرىنى مەنبە
قىلىپ ئوتتۇرىغا چىققان، بۇ خۇسۇسىيەتتە جالالىددىن رۇمىي پە-
لەككە يەتكۈزگەندى. بۇ بېدىل رۇبائىيلىرىدا يارقىن ئەكس ئېتىش
بىلەن بىللە، بېدىل ئۆزىنىڭ ھەجۋىي كۆزىنى جەمئىيەتنىڭ رەزىل-
لىكلىرىدىن يەكۈن چىقىرىشقا تىكىپ، كېيىنچە شەرق كىلاسسىك-
لىرىنىڭ رۇبائىي ئەنئەنىسىنى بېيىتتى. غەنىزات ئاكىنىڭ ساتىدە-
رىك شېئىرلىرى ۋە رۇبائىيلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ قارىغاندا، بۇ
كىشىمۇ جەمئىيەتنى كۆزىتىش جەريانىدا تالاي ئاچچىق يۇتقان كى-
شى بولۇپ چىقىدۇ. ئەمما، ئۇ بۇ ئاچچىقلارغا ئەل بولۇپ، ئۇنىڭ
زەھەرلىك كۆۋەجەشلىرىدە تۇنجۇقۇپ كەتمىگەن، بەلكى ئۇنى ئۆزى-
نىڭ قەلىمىدىكى تەپەككۈر خۇرۇجلىرىغا ئايلاندۇرغان. شائىر ئۆ-
زىنىڭ ۋىجدانىنى ئاچچىق زەردابىلار ئىچىدە تاۋلايدۇ. بۇ ھال ئۇنىڭ
رۇبائىي تېمىسىدىكى ئىزچىللىقتا مەلۇم بولۇپ تۇرۇپتۇ.

غەنىزات ئاكىنىڭ رۇبائىيلىرىدا ئىجتىمائىي ئىللىلەتلەر تەسۋىرى
پات - پات كۆزگە چېلىقىدۇ. بۇنداق تەسۋىرلەر بىر - ئىككى مىسرا
ئارقىلىق سىزىپ چىقىلغاندىن كېيىن ئاپتورنىڭ ئۇنىڭغا قارىتا
پوزىتسىيەسى يوشۇرۇن ياكى ئوچۇق رەۋىشتە كۆڭلىمىزگە ئايان بو-
لىدۇ. بەزىدە ئۇنىڭ تەسۋىرلىرىدىكى ھەجۋىيلەر خېلىلا ئاچچىق.

تۇرمۇشتا بار ئۇنىڭغا بۇنى چاقىدىغانلار،
ئەمەل، مەنەسپ پۇتغا لەۋنى ياقىدىغانلار.

بىرەر جايدىن ئېچىلسا نەپ تۆشۈكى ئەگەردە،
شۇ تۆشۈكتىن يۈندىدەك سىرغىپ ئاقىدىغانلار.

بىز يۇقىرىقى مىسىرالاردىن شائىرنىڭ پەلسەپىۋى قارىشىنى
بىۋاسىتە كۆرمەيمىز. دەرۋەقە، ئۇنىڭدا ھايات ھېكمەتلىرى ھەققىدە -
دىكى چوڭقۇر تەلقلەنلەر يوق. بىراق، ئۇ ئويلانغۇچىلارغا پىكىرنىڭ
يىپ ئۈچىنى بېرىدۇ. ئىنساننىڭ «نەپ» ئۈچۈن «يۈندى» بولۇپ ئې -
قىشى ئۇنىڭدىكى قەدىرىيەت ئۆلۈمىدىن دېرەك بېرىدۇ. بۇنداق ئۆلۈم
كىشىدە ھېسداشلىق ئەمەس، نەپرەت قوزغايدۇ. ئىنساندا تەبىئىي بو -
لۇشقا تېگىشلىك ھەق - ھوقۇق تارتىۋېلىنغان شارائىتتا، ئۇ نەپدە -
سى ئەقىلگە مىنگەن ھالدا ھەرقانداق نومۇسسزلىقنىڭ ھەجۋىي
سۈرىتىنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئالدىغا تاشلايدۇ.

تۈزىتىلمەي ئۆزىمىزدىكى ھەر خىل ئىللەتنى،
قۇتقۇزماستىن نادانلىق سىرتىمىزدىن مىللەتنى.
ئۆتەرمىزمۇ چۈشەنمەي «يارىتىشنى ياراتتىم -
يارىلىشنى ئۆزۈڭ بىل» دېگەن ئۇلۇغ ھېكمەتنى.

يارىتىش ئۇلۇغ ئىرادىدىن بولدى، يارىلىش ئىنسان ئەقلىنىڭ
سەۋەبىيەت ئۈستىدىكى تىنىمىسىز ئىزدىنىش جەريانى. بۇ ھەقتە
ئىزدەنمىگەنلەر ئۆزىنىڭ ئىنسانلىق بۇرچىدىن ۋاز كەچكەن ھالدا
تۈرلۈك ئىللەتنىڭ گېزەندىسىگە ئايلىنىدۇ.
غەنىزات ئاكىمىنىڭ رۇبائىيلىرىدا گۈزەللىك، ھەققانىيەت ئىزدە -
گەن يۈرەك ناپاك ۋە نىجاسەت بىلەن بۇلغانغان مۇھىتتا ئۆزىنى نەگە
قويۇشنى بىلەلمەي قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ تۆت مىسىردىن تۈزۈل -
گەن سۆز قەسىرىنىڭ ئىچىدە ئۆزىنى ساقلاشقا مەجبۇر بولىدۇ.

2004 - يىلى نويابىر، ئۈرۈمچى

تۇرسۇنبەگنىڭ كۈلكىسى

— شائىر تۇرسۇنبەگ ئىبراھىمنىڭ «سەككىز سۈرىتىم» ناملىق شېئىرلار توپلىمىغا ئىلاۋە

ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر سورۇنى لەتىپىسىز ۋە يۈمۈرسىز بولمايدۇ. تۇرمۇشىمىزدىكى ئەڭ جىددىي سۆھبەتلەرمۇ ئىككى - ئۈچ يۈمۈرنى تېتىتقۇ قىلمىسا ئۇنمايدۇ. بىزدە ئېھتىراسلىق مۇھەببەت ئىزھارمۇ يۈمۈر ئارقىلىق بولىدۇ. يۈمۈر تۇرمۇشتىكى قولايلىقلىقلار، ئەپسىز كەيپىياتلار، كۆڭۈل جاراھەتلىرىنى بىر تەرەپ قىلىدىغان ئەپلىك قورال، بۈگۈنكى ئۇيغۇر خەلقى ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق. بىزدە ھېكمەت بىلەن كۈلىدىغانلارمۇ بار. ھەسرەت بىلەن كۈلىدىغانلارمۇ بار، ھەتتا كۈلۈشنى چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىپ تېلىقپ قالىدىغانلارمۇ، ئەسلىدە كۈلكە خۇرۇجى يوق تۇرۇقلۇق يۈمۈرغا تەۋەككۈل قىلىپ، تېتىقسىزلىشىپ قالىدىغانلارمۇ بار. سالاۋات، بۇلارنىڭ ھەممىسى بىزگە نىسبەتەن نورمال ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر، جاھاندىكى مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇشىنى ژانىرلارغا ئايرىشقا توغرا كەلسە، ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇش شەكلى ساتىرىك تۇرمۇش بولۇپ چىقىدۇ.

ساتىرىك بىر خەلقنىڭ ساتىرىك ئەدەبىياتىنىڭ بولۇشى، جۈمەلىدىن ساتىرىك يازغۇچىلار قوشۇنىنىڭ بولۇشى نورمال بىر ئىش ئىستىياج. ئۇلار تىراگېدىيەلىك قىسمەتنىڭ ئاچچىقىدىن مەست بولۇپ خۇددىنى يوقاتقان كىشىلەرنى ھەجۋىي قىلىپ، تىراگېدىيەلىك قولايلىقلىقلاردىن ھالقىشنىڭ مەنىۋى يوللىرىنى كەشىپ قىلىدۇ. بۇ يوللار ئاخىر بېرىپ خەلق ھاياتىنىڭ بىر ئەينىكى بولۇپ قالىدۇ.

دۇ. ۋاھالەنكى، يازما ئەدەبىياتىمىزدىكى ساتىرىك ژانىرلار ۋە سا-
تىرىك قەلەم ئىگىلىرى يېتەرلىك ئەمەس. مەدەنىيىتىمىزنىڭ كو-
مپىدىك قاتلاملىرى ھەققىدىكى ئەقلىي ئىزدىنىشلەردىن گەپ ئې-
چىش تېخىمۇ تەس.

تۇرسۇن بەگ ئىبراھىم شېئىرىيەتنىڭ ساتىرىك ژانىرىدا كۆپرەك
قەلەم تەۋرەتكەن ئەدىب سۈپىتىدە تۇرمۇش شەكىللىرىمىز ۋە جاما-
ئىتىمىزدىكى بولۇمسىزلىقلارنى مەسخىرە ئاستىغا ئېلىپ كەلدى.
ئۇ مەكىتتىن ئىبارەت خەلق سەنئىتىنىڭ مۇزېيىدا ياشاپ كەلدى.
ئۇ مەكىتنىڭ توپا - چاڭلىق يەكشەنبە بازارلىرىنى ئارىلاپ، دېھقان
يېگەن كاللا - پاقالچاقلارنى دېھقان بىلەن يانمۇيان ئولتۇرۇپ يې-
يەلەيدۇ. ھاياتتىكى ئەقىدىسى، مەۋقەسى ۋە ئادىمىي سۈرۈشتىسى-
نى يوقاتقان ساياق ياشلارنىڭ تاۋكاسىغا بىۋاسىتە داخىل بولۇپ،
ئۇلارنىڭ لاۋزىلىقىدىكى ۋەيرانلىقىنى، چاكنى ۋە ئەرزىمەسلىكى-
دىكى ئىنسانىي قەدىرىيەتنى كۆرەلەيدۇ. شۇڭا تۇرسۇن بەگنىڭ شې-
ئىرىي تىلى بىر ئاز ئاچچىق. ئۇنىڭدىن پاساھەت تويۇنغان ساماۋى
پىكىرلەرنى تەلپ قىلىش خاتا، ئۇ تۇرمۇشتىكى جاراھەتلەرگە
ھەرگىزمۇ ئوسما قويالمايدۇ، ئۇ چوقۇم رەزىللىكلەرنى كۆرۈپ
چۆچۈگەن، ئەندىككەن ۋە تېرىككەن ھالىتى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ
ئالدىغا چىقىشى كېرەك. مەن تۇرسۇن بەگنىڭ كىشىلىك خاراكتېر-
ىدىكى ئامىللارنى تولۇق چۈشەنمەيمەن. لېكىن ئۇنىڭ ئەسەرلە-
رىدىكى تېماتىك پاكىزلىققا جەزم قىلالايمەن. ئەگەر شائىر ئۆز-
ىنىڭ ياشاش لوگىكىسىنى شېئىرغا قارشى قويسا، بۇنداق ئەخلاقىي
خاتالىققا ئۇنىڭ ئۆزى جاۋابكار. شائىرلار ئۆزلىرى سەزگەن ياكى
سەزمىگەن ھالدا بىدئەت نەرسىلەرنى ماختاپ قويۇشتىن كۆپ
ھالدا خالىي بولالمايدۇ. زامان ئۇنىڭ توغرا قىلغان - قىلمىغانلى-
قىنى ھامان ئىسپاتلايدۇ. تۇرسۇن بەگ ئىبراھىم ئۆزىنىڭ ئوقۇر-
مەنلىرىنىڭ نەزىرىدە، رەزىللىككە قارشى مەۋقەدە قايناپ تۇرۇپ
پىكىر قىلىدىغان يازغۇچى. مەۋقەدىكى ئېنىقلىق پىكىرى تېرەن-

ھەيلىڭى بارمىدىلاڭ ئاتى ئىسىملىرى

لىكتىن مۇھىم دەپ قارىغىنىمىزدا، تۇرسۇنبەگ ئىبراھىمنىڭ ساتىرىك شېئىرلىرىنى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئىچىدىكى «سەككىز سۈ-رىتىم» دېگەن داستانىنى بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ساتىراچىقىدىكى بىر نامايەندە دېيىشكە بولىدۇ. ئاپتور بۇ ئەسىرىدە ھوقۇقىرەس-لىك، ئاچ كۆزلۈك، ھاراقكەشلىك، قالاقلق كەبى سەككىز خىل ئىللەتنى ئايرىم - ئايرىم سۈرەتلەيدۇ، ھەربىر ئىللەتتىكى ئالاھىدىلىك ۋە ئالامەتلەرنى ھەجۋىي رەۋىشتە ئاشكارىلايدۇ. تۇرسۇنبەگنىڭ ساتىراللىرىنى بىر مۇبىر ئوقۇغىنىمدا، ئۆزى قاۋۇل، لېكىن ھاراقكەشلىك ۋە قالاقلقتىن خۇدىنى يوقاتقان دېۋەڭ، ئەبگار بىر ئادەمنىڭ پورتىرتىتى كۆز ئالدىغا كېلىدۇ، شۇنداقلا جۇڭگونىڭ ئەينى دەۋرىدىكى پۈتى بوغۇلغان ئاياللىرى كۆز ئالدىغا كېلىدۇ. مېنىڭچە، تۇرسۇنبەگ خەلقىمىزگە يامراپ كەتكەن ئالكوگو-لىزم (ھاراقكەشلىك) كېسىلىنى ھەممىدىن بەك نەپرەت بىلەن قامچىلايدۇ.

قورال قىلىپ چۈكىنى، بومبا قىلىپ شېشىنى
رومكا بىلەن ئاتىمىز.
ئاكوپ قىلىپ ئېرىقنى، تولدۇرالمى يېرىقنى
يول بويىدا ياتىمىز

— «مەيخورلار مارشى» دىن

ھاراقكەشنىڭ ھەجۋىي پورتىرتىتى يۇقىرىقى مىسىرالاردا ناھايىتى ئىخچام چىققان. ئۇنىڭدا ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئاتاكىغا ئۆتكەن ھاراقكەشتىن ئىبارەت بىر «جەڭچى» نىڭ قىياپىتى بار.

شارابنى چاي قىلىپ چىلىسام ناننى،
تويغۇزۇپ قورساقنى، قىزىتتى قاننى.

قورساقتىن ئەلاراق نېمە بار جاھاندا،
نە قىلاي ئېتىقاد، ئىنساب، ئىماننى؟

— «مەيخور سۆزلىرى» دىن

يۇقىرىقى مىساللاردا ھاراقكەشنىڭ مەنئى قىياپىتى گەۋدىلەندى.
گەن. مەي مەدەنىيەتتە شۇناسلار تەرىپىدىن بىر خىل مەدەنىيەت دەپ
مۇئەييەنلەشتۈرۈلدى. لېكىن ئۇ ئۇيغۇرلار ئۈچۈن يۇمشاق خاراكەت-
تەپىرلىك سارسىغا ئايلىنىپ كەتكەن.

«كۈلكە ئەقىل بىلەن غەيرىي ئەقىلنىڭ گىرەلەشمىسىدىكى
دولقۇن» دەيدۇ جىك كىرول. ئېيتقىنىدەك، ساتىرا ھەرگىزمۇ تەل-
ۋىلىك بىلەن زاڭلىق قىلىش ئەمەس، بەلكى ئەقىل ۋە ئەقىدىنى
ئاساس قىلغان ئۆتكۈر تەنقىد. تۇرسۇنبەگىنىڭ ساتىراللىرىدىكى رې-
ئالىستىك روھ مەدەنىيەت شۇناسلار، فولكلورچىلار ۋە جەمئىيەت شۇ-
ناسلار ئۈچۈن خېلى زۆرۈر تېما. ئەگەر بۇ تېما يېتەرلىك نەزەرىيە
نۇقتىسىدىن قېزىلسا، نۇرغۇن ئەقىلگە ئېرىشىمىز.

تۇرسۇنبەگ ئىبراھىم ساتىرنى ئۆزىنىڭ شېئىرلىرى ۋە بىر
قىسىم فېلىيەتوندا ئىزچىللىققا ئىگە قىلدى. ئەمدىلىكتە ئۇنى
پىروژىنىڭ يىرىك زانىرلىرىدا سىناق قىلىپ باقساقانداق بولار
دېگەن ئۈمىدلىمىز

2004 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

ئەدەبىيات ۋە ماكان خاتىرىسى

— ئابدۇرېھىم ئابدۇللانىڭ «جەرەن رىۋايىتى» ناملىق پوۋېست - ھېكايىلەر توپلىمىغا ئىلاۋە

تەرەققىيات بەزىدە ئۆزىگە ئالاقىدار ئادەملەر ۋە ئىشلارنى غا- يىب قىلىۋېتىدۇ. ھېلىمۇ ياخشى ئەدەبىيات دېگەن بىرنەرسە بار، ئۇ مۇمكىنقەدەر ئاشۇ ئاددىي ئادەملەر ۋە ئىشلارغا مۇناسىۋەتلىك ئەڭ ئىنچىكە، ئەڭ نازۇك كەچۈرمىشلەرنى تېرەن تەسۋىر، نازۇك ئىپادە شەكلىدە قايتا نامايان قىلىپ، ھاياتنىڭ مەنىۋى ئارخىپ- لىرىنى مەيدانغا چىقىرىدۇ.

قاراماي دىيارىمىزدىكى بىر سانائەت شەھىرى. ئۇ يەردە ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ تەكلىماكان ۋادىلىرىدىكى جىمجىت تۇرمۇشىغا ئوخشىمايدىغان ئۆزگىچە تۇرمۇش بار. سىز ئۇ يەردە ۋىشكا، كا- چالكا، نېفىت، ماي چەككىلەش زاۋۇتى ئارىسىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىگىلىك تىكلەش جەريانىدىكى جاپالىق تۇرمۇشىنى، كۆڭۈل ئىز- تىراپلىرىنى، تۈلىگەن بەدەللىرىنى كۆرىسىز. تازا چوڭقۇرلاپ قا- رىسام، ئەجدادلارنىڭ ئىزى تېخى ئۆچمىگەن بۇ شەھەر باياۋان قەل- بىدىكى جەلپىكار ناخشىدەك ھەر كىمنى ئۆزىگە تارتىدۇ.

ئابدۇرېھىم ئابدۇللا ئۆزىنىڭ ئاددىي - ساددا، تۇرمۇشقا سادىق قەلىمى بىلەن بۇ شەھەرنىڭ خاتىرىسىنى بەدىئىي تۈستە كۆلەم- لەشتۈرگەن قاراماي ئەدەبىلەر قوشۇنىدىكى مۇستەقىل بىر سىيما. تازا ئىنچىكە سەپسالغىنىمىزدا، قاراماي ئەدەبىياتى باشقا رايونلارغا نىسبەتەن تامامەن پەرقلىنىپ تۇرالايدىغان يەرلىك پۇراققا باي ئە- سەرلەر تۈركۈمىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، تەتقىقات قىممىتى بار

بولغان بىر ئەدەبىيات.

ئابدۇرېھىم ئابدۇللا پىروزا ساھەسىدە تىنىمىسىز ئىزدىنىپ كېلىۋاتقان ئاپتور بولۇش سۈپىتى بىلەن بىر تۈركۈم ھېكايە ۋە پوۋېست ئىجاد قىلدى. ئەگەر بىر شەھەرنىڭ تەرەققىياتىنى نوقۇل ماددىي كۆرسەتكۈچ بىلەن ئەمەس، مەنىۋى كۆرسەتكۈچ بىلەنمۇ با- ھالايدىغان ئىش بولسا، قاراماي ئەدەبىلىرىنىڭ بۇ شەھەرنىڭ ئەم- گەكلىرىنى يۇقىرى باھالىغان بولاتتۇق. بىز ئابدۇرېھىم ئابدۇللا- نىڭ بۇ پوۋېست - ھېكايىلەر توپلىمىدىكى «جەرەن رىۋايىتى» نام- لىق ھېكايىسى ئارقىلىقلا پەقەت ئەدەبىياتنىڭلا قولدىن كېلىدە- غان خاتىرە كۈچىنى ئۇچرىتالايمىز.

— ئاۋۋ نېمىنىڭ ھەيكىلى؟ — سورىدى ئارمان دۆڭ باغرىدە- كى چىمەنزىرلىقنىڭ بىرقانچە يېرىگە قاتۇرۇلغان جەرەنلەرنىڭ ھەيكەللىرىنى كۆرىستىپ.

— جەرەننىڭ ھەيكىلى، بالام.

— بوۋا، نېمىشقا بۇ يەرنى جەرەنبۇلاق دەپ ئاتايدۇ؟

يۇقىرىقى دىيالوگدىن مۇنداق بىرقانچە روھىي قاتلامغا ئېرىد- شىمىز: 1. جەرەننىڭ ھەيكىلى سانائەت شەھىرىدىكى كىشىلەرنىڭ تەبىئەت ئانىنى سېغىنىشى. 2. قۇرۇلۇش داۋامىدىكى ئېكولوگىيە- لىك يوقىتىش. 3. رىۋايەتكە يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن تەزكىرە. 4. يەر نامى ۋە تەبىئەت. ھېكايىدىكى ئاسم بوۋاي نېفىتلىكنى بەرپا قىد- لىشقا قاتناشقان كونا بىر ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ ۋەكىلى، ئارمان بولسا ئاشۇلارنىڭ يىلتىزىدىن كۆكلىگەن بىر نوتا. بوۋاي ئۆزىنىڭ نىمجان بىر جەرەننى قۇتۇلدۇرۇپ قويۇۋېتىشى ۋە ئۇ جەرەننىڭ بوۋاينىڭ ھاياتىغا ئارا تۇرۇشى توغرىسىدىكى بىر ھېكايىنى سۆز- لەپ بېرىش ئارقىلىق ئاسفالت يول، ئېگىز بىنالار قۇچقىدىكى بىر سەبىي بالىنى بۇ شەھەرنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان تارىخى كەڭ- لىكى ئىچىگە باشلاپ كىرىدۇ. بالا ئۆزى سەزمىگىنى بىلەن تارىخ- نىڭ ئىچىدە ئىدى. بوۋاينىڭ جەرەن بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى

ئاشۇ تارىخنىڭ كىشىلەر ئاسانلىقچە دىققەت قىلىپ كېتەلمەيدىغان كىچىككىنە بىر تەرىپىنى ئالدىمىزدا ئايدان قىلىدۇ. ئىقتىساد شاۋ-قۇنلىرى ئىچىدە تەبىئەتكە قاتتىق تەشنا بولغان يازغۇچى جەرەننى ساپ مۇھەببەت بىلەن تەسۋىرلەيدۇ. جەرەن ھەققىدىكى تەسۋىرلەر ئاۋات سانائەت شەھىرىنىڭ چېكىسىگە قىستۇرۇلغان گۈلدەك تەسىر بېرىدۇ.

بوۋاينىڭ قەلبىدىكى دىيانەت جەرەنگە بولغان ھېسداشلىق ئارقىسىدا گەۋدىلىنىدۇ، بالىنىڭ ساپ تەبىئىتىگە جەرەنمۇ ئىز-تىراپسىز ھالدا سىڭىپ كېتەلەيدۇ.

ئابدۇرېھىم ئابدۇللا ئەسەرلىرىدە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى تۈر-لۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، مۇھەببەت، ئەخلاق قاتارلىق تۇرمۇش كارتىنىلىرىنى بەدىئىي يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈپ تەسۋىرلەش بىلەن بىللە، ئادەم بىلەن تەبىئەتنىڭ مۇناسىۋىتىنىمۇ خېلى تەسىرلىك قىلىپ سىزىپ بەردى. بىز ئۇنىڭ بۇ تۇنجى قەدىمگە ئىزچىللىق ۋە تەرەققىيات تىلەيمىز. مەزكۇر پوۋېست - ھېكايىلەر توپلىمىنىڭ ئابدۇرېھىم ئابدۇللا ئۈچۈن يىراققا سەكرەش تاختىسى بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

2007 - يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى

شائىر قەلبىدە نېفىت ۋە تۇپراق

— ئىبراھىم نىيازنىڭ «قۇم ئۇپۇقلىرى» ناملىق توپلىمىغا ئىلاۋە

ئادەم پانىي ھاياتنىڭ تىلىسىم سەھنىسىگە تاشلىۋېتىلگەن. ئۇ ئۆزىگە نىسبەتەن يات ھەم تەھدىتلىك كۈچلەرگە دۈچ كەلگەندە ئۇ-نى چۈشىنىش ۋە ئىگىلەشكە تىرىشىدۇ. مەۋجۇدىيەتچىلەرمۇ شۇنداق دېيىشىدۇ. ئادەملەرنىڭ ساپ تەبىئەتنىڭ ئالدىدىمۇ تەمتد-رەش دەۋرى بولغان. بۇ دەۋر تۈرلۈك تىلدىكى نۇرغۇن گۈزەل ئەپ-سانىنى تۇغدى. ئەپسانە ئىنسان بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى چوڭقۇر قاتلاملىق روھىي ئالماشتۇرۇشتىن دېرەك بېرىدىغان شې-ئىرىي تىل ئىدى. شېئىرىيەتنىڭ رەڭدار شەپەق بىلەن جۇلالانغان دولقۇنلۇق دېڭىزى ئاشۇ ئەپسانىلەر دۇنياسىدا ھېلىھەم جۇش ئۇ-رۇپ، سانائەت ۋە پۇل ھاۋاسىدا ئاينىپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى كى-شىلەرگە ئىنسانىيەتنىڭ سەبىي بالىلىقىنى ئەسلىتىپ تۇرماقتا.

ئىنسانىيەت ئۆزى ئۈچۈن سۈنئىي تەبىئەت پەيدا قىلدى، مانا بۇ ئۆزى شەھەر ۋە شەھەرلەشكەن جەمئىيەت. ئەتراپتىكى ماددىي ۋە مەنىۋى مۇھىتنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئەقىل ۋە تەرتىپنىڭ مەھسۇلى. بۇرۇنقى كىشىلەر چېچەك ۋە ئوتلارنى تەنلىرىگە بېزەك قىلىشاتتى، مائىسىلار ۋە بىخلاردىن بىر - بىرلىرىگە يېڭىلىق تۇ-تىشاتتى. تەبىئەتنىڭ نورۇز ئېيى ساددا قىز - يىگىتلىرىمىزنى شائىرغا ئايلاندۇراتتى، ئۇلار ھەربىر تاش، ھەربىر گىياھنى كۆ-ئۇلنىڭ ۋاكالەتچىسىگە ئايلاندۇراتتى. ئەمدى بۈگۈنكى كىشىلەر پۇراق ۋە شەبنەمدىن خالىي يالتىراق (سولياۋ) گۈللەرنى كۆتۈرۈ-

شۈپ پاراتتىن ئۆتۈشۈدۇ. بۇرۇنقى قىزلاردىن قىزلىق ھىدى پۇرايتە. تى، ھازىرقى قىزلاردىن زاۋۇتلاردىن چىققان ئەرزان باھالىق ئەتىر. نىڭ پۇرنى كېلىدۇ. شۇنداق ئىكەن، دائىم بالا پېتى ياشاشنى ياخ. شى كۆرىدىغان شائىر ئاھ ئۇرماي قالامدۇ؟ شائىر ئەسكى - تۈسكى تۆمۈر - تەرسەك دۆۋىسىدىن بويۇن سوزىغان بىر تۈپ كۆك يانتاقتى ياكى سېمونت ئۆگزىلەردە قەد كۆتۈرگەن يىرىك قومۇشنى كۆرگەن. دە، تەبىئەتنىڭ بۇ خىل مۆجىزىسىدىن ئىلھام ئالماي قالامدۇ؟

شائىر ئىبراھىم نىياز نېفىت لاتقىلىرىدىن پەيدا بولغان ياش بىر شەھەرنىڭ قوينىدا ياشىدى ۋە ئىجاد قىلدى. سېلىم بوۋاي قا. پىقنى قاراماي بىلەن تولدۇرۇپ، ئۆي - ئۆيگە يورۇقلۇق توشۇ. غاندا، ئۇ كەزگەن جاڭگاللاردا مۇڭلۇق راۋاب ساداسى چاتقاللارنىڭ ئاراچلىرىغا سىڭىپ كەتكەندى. نېفىت، تۇپراق ۋە كۆي... ئىبرا. ھىم نىياز قەلەم ناخۇلىنى قەغەز يۈزىدىكى بىپايانلىققا ئۇرغاندا، نېفىتلىك شەھىرى قارامايدىكى ۋىشكىلار، كاچالكىلار، بۇرغىلاش سۈپىسىدىكى ئېگىز تۆمۈر مۇنارلار، يىگىت - قىزلار كىيگەن تۆ. مۇر قالپاقلار چۆل تورغايلىرىنىڭ سەگەك ناۋاسى بىلەن سىڭىش. كەن ھالدا يىراقتىن ئاستا ئۇچۇپ كېلىۋاتقان سۇ بويلاق نامايان بولىدۇ. بۇ سېلىم بوۋاينىڭ قولىدىكى راۋاب ساداسىنىڭ زامانە. مىزدىكى ئۆزگىچە داۋامى.

چۆچەككە ئامراق شائىر،
كىرىپ كەتتى يېرىلغان تاشقا.

شائىر ئەگەر خالىسا يېرىلغان تاشقا ئەمەس، پۈتۈن قورام تاشنىڭ قىن - قىنىغا سېڭىپ كېتەلەيدۇ. شائىر نېفىتلىك شەھىرىنىڭ ۋارلىق - چۈرۈڭلۈق رەستىلىرىدە كېتىۋېتىپ، ئۆز ئەجدادىنىڭ قەدىمىي ئەپسانىسىنى قاتتىق سېغىنىدۇ. شائىر «ئىزدەش» دېگەن شېئىرىدا:

ئادەملەرمۇ ئادەملىكىنى
تاپالمايدۇ بەلكىم، يىلتىزسىز.

دەيدۇ.

قاراماي شەھىرى دىيارىمىزدا سانائەت ئامىللىرى نىسبەتەن قويۇق شەھەر. ئۇ يەردە بىزنىڭ ئىشچىلار تەبىقىمىز بار. ئۇلارنىڭ بۇرنىغا نېفىت بىلەن تۇپراق تەڭ پۇراپ تۇرىدۇ. ئىبراھىمنىڭ شېئىرلىرىدا بۇنداق قوش پۇراق سېزىمىنىڭ ئالامەتلىرى خېلى ئېنىق. مەن قارامايدا بارغىنىمدا ئولتۇراق بىنالارنىڭ ئالدىدىكى تونۇرلارنى كۆرگىنىمدە خۇشال بولۇپ كەتكەندىم. يولدا ئاپتومو-بىللار تېز كېتىپ بارىدۇ، تونۇرنىڭ بېشىدا بولسا بېشىغا ياغلىق ئورغان مويىسىپىت ئانا ئىخلاس بىلەن تېپىرلىماقتا. بۇ نەقەدەر گۈزەل كۆرۈنۈش. مەن بۇ كۆرۈنۈشتىن ئۆزۈمنىڭ بۇ يەردە بار ئىكەنلىكىمنى سەزدىم. ئىبراھىم ئۆزىنىڭ شېئىرلىرىدا ئاشۇنداق ئاشقىلىق جىلۋىسىنى كۆپلەپ كۆرسىتىدۇ.

قاراماي يېڭى گۈللەنگەن شەھەر. ئۇ يەرنىڭمۇ ئۆزىگە خاس ئە-دەبىيات تارىخى ۋە ئەدەبىلەر تەزكىرىسى بولۇشى كېرەك. مېھنەت بار يەردە مەدەنىيەت بولۇشى لازىم. شائىرى بولمىغان يۇرتنىڭ ھا-ياتى ھامان بىر ساختىلىقتىن دېرەك بېرىدۇ. ھايات مۇھەببەت بى-لەن، مۇھەببەت كۈي بىلەن ئۆزىنى ۋايىگە يەتكۈزىدۇ. قارامايدا يېپيېڭى بىر ئەدەبىيات شەكىللەنمەكتە، ئۇنىڭ يىلتىزى تەڭرى-تاغلىرىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالغا چوڭقۇر تۇتىشىپ كەتكەن.

2001 - يىلى مارت، ئۈرۈمچى

تەبىئەت، جەمئىيەت، شېئىرىيەت

— دولقۇن ئەلى، ئوسمان قاۋۇللارنىڭ ئابدۇقادىر جالالىدىن بىلەن سۆھبىتى

سوئال: ئابدۇقادىر جالالىدىن، سىزدە ئەدەبىي ھەۋەسنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەبچى بولغان ئامىللار قايسى؟ قىسقىچە سۆز - لەپ بەرسىڭىز.

جاۋاب: بۇنىڭغا ئەقلى نۇقتىدا تۇرۇپ ئۇنى - بۇنى دېيىشىم مۇمكىن، ئەمما ئۇنىڭ دەل جاۋاب بولالاشىغا ھۆددە قىلالمايمەن. ئاز - تولا ئەقىلمگە كەلگەندە قارىسام، كىشىلەر ھەدەپ بىر - بىر - رىنى ئۇرۇۋاتقان ۋە جازالاۋاتقانكىن، ئاق كۆڭۈل، ياۋاش ئانام ۋە ھاماملار ئازار يەۋاتقانكىن، بۇنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى چۈ - شەنمەيىتىم. ئەمما ھەمىشە مېنى يوشۇرۇن ۋەھىمە ئورۇنلاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە دادام مەن تۇغۇلۇپ يەتتە ئايدىن كېيىن ئۆلۈپ كېتىپ، ئانامنىڭ ھىماتىدا چوڭ بولدۇم. ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرى تازا بېسىق بولغاندا ئۆيدە يالغۇز قالاتتىم. بۇ ئەھۋال مېنى غەم - كىن، خىيالچان بالغا ئايلاندۇرۇپ قويغانىدى. ھەممە نەرسە ماڭا پەرىشان، غەلىتە كۆرۈنەتتى. ھايات ماڭا خورسىنىۋاتقان قىياپەتتە ئۆتۈۋاتقاندىك تۇيولاتتى. مەن بۇنداق تۇيغۇدىن ھازىرمۇ تېخى قۇ - تۇلغىنىم يوق. شۇڭا، ھەر قېتىم يالغۇزلۇق ھېس قىلسام شېئىر يازغۇم كېلىدۇ. مېنىڭچە، بىر پارچە شېئىر ناھايىتى مول ئارقا كۆرۈنۈشنى يوشۇرۇپ تۇرغان تاسادىپىيلىق.

سوئال: شېئىرىيەتتىكى تىل ئامىللىرى ھەققىدە قانداق ئۆز - گىچە قارىشىڭىز بار؟

جاۋاب: ھەربىر شېئىر ئايرىم بىر لۇغەت، شۇنداقلا بۇ لۇغەت تولۇقلاش، تۈزىتىلىش ئاساسىدا قايتا - قايتا نەشر قىلىنغان لۇغەت. بۇ لۇغەتتىكى سۆزلەرنىڭ ئىزاھاتىنى لۇغەت تۈزگۈچى ئەمەس، بەلكى لۇغەتتىن پايدىلانغۇچى ئۆزى بېرىدۇ. شېئىر بارلىققا كېلىشتىن ئىلگىرى گويىكى تىل مەۋجۇت ئەمەس، شېئىر ئۆزى تۇغۇلۇش بىلەن بىللە، تىلىنىمۇ تۇغىدۇ. سۆزلەر يېڭى بىر تەرتىپ ئىچىدە يېڭى بىر ھاياتقا كۆز ئاچىدۇ ۋە بۇرۇنقى بىر مەنىسىنى ئۈنۈتۈيدۇ. شېئىردىكى سۆزلەر ئۆزىگە خاس بىر يۆنىلىش بويىچە كېڭىيىدۇ؛ بىر سۆز يەنە بىر سۆزنىڭ ھەرىكىتىگە يوشۇرۇن تەسىر كۆرسىتىدۇ.

سوئال: «تارىم» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان «توزغاق» ناملىق شېئىرىڭىز شېئىرىي ئىجادىيىتىڭىزدە سالماقلىق ئورۇن تۇتىدۇ. خان، شۇنداقلا جەمئىيەتتە كۈچلۈك ئىنكاس قوزغىغان ئەسەرلىرىدە ئىزىڭىزنىڭ بىرى. بۇ شېئىرنى ئىجاد قىلىش جەريانىڭىز ھەققىدە ئازراق چۈشەنچە بەرسىڭىز.

جاۋاب: مەن بۇ شېئىرنى 1989 - يىلى چاغان ئاخشىمىدا يازغان. ئىدىم. بۇ، مەن ئۈرۈمچى تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپتىن شىنجاڭ ما-ئارپ ئىنىستىتۇتىغا يۆتكىلىپ كەلگەنگە ئانچە ئۇزۇن بولمىغان ۋاقىت ئىدى. يېڭى خىزمەت ئورنىمدا ماڭا تېخى ياتاق بېرىلمىدە. گەچكە، قايسى دوستۇمنىڭ ياتقىدا ياكى ئۆيىدە كۈن كەچ بولسا، شۇ يەردە قونۇپ قالاتتىم. تۇرمۇشۇم ئىنتايىن تەرتىپسىز، روھىم چۈشكۈن ئىدى. مەن ئۈرۈمچىدە ئۆزۈمنى خۇددى ئەينەك قاچا ئىچىدىكى بېلىجانىدەك ھېس قىلاتتىم. تەبىئەتتە كىشىلەرگە، جۈملىدىن ماڭا تەۋە نەرسىلەر مەڭگۈ يوقالغاندەك پەرىشان بولاتتىم. پوچاڭزا ئاۋازلىرى ئۈزۈلمەي پارتلاپ تۇرغان چاغان كېچىسىدە ئۆزۈمنى تولۇمۇ يېگانە سەزدىم ۋە ئاشۇ شېئىرنىڭ ئاساسىي قىسمىنى شۇ كېچىدە يېزىپ تۈگەتتىم. مەن ئۆزۈمچە شۇ چاغدا شەھەر كىرىزىسى ۋە ئادەم كىرىزىسى ئىچىدە بىردىنبىر پېرسونالژ

ئىدىم. بۇ غايەت ئەۋرىشىم توردىن ھەرقانچە قىلىپمۇ قۇتۇلالىم.
ئىدىم. قېنىسەن سەھرا، دەپىم ۋە شامال تەگكەن توزغاقتەك چېم-
چىلدىم.

سوئال: يېڭىچە شېئىرىيەت ئىجادىيىتىدە سىز بەلگىلىك ئۇ-
تۇققا ئېرىشىپ، شېئىرىيىتىمىزدە داۋالغۇش پەيدا قىلغانلار ئارد-
سىدا تېگىشلىك ئورۇنغا ئېرىشتىڭىز. بۇ خىل ئىزدىنىش خاراك-
تېرلىك شېئىرلار ھەققىدە خاس چۈشەنچىڭىزنى سۆزلەپ بەرسى-
ڭىز. چۈنكى، سىزنىڭ بۇ ھەقتىكى چۈشەنچىڭىز بىرقەدەر مۇكەم-
مەل. بىزچە بۇ ھەقتە مەيدانغا كەلگەن بەزى ئورۇنسىز چۈشەنچى-
لەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا بۇنىڭ پايدىسى بار.

جاۋاب: شېئىرىيەتتە مۇتلەق قاراش بولمايدۇ، مۇتلەقلىق پەقتەلا
سىياسەتنىڭ ئارزۇسى. شۇڭا، سەنئەت ساھەسىدە ئوتتۇرىغا چىققان
يېڭى ئامىللارنىڭ بەلگىلىك يەكلەشكە ئۇچرىشى ئىنتايىن نورمال
ئىش. شېئىرىيەت ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى ۋە ھەقىقىتىنى تاخماسلى-
قى، رەت قىلىشقا ئۇچرىسا ھەسرەتلەنمەسلىكى كېرەك. چۈنكى
شېئىرىيەتمۇ بىر خىل ئىبادەت شەكلى بولۇپ، مەجبۇرلاش ئۇنىڭ
خاراكتېرىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

ئەسلىدە يېڭى شېئىرىيەت، كونا شېئىرىيەت دېگەن گەپلەر پە-
قتەلا نەزەرىيە ساھەسىدىكى راتسىيوناللىق ئۇقۇملار. مەن تا-
رىختىكى ھەممە شېئىرنى ئوخشاشلا شېئىر دەپ قارايمەن. بىر
پارچە ئەسەر شېئىر بولۇش لايىقىتىگە ئېرىشسە، ئۇ خالىغان بىر
زامانغا مەنسۇپ بولالايدۇ. شېئىرىيىتىمىزدىكى ئىزدەنمە شېئىرلار
ئاساسەن تەپەككۈر جەھەتتىكى ئەندىزىنىڭ ئۆزگىرىۋاتقانلىقىدىن
دېرەك بەردى. شېئىرىيەتنىڭ ھوقۇقىنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بېرىش
بەكلا زۆرۈر ئىدى. بۇ زۆرۈرىيەت ياشلارنىڭ سەزگۈسىدە ئۆز ئىپا-
دىسىنى تاپتى، نەۋائىي روھى قەلبلەرنىڭ ئىشىكىنى چەكتى.

شېئىرىيەت تەرەققىياتى شەكىل تەجرىبىسىنىڭ دەۋر قىلىشىد-
دۇر. «گوڭگا شېئىرلار» ئاشۇ خىل تەجرىبىنىڭ تەۋەككۈلچە روياپ-

قا چىقىشى. بۇنى رەت قىلغانلار شېئىرىيەتنىڭ ئۆزىدىكى مەنىدە - قىنى ئاساس قىلىپ ئەمەس، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ شېئىرىيەتتىكى «سىياسىي» ئورنىنى ئاساس قىلىپ رەت قىلدى، دەپ چۈشىنىمەن. چۈشىنىلمەسلىك شەيئىنىڭ ئۆزىدىكى ماھىيەت ئەمەس، ئارىلىق - تىكى ماھىيەت.

سوئال: سىز «تەڭرىتاغ»، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» قاتارلىق ژۇر - ناللاردا ئېلان قىلغان بىر تۈركۈم ماقالىڭىزدە مىللەتنىڭ روھىدىكى رەزىللىكلەرنى، ئەدەبىياتىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى توغرىدا - سىدىكى يېتەرسىزلىكلەرنى پىسخىك ئۇسۇلدا ئېچىپ بەردىڭىز. بۇنداق ئەسەرلەرنى يېزىشنى ئىجادىيىتىڭىزنىڭ مۇھىم بىر قىسمى، دەپ قارامسىز؟

جاۋاب: مەن باشتا ئەتەي ئۇنداق بەلگىلىۋالمىغان، بەزى نەرسىدە - لەرنى يازغاندىن كېيىن، قاراپ باقسام ئۇلار ھەقىقەتەن ئىجادىيەت - تىمنىڭ بىر قىسمى بولۇپ قاپتۇ. بۇنىڭدىن كېيىنمۇ شۇنداق بولامدۇ، كېسىپ بىر نەرسە دېيەلمەيمەن. مەن مېنى قىستىغان نەرسىلەرنى يازمەن، شۇ ئارقىلىق ئارام تاپمەن.

سوئال: قايسى ئەسەرلىرىڭىزنى ئەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان دەپ قارايسىز؟ قايسى ئەسەرلىرىڭىز خاس ئۇسلۇبىڭىزنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدۇ؟ «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى سىزنى باشتىن - ئاخىر قوللاپ كەلدى، بۇ ھەقتە سۆزلەپ بەرسىڭىز؟

جاۋاب: مەن ھازىرغىچە ئۇسلۇبىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە قىزىقمىدەم. بەزىلەر قەلەم پىشسا ئۇسلۇب شەكىللىنىدۇ، دەيدۇ. ئەگەر ئۇسلۇبقا تەبىرىش كېرەك دېيىلسە، مەن ئۇنى ھال دەپ چۈشىنىمەن. سىز «مۇۋەپپەقىيەت» دەپ قالىدىڭىز. مەن ئۆز مۇۋەپپەقىيىتىمنى كىشىلەرنىڭ تاۋىغا قاراپ ئۆلچىمەيمەن. ماڭا شېئىر - لىرىمنىڭ تولىسى قەدىرلىك تۇيۇلىدۇ. مېنىڭ مۇۋەپپەقىيەتكە قويغان تەلىپىم ئاشۇنداق.

ئەدەبىيات جامائىتى ھېچقاچان ئادەمگە بىردەك تەلەپ قويغان

ئەمەس، پوزىتسىيەمۇ ھەر خىل بولىدۇ. بۇنى ئويلاش بىئاراملىق كەلتۈرىدۇ. مەن ئادەم بولغاندىكىن، سەنئەتتىكى ئىش - ئەمەللە - رىم ھامان مەنە قۇتۇپلىرىنىڭ بىرەر بۇرچىغا چۈشمەي قالمايدۇ. سوئال: سىز ئەدەبىياتنىڭ تەربىيەۋى رولىغا قانداق قارايسىز، بولۇپمۇ ھەممە ئادەم پۇلنىڭ كويىغا چۈشكەن بازار ئىگىلىكى شارائىتىدا، بۇ مەسىلىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش كېرەك؟

جاۋاب: ئەدەبىياتنىڭ قاتلىمى كۆپ بولىدۇ. مەن شېئىرىيەتنى مىللەتنىڭ كەلگۈسىدىكى ئېستېتىك ساپاسىنىڭ بېشارىتى، دەپ قارايمەن. ئەدەبىيات ھەقىقىي چۈشىنىلگەن ئەلدە سىياسەت ئادەم - لەرنى ئەمەس، بەلكى ھەربىر ئادەم ئۆزىنى ئۆزى سورايدۇ.

ئەدەبىيات ئوڭاي يەتكىلى بولىدىغان مەنزىل ئەمەس، ئۇنىڭ يوللىرى نۇرغۇن جەسەت ۋە بىمارلار بىلەن قاپلىنىپ كېتىدۇ. بازار ئىگىلىكى شارائىتىدا ئەدەبىياتىمىز چوڭ ئۆتكەلگە دۇچ كې - لمۇۋاتىدۇ ياكى ئەدەبىياتىمىز ئۆز شەيدالىرىنىڭ ئىمانىدىن ئىمتى - ھان ئېلىۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ ئىمتىھاندىن ئۆتەلەيدىغانلار ئاز بو - لىدۇ. ئەدەبىياتنىڭ نەتىجىسىنى بۇ ساھەدىكى كىشىلەرنىڭ كۆپ - لۈكى بىلەن ئەمەس، بەلكى سۈپىتى بىلەن كۆرىمىز.

بازار ئىگىلىكى شارائىتىدىمۇ ئەدەبىيات چوقۇم ئۆزىگە ئوخ - شىشى كېرەك. مىللەتنى تەربىيەلەش نوقۇلا ئەدەبىياتنىڭ زىمىمى - سىگە چۈشكەن ئەمەس، ئىجتىمائىي پەن تارماقلىرىمۇ كىشىلەرنى تەربىيەلەش رولىنى ئۈتۈپ قالماسلىقى كېرەك. ئەلۋەتتە، بۇ گەپ بىزنىڭ سەۋىيە مۇھىتىمىزغا قارىتىلغان.

سوئال: ئاتالمىش «شېئىرىيەتنىڭ كۈرسى چۈشۈپ كەتتى» دې - يىلمۇۋاتقان بۇ كۈنلەردە شائىرلار زادى قانداق قىلىشى كېرەك؟ شائىر بۇنداق شارائىتتا شېئىرىيەتتىن ۋاز كېچىپ ماقالە ئارقى - دىمۇ ئۆزىنىڭ بەدىئىي غايىسىنى ئىشقا ئاشۇرالايدۇ؟

جاۋاب: ھازىر شېئىرىيەتنىڭ كۈرسى چۈشۈۋاتامدۇ ياكى ئادەم - نىڭ كۈرسى چۈشۈۋاتامدۇ، بۇنىڭغا ئېنىق بىرنەمە دېيىش تەس.

ئادەم كۆپەيمەكتە، مۇھىت بۇزۇلماقتا، ياشاش ۋە قوغدىنىش بار - غانسېرى جىددىي مەسىلىگە ئايلانماقتا. تۇرمۇش رىتىمى تېزلەشتى، بوشلۇق ئازايدى، ئادەملەرنىڭ تەبىئەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ۋاسىتىلىك يوسۇندا بولدى. كىشىلەر تەبىئەتنى سېغىنىپ، سولياۋدىن دەل - دەرەخ ۋە گۈللەرنى ياساشقا مەجبۇر بولدى. ئا - خىر كىشىلەر ئۆزى ھەققىدە تۈزۈك بىر ئويلىنىشقا ۋاقىت چى - قىرالمىدى. شېئىر بىلەن ئىجتىمائىي ئادەملەر بىر - بىرىدىن قەيىداشتى. بۇ ئەھۋال بىزدەك دېھقان مىللىتىنىڭ شائىرلىرىدە - مۇئەكس ئەتمەي قالدى. شائىرلىرىمىز سۈيى پەسلەپ تارد - يىۋاتقان كۆلدىكى يېلىقتەك كىچىك ئويماندا تەقىلىپ ياشايدۇ، بۇ ئويمان دەل ئۈرۈمچى. يىراق سەھرالار ئۆزىنى ئەنئەنىۋى خەلق ناخشىلىرىدىن تىڭشايدىغان بولدى. بۇنى تەھلىل قىلىپ، ماقالە - لەرنى يېزىش كېرەك. لېكىن شېئىر بىلەن ماقالە بەربىر ئوخ - شىمايدۇ.

سوئال: سىزچە، ھازىر شېئىرىيىتىمىزدە ساقلىنىۋاتقان ھالقى - لىق نۇقتىلار قايسى تەرەپلەردە كۆرۈلۈۋاتىدۇ؟

جاۋاب: شېئىرلىرىمىز زىيادە غەمكىن، بۇ غەمكىنلىكتە ئادەم - نىڭ قۇدرىتىنى كۆرۈپ يەتكەندىكى جەڭگىۋارلىق يوق. ئۇرۇش مەيدانىدىكى باھادىرلاردىمۇ غەمكىن بولۇپ قالىدىغان چاغلار بول - دۇ، بىراق ئۇلارنىڭ غەمكىن چىرايىدا مۇستەھكەم، چىڭ مۇسكۇل بار، چارە ئىزدەۋاتقان ئىرادە بار.

تولا شېئىرنىڭ رىتىمى سۈنئىي (ئىجتىمائىي) كىلاپان بىلەن سوققان يۈرەكتىن دېرەك بېرىدۇ. ئىساننىڭ تۇغما ياۋايى كۈچىگە ئىچكىرىلەش يېتەرلىك بولمىغانلىقتىن، شېئىرلار تۇيغۇ جەھەت - تىكى مۇستەقىللىققا تويۇنمىغان. يەنىلا شېئىرىيىتىمىزدە ئوقۇم - لىشىش ھادىسىسى ئېغىر.

بىز تېخى كومپيۇتېر، توڭلاتقۇ، تېلېۋىزور، پويىز، زاۋۇتلارنىڭ زاپچاسلىرى ئىچىگە بەدىئىي دىت قاننى بىلەن شۇڭغۇپ كىرەل -

مىدۇق. مەنىۋى ھاياتىمىز سانائەت دۇنياسىنى ئىستېمال قىلىش-قا ئۈلگۈرمىدى. بىز يەنىلا ئېتىز - ئېرىق جىلۋىلىرى ئىچىدە تۇيغۇمىزنى گوللاپ يۈردۈق. بۇ جەھەتتە مەنىۋى كىرىزىس ھېس قىلىمەن.

سوئال: نۆۋەتتە ئەدەبىياتىمىزدا يۇقىرى ئېستېتىك قىممەتكە ئىگە ئەسەرلەر ئىنتايىن ئاز، ھەتتا يوق دېيەرلىك، چەت ئەللەرنىڭ يۇقىرى ئېستېتىك قىممەتكە ئىگە ئەسەرلىرى بولسا ئۇيغۇر ئو-قۇرمەنلىرى تەرىپىدىن تازا ئالقىشقا ئېرىشەلمەيۋاتىدۇ، بۇ خىل ھادىسىگە قارىتا تونۇشىڭىز قانداق؟

جاۋاب: كىشىلەر قىتئەلەر ئارىلاپ ھەممە يەرگە ئۆزلىشىپ، ئۆ-زىنىڭ خاس غۇرۇرىغا لايىق بوشلۇقنى تېپىپ ياشىيالايدۇ. لېكىن بىزدە ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزۈپ ئالىي مەكتەپكە ئۆتكەن قەش-قەرلىك بىر ئىستۇدېنت ئۈرۈمچىگە كەلسە، تالاي مىللىي قې-رىنداشنىڭ ئارىسىدىمۇ مۇساپىرلىق ھېس قىلىپ، ئاتا - ئانىسىدىن نى سېغىنىپ يىغلايدۇ. بۇمۇ مېنىڭ يۈرتۈمگە دېيەلمەيدۇ. دېمەك، بىزدە مەھەللىۋى ئاڭ دۇنياۋى ئاڭدىن خېلىلا ئۈستۈن. بۇ بىزدە-كى مەنىۋى قىياپەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەكسى. سەنئەتتىمۇ بىزنىڭ تۇيغۇمىز چەت ئەللەرنىڭ ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن ئۆزى ھەرىكەت قىلىدىغان بوشلۇقنى دېگەندەك تاپالماي تەمتىرەپ قالىدۇ.

سوئال: بىز ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى دۇنياغا يۈزلەندۈرۈش ئۈچۈن ئۆز زېمىنىمىزدا تىرىششتىن باشقا، يەنە چەت ئەللەرنىڭ يۇقىرى ئېستېتىك قىممەتكە، چوڭقۇر پەلسەپىۋى پىكىرگە ئىگە ئەسەرلە-رى كۆپرەك تونۇشتۇرۇلسىكەن، دەپ قارايمىز، سىز بۇ جەھەتتە خېلى ئەجىر سىڭدۈرۈۋاتىسىز، بۇ ھەقتىكى پوزىتسىيەڭىز قانداق؟

جاۋاب: بىز باشقىلارنىڭ پەلسەپىۋى ئەسەرلىرىنى تونۇشتۇرۇش جەھەتتە ئەجدادلىرىمىزنى دورىيالىمىدۇق. ئەمەلىيەتتە، ھازىر بەكلا كېچىكىپ كەتتۇق. مەن ئەجىر سىڭدۈرۈپ، تۈزۈك ئىش قىلغىنىم

يوق، مەندە پەقەت ئىخلاسا بار. «نامى يوللۇق بولمىسا سۆزى ئاق-
ماس» دەيدىغان جۇڭگوچىلىقتا توغرا تەكلىپ ۋە مەسلىھەتلەر
كۈچلۈك نوپۇز بىلەن قوشۇلۇپ ئوتتۇرىغا چىقىمىسا، ئۇنى تىڭشاي-
دىغان ئادەم بولمايدۇ. نېمە ئۈچۈندۇر ئىش ئاقىمىغان ئەلدە «ئەۋل-
يا» تولا بولىدىكەن. باشقىلار تەھلىل قىلمىغان ئەھۋال ئاستىدا
ئۆزىنى ئىزاھلاشۇمۇ بەسى مۈشكۈل.

سوئال: ئەدەبىياتتىكى ئۈلۈك سىمۋوللاشتۇرۇش (مىسالەن،
قاراڭغۇ تۈن — «زۈلمەت» نىڭ، بورانقۇش — «ئىنقىلاب» نىڭ، يۇل-
تۈز — «ئۈمىد» نىڭ دېگەندەك) نى كىشىلەرنىڭ تەپەككۈر بوشلۇ-
قىنى بوغىدىغان ئامىل، شۇنداقلا شەيئىلەرگە قىلىنغان ھاقارەت،
شەيئىلەرنىڭ ئۆزىگە ۋەكىللىك قىلالماسلىقىنىڭ ئۆزى ئەدەبىيات-
تىكى بىر خىل ئېچىنىشلىق ئەھۋال، دەپ قارىغۇچىلار بار. سىز
بۇ ھەقتىكى تونۇشىڭىزنى سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز.

جاۋاب: مەن بۇ ھەقتە مەتتىمىن ھوشۇرنىڭ «قۇم باسقان شەھەر»
ناملىق رومانى ھەققىدىكى «تارىخنىڭ بەدىئىي سۈرىتى» ناملىق
ئوبزورۇمدا ئازراق توختالغان (بۇ ئوبزور «شىنجاڭ مەدەنىيىتى»
ژۇرنىلىنىڭ 1997 - يىلى 1 - ساندا ئېلان قىلىنغان. — مۇھەر-
رىدىن). مەن ئۆز كۆز قارىشىمنىڭ مۇپەسسىل ئىدىيە ئەمەس، بەلكى
مەلۇم پىكىرنىڭ يىپ ئۇچى بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئو-
قۇرمەنلەر ئېرىنىمىسە، ئاشۇ ماقالىگە نەزەر سالسا بولىدۇ.

سوئال: سىز ئەدەبىيات ھەققىدىكى كۆز قاراشلىرىڭىزنى بۇرۇن-
مۇ، ھازىرمۇ ماقالە ئارقىلىق ئىزاھ قىلىپ كېلىۋاتىسىز. سىز
پىكىر ئالماشتۇرۇشنىڭ سۆھبەت شەكلىگە قانداق قارايسىز؟

جاۋاب: بۇ ئالدى بىلەن تەڭ ھوقۇقلۇق پىكىر شەكلى بولۇشى
كېرەك. مېنىڭچە، سوئال جاۋابقا قارىغاندا تاكتىكىلىق خۇسۇسىيەت-
يەتكە باي بولىدۇ. مەن سوئال سورىغۇچىنى جاۋاب بەرگۈچىدىن
مول چۈشەنچىگە ئىگە بولىدۇ، دەپ قارايمەن، شۇنداقلا سوئال
جاۋابقا نىسبەتەن ھامان ئاكتىپ تارىختىكى ئىدىئولوگىيە شەكلى.

ھەپتىلىكى پەنلەر ئامبىلىدا تەييارلىنىدىغان سوئال-جاۋاب

لىرىنى ئەسلىگەندە، سوقرات، ئەپلاتونلارنىڭ جاھانئومۇمى ئىدىيەلىرى سۆھبەت شەكلى تەرىقىسىدە قالدۇرۇلغان. بولۇپمۇ سوقرات ئۆز ئىدىيەسىنى ئۈدۈل ئوتتۇرىغا قويماي، ئۆزى ئېيتىشقا تېگىشلىك ئىدىيەنى باشقىلارنى جاۋاب بەرگۈزۈپ ئوتتۇرىغا قويغان. بۈگۈنكى زامان گىگانت ئەدەبىياتىدىن گارسىيە ماركوزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىدىيەسى سوئالنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن مەيدانغا كەلگەن. بىزدىمۇ سوئال سورايدىغان پېشۋالىرى كۆپلەپ بولۇشى كېرەك. ئۇلۇغ پەلسەپىنىڭ تومۇرىدا ئېقىپ تۇرغىنى سوئال، سوئال، يەنە سوئال.

1997 - يىلى يانتۇار، ئۈرۈمچى

رەسىملەردىن ئېرىشكىنىم ئاز ئەمەس

— ئاپتورنىڭ 2010 - يىلى «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى تەشكىللىگەن رەسىملار چاي سۆھبىتىدە ئېيتقانلىرى

ئالىي مەكتەپنى پۈتكۈزۈپ خىزمەتكە چىققىنىمغا 25 يىل ئەتراپىدا بولۇپ قاپتۇ. خىزمەتنى ئاساسەن دېگۈدەك ئۈرۈمچىدە قىلدىم. ئۈرۈمچى سەنئەتكارلىرىمىز، ئەدىبلىرىمىز، مۇزىكانتلىرىمىز، نەزەرىيەچىلىرىمىز، زىيالىيلىرىمىز مەركەزلەشكەن بىر ماكان. مۇشۇ يىگىرمە نەچچە يىل مابەينىدە مەن تۇنجى قېتىم مانا بۈگۈنكىدەك رەسىملار بىلەن ئەدەبىياتچىلارنىڭ بىر يەرگە كېلىپ سەنئەت توغرىسىدا گەپ قىلغىنىنى كۆرۈۋاتمەن. مېنىڭ قارىدىمچە، بۇ ئىككى ئورۇننىڭ ئورۇنلاشتۇرغان پائالىيىتى بۇلارنىڭ ئوتۇقى. يەنە بىر جەھەتتىن ئېيتقاندا، ناھايىتى زور كېچىكىش دەپ ئويلايمەن.

بىز شېرىيەتكە قىزىقىپ يۈرگەن مەزگىللەردە، بولۇپمۇ مەن ئۈرۈمچىگە كەلگەن 1980 - يىللارنىڭ باشلىرىدا جۇڭگوغا نىسبەتەن غەرب ئەدەبىياتىدىكى غەرب مودېرنىزم ئېقىمى، نەزەرىيەلىرى تەسىر قىلىۋاتقان چاغ ئىدى. بىزمۇ ئۇنى ھەر خىل كىتابتىن كۆرگەندۇق. مېنىڭچە، ماڭا نىسبەتەن ئېيتقاندا سالۋادور دالى (Salvador Dali) ئۆز رەسىملىرى ئارقىلىق ھالقىما رېئاللىزم نەزەرىيەسىنى ئەڭ ياخشى چۈشەندۈرۈپ بەرگەندى. شۇ چاغلاردا بەزى نەزەرىيەۋى كىتابلارنى كۆرگەن بولساقمۇ، ئۇ يەنىلا بىزگە بىر ئاز ئابستراكتلىق تەسىر بېرەتتى. مەن سالۋادور دالىنىڭ رەسىمىنى كۆرگەندىن كېيىن «ھالقىما رېئاللىزم» دېگەن مۇنداق گەپ ئىكەن،

دېگەن قاراشقا كەلگەندىم. شۇڭا، مەن مودېرنىزم جەھەتتىكى ياكى سەنئەتتىكى نۇرغۇن ئابستراكت نەزەرىيەنىڭ رولىنى مەلۇم مەندە. دىن ئېيتقان ۋاقىتتا رەسساملار ئارقىلىق بەكرەك چۈشەندىم دەپ. سەم بولىدۇ. مەسالەن، شۇ ۋاقىتلاردا مەن فىرانسىيەلىك شائىر ژاك پىرىۋېرنىڭ «پىكاسونىڭ ئالمىسى» دېگەن بىر شېئىرنى ئو. قۇغاندىن كېيىن، بۇ شېئىر پىكاسونىڭ رەسىم ئۇسلۇبىنى ئەڭ ياخشى ئىپادىلەپ بېرىپتۇ، دەپ ئويلىغانىدىم. بۇ چاغ 1987 - يىللار بولۇشى مۇمكىن. مانا مۇشۇ شائىرنىڭ «پىكاسونىڭ ئالمىسى» دېگەن شېئىرنى يېزىشنىڭ ئۆزىلا رەسىم بىلەن شېئىرىيەت. نىڭ مۇناسىۋىتىگە دائىر ئەڭ ياخشى مەسال بولالايدۇ، دەپ قارايدۇ. مەن. بىز ئاشۇ يىللاردا ئەركىن نۇر بىلەن كىتابخانلارنى كۆپرەك ئارىلايتتۇق. ئۇ چاغلاردا بىزنىڭ ۋاقتىمىز جىق، بىراق پۇلىمىز يوق ئىدى. لېكىن، شۇنداق بولسىمۇ ئاجايىپ بىر مۇھەببەت، قەدىزلىق بىزنى ئىختىيارسىز كىتابخانلارغا باشلاپ باراتتى. كۈندۈزلىرىمىز ئاساسەن دېگۈدەك كىتابخانلاردا ئۆتەتتى. بىز ماي بويىدا رەسىملىرى توپلاملىرىنى خېلى جىق سېتىۋالاتتۇق. رەسىم ئارقىلىق قوبۇل قىلغانلىرىمىزنى بىز نەزەرىيەۋى ئۇقۇملار بىلەن قىسمەن ئىپادىلەپ بىرەلسەكمۇ، بىراق يەنىلا زور كۆپچىلىكنى ئىپادىلەپ بېرىشكە قادىر ئەمەسمىز، دەپ ئويلايمەن. «ئۇ بىزنىڭ يوشۇرۇن ئېغىمىزغا قانداق تەسىر قىلدى؟» ئۇنى بىز دەپ بېرەلەيمىز. ئەمما ئۇ تەسىرنىڭ بارلىقى ئېنىق. شۇنىڭ ئۈچۈن، مېنىڭ قارىشىمچە، مەيلى تەبىئەتتىكى بىر مەنزىرە ياكى بىر كۆرۈنۈش، ياكى بىر تۈپ قۇرۇپ قالغان دەرەخ ۋە ياكى بىر رەڭلىك تاشقا بىز ھىران بولۇپ، ئۇنىڭغا قاراۋاتقان ۋاقتىمىزدىكى تەسىرلىرىمىز ئۇنىڭغا نىسبەتەن نەزەرىيە جەھەتتىكى مۇئەييەنلەشتۈرۈش. شىمىزدىن جىق ھالقىپ كەتكەن. شۇڭا، كىشىلەرنىڭ كەسىپ ئەھلىلىرى بىلەن كەسىپ ئەھلى بولمىغانلارنىڭ رەسىمنى چۈشەندۈرۈش دەرىجىسى ھەر خىل بولىدۇ. چۈشىنىش ئوخشىمايدۇ. لې.

كىن، ئۇنى كۆرگەن ھەرقانداق ئادەمدە چوقۇم چۈشىنىش بولىدۇ. بەلكىم %5 ياكى %30 ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق چۈشىنىدىغان بولۇشى مۇمكىن. مېنىڭچە، ھېچقانداق تەربىيەگە ئىگە بولمىغان ئادەم بىر رەسىمنى كۆرگەن ۋاقىتتا ئۆزىگە خاس بىر مەنىۋى ھا-دېسىنى قوبۇل قىلىدۇ. مانا مۇشۇنىڭ ئۆزى تەسىر. شۇ چاغلاردا بىز پىكاسونىڭ، دالىنىڭ، مېنتىنىڭ رەسىملىرىنى ئەڭ كۆپ كۆرگەندۇق. بولۇپمۇ مۇنىڭ «ھايات ئۇسۇلى» دېگەن بىر رەسىمى تا ھازىرغىچە كۆز ئالدىمدا كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئاندىن ئۇنىڭ يە-نە «چۇقان» دېگەن رەسىمىمۇ ماڭا قاتتىق تەسىر قىلغان. رەسىمدە بىر كىشىنىڭ قاتتىق ۋارقىرىشى، چۇقانغا ئەگىشىپ دۇنيانىڭ شەكلى ئۆزگىرىپ كېتىۋاتقانلىقى كۆزىمىزگە تاشلىنىدۇ. بىز شۇ ۋاقىتتا مەنىۋى دۇنيانىڭ نەقەدەر قۇدرەتلىك ئىكەنلىكىنى مۇنىڭ-نىڭ رەسىملىرى ئارقىلىق كۆرگەندۇق. ئاشۇ بىر تۈركۈم نادىر رەسىم ئەسىرنىڭ قەلبىمىزدە مەڭگۈ ئۇنتۇلمايدىغان يېرى شۇ يەردىكى، ئۇنىڭدىكى رەڭ، كۆرۈنۈشتىن تارتىپ ھەممە نەرسە ئىچ-كى دۇنيايىمىزغا سىڭىپلا كېتەتتى - دە، ھەر قېتىم بىز بىر نە-زەرىيە نۇقتىسىدىن ئاجىزلىق قىلغان ۋاقىتىمىزدا، مۇنىڭنىڭ (Edward Munch) ياكى بولمىسا دالىنىڭ رەسىملىرىدىكى شۇ كۆرۈنۈشلەر تەپەككۈرىمىزنى جانلاندۇرۇشقا تۈرتكە بولاتتى. مانا مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىز مەلۇم جەھەتتىن بىر تەرەپتىن رە-سىم ئارقىلىق مەلۇم چۈشەنچە ۋە تەسىراتنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى شېئىرىيەتكە، نەزەرىيەگە تەتبىقلىساق، يەنە بىر تەرەپتىن خەنزۇ-چە گېزىت - ژۇرنال، كىتابلاردىكى ئوبزورچى، تەتقىقاتچىلارنىڭ چۈشەندۈرۈشىگە ئاساسلىنىپ ئۆزىمىز قىزىققان غەرب ئەدەبىيات-ئېقىملىرى ھەققىدىكى بىلىملىرىمىزنى موللاشتۇرۇشقا تىرىشات-تۇق. شۇڭا مەن بىز رەسىم ئارقىلىقمۇ ئۆزىمىزنىڭ شېئىرىيەت-گە، ئىجادىيەتىگە مۇۋاپىق تەسىر ۋە ئوزۇقلۇقنى قوبۇل قىلدۇق، دەپ ئويلايمەن.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تارىخىنىمۇ رەسىمدىن ئايرىلالمىغان ئەدەبىيات دەپ قارىساق بولىدۇ. مىسالەن، بىزنىڭ دىۋان شېئىرىيەدىمىزنىڭ ھەممىسىدە مېنىياتورا بار. مەن ئىلگىرى مېنىياتوردا چىلار ۋە ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا دائىر تەرەپلەرنى ئانچە ئوقمايتتىم، ئورخان پاموكنىڭ «مېنىڭ ئىسمىم قىزىل» دېگەن رومانىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۇنىڭدا يېزىلغان ئوسمانىيلار ئوردىسىدا كىتاب زىننەتلىگۈچىلەر ۋە ھەل بەرگۈچىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا دائىر بەزى تەرەپلەردىن ئورخان پاموكنىڭ رەسىم بىلەن شېئىرىيەتنىڭ، ئەدەبىياتىنىڭ مۇناسىۋىتىگە دائىر بەزى بايانلىرىنى ئۇچراتتىم. بىز يەنە نەۋائى تويپلاملىرىغا سىزىلغان مېنىياتورلارنى كۆرۈۋاتىمىز. يەنە پارس ئەدەبىياتىدىكى نىزامى ئەسەرلىرىگە سىزىلغان «خىسراۋ ۋە شېرىن»، «پەرھاد ۋە شېرىن» قاتارلىق قىسسەلەرگە، «يۈسۈپ ۋە زۇلەيخا»غا، ئۆمەر ھەييەمنىڭ رۇبائىيلىرى، ھاپىزنىڭ شېئىرلىرىغا نىسبەتەن سىزىلغان رەسىملەردە ئۇسلۇبىي ئورتاقلىق بار. بۇ ئەسەرلەرنىڭ كۆپىنچىسىدە ئاساسەن تەسەۋۋۇپ ئاساس ئورۇندا تۇرىدۇ، ئۇلاردا گەرچە سۈزىت بار بولسىمۇ، لېكىن بۇ ماھىيەتتە ناھايىتى مەۋھۇم بولغان بىر خىل تەپەككۈر. شۇ نەرسىنى چۈشەنمىشە مېنىياتورلارنىڭ ئوينىغان رولى ئىنتايىن چوڭ بولغان. شۇڭا، مېنىياتور ئەينى ۋاقىتتىكى دىۋانچىلىق، كىتابچىلىقنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىغا ئايلىنالمىغان. شۇڭا ئوردىلاردا ھەرقانداق پادىشاھ - سۇلتان رەسىمالارنى، ئەدەبلەرنى ئۆزىدىن مۇستەسنا قىلمىغان. داڭلىق رەسىمالار مۇقاۋا لايىھەلىگەن، خەتتاتلار، ھەلچىلەر، زىننەتچىلەر دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى شۇ مەرىپەتپەرۋەر پادىشاھ ۋە سۇلتانلارنىڭ ئەتراپىدا بار بولغان، شۇلارنىڭ داستىخانغا ئىشتىراك قىلىشقان. مانا بۇنى ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىمىزدا رەسىم بىلەن شېئىرىيەتنىڭ مۇناسىۋىتىدىكى قانداشلىقنىڭ ياخشى بىر ئىسپاتى دەپ ئويلايمەن.

رەسىمگە ئازراق قىزىقىپ يۈرگەن مەزگىللىرىمدە ستون دېگەن

كشى تەرىپىدىن رەتلەنگەن «سۆيۈملۈك تئور» دېگەن كىتابنىمۇ ئوقۇغان. بۇ ۋانگوك ھەققىدىكى كىتاب بولۇپ، ئۇنىڭدا ۋانگوكنىڭ ئېمىل زولانىڭ جىق رومانىنى ئوقۇغانلىقى، ئۇنىڭ رومانلىرىدىكى بەزى قاراش ۋە نەزەرىيەۋى قاراشلىرىدىن نۇرغۇن ئىلھام ئالغانلىقى، ۋانگوك رەسساملىق تەرەققىياتىدا ئېمىل زولانىڭ كۆرسەتكەن تەسىرىنىڭ ناھايىتى چوڭ بولغانلىقى يېزىلغان. دېمەك، رەسساملار ۋە ئەدىبلەر قوشۇلۇپ كەتكەن ئەينى دەۋر پارىژدىكى شۇھا-ياتتا ۋانگوكمۇ دائىم بار ئىدى. ھېمىڭۋايمۇ ئۆزىنىڭ ھېكايىچىلىق ئۇسلۇبىغا نىسبەتەن رەسساملاردىن جىقراق ئىلھام ئالغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغان. فىرانسۇز يازغۇچىسى ئاندرى مارلوننىڭ رەسىم توغرىسىدا يېزىلغان «تامسىز مۇزېي» دەيدىغان بىر كىتابىنى كۆرگەندىم. ئۇمۇ رەسىم توغرىسىدا ناھايىتى يۇقىرى نەزەرىيەگە ئىگە بولغان بىر ئادەم ئىكەن.

شېئىرىيەت بىلەن رەسىمنىڭ مۇناسىۋىتىگە ھېچقانداق گۇمان-لىنىش كەتمەيدۇ. ئاخشام بىر ماتېرىيال كۆرۈۋېتىپ ئامېرىكىلىق شائىر ۋاللىس ستىۋېننىڭ رەسىم توغرىسىدىكى سۆزلىرىنى ئۇچرىتىپ قالدىم. ئۇ: «بىر شېئىر ياكى بىر داستاندا نۇرغۇن زامان بىللە كېلىدۇ، شېئىرىيەت مەڭگۈلۈكنى كۆپىنچە بىر دەق-قىمگە ئايلاندۇرغان. رەسىم دېگەندە دەقنى مەڭگۈلۈككە ئايلاندۇرىدۇ» دېگەن. ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ قارىشىمچە، رەسسامنىڭ بىر رەسىمىنى پۈتكۈزۈشىگە شۇنچە جىق ۋاقىت كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ماھىيەتتە ئۇنىڭغا ئەڭ تەسىر قىلغىنى بىر لەھز، قالغىنى شۇنىڭ ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان نەرسىلەر. مىسالەن، بىر ئاتا-نىڭ چاپچىپ تۇرغاندىكى رەسىمىنى ئالساقمۇ، ئۇ دەل بىر دەققە ئىچىدىكى سۈرەت. ئۇ، رەسسامنىڭ ئىچكى دۇنياسىغا ئايلانغاندىن كېيىن مەڭگۈلۈككە ئايلىنىدۇ. زوقمەنلەرنىڭ تەسىراتى ئارقىلىق مەڭگۈلۈككە ئايلىنىدۇ، كېيىنكى دەۋرلەرنىڭ، زامانلارنىڭ باھاسى ئارقىلىق مەڭگۈلۈك قىممەتكە ئايلىنىدۇ. مەيلى شېئىر بولسۇن

ياكى رەسىم بولسۇن، ھەر ئىككىلىسىدە بىر دەققە دېگەن ئۇقۇم بار. شېئىر دېگەن مەڭگۈلۈك نەرسە. مىسالەن، بىر شېئىرنىڭ ئۆزىدە بەلكىم ئالېكساندىر ماكېدونىسكىي (ئىسكەندىر زۇلقەرنەين) دەۋرىدىكى ھازىرغىچە بولغان دەۋرنى بىر لەھزىدە بىر تەسەۋۋۇرغا ئايلاندۇرۇۋەتكىلى بولىدۇ. شۇڭا، شېئىرنى رەسىمگە ئايلاندۇرۇش، رەسىمنى شېئىرغا ئايلاندۇرۇش تامامەن مۇمكىن بولغان نەرسە. ئەمما، ھازىرقى ئەدەبىيات - سەنئەت قوشۇنمىزنىڭ ئۆزىدە رەسىمدىن تەسىر ئالغان شېئىرلار، شېئىردىن تەسىر ئالغان رەسىملەر قانچىلىك؟ تېخى بۇنى تەپسىلىي تەتقىق قىلىپ باقمىدۇق، تەتقىق قىلىپ باققاندىن كېيىن بۇ ھەقتە بىرنەمە دېيىش مۇمكىن. ئەمما شۇ نەرسە ئېنىقكى، بىزدە رەسىملار بىلەن يازغۇچى، شائىرلارنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ ئىنتايىن شالاڭ بولغانلىقى رېئاللىق. ئەسلىي بۈگۈنكىدەك مۇشۇنداق ئۇچرىشىش، سۆھبەتلەر بىزدە بالدۇرراق ئەمەلگە ئېشىشى كېرەك ئىدى. ئىلگىرى تېيىپ-جان ئېلىيېق دەۋرلىرىدە مۇزىكانتلار، شائىرلار ئوتتۇرىسىدا خېلى جىق مۇلاقات، ئىلمىي سۆھبەت بويىتىكەن. ئەمەلىيەتتە دۇنيادا ھەممىلا نەرسىنى كىتابتىن ئۆگىنىشكە ھەم شۇنداق قىلىشقا ۋاقىتىمىزمۇ يەتمەيدۇ. كىتاب جىق، ئۆمرىمىز ئىنتايىن چەكلىك. بىز كىتاب ئۈچۈنلا دۇنياغا كەلمىدۇق، يەنە ياشاشىمىز كېرەك. مەن بىر كۆرگەن ماتېرىيالدا پىكاسونىڭمۇ نۇرغۇن نەزەرىيەنى بىر تەرەپتىن كىتاب ئوقۇش، يەنە بىر تەرەپتىن كەسىپداشلىرىنىڭ سالونلىرىغا قاتنىشىش ئارقىلىق قوبۇل قىلغانلىقى تىلغا ئېلىندىغان. دېمەك، بىر رەسىمنىڭ دۇنيانى كۆزىتىش ئۇسۇلىنى بىز ئۇنىڭ رەسىملىرى ھەم مۇشۇنداق سۆھبەت، مۇلاھىزىلەر ئارقىلىق چۈشەنسەك، بۇ تېخىمۇ ئەتراپلىق بولۇشى مۇمكىن. مىسالەن، بىر رەسىم نەۋايىنى سىزماقچى بولسا، ئۇ رەسىم چوقۇم نەۋايىنى چۈشىنىشى، شېئىرىيەتنى چۈشىنىشى كېرەك. يۈسۈپ خاس ھاجىنى سىزماقچى بولغان رەسىم چوقۇم بۇ شائىرنىڭ ئىچكى

دۇنياسىنىڭ قانداقلىقىنى چۈشىنىشى كېرەك. دېمەك، رەسسام تا-
رىختىكى ماتېرىياللارنى كۆرۈش بىلەن بىللە، يەنە ئۇنىڭ شۇ
زاماندىكى تىرىك بىر شائىرنى چۈشىنىپ بېقىشىغا توغرا كېلىدۇ.
سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئاتاقلىق كىنو رېژىسسورى سېرگىي
باندار چىيۇك تاراس شېۋچىنكونىڭ ھاياتى تەسۋىرلەنگەن فىلىمگە
رېژىسسورلۇق قىلغان چاغدا، گەرچە ئۇنىڭ رولىنى ئالىدىغان رولچى
شائىر بولمىسىمۇ، بىر شائىرانە ئادەم بولۇشى توغرىسىدا گەپ قىل-
غانىكەن. شۇنداق بولغاچقا، رەسساملارمۇ چوقۇم شائىرلارنىڭ روھىي
دۇنياسىنى يەنىلا تىرىك سۆھبەتلەر ئارقىلىق بىلىدىغان گەپ. شۇ-
ئا، مۇشۇ جەھەتتىكى ئىلىم مۇناسىۋىتى، ئىلىم سۆھبىتى، ئىلىم
ئالاقە - ئۇچرىشىشلىرى قانچە كۆپ بولسا، بىر - بىرىمىزگە ئۆت-
دىغان مەتبەئەتمۇ شۇنچە يۇقىرى بولىدۇ، ھەتتا بۇ مەنبەئەت مۇ-
ئەييەنلەشتۈرگىنىمىزدىنمۇ بەك مول بولىدۇ، دەپ ئويلايمەن. ئەپ-
سۇسكى، بىزدە مۇزىكانتلار بىلەن شائىر - يازغۇچىلارنىڭ بىر
يەرگە كېلىشى ئىنتايىن شالاڭ بولۇپ كەلدى.

ئەمدى ئەدەبىيات بىلەن رەسىمنىڭ ئورنى نۇقتىسىدىن ئېيت-
قاندا، رەسساملقنىڭ بازار قىممىتى بىرقەدەر ياخشى بولۇپ كەل-
دى. مىسالەن، غازى ئەھمەتكام، ئابدۇكېرىم نەسىردىنكاملارنىڭ
رەسىملىرى جۇڭگو ۋە چەت ئەللەردە چوڭ بازار تاپتى. ماددىي
قىممەتمۇ ياراتتى، مىللەتنىڭ سەنئەت ۋە ئىجادىي كۈچىنى كىشى-
لەرگىمۇ تونۇتتى. چۈنكى، سەنئەت، بولۇپمۇ رەسىمدىكى تىل بۇ
بىر ئورتاق تىل. خۇددى ۋاللىس ستىۋېنسى ئېيتقانغا ئوخشاش
«رەسساملارنىڭ شائىرلار بىلەن ئەدەبلەر ۋە مۇزىكانتلارنىڭ شەكىل
ۋە رەڭلەر مەسىلىسىگە بولغان ھۆرمىتى خىزمىتىنىڭ ئوڭۇشلۇق
بولۇشىغا تۈرتكە بولىدۇ.» شەكىللەر تەبىئەتتە بولغان نەرسىلەر
بولغانلىقى، بۇ ھايات ھەممە ئادەمنىڭ تۇيغۇسىغا ئورتاق بولغانلى-
قى ئۈچۈن، رەسساملارنىڭ ئىجادىيىتى ئىجتىمائىي تىل تۈپەيلى
كېلىپ چىقىدىغان توسالغۇلارنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايدۇ، ئۇ-

نىڭدىن ھالقىپ كەتكەن بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئورتاق تىل بىلەن دۇنياغا نىسبەتەن بىر مىللەتنىڭ ئېستېتىك تۇيغۇلىرىنى بىمالال جاكارلايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن بازار جەھەتتىن ئېيتقاندىمۇ رايون چەكلىمىسىدىن ھالقىپ كەتكەن بولىدۇ. شېئىرىيەتچۇ، شېئىرىيەت ئوقۇرمەنلىرىنىڭ بارغانسېرى ئاز قېلىۋاتقىنى بىر مەسىلە، ئەمما بۇنداق ئەھۋالنىڭ كېلىپ چىقىشى شېئىرىيەتنىڭ گۇناھى ئەمەس. گەرچە بىزنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە تەرەققىياتىمىز يۈكسەلگەن بولسىمۇ، ئادەملەرنىڭ مەنىۋىيەت جەھەتتە چېكىنىۋاتقانلىقىنى ھەممە ئادەم بىردەك ئېتىراپ قىلىدۇ. مەن لوندوندا تۇرۇش جەريانىدا بەزى زىيالىيلار بىلەن ئۇچراشتىم. پاراڭلاشتىم. ئالدى بىلەن ئۇلاردىن «كۈتۈپخانىڭلارنى كۆرۈپ باقسام بولامدۇ؟» دەپ سورىدىم. ئۇ يەردە ئىشقىلىپ، بىر غەيرىي ئەدەبىياتچىنىڭ ئۆيىدىنمۇ ئەدىبلەرنىڭ ئەسەرلىرى تېپىلىدۇ. مىسالەن، مەلۇم بىر ما-ئارىپ تەتقىقاتچىسىنىڭ ئۆيىدە ئامېرىكىلىق شائىر سىلۋىيا پىلا-سىنىڭ تولۇق ئىنگىلىزچە توپلىمى بارلىقىنى كۆردۈم. ئۇ ماڭا «پىلاسىنىڭ شېئىرلىرىغا بەك قىزىقمەن، ھەر كۈنى ئىككى - ئۈچ پارچە ئوقۇيمەن» دېدى. ئەدەبىيات ئۇ يەردە ئىنتايىن ئومۇملاشقان. كۆزىتىشىمچە، كىتابلارنىڭ ئىچىدە كەسىپلەرگە ئائىت كىتابلارنىڭ باھاسى قىممەت بولىدىكەن. مىسالەن، رەسىم تارىخىغا، يەنى ئۇيغۇر مېنىياتورچىلىقىغا دائىر كىتاب بولسا، بۇنى پەقەت كەسىپ ئەھلىلىرىلا كۆرىدىغانلىقى ئۈچۈن قىممەت ئىكەن. بازارلىق كىتابلارنىڭ باھاسى بولسا تۆۋەن بولىدىكەن. روماننى ھەممە ئادەم ئوقۇيدىغانلىقى ئۈچۈن باشقا كىتابلارغا قارىغاندا ئەرزان ئىكەن. شۇڭا، ئۇنى چىش دوختۇرىمۇ، ئادۋوكاتمۇ، ماٹارىپچىمۇ، پوچتە-كەشمۇ ئوقۇيدىكەن. ئۇلار ئائىلىدىمۇ، ساياھەتكە چىقىشىمۇ رومان ئوقۇيدىغانلىقى ئۈچۈن ياۋروپادا ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ ئومۇملىك شىش نىسبىتى %80 تىن ئېشىپ كەتكەنىكەن. شۇڭا، ئەدەبىيات چېكىنىپ كەتتى، دېگەن بىكار گەپ. مانا قاراڭ، ئۇلاردا ئەدەبىيات

ئەمەلىيەتتە ئەڭ ئاددىي ئادەملەرنىڭ تۇرمۇشىغىچە سىڭىپ كىرىپ كەتكەن. ئەكسىچە، بىزنىڭ بۇ يەردە ئەدەبىيات ئەدەبىياتچىنىڭ، رەسىم رەسسامنىڭ ئىشى بولۇپ قالدى. ئۇ ئەمەلىيەتتە بىر بىنور-ماللىق. بىزدە كىتابلارنىڭ بىرىنچى نەشرى، ئىككىنچى نەشرى، ئۈچىنچى نەشرى بولسا باھاسى ئۆسۈپ كېتىۋېرىدۇ. ئۇ يەردە نەشر كۆپەيگەنسېرى باھاسى چۈشىدۇ. شۇڭا، ئەدەبىياتنىڭ، شېئىرىيەتنىڭ بازىرىنى ئارىلاپ، جەمئىيەتتە شېئىرىيەت كاساتلاشتى، دېگەن گەپنى مەخسۇس تەكشۈرگەن ئادەممۇ يوق. مېنىڭچە، پەقەت پەرەز، تۇيغۇ، تەسىرات بىلەن دەۋاتقان ئادەملەر بار. شۇڭا، ئۇ گەپلەرمۇ پۈت تىرەپ تۇرالمىدۇ. ئەنگىلىيە مېترولىرىدىمۇ شېئىرلارنى ئۇچراتقىلى بولىدىكەن. داڭلىق شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى مۇزدىكىغا كىرىشتۈرۈپ دېكلاماتسىيە قىلىپ تۇرىدىكەن، مانا بۇ شېئىر-رىيەتنىڭ تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىش، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا سىڭدۈرۈشتىكى ئۆزگىچە بىر يول، ئەلۋەتتە. شۇڭا رەسىمىنىڭمۇ تەسىر دائىرىسىنى ئەدەبىيات ئارقىلىق كېڭەيتكىلى بولىدۇ. مېنىڭچە، بىر رەسسامنىڭ بىر پارچە رەسىمنى پۈتكۈزۈش تارىخىدىن بىر رومان يازغىلى بولۇشى مۇمكىن. مىسالەن، ئابدۇكېرىم نەسىردىن ئاكىمىزنىڭ «شاتگۈل» توغرىسىدىكى رەسىمنىڭ پۈتۈپ چىقىش جەريانى، قۇرۇلمىسى توغرىسىدا بىر رومان چىقىشى مۇمكىن. گەپ، رومانچىلىقىمىز قۇرۇلمىسىنىڭ ئىنتايىن نامرات بولغانلىقىدىن، يازغۇچىلار ئىپادىلەشتە قىسىلىدۇ. يازغۇچىلىرىمىزدا تۇرمۇش جۇغلانمىسى مول، لېكىن ئىپادىلەش جەھەتتە ئىز-كىن شەكىل مول ئەمەس. پىروزمىز مۇشۇ شەكىلدە بەك نامرات. چۈنكى بىزدە تەرجىمىچىلىك يەنە يېتەرلىك ئەمەس. شۇڭا، مېنىڭ ئويلىشىمچە، بىز كۆزىتىشنى تېخىمۇ مول، ئۆتكۈر قىلىش ئۈچۈن رەسساملارنىڭ، شائىر - يازغۇچىلارنىڭ ھاياتىدا مەنئى ئالاقە بولۇشى كېرەك. بۇ مەنئى ئالاقىنى سۈنئىي ئوتتۇرىغا چىقارغىلى بولمايدۇ، ھەمىشە بىر ئورۇن ئىگە بولۇش ئارقىلىق ئىلىم سۆھ-

ھەيئەتتىكى رايونىمىزنىڭ ئالدىنقى ئىسپاتى

بەتلەرنى قىلىپ تۇرۇشنىڭ ئۆزىمۇ مۇھىم. بىز بىر - بىرىمىز -
 نىڭ باغلىنىشىنى دىلىمىزدىن ھېس قىلغان ۋاقتىمىزدا بىر -
 بىرىمىزنى ئىزدىگۈمىز، تېلېفون قىلىپ تۇرغۇمىز، بىر يەردە تا -
 ماق يېگۈمىز كېلىدۇ. ئۆزئارا بىر - بىرىگە نەپ يەتكۈزۈش، مەند -
 ۋى ۋە ماددىي مەنپەئەت بېرىش شەكلى ئارقىلىق بۇ خىل مۇناسىد -
 ۋەتنى تېخىمۇ جانلىق، تەبىئىي ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولۇشى مۇم -
 كىن. شۇڭا، ھازىرقى چەكلىك شارائىتىمىزدا رەسىم بىلەن شې -
 ئىرىيەتنىڭ مۇناسىۋىتىنى ۋە بۇ جەھەتتە ئۆزىمىزنىڭ مەنئۇيىد -
 ىنى تېخىمۇ تولۇقلاشنىڭ ئۇسۇلى كۆپرەك مۇشۇنداق پاراڭلىد -
 شىش، كۆپرەك ئىلىم سۆھبىتى قۇرۇش، بۇنى مەتبۇئات نۇقتىد -
 سىدىن ئەمەلگە ئاشۇرۇش، بىر رەسىمنىڭ ھاياتىنىمۇ چوقۇم ئە -
 دەبىيات نۇقتىسىدىن يورۇتۇش كېرەك، دەپ ئويلايمەن.

سۆھبەتلەر

كىتاب ئوقۇش ۋەجدانەن مەسئۇلىيەت

— «شىنجاڭ گېزىتى» مۇخبىرى ئۆركەش جاپپارنىڭ ئابدۇقا-
دىر جالالىدىن بىلەن ئۆتكۈزگەن سۆھبىتى

ئىلاۋە: مەملىكەتلىك 16 - نۆۋەتلىك كىتاب يەرمەنكىسى 2006 - يىلى
16 - ئىيۇن شىنجاڭ خەلقئارا كۆرگەزمە مەركىزىدە داغدۇغىلىق باشلى-
نىپ، 21 - ئىيۇن مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاخىرلاشتى.
ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ نەشرىيات ئوبرازىنى نامايان قىلىش، ئوقۇرمەن-
لەر بىلەن ئالاقە باغلاش، ئومۇمىي خەلقنىڭ كىتاب ئوقۇش ئاكتىپلىقىنى
ئۆستۈرۈش، نەشرىيات بازىرىنى يېتىلدۈرۈش، نەشرىياتچىلىقنىڭ گۈللى-
نىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردە كۆرۈنەرلىك ئۈنۈم ياراتقان
بۇ قېتىملىق يەرمەنكى رايونىمىز خەلقىدە، جۈملىدىن زىيالىيلىرىمىزدا
قانداق تەسىراتلارنى پەيدا قىلدى؟ مۇخبىرلىرىمىزنىڭ مۇشۇ مۇناسىۋەت
بىلەن بىر قىسىم ئەدەب، زىيالىيلىرىمىز بىلەن ئېلىپ بارغان سۆھبەت
خاتىرىسىنى ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ دىققىتىگە سۈندۈق.

— «شىنجاڭ گېزىتى» تەھرىراتى

مەملىكەتلىك 16 - نۆۋەتلىك كىتاب يەرمەنكىسى ئېچىلىۋاتقان
كۈنلەردە، يەرمەنكى نۇقتىلىرىنى تولۇق ئايلاندىم. بۇ جەرياندا
كۆرگەن، ئاڭلىغانلىرىم مەندە تۈرلۈك خىيال پەيدا قىلدى. شۇنىڭ
تۈرتكىسىدە كىتاب سېتىۋېلىش ۋە ئوقۇش جەھەتتە بىزگە ئۈلگە
كۆرسىتىپ بەرگەن ياشلىرىمىزنىڭ بىرى، شىنجاڭ مائارىپ
ئىنستىتۇتىنىڭ پىروپېسسورى ئابدۇقادىر جالالىدىن بىلەن
سۆھبەتلەشتىم.

مۇخبىر: ئابدۇقادىر ئەپەندى، يازمىلىرىڭىزدىن مەلۇمكى، ئو-

قۇغان كىتابلىرىڭىز ئاز ئەمەس، سېتىۋالغان كىتابلىرىڭىزمۇ كۆپ. كىتاب سېتىۋېلىش، ئوقۇش سىز ئۈچۈن ئەرمەكمۇ؟ ئابدۇقادىر جالالىددىن: كىتاب سېتىۋېلىش مەن ئۈچۈن ئېيتىدۇ. قاندا بىر خىل كەسپىي مەسئۇلىيەت، بەزىدە ھەقىقەتەن بىر خىل ئەرمەك، بەزىدە دەۋرنىڭ مەنئىي ئىنتىلىشىنى كۆزىتىشىمىدىكى بىر كۆزىنىك. كەسپىي مەسئۇلىيەت دېيىشىمىدىكى سەۋەب شۇكى، مەن ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى ھەم ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىسى. شۇڭا مېنىڭ كىتاب سېتىۋېلىشىم كۆپرەك مەسئۇلىيەت نۇقتىسىدىن بولىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، لايىقەتلىك ئالىي مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى بولۇشنىڭ بىلىم تولۇقلاش شەرتىنى ئادا قىلىش ئۈچۈندۇر. كىتاب مەيلى قىممەت ياكى ئەرزان بولسۇن، كەسپىمگە ئالاقىدارلا بولىدىكەن، ئۇنى چوقۇم سېتىۋالىمەن.

ئەرمەك دېگەندە، بەزى كىتابلار كەسپىگە بىۋاسىتە ئالاقىدار بولمىسىمۇ، ئادەمنى ئويغا سالىدۇ، ھۇزۇرلاندۇرىدۇ. مەن بۇنداق كىتابلارنىمۇ ئالىمەن. ئىچىم پۇشقاندا ياكى ۋاقتىم چىققاندا ۋە ياكى بەزى ئادەملەر بىلەن ئۇچرىشىشنىڭ ئەھمىيىتىنى دېگەندەك ھېس قىلالمىغاندا كىتابخانغا بارمەن. يېڭى كىتابلارنى ۋارقىلاپ بىر ئاز ئايلىنىپ ھاردۇقۇم چىقىپ، يەڭگىلەپ قالىمەن. بىز گەرچە ھەممە كىتابنى سېتىۋالالمىساقمۇ، چىقۇاتقان يېڭى كىتابلارنى كۆزىتىش ئارقىلىق دەۋر تەرەققىياتىنىڭ نەگە كېتىۋاتقانلىقىنى، بولۇپمۇ تەپەككۈر ئىنتىلىشىنىڭ قايسى يۆنىلىشتە بولۇۋاتقانلىقىنى ئىگىلەپ تۇرالايمىز. شۇڭا مەن كىتابخانغا كۆپ بارىدەمەن، ئۈرۈمچى كىتابخانلىرىدىكى خېلى كۆپ كىتاب ساتقۇچى مېنى تونۇيدۇ، ھەتتا بەزىلىرى ماڭا ھېسداشلىق قىلىپ ياردەمىمۇ قىلىدۇ.

مۇخبىر: سىزچە، ئۆمۈر بويى ئۆگەنمىسە بولمايدىغان مۇشۇ زاماندا، خەلقىمىزنىڭ كىتاب ئوقۇش قىزغىنلىقىغا قانداق باھا بېرىش مۇمكىن؟ خەلقنىڭ كىتاب ئوقۇش قىزغىنلىقىنى يۇقىرى

كۆتۈرۈشنىڭ بىرەر چارىسى بارمۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: كىتاب ئوقۇش ئۈچۈن مۇنداق بىر شەرت ھازىرلىنىشى كېرەك، يەنى ئادەم ئۆزىنىڭ جەمئىيەتتە تۇرۇۋاتقان ئورنى، مەۋجۇت ھالىتىگە نىسبەتەن قانائەتلەنمەسلىك تۇيغۇسىدا بولغاندا ياكى قانداقتۇر ئۆزىنىڭ كەلگۈسىدىن ئەنسىرەپ تۇرغاندا، بىر نەرسىدىن كىرىزىس ھېس قىلىپ، تۇرمۇشنىڭ مەۋجۇت ھالىتىنى ئۆزگەرتىش نىيىتىگە كەلگەندە، جەمئىيەت ھەققىدە نۇرغۇن سوئال تۇغۇلغان بولسىمۇ، شۇ سوئاللارغا جاۋاب تاپالمىغاندا، ئاندىن ئۇنىڭدا تەبئىي ھالدا كىتاب ئوقۇش ئۈستىدىكى تۇغۇلۇشى مۇمكىن.

بىزدىكى بىر قىسىم ئادەمدە پۇل يوق، يېتەرلىك ماددىي شارائىت يوق. لېكىن ئۇلاردا بىر نەرسىگە ئىنتىلىدىغان روھ بار. يەنە بىر قىسىم ئادەملىرىمىزنىڭ ماددىي شەرت - شارائىتى تولۇق، لېكىن روھىي ئىنتىلىشى يېتىلمىگەن. بۇنىڭ ھەر ئىككىلىسى مۇكەممەل بولمىغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر. شۇڭا ماددىي شارائىتى مۇكەممەل بولغانلار ئۆزىنى مەنىۋى جەھەتتە كامالەتكە يەتكۈزۈشكە ئىنتىلسە، ماددىي شارائىتى ناچار بولغانلار ئۇنى ئۆزگەرتىشكە، ياخشىلاشقا ئىنتىلسە، ئۇلار ئۆز ئارا بىر - بىرىنىڭ ھالىغا يەتسە، بىر - بىرىنى چۈشەنسە، ئاندىن بۇ جەمئىيەتتە بىر - بىرىگە يار - دەم بېرىدىغان، بىر - بىرىنى تولۇقلايدىغان ئىناقلىق پەيدا بو - لۇپ، جەمئىيەت مۇكەممەللىشىدۇ.

كىتاب ئوقۇشقا تۈرتكە بولىدىغان ئامىللار ھەر خىل بولىدۇ. بەزىدە رېئال ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە جاۋاب تېپىش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيدىغان ئەھۋال بولىدۇ. مىسالەن، مەن بەزىدە دەرس تەييارلىغاندا، بەزىدە ئىلىم تەتقىقاتى ماقالىسى يېزىشقا تۇتۇنغاندا مەلۇم مەسىلىگە جاۋاب تېپىش ئۈچۈن مەقسەتلىك كىتاب ئوقۇيمەن. يەنە بەزىدە ئىچ پۇشۇقۇمنى چىقىرىش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيمەن. سەپەر قىلغاندا ياكى ئۇخلاشتىن ئىلگىرى يۇمۇر، شېئىرلار

توپلاملىرىغا ئوخشاش يەڭگىل كىتابلارنى ئوقۇيمەن. ئەمەلىيەتتە مۇشۇ ئوقۇغانلىرىمنىڭ ھەممىسى كېيىنكى ۋاقىتلاردا بىر خىل جۇغلانمىغا ئايلىنىپ، خىزمەت، تەتقىقاتىم ئۈچۈن زۆرۈر تولۇقلد- ما بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. شۇڭا، مەيلى بىلىم ئېلىش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇش بولامدۇ ياكى ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇش بولامدۇ، ھەر ئىككىلىسىنى تەكىتلىشىمىز كېرەك. ھېچبولمىغاندا ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن بولسىمۇ كىتاب ئوقۇيدىغان بىر خىل مەدەنىي ئادەملەر توپىنى تەربىيەلەپ چىقىد- شىمىز كېرەك.

مۇخبىر: ئابدۇقادىر ئەپەندى، كىتابنىڭ قىممىتىگە باھا قو- يۇش ناداننىڭ ئىشى. شۇنداقتمۇ سوراپ باققۇم كېلىدۇ، سىز كىتابلىرىڭىزنى بىساتىڭىزدىكى ئەڭ قىممەتلىك بايلىق، دەپ قارامسىز؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: دەرۋەقە، كىتابنىڭ قىممىتى كەينىگە يېزىپ قويۇلغان باھا بىلەن ئۆلچەنمەيدۇ. لېكىن كىتابنى سېتىۋې- لىشقا توغرا كەلگەندە، ئۇنىڭ كەينىگە يېزىلغان باھا ئۆزىنى كۆر- سەتمەيمۇ قالمايدۇ. مېنىڭ نۇرغۇن ياخشى كىتابنى سېتىۋالالمىغان چاغلىرىم بار. شۇڭا بەزىدە كىتابنىڭ سېتىلىش باھاسى بىلەن شۇ كىتابنى ئوقۇشقا ئىنتىلگەن ئادەملەرنىڭ تەقەززالىقى ئوتتۇرد- سىدا بەلگىلىك ئارىلىق بولۇشى مۇمكىن.

مەن ئۆيۈمدىكى كىتابلىرىمنى قىممەتلىك بايلىقىم، دەپ قارايد- مەن. بىراق بايلىق قارىشىنى تەكىتلىگەندە، رېئال، ئەمەلىي بول- مساقمۇ بولمايدۇ. ھەقىقەتەن پۇلمۇ بايلىق. بانكىدا ئېشىنچا پۇ- لىمىز بولسا خېلى خاتىرجەم بولۇپ قالمىز. بولسا بىرنەرسە يا- زىدىغان، تەتقىق قىلىدىغان، جەمئىيەتكە مەسئۇلىيەت بىلەن قارايدىغان ئادەملەرنىڭ بانكىدا ئېشىنچا پۇلى بولغىنى ياخشى. شۇندا ئۇ بىر قىسىم چاكىنىلىقتىن خالىي بولالايدۇ. ھېچبولمى- غاندا، نائەھلى ئادەملەرگە موھتاج بولمايدۇ. مەنئۇ توقلۇق ئىچىد-

دە ياشىغان بۇنداق كىشىلەرنىڭ قەلىمىدىن تېخىمۇ غۇرۇرلۇق پە-
كىرلەر ئۇرغۇپ چىقىدۇ. شۇڭا كىشى يېتەرلىك ماددىي بايلىققا
ئىگە بولغان ئەھۋالدا، ئۆيىدىكى كىتابلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلانسا،
كىتابتىكى بىلىمنى ئىككىنچى تۈرلۈك تەپەككۈر بايلىقىغا ئايلاند-
دۇرالسا، ئاندىن ئۇ كىتابلار قىممەتلىك بايلىق بولالايدۇ. بولمى-
غاندا ئۇ بەزىبىر ئېقى قەغەز، قارىسى سىياھ بىرنەرسە. مەن كى-
تابلىرىمنى بايلىققا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن چوقۇم ئۇلارنى ئوقۇشۇم
كېرەك، ئۇلار ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىشىم كېرەك. بۇ تەپەككۈرنى
يەنە بىر تەپەككۈرغا ئايلاندۇرۇپ جەمئىيەتكە تەقدىم قىلىشىم ياكى
خىزمەتكە تەتبىقلىشىم كېرەك. مۇشۇ تەپەككۈر جەريانى تەكرار
ھەرىكەتكە ئايلانغاندىلا، ئاندىن ئۆيدە تۇرغان كىتابلارنىڭ قىممىتى
بولىدۇ، بايلىق ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا بۇ يەردە ۋاقىت، ئىمكانىيەت،
ئىقتىسادىي شارائىت، پۇرسەت دېگەنلەر تەل بولسا، ئاندىن دۆۋىلىد-
ىنىپ تۇرغان كىتابلار ئۆزىنىڭ بايلىقلىق قىممىتىنى ئىسپاتلىد-
ىيالايدۇ.

مۇخبىر: ئابدۇقادىر ئەپەندى، كۆرگەن ياكى ئاڭلىغان بولۇشىد-
ىڭىز مۇمكىن، ئۆي يېزەش جەريانىدا بەزى كىشىلەر كىتاب ئىش-
كاپلىرىنى بالكونغا چىقىرىۋەتتى، بەزىلەر كونا نەرسىلەر قاتارىدا
يەر ئاستى ئۆيىگە چۈشۈرۈۋەتتى. بۇ ئەھۋاللارغا قانداق قارايسىز؟
ئابدۇقادىر جالالىددىن: مېنىڭچە، ئۇلاردىن رەنجىشكە ھەققىد-
ىمىز يوق. ئۇلارنىڭ شۇنداق قىلىشىغا ئولتۇراق ئۆي شارائىتى
سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. بىز ئالدى بىلەن زىيادە چوڭ
ئۆيلەردە ئولتۇرۇۋاتقان، ئايرىم داچىلارنى سېلىپ ئولتۇرۇۋاتقان
بىر قىسىم بايلىرىمىزنىڭ، ئەمەلدارلىرىمىزنىڭ ئۆيلىرىدە كىتاب
بارمۇ - يوق؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ئىزدىنەيلى. ئەگەر بۇ سوئال-
لىمىز ئىنكار جاۋابقا ئېرىشسە، بايىقى كىتابلىرىنى بالكونغا
تاشلاپ قويغانلاردىن رەنجىشىمىزگە قىلچىلىك ئاساس قالمايدۇ.
مۇخبىر: ئابدۇقادىر ئەپەندى، خەلقىمىزنىڭ ئۆتكەن ئەسىرنىڭ

80 - يىللىرىدىكى كىتاب ئوقۇش قىزغىنلىقى بىلەن ھازىرقى كىتاب ئوقۇش قىزغىنلىقى ئوتتۇرىسىدا پەرق بار، دەپ قارامسىز؟ ئابدۇقادىر جالالىدىن: 80 - يىللاردىكى كىتاب ئوقۇش ئاساسەن ئەدەبىيات ۋە سەنئەت ئەسەرلىرىنى ئوقۇش قىزغىنلىقى بولۇپ، زوق ئېلىش، ھۇزۇر ئېلىش خاراكتېرىدە ئىدى، كىتاب ئوقۇشنىڭ مەقسەتچانلىقى ئانچە ئېنىق ئەمەس ئىدى. ھازىرقى كىتاب ئوقۇش بەلگىلىك مەسئۇلىيەتنى نىشان قىلغان كەسپىي قىزغىنلىقتىن ئىبارەت بولۇپ، مەلۇم ئاڭلىقلىققا، ئەقىلىلىككە ئىگىدۇر. يەنى بۇ خىزمەت ئېھتىياجى، تۇرمۇش ئېھتىياجى بىلەن بىرلەشكەن ئوقۇش قىزغىنلىقىدۇر. ھازىر چىقىۋاتقان كىتابلارمۇ ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلىپ نەشر قىلىنىۋاتقان كىتابلار بولۇپ، 80 - يىللاردا نەشر قىلىنغان ھېكايە، پوۋېست، رومان، چۆچەكلەردىن كۆپ پەرقلىنىدۇ. خەلقىمىزنىڭ ھازىرقى كىتاب ئوقۇش قىزغىنلىقى 80 - يىللاردىن كىيىن سەل سۇسلاپ قالغان قىزغىنلىق بولسىمۇ، مەلۇم ئاڭلىقلىققا، ئەقىلىلىككە، قاراۋاتىلىققا، ئىلمىيلىككە كۆتۈرۈلگەن، خىزمەت ۋە تۇرمۇش ئېھتىياجى بىلەن ئورگانىك بىرلەشتۈرۈلگەن ئوقۇش قىزغىنلىقىدۇر.

ھاياتلىق — ئەدەبىنىڭ ۋەتەندۈر

— ئابدۇقادىر جالالىددىن بىلەن ئۆتكۈزگەن سۆھبەت

ئىلاھ: سۆھبەت ئويۇشتۇرغۇچىلاردىن: بۇ سۆھبەتنى بۇنىڭدىن ئالتە يىل ئىلگىرى، يەنى بىز شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتوتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتكۈزۈش ھارپىسىدا سىنىپىمىزدىكى 72 نەپەر ساۋاقداشنىڭ كولىكتىپ ھەمكارلىقىدا ئېلىپ بارغانىدۇق. ئەينى چاغدا بۇنى مەتبۇ-ئاتلاردا ئېلان قىلىشقا ئۈلگۈرمەي، مەكتەپ پۈتكۈزۈپ كېتىپ قالغانىدۇق. ئارىدىن بىرقانچە يىل ئۆتكەن بولسىمۇ، بۇ سۆھبەتنى مەتبۇئاتقا بېرىشنى لايىق تاپتۇق. بۇ ئارقىلىق ئۇستازىمىز ئابدۇقادىر جالالىددىنغا ۋە باشقا ئۇس-تازىلارغا، شۇنداقلا ساۋاقداشلارغا سېغىنىپ سالام يوللايمىز.

سوئال: سىزچە، ئەدەبىيات بىلەن رېئاللىقنىڭ مۇناسىۋىتى قانداق بولۇشى كېرەك؟ بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بۇنى قانچىلىك ھەل قىلالدى؟

جاۋاب: ئەدەبىيات بىلەن رېئاللىقنىڭ مۇناسىۋىتى دېگەن گەپ بىر قاتمال قاراش. بىر پارچە ئەسەر روياپقا چىقىپ بولغاندىن كېيىن، ئەسەرنىڭ ئۆزىمۇ رېئاللىق بولىدۇ. رېئاللىق كەڭ ئۇقۇم، ئەدەبىياتمۇ ئۇنىڭ ئىچىدە.

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تەرەققىي قىلغان دۇنياۋى ئەدەبىيات. لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ مەۋقەسىنى ئىپادىلەشتىن ئىبارەت يۈنەلمىشىنى يىتتۈرۈپ قويدى. ئەينى دەۋرلەردە يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە نەۋائىيلار بۇ مەسىلىنى ناھايىتى يۈكسەك دەرىجىدە ئەمەلگە ئاشۇرغانىدى. ھازىر بولسا ئەدەبىياتىمىز ئەنە شۇ رېئاللىققا ماسلاشقان يىلتىزنى ئىزدەشكە يۈزلىنىۋاتىدۇ. «گۈڭگا» شېئىرلار ھەرىكىتى

ئەنە شۇ ياتلاشقان شېئىرىيەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈۋاتقان ئەدەبىي ھەرىكەت. مېنىڭچە، رېئاللىقنى ئەكس ئەتتۈرگەن ئەدەبىيات — رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن، رېئاللىققا يېقىنلاشقان ئەدەبىياتتىن ئىبارەت. پىروزمىز رېئاللىقنىڭ تاشقى پوستىنى ئىپادىلەۋاتىدۇ. ماھىيەتكە يۈزلىنىش كېيىنكى مەسىلە.

سوئال: ئەدەبىياتتىكى ئەنئەنىۋىلىك بىلەن زامانىۋىلىق مەسىلىسىگە قانداق قارايسىز؟ بۇ مەسىلىدە يازغۇچىنىڭ بۇرچى قانداق بولۇشى كېرەك؟

جاۋاب: ئەدەبىياتتىكى ئەنئەنىۋىلىك ۋە زامانىۋىلىق چوڭ بىر مەسىلە. ئادەملىرىمىز تېخى ئەنئەنىۋىلىك، زامانىۋىلىق ئوقۇمىدە. نىمۇ ئېنىق ھەل قىلالمىدى. ئەدەبىيات ئىنساننى ئىپادىلەيدۇ. ئىنسان ماھىيەت جەھەتتىن مەڭگۈ ئەنئەنە. بۇ نۇقتىدىن، ئەدەبىيات مەڭگۈلۈك ئەنئەنە ئاساسىغا ئىگە. زامانىۋىلىق يازغۇچىنىڭ ئىدىيەسى ھەم خاھىشىدا پەيدا بولىدۇ. دېمەك، يازغۇچى ئىنساننىڭ تەبىئىي تەرىپىنى، مۇنداقچە ئىپتىقاددا، ئىنسان چىنلىقىنى ئىپادىلەپ بېرەلسىلا، ئۇنداق ئەسەر ھەم ئەنئەنىۋى، ھەم زامانىۋىلىققا ئىگە بولغان بولىدۇ.

مەن ئەدەبىيەت بىرلا بۇرچ بولۇشى كېرەك دەپ ئويلايمەن. ئۇ بولسىمۇ ھەقىقەتكە تەلپۈنۈش ۋە ھەقىقەتنى تېپىش. ئەگەر بۇ مەسىلىنى ھەل قىلالمايدىكەن، بۇنداق يازغۇچى ئىپتىقادسىز يازغۇچى بولۇپ قالىدۇ. بۇ بۇرچ ھەل قىلىنمىسا، باشقا بۇرچلار ئەبەدىي ھەل بولمايدۇ.

سوئال: سىزنىڭچە، ھازىرقى ئەدەبىياتىمىزدىكى ئەدەبىيات نەزەرىيەسى، ئەدەبىيات تەنقىدى ۋە ئەدەبىيات تارىخىدىن ئىبارەت ئۈچ پەننىڭ تەرەققىيات ئەھۋالى قانداق؟

جاۋاب: بىزدە ئەدەبىيات نەزەرىيەسى يېزىلدى. لېكىن بۇ ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئەنئەنىسىگە، پىسخىكىسىغا، تارىخىغا ماس كەلمەيدۇ. بۇ جەھەتتىن بۇ نەزەرىيەلەر بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا خاس ئەمەس.

مىللىي ئەدەبىياتقا خاس بولغان نەزەرىيە بولمىغان ئەھۋالدا، مىللىي ئەدەبىيات تەنقىدىدىن قانداقمۇ ئېغىز ئاچقىلى بولسۇن؟ بۇنداق ۋاقىتتا يېزىلغان ماقالىلەر باشقىلار ئۈستىدىن قىلىنغان غەپۋەت - شىكايەتتىن، بىر - بىرىنى غاجلاشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۆز مەۋقەسىنى تاپالمىغان ئەدىبلەرنىڭ بوھرانلىرى مىللىتىمىزنىڭ ئەقلىنى يىگلەتمەكتە، ئۆزگىلەرنىڭ تېلېسكوپ - لىرى ئۆزىمىزنىڭ يۇلتۇزىنى كۆرۈشكە ئەسقاتمايدۇ. خوش، ئەدەبىيات تارىخى مەسىلىسىگە كەلسەك، ئۇ ئەلۋەتتە ئەدەبىيات نەزەردە يەسى ۋە ئەدەبىيات تەنقىدى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئالدىنقى ئىككى مەسىلە مۇكەممەل ھەل بولمىغان ئەھۋالدا، قانداقمۇ ئەدەبىيات تارىخى مۇكەممەل بولسۇن؟

سوئال: پەلسەپە ھەققىدىكى قاراشلىرىڭىزنى سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز.

جاۋاب: دۇنيادا پەلسەپىسىز مىللەت بولغان ئەمەس. چۈنكى، بىر مىللەت مىللەت سۈپىتىدە ياشىغانىكەن، ئۇ مىللەتتە جەزمەن پەلسەپە بولمىدۇ. لېكىن ھەممە مىللەتتە پەلسەپە بىر سىستېما سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇشى ناتايىن. دېمەك، بىر مىللەتتە پەلسەپىنى بىر سىستېما سۈپىتىگە يىغىنچاقلىيالايدىغان، ئۇنى زامان روھىغا ئايلاندۇرالايدىغان پەيلاسوپلار بولغاندىلا، ئاندىن شۇ مىللەت پەلسەپە نامراتلىقىدىن قۇتۇلالايدۇ. شۇنداق بولغاندىلا، مىللەت روھىي گادايلىقتىن قۇتۇلالايدۇ، روھىي گادايلىقتىن قۇتۇلغان مىللەت ئاندىن ئۆز روھىيىتىگە، تارىخىغا، رېئاللىقىغا توغرا دىياگنوز قويايلىدۇ.

سوئال: ھازىرقى ئۇيغۇر رومانچىلىقىنىڭ تەرەققىيات ئىستىقبالى قانداق؟ سىزنىڭچە، بۇ ساھەدە يەنە قانداق قىلىش كېرەك؟

جاۋاب: خەلق ھامان ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىنى سەنئەت نۇقتىسىدىن كۆرۈشكە تەلپۈنىدۇ. رومان بىر مىللەت تۇرمۇشىنى مەلۇم دەۋر بويىچە كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغان ئەسەر بولغاچقا، ئۇ كىشىلەرنى ئاسان جەلپ قىلىۋالىدۇ. ئۇ يەنە ئۇنىۋېرسال ئەدەبىيات بولۇش

سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭدا يازغۇچىنىڭ ھەممە قابىلىيىتى ئەكس ئەتتى. شۇڭا رومانچىلىقنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىي قىلىشىدىن دېرەك بېرىدۇ. ھازىر ئۇيغۇر رومانچىلىقىدا خېلى كۆپ رومان بارلىققا كەلدى. بۇ ياخشى نەتىجە. ھازىر خەلقىمىز چەت ئەللەرنىڭ رومانلىرىنى ئوقۇشتىن ئۆز رومانلىرىمىزنى ئوقۇشقا كۆچتى. ئەمدىكى گەپ، رومان يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ئۆزىنىڭ تەربىيەلىنىشىنى كۈچەيتىشىدە. كىمە كىم مىللەتنىڭ رېئال ھالىتىنى، ئەقىدە - ئېتىقادىنى، ئىلاھىيەت، تەبىئەت قاراشلىرىنى، ماھىيىتىنى ھەقىقىي ئىگىلىگەندىلا، ئاندىن ئۇ ئۆلمەس ئەسەرلەرنى يارىتالايدۇ.

سوئال: سىز ئۇيغۇر يېڭى شېئىرىيىتىنىڭ باشلامچىلىرىدىن بىرى. سىزنىڭچە، ھازىرقى شېئىرىيەتنىڭ سەۋىيەسى 1980 - يىللارغا سېلىشتۇرغاندا قانداقراق؟

جاۋاب: ھازىرقى شېئىرىيىتىمىزنىڭ سەۋىيەسى 1980 - يىللارغا قارىغاندا تاكامۇللىشىشقا قاراپ يۈزلەندى. بىراق، كۆلەم جەھەتتىن 80 - يىللارغا قارىغاندا كەڭ ئەمەس، بۇنىڭدا ھەر خىل سەۋەب بار. بىر تەرەپلىمە ئىقتىسادىي ئالڭ شېئىرنىڭ ھاياتلىق بوشلۇقىنى بارغانسېرى تارايىتىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە پۈتكۈل ئۇيغۇر شېئىرىيىتى مېخانىك پىكىر ۋەكىللىرىنىڭ زەربىسىگە ئۇچرىدى. ھازىر شېئىرىيەتتە بىر خىل جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرمەكتە، ئۇ خىلۋەت جىرالاردا شارقىراپ ئېقىۋاتقان سۈزۈك بىر ئېقىننى ئەسلىتىدۇ.

سوئال: بەزىلەر شېئىرىي پىكىر، شېئىرىي تەرەققىيات دېگەنلەرنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى ئېيتقان، بۇنىڭغا قانداق قارايسىز؟
جاۋاب: شائىر ئۈچۈن شېئىر يېزىۋاتقان مۇھىتتا، پىكىر دېگەن نەرسىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. پەقەت ئۇنىڭدا بىر خىل مەستلىك، شېئىرنى تۇيغۇ ۋە بېرىلىشتىن باشقا نەرسە بولمايدۇ. شېئىرىي پىكىر شېئىر ئۈستىدە مۇنازىرە ئېلىپ بېرىش جەريانىدا، دىلا ھاسىل بولىدۇ. شېئىرىي پىكىر شائىر ئۈچۈن مەۋجۇت بول-

مايدۇ. پەقەت ئوبزورچى ئۈچۈنلا مەۋجۇت. شېئىردىكى تەرەققىيات مەسىلىسىگە كەلسەك، ئۇ شېئىردىكى ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرىدىكى تەرەققىياتتىنلا ئىبارەت، شېئىردىكى مەقسەت ئۆزگەرمەيدۇ. شېئىر ئىبىرىيەنىڭ مەقسىتى ئىنسانىيەتنىڭ ئومۇمىي غايىسى ۋە ئىنتى-لىشىنى ئىپادىلەش. بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، شېئىرىيەتتىكى مەقسەت تەرەققىي قىلمايدۇ.

سوئال: ئەدەبىياتىمىزدا كەلگۈسىدىن بېشارەت بېرىدىغان ئەسەرلەر يوق دېيەرلىك، بۇ بىزنىڭ بەدىئىي تەسەۋۋۇر كۈچىمىزنىڭ ئاجىزلىقىدىنمۇ ياكى باشقا سەۋەب بارمۇ؟

جاۋاب: بىر مىللەتنىڭ پەن - تېخنىكىسى ۋە پەلسەپىسى راۋاجلانمىغان ئەھۋالدا كەلگۈسى توغرىسىدىكى ئەسەرلەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس. بېشارەت خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر بىر مىللەتنىڭ پەن - تېخنىكىسى يۇقىرى دەرىجىدە تەرەققىي قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەندە ئاندىن مەيدانغا كېلىدۇ.

سوئال: ئوقۇرمەنلەر رايدىن قارىغاندا، ھازىر تارىخىي كىتابلارغا قىزىقىش بىرقەدەر يۇقىرى بولۇۋاتىدۇ، بۇنى ئوقۇرمەنلەر سەۋىيەسى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ سۆزلەپ بەرسىڭىز.

جاۋاب: بۈگۈننىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۆت-مۇشنى سېغىنىشقا سېزىك بولىدۇ. لېكىن بۇ سېزىكلىك كېلەچەككە بولغان ھامىلىدارلىقتىن دېرەك بېرىشى كېرەك. بىزنىڭ ھازىرقى ئوقۇرمەنلىرىمىز دۇنيانى شېئىرىي نەزىرى بىلەن كۆزىتىدۇ. ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ مۇھاكىمىسىدىن ھۆكۈم ئەمەس تەمسىل، مەتبىقە ئەمەس خاھىش يېغىپ تۇرىدۇ. نۆۋەتتە ئوقۇرمەنلىرىمىز ئەپسانە قېنى بىلەن لوگىكا قېنىنى بىرلەشتۈرۈشى كېرەك.

سوئال: بەزىلەر ھازىر ئەدەبىياتىمىزدا پېشۋا قىلىپ ئوتتۇرىغا چىقارغۇدەك ئادەم يوق، بۇ ئەدەبىيات تارىخىمىزغا پايدىسىز ئامىل، دېيىشىۋاتىدۇ، سىزنىڭچە شۇنداقمۇ؟

جاۋاب: مەن تازا چۈشەنمىدىم. قارىشىمچە، ئادەملەرنىڭ ئۆزى ھېچنەمىنى ياخشى كۆرمىگەندە پېشۋا چىقمايدۇ. شۇنداقلا ئۇ

سايلام ئارقىلىقمۇ ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ. مېنىڭچە، بۇ ئەدەبىياتتىكى مۇھىم مەسىلە ئەمەس. تالانتلىق، مۇستەقىل پىكىر قىلىدىغان يۇقىرى سەۋىيەلىك ئوقۇرمەن بولسىلا، پېشۋا ئۆزلۈكىدىن چىقىدۇ. ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزىقىشى كۆپ خىللىشىپ، سەۋىيە يۇقىرى كۆتۈرۈلگەنسېرى، پېشۋا كۆپ قۇتۇپلىشىدۇ. بىر ئادەمگە مەركەز- لەشمەيدۇ.

سوئال: شېئىرىيەتتىمىزدە دۇنيا نادىر شېئىرلىرىغا تەڭلەشكۈ- دەك شېئىرلار مەيدانغا كەلدىمۇ؟

جاۋاب: كەلدى، ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۇيغۇر شېئىرىيەتتىمىز تارىخ- تىن بېرى دۇنياۋى شېئىرىيەت بولۇپ كەلگەن. ھازىرمۇ دۇنيادىكى نۇرغۇن مىللەت شېئىرىيەتى بىلەن تەڭ بەيگىگە چۈشەلەيدۇ. بۇ- گۈنكى شېئىرىيەتتىمىزنىڭ دۇنيا شېئىرىيەتتىمىزنىڭ بىر قىسمى بولۇشىدا گەپ يوق.

سوئال: ئۇيغۇر زىيالىيلىرىمىزنىڭ ساپاسىنى دۇنيانىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا سېلىشتۇرغىلى بولامدۇ؟

جاۋاب: بىر مىللەت ئىجتىمائىي سەۋىيەسىنىڭ قانداق بولۇشى- دىن قەتئىينەزەر، ھازىرقى زامان ئۇقۇمىنى ئۆزىگە لايىق ماسلاش- تۇرغان بولىدۇ. ئەمما بۇنىڭ مەزمۇنى ۋە قاتلىمى ئوخشاش بولماي- دۇ. ئۇيغۇر زىيالىيلىرىمىزنىڭ ھازىرقى قاتلىمى يالاڭ قاتلام. كۆلەم جەھەتتىن كەڭ ئەمەس، زامانىۋى ئاڭ جەھەتتىن تولغان زىيالىيلار ناھايىتى ئاز بولۇپ، مىللەتنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىگە تۈز بولۇپ تېتىيالمىدۇ.

سوئال: نەزىرىڭىزدىكى ئەدەب ئەخلاقى قايسى تەرەپنى كۆرسىتىد- دۇ؟ بىر ئەدەبىياتنىڭ ئوبرازىدا ئۇنىڭ ئەسىرى ئاساسىي ئورۇندا تۇ- رۇشى كېرەكمۇ ياكى ئۇنىڭ ئەخلاقى ئاساسىي ئورۇندا تۇرۇشى كې- رەكمۇ؟

جاۋاب: بىر ئەدەبىيەت ئىنساننى قەدىرلەشتىن ئىبارەت بىرلا ئار- زۇ، قەدىر - قىممەتنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن يانالايدىغان قەلب بول-

سلا كۇپايە. مېنىڭچە، بىر ئەدەبىياتىڭ ئەخلاقى بىلەن ئەسەرى بىر گەۋدە. ئۇنى ئايرىپ قاراش چوڭ خاتالىق. بىز ھازىرغا كەلگۈچە بۇنى ئايرىپ قاراپ كەلدۇق. شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، يازغۇ-چىنىڭ ئەسەرى شۇ يازغۇچىنىڭ ھاياتىنىڭ بىر قىسمى.

سوئال: بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈزلىنىشىڭىز ۋە ئويلىغانلىرىڭىز ھەققىدە سۆزلەپ بەرسىڭىز.

جاۋاب: مەن ئۆزۈمنىڭ تىزگىنىنى ھاياتىڭ مەنتىقىسىگە تاپ-شۇرغان بەندىمەن. تۇرمۇش مېنى نېمىگە قىستىسا شۇنى قىلد-مەن. ئادەتتە ئەدەبىي ئىجادىيەتتە ئۆزۈمنى پىلان ئىچىگە قويماي-مەن. مەن بەكمۇ مەھسۇلاتلىق ئەمەس، مەن يېزىقچىلىقنى بىر خىل كۆڭۈللۈك دەپ ھېس قىلغاندا بىرنەرسە يازمەن. قانداقلا بولمى-سۇن، بىر ئىش قىلمىسام تۇرالمايمەن.

2005 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

تۈرتكىسى بىلەن باغلاپ جاۋاب بېرىمەن.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: سىز بىر قىسىم ماقالىڭىزدا بىزدە ئىجتىمائىي پەنچىلەرنىڭ ئىنتايىن كۆپلۈكى، تەبىئىي پەنلەر ساھەسىنىڭ ئاجىز ئىكەنلىكى، شۇنچا تەبىئىي پەنلەر ساھەسىگە ئەھمىيەت بېرىشنىڭ جىددىي زۆرۈرلۈكى ھەققىدە توختالغانىدىڭىز. ئۇنداقتا، ئۆزىڭىزمۇ ئەينى چاغدا قەشقەر پېداگوگىكا ئىنىستىتۇتى فىزىكا فاكولتېتىغا قوبۇل قىلىنغاندا، نېمە ئۈچۈن تەبىئىي پەنلەرگە مەنسۇپ بولغان فىزىكىدا ئوقۇماي، ئىجتىمائىي پەنلەر ساھەسى بولغان ئەدەبىياتتا ئوقۇدىڭىز؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: مەن ئەينى ۋاقىتتىكى شارائىتىم ۋە سەنئىتىمغا نىسبەتەن تەبىئىي پەنلەردە ياخشى ئوقۇغانىدىم. مەندە فىزىكا ساھەسىگە دائىر ساددا، لېكىن بۈيۈك غايىلەر بار ئىدى. بىر قېتىملىق تەجرىبە دەرسىدە بىر ئۈسكۈنىنى تۇتۇۋىدىم، ئۇ قۇتقۇچى: «ئۇكام، ئۇ سىز خالىغانچە تۇتىدىغان نەرسە ئەمەس» دېدى. بۇ گەپ بەك كۆڭلۈمگە كەلدى. مەكتەپنىڭ تەجرىبە شارائىتى ئىنتايىن ناچار بولۇپ، بىر نېمىلەرنى تەجرىبە قىلىش ئۈمىدىم سۇغا چىلاشتى. ھە دەپسلا ھېسابلاش، ئىسپاتلاش دېگەنلەر دەرسىمىزنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى ئىدى. ئىلگىرى ھەددىدىن زىيادە غايىدە پەرەس بولسام كېرەك، ئالىي مەكتەپنىڭ شارائىتىنى بەك يۇقىرى مۆلچەرلەشكەنكەنمەن. بىراق، ئوڭۇشسىز رېئاللىق كەلگۈسىدە راۋۇرۇس ئىش قىلىش نىيىتىمنى قېقىۋەتكەندەك بولدى. شۇ ھالدا فىزىكىدا ئوقۇپ نېمە قىلارمەن، دېگەن نىيەتكە كەلدىم. شۇنىڭ بىلەن ئالىي مەكتەپكە كىرىپ دەل ئۈچ ئاي بولغاندا ئەدەبىياتقا ئالمىشىپ كەتتىم. مانا ئەمدى مەن ئۇنىڭ غۇبارسىز بىر يۈرەك بولسىلا كۇپايە بولىدىغان بىر ساھە بولماستىن، پىتتە ۋە ھەسەتكە چىدايدىغان ئىممۇنىتېتنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدىغان ساھە ئىكەنلىكىنى بىلىپ قالدىم. ئۇنىڭ شۆھرىتى ماغزاپتەك جىلۋە قىلىدۇ، ئەمما ئىچىدە ھېچنېمە يوق. تۆلەيدىغان روھىي بەدەلنىڭ

چېكى يوق. فىزىكىدا ئوبدان ئىش قىلىش ئۈچۈن تېخىمۇ يۇقىرىدا
رىلاپ ئوقۇش كېرەك بولىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا «چەت ئەلدە ئوقۇش»
دېگەن گەپنى ئاڭلاپمۇ باقمىغاندۇق. ھازىر ئويلسام، ئەدەبىياتتا
ئوقۇپ توغرا قىلغاندەكمۇ تۇيغۇدا بولمەن. خۇددى ئامېرىكا شائىدى-
رى رۇبېرت فىرۇست ئېيتقاندەك، مېڭىلمىغان يوللار ئۆزىنىڭ نا-
مەلۇملۇقى بىلەن سېھىرلىك ۋە جەلپكار بولىدۇ. كىشىلىك ھايات-
تىكى نۇرغۇن تاللاش ھەسرەتلىك بولىدۇ.

تەبىئىي پەنچىلەر بىلەن ئىجتىمائىي پەنچىلەرنىڭ نىسبىتىگە
كەلسەك، بۇ ھەقتە بىزنىڭ بىرنەمە دەپىشىمىز ھازىرنىڭ ئۆزىدە
كۈلكىلىك تۈيۈلىدىكەن. بىزنىڭ ئالدى بىلەن ۋېنۇسكىلاردىكى
يېزىقلىرىمىزنىڭ سىياقى ۋە ئىملاسىنى تۈزىتىشكە ئاماللىرىمىز
بولسا بولاتتى. يوغان گەپلەرنى ھازىرچە دەپمەي تۇرايلى... پەقەت
جان بېقىشنىڭ كويىغا كىرىپ كەتكەن ۋە ئۇنىڭدىن نېرسىغا ئۆ-
تۈشنى ئويلىمايدىغان ئالىملار كۆپ بولسا، ئەھۋال ئوخشاش بولۇپ
چىقىۋېرىدۇ.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: «شىنجاڭ مائارىپى» ژۇرنىلىدا ئېلان قىل-
لىنغان «تىل - ئەدەبىيات دەرىجىسىدە نېمە كەم» دېگەن ماقالىسىنى
چۆرىدەپ، ئەدەبىياتىمىزدىكى كەم تەرەپلەر ھەققىدە توختىلىپ با-
قاسمىز؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: «ئەدەبىياتىمىزدىكى كەم نەرسىلەر» دېگەن
گەپنىڭ ئۆزى بەكلا تومئاق. «كەم نەرسىلەر»نى مەلۇم نۇقتىدىن
كۆزىتىشكە توغرا كېلىدۇ. ھازىر ئەدەبىياتنىڭ مەنئۇيىتىنى رىغبەت-
لەندۈرىدىغان ماددىي ۋە مەنئۇي ئامىللارنىڭ ھەممىسىدە چۆلدەرەش
بار. ئەدەبىياتىمىزنى بۈگۈن ئانا تىلىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن
قان بېرىۋاتقان پىدائىيلار دېسەك بولىدۇ.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: قايسىدۇر بىر قېتىملىق سۆھبەت خا-
تىرىسىدە سىز «نەسرىي ئەسەرلەر (پىروزا) بىلەن شۇغۇللىنىش
ئويىڭىز بارمۇ؟» دېگەن سوئالغا: «بۇنىڭ ئۈچۈن مەن تۇرمۇش

شەكلىمنى ئۆزگەرتىپ بېقىشىم كېرەك» دەپ جاۋاب بېرىپتىكەندە - سىز، تۇرمۇش شەكلى بىلەن ئىجادىيەتنىڭ قانداق مۇناسىۋىتى بار؟ ئوتتۇرا مەكتەپ ئۈچۈن يېڭى تۈزۈلگەن تىل - ئەدەبىيات دەرسلىكىگە كىرگۈزۈلگەن «ئۇلۇغبەگ» دېگەن ئەسىرىڭىزنى بۇ - نىڭدىكى بىر باشلىنىش دەپ قارىساق بولامدۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: پروزا مەن ئۈچۈن چوقۇم شۇغۇللىنىشىم كېرەك بولغان بىر ساھە دېمەيمەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ۋۇجۇدۇم - نىڭ ئىچ - ئىچىدىكى يوشۇرۇن ئىستەكلىرىم ۋە تاشقى مۇھىتنىڭ ئالاھىدە ماس كېلىشى ئارقىسىدىكى ھاسىلاتلىرىم پىروزغا ئايلىدۇ - نىپ چىقسا تاڭ، ئۇنى بىلمىدىم. مەن بىر ئوقۇتقۇچى، خىزمەت ھاياتىم مەكتەپتە ئۆتدۇ. پائالىيەت دائىرىم ناھايىتى چەكلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە نەزەرىيە تەتقىقاتى زېھنىمنى بەكرەك ئىگىلىگەن. ھاياتىمنىڭ ئېپىك قاتلاملىرىغا چۆككۈدەك دىت مەندە بولمىسا كېرەك. ھاياتمۇ مېنى يازىدۇ. «ئۇلۇغبەگ» دېگەن تېكىست دەرس - لىك ئېھتىياجى ئۈچۈن يېزىپ چىقىلغان، خالاس.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: سىزمۇ يېڭى «تىل - ئەدەبىيات» دەرسلى - كىنى تۈزۈشكە قاتناشتىڭىز. بەلكىم، ئېسىڭىزدە بولسا كېرەك، بۇ قېتىم «ئۇيغۇر تىلى» دەرسلىكى ئىلگىرىكى مۇستەقىل كىتاب ھالىتىدىن قالدۇرۇلۇپ، ئەدەبىيات دەرسلىكىگە قوشۇۋېتىلدى. قوش تىللىق مائارىپ يولغا قويۇلۇۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە سىز بۇ مەسىلىگە قانداق قارايسىز؟ «تىل - ئەدەبىيات دەرسلىمىز دە نېمە كەم» دېگەن ماقالىڭىزدىن: «بۇنىڭ زادى قانداق ئەقىل ئىكەنلىكىنى بىلەلمىدىم» دەپ يېزىپتىكەنسۇز...

ئابدۇقادىر جالالىددىن: مۇپەسسەل ئۇيغۇر تىلى دەرسلىكىنى ئا - جىز ھالەتتىن خېلى كۆلەملەشكەن سىستېمىلىق دەرسلىك شەك - لىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئالدىنقى ئەسىردىكى نەچچە ئەۋلاد تىلشۇ - ناسلىرىمىز مۆلچەرلىگۈسىز بەدەللەرنى تۆلىگەن. بۇنداق دەرسلىك ئانا تىلىمىزنىڭ ئىلمىي دىياگنوزى ۋە تەسۋىرى. ۋاھالەنكى، ئۇنىڭ

دەرسلىك سۈپىتىدە قىسقارتىلىشى مېنى قاتتىق قايغۇغا ۋە ئەندىزە شىگە سالدى. بىر مىللەتنىڭ تىل قائىدىلىرى مۇنتىزىم دەرسلىكلەر ئارقىلىق مەكتەپلەردىلا ئومۇملىشىلايدۇ، ئۇ ھەرگىزمۇ جەمئىيەتتىن تېپىۋالغىلى بولىدىغان يىپ - يىڭنە قىممىتىدىكى نەرسىلەر ئەمەس.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: سىز ئۇيغۇر شېئىرىيىدە مۇئەييەن تارىخىي ۋە ئېستېتىك قاتلام شەكىللەندۈرگەن يېڭىچە (گۇڭگا) شېئىر ئىجادىيەتچىلىرىنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى ۋەكىللىرىدىن بىرى ئىدىڭىز. لېكىن بۈگۈنكى كۈندە سىزنىڭ بۇ ساھەدە جىمىپ كېتىشىڭىزنى قانداق چۈشىنىشىمىز كېرەك؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: جىمىپ كەتمىدىم، يېزىۋاتىمەن. ئەمما ئازلاپ قالدى. مېنىڭمۇ زېھنىم، ۋاقتىم، ئاقتىم چەكلىك. شېئىر رىيەتنىڭ پىل چىشى مۇنارىدا ئولتۇرۇپ ئاي شولىسىنى ۋە تاڭ شەبنەملىرىنى تاماشا قىلىش پەيز ئىش بولسىمۇ، قۇلاقنى يارىتىدىغان غەلىتە ئاۋازلارغا قۇلاق سالمايمۇ بولمىدى. بۇ ئاۋازلار قىزدىن قىش نۇقتامنى يۆتكەپ، تۈرلۈك مەجبۇرىيەتكە ھامىي قىلىدۇ. ئادالەتنىڭ مىزانىدا، مەن رازى بولغان ھەر بىر ئۇرۇنۇشتا ئاجايىپ شېئىرىي گۈزەللىك بار.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىنىڭ ئاخىرى 90 - يىللارنىڭ باشلىرىدا قىزغىن بەس - مۇنازىرە ۋە دولقۇن قوزغىغان يېڭىچە (گۇڭگا) شېئىرلارنىڭ تەدرىجىي پەسلىكىغا قاراپ يۈزلىنىشى نېمىدىن دېرەك بېرىدۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: «گۇڭگا شېئىر» پەسلىگە چۈشمىدى، بەلكى ئۇ ئۆزىنىڭ ئەينى دەۋردىكى لەرزىنى باشقىچە بىر ئەۋلاد شەكلىدە نامايان قىلىپ كېتىۋاتىدۇ. «گۇڭگا شېئىر» نىڭ گۇڭگا ئەمەسلىكى توغرىسىدا بىز ئەينى ۋاقىتتا زۆرۈر چۈشەنچىلەرنى بەرگەن. بۇ شېئىرلار بىر قىسىم ئاسپىرانتلار تەرىپىدىن تەتقىقات تېمىسى قىلىندى. ئەمما سوغۇققان، ئادىل تەتقىقات تېخى تۇغۇلماي.

مىدى. تۈرمەنلەر (ئىنتېرتورى ئەھلىلىرى) نىڭ پات - پات باھا بېرىپ تۇرۇشىدىنمۇ ئېنىق بىر نەرسىنى چۈشەنمەك قىيىن. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆپى ھەممە نېمىگە غوتۇلدايدىكەن.

غالىب مۇھەممەت قارلۇق: دۇنيا شېئىرىيىتى كۆپ خىللاشقان شېئىرىيەت. شۇلاردىن ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە كەم بولۇۋاتقان تەرەپ - لەر قايسىلار؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە ئۆزىدە بولۇشقا تې - گىشلىك نەرسىلەر بار. پەقەت شائىرلىرىمىزنىڭ دۇنياۋى شائىرلار بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشىپ تۇرالايدىغان، بىۋاسىتە ئىدىيە ئالماش - تۇرالايدىغان شارائىتى يوق. شائىرلىرىمىز دۇنياۋى شۆھرەتتىكى ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئەسلىي تىلى بويىچە ئوقۇيالايدىغان تىل قابىلىيىتىنى ھازىرلىشى لازىم بولۇۋاتىدۇ. بۇ مەسىلە ھەل بولسا، ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۆزىدىكى بىر قىسىم گۆدەكلىكتىن تەدرىجىي ساقىت بولۇپ كېتەلەيدۇ.

غالىب مۇھەممەت قارلۇق: ئۇيغۇر شېئىرىيەت نەزەرىيەسى ۋە ئوب - زورچىلىقىدا كەم بولۇۋاتقان تەرەپلەر قايسىلار؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: بۇ جەھەتتىكى فۇنكسىيەلىك ئورۇنلار (مىسا - لەن، تەتقىقات ئورۇنلىرى، ئۇنىۋېرسىتېت، ئاكادېمىيە) ۋە بۇ ئو - رۇنلارنىڭ نېنىنى يەۋاتقان خادىملارنىڭ رولى بولۇشى كېرەك ئىدى. يەنە بىرى، ئۇنىڭ جىددىي ئېھتىياج ئىكەنلىكىنى بىلگەنلەر بولغان بىلەن، ئۇنى ماددىي كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان ئەمەلىي مەشغۇلات - چىلار يوق. شۇڭا بۇ ساھە تامامەن بىر ئىستىخىيەلىك ساھەگە ئاي - لىنىپ كەتتى.

غالىب مۇھەممەت قارلۇق: سىز نەسر ئىجادىيىتىدىمۇ قەلەم تەۋ - رىتىپ «نازكوز ياپراقلىرى»، «كۈلدان» دېگەندەك بىر تۈركۈم ئې - سىل نەسر يازدىڭىز. سىز نەسر يازغان ئاشۇ ۋاقىتلىرىڭىزدا نەسرنىڭ ئورنى شۇ ۋاقىتتىكى ئەدەبىياتىمىزغا نىسبەتەن قانداق ئىدى؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: نەسر نىڭ ئورنىغا ھېچكىم تۆۋەن قارىماي-
دۇ، دەپ ئويلايمەن. نەسر بىزدە ئۇسلۇب ۋە شەكىل جەھەتتىن كۆپ
خىللىشىۋاتىدۇ. تۈرمەنلەرنىڭ يازمىلىرىدىن گۈزەل نەسرى پار-
چىلارنى بايقاپ قالغىمەن. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، نەسر ژانىرى
بۇرۇنقىدەك خاس دائىرىدىن چىقىپ، ئاۋامغا يۈزلەندى، دېيىشكە
بولىدۇ.

غالب مۇھىمەت قارلۇق: ئەخمەت ئىمىن ئاكىمىز بىلەن ئۆتكۈ-
زۈلگەن بىر قېتىملىق سۆھبەتتە: «ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ پەل-
سەپىۋى ماقالىلىرى ئارقىلىق نەسرچىلىكىمىزدىكى قىممەت يەنە-
مۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلدى» دېگەن مەزمۇندىكى گەپنى ئىشتىكەندىم.
بەلكىم، پەلسەپىۋى نەسرلەر، مەدەنىيەت تەھلىلچىلىكى نەسرلىرى
دېگىنىمىز شۇ بولسا كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەدەبىياتىمىزدا ھا-
زىرغىچە نۇرغۇن نەسر ئىجاد قىلىندى. سىزنىڭچە، بۇ نەتىجىلەر
ئۇيغۇر نەسرچىلىكىدىكى قايسى كەملىكلەرنى تولدۇردى؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ئەسەد سۇلايماننىڭ «ئۆزلۈك ۋە كىملىك»،
ئادىل تۇنىيازنىڭ «پەيغەمبەر دىيارىدا كېچىلەر»، پېقىرنىڭ «ئۆزىنى
ئىزدەش بوسۇغىسىدا»، ئۆمەر جان ئىمىننىڭ «تارىمنىڭ يۈرىكىدىكى
ئوت» ناملىق كىتابلىرىمىز يىرىك ھەجىمىدىكى نەسرلەردۇر. دېمەك،
نەسر ھەجىم جەھەتتىكى مىكرولۇقتىن ماكرولۇققا يۈزلىنىپ، پا-
كىتلىق، نەق تۇرمۇش، مەدەنىيەت مەسىلىلىرىنى قوينغا ئالالايدىغان
بولدى.

غالب مۇھىمەت قارلۇق: ئۇيغۇر قەلەمكەشلىرى نەسر دېسە، بىر
بولسا «ئاھ، پاه» شەكىلدە، بىر بولسا «سادا» چە (ئەخمەت ئىمىننىڭ
«سادا» ناملىق نەسرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ) شەكىلدە يېزىۋاتىدۇ. خەنزۇ
ئەدەبىياتىدا مۇڭدېشىش تىپىدىكى قەلب مەخپىيەتلىكلىرى ئاش-
كارا قىلىنغان چوڭقۇر، تەسىرلىك، چىن ھېسسىياتلىق، تۇرمۇش
بىلەن قانداشلىقى ئۈستۈن، ئاممىباب شەكىلىدىكى نەسرلەر كۆپ
ئىكەن. سىز مۇشۇ تەرەپلەردىن ئۇيغۇر نەسرچىلىكىدىكى يېتەر-

سىزلىك، ئارتۇقچىلىقلارنى ھەم ئېچىشقا تېگىشلىك بوشلۇقلارنى سۆزلەپ باقامسىز؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: ئەخمەت ئىمىننىڭ گەۋدىلىك يېرى، ئۇنىڭ نەسر ئىجادىيىتىدە ئىزچىللىق ساقلىنىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۇسلۇبىنى مەلۇم مەنىدە ئۇيغۇر نەسرچىلىكىدىكى ئاساسىي ئې-قىمىنىڭ ۋەكىلى دەپسەكىمۇ بولىدۇ. ئۇنىڭدا ئاساسەن تۇرمۇشتىكى ھاياجانلىق مۇناسىۋەتلەر ۋە تەسىراتلار پاساھەتلىك تىل بىلەن ئوتتۇرىغا تاشلىنىدۇ. بىر چاغلاردا خۇدا بەردى ئابدۇللاننىڭ «ئۈرۈم-چى كەچلىك گېزىتى» دە «قەشقەر چايخانىلىرى» ناملىق بىر نەسىرى ئېلان قىلىنغان. ئۇنىڭدا قەشقەر ساماۋارخانلىرىدىكى سەنئەت خۇرۇجلىرى ھەمدە قەشقەرنىڭ يەرلىك تەرەپلىرى تەبىئىي ئىپادى-لەنگەنىدى. بىزدە يەرلىك پۇراق، تۇرمۇشىمىزدىكى سىمۋوللۇق خۇسۇسىيەتلەر، ئىنىچكە خۇلق، نازۇك دېتال، كۈنكەپت شەيئە-لەرنىڭ رېئال قىياپىتىنى كۆرگىلى بولىدىغان نەسرلەر بولۇشى كېرەك. بۇ جەھەتتە ۋاڭ مېڭنىڭ ئۇيغۇر تېمىسىدىكى نەسرلىرىنى، شېن ۋېينىڭ «قەشقەر» ناملىق خاتىرىلىرىدىن بەزى تەرەپلەرنى قوبۇل قىلساق بولىدۇ.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: كىلاسسىكىلىرىمىزغا سېلىشتۇرغاندا بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدىبلىرىدە قانداق يېتەرسىزلىكلەر ساقلىنىۋاتىدۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: بۇنداق سېلىشتۇرۇش ئادىل بولماسمۇ-كىن. بىز يەنە ھازىرقى ئەدىبلىرىمىز ئارقىلىق كىلاسسىكىلارغىمۇ نەزەر سېلىشنى بىلىشىمىز كېرەك. يېتەرسىزلىكلەر كۆڭۈلنىڭ تەقەززالىرى بىلەن بىرلەشكەن ھالدا ھامان مەۋجۇت. ئۇنى كىشى-لەرنىڭ شەخسىيىتىگە ھۇجۇم قىلىشنىڭ باھانىسى قىلىۋالماستىكى كېرەك.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: ئابدۇقادىر ئاكا، ئەدەبىي تەرجىمىچىلىك ساھەسىدىمۇ تۆھپىڭىز زور. جۇڭگو ۋە چەت ئەللەرنىڭ بىر قىسىم

داڭلىق شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى تەرجىمە قىلىش بىلەن بىللە، «زور ئاستېر شۇنداق دەيدۇ»، «ھۆكۈمدارلار دەستۇرى»، «غەربنىڭ تەپەككۈرى» قاتارلىق كىتابلارنىمۇ سۈپەتلىك تەرجىمە قىلدىڭىز. سىزچە، تەرجىمىچىلىك جەھەتتە باشقا مىللەتلەرنىڭ قانداق زۆرۈر-رىي ئەسەرلىرى تېخىچە ئۇيغۇرلارغا تونۇشتۇرۇلمايۋاتىدۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ئىنتايىن كۆپ. ئەدەبىي تەرجىمىچىلىك ھەر ھالدا ئەپلەپ - سەپلەپ كېتىۋاتىدۇ. لېكىن پەلسەپە، مەدەنىيەت، تەشۋىناتلىق، جەمئىيەت شۇناسلىق، ئىنسان شۇناسلىق، ئىقتىسادشۇناسلىق، سىياسىي شۇناسلىق ساھەلىرىنى كۆزدە تۇتقاندا، تەرجىمە-چىلىكىمىزنى ئاقساق ھالەتتە تۇرۇۋاتىدۇ، دېمەي ئىلاجىمىز يوق. بۇ جەھەتتە يېتەرلىك قوشۇن بولماسلىقىنىڭ ئۈستىگە، ئىدىيە ۋە پىلانمۇ يوق. بۇ ھەقتە گەپ قىلسام قايناپ كېتىپ قالغىمەن...

غالب مۇھەممەت قارلۇق: بەزىلەر: «شېئىرنى تەرجىمە قىلغىلى بولمايدۇ، ئۇنى تەرجىمە قىلىش شېئىرغا نىسبەتەن بىر ئاسىيە-لىق» دېيىشىدىكەن. بۇ گەپكە سىز قانداق قارايسىز؟ سىزنىڭچە، شېئىرىيەت تەرجىمىچىلىكىدە ئەسلىگە ھۆرمەت قىلىش كېرەكمۇ ياكى ئىجادىي تەرجىمە قىلىش كېرەكمۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: توغرا، شېئىرنى تولۇق تەرجىمە قىلغىلى بولمايدۇ. شۇڭا مۇمكىن بولسا پۇشكىننى رۇس تىلىدا، لى بەينى خەنزۇ تىلىدا، بايرۇننى ئىنگلىز تىلىدا، ھاپىزنى پارس تىلىدا كۆرگەنگە يەتمەيدۇ. ئەپسۇسكى، بىر مىللەتتە ئۇنداق ئوقۇرمەن-لىكىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىدىغانلار بەكلا ئاز بولىدۇ. ئۇ تىللارنى بىلمەيدىغان ياشلار دۇنيا كىلاسسىكىلىرىنى بىلمەي قېلىشى كېرەكمۇ؟ بىر مىللىي شائىر ئۆز نۆۋىتىدە دۇنياۋى شائىر، ئۇنى باشقا خەلقلەرمۇ بىلىشى كېرەك. بۇنداق ئارزۇ يەنىلا تەرجىمە ۋاستىسى بىلەن ئىشقا ئاشىدۇ. ئۆزۈمنى ئالسام، پۇشكىننىڭ شېئىرلىرىدىن ئوزۇق ئالغانمەن. بىراق، بۇ ئوزۇق ئانا تىلىم ئار-قىلىق يەتتى. شۇڭا رۇسچە پۇشكىن بولۇش بىلەن بىللە، ئۇيغۇر-

چە، خەنزۇچە پۈشكىنمۇ بولىدۇ. تەرجىمە بەر بېرى ئەسلىي ئەسەر - نىڭ ئۆزى ئەمەس. ئەمما ئۇنىڭدا ئەسلىي ئەسەرنىڭ روھى باشقا ۋارىيانتقا ئايلانغان بولىدۇ. بۇ يەردىكى «ئاسىيلىق» تا ۋارىسلىق يوق دېيەلمەيدۇق؟ قانداق تەرجىمە قىلىش سەۋىيە ۋە ئېھتىياجقا ئاساسەن بولىدۇ. بۇنى كونكرېت تەرجىمە ئۆزى بەلگىلىگىنى تۈزۈك.

غالب مۇھەممەت قارلۇق: ئالىي مەكتەپ ئەدەبىيات پىروپېسسورى بولۇش سۈپىتىڭىز بىلەن ئەدەبىيات مائارىپىدا كەم بولۇۋاتقان نەرسىلەرنى ھېس قىلىدىڭىزمۇ؟ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئىچىدىكى ئەدەبىيات ھەۋەسكارلىرىنىڭ تەربىيەلىنىشىدە قانداق كەمتۈكلۈكلەر ساقلنىۋاتىدۇ؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدىن ئادىل تۈند - ياز ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن يېڭى ئادىل تۈننىياز لار چىقىۋا - تامدۇ - يوق؟ نېمە ئۈچۈن؟ مەن سىزنىڭ سوئالىڭىزغا مۇشۇ سو - ئال ئارقىلىق جاۋاب بېرىپ تۇراي.

2008 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى

— ئەزىزىنىڭ ئابدۇقادىر جالالىدىن بىلەن ئۆتكۈزگەن سۆھبىتى

ئەزىزى: ئېسىمدە قېلىشچە، بۇنىڭدىن 18 يىل بۇرۇن «تەڭرىد-تاغ» ژۇرنىلىدا سەن توغرىلۇق كىچىككىنە بىر تونۇشتۇرۇش ما-قالىسى ئېلان قىلغانىدىم. خاتالاشمىسام، ئەينى چاغدا سېنىڭ بە-رەر كىتابىڭمۇ نەشر قىلىنمىغانىدى. مانا ئارىدىن 18 يىل ئۆتۈپ-تۇ. ئېنىقكى، بۇ 18 يىل جەرياندا سېنىڭدىمۇ زور ئۆزگىرىش بولدى. مەنئۇ جەھەتتە قەدەم-مۇقەدەم پىشىپ يېتىلدىڭ، توم-توم كىتابلىرىڭ نەشر قىلىنىپ جەمئىيەتتە كۈچلۈك ئىنكاس قوزغىدى. ئالىي مەكتەپتە پىروفېسسور دېگەن ئالىي كەسپىي ئۇنۋانغا سازاۋەر بولدۇڭ. دېمەك، سەن 18 يىل جەرياندا، ئوت-يۈ-رەك بىر ھەۋەسكاردىن جەمئىيەتتىمىز ئېتىراپ قىلغان كىشىگە ئايلاندىڭ. مانا شۇ 18 يىل جەرياندىكى كەچمىشلىرىڭ، مەنئۇ جەھەتتىكى ئۆزگىرىشلىرىڭ، بولۇپمۇ ھازىرقى پەللىگە يېتىشىڭگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسەتكەن ئامىللار ھەققىدە سۆزلەپ بەرسەڭ قانداق؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: بۇ تاسادىپىي سوئالنىڭدىن چۆچۈپ كەت-تىم. ئېتىراپ قىلىشىم لازىمكى، مەن بۇرۇن ۋۇجۇدقا چىقارغان ئىشلىرىم بىلەن ئەمەس، كەلگۈسى ھەققىدىكى پىلانلىرىمدىن ئا-ۋۇنۇپ ياشايدىكەنمەن. قاراپ باقسام، ئاشۇ 18 يىل جەرياندا بىر-قانچە ئىجادىي ئەسەر توپلىمى، بىرقانچە پەلسەپىۋى كىتابنى تەر-

جىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرغاندىن باشقا تۈزۈك ئىش قىلماپتىمەن. يازغانلىرىمنى ئەينى ۋاقىتتىكى زۆرۈرىيەت ۋە زاكازلار تۈپەيلىدىن يېزىلغان نەرسىلەر دەپسەممۇ بولىدۇ. ئەلۋەتتە، ئەقىدە قىلىپ يازغان بىر قىسىم ئەسىرىممۇ يوق ئەمەس. لېكىن ئاۋامنىڭ ياخشى كۆرىدىغىنى دەل ژۇرناللارنىڭ ئېھتىياجى تۈپەيلى يېزىلىپ قالغان نەرسىلەر بولىدۇكى، ئىخلاس بىلەن يازغان ئەسىرلىرىم ئاز ساندىكى ئوقۇمۇشلۇق دوستۇمنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشى بىلەنلا چەكلەندى. چۈشەندىمكى، ئاۋامنىڭ ئۆز ئېھتىياجى ۋە ئىجتىمائىيەت دەستى بويىچە تاللاش ھوقۇقى بار. بىزنىڭ تەسىرىمىزمۇ بۇلارنى ھۆرمەت قىلىش ئاساسىدا مەيدانغا چىقىدۇ. بۇلارنى قىلچىمۇ نەزەرگە ئالماي قايسدۇر بىر پەيلاسوپنىڭ پەلسەپە قەسىرىگە كىرىپ كېتىپ، ئۇنىڭ تەلىملىرى ئارىسىدا مەتە بولۇۋېلىشنىڭ ئورنى يوقتەك بىلىنەتتى. شۇنداق قىلىپ 18 يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ، تازا بېرىلىپ قىلماقچى بولغان ئىشلىرىم كاللامدا پىلان يېتى تۇرۇپتۇ. باش چۆكۈرۈپ ساماۋى پىكىرلەر ئارىسىغا شۇنچۇپ، دەۋر ھال-قىمغان پاراسەتلەرنى رويپاقتا چىقىرىش ئاسان ئەمەس. چۈنكى لايىق قەتلىك بىر ئىنسان بولۇشنىڭ ئۆزى تولىمۇ تەس.

بىر ئادەم ھە دەپسلا تىرىكچىلىك گىردابىدا تېنەپ - تەمتىرەپ يۈرۈشكە بەند بولۇپ كەتسە ياكى تىرىكچىلىك كوچىسىدا قېقىلىپ - سوقۇلۇپ يۈرۈپ، بىلىمگە بولغان ئېھتىياجى ئۆلۈپ كەتكەن مەزىلۇملار ئارىسىدا ئاساسىي مۇقامغا ئايلىنغان مەنتىقىلەرگە مۇرەسسە قىلمىسا بولمايدىغان ئەھۋالغا چۈشۈپ قالسا، ئۆزىنىڭ زېھنى يۈكسەك تەپەككۈرنىڭ ئالتۇن بوسۇغىسىدا بارغانچە خوراپ، بىر يەرگە بارماي قالمايدۇ. سۈبېپكىتىپ جەھەتتىن ئالغاندا، مېنىڭ قىزىقىش دائىرىم بىرقەدەر كەڭ بولۇپ، زېھنىمنى مەلۇم بىر نۇقتىغا مەركەزلەشتۈرۈپ كېتەلمىدىم. ئاممىۋى پائالىيەتمۇ خېلى كۆپ ۋاقتىمنى ئالدى. كىشىلەرنىڭ بىراۋنىڭ ئىشىنى ئۆلچەيدىغان

ھېككىنچى باھار ۋاپاتىنىڭ ئايرىلىشى

تارازسىنىڭ چېكىتلىرىمۇ ھەر خىل. بۇلارنى زىيادە نەزەرگە ئېلىپ كېتىش ئادەمگە روھىي بېسىم ئېلىپ كېلىدۇ. ئىشقىلىپ، ئەقىدەم يولىدا چەككەن ئىز تىراپلىرىمنىڭ ھەممىسى ماڭا ھايات-نىڭ مەنىسىنى ئەسكەرتىپ تۇرىدۇ. ھەسرەتكى، قانچىلىك ئۆم-رۇمنىڭ بارلىقىنى بىلمەيمەن، دوستلارنىڭ ئۈمىدىگە مۇناسىپ قىلىدىغان ئىشلار كۆپ.

ئەزىزى: سەن دەسلەپكى ئىجادىيەتنى شېئىرىيەتتىن باشلىغانىدىڭ، كېيىن ئىجتىمائىي، پەلسەپىۋى ماقالىلەرنى يېزىپ جەمئىيەتتە كۈچلۈك تەسىر پەيدا قىلدىڭ. ئۇنداقتا، بۇ سەن ئۈچۈن تاسا-دېيىپ ھالقىش ھېسابلىنمىدۇ ياكى شېئىرىيەت بىلەن پەلسەپە ئوتتۇرىسىدا مەلۇم ئۆتۈشمە مۇناسىۋەت بارمۇ؟ شېئىرىي تەپەككۈر بىلەن پەلسەپىۋى تەپەككۈرنىڭ مۇناسىۋىتىنى قانداق چۈشىنىسەن؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ئەدەبىيات تارىخىغا قارىسام، قەلەم ئەھلى-نىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆزىنىڭ تۇنجى سەھىپىسىنى شېئىر بىلەن باشلايدىكەن. تەبىئەت شائىرى قەلبىنىڭ خۇسۇسىي لۇغىتىگە ئايلانغاندا، ئۇ سۆز ۋادىسىدا مۇناسىپ زۇۋان ئىزدەشكە باشلايدىكەن. ھېسلىرى بۇلاق بولۇپ تېشىپ تۇرغان ياشلىقنىڭ قايسىبىر شېئىرغا ھامىي ئەمەس. «دونكىخوت» رومانىدا «18 يېشىدا ناخشا ئېيتىمىغان كىم بار» دېگەن بىر سۆز بار. مېنىڭچە، ھەر-قانداق پەلسەپە شېئىردىن باشلىنىدۇ. قەدىمكى يۇنانلىقلار «پەلسەپە ھەيران قېلىشتىن باشلىنىدۇ» دېگەننى كەن. شېئىرمۇ ھەيران قېلىشقا ئاخىر؟! بۇنىڭدىن قارىغاندا، شېئىر بىلەن پەلسەپە قانداش-لىققا ئىگە. ئادەتتە، پەيلاسوپلار شېئىردىن زوق ئالىدۇ، شائىرلار پەيلاسوپلاردىن زوق ئالىدۇ. مۇبادا شېئىرىي تەپەككۈر دېگەن بىر-نەرسە بار دېيىلسە، ئۇ تۇيغۇنى ئاساسىي مەزمۇن قىلىدۇ، پەلسەپە ئىدراكىي رەۋىشتە روياپقا چىقىدۇ. ئېمپىرىسون: «شېئىرنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرىدىغان نەرسە قاپىيە ئەمەس، بەلكى قاپىيەنى تەشكىللەيدىغان

مەزمۇن، يەنى ئۇرغۇپ تۇرغان ئىدىيە، ئۇ خۇددى ئۆسۈملۈكنىڭ جەۋھىرىگە ئوخشاش ئۆز - ئۆزىنى تەشكىل قىلىدۇ» دېگەندى. بۇنىڭدىن شېئىر ئالدى بىلەن چاپچىپ تۇرغان بىر خىل روھىي ھالەت، دېگەن يەكۈنگە كېلىش مۇمكىن. ۋېتىگىنىستېن: «پەلسەپىنىڭ مەقسىتى ئىدىيەنى لوگىكا جەھەتتىن ئېنىقلاشتۇرۇش» دېگەندى.

قارىغاندا، شېئىر دۇنيانى ئۇقۇمدىن خالاس قىلىپ، ئەپسانە - لەشتۈرۈپ، خاسلىققا ئىگە بولىدۇ. پەلسەپە قارىماققا تەرتىپسىز، ئۈچ - چېكى يوق دۇنيانى ئۇقۇملاشتۇرۇپ كۆرسىتىدۇ. شېئىر بىلەن پەلسەپىنىڭ ھەر ئىككىسى ئىنساننىڭ ئۆزى بىلەن دۇنيا ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ ئۆزگىچە تەسۋىرى. سوقرات: «تەج - رىبىدىن ئۆتمىگەن تۇرمۇشنى ياشىغىلى بولمايدۇ، شۇڭا بىز ئە - قىلنىڭ يېتەكلىشىنى قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك» دەيدۇ.

مەلۇم مەنىدە شېئىر بالىلارغا، پەلسەپە بوۋايغا ئوخشايدۇ. بالىلارنىڭ نەزىرىدىكى دۇنيا چۆچەكلەردىكىدەك رەڭدار ۋە ئۆزگى - رىشچان، بوۋايلارنىڭ نەزىرىدىكى دۇنيا تەجرىبە - ساۋاقلارنىڭ دۆۋىسى. شۇڭا، پىشقان بىر مىللەتنىڭ شائىرى بولۇش بىلەن بىل - لە، پەيلاسوپى بولىدۇ. بۇنداق مىللەت دۇنيانى سېزىدۇ، ئۇقۇملاش - تۇرىدۇ ۋە ئۆز ئۇقۇمىنىڭ تامغىسىنى بېسىپ، ئۆزىگە خاس سە - ۋول سىستېمىسىنى يارىتىدۇ. مەن ئىمكانقەدەر ئۆزۈمنىڭ پەلسەپە بىلەن شېئىرنىڭ بالاغەتلىك قوشۇلۇشىنى نامايان قىلسام دەيمەن. لېكىن بۇ ئاسان قولغا كېلىدىغان تەلەپ ئەمەس.

ئەزىزى: ھېس قىلىشىمچە ئىجتىمائىي، پەلسەپىۋى كۆزىتىشلە - رىڭنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، غەربنىڭ ئىچىشى، ماكىيا - ۋېللى، مورتېمىر ئادلېر قاتارلىق گىگانت پەيلاسوپلىرىنىڭ دۇنيا - ۋى تەسىرىگە ئىگە سەرخىل ئەسەرلىرىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ تونۇشتۇردۇڭ. بۇ ئەلۋەتتە سەن ئۈچۈن تەرجىمە قىلىش ئۈچۈنلا قىلىنغان نىشانىسىز ئىش بولمىسا كېرەك. يۇقىرىقى

پەيلاسوپلارنىڭ پەلسەپىۋى ئىزدىنىشلرىنىڭ قايسى جەھەتتىن تەسىر كۆرسەتكەنلىكىنى سۆزلەپ بەرسەڭ قانداق؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ئالىي مەكتەپتىكى ئوقۇش يىللىرىمدا ئو. قۇتقۇچۇمنىڭ تەسىرى بىلەن لۇ شۇن ئەسەرلىرىنى قىزىقىپ ئو. قۇيىتىم. «شاياتۇنلارنىڭ شېئىرىي قۇۋۋىتى توغرىسىدا» دېگەن ما. قالىنىڭ بېشىدا بېرىلگەن بىر پارچە ئېپىگراف دەل ئىچىشىنىڭ ئىدى. ئۇ سۆز مېنى خېلى ئويلىاندۇرغانىدى. خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن قەشقەردىن ئۈرۈمچىگە كەلدىم ۋە ئەدەبىيات ئەھلى بىلەن كەڭ دائىرىدە ئۇچراشتىم. ئۇ چاغلاردىكى ھاياتىم قىزغىن ئەدەبىيات سورۇنىغا ئايلىنىپ كېتەتتى. ھازىر ئويلىسام، ئۇ كەبى قىز-غىن ھاۋانى تاپقىلى بولمايدىغاندەك ھېس قىلىمەن.

مودېرنىزم ئەدەبىياتىغا ئىچكىرىلەپ كىرىش تەقەززاسى مېنى ئىچىشى ئەسەرلىرىنىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسى بىلەن ئۇچراشتۇردى. ئۇنىڭ ئىدىيەسى ياشلىقتا بولىدىغان قانائەتسىزلىك، ئۆزىگە ئىشىنىش، ئۆزىنى يېڭىلاشتەك ئىنتىلىشلىرىمگە مەدەت بېرىپ، سەۋدالىق ۋادىسىغا ئاپارغىلى تاس قالدى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىكى تېرەن ھېكمەت بىلەن بوراندەك شائىرانە تۇيغۇلارنىڭ گىرەلەش-مىسى بەئەينى چاقماق چېقىۋاتقان بۇلۇتلۇق ئۇپۇقنى ئالدىمغا يايغاندەك بولاتتى. بۇ خۇسۇسىيەتلەر ئەدەبىياتىمىزدىكى ئەزمە، رايىش خاراكتېرلارنى ئاز - تولا بولسىمۇ تازىلايدۇ دەپ ئىشىنىمەن. «زورۇ ئاستېر شۇنداق دەيدۇ» نى ئەنە شۇنداق ئىلھامنىڭ تۈرتكىسىدە تەرجىمە قىلىپ چىقتىم. ماكيئاۋېللىنىڭ «ھۆ-كۈمدارلار دەستۇرى» دېگەن ئەسىرىگە كەلسەك، بۇ ئەسەر غەرب سىياسىي تەپەككۈرىنىڭ زامانىۋى بىر دەۋرگە كۆچۈشكە زور تەسىر كۆرسەتكەن ئەسەر. مەن بۇ ئەسەرنى نەشرىياتچى دوستىمىز ئەكبەر ئېلىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن تەرجىمە قىلىپ چىقتىم (مورتېمىر ئادېرنىڭ «غەربنىڭ تەپەككۈرى» دېگەن كىتابىنىمۇ

ئەكبەر ئېلىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن تەرجىمە قىلغاندىم. مەن بۇ يەردە ئۇنىڭ ئەسەر تونۇيدىغان دىتىنى ۋە ئىلھامبەخش خىزمەت ئۇسۇلىنى ياقتۇرىدىغانلىقىمنى ئىزھار قىلىش بىلەن بىللە، كىشىلىرىمىزدە شۇنداق بىر روھنىڭ ئاجىزلاپ كېتىۋاتقانلىقىغا ئەپسۇس بىلدۈرىمەن).

ئىككىنچى بۆلۈم كىتابى ئەدەبىيات ۋە پەلسەپە زوقمەنلىرىنىڭ شۈبھىلىك قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشتى. ماكيانۇللىنىڭ كىتابى ھو - قۇق، سىياسەت، جەمئىيەت، تارىخ مەسىلىلىرىگە قىزىقىدىغان ھەر خىل تەبىقە كىشىلىرىنىڭ دەرمەھەل ئىنكاسلىرىغا ئېرىشتى. ھەر ئىككى ئەسەر دۇنيانىڭ سىياسىي، مەدەنىيەت، ئىدىئولوگىيە ھاياتىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن بولۇپ، تارىخ، مەدەنىيەتتىن بەلگىلىك خەۋىرى بار ھەرقانداق غەرب پۇقراسىغا ئۇ ئىككى كىتابنىڭ ئاپتورىنى تونۇش دېيىشكە بولاتتى. بۈگۈنكى كۈندە دۇنيادا ئۇلارنى بىلمەيدىغان سىياسىيون، مەدەنىيەت ئەربابى يوق دېسەك مۇ - بالىغە ئەمەس. ھەرقانداق مۇتەپەككۈر ئۇلارنىڭ پىكىرىگە يا ئۇنداق، يا مۇنداق ئىنكاسلارنى بىلدۈرمەي قالمايدۇ.

ئۇلاردىن كېيىن ياشاپ ئۆتكەن ھۆكۈمدارلار ئۇلارنىڭ ئەسەر - لىرىنى قېتىرقىنىپ ئۆگەنگەن، دائىم يېنىدىن ئايرىشمىغان. شۇ - نىڭ بىلەن بىللە پەلسەپە ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدىكى قاتتىق ئۇستىخان ئەربابلارمۇ ئۇلارنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغان. ھەر ئىككى مۇتەپەككۈر تەلۋىلىكىنى تەرغىب قىلىش بابىدا قاتتىق ئەيىبلەنپ كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى قاتتىق جەلپكارلىق بىلەن ئوقۇلۇپ كەلگەن. ئۇلارنى تەنقىدلىگۈچىلەر ۋاستىلىك ياكى ۋاستىسىز ھالدا ئۇلارنىڭ تەسىرى ئىچىدە قال - غانلاردۇر. ئېتىراپ قىلىش - قىلماسلىقىمىزدىن قەتئىينەزەر، ئۇلارنىڭ مودېرن (modern) دۇنيادىكى تەسىرىنىڭ ئۆزى بىر پا - كىت. بۇ پاكىت بىزنىڭ خاھىشىمىزغا باقمىغان ھالدا تەپەككۈرد -

مىزنى تۈرلۈك رەۋىشتە غىدىقلاپ تۇرىدۇ. مەن شۇنداق قارايمەنكى، ماگياۋېللى رەھىمسىز ئەكسىيەتچىل سىياسىي ئويۇننىڭ ئەپتى - بەشىرىسىنى ئېچىپ تاشلاپ، ئەخلاق چۈمپەردىسىگە ئالدىنىپ كەلگەن كىشىلەرنىڭ غاپىل مەنئۇيىتىنى سىلكىپ ئويغاتتى، شۇنداقلا بۇ دۇنيادا ئالدامچىلىق بىلەن رەزىللىكنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىكى ئۆتۈپ قېلىشقا بولمايدىغانلىقىنى سەمگە سالىدى.

ماگياۋېللى بەزىدە «ئالۋاستى» دەپ سۈپەتلەنسەمۇ، ئۇ ياشىغان ئىتالىيە ياتلارنىڭ پاراگەندىچىلىكىدىكى تارقاق بىر ئەل ئىدى. بىرلىككە كەلگەن ئىتالىيەنى ئارزۇ قىلغان ماگياۋېللى ئىنساندەپ يەتتىنىڭ سىياسىي تەجرىبىلىرىنى ھۆكۈمدارغا تەقدىم قىلماق بولۇپ، «ھۆكۈمدارلار دەستۇرى» نى يېزىپ چىققان. مېنىڭ بۇ كەتەپلارنى تەرجىمە قىلىشتىكى مەقسىتىم: خەلقىمىزگە ياۋۇزلۇق ۋە تەلۋىلىكنى ئىمپورت قىلىش ئەمەس، بەلكى دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەرلەرنىڭ تەركىبلىرىنى دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەر قاتارىدا چۈشىنىپ قويۇشقا تەۋسىيە قىلىشتۇر. بىزنىڭ ئۆلىمالىرىمىز ۋە ھۆكۈمدارلىرىمىز «قۇتادغۇبىلىك»، «سىياسەتنامە»، «تۆمۈر تۈزۈكلىرى» كەبى شانلىق پاراسەت دەستۇرلىرىنىڭ ئىگىسى بولۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ئېتىقادى ۋە قىممەت قارىشىغا مۇناسىپ سىياسىي تەپەككۈر ئەندىزىلىرىنى ياراتقان. بۈگۈنكى زىيالىيلىرىمىزمۇ ئۆزلىرىنىڭ مۇھاكىمىسىنى دۇنياۋى كۆلەمگە ئىگە قىلىشقا تىرىشەتتۇ. دۇنياغا تەسىر كۆرسەتكەن ئەقىل دەستۇرلىرىنى ئۆز ئانا تىلىدا تەكىتلەپ ئولتۇرۇش بۇ يەردە ئارتۇقچە. ئېتىقادلىق ئادەملەر ھەر خىل ئىدىيەۋى تەسىرگە قارىتا لايىقىدا ئىنكاس بىلدۈرەلەيدىغان ئىممۇنىتېت كۈچىنى ھازىرلىغان بولىدۇ، ئەقىلدىكىنىڭ پىرىنسىپلىرىنى زامانداشلىرى ھەققىدە مەسئۇلىيەتلىك كۆرۈپ - پىشىش بىلەن باغلىيالايدىغان ئادەمنىڭ مۇناسىپ پىكىر سىنتېزلاش ئىقتىدارى بولىدۇ. مەن يۇقىرىقى ئەسەرلەرنى بىلەي

قىلىپ تەپەككۈرۈمنى بىلىدىم ۋە ئۇلارنىڭ تەسىرىگە مەھكۇم بول-
غان ھالدا تۇرۇپ قالماي، تىنىمىمىز ھالدا يول ئىزدىدىم.

ئەزىزى: مەن سېنىڭ نىشانلىق، ئۈزۈكسىز ئىزدىنىش روھىڭغا
قايىلمەن. ئۈزۈڭنىڭ خىزمەت، ئىجادىيەت ئىشلىرىڭنىڭ ھۆددە-
سىدىن تولۇق چىقىش بىلەن بىللە، خېلى ئۇزۇن مەزگىل ۋاقىت
سەرپ قىلىپ ئىنگىلىز تىلى ئۆگەندىڭ، مۇشۇ جەھەتتىن سەن خې-
لى تەلەپلىك ھېسابلانساڭ كېرەك. كېيىنكى چاغلاردا ياپونىيە،
ئەنگىلىيە قاتارلىق ئەللەردە ئۆگىنىش پۇرسىتىگە ئېرىشتىڭ. سې-
نىڭ چەت ئەللەردە ئۆگەنگەن بىلىملىرىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى تە-
قىقاتلىرىڭغا قانداق تەسىرلەرنى كۆرسىتىشى مۇمكىن؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: «تەلەي» دېدىڭمۇ؟ ئۇ راستتىنلا سىرلىق
ھەم مۇرەككەپ ئۇقۇم، ئۇنىڭ كەينىدە قانچىلىك زارىقىش ۋە ئۇ-
رۇنۇش زەخمەتلىرىنىڭ بارلىقىنى بىلمەك تەس. مېنىڭ ياپونىيە
ۋە ئەنگىلىيە مۇساپىرەتلىرىدە ئېرىشكەن ھوسۇللىرىم ئاز ئەمەس،
ئۆگەنگەنلىرىم پەرزىمىدىكىدىنمۇ كۆپ بولۇشى مۇمكىن. بىراق،
ئۇلارنى قانداق تەرزىدە كىشىلەرگە ئېيتىپ بېرىش باش قاتۇرىدە-
غان مەسىلە بولۇپ قالدى. ئېرىشكەنلىرىمنى سىنتېزلاپ، پىشقان
ئەقىل مەھسۇلاتلىرىغا ئايلاندۇرۇش ۋاقىت تەلەپ قىلىدىغان
ئىش، ئويىپىكىتىپ شارائىتىمۇ مۇھىم. ئويلانغانلىرىڭنى يېزىشقا
رىغبەتلەندۈرىدىغان ئىجتىمائىي تور يوق ئەھۋالدا، كۆڭلۈڭ خۇد-
دى تەرىقىت ئەھلىنىڭ خىلۋەت خانىسىدىكىدەك جىمجىت تەلەپ-
لەرنى تارتىپ قالىدۇ. لېكىن، بۇ جىمجىتلىق مېڭىنىڭ قېتىق-
نى يەيدۇ.

ئەزىزى: سېنىڭ ئەڭ تەنقىدلەنگەن ئەسىرىڭ قايسى؟ بۇ تەنقىد-
لەرگە قانداق قارايسىن؟

ئابدۇقادىر جالالىددىن: بەلكىم مېنىڭ ئەڭ تەنقىدلەنگەن ئەسىرىم
«لوندوندىكى ئۇيغۇر بالىلىرى» دېگەن شېئىرىم بولسا كېرەك. ئىند-

ئۇنىڭ باشقىلارنى مەلۇم ماھىيەتلىك تەرەپ ھەققىدىكى تەلپىنى-
لەرگە شېرىك قىلىش رولى بولىدۇ. بۇ جەريان دەل تەنقىد ئارقى-
لىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئېھتىماق كېرەككى، خۇسۇمەت ۋە زەھەر-
خەندىلىكتىن خالىي ئالىجاناب تەنقىد مەنىۋى ھاياتىمىزغا كۈچ
ۋە سەلتەنەت بېغىشلايدۇ. تەنقىدلىشەيلى، بۇرادەرلەر! لېكىن تەن-
قىد كىشىلىك ئىززىتىمىزنى سۇندۇرۇش بولۇپ قالماستىن، ئا-
دىمىيلىكنى ۋەيران قىلىش بەدىلىگە ئېرىشكەن ئۇتۇقلارنىڭ
ھەممىسى شەرەپسىزدۇر.

ئەزىزى: بىلىشىمچە، سەن زامانداشلىرىمىز ئىچىدە ئەڭ كىتاب-
خۇمار ئادەمسەن. ئۆزۈڭ ياخشى كۆرىدىغان كىتابلارغا ئېرىشكە-
نىڭدە كىچىك بالىلارغا ئوخشاش ھاياجانلىنىپ، كىتاب ۋاراقلى-
رىنى ھەۋەس ۋە ئىپتىخار بىلەن سىلىغانلىرىڭنى كۆپ كۆرگەن-
مەن. سېنىڭ ئەڭ سۆيۈنىدىغان، تايىنىدىغان قىممەتلىك مەنىۋى
مۈلكۈڭ ئاشۇ سەرخىل كىتابلىرىڭ بولسا كېرەك. شۇ نۇقتىدىن
كىتاب بىلەن تۇرمۇشۇڭنىڭ مۇناسىۋىتىنى قانداق ئىزاھلايسەن؟
قانداق كىتابلارنى بەكرەك ياخشى كۆرىسەن؟ ھازىرغىچە ساڭا
چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن كىتابلار قايسىلار؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: ھەقىقەتەن كۆپ كىتاب سېتىۋالمايمەن.
بەلكىم يېزىشتىن تاپقان تاپاۋەتلىرىم ئالغان كىتابلىرىمنىڭ چە-
قىمىنى بويلىمىسا كېرەك. مەن مەسىلىلەرنى كىتاب ئارقىلىق
ھەل قىلىش تەرەپدارى ئەمەس، ئەكسىچە ئەمەلىيەتچى ئادەملەرنى
ھۆرمەت قىلغۇم كېلىدۇ. لېكىن مېنىڭ كەسپىم، پىكىرانە زوقۇم
ۋە ھازىرقى شارائىتىم مېنى كىتابخۇمار قىلىپ قويدى. بەزىدە
ھەممە كىتابىمنى تاشلاپ بىر مەنىۋى تەۋەككۈلچى بولغۇم كېلىدۇ،
لېكىن تۇرمۇش زۆرۈرىيەتلىرىنى ئۇنتۇپ كەتكەن دەلتە تەۋەككۈلچى
بولۇش قولۇمدىن ئەسلا كەلمەيدۇ. مەن نورمال بىر ئادەملىكىمنى
يوقاتسام بولمايدۇ. شۇڭا مەن كىتاب بىلەن تۇرمۇش ئوتتۇرىسىدىكى

ھەپتەلىكى ۋاقتىدا نەتىجىسى

ئازراق نەتىجە چىقىپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

ئەزىزى: ئەڭ زور ئارمىنىڭ نېمە؟

ئابدۇقادىر جالالىدىن: كۆپۈك شان - شەرەپتىن ئاللىبۇرۇن بەز -

گەنمەن. ئادالەت مىزانىدىكى ئىنسانىيلىق سۈپىتىمنى ۋايىگە يەت -

كۈزۈش مېنىڭ ئەڭ چوڭ ئارمىم.

2010 - يىلى مارت، ئۈرۈمچى

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بىلەن سۆھبەت

ئىلاۋە: «تەڭرىتاغ ژۇرنىلىنىڭ ئىلاۋىسى: 1989 - يىلى ئالىم ۋە ئەدىب ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ «ئويغانغان زېمىن» ناملىق رومانىنىڭ بىرىنچى قىسمى نەشرىدىن چىققاندىن كېيىن كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى. شۇ يىلى 11 - ئايدا «شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى، يازغۇچى ئەبەيدۇللا ئىبراھىمنىڭ ئۇيۇشتۇرۇشى ئارقىسىدا ئۈرۈمچى شەھىرىدىكى ياش ئاپتورلاردىن بىر قىسمى بىلەن سۆھبەت ئېلىپ بارغانىدى. مەزكۇر سۆھبەت گەرچە «ئويغانغان زېمىن» رومانىنىڭ 2 - قىسمىغا ئائىت مەسىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان بولسىمۇ، ئەمما روماندىكى تارىخىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر توغرىسىدا كىتابخانلارغا بىر قەدەر ئەمەلىي ۋە بىۋاسىتە بىلىملەرنى بېرىدۇ. مەزكۇر سۆھبەت بۇنىڭدىن ئالتە-يەتتە يىل بۇرۇن ئۆتكۈزۈلگەچكە، بىر قىسىم ئوقۇم ۋە چۈشەنچە ھازىرقى رېئال-لىقىمىزدا بىر قەدەر كونا بولۇشى مۇمكىن. بىز ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئىجادىيىتىنى رېئال، ئەتراپلىق چۈشىنىشىگە بەلگىلىك ياردىمى بولۇشىنى كۆزلەپ، مەزكۇر سۆھبەتنىڭ يىغىنچاق خاتىرىسىنى ژۇرنىلىمىزنىڭ 1996 - يىلى 2 - سانىدا تونۇشتۇرۇشنى لايىق تاپتۇق.

— «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى تەھرىراتى

ھەرقانداق بىر ئىجتىمائىي بۇرچ تارىخىي مەسىلىلەرگە بولغان تونۇشنىڭ چوڭقۇرلۇقى بىلەن ھەقىقەتكە ئايلىنىدۇ ۋە بۇ ھەقىقەت مۇقەررەر ھالدا ئۆزىنىڭ رېئال كۈچىنى نامايان قىلالايدۇ. يېقىندە - قى يىللاردىن بېرى بىز تارىخىمىزنى ئاڭلىغان بولۇپ قالدىق. بەزىبىر تارىخىي شەخسلەر بەدىئىي نەزەرنىڭ تەبىئىي بىر-لىكى ئاساسىدا ياد ئېتىلىشكە باشلىدى. دېمەك، بىزدە سەنئەتلىك تارىخ مەيدانغا كەلدى. ئۆزىنىڭ نۇرغۇن ئىلمىي ۋە بەدىئىي ئەمگىكى بىلەن ئەدەبىياتىمىزغا سالماقلىق تۆھپە قوشقان ئۆتكۈر ئە -

پەندى «ئىز»، «ئويغانغان زېمىن» قاتارلىق تارىخىي رومانلىرى ئار - قىلىق ئەدەبىياتىمىزدىكى تارىخىي رومانچىلىقنىڭ ئەنئەنىسىنى تىكلەيدى.

ئۆتكۈر ئەپەندىنىڭ قەلىمى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئازادلىقتىن بۇرۇن ھۆرلۈك، ئەركىنلىك ئۈچۈن تۆككەن قىزىل قېنىنىڭ ئىس - تۈتەك - لەر ئىچىدىكى سۇس داغلىرىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا سۈرەتلەپ بېرەلەيدى.

ئادەم ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ خەيرلىشىشى كېرەكمۇ ياكى يىغلاپ تۇرۇپ خەيرلىشىشى كېرەكمۇ؟ بۇنىڭغا جاۋاب تېپىش ئۈچۈن تارىختىن ئىبارەت ئاقىل ئۇستازنىڭ يار - دىمىگە تايىنىش كېرەك. مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۈرۈمچىدىكى ۋە ئۈرۈمچىگە كەلگەن بىر قىسىم ياش قەلەم ئىگىلىرى باش مۇھەررىر ئەبەيدۇللا ئىبراھىمنىڭ ئۇيۇشتۇرۇشىدا ئۆتكۈر ئە - پەندىنى زىيارەت قىلىپ، سۆھبەت ئېلىپ باردۇق. بىز مەزكۇر سۆھبەتنىڭ خاتىرىسىنى ياش دوستلارغا تەقدىم قىلىشنى لايىق تاپتۇق.

ئەبەيدۇللا ئىبراھىم: «ئويغانغان زېمىن» رومانى ئەدەبىياتىمىز - دىكى بىر مۇۋەپپەقىيەت. ئىنكاسلاردىن قارىغاندا، بەزى ياشلار بۇ روماننىڭ يېزىلىش جەريانى ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشىمىغان بىر قە - سىم تەرەپنى بىلىشكە قىزىقىدىكەن. بۈگۈن بۇ يەرگە كەلگەن ياش - لىرىمىزنى مانا مۇشۇ ھەقتە غۇلغۇلا قىلىشىۋاتقان ياشلىرىمىزنىڭ ۋەكىللىرى دېسەكمۇ بولىدۇ، بۇلار ئەدەبىياتىمىزدىكى ئۈمىدلىك ياشلار، مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئەسىر ھالقىيدىغان زاپاس قوشۇنى، بۇلارنىڭ ھازىرقى ئىجادىيەت پائالىيىتى ئۈنۈملۈك بولۇۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما يېتىلىش ۋە تاكامۇللىشىش جەريانىدا يەنىلا پېشقەدەملەرنىڭ ئىجادىيەت تەجرىبىسىنى قوبۇل قىلىش كېرەك. ئەدەبىياتتا بىرەر يازغۇچىنى مېنىڭ ئۇستازىم دېگىلى بولمايدۇ. چۈنكى يازغۇچى بولىدىغان ئادەم كۆپ مەنبەلىك تەسىر -

لەرنى قوبۇل قىلىدۇ. شۇنداق بولسىمۇ، مەلۇم بىر يازغۇچىنىڭ تەسىرىگە كۆپرەك ئۇچرىدىم، دېگىلى بولمايدۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئەدەبىياتىمىزدىكى سالماقلىق ئەدىبلەر ئارىمىزدىن كېتىپ قېلىۋاتىدۇ. بۇلارنىڭ قىممەتلىك تەجرىبىلىرىنى كېيىنكىلەرگە قالدۇرۇش مۇھىم.

ئەمەلىيەت جەريانىدا قولغا كەلگەن بىلىملەر ھەرقانداق نەزەردە يەدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ، مېنىڭچە، پېشقەدەم يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ئىجادىيەت قاراشلىرىنى ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ياش-لىرىمىزغا تونۇشتۇرساق بۇنىڭ ياردىمى زور بولىدۇ.

ئۆتكۈر ئەپەندى: بۇ ناھايىتى ياخشى بىر باشلىنىش بوپتۇ. ئەۋلاد-لىرىمىزدا مۇشۇنداق ئەقىدىنىڭ بولۇشى ئۈمىدنىڭ زور ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇرۇنقىلارمۇ مۇشۇنداق ئەقىدە بىلەن باشلىغان بولسا، مەدەنىيەت دۇنياسىدىكى ئورنىمىز كۆپ ياخشى بولاتتى.

ئەزىزى: يېقىندىن بېرى بىزدە تارىخىي تېمىلاردىكى بىر قىسىم ئەسەرلەر بارلىققا كەلدى. بۇنىڭ ئىچىدە «ئىز»، «ئويغانغان زې» «مىن» قاتارلىق رومانلار ياخشى ئىنكاسلارنى قوزغىدى. بۇ پىروزدە چىلىقىمىزدىكى ئۈنۈملۈك بىر قەدەم، سىز ئەدەبىياتىمىزدا پىشقان بىر ئەدىب بولۇش بىلەن بىللە مىللىتىمىزنىڭ كۆپ ئەسىرلىك تارىخىنى خېلى پۇختا بىلىدىغان تارىخشۇناس، بۇنى كۆپچىلىك بەدلىمىدۇ. شۇنداق ئىكەن، سىزنىڭ تارىخىمىزدىكى باشقا دەۋرلەرنى ئەمەس، بەلكى 30 - يىللاردىكى مۇرەككەپ بىر جەرياندا يۈز بەرگەن قومۇل دېھقانلار ھەرىكىتىنى رومانىڭىزغا ئاساسىي تېما قىلىپ تاللىۋېلىشىڭىزدىكى سەۋەبلەرنى قانداق چۈشەنسەك بولىدۇ؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: ماڭا بۇ ھەقتە ئوقۇرمەنلەردىن نۇرغۇن خەت كەلدى. بۇلارغا ئايرىم جاۋاب بېرىشكە مۇمكىن بولماي قالدى. ھازىر دېمەكچى بولغانلىرىم مۇشۇ خەتلەرگە قارىتا ئورتاق جاۋاب بولۇپ قالار.

1911 - يىلىدىكى شىنخەي ئىنقىلابى مەزگىلىدىن 1949 - يىلى

لىغىچە بولغان ئارىلىقتا شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى فېد-

ئوداللىق ئېكسپلاتاتسىيە ۋە مىلتارستىلارنىڭ زۇلۇمىغا قارشى تەڭلىك، ئەركىنلىك، دېموكراتىيە ۋە تەرەققىيات ئۈچۈن نۇرغۇن قېتىم كۈرەش يۈرگۈزدى. بۇ كۈرەشلەر كەڭ ئاممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دېھقانلار قوزغىلىڭى بىلەن ئىپادىلىنىپ كەلدى. 1931 - يىلى قومۇلدا پارتلىغان دېھقانلار قوزغىلىڭى ئەنە شۇ قوزغىلاڭلار - نىڭ ئەڭ مەشھۇرى ئىدى. بۇ قوزغىلاڭ تېز سۈرئەتتە كېڭىيىپ، پۈتكۈل شىنجاڭغا تارقىلىشى بىلەن ئومۇمىي خەلق قوزغىلىڭىغا ئايلىنىپ كەتتى. نەتىجىدە، ياك زېڭشىن مۇستەبىتلىكىنىڭ ۋارد - سى ۋە تېخىمۇ ئەشەددىيەلەشكەن ۋەكىلى جىڭ شۈرىن ھاكىمىيەت - تىنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بىرقەدەر خەلقچىل بولغان يې - ڭى ھاكىمىيەتنىڭ مەيدانغا كېلىشى بىلەن ئاياغلاشتى. بۇ قوز - غىلاڭ دەسلەپكى مەزگىلدىن باشلاپ سوۋېت ھۆكۈمىتى ۋە سوۋېت خەلقىنىڭ قىزغىن قوللىشىغا ئېرىشتى. يېڭى ھاكىمىيەتمۇ سو - ۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ، شۇنىڭدەك جۇڭگو كومپارتىيەسىنىڭ قوللاپ قۇۋۋەتلىشىگە ئېرىشتى. كېيىنكى ئەھۋالدىن قەتئىينەزەر شىن - جاڭنىڭ ئىقتىسادىي، مەدەنىي، مائارىپ ۋە باشقا جەھەتلەردە نۇر - غۇن تەرەققىيات مەيدانغا كەلدى. ۋەتىنىمىزنىڭ ياپون تاجاۋۇزىغا قارشى ئازادلىق ئۇرۇش مەزگىلىدە شىنجاڭ بۈيۈك ئارقا سەپلىك رولىنى ئوينىدى. ئەمما، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان قوزغىلاڭ قوشۇ - نى، بولۇپمۇ رەھبەرلىك قاتلىمى ناھايىتى مۇرەككەپ بولغاچقا، بۇ قوزغىلاڭ تولىمۇ ئەگرى - توقاي يوللار بىلەن داۋام قىلغان ۋە قوزغىلاڭ جەريانىدا يۈز بېرىشكە تېڭىشلىك بولمىغان ھادىسىلەر - مۇكۈرۈلگەندى. شۇڭا، بۇ قوزغىلاڭغا قانداق باھا بېرىش مەسئ - لىسىدە ھەر خىل قاراش مەۋجۇت، ماركسىزم نۇقتىئىنەزىرى بىل - ەن قارىغاندا، بىرەر ساغلام پارتىيە رەھبەرلىك قىلمىغان دېھ - قانلار قوزغىلىڭى جەريانىدا يا ئۇنداق، يا بۇنداق ئېغىشلارنىڭ يۈز بېرىشى، ھەتتا قوزغىلاڭنىڭ پاجىئە بىلەن ئاياغلىشىشى تەبىئىي ھالدۇر. مېنىڭ قارىشىمچە، قانداق ئەھۋال يۈز بەرگەنلىكىدىن

قەتئىيەنەزەر، ئۇ قېتىمقى دېھقانلار قوزغىلىڭى شىنجاڭ خەلقىنىڭ يېقىنقى زامان ئىجتىمائىي ھاياتىدىكى مۇھىم بىر تارىخىي باس-قۇچ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ ۋەقە ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىمىزدا چو-قۇم ئەكس ئەتتۈرۈلۈشى لازىم.

تارىخىي رومان تارىخىي شەخسلەر ۋە تارىخىي ۋەقەلەر تەسۋىرى ئارقىلىق مۇئەييەن تارىخىي دەۋردىكى تۇرمۇش كارتىنىسىنى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ يۆنىلىشىنى بەدىئىي ۋاسىتە بىلەن قايتا گەۋدىلەندۈرۈش سەنئىتى بولغانلىقتىن، 30 - يىللارنىڭ باش-لىرىدىن 40 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە بولغان مۇرەككەپ تارىخىي شارائىتتا شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ، بولۇپمۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇستەبىت مىلتارستلار زۇلۇمىغا قارشى تەڭ-لىك، ئەركىنلىك، دېموكراتىيە ۋە تەرەققىيات ئۈچۈن يۈرگۈزگەن ئىنقىلابىي كۈرەشلىرى «ئويغانغان زېمىن» ناملىق رومانغا تېمى قىلىپ ئېلىنغان. ئىككىنچى تۈرلۈك قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ رومان 30 - 40 - يىللاردىكى شىنجاڭ ئىجتىمائىيىنىڭ، بولۇپمۇ ئۇيغۇر تۇرمۇشىنىڭ كىچىكلىتىلگەن بىر كارتىنىسىدۇر. ئەمما، خۇددى ماركس ئېيتقانداك: «تارىخنىڭ ھەرىكىتى ئىنسان ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن كۈلۈپ خوشلىشىش» ۋە «ئۆلگەن ئادەمنى قايتا تىرىلدۈرۈش — كونا كۈرەشكە تەقلىد قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، يې-ڭى كۈرەشنى مەدھىيەلەش ئۈچۈن» بولىدىغانلىقتىن، بۇ روماننى يېزىشتىكى تۈپ مۇددىئايىم بۈگۈنكى دەۋرىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلىشتىن ئىبارەت. يەنى ئوقۇرمەنلەردە ئۆتمۈشكە قاراپ بۈگۈنكى كۈننىڭ قەدرىنى بىلىش، ئۆتمۈشتىن ساۋاق ئېلىپ، كېلەچەككە تېخىمۇ پۇختا قەدەم تاشلاش تۇيغۇسىنى ئويغىتىشتۇر. لېكىن ئېيتقانداك: «ئۆتمۈشنى ئۇنتۇش ئاسىيلىقتىن دېرەك بېرىدۇ».

مۇختار مەخسۇت: تارىخىي تېمىلاردىكى ئەسەرلەرنىڭ ھازىرقى مەدەنىيەت رېئاللىقىمىزغا نىسبەتەن ئويىدايدىغان رولىغا قانداق قارايسىز؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: مېنىڭچە، تارىخ ھامان كونسىرغان ياكى ئۆلگەن نەرسە، بىراق تارىخ بىلەن بۈگۈنكى كۈن ئوتتۇرىسىدا ئايرىلمايدۇ. خان قانداشلىق مۇناسىۋەت مەۋجۇت. تارىخى رومانلارنىڭ بۈگۈنكى ئەدەبىياتىمىزدا مۇئەييەن ئورۇن تۇتالىشىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش گەپ. تەرەققىي قىلغان مىللەتلەر ئەدەبىياتىدا تارىخى تېمىدىكى ئەسەرلەرنىڭ كۈنساين كۆپ بولۇۋاتقانلىقى بۇنىڭ بىر دەلىلى. بۇ ھازىرنى ئازراق، ئۆتمۈشنى كۆپرەك يېزىش لازىم، دېگەنلىك ئەمەس، ئەلۋەتتە. رېئال تۇرمۇشنى مۇمكىنقەدەر تېخىمۇ كۆپ ۋە ئەتراپلىق يېزىش شەرت. تارىخى تېمىلارغىمۇ مۇۋاپىق ئورۇن بەرلىشى لازىم دېمەكچىمەن. ئۆز تارىخىنى بىلمىگەن مىللەت ئاتا-بوۋىسىنىڭ كىملىكىنى بىلمىگەن بالغا ئوخشايدۇ.

باتۇر روزى: تارىخى رومان تارىخى ۋەقە ۋە شەخسلەر ئۈستىدە يېزىلىدىغان بولغاچقا، ئۆزگىچە تەلەپ ۋە ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولۇشى مۇمكىن. قەلەم تەۋرىتىش جەريانىدا تارىخى روماننىڭ يېزىلىش ئۇسۇلى ھەققىدە نېمىلەرنى ھېس قىلىدىڭىز؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: مېنىڭ بايقىشىمچە، تارىخى رومانلار ئىككى خىل ئۇسۇلدا يېزىلىدىكەن. بىرى، تارىخى پاكىت ۋە ۋەقەلەر قەد-لىمىنى يېرىپ چىقىپ، ئەسەرنى پۈتۈنلەي رېئال جەمئىيەتنىڭ ئەھۋالىغا ماسلاشتۇرۇپ، ۋەقەلىكىنى فانتازىيە كۈچى بىلەن قايتا جانلاندۇرۇش؛ يەنە بىرى، تارىخى ماتېرىيال ئاساسىدا، قىسمەن بەدىئىي توقۇلمىلار بىلەن يېزىش ئۇسۇلى. بۇ ئۇسۇللارنىڭ ھەر ئىككىسى بەدىئىي ئەدەبىيات قانۇنلىرىغا تولۇق ماس كېلىدۇ. «ئۈچ پادىشاھلىق ھەققىدە قىسسە»، «باھادىر شاھلى زىچىڭ»، «پۇشكىتنىڭ «كاپىتان قىزى» پوۋېستى، جۇرچى زەياننىڭ ئىسلام تارىخىدىن يازغان 20 نەچچە رومانى، ۋ. گ. ياننىڭ «چىڭگىز-خان»، «باتۇخان» رومانلىرى، ئايىپىكنىڭ «نەۋائىي» رومانى ۋە ھا-زىرقى خەنزۇ ئەدەبىياتىدا مەيدانغا كەلگەن بىرمۇنچە تارىخى ئە-سەر ئەنە شۇنداق ئۇسۇلدا يېزىلغان. مەنمۇ مۇشۇ ئۇسۇلنى تال-

لىئۋالدېم. مەن بۇ روماننى يېزىش جەريانىدا ناھايىتى زور قىيىنچىلىققا يولۇقتۇم. تارىخقا دائىر نۇرغۇن نەرسە ئۈستىدە ئىزدىنىپ كۆرگەن، تەتقىق قىلغان بولساممۇ، بىر پارچە زور ھەجىملىك ئەسەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىش ئۈچۈن بۇنىڭ ئۆزى كۆپايە قىلمايتتى. بىرقانچە يىللىق ئىزدىنىش نەتىجىسىدە، كىتاب، ھۆججەت قاتارلىق بولۇپ جەمئىي 300 پارچىدىن ئارتۇق ماتېرىيال توپلىدىم. قومۇل تاغلىرىغا چىقىپ نۇرغۇن نەرسىنى بوۋاي - مومبايلارنىڭ ياردىمى ئارقىلىق قولغا كەلتۈردۈم. ئۇلار كىتاب ۋە ھۆججەتلەردىن ئۇچراتقىلى بولمايدىغان ۋەقەلەرنى، ئەمەلىي پاكىتلارنى سۆزلەپ بەردى. مانا مۇشۇنداق باسقۇچلاردىن كېيىن يېزىشقا كىرىشتىم. ئىلغار جان سادىق: تارىخىي تېمىلاردا ئەسەر يېزىشتا، تارىخىي چىنلىق بىلەن بەدىئىي چىنلىقنىڭ بىرلىكىنى ئىشقا ئاشۇرۇش بىر ئاز قىيىنمىكەن دەپ قارايمەن. سىز بۇ مەسىلىنى قانداق بىر تەرەپ قىلدىڭىز؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: تارىخىي تېمىلاردىكى ئەسەرلەرنى يېزىشتا، مۇنداق بىر قانچە جەھەتكە دىققەت قىلىش لازىمىكەن دەيمەن.

1. تارىخىي تېمىدىكى ئەسەرلەر تارىخىي شەخس ۋە ۋەقەلەرنى تەسۋىرلەش ئارقىلىق، مۇئەييەن دەۋرنىڭ تۇرمۇش قىياپىتى ۋە تارىخىي رىخنىڭ يۆنىلىشىنى قايتا گەۋدىلەندۈرۈش سەنئىتى. شۇڭا، ئالدى بىلەن ئۇنىڭدا چىنلىق بولۇش تەلەپ قىلىنىدۇ. چىنلىق ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي تۇرمۇشنى بەدىئىي ئوبرازلار ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرۈشنىڭ توغرىلىق دەرىجىسى دېمەكتۇر. سىنىپىي جەمئىيەتتە يازغۇچى ياكى سەنئەتكارلار ئىجتىمائىي ھاياتنى مۇئەييەن سىنىپىي مەيدان، سىنىپىي دۇنيا قاراش بويىچە تونۇيدۇ ۋە ئەكس ئەتتۈرىدۇ. مەسىلەن: «سۇ بويىدا»دىكى 108 ئەزىمەت ياكى يۇگاچىنىڭ ئىككى خىل ئوبرازى. يازغۇچى ياكى سەنئەتكارلارنىڭ مەيدانى، نۇقتىمەنەزىرى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ يۆنىلىشى بىلەن بىردەك بولالمىغاندىلا، ئۇنىڭ ئۈستىگە تونۇش ۋە ئىپادىلەش كۈچى بىرقەدەر يۇقىرى

بولغاندىلا، ھادىسىلەرنىڭ ماھىيىتىنى تونۇيالايدۇ ھەم توغرا ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ.

2. تارىخىي تېمىدىكى ئەسەرلەرنىڭ مۇھىم بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇنىڭدا مۇۋاپىق دەرىجىدە بەدىئىي توقۇلمىنىڭ بولۇشىغا يول قويۇلىدۇ. لېكىن ئاساسلىق شەخسلەر (پېرسوناژلار) ۋە مۇھىم ۋەقەلىكلەر چوقۇم تارىخىي پاكىتلار ئاساسىدا يېزىلىشى لازىم. پاكىتلارغا ھۆرمەت قىلىش نېمە بولسا شۇنى يېزىش ياكى ئەسەرنى ماتېرىياللار دۆۋىسىگە ئايلاندۇرۇپ قويۇش ئەمەس، بەلكى تارىخنىڭ ئىچىگە كىرىش بىلەن بىللە، سەنئەتنىڭ ئورگانىك بىر تەركىبىگە ئايلاندۇرۇش دېمەكتۇر.

3. ئەدەبىيات تۈپ ماھىيىتى بىلەن ئىنسانشۇناسلىق بولغاندا، تارىخىي تېمىلاردىكى ئەسەردىمۇ ئادەمنى كونكرېت جازا-لىق يېزىش ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ، ئەمما تارىخىي شەخسلەر ئۆزىنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى، تىلى، مەجەز - خۇلقى قاتارلىق جەھەتلەردە بۈگۈنكى رېئال تۇرمۇشتىكى ئادەملەرگە ئوپمۇئوخشاش بولۇپلا قالماي، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بىلەن پەرقلىنىپ تۇرىشى، يەنى قايسى دەۋر كىشىسى بولسا ئۇنىڭدا شۇ دەۋرنىڭ روھى ئەكس ئەتتىرىپ تۇرۇشى لازىم، دەپ ئويلايمەن.

4. ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە دىققەت قىلىش. يەنى تارىخىي تېمىدا ئەسەر يازغاندا ئەسەر يېزىش ئۈچۈنلا ئەسەر يېزىش ئەمەس، بەلكى ئەۋلادلارغا ۋە تەنپەرۋەرلىك تەربىيەسى بېرىش ئىكەنلىكىنى دائىم ئەستە تۇتۇش مۇھىم.

5. تارىخىي تېمىدىكى ئەسەرلەر يازغۇچىدىن قاتتىق چىدام بىلەن تەكشۈرۈش - تەتقىق قىلىشنى، مول ماتېرىيال توپلاشنى، ئارخىپ ۋە جانلىق شاھىتلاردىن ئەستايىدىل پايدىلىنىشنى، قىسقىسى، ئادەتتە - كى ئىجادىيەتكە قارىغاندا نەچچە ھەسسە ئارتۇق ئەمگەك قىلىشنى تەلپ قىلىدۇ.

ئەركىن ئىبراھىم: ئىجادىيەتتىمىز دە شېئىرىيەت ئاساسىي ئۆزۈم.

رۇندا تۇرىدۇ. ئەمدى پروزا بىلەن شۇغۇللىنىۋاتسىز. بۇنىڭدىن كېيىن ئىزچىل شۇغۇللىنىمىز - قانداق؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: توغرا، مەن بۇرۇن شېئىر بىلەن كۆپرەك شۇ-غۇللاندىم. پروزىدىلا تۇرمۇش ئويىپىكتلىرىغا ئەتراپلىق ۋە ئىز-چىل تەسىر كۆرسەتكىلى بولغاچقا، مەندە پروزا بىلەن شۇغۇللىنىش ئويى تۇغۇلدى. ئەمەلىيەتتەمۇ يۇقىرىدا دېيىلگەن تارىخىي جەريانلارنى تولۇق يورۇتۇپ بېرىش ئۈچۈن پروزىنى ۋاستە قىل-ماي بولمايتتى. ئەمما، مەن پروزاغا ئېرىشىش ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ جاپالىق ئىزدىنىشنى باشتىن كەچۈردۈم. يولداشلار قانداق قارايدىغانكى، مېنىڭ نەزىرىمدە پروزا قېيىن. مەن بىر پارچە شېئىرنى ئانچە كۈچىمەيلا يازالايمەن. ئەدەبىياتىمىزدا پروزىنىڭ تە-رەققىياتى ئاستا بولۇۋاتىدۇ. ياشلارنىڭ بۇ جەھەتكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈشىنى تەۋسىيە قىلىمەن. پروزا بىلەن شېئىرىيەت قوشكېزەك ھالدا تەڭ راۋاجلىنىپ مېڭىشى لازىم. ئۆزۈمنى ئېلىپ ئېيتسام، مەن بۇنىڭدىن كېيىن پروزا بىلەن كۆپرەك شۇغۇللانماقچىمەن.

پولات ھېۋزۇللا: ھازىر ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان ئەسەرلەرنىڭ تىلىدا بىرخىل قاتمىلىق بار. مېنىڭچە، ئەدەبىياتىمىز ئالدى بىلەن مۇ-شۇ ئىللەتتىن قۇتۇلۇشى كېرەكتەك قىلىدۇ. سىز بۇنىڭغا قانداق قارايسىز؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: بۇ ناھايىتى چوڭ ئۆتكەل. ئەدەبىياتىمىزدا ئاخ-بارات تىلىنىڭ تەسىرى كۆپ. يازغۇچىلىرىمىزنىڭ قوللانغان تىلى ئاساسەن دېگۈدەك تەرجىمە تىلى. بىر قىسىم ئەسەردىكى ساۋاتسىز پېرسوناژلار خۇددى ئالىي مەكتەپ پۈتكۈزگەن ئەپەندىلەردەك گەپ قىلىدۇ. بۇنداق ھالەتنى تېزىرەك تۈگىتىش كېرەك. مەن نۇرغۇن مۇپىسپىت بىلەن پاراڭلاشقنىمدا ئۇلارنىڭ تىلىدىكى ئىپادىلەش كۈچىگە دىققەت قىلدىم. ئۇلار شۇنچە نازۇك پىكىرلەرنىمۇ ئاممە-باب سۆز بىلەن ئىپادىلەپ بېرەلەيدۇ. دەيمەنكى، ئەسەرلىرىمىزدە خەلق تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى كۆرۈنۈپ تۇرۇشى كېرەك.

ئابدۇقادىر جالالىددىن: ھازىر زىيالىيلار سىز مىللىي ئەنئەنە ئۈستىدە تالاش - تارتىش قىلىۋاتىدۇ. سىز ئەنئەنە بىلەن يېڭىلىق يارىتىش ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى قانداق چۈشىنىسىز؟

ئۆتكۈر ئەپەندى: مەن بۇ ھەقتە بۇرۇن توختالغان، ھەتتا ئايرىم ماقالىمۇ يازغانىدىم. مېنىڭ ئالدى بىلەن دەيدىغىنىم، مىللىي ئىنكارچىلىققا ئىنتايىن قارشى تۇرىمەن. مىللىي ئىنكارچىلىقنى بىر خىل ئاسىيلىق دەپمۇ قارايمەن. بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىدە بۈگۈن ئۈچۈن كېرەك بولىدىغان نەرسىلەر چوقۇم بولىدۇ. مەيلى مەدەنىيەت جەھەتتە بولسۇن ياكى پىسخىكا، ئۆرپ - ئادەت جەھەتتە تە بولسۇن ياخشى تەرەپلەر بولدىكەن داۋاملاشتۇرۇش لازىم. ئەمما مىللىتىمىزدە نۇرغۇن ئىللەتمۇ بار. بۇ، ئەخلاق جەھەتتىكى چىرىكلەكتە روشەن كۆرۈلۈۋاتىدۇ. بۇ ئىللەتلەر تۈزىتىلمىگۈچە مىللەت تۈزلەلمەيدۇ.

ئەدەبىياتنى ئالاقىسىز، بەزىلەر ئارزۇ ۋەزىنىدىكى 19 بەھرىنىڭ ھەممىسىنى كۆتۈرۈپ چىقماقچى بولىدۇ. ھازىرقى ئەرەب - پارس ئەدەبىياتىدىمۇ ئۇنىڭ بىرقانچە بەھرىلىرىنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ. ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىمۇ بۇ بەھرىلەرنىڭ بىرقانچىسىلا ئەنئەنە بولۇپ قالدى. «گۈڭگا شېئىر» مەيدانغا كەلگەندە، بەزىلەر ئۈزۈل - كېسىل قارشى تۇرماقچى بولدى، قاپىيە يوق نەرسىنى شېئىر دېگىلى بولمايدۇ، دېدى. مېنىڭچە، بىر بارچە شېئىر قاپىيە بولسىلا ياخشى بولۇپ كەتەلمەيدۇ. شېئىرنىڭ جېنى پىكىر ۋە ھېسسىياتتا. ياشلارنىڭ ئىزدەنىش روھىنى ھەر خىل ئامال بىلەن قوللاش لازىم.

ئەبەيدۇللا ئىبراھىم: بىزدە بىر قىسىم ئىنكارچىلار يوق ئەمەس. ھە دەپسلا مىللىي مەدەنىيەتنى ئىنكار قىلماقچى بولىدۇ. بەزى يولداشلار مەندىن بۇ ئەھۋاللارغا قانداق قارايسىز، دەپ سوراپ قالدى. مەن: مىللەت ئورۇق، ھازىرچە ئوپپىراتسىيەنى كۆتۈرەلمەيدۇ، ئوپپىراتسىيە قىلىش ئۈچۈن سەمىرىتمەي بولمايدۇ، دېدىم. ئۆتكۈر ئەپەندى: بۇ ناھايىتى ئوبرازلىق گەپ بوپتۇ.

ئابدۇقاسىم جالالىدىن: ئەمما كېسەل ئادەمنىڭ سەمىرىشى ناھايىتى تەس. ئەبەيدۇللا ئىبراھىم: بەزى ياشلار مىللەتتىمىز دائىم بېكىنىمىچە - لىكتە ئۆتۈپتىكەن، دەپ خورسىنىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلار تارىخنى تولۇق بىلمەيدۇ. تارىختىكى ئالىملار، مۇتەپەككۇرلار ۋە شائىرلارنى تونۇشتۇرۇش ياشلارنى تەربىيەلەشتىكى ئالاھىدە بىر تەرەپ.

ئابدۇلجان ھېيت: يۇقىرىقى پاراڭلاردىن نۇرغۇن نەرسىنى ھېس قىلدىم. يازغۇچى كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدىكى گەپنى قىلىش ئۈچۈن ئەتراپلىق بىلىمگە ئىگە بولۇشى لازىم. شۇ چاغدىلا يازغۇچىنىڭ كۆزى باشقىلار كۆرەلمىگەن نەرسىلەرنى كۆرەلەيدۇ، شۇنداقمۇ؟ ئۆتكۈر ئەپەندى: ئەلۋەتتە، ياخشى ئەسەر يازالغان ئەدىبلەرنىڭ تەجرىبىسىگە قارىغاندا ۋە شەخسەن ئۆزۈمنىڭ ھېس قىلىشىچە، يازغۇچى بىلىم ۋە غايىنى رەھنەما، تۇرمۇشنى مەنبە، تەپەككۈر بە - لىن تەسەۋۋۇرنى خەزىنە، سەمىمىيلىكنى ئىجادىيەت پىرىنسىپى، ئەستايىدىللىقنى مەڭگۈلۈك ئادەت، تىل ماھارىتىنى قورال قىلد - شى كېرەك.

ۋاھىتجان ئوسمان: ھازىر بىزدە پەلسەپە نامراتلىقى بار. ئەسەرلىرىمىزدە پەلسەپىۋى پىكىر كەم بولغاچقا، ئوقۇرمەنلەرنى ئويغا سالالمايۋاتىدۇ. يۈسۈپ ئىسھاق: ئەمەلىيەتتە بىزنىڭ مىراسلىرىمىزدا پەلسەپىۋى ئامىللارنى كۆپ ئۇچرىتىشقا بولىدۇ. ئەمما ھازىرقى يازغۇچىلارنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدىكى ئۆگىنىشىمۇ يېتەرلىك ئەمەس، دەپ قارايمەن.

ئۆتكۈر ئەپەندى: پەلسەپە بىر مىللەت روھىنىڭ جەۋھىرى. ھايات بار يەردە چوقۇم پەلسەپە بولىدۇ. بىزدە ئۇيغۇر پەلسەپىسىنى سى - تېمىلىق چۈشەندۈرىدىغان كىتابلار بارلىققا كەلمىگەن بولسىمۇ، ئەمما پۈتكۈل ۋەسقىلىرىمىز ۋە تۇرمۇشىمىزدىن روشەن ھېس قىلغىلى بولىدۇ. ئۈجمىنىڭ باغقا ئەمەس، بەلكى يول بويىغا تىك - لىشى، تۈزنىڭ ئۇلۇغلىنىشى قاتارلىقلاردا خەلقىمىزنىڭ تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى قاراشلىرى مەلۇم نىسبەتتە ئەكس ئېتىدۇ.

شۇنى تەكىتلەپ قويۇش كېرەككى، مۇشۇ ئولتۇرغانلارنىڭ ئىسمىمىز -
چىمدىن پەيلاسوپلار چوقۇم چىقىشى كېرەك.
ئەبەيدۇللا ئىبراھىم: ياشلار باشقىلار مېڭىپ باقمىغان يوللاردا
مېڭىشقا جۈرئەت قىلىشى كېرەك. بىزدە بوشلۇقلار كۆپ. بۇنى
تولدۇرۇش ئۈچۈن بىر ئادەم ئون ئادەمنىڭ ئىشىنى قىلالايدىغان
بولۇشى كېرەك. ئالمىلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن ئەدىبلەرنىڭ
كۆپلەپ يېتىشىپ چىقىشى دەۋرنىڭ ئەڭ مۇھىم تەلىپى.
ئۆتكۈر ئەپەندى: ئىنساننىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە مەنئىي كامالەت
ھەممىدىن قىيىن. بۇنداق كامالەت ئىگىلىرى چىقمايدىكەن، مەدە -
نىيەتنىڭ تارىخى ئۇزۇلمىدۇ.

رەتلىگۈچى: ئابدۇقادىر جالالىددىن

تہرجمہ ئەسەرلەر

ئاندىن ئۇلارنى يولغا سېلىۋېتىش ماڭا تولىمۇ كۆڭۈللۈك تۇيۇلىدۇ. سەن ئۇلاردىن بىزارلىق ھېس قىلىشقا ئۈلگۈرمەيلا قالسىەن. بۇ رومان يېزىشقا ئوخشىمايدۇ. روماندىكى پېرسوناژلار بىلەن ئاي - يىللاپ بىللە ياشاپ ئوڭايلا بىزار بولىسەن. ھېكايىلىرىمنىڭ ھەر - بىر پارچىسى ئون ئىككى مىڭ سۆز ئەتراپىدا بولۇپ، باش تېما ئىدىيەمنى يورۇتۇشقا يېتىدۇ، ئەمما زېرىكمەي سۆز تاللىشىمغا توغرا كېلەتتى.

مەن ئەستايىدىللىق بىلەن ھېكايە يېزىشقا كىرىشكەندە ئەنگلى - يە ۋە ئامېرىكىنىڭ بەزى مۇنەۋۋەر يازغۇچىلىرى چىخوفنىڭ تە - سىرىنى قوبۇل قىلماقتا ئىدى. بۇ مەن ئۈچۈن بىر بەختسىزلىك ئىدى. ئەدەبىيات ساھەسى تۇراقسىز غەيرىي ئوي - پىكىر پەيدا بولسا، ۋاقىتلىق شامال دەپ قارالماستىن، ئىنتايىن توغرا دەپ قارىلاتتى. ئىنى ۋاقىتتىكى ئەڭ مودا پىكىر شۇكى، ئەگەر بىر ئەدەبىيات ھەۋەسكارى ھېكايە يازمەن دېسە، چىخوفتەدەك يېزىشى كېرەك ئىدى. بىرقانچە يازغۇچى رۇسىيەلىكلەرنىڭ ھەسرەتتىنى، مستىتىزمنى، سۆرەلمىلىكىنى، ئۈمىدسىزلىكىنى، تەنتەكلى - كىنى، ئىرادىسىزلىكىنى سارى بىلەن مېچگانغا، بروكلېن بىلەن كېراپىنغا كۆچۈرۈپ كېلىپ نام قازاندى*. راستىنى ئېيتقاندا، چىخوفنى ئۆگىنىش تەس ئەمەس. رۇسىيەلىك سەرگېرداننىڭ چې - خوفنى ناھايىتى ياخشى دورىغانلىقىنى بىلىمەن، ھەتتا مەن ئۇلارغا بەدەل تۆلىدىم. چىخوف ئىنتايىن ياخشى ھېكايىچى، لېكىن ئۇنىڭ چەكلىمىلىكى بار، بەلكىم ئۇ ئۆز ئىجادىيىتىنى مۇشۇ چەكلىمە - نىڭ ئۈستىگە قۇرغان بولۇشى مۇمكىن، مانا بۇ ئۇنىڭ ئاقىلانلى - كى، ئۇ مەجىزى ئوچۇق، ئەمەلىيەتچىل بولسىمۇ، ئەمما چۈشكۈن ئىدى. شۇڭا ئۇ زوراۋانلىقىنى ياكى تېنىك، شوخ ھەرىكەتلەرنى ياق -

* مېرۋىن خېلىس «يۇمۇرنىڭ ئالتە ئامىلى»، «كومېدىيە - باھار ئەپسانىسى» دې - گەن كىتابقا كىرگۈزۈلگەن ماقالە. جۇڭگو كومېدىيە نەشرىياتى 1992 - يىلى نەشرى - 289 - بەت.

تۇرمايتتى. ئۇنىڭ يۈمۈرلىرىمۇ شۇنچە ھەسرەتلىك ئىدى. كىشى-لىك ھايات ئۇنىڭ نەزىرىدە رەڭسىز ئىدى. ئۇنىڭ پېرسوناژلىرىدىكى نىڭ ئىندىۋىدۇئاللىقىمۇ روشەن ئەمەس، گويا ئۇ كىشىلەرگە ئەسلىدىنلا قىزىقمايدىغاندەك ئىدى. بەلكىم بۇ ئۇنىڭ سىزنى ئۇلارنى ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتكەندەك ھېس قىلدۇرالىشىنىڭ سەۋەبىدۇر. كىشىلىك ھاياتتىكى سىرلىقلىق ۋە مەيۈسلۈك ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئاشۇنداق ئۆزگىچە سۈپەتكە ئىگە قىلغان. ئۇنىڭ تەقلىدچىلىرى ئۇنىڭ بۇ تەرىپىنى تېخى كۆرۈپ يېتەلمىدى.

مەن چېخوققا تەقلىد قىلالايمەن - يوق، بۇنى ئوقۇمايمەن. ئۇ-نىڭغا تەقلىد قىلىشىنىمۇ خالىمايمەن. مەن ھېكايىنى ئىخچام يېزىشنى، بىر يوللا قولدىن چىقىرىۋېتىشنى ئويلايمەن. مېنىڭچە، ھېكايە بىرەر ۋەقەنى، بىرەر ماددىي ياكى روھىي ۋەقەنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. بۇ ۋەقەنى يورۇتۇشقا پايدىسىز بولغان تەپسىلاتلارنى پۈتۈنلەي قىسقارتىپ تاشلاش كېرەك. شۇ چاغدىلا ئەسەرگە ئىز-چىللىق بېغىشلىغىلى بولىدۇ. مەن ماھارەت جەھەتتىكى ئاتالمىش «مۇھىم نۇقتا» لاردىن قورقمايمەن، مېنىڭچە، پەقەت مەنتىقىي يېتەرلىك بولسا تەنقىدلىش كېرەك. بىر ئېغىز گەپ بىلەن ئېيتقاندا، مەن ھېكايەمنى قۇرۇق ئىبارىلەر بىلەن ئەمەس، بىرلا چېكىت بىلەن ئاخىرلاشتۇرۇشنى خالايمەن، بىزدىكى نۇرغۇن يېزىرىك ئەسەر باش - ئاخىرىسىز ھالدا سۆزلەپ يېزىلغان. ئەنگلىيە-لىكلەر كۆلىمى چوڭ، چېچىلاڭغۇ، سەمىمىيەتلىك تۇيغۇسى بېرىدىغان ئەسەرلەرنى ياخشى كۆرىدۇ. قۇرۇلما جەھەتتىكى تارقاقلىق، رەتسىز ھالدا ئۇدۇل كەلگەن يەردىن بايان قىلىش، باش تېما بىلەن ئانچە مۇناسىۋىتى بولمىغان غەلىتە پېرسوناژلارنىڭ خالىغاندا پەيدا بولۇپ، خالىغاندا غايىب بولۇشى، مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەنگلىيە-يەلىكلەرگە ئالاھىدە رېئاللىق تۇيغۇسى بېغىشلايدۇ. بىراق، فىرانسىيەلىكلەرنىڭ بىئارام بولىدىغىنى دەل مۇشۇنداق تەرەپلەر. ھېنرىي جامۇسنىڭ ئەنگلىيەلىكلەرگە ھېكايىنىڭ شەكلى ھەققىدە

ھېكايىنى بايويىلانغان ئالىم ئىسلىرى

بەرگەن تەلىملىرى گەرچە ئۇلارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغىغان بولسا،
 سىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئەمەلىيىتىگە قىلچە تەسىر كۆرسىتەلمىدى.
 دى. ئەمەلىيەتتە ئۇلار شەكىلگە ئانچە ئىشىنىپ كەتمەيدۇ. ئۇلارچە
 بۇنىڭدا كەيپىيات كەمچىل. بۇنداق سىقىلىش ئۇلارنىڭ غەزىپىنى
 كەلتۈرىدۇ. فىرانسىيە تەتقىقچىلىرى ھېكايىنىڭ باش - ئاخىرى
 ۋە گەۋدىسىنىڭ بولۇشىنى، تەدرىجىي ھالدا بىرەر مەنتىقىي يە -
 كۈنگە قاراپ يۈزلىنىشىنى ھەمدە بارلىق مۇھىم تەپسىلاتنى ئېيتىپ
 بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بەلكىم موپاسساننى پىششىق بىلىمگە ئىگە -
 كىمىدىن، دىراما يېزىشتا چىنىققانلىقىدىن ھەم خۇسۇسىي رە -
 ۋىشتىكى ياخشى كۆرسىتىشىدىن مەندە فىرانسىيەلىكلەر ياقىتۇ -
 رىدىغان شەكىل تۇيغۇسى يېتىلگەندۇ. قانداقلا بولمىسۇن، فىرانز -
 سىيەلىكلەر مېنى ھېسسىياتقا بېرىلىپ كەتمەيدۇ ھەم ئەزمە ئە -
 مەس، دەپ قارايدۇ.

مەن ئۆزۈمنىڭ ئەدەبىياتتىكى ئورنۇم ھەققىدە خام خىيال قىل -
 مايمەن. ۋە تىنىمدا مېنىڭ ئەسىرىمگە پەقەت ئىككىلا تەتقىقچى
 ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلدى. ئەمما، بىر قىسىم زېرەك ياشلار بۇ -
 گۈنكى ھېكايىلەر ئۈستىدە توختالغاندا، مەن ھەققىدە زادىلا ئويلى -
 نىپ باقمىدى. مەن رەنجىمەيمەن، چۈنكى بۇ تەبىئىي ئەھۋال. مەن
 ئوقۇل تەشۋىقاتچى ئەمەس. ئۆتكەنكى ئوتتۇز يىل ئىچىدە ئوقۇر -
 مەنلەرنىڭ سانى زور مىقداردا كۆپەيدى. نۇرغۇن نادان ئادەم جاپا
 تارتمايلا بىلىمگە ئېرىشىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇلار ئوقۇغان ھېكا -
 يىلەردىكى پېرسوناژلار ھەققىدە كۆز قارىشىنى ئوتتۇرىغا قويغاندا،
 ئۆزلىرىنى بىرەر نەرسىنى ئۆگىنىۋالغاندەك ھېس قىلىشىدۇ. يەنە
 ئاز - تولا مۇھەببەت قىستۇرۇپ قويۇلسا، پېرسوناژلار ئۇلارغا تې -
 خىمۇ ياقىدۇ. ھېكايە ئىدىيە تارقىتىدىغان قولايلىق مۇنبەر دەپ
 قارالدى. نۇرغۇن ھېكايىچى ئۆزلىرىنى ئىدىيەنىڭ داھىيسى دەپ
 قاراشنى ياقىتۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ يازغانلىرىنى ھېكايە دېگەندىن كۆرە
 ئاخبارات قىممىتىگە ئىگە گېزىت ماقالىلىرى دېسەك تېخىمۇ

مۇۋاپىق. ئۇلارنىڭ يېتەرسىزلىكى شۇكى، ئۇلار بىر مەزگىل ئۆت-كەندىن كېيىن، خۇددى ۋاقتى ئۆتكەن گېزىتلەردەك تاشلىنىپ قالىدۇ. لېكىن يېقىندىن بېرى ئوقۇرمەنلەرنىڭ بىلىمگە بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ئاممىباب تىل بىلەن يېزىلغان، ئومۇميۈزلۈك قىزىقىش قوزغىيدىغان كىتابلار پەيدا بولدى، بۇلارنىڭ ئىچىدە پەن، مائارىپ، ئىجتىمائىي پاراۋانلىققا ئائىت كىتابلارنىڭ ھەممىسى بار. بۇ كىتابلار ئىنتايىن زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە تەشۋىقات ھېكايىلىرىنى چۈشەپ قويدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ ئۆتكۈر نەزەرلىك تەنقىدچىلەر ۋە بىرقەدەر ئەستايىدىل بولغان ئوقۇرمەنلەر ئاساسىي دىققىتىنى يېڭى ماھارەت ئاتا قىلغان يازغۇچىلارغا قاراتتى. بۇ ئىنتايىن چۈشىنىشلىك، چۈنكى ئۇلارنىڭ ماھارىتى كونا نەرسىلەرنى يېڭىغا ئايلاندۇرالايدۇ، شۇڭا مۇھاكىمە قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

غەلىتە بولغىنى شۇكى، كىشىلەر بۇنداق كىتابلارغا بەك ئەھمىيەت بېرىدىكەن. ھېربىي جامۇس بىر چارىنى ئويلاپ تاپتى ۋە ئۇنى ئىشلىتىشنى ۋايىگە يەتكۈزدى. ئۇ ھېكايىلىرىنى بىر قىسىم كۆزەتكۈچىنىڭ تەسىراتى ئارقىلىق بايان قىلدى. بۇ تازا ئېپىدە بولغان ئۇسۇل بولۇپ، ئۇنىڭ ھېكايىلىرىنى تەسىرلىك ئۈنۈمگە ئېرىشتۈردى. ئۇ فىرانسىيە ناتۇرالزمىنىڭ تەسىرىنى چوڭقۇر قوبۇل قىلغان يازغۇچى. شۇڭا، ئەينەن قىلىپ يازالايدۇ. بۇ ئۇسۇل ئۇنى بەزى يازغۇچىلار تېپىۋالغان ئاۋازچىلىكلەردىن ساقلاپ قالدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئەڭ مۇھىم دەپ قارىغان تەجرىبە ئالڭ ئېقىمىنى ئىشلىتىش. يازغۇچىلار ھەمىشە ھېسسىي قىممىتى بار بولغان ھەمدە چۈشىنىش ئانچە تەس بولمىغان پەيلاسوپلارغا ئىنتىلىدۇ. ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن شوپېنخاۋېر، نېچشې، بېرگسونلارغا ئىنتىلگەن. ئۇلارنىڭ دىققىتىنى روھ تەھلىلچىلىرىنىڭ قوزغىدى. شۇ مۇقەررەر، روھ تەھلىلچىلىكى يازغۇچىلارغا نىسبەتەن كەڭ

ئىستىقبالغا ئىگە. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ ئۇنۇقلۇق ئەسەرلىرىنىڭ يوشۇرۇن ئاڭ بىلەن قانچىلىك مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشىنىدۇ. شۇڭا، ئۆزلىرىنى بېسىۋالالمىغان ھالدا توقۇپ چىققان ئاشۇ پېر-سونائىلىرى ئارقىلىق تەسەۋۋۇرىدىكى يوشۇرۇن ئاڭنىڭ سۈرىتىنى سىزىپ چىقىپ، پېرسوناژلار خاراكتېرىنى تېخىمۇ چوڭقۇر قې-زىشنى ئويلايدۇ. بۇ ناھايىتى ئاقىلانە، قىزىقارلىق تەدبىر، ئەمما ئۇ پەقەت شۇنچىلىكلا بىر نەرسە. بىر ئالاھىدە مەقسەتكە، مەس-لەن، ھەجۋىيلىك، دراماتىكىلىق ياكى شەرھىچىلىككە بەزى - بە-زىدە يېتىشكە بولىدۇ. ئەمما، ئۇلارنى يېزىقچىلىقنىڭ ئاساسىي ئۇسۇلى قىلىۋالسا، تېتىقسىزلىق بولۇپ قالىدۇ. مەن مۇشۇ خىل ياكى شۇنىڭدەك ئۇسۇللار ئىچىدىكى كارغا كېلىدىغانلىرىنى ھېكا-يە يېزىقچىلىقنىڭ ئومۇمىي ماھارىتى سۈپىتىدە قوللىنىشقا بو-لىدۇ، دەپ قارايمەن. ئەمما بۇ خىل ئۇسۇللارنى بارلىققا كەلتۈرگەن ئەسەرلەر ئۇزاققا بارمايلا جەلپ قىلىش كۈچىنى يوقىتىدۇ. غەلىتە تەجرىبىلەرنى ياقتۇرۇپ قالغان يازغۇچىلار بىر ئىشقا سەل قارد-غاندەك قىلىدۇ. ئۇ بولسىمۇ، بۇ خىل ئۇسۇللارنى قوللىنىپ يې-زىلغان ھېكايىلەردىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى مەنىسىز. قارىغاندا يازغۇچى ئۆزىنىڭ ئەسلىدىنلا قۇپقۇرۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، بىئارام بولۇپ، مۇشۇ خىل ئۇسۇللارنى قوللىنىشقا مەجبۇر بولغان. ئۇلارنىڭ پېرسوناژلارنى شۇنچە غەلىتە قىلىپ يېزىشنىڭ ئۆزىدىلا ھېچقانداق جەلپ قىلىش كۈچى يوق، ئۇلار مۇنازىرە قىلغان مەسىلىلەر ئەمەلىيەتتە ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدۇ. بۇنى كۆڭۈلدىكىدەك ئىش دەپىشكە بولىدۇ. چۈنكى تېما ماتېرىيال-لىرى سەنئەتكارلارنى قىزىقتۇرالمىغان چاغدا، سەنئەتكار يېزىقچى-لىق ماھارىتىگە ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئۇ بارلىق ھېسسىياتى بىلەن ئۆزىدە بار بولغان تېما ماتېرىياللىرىنى ئويلىغىنىدا، يېزىقچىلىق-تىكى بەدىئىيلىك مەسىلىلىرىنى ئويلىنىشقا قۇدرىتى يەتمەيدۇ. شۇڭا، 17 - ئەسىردىكى يازغۇچىلار بەدىئىي گۈللىنىش دەۋرىنىڭ

بەدىئىي ئىستەكلىرى ئالدىدا ھالسىزلىنىپ قالدى. كىشىلىك ھاياتتىكى چوڭ مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدەنگەندە مۇستەبىت پادىشاھلار ۋە دىنىي جەمئىيەتلەرنىڭ توسقۇنلۇقىغا ئۇچرىدى، شۇنىڭ بىلەن ئوي - پىكىرنى ئادەتتىن تاشقىرى نەپىس شەكىللەرگە ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان نەرسىلەرگە بۇرىدى. بەلكىم، يېقىنقى يىللار دىن بۇيان كىشىلەرنىڭ سەنئەتتىكى تۈرلۈك شەكىلنىڭ ماھارەت جەھەتتىكى تەجرىبىلىرىگە قىزىقىشى شۇنداق بىر ئەمەلىيەتنى كۆرسىتىپ بەرسە كېرەك. بۇ مەدەنىيەتمىزنىڭ پارچىلىنىۋاتقانلىقى بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ. 19 - ئەسىردىكى مۇھىم باش تېمىلار جەلپ قىلىش كۈچىنى يوقاتتى، ئەمما سەنئەتكارلار مەدەنىيەتتىمىزدىكى ئاشۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەر كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان مەسىلىنىڭ ئورنىنى قايسىبىر مۇھىم مەسىلىنىڭ ئىگىلەيدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتمىدى.

شۇڭا، ئەدەبىيات ئەھلىنىڭ قارىشىچە، ئەسەرلىرىمىزنىڭ ئانچە زور قىممىتى يوق، مەن بۇنى تەبىئىي ئىش دەپ قارايمەن. دىراما - تورگىيە جەھەتتە، ئەنئەنىۋى ئۇسۇلدا يېزىشنى ئىنتايىن قولايلىق ھېس قىلىمەن. بىر ھېكايىچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن قەدىمكى يېڭى تاش قورال دەۋرىگە قايتىپ بېرىپ، غاردىكى گۈلخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرغان ھالدا ھېكايە ئېيتىشىۋاتقان كىشىلەرنى دورىدىم. مېنىڭ ئېيتىشقا تېگىشلىك ھېكايىلىرىم بار، مەن ئۇنى ئېيتىشنى خۇشاللىق دەپ بىلىمەن. مېنىڭچە، ئاشۇنداق چاغدا ھېكايىنىڭ ئۆزىلا نىشان بولالايدۇ. خېلى ئۇزاق بولدى، زىيالىيلار ھېكايە ئېيتىشنى كۆزگە ئىلمايدىغان بولۇپ قالدى، شۇڭا مېنى پالاكەت باستى. مەن ھېكايە يېزىقچىلىقى توغرىسىدىكى نۇرغۇن كىتابنى ئوقۇغان، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىلا ھېكايىدىكى تەپسىلاتلارنىڭ ئانچە چوڭ قىممىتى يوق دەپ قارىلىدۇ. (مەن ئۆزىچە چېچەن بولۇۋالغان بەزى نەزەرىيەچىلەرنىڭ ھېكايە بىلەن تەپسىلات ئارىسىدا پەيدا قىلغان مۇنتىزىم پەرقىنى چۈشەنمىدىم. تەپسىلات پەقەت

ھېكايىنىڭ قۇراشتۇرۇلمىسى.

قەدىمكى كىشىلەر تەپسىلاتنى ماھىر يازغۇچىلارغا بولغان كا-
شلا، ئاۋامنىڭ ئەخمىقەنە تەلپىگە يول قويۇش، دەپ قارىشى مۇم-
كىن. لېكىن ھېكايە ئاڭلاشنى، دراماتىك ئۇسۇل ۋە تەقلىدى ئو-
يۇنلارنى ياخشى كۆرۈش تەبىئىي ئەھۋال. رازۇپىدا ھېكايىلىرىنىڭ
بازار تېپىشىدىن بۇ خىل ياخشى كۆرۈشنىڭ بۈگۈنمۇ سۇسلاشمە-
غانلىقىنى كۆرۈپ يەتكىلى بولىدۇ، ھەتتا ئۇنى ئالدىنقى قاتاردىكى
زىيالىيلارمۇ كۆرىدۇ، ئۇلار ئۇنى چوڭ بىلىپ كەتمىسىمۇ كۆرىدۇ.
نېمە ئۈچۈن؟ بۇ ئۇلارنىڭ بەزىلىرىدە بىردىنبىر بولۇپ قالغان ئا-
شۇ پىسخىكىلىق، پېداگوگىكىلىق ۋە روھ تەھلىلچىلىكى ھېكايە-
لىرىنىڭ ئۇلارنىڭ ئالاھىدە ئېھتىياجىنى قاندۇرالمىغانلىقىدىن
ئەمەسمۇ؟ بىرقانچە يازغۇچى بار، ئۇلارنىڭ كالىسىدا تۈرلۈك ياخ-
شى نەرسە بار، جانلىق پېرسوناژلارنى يارىتالايدىغان ئىقتىدارىمۇ
بار. بىراق، يارىتىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلار قانداق قىلىشنى ئۇق-
ماي قالىدۇ. ئۇلار ھېسسىيات بىلەن ئەقىلگە لايىق ھېكايىلەرنى
توقۇپ چىقىرالمىدۇ. بارلىق يازغۇچىغا ئوخشاش (ھەرقانداق ياز-
غۇچى ئاز - تولا لاپ ئورماي قالمايدۇ) ئۇلار ئۆزىنىڭ كەمچىلىك-
لىرىنى ئارتۇقچىلىق دەۋالىدۇ ياكى ئۇنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ تەسەۋ-
ۋۇرىغا قويىدۇ ۋە ياكى ئۇلارغا بىلىشنى ئويلاپ ئاۋارە بولماڭلار،
دەپ كايىيدۇ. ئۇلار ھېكايە دېگەننىڭ ئاخىرى يوق، تەپسىلاتلار تۈ-
گەللەنمىگەن، يىپ ئۇچى تاپشۇرۇلمىغان بولىدۇ، ئەمەلىي تۈر-
مۇشنىڭ دەل ئۆزى يېزىلغان بولىدۇ، دەيدۇ. ئەمەلىيەت تامامەن
ئۇلارنىڭ دېگىنىنىڭ ئەكسىچە، چۈنكى ھېچبولمىغاندا ئۆلۈمۈمۇ
ھەرقانداق ھېكايىنىڭ تامامى بولالايدۇ.

چۈنكى، ھېكايىچىلەر ئۆزىنى سەنئەتكارلار دەۋالىدۇ، لېكىن
سەنئەتكار تۇرمۇشقا تەقلىد قىلمايدۇ، ئۇ تۇرمۇشنى ئۆزىنىڭ مەق-
سىتىگە ئۇيغۇن قىلىپ ئورۇنلاشتۇرىدۇ، خۇددى رەسسام موي قەلەم
ئارقىلىق تەپەككۈر قىلىپ رەسىم سىزغاندەك، ھېكايىچىمۇ ھېكايە

ئارقىلىق تەپەككۈر قىلىدۇ. ئۇنىڭ كىشىلىك ھايات قارشى — بەلكىم، بۇنى ئۆزى ھېس قىلالماسلىقى مۇمكىن — بىر قاتار ھەرىكەت ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. ئىلگىرىكى سەنئەتنى ئەسلەپ باقساڭ، رېئالزىمىنى ئۈستۈن بىلگەن سەنئەتكارلار بەك ئاز. ئاساسىي جەھەتتىن ئۇلار تەبىئەتتىن شەكىل جەھەتتىكى زىننەت قاتارىدا پايدىلانغان. ئۇلار پەقەت ئۆزىنى تەبىئەتتىن يىراقلاشتۇرۇشنى ئويلىمىغاندىلا، تەبىئەتكە قايتىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلىدۇ، ئاندىن ئاز — تولا بىۋاسىتە تەقىلىد قىلىدۇ. رەسىم ۋە ھەيكەل تىراشلىقتا، كىشىلەر ھەتتا ئۆزىنى ئاقلاپ شۇنداق دەپسە بولىدۇ: زىيادە ئەينەنلىك مەلۇم بىر سەنئەت ئېقىمىنىڭ گۈللىنىشتىن چۈشكۈندۈرۈلۈكىگە قاراپ ماڭغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. دېمەك، سەنئەت پەقەت تەبىئەتكە بىرەر ئۆلچەمنى مەجبۇرىي تېڭىش ئارقىلىقلا يېڭى ھاياتى كۈچكە ئېرىشەلەيدۇ.

بىراق، بىز تېمىدىن چەتنەپ كەتتۇق. ئوقۇرمەنلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىشتىياقىنى قوزغىغان ئاشۇ پېرسوناژلارنىڭ ۋەجىنى بىلىشنى ئويلايدۇ، بۇ تەبىئىي ئەھۋال، تەپسىلات دەل مۇشۇنداق ئېھتىياجى قانائەتلەندۈرىدىغان ۋاسىتە. ياخشى بىر ھېكايىنى توقۇپ چىقىش ئاسان ئىش ئەمەس، ئەمما ئاسان بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى كۆزگە ئىلماسلىققىمۇ بولمايدۇ. بىر ھېكايىدە تېما ماتېرىياللىرىنىڭ ئېھتىياجىغا باب كېلىدىغان ئىزچىللىق ۋە يېتەرلىك ئىمكانىيەت بولۇشى، خاراكتېرنىڭ تەرەققىياتى ئىپادىلەنگەن بولۇشى كېرەك، بۇنىڭغا زامانىمىزنىڭ ھېكايىلىرى ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدۇ. ھېكايىدە بىر پۈتۈنلۈك بولۇشى كېرەك، شۇنداق بولغاندىلا، ھېكايە ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن ئوقۇرمەنلەرنىڭ پېرسوناژلار ھەققىدە سوراي-دىغان ھېچقانداق سوئالى قالمايدۇ. ئۇنىڭدا ئارىستوتېل ئېيتقان تىراگېدىيەلەردىكىدەك باش — ئاخىرى ۋە گەۋدە بولۇشى كېرەك. تەپسىلاتنىڭ مۇنداق بىر ئاساسلىق رولىنى كىشىلەر تېخى بايقىمىغاندەك قىلىدۇ. ئۇ دەل ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزىقىشىنى يېتەكلەيدۇ.

ھەپتەلىك يازغۇچىلارنىڭ ئادىتى

دىغان يىپ ئۇچى. ئۇ، ھېكايىلەردىكى ئەڭ مۇھىم نەرسە بولۇشى مۇمكىن، چۈنكى يازغۇچىلار ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزىقىشىنى يېتەك- لەش ئارقىلىق ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ئەسىرىنى بىر بەت - بىر بەتتىن كۆرسىتىدۇ، يەنە ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزىقىشىنى يېتەكلەش ئارقى- لىق، ئۇلارنى ئۆزى كۈتكەن مەنىۋى مۇھىتقا باشلاپ كىرىدۇ. ياز- غۇچىنىڭ كوزىرىغا قوغۇشۇن كەپلەنگەن بولىدۇ. لېكىن، ئۇنى ئوقۇرمەنگە چاندۇرۇپ قويسا بولمايدۇ. ئۇ تەپسىلات جەھەتتىكى ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىدۇ. بۇ ئوقۇرمەنلەرنىڭ يازغۇچىنىڭ قىلىتىقىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلدۈرمەيدۇ. مەن ھېكايىچىلىق ماھارەتلىرى ھەققىدە گەپ قى- لمۇ، ئاتقىنىم يوق، شۇڭا ھېكايىچىلەرنىڭ ئۆز مەقسەتلىرىگە يېتىش ئۈچۈن ئىشلەتكەن تۈرلۈك ھىلىسىنى تىزىپ ئولتۇرۇشۇمنىڭ ھاجىتى يوق. لېكىن بىز «كىبىر ۋە ئاداۋەت»، «ھېسسىيات تەرىپ- يەسى» دىن ئوقۇرمەننىڭ قىزىقىشىنى ئىگىلەشنىڭ نەقەدەر ئۈ- نۈملۈك ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىشنىڭ قانچىلىك زىياد- لىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

«دۇنيا ئەدەبىياتى» (خەنزۇچە) ژۇرنىلىنىڭ 1981 - يىللىق 3 - ساندىن).

ئېلىتسىنىڭ نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىدا سۆزلىگەن نۇتقى

سۆزلەشكە بولسۇن - بولمىسۇن مۆھتەرەم ئەپەندىلەرنىڭ پاراقلق ۋە ساپلىق بابىدا سۆز قىلىشىمغا رۇخسەت قىلىشنى سورايمەن. چۈنكى بۇ ئىككى خىل ھالەتكە پۈتكۈل ھايات كائىنا-تىمنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئېرىشكەن نەتىجىلىرىم مۇجەسسەمەلەنگەن. مەنمۇ بۇ ئىككى خىل ھالەتنىڭ ۋۇجۇدۇمدىكى ئۆز-لۈكىنى ئىپادىلەش ئېھتىياجى بىلەن بىر گەۋدىگە ئايلىنىپ كەت-كەنلىكىنى ھېس قىلماقتىمەن.

ئۆزىدە بار بولغان تەجرىبىلەر ۋە تىل جەھەتتىكى ئالاھىدىلىك-لەرنى سەنئەت يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرۈش ئەلۋەتتە ناھايىتى ياخشى ئىش. بولۇپمۇ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىش زۆرۈر بولغان دەۋر-لەردە تېخىمۇ شۇنداق.

مېنىڭ بۇ يەردە دېمەكچى بولغىنىم ھەرگىز كىشىلەرنىڭ ھەم-مىسىگە ئورتاق بولغان، بارلىق شەيئى ۋە ھادىسىنى بىر قاراش بى-لەنلا تولۇق كۆرۈپ يېتەلەيدىغان ناتۇرال كۆرۈش قۇۋۋىتى بولماس-تىن، بەلكى تەمسىل ئارقىلىق شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىنى تونۇپ يې-تەلەيدىغان ھەم ئۇنى بىر خىل سۈزۈك ھالەتكە كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ مېتافىزىك مەنىسىدىن ئالدىن بېشارەت بېرەلەيدىغان قابىلىيەتتۇر. شۇ تاپتا مەن سىكرادىك دەۋرىدىكى ھەيكەللىرىم ئاشۇ ئىشنىڭ ماتې-رىياللاردىن پايدىلىنىش جەھەتتىكى ئۇسۇللىرىنى ئەسلىپ قالدۇم. ئۇلار ھەيكەللىرىم ئاشۇ ئىشنىڭ ئەسلىي ماھىيىتىدىن كۆپ ھالقىپ كەتكەندى. مەن يەنە ۋىزانتىيەدىكى دىنىي رەسساملارنىڭ قانداق قىلىپ پەقەت ساپ رەڭلەر بىلەنلا «ئىلاھىي» مەنىنى مۇۋەپپەقىيەت-

يەتلىك ھالدا ئىپادىلىگەنلىكىنى ئەسلەپ قالدىم.

مېنىڭچە، شېئىرنىڭ بۈيۈكلۈكى مۇشۇنداق چىنلىقنى چوڭ-قۇرلاشتۇرۇش ۋە يۈكسەلدۈرۈشتە، ئۇ ئۆزىنىڭ دائىرىسىدىن ھال-قىپ، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە راۋاجلىنىلايدۇ. ئەلۋەتتە، بۇنداق تىرىشچانلىقنىڭ ھەر قېتىم ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇۋېرىشى ناتايىن. بۇ بەزى روھىي توسالغۇلاردىن ياكى سۈيىئىستېمالچىلىقنىڭ كىشىلەرنىڭ ئۇنى دەل ۋاقتىدا كۆرۈپ يېتىشىگە يول قويمىغانلىقىدىن كېلىپ چىققان بولۇشى مۇمكىن.

گۈزەللىك ۋە پارلاقلىق بەزىدە زاماننىڭ تەلىپىگە ماسلاشمايدىغان، ئەرزىمەس نەرسە بولۇپ كۆرۈنۈشى مۇمكىن. بىراق، مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، پەرىشتىگە يېقىنلىشىمەن دەيدىغان ئىچكى ئىنتىلىش ئالۋاستىلارنىڭ رولىنى ئالغانغا قارىغاندا كۆپ قىيىن. بۇ يەردە ھەقىقەتەن بىر تىلىسىم بار. لېكىن ئۇ پەقەت كىشىلەرنى جەلپ قىلىشتىكى كۆز بويامچىلىققا ئەمەس.

بىز دەۋاتقان گۈزەللىك ھەتتا چاراقلاپ تۇرغان نۇرنىڭ قوينىدە. مۇ ئۆزىنىڭ سېھرىنى ساقلاپ قالالايدۇ، پەقەت مۇشۇ گۈزەللىككە كىشىنى ھاياجانلاندىرالايدىغان نۇرانلىككە ئىگە. گۈزەللىك بىزنى ئۆزىمىز تېخى بىلىپ يېتەلمىگەن دائىرىدە ئۆز - ئۆزىمىزدىن ھال-قىش يولغا ئېلىپ بارىدۇ. يەنى شېئىر بىزنى ئۆز - ئۆزىمىزدىن ھالقىتىدىغان سەنئەتتۇر. بۇ، شېئىرنىڭ يەنە بىر ئېنىقلىمىسىدۇر. سان - ساناقسىز تىلىسىم ئالەمنى جۇلالاندۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلار يېڭىچە بىر خىل تىل شەكىللەندۈرىدۇ. بۇنداق تىل بىزدىن سۆزلەرنى تاللاش ئاساسىدا جۈملە تۈزۈشنى، ھەقىقەت جەھىتىگە ئېلىپ كىرەلەيدىغان پاساھەتلىك تىل يارىتىشنى تەلپ قىلىدۇ.

ھەقىقەتنى زادى قەيەردىن تاپقىلى بولىدۇ؟ ھەر كۈنى ئەتراپىدىن مىزدا يۈز بېرىپ تۇرۇۋاتقان بالا- قازا ۋە ئۆلۈملەردىنمۇ ياكى مەخگۈلۈك ۋە يوقالماسلىققا بولغان تەۋەككۈل ئېتىقادىنىمۇ؟ بۇ

ھەقتە كۆپ سۆزلەشنىڭ ھاجىتى يوق. ئەينى زامانلاردا كۆپلەپ مەيدانغا كەلگەن ئاسمان جىسىملىرى نەزەرىيەلىرى خېلى بۇرۇنلا ھەقىقەتنى خورىتىپ، ئۇنى بىمەنلىككە ئايلاندۇرۇپ قويغانىدى. بۇ نەزەرىيەلەر بىر - بىرى بىلەن تىرىشىپ، ئاخىر بىر - بىر - لەپ يوقىلىشتى.

ئەمما، ماھىيەت بولسا يوقالماي قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇۋەردى. شۇنىڭ بىلەن شېئىرىيەت ئەقىلچىلىك تەسلىم بولغان يەرگە بۆسۈپ كىرىپ، چەكلەنگەن رايونلارغا ئىچكىرىلەپ كىرىشنى داۋاملاشتۇردى. ئەمەلىيەت شېئىرىيەتنىڭ خورلاشقا قارىتا ئەڭ چىداملىق ۋە تەۋرەنمەس ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئۇ، ھاياتنىڭ مەڭگۈلۈك تۇرالغۇسىنى ساداقەت بىلەن قوغداپ، ئۇنى ئادەتتىكى كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدىغان بىر خىل ئەسەرگە ئايلاندۇردى. ئەگەر ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئاگاھلاندىرۇشى بولمىغان بولسا، خۇددى دېڭىز يۈسۈنى دېڭىزنىڭ چوڭقۇر تەكتىگە چۆككەندە كۆرۈنمەي قالغاندەك، بۇ تۇرالغۇلار ئاڭنىڭ قاراڭغۇسىدا غايىب بولۇپ كەتكەن بولاتتى.

بىز ساپلىقنى، بىزنى ھاياتلىق دۇنياسىدا پۈت تىرەپ تۇرغۇ - زۇۋاتقان، ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئۇدۇمنى ئېنىق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن ساقلايمىز.

بۇ ئۇدۇم ھېراكلېتتىن پىلاتونغىچە، پىلاتوندىن ئىيساغىچە ئوخشاش بولمىغان شەكىللەر بىلەن ئىزچىل تۈردە بىزگىچە يېتىپ كەلدى. ئۇلار مۇشۇنداق بىر ئۆزگەرمەس ھەقىقەتنى ناھايىتى قانا - ئەتلىنەرلىك ھالدا چۈشەندۈرۈپ بەردى: باقىي دۇنيا پانىي دۇنيانىڭ ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ئوخشاشلا پانىي دۇنيادىكى خىلمۇ - خىل ئامىل باقىي دۇنيانى يېڭىباشتىن قۇرۇپ چىقىدۇ. يۈكسە - لىش ناتۇرال ھاياتىمىزدىن ھالقىپ كەتكەن ئىككىنچى بىر ھەقىقەت بولۇپ، بىز بۇنىڭغا ئېرىشىشكە پۈتۈنلەي ھوقۇقلۇق، بۇنداق ھوقۇققا بىزنىڭ ئىقتىدارسىزلىقىمىزلا مۇناسىپ كەلمەيدۇ.

ئانڭ پارلاقلىق ئىچىدە روناق تاپىدۇ ۋە پاكلىنىدۇ، ئۇنىڭ ئىپى - نىقىسىز تەرەپلىرى بارا - بارا كىچىكلەپ، يوقاپ كېتىدۇ، بۇنداق قالدۇق بوشلۇق (خۇددى فىزىكىلىق قانۇنلاردەك) يەنە ئەكس ئا - مىللار بىلەن تولۇقلىنىدۇ. بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، ساغلام دەۋر - لەردە، گۈزەللىك بىلەن ياخشىلىق ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ھالدىكى ماسلىق ئەمەس. بۇ «ھازىر» بىلەن «ھالقىش» تىن ئىبارەت ئىككى تەرەپكە موھتاج. ھېراكىلت تەتۈر تارتىشىش كۈچلىرى ئوتتۇردى - سىدىكى گارمونىيەنى ئىسپاتلاپ چىققان ئەمەسمىدى؟

ئاپوللو بىلەن ۋېناس، ئىيسا بىلەن مەريەم ئانىلارنىڭ ئىنسانىي خاراكتېر ئېلىشى بىزنىڭ بىۋاسىتە سېزىمنى ماھىيەتلەندۈرۈش - مىز لازىملىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ، لېكىن ئەڭ مۇھىمى بىز بۇ ئارقىلىق ئەبەدىلىككە ئېرىشتۇق. مېنىڭچە، شېئىر ھەرقايسى مەزھەپنىڭ بارلىق بەس - مۇنازىرىسىدىن ھالقىپ، بىزنى ئاشۇ ئەبەدىلىككە يەتكۈزەلەيدىغان بولۇشى لازىم.

بۇ يەردە مەن ئولىپۇس ئىلاھلىرى بىلەن خىرىستوسنى ئوخ - شاش دەپ قارىغان ئۇلۇغ شائىر ھولدىرلېن^① توغرىسىدا توختىلىپ ئۆتۈشۈم كېرەك. ئۇ، بۇ نۇقتىئىنەزەرنى زور دەرىجىدە مۇكەممەل - لەشتۈردى. بۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆزىنىڭ نەزەر دائىرىسىنىڭ ھەيران قالارلىق دەرىجىدە كەڭ ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەردى. دەل ئۇنىڭ نەزەر دائىرىسىنىڭ مۇشۇنداق كەڭ بولۇشى، بىزنى غەرق قىلىۋەتكەن رەزىللىك ئەمدىلا باش كۆتۈرگەن چاغلاردا، ئۇنىڭ «مە - نىسىز يىللاردا شائىرنىڭ نېمە كېرىكى؟» دېگەن سۆزىنى يېزىشىغا تۈرتكە بولغانىدى.

ئەپسۇسكى، زامان ئەزەلدىن ئىنسانىيەتكە باقمىي كەلدى، بىراق شېئىر ئۆزىنىڭ بۇرچىغا سەل قاراپ باقمىدى. بۇ ئىككى خىل ئە - مەلىيەت باشتىن - ئاخىر بىر - بىرىنى چەكلەپ كەلدى ھەم تەق - دىرىمىز بىلەن ھەمەنەپەس بولۇپ كەلدى. بىز قۇياشقا تايىنىپ كېچە ۋە باشقا پىلانېتالارنى پەرق ئېتىشىنى بىلمىمىز. بىراق، بىز

يەنىلا بۇرۇنقى دانىشمەنلەرنىڭ كەمتەرلىكىدىن ئۆگىنىشىمىز كېرەك. ئەگەر قۇياش ھازىرقىدىنمۇ زور ۋە ئېغىر بولغان بولسا، ئۇ بەكلا مەغرۇرلىنىپ كەتكەن بولاتتى. خۇددى باشقا پىلانېتلار قۇياش بىلەن مەلۇم ئارىلىق ساقلاپ كەلگەندەك، بىزمۇ ھاياتىمىزنىڭ داۋاملىشىشى ئۈچۈن سىمۋوللۇق قۇياش بىلەن مۇناسىپ ئارىلىق ساقلاپ قېلىشىمىز لازىم. بۇرۇن بىلىمىمىزلىكىمىز تۈپەيلىدىن ئۇنداق قىلالىمىغاندۇق. ھازىر يەنە بىلىمىمىزنىڭ يامرىشى تۈپەيلىدىن ئۇنداق قىلالمايۋاتىمىز. لېكىن بۇ پەن - تېخنىكا، مەدەنىيەتنى چەكلەش كېرەك دېگەنلىكىم ئەمەس. ۋەتەننىمىزنىڭ قەدىمكى بىر دانىشمىنى مېنى تەدرىجىي تەرەققىياتقا ئىشىنىشكە ھەم ئىلغارلىقىنى تولۇق قوبۇل قىلىشقا ئۆگەتكەندى.

ئۇنداقتا، شېئىرنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدۇ؟ ئۇ جەمئىيەتتە نېمىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ؟ بۇ ھەقتە جاۋابىم مۇنداق: شېئىر ئىنساننىڭ كۈچىنىلا نامايان قىلىدىغان جاي، شۇڭا شېئىرتىسىيە خان جەمەتى ئاكادېمىيەسىنىڭ بۇ يىل مەن ئارقىلىق بىر كىچىك دۆلەتنىڭ ئەدەبىياتىنى مۇكاپاتلاش قارارىغا كېلىشى، دەل شېئىر بىلەن ساپ سەنئەت ئوتتۇرىسىدىكى ماس مۇناسىۋەتنى شەرھلەپ بەردى.

ئەلۋەتتە، بۇ يەردە خۇسۇسىي ئەھۋالىم ئۈستىدە سۆزلەپ ئولتۇرۇشۇمنىڭ ھاجىتى يوق، ئۆز دۆلىتىمنى كۆككە كۆتۈرۈش تېخىمۇ مۇۋاپىق ئەمەس. بىراق، بەزى چاغلاردا شەيئەلەرنى مەلۇم مۇھىتقا قويۇپ كۆزىتىش ئۈچۈن بۇلارنى سۆزلەش زۆرۈر بولۇپ قالىدۇ، مېنىڭ بۈگۈنكى ئەھۋالىم دەل مۇشۇنداق.

سۆيۈملۈك دوستلار، پەقەت بىرقانچە مىليون كىشى قوللىنىۋاتقان تىل بىلەنلا يېزىقچىلىق قىلىش مېنىڭ پېشانىمگە پۈتۈنلەنگەن. بۇ تىل ئىككى مىڭ بەش يۈزدىن ئارتۇق يىلدىن بېرى يوقىلىپ كەتمىگەن ۋە ناھايىتى ئاز ئۆزگىرىش ياسىغان تىلدۇر. روشەنكى، ئەينى زاماندا كىشىنى چۆچۈتمىدىغان بىدئەت تىلى.

ماتلار دۆلىتىمىزدىمۇ مەۋجۇت ئىدى. بۇ تىلنىڭ ماكانى بىرقە-
 دەر كىچىك بولسىمۇ، زامان جەھەتتىكى ئۆلىنىشى چەكسىزدۇر.
 مېنىڭ بۇنى تەكىتلىشىم ھەرگىزمۇ پەخىرلىنىش ئۈچۈن ئە-
 مەس. بۇ ئارقىلىق بىر شائىر ساپپو² ياكى پىنداروس³ ئىشلەت-
 كەن بىلەن (ئۇلارنىڭ ھازىر بۇرۇنقىدەك ئوقۇرمەنلىرى يوق، ئۇلار
 بىر پۈتۈن مەدەنىيەتلىك ئىنسان بولالمىغان) ئۆزى ئەڭ قەدىرلىي-
 دىغان شەيئىلەرنى تەسۋىرلىگەندە دۇچ كېلىدىغان مەسىلىلەرنى
 چۈشەندۈرمەكچىمەن.

ئەگەر تىل پەقەت پىكىر ئالماشتۇرۇش ۋاسىتىسىلا بولغان
 بولسىدى، بىزمۇ ئارتۇقچە باش قاتۇرۇپ يۈرمىگەن بولاتتۇق. لې-
 كىن، بەزى چاغلاردا ئۇ يەنە سېھىرگەرلىك قورالى بولۇشى كې-
 رەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئۇزاق تارىخىي جەرياندا مۇئەييەن مەۋ-
 جۇتلۇق شەكىلگە ئىگە بولۇپ، بىر خىل يۈكسەك نەرسىگە ئايلانغا-
 ندى. گەرچە بۇ خىل شەكىل نۇرغۇن چەكلىمىگە ئۇچرىغان بول-
 سىمۇ، لېكىن بۇ ئىككى مىڭ بەش يۈز يىلنىڭ ھەر بىر ئەسىرىدىن
 گىرېك يېزىقى بىلەن يېزىلغان شېئىرلارنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ.
 ھازىرقى گىرېتسىيە شېئىرىيىتى بۇ نۇقتىنى ئوبدان چۈشەندۈرۈپ
 بەردى.

بۇنداق شېئىرىي ئاتموسفېرا (بۇ يەردە شۇنداق دەپ تۇراي) ئا-
 دەتتىكى ئاتموسفېراغا ئوخشاشلا ئىككى قۇتۇپقا بۆلۈنىدۇ. ئۇنىڭ
 بىر قۇتۇپى سولوموس⁴. ئۇ، ماللارنى ياۋروپا ئەدەبىيات سەھنىسىد-
 دە پەيدا بولۇشتىن بۇرۇنلا ئەڭ يۇقىرى ئېنىقلىق ۋە ماسلىق ھەم-
 دە بۇ ماسلىقتىن كېلىپ چىققان ئومۇميۈزلۈك ئۈنۈم ئارقىلىق
 ساپ شېئىر ھەققىدىكى كۆز قارىشىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا
 تىكلەپ بولغانىدى. ئۇ ھېسسىياتنى ئىدراكنىڭ ئاستىغا قويۇپ،
 نەپىس جۈملىلەر ۋە تىلنى ھەرىكەتلەندۈرىدىغان بارلىق يوشۇرۇن
 كۈچ ئارقىلىق مۆجىزە يارىتىشنى ئويلايدۇ، يەنە بىر قۇتۇپىدا بول-
 سا كاۋافىس⁵ قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. ئوت. س. ئېللىئوت بىلەن

بىر قاتاردا تۇرۇپ، شېئىرىيەتتىكى تېشى پال - پال، ئىچى غال - غال نەرسىلەرنى تازىلاپ، قۇرۇلمىسى ئاددىي، تىلى ئېنىق، مۇكەممەل بولۇشتەك مەنزىلگە يېتىپ باردى.

يۇقىرىقى ئىككى قۇتۇپنىڭ بىرىگە مەلۇم جەھەتتىن ئاز - تولا يېقىن تۇرالايدىغان ئۇلۇغ شائىرلار بىزنىڭ دۆلىتىمىزدە بار. مەسىلەن، پالاماس^(۱) سىكىلنا، كازانزا كىس ۋە سېفېرىس قاتارلىقلار. بۇ ھازىرقى گىرېتسىيە شېئىرىيەت تارىخى ھەققىدىكى ئىزدەنمىشنىڭ ئاددىي بىر ئىسخېمىسى.

ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى بولغان بىزنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپە - ھىزىم شۇكى، ئۇلار قالدۇرۇپ كەتكەن قىممەتلىك تەلىماتلارغا ۋارىسلىق قىلىش ھەم ئۇنى ھازىرقى ھېسسىيلىققا ماسلاشتۇرۇش. تىن ئىبارەت. ماھارەت جەھەتتە، مۇۋاپىق بىر جۈملە تۈزۈلۈشىنى تېپىپ، ئۇنى گىرېتسىيە ئەنئەنىسىدىكى ئامىللار بىلەن بىرلەش. تۈرۈشمىز ھەمدە جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجى ۋە دەۋرىمىزنىڭ پىسخىكىسىنى ئىسپاتلىشىمىز كېرەك.

مۇنداقچە ئېيتقاندا، بىز بۈگۈنكى ياۋروپالاشقان گىرېتسىيەنىڭ رېئالىقنى چىڭ تۇتۇپ، ئۇنى تېگىشلىك قىممەتكە ئېرىشتۈرۈشۈمىز لازىم. ھازىرچە مۇۋەپپەقىيەت توغرىسىدا سۆزلىمەي تۇراي، چۈنكى مۇشۇ نىشان ئۈچۈن تىرىشىشنىڭ ئۆزىلا كۇپايە. ئەدەبىيات تارىخىنى تەتقىق قىلىش زۆرۈر. چۈنكى ئۇنىڭ تەرەققىيات يۈزلىنىشىنى بىلىش ناھايىتى مۇھىم.

بىراق، دەۋرىمىزنىڭ تۇرمۇش مۇھىتى ئىجادىيەتچىنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا تەھدىت سېلىپ تۇرۇۋاتقان مەزگىلدە، ئىجادىيەت قانداق قىلىپ ئەركىن تەرەققىي قىلالىدۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر خىل تىل ئوتتۇرىسىدىكى پەرق بۆسۈپ تاشلىغىلى بولمايدىغان توسالغۇلارنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەھۋالدا، مەدەنىيەتنىڭ ئورتاق گەۋدىسىنى قانداقمۇ ياراتقىلى بولىدۇ؟ يىگىرمە - ئوتتۇز پىرسەنت مەنىسىگە كاپالەتلىك قىلىنغان تەرجىمە ئەسەرلەر ئارقىلىق ئۆز -

ئارا بىر - بىرىمىزنى چۈشىنىشىمىز، بولۇپمۇ سولوموسنىڭ ئىجتىھاتىنى داۋاملاشتۇرۇپ، شېئىرىيەتتە مۆجىزە يارىتىمىز دەپ - گىنىمىز تېخىمۇ قىيىنغا توختايدۇ.

ياق، ئەڭ ياخشى سۈكۈت قىلغىنىمىز تۈزۈك، چۈنكى ئۆز - ئارا ئالماشتۇرۇشقا ئامالسىزىمىز.

بىز بۇ دۇنيادا ئورتاق بىر تىلنىڭ يوقلۇقىدىن تولمۇ ئەپ - سۇسلىنىمىز. بەلكى، بۇ كەمچىلكنىڭ تەسىرى ئورتاق ۋەتىنىمىز بولغان ياۋروپانىڭ سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي رېئاللىقىغا چوڭ - قۇر سىڭىپ كەتكەن بولۇشى مۇمكىن (مېنىڭچە، بۇ ئاشۇرۇۋەتكەن - لىك ئەمەس).

بىز ناھايىتى ئىشەنچلىك ھالدا شۇنداق ئېيتالايمىزكى، بىز ئەخلاق بۇلغانغان بىر مۇھىتتا ياشاۋاتىمىز. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بىز تايىنىپ ياشاۋاتقان ماددىي بۇيۇملار مىسلى كۆرۈلمىدە - گەن دەرىجىدە سىستېمىلاشقان، ھەتتا ھەربىيلىشىش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن. بۇ زىددىيەتكە سەل قاراشقا بولمايدۇ. ئىككى قول يا - كى ئىككى پۈتمىزنىڭ بىرى يىڭلەپ قېلىپ، يەنە بىرى بىنورمال تەرەققىي قىلغان ئەھۋال ئاستىدا، ماختاشقا ئەرزىيدىغان بىر خىل يۆنىلىش ياۋروپا خەلقىنى پىفاگورچە^① ئىتتىپاقلىقنى يولغا قو - يۇپ، ئورتاق بىر گەۋدە سۈپىتىدە مەدەنىيىتىمىزدىكى سولغۇنلۇق ۋە نورمالسىز تەرەققىيات كەلتۈرۈپ چىقارغان قىيىنچىلىقنى يە - ئىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ. بىراق، بىزنىڭ قىممىتىمىز ئورتاق بىر تىلنى ھاسىل قىلالمايدۇ.

شائىرغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ بىردىنبىر ئورتاق تىلى ئۆز - زىنىڭ تۇيغۇسىدۇر. ئىككى شائىرنىڭ ئوخشىمىغان ئىككى دۇنياسى بىر - بىرىنى ئۆزئارا جەلپ قىلىدىغان ۋە بىر - بىرى بىلەن ئارد - لىشىپ كېتىدىغان شەكىل تېخى ئۆزگەرمىدى. بىراق، بۇ خىل شەكىل جەمئىيىتىمىزنىڭ ۋۇجۇدىنى قان بىلەن بويىغان، بىزنى ھېچنەمكى يوق ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغان ئاشۇ نەزەرىيە ۋە دە -

ئىنى ئەقىدىلەرگە ئوخشىمايدۇ، ئۇ ھېچقاچان ماجىرا ياكى توقۇنۇش پەيدا قىلىپ باقمىدى.

مەن دەۋاتقان تۇيغۇ ئوڭايلا سېزىنۇپلىشقا بولىدىغان بىرىنچى ۋە ئىككىنچى قاتلامدىكى تۇيغۇ ئەمەس، بەلكى بىزنى ئۆزلۈكىنىڭ چېكىگە ئاپىرىدىغان تۇيغۇنى، يەنى روھىمىزدا شەكىللەنگەن «تۈي-غۇلار ئانالوگىيەسى» (تۇيغۇلار سېلىشتۇرمىسى)نى كۆرسىتىدۇ.

چۈنكى، ھەرقانداق سەنئەت ئانالوگىيەگە تايىنىپ سۆز ئاچىدۇ. بىر سىزىق، مەيلى ئۇ تۈز ياكى ئەگرى بولسۇن، بىر ئاۋاز، مەيلى ئۇ يۇقىرى ياكى تۆۋەن، كۈچلۈك ياكى ئاجىز بولسۇن، مەلۇم ئاڭلاش ۋە كۆرۈش سەزگۈسىنىڭ ئارىلاشمىسىنى بىلدۈرىدۇ. بىز تۇرمۇش ۋە تۇرمۇش ھەققىدىكى يەكۈنلەرنىڭ مۇۋاپىق ياكى مۇۋاپىق يېقى ئەمەسلىكىگە تايىنىپ ياخشى ياكى ناچار شېئىرلارنى يېزىپ چىقىمىز. رىمبونىڭ «قۇياش ئېرىپ سىڭىدىكى دېڭىزغا» دېگەن مىسراسىنى ئوقۇساق ھومېر شېئىرلىرىدىكى دېڭىزنىڭ مەنىۋى ھالىتى كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. بۇ يەردە رىمبونىڭ قوشۇپ قويدىغانى پەقەت «مەڭگۈلۈك ئۇ» دېگەن بىرلا سۆز، ئىچىلۈكىنىڭ شېئىرلىرىدا تەسۋىرلەنگەن خۇشبۇي شاپتۇل تونىسىنى تۇتۇپ تۇرغان قىزچاق مادىنىڭ رەسىملىرىدە قايتا تىرىلدى. ئوتتۇرا دېڭىزغا خاس پاكلىنىش ئىدىيەسى بىزگە سىڭىپ كىرگەندە، تېخىمۇ نا-زۈكلاشتى. ئەجەبا، ۋىزانتىيە دىنىي رەسىملىرىدىكى رەسىمدە قىز بىلەن ئۇنىڭ يات دىنىدىكى ئاچا - سىڭىللىرى ئوتتۇرىسىدا ئوخ-شاشلىق يوق دېگىلى بولارمۇ؟ بىدئەتلىك تۈرلىرىنى ئىلاھىي نۇرلارغا ئايلاندۇرۇش ياكى ئۇنىڭ ئەكسىنى قىلىش ئۈچۈن پەقەت بىر دەقىقە ۋاقىت بولسلا كۇپايە. ئەنئەنىنىڭ كونا تۇيغۇسى ئوت-تۇرا ئەسىردىن كەلگەن تۇيغۇ بىلەن بىرلىشىپ، خۇددى بالىلار ئا-تا - ئانىسىغا ئەينەن ئوخشىغاندەك ئۇلارغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئۈچىنچى بىر خىل تۇيغۇنى يېتىلدۈرىدۇ. شېئىردىچۇ؟ تۇيغۇ مۇ-شۇنداق ئەبەدىي داۋاملىشىدىغان پاكلاش ئارقىلىق كامالەتكە يېتە-

لەمدۇ - يوق؟ ئەگەر شۇنداق بولسا، تۇيغۇ يېڭىباشتىن ئانالوگدا - يەگە ئايلىنىپ، ماددىي دۇنيادىن ئورۇن ئالىدۇ ھەمدە ئۆزىنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرىدۇ.

چۈشنى شېئىرغا ئايلاندۇرۇش ئادەتتىكىچە بىر ئىش، بىراق بۇنى نەزەرىيە بىلەن بېزەپ ئولتۇرۇشمىز ئارتۇقچە. چۈنكى، ماددىي دۇنيا تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، پەقەت ماتېرىيالدىنلا ئىبارەت. ئىمارەتنىڭ ياخشى - يامان بولۇشى، جەننەت ياكى دوزاخنى قانداق لايىھەلەش ئۆزىمىزگە باغلىق ئىش. بۇ جەھەتتىن شېئىردە - يەت بىزگە كاپالەتلىك قىلىۋاتىدۇ. بولۇپمۇ مۇشۇنداق قىيىن يىللاردا، تەقدىر بىزنىڭ قولىمىزدا بولمىسا بولمايدۇ.

مەن ھەمىشە مېتافىزىك قۇياش ئۈستىدە سۆزلەيمەن، لېكىن ھازىر سەنئەتنىڭ مۇشۇ ئۇقۇمدىكى ھەرىكىتىنى تەھلىل قىلماقچى ئەمەسمەن، پەقەت مۇنۇ ئاددىيغىنە بىر ئەمەلىيەتنى تۇتقا قىلماقچىمەن: گىرىك تىلىدىن ئىبارەت بۇ سېھىرگەرلىك قورالى قۇياش بىلەن بولغان رېئال ياكى سىمۋوللۇق مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ كەلمەكتە. بۇ يەردىكى قۇياش ھەرگىزمۇ شېئىر ئەڭ دەسلەپ نامايان قىلغان ھاياتنىڭ سىمىسى بولۇش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، يەنە شېئىرنىڭ تەشكىلى قۇرۇلمىسىغا سىڭىپ كىرەلەيدۇ. پەندىنى ئاتالغۇ بويىچە ئېيتقاندا، ئۇ شېئىرنىڭ ھۈجەيرىسىنى تەشكىل قىلىدىغان يادرو بولىدۇ. بۇنداق نەزەرىيەنى نوقۇل ھالدىكى كۆز قاراشقا يېڭىباشتىن قايتتى دېگىلى بولمايدۇ. چۈنكى، شەكىلنىڭ مەنىسى، خۇددى بىز ئۇنىڭغا غەرب ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش ئارقىلىق ئېرىشكەندەك بىر خىل تەدرىجىي جۇغلىنىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇلارغا پەقەت ئۈچ - تۆت خىل شەكىللەر ۋە كىلىك قىلالايدۇ. بىراق، بۇ ئۈچ - تۆت خىل شەكىل بىلەنلا سەنئەتنىڭ قانۇنىيىتىگە ماس كەلمەيدىغان ماتېرىياللارغا ئۆزگەرتىش ئېلىپ بارغىلى بولامدۇ؟ بۇنداق گەپ بۈگۈنكى كۈندە ئاقمايدۇ. شەخسەن مەن بۇنداق باغلىنىشنى پۈتۈنلەي ئۈزۈپ تاشلايدىغان

گىرېتسىيەلىكلەرنىڭ بىرى.

مەن تېمىلارنى ئوخشاش بولمىغان قۇرۇلما شەكىللىرى بىلەن بىر تەرەپ قىلىشقا قىزىقىمەن، بۇنى ئەڭ دەسلەپتە غۇزا ھېس قىلغانىدىم، كېيىنچە ئېنىق چۈشىنىپ يەتتىم. بۇ نۇقتىنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئىبادەتخانا سالغان قەدىمكى پېشۋالاردىن دائىم تەلىم ئېلىشنىڭ ھاجىتى يوق. پەقەت بىز ئۈچۈن ئۆي سالغان كىشىلەرنى ۋە مۇقەددەس سارايلارنى سالغان سىكرادىن كىشىلەردىن نى ياد ئېتىشلا كۇپايە. چۈنكى ئۇلار ھەربىر مۇھىتقا ماس كېلىدۇ. دىغان قۇرۇلۇش شەكىللىرىنى ئىزدىگەن. بۇ شەكىللەرنى ل. گو- بوس كۆرسىمۇ قايىل بولماي قالمايدۇ.

مېنىڭ «ئەلۋەتتە شۇنداق» دېگەن زور ھەجىملىك ئەسىرىمنى يېزىپ چىقىشىمغا ۋۇجۇدۇمدىكى مۇشۇنداق بىر ئىقتىدار رول ئوينىغان بولۇشى مۇمكىن. مەن ئەسەرلىرىمنىڭ قۇرۇلمىسىغا بىر خىل مۇۋازىنەت ۋە ئۆتكۈرلۈك سىڭدۈرمىسەم، ئۇنىڭ غايەمدىكى مۇستەھكەملىككە ئەبەدىي ئېرىشەلمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم.

مەن پىنداروس ياكى ۋىزانتىيەلىك لو. مىلودو توغرىلۇق ئىزدەندىم، چۈنكى ئۇلار ھەربىر قەسىدە ياكى شېئىر ئۈچۈن بىر خىل ئۇزۇن داۋاملىشالايدىغان يېڭى شەكىلنى يارىتالىدى. مەن ئۇلارنىڭ قاپىيەلىرىدىكى نەقرا تلىق تەكرارلىنىشقا دىققەت قىلدىم ھەمدە ئۇلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ، ئەسەرلىرىمنى كۆپ قىرلىق ۋە سىممېتىرىيەلىك بولۇشتەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە قىلدىم.

بۇ ئالاھىدىلىك شېئىرنىڭ ئۆز ئەتراپىدىكى ئۆزگىرىۋاتقان ئا- مىللارنىڭ مۇھاسىرىسىدە كىچىككىنە بىر قۇياشقا ئايلىنىپ قال- غانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. مەن بۇنىڭدىن قولغا كەلتۈرگەن ماسلىقنىڭ ئۇزۇن زامان سىناقتىن ئۆتكەن مەزمۇنغا ئىگە ئىكەن- لىكىنى بايقىدىم. شۇڭا ئىشەنچىم كامىلىكى، بۇ، شائىرنىڭ ئەڭ يۈكسەك غايىسى.

قۇياشنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا خۇددى مەشئەلنى ئۆتكۈزۈپ

بەرگەندەك ئۆتكۈزۈپ بېرىش قىيىن بولسىمۇ، مېنىڭچە، ناھايىتى بەختلىك ۋەزىپە. بىز دەل مۇشۇنداق قىلىشىمىز كېرەك. كەلگۈ-سىدە ئېڭىمىز پارلاقلىقتىن ھالقىپ، قۇياش بىلەن بىر گەۋدە بولغاندا، ئەركىنلىك غايىسى بىلەن كىشىلىك غۇرۇر بىرلەشكەن چاغدا، ئىنسانىيەتكە پۈتلىككاشاڭ بولغان ئاشۇ دوگما ئەقىدىلەر ئۆزىنىڭ ئورنىنى ياۋاشلىق بىلەن بوشىتىپ بېرىدۇ.

ئىزاھات:

- ① ھوردېرلن (1770 - 1843) گېرمانىيە شائىرى.
- ② ساپپو (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 415 — 306) گىرېتسىيەنىڭ ئايال شائىرى.
- ③ پىنداروس (تەخمىنەن مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 518 - 442) گىرىك شائىرى.
- ④ سولوموس (1798 - 1857) گىرېتسىيە شائىرى.
- ⑤ كاۋافىس (1833 - 1912) گىرېتسىيە شائىرى.
- ⑥ پالاماس (1912 - 1968) گىرېتسىيە شائىرى.
- ⑦ پىفاگور - مىلادىيەدىن ئالتە ئەسىر بۇرۇنقى گىرېتسىيە پەيلاسوپى.

«قەھرىمانلار ماتەم ناخشىسى» ناملىق خەنزۇچە توپلامدىن

لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ غەربىلىقى

— گارسىيا ماركوزنىڭ نوبىل ئەدەبىيات مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىدا سۆزلىگەن نۇتقى

ماگېلان بىلەن تۇنجى قېتىم يەر شارى سەپىرى قىلغان فىلو-رونسىيەلىك دېڭىزچى ئانتونىنى پىكاپېتتا جەنۇبىي ئامېرىكا قىتئەسىدىن ئۆتكەندە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى ئەينەن خاتىرىلەپ قالدۇرغان. ئوقۇماققا ئۇنىڭ يازغانلىرى توقۇپ چىقىرىلغان خىيالىي خاتىرىلەرگە ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ يېزىشىچە، ئۇ دۈم-بىسىدە كىندىكى بار توڭگۇزلارنى، پۈتى يوق قۇشلارنى كۆرگەن. بۇ قۇشلارنىڭ چىشىلىرى تۇخۇمنى ئەركىكىنىڭ دۈمبىسىگە تۈگىدىكەن. يەنە تىلى يوق ساقىيۇشلارمۇ بولۇپ، تۇمشۇقى بەئەينى قوشۇققا ئوخشايدىكەن. ئۇ يەنە مۇنداق بىر غەلىتە ھايۋاننىمۇ كۆرگەن، ئۇنىڭ بېشى ۋە قۇلقى ئېشەكنىڭكىگە، بەدىنى تۆگەنىڭكىگە، پۈتى بۇغىنىڭكىگە، ئاۋازى ئاتنىڭكىگە ئوخشايدىكەن. ئۇنىڭ يەنە تەسۋىرلىشىچە، بىر پارچە ئەينەكنى پاناگونىيە يايلىقىدا تۇنجى قېتىم ئۇچراتقان يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئالدىغا قويغاندا، بىر كۈچتۇڭگۈر ئەر ئۆز ئەكسىنى ئەينەكتىن كۆرۈپ روھى چىقىپ كەتكىلى تاس قالغان.

بۇ ئاددىي، ئەمما جەلپكارانە ساياھەت خاتىرىسى بۈگۈنكى پىد-روزچىلىقنىڭ جەۋھىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى. لېكىن ئۇنىڭ بايانلىرى ئەينى دەۋر تۇرمۇشىدا ئەڭ غارايىپ ئىشلار ئەمەس ئىدى. غەربىي ھىندىچىنى تاقىم ئاراللىرىغا دائىمىي خاتىرىلەردە تارىخ-چىلار بىزگە تېخىمۇ كۆپ غەلىتە ئىشنى سۆزلەپ بېرىدۇ. نۇرغۇن

كىشى ئاچ كۆزلۈك بىلەن ئالتۇن دولتىنى ئىزدىگەچكە، ئەسلىدە دىلا مەۋجۇت بولمىغان بۇ زېمىن تالاي يىلدىن بېرى تۈرلۈك خەرىتىدە پەيدا بولدى. بۇ زېمىن خەرىتە سىزغۇچىلارنىڭ تەسەۋۋۇردىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ئورنى ۋە شەكلىنى توختىماي ئۆزگەرتىپ تۇردى. رىۋايەتلەردىكى ئالۋار تونىس، كاۋسا داپپاككا ئابدەھايات ئىزدەپ مېكسىكىنىڭ شىمالىدا سەككىز يىل ئېكسپېدىتسىيە قىلغان. بۇ قېتىمقى ئەسەبىي يۈرۈشتە، ئۇ باشلاپ ماڭغان ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى بىر - بىرىنى ئۆزئارا قىرىشقان. ئۇلار مەنزىلگە يېتىپ بارغاندا ئەسلىدىكى 600 ئادەمدىن پەقەت بەشلا ئامان قالغان. تىللىماتلاردىن مۇنداق بىرى ھازىرغا قەدەر ئىچىملىدى: بىر كۈنى 100 بوندىن ئالتۇن ئارتىلغان 11 مىڭ تۇياق قېچىر پېرۇنىڭ كۇسكو دېگەن يېرىدىن يولغا چىقىپ، ئىنىگى ئىمپېرىيەسىنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى ئاتتاۋالپانى ھەق تۆلەپ قايتۇرۇپ كەلمەكچى بولۇشقانىدى. لېكىن بۇ ئەترەت نىشانغا يېتىپ بارمايلا غايىب بولۇپ كەتكەن. كېيىن، مۇستەملىكە دەۋرىدە كولومبىيەنىڭ شىمالىدىكى كارتاگېنادا بەزىلەر لاتىقدا بېقىلغان مېكىيانلارنى ساتقان، كېيىن ئۇ مېكىيانلارنىڭ تاشلىقىدىن ئالتۇن چىققان. يېقىنقى يىللارغا قەدەر ئەتراپىمىزدا ئەنە شۇنداق ئالتۇن خۇمارلار تالاي ئىدى. 19 - ئەسىردە، پاناما بوغۇزىدىن ئۆتىدىغان تۆمۈريول لايىھەسىنى تەتقىق قىلىدىغان گېرمانىيەلىك ئۆمەك ئۆز تەكشۈرۈشلىرىدىن مۇنداق بىر خۇلاسەنى چىقارغان: بۇ رايوندا تۆمۈر كانلار ئاز بولۇپ، رېلىسىنى ئالتۇندىن ياسىغاندىلا مەزكۇر لايىھەنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولىدۇ.

ئىسپانىيە مۇستەملىكىسىدىن قۇتۇلۇپ مۇستەقىل بولۇشىمىز بىزنى بۇنداق ئەسەبىي ھالەتتىن خالاس قىلالىمىدى. مېكسىكىنىڭ 3 - قېتىملىق رەئىس جۇمھۇرى، چوڭ مۇستەبىت ئانتوننىئو نو-دې سانتانا گېنېرال ئۆزى «بېچىنە - پىرەنىك ئۇرۇشى» دەپ تەرىپلىۋالغان ئۇرۇشتا يوقىتىپ قويغان ئوڭ پۈتى ئۈچۈن ئىنتايىن

ھەشەمەتلىك ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزگەن. ئېكۋاتورنى 16 يىلدىن بېرى مۇستەبىتلىك بىلەن سۈرىخان گابرىئىل. گا. مونىرى گې. نېرال ئۆلگەندىن كېيىنمۇ ئوردېنلار بىلەن تولغان ھەربىيچە فور-مىسى بىلەن ياساندۇرۇلۇپ تەختكە ئولتۇرغۇزۇلغان. سالۋادورنىڭ تېئوسوف دېگەن يېرىدىن چىققان ئاتالمىش «ئىلاھقا تەخداش» مۇستەبىت ماكسىمىلىيانو. ئې. مارتېنېز گېنېرال بىر قېتىملىق ئەسەبىي قىرغىندا 30 مىڭ دېھقاننىڭ جېنىغا زامىن بولغان. ئۇ ئۆزى كەشىپ قىلغان ماياتنىڭ ئارقىلىق تامىقىغا زەھەر سالغانلار. نىڭ بار - يوقلۇقىنى سىنىغان. ئۇ يەنە كوچا چىراغلىرىنى قىزىل قەغەز بىلەن ئوراشقا بۇيرۇق قىلىپ، سىكارلاتىنا بەزىگىدە نىڭ تارقىلىشىنى توسماقچى بولغان. ھوندۇراسنىڭ پايتەختى تېگۇ سىگالىپادىكى مەركىزىي مەيدانغا تىكلەنگەن فىرانسىسكو مورازان گېنېرالنىڭ ھەيكىلى ئەمەلىيەتتە پارىژدىكى كونا مىلىچە-ماللار دۇكىنىدىن سېتىۋېلىپ ئەكىلىنگەن فىرانسىيە مارشالى نا. يىنىڭ ھەيكىلىدۇر.

11 يىل بۇرۇن، زامانىمىزنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن شائىرلىرىدىن بىرى، چىلىلىق پابىلو نېرۇدا مۇشۇ مۇنبەردىكى ئاجايىپ نۇقتىدا كىشىلەرگە لاتىن ئامېرىكىسى توغرىسىدىكى ئۇچۇرلارنى يەتكۈزگەندى. شۇنىڭدىن كېيىن، ياۋروپالىقلار ياخشى ياكى يامان نىيەتتە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر لاتىن ئامېرىكىسىدىن ئىبارەت بۇ سىرلىق زېمىندىكى مۆجىزىلەرگە دىققەت قىلدى. بۇ يەردىكى سې-ھىرلىك تەسەۋۋۇرلارغا باي ئەرلەر ۋە تارىخ تۇيغۇسىغا باي ئاياللار. نىڭ جاھىللىقى ھەم يەكدىللىقى بەئەينى ئەپسانىدەك ئىدى. بىز تېخى ئارام تېپىپ باقمىدۇق. ھۆرمەتكە سازاۋەر پىرومىتچە بىر رەئىس جۇمھۇر ھەتتا ئوت يالقۇنى بىلەن قاپلانغان رەئىس جۇمھۇر مەھكىمىسىدە پۈتۈن ئارمىيەسى بىلەن قارشىلىشىپ ئاخىر قازا قىلدى. كىشىنى گۇمانلاندىرىدىغان، ئېنىقلاش تەس بولغان ئىككى قېتىملىق ھادىسىدە بىر دانارەئىس جۇمھۇر ۋە ئۆز مىل-

لىتىنىڭ غۇرۇرى ئۈچۈن جەڭ قىلغان دېموكراتىك ئەسكەر ھايا - تىدىن ئايرىلغان. بۇ ئارىدا بەش قېتىم ئۇرۇش ۋە 16 قېتىم ھەر - بىي ئۆزگىرىش بولدى. يەنە ئالۋاستى كەبى بىر مۇستەبىت خۇدا - نىڭ نامىنى سۈيىئىستېمال قىلىپ، بۈگۈنكى لاتىن ئامېرىكىسىدا بىر قېتىملىق ئىرقىي يوقىتىش ئېلىپ باردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، 20 مىليون بالا ئىككى ياشقا توشمايلا قازا تاپتى. بۇ سان 1979 - يىلىدىن ئېتىبارەن ياۋروپادا تۇغۇلغان بالىلارنىڭ ئومۇمىي سانىدىنمۇ كۆپ. ھۆكۈمەتنىڭ سۈيىقەستى بىلەن يوقىلىپ كەت - كەنلەر 120 مىڭ بولۇپ، ئومۇمۇ شەھىرىدىكى پۈتكۈل خەلقنىڭ يوقىلىپ كېتىشى بىلەن باراۋەر. ئارگېنتىنا تۈرمىلىرىدە بوشانغان نۇرغۇن ئايال ئۆزلىرى تۇغقان يۈرەك پارلىرىنىڭ ئىز - دېرىكى ۋە سالاھىيىتىنى ئۇقمايدۇ. ھەربىي دائىرىلەرنىڭ بۇيرۇقى ئارقى - لىق بۇ بالىلار باشقىلارنىڭ بېقىۋېلىشىغا ھەمدە دارىلئېتىمالارغا تاپشۇرۇپ بېرىلگەن. پۈتكۈل قۇرۇقلۇقتىكى 200 مىڭ ئادەم مۇشۇ خىل قىسمەتنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلدى. بۇلار - نىڭ يېرىمى ئوتتۇرا ئامېرىكا قىتئەسىدىكى خالىغانچە ئادەم ئۆل - تۈرىدىغان نىكاراگۇئا، سالۋادور، گىۋاتېمالا قاتارلىق ئۈچ كىچىك دۆلەتتە ھالاك قىلىندى.

چىلى ئۆزىنىڭ مېھماندوستلۇق ئادىتى بىلەن مەشھۇر. لېكىن بۇ دۆلەتنىڭ 1 مىليوندىك ئادىمى سىرتلاردا سەرگەردان، بۇلار پۈتكۈل دۆلەت نوپۇسىنىڭ % 1 نى ئىگىلەيدۇ. بۇ قۇرۇقلۇقتا ئەڭ مەدەنىيەتلىك دۆلەت دەپ قارالغان. ئۇرۇگۋاينىڭ 2.5 مىليون نو - پۇسىنىڭ بەشتىن بىر قىسمى سىرتتا ئېقىپ يۈرىدۇ.

1979 - يىلىدىن بۇيان سالۋادوردا يۈز بەرگەن ئىچكى ئۇرۇش ھەر 20 مىنۇتتا بىر مۇساپىر ئاۋامنى پەيدا قىلدى. ئەگەر بۇ قىت - ئەلىك بىچارە كۆچمەنلەر ۋە ئاققۇنلارنى تەشكىللەپ بىر دۆ - لەت قورسا، بۇ دۆلەتنىڭ نوپۇسى نورۋېگىيەنىڭ نوپۇسىدىنمۇ كۆپ بولىدۇ.

جەزم قىلالايمەنكى، شىۋېتسىيە ئەدەبىيات ئاكادېمىيەسىنىڭ ئېتىبارغا ئېرىشكىنى لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ ئەدەبىياتىغا بولۇپ قالماي، بەلكى ئالاھىدە رېئاللىقىدۇر. بۇ رېئاللىق قەغەز يۈزىدىلا ئىپادىلىنىپ قالماستىن، بەلكى بىزنىڭ قەلبىمىزدە ياشايدۇ. ئۇ ھەر سائەت، ھەر بىر دەقىقىدە نۇرغۇن ھالاكەتنى پەيدا قىلىپ تۇرىدۇ. شۇنداقلا ئۇ گۈزەللىك ۋە ھەسرەتكە تولغان ئەبەدىي خورمىس ئىجادىيەت بۇلىقىنى ئاچتى. شۇڭا، ماڭا ئوخشاش سەرسانە، يۇرت سېغىنچى بىلەن ئازابلىنىۋاتقان بىر كولومبىيەلىكنىڭ بېشىغا ئاشۇ بۇلاقنىڭ خاسىيىتىدىن ھوما قۇشى قونۇپ قالدى. بۇ بىمەنە دۇنيادا بىز مەيلى شائىر بولامدۇق ياكى قەلەندەر، مۇزىكانت بولامدۇق ياكى مۇنەججىم، ئەسكەر ۋە ياكى لۈكچەك بولامدۇق، ھەممىمىزگە تەسەۋۋۇرنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى بىز دۇچ كېلىۋاتقان ئەڭ زور مەسىلە كىشىلەرنى تۇرمۇش رېئاللىقىمىزغا ئىشەندۈردى. دىغان مۇۋاپىق ۋاسىتىگە ئېرىشەلمەسلىك. دوستلار، مانا بۇ بىزگە تەنھالىق ھېس قىلدۇرىدىغان سەۋەبىنىڭ دەل ئۆزى.

ئەگەر بىز تارتىۋاتقان زۇلۇم - سىتەملىرىمىزنى مۇۋاپىق ئەپادىلەپ بېرىشكە قادىر بولالمىساق، ئۇنداقتا دۇنيانىڭ يەنە بىر قىسمىدا ياشاپ ئۆز مەدەنىيىتىدىن ھۇزۇرلىنىپ مەست بولۇپ كەتكەنلەرنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىنى چۈشەنمەسلىكىنى توغرا چۈشەنسەك بولىدۇ. ئوخشاشلا ئۇلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆلچىمى ئارقىلىق بىزنى ئۆلچەيدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ ھەر بىر مىللەتنىڭ ئۆز ھاياتىدا دۇچ كەلگەن كۈلپەتلىرىنىڭ ئۆز ئارا ئوخشىمايدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ كەتكەنلىكى، بىزدىكى باراۋەرلىك ئىزدەش جەريانىنىڭ تېخىمۇ تەس، تېخىمۇ ئوقۇبەتلىك ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالغانلىقى ناھايىدىكى چۈشىنىشلىك بولۇپ قالىدۇ. ئۆزىمىزگە مەنسۇپ بولمىغان ئەندىزە بىلەن رېئاللىقىمىزنى چۈشەندۈرۈش بىزنى تېخىمۇ چۈشىنىشسىز، تېخىمۇ يېتىم ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويىدۇ. ئەگەر ئۇزاق تارىخقا ئىگە ياۋروپا ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشىنى بۈگۈنمىز بىلەن سې-

لىشتۇرسا، ئۇلارنىڭ بىزنى چۈشىنىش ئىقتىدارى بىرقەدەر ئۆس-
كەن بولاتتى. ئۇلار ئۈتۈپ قالماسلىقى كېرەككى، لوندوننىڭ بىنا
بولۇشى ئۈچۈن 300 يىل ۋاقىت كەتكەن، بۇ يەردە بىر باش روھا-
نىيىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن يەنە 300 يىل ۋاقىت كەتكەن.
رۇمدا بىر پادىشاھ تارىخىي سەلتەنەت قۇرۇشتىن بۇرۇن 2000 يىل-
لىق جاھالەتنى باشتىن كەچۈردى. تىنچ - ئەمىنلىكنى، پىشلاق ۋە
سائەتنى ياخشى كۆرۈشى بىلەن داڭ چىقارغان بۈگۈنكى شىۋېتسا-
رىيەلىكلەر 16 - ئەسىردىكى ياۋروپانى خۇددى ۋەھشىي ئەسكەر-
لەردەك قانغا غەرق قىلدى، ھەتتا ئەدەبىي گۈللىنىش ھەرىكىتى
يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن مەزگىللەردە شەرقىي رۇم ئىمپېرىيە-
يەسى ياللىۋالغان گېرمانىيەلىك 12 مىڭ ئەسكەر رۇمدا قىرغىن-
چىلىق قىلىپ، 8000 پۇقرانى قىلىچتىن ئۆتكۈزدى.

53 يىل ئاۋۋال توماس مان ئۆز قەھرىمانى تونىيا كىروگېرنىڭ
ئارزۇ - ئارمانلىرىنى دەل مۇشۇ مۇنبەردە تەرىپلەپ ئۆتكەندى. ئۇ
ساددا شىمال بىلەن قىزىققان جەنۇبىنى بىرلەشتۈرۈشنى تەشەببۇس
قىلغانىدى. مەندە بۇنداق خام خىياللار يوق. لېكىن شۇنىڭغا ئىشىد-
نمەنكى، تېخىمۇ ئادالەتلىك، تېخىمۇ ئىنسانىي جەمئىيەت قۇرۇش
ئۈچۈن تىرىشىشنى ئارزۇ قىلىدىغان ئۆتكۈر نەزەرلىك ياۋروپا-
لىقلار بىزگە بولغان كۆزىتىش ئۈسۈلىنى ئۆزگەرتسىلا، ئاندىن
ئۇلارنىڭ بىزگە ئۈنۈملۈك ياردەم بېرەلىشىدىن ئۈمىد كۈتكىلى
بولىدۇ. لاتىن ئامېرىكىسىدىكى خەلقلەر دۇنيا تارىخىدا مۇناسىپ
ئورۇن تۇتۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ. ئەگەر دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەر
بىزگە كونكرېت ياردەم بەرمەي، پەقەت ئارزۇلىرىمىزغا ھېسداشلىق
قىلىش بىلەنلا چەكلەنسە، بىزنىڭ غەربىلىق تۇيغۇمىز تۈگىمەيدۇ.
لاتىن ئامېرىكىسى باشقىلارنىڭ خالىغانچە ئەخمەق قىلىشىغا
قاراپ تۇرالمايدۇ. ئۇنىڭ مۇستەقىل غوجىلىق ئورنىنى قوغداشتىن
باشقا ئەمەلىي ئارزۇسى يوق. دېڭىزچىلىق پەن - تېخنىكىسىنىڭ
تەرەققىياتى ياۋروپا ۋە ئامېرىكا قىتئەلىرى ئارىسىدىكى جۇغراپىيە-

يەلىك مۇساپىنى قىسقارتقان بولسىمۇ، مەدەنىيەت ئارىلىقىمىز بارغانسېرى يىراقلاشتى. ئەجەبا، كىشىلەردە ئەدەبىياتىمىزدىكى ئالاھىدىلىكلەرگە زوقلىنىش ۋە كەڭ قورساقلىق بولىدۇ - يۇ، نې، مىشقا ئۇلار مۇستەقىل ئۆز - ئۆزىگە خوجا بولۇش ئىسلاھاتلىرىد - مىزنى رەت قىلىدۇ؟ ئىلغار ياۋروپالىقلار ئۆز دۆلەتلىرىدە تىكلە - گەن ئادالەتنى ئۆزگىچە شەكىل ۋە شەرت - شارائىتتا لاتىن ئامبى - رىكىسىنىڭ نىشانى قىلسا نېمىشقا بولمايدۇ؟ ياق، تارىخىمىزدىكى زوراۋانلىقلار ۋە ئازابلىرى ئۆز تارىخىمىزدىكى ئادالەتسىزلىك ۋە زۇلۇمنىڭ مەھسۇلاتى دېيىشكە بولىدۇكى، ئۇلار ھەرگىزمۇ باشقا يەردىن كەلگەن سۇيىقەست ئەمەس. ئەپسۇسكى، ياۋروپادىكى نۇرغۇن رەھبەرلەر ۋە مۇتەپەككۇر بۇنداق ئويلىمايدۇ. ئۇلار ئەجدادلىرىنىڭ ئەسەبىيلىكىنى تەكرارلىدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە دەرىجىدىن تاشقى - رى ئىككى چوڭ دۆلەتنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىدىن باشقا ئامال يوق. دوستلار، مانا بۇ بىزنىڭ غەرب - تەنھالىقىمىزنىڭ سەۋەبى.

ھەر خىل بېسىم، بۇلاڭچىلىق ۋە كەمسىتىشكە قارىتا بىزنىڭ بېرىدىغان جاۋابىمىز: قەتئىي تۈردە ياشاشتىن ئىبارەت! سۇ ئاپد - تى، يۇقۇملۇق كېسەل، ئاچارچىلىق، توپىلاڭلار ھەتتا بىرقانچە ئەسىرلىك ئۇرۇشلار ھاياتنىڭ مامات ئۈستىدىن غەلبە قىلىش - دەك ئەۋزەللىكىنى ئاجىزلاشتۇرالمىدى. بۇ ئەۋزەللىك يۇقىرى سۈرئەت بىلەن ئاشماقتا: دۇنيا بويىچە ھەر يىلى تۇغۇلۇۋاتقانلارنىڭ سانى ئۆلگەنلەرنىڭ سانىدىن 74 مىليون ئارتۇق بولماقتا. بۇ سان نيۇيورك ئاھالە ئۆسۈمىنىڭ تەخمىنەن يەتتە ھەسسىسىگە باراۋەر كېلىدۇ. بۇ بالىلارنىڭ كۆپ قىسمى نامرات لاتىن ئامېرىكىسى دۆ - لەتلىرىدە تۇغۇلغان. ئەكسىچە، ئەڭ باي دۆلەتلەر بىز ئىنسانلارنى ھالاك قىلىپ تاشلايدىغان، ھەتتا بەختسىز يەر شارىمىزدا ياشاۋاتقان بارلىق جانلىقنىڭ نەسلىنى كۆيدۈرۈۋېتەلەيدىغان بۇزغۇنچى كۈچ - نى كۈچىنىڭ بارىچە توپلىدى.

ھۆرمەتلىك ئۇستازىم ۋىليام فولكنېر ئەينى يىللاردا دەل مۇشۇ

سارايدا: «مەن ئىنسانىيەتنىڭ قىيامىتىنى رەت قىلىمەن» دېگەندە.
 دى. 32 يىل بۇرۇن ئۇ رەت قىلغان بۇ تىراگېدىيە بۈگۈننىڭ ئۆزىدە.
 دەپەن - تېخنىكا جەھەتتىكى مۇمكىنلىككە ئايلاندى. ھاياتلىق تا-
 رىخىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىنسانىيەت ئەنە شۇنداق ۋەيران قىلىش
 كۈچىگە تۇنجى قېتىم ئېرىشكەن بولدى. ئەگەر مەن بۇ نۇقتىنى تو-
 لۇق تونۇپ يەتمەسەم فولكنېر تۇرغان مۇشۇ مۇنبەردە تۇرۇشقا لايى-
 قىتىم بار دەپ قارىمايمەن. مۇشۇنداق ئىشەنگۈسىز دەرىجىدىكى
 قورقۇنچلۇق رېئاللىققا دۇچ كەلگەندە تەمسىل ئىجادچىلىرى بولمىش
 بىز يازغۇچىلار شۇنداق ئېيتىشقا ھەقىقىيەتتە: رېئاللىقنىڭ ئەكسى
 بولغان غايىۋى دۇنيانى يارىتىشنىڭ پەيتى تېخى ئۆتۈپ كەتمىدى. ئۇ
 يەردە ھەرقانداق ئادەمنىڭ باشقىلارنىڭ ھايات - ماماتىغا ئارىلىشىش
 ھوقۇقى بولمايدۇ. ئۇ يەردە مۇھەببەت ھەقىقىي رېئاللىققا، بەخت -
 سائادەت مۇمكىنلىككە ئايلاندى. ئۇ يەردە 100 يىللىق غېرىبىلىقنى
 شۈكۈر - قانائەت بىلەن قوبۇل قىلغان جەمەتلەر ئاخىر بۇ يەر شارىدە -
 كى مەڭگۈلۈك ھاياتنىڭ يەنە بىر قېتىملىق پۇرسىتىگە ئېرىشەلەيدۇ.

ھەققانىيەت ئۆلمەيدۇ

— نەجىب مەھفۇزنىڭ نوبىل ئەدەبىيات مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىدا سۆزلىگەن نۇتقى

ئالدى بىلەن مەن شىۋېتسىيە ئەدەبىيات ئاكادېمىيەسى نوبىل مۇكاپاتى كومىتېتىنىڭ پېقىرنىڭ ئۇزۇن مەزگىللىك ئەجرىگە بىلدۈرگەن ھۆرمىتىگە تەشەككۈر ئېيتىمەن. مەن سورۇن ئەھلى-نىڭ ئىلتىپات بىلەن قۇلاق سېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن، چۈنكى مەن سۆزلەۋاتقان تىل كۆپرەك كىشىگە ناتونۇش. لېكىن بۇ تىل ئۈشبۇ مۇكاپاتنىڭ ھەقىقىي ساھىبىدۇر. ئۇ، بۇ مەدەنىيەت بوستا-ندا تۇنجى قېتىم دىلرەبا بىر تۈس بىلەن ياغرىشى كېرەك. مەن بۇنىڭ ئاخىرقى قېتىم بولۇپ قالماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن. شۇنداقلا دۆلىتىمىدىكى ئەدىبلەرنىڭ سىلەردەك دۇنياۋى يازغۇچىلار (غەم - ھەسرەتكە تولغان دۇنياغا شادلىق ۋە ئەقىل - پاراسەتنىڭ خۇش پۇراقلىرىنى چاچقۇچىلار) بىلەن شەرەپلىك ھالدا بىر سەپتە تۇرۇش لايىقىتىگە ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مەلۇم بىر چەت ئەل گېزىتىنىڭ قاھىرە تۇرۇشلۇق مۇخبىرىد-نىڭ ئېيتىشىچە، مېنىڭ ئىسمىم نوبىل مۇكاپاتى بىلەن باغلانغان ئۈشبۇ دەققىدە پۈتكۈل مەيدان جىمىپ كېتىپتۇ. كىشىلەر مېنىڭ قانداق ئادەملىكىمنى بىر - بىرىدىن سوراپ بىلىشمەكچى بوپتۇ. مېنىڭ ئۆز - ئۆزۈمنى تونۇشتۇرۇشۇمغا ئىنسانىي تەبىئەتكە سى-غىدىغان پوزىتسىيە بىلەن رۇخسەت قىلىشىڭىزلارنى سورايمەن. مەن بولسام ئىككى خىل مەدەنىيەتنىڭ پەرزەنتى. تارىختا بۇ ئىككى خىل مەدەنىيەت گۈزەل بىر قۇرۇلۇشنى روياپقا چىقاردى. ئۇنىڭ

ھىچكىنكى يۇرتىمىزدا ئىسلام دىنى

بىرىنچىسى، 7000 يىللىق تارىخقا ئىگە پىرىئەۋن مەدەنىيىتى، ئىككىنچىسى، 14000 يىللىق تارىخقا ئىگە ئىسلام مەدەنىيىتى. ھەر قايسى ئىنسانلار ئەدەبىيات مۇنبىرىنىڭ سەرخىللىرى ۋە ئەللامىلىرى، بۇ مەدەنىيەت ھەققىدە ھەر قايسى ئىنسانلارغا سۆزلەپ ئولتۇرۇش ئارقىلىق تۇتۇش. بىراق، بۇ شەرەپلىك دىدار مۇلاقەت پەيتىدە بىرقانچە كەلگەن مەقسەتتۇرما قىلسام ئەيىب بولماس.

پىرىئەۋن مەدەنىيىتىدىن سۆز ئاچقاندا، پىقىر ئىستېلالار ۋە تارىخىي ئىمپېرىيەلەر ھەققىدە سۆزلەشنى راۋا كۆرمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى خاراب بولغان شەرەپلىك تارىختۇر. ئاللاغا شۈكرىكى، زامانىمىزنىڭ ۋىجدانى ئۇلار ھەققىدە گەپ ئېچىشنى لايىق كۆرمەيدۇ. مەنمۇ ئۇلارنىڭ ئاللاننىڭ بەرىكەتى بىلەن ئىنسانىيەت ۋىجدانىنىڭ سۈبھىسىنى ئاچقانلىقى ھەققىدە توختالماي، ئۇ بەكمۇ ئۇزۇن تارىخ. كۆپچىلىك پادىشاھ ئېھناتۇن (قەدىمكى مىسىرنىڭ 18 - سۇلالىسىنىڭ 10 - نۆۋەتلىك پىرىئەۋنى - مۇھەررىردىن) ھەققىدە دىكى قىسسىنى ئوبدان بىلىدۇ. مەن ھەتتا بۇ مەدەنىيەتنىڭ سەنئەت ۋە ئەدەبىيات ساھەلىرىدىكى نەتىجىلىرى ھەم ئەلئېھرام، سىفىنكىس، كاناك ئىبادەتخانىسى قاتارلىق مۇجىزىلىرى ھەققىدە سۆزلىمەكچى ئەمەس. بۇ مۇجىزىلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈش تەلىپىگە ئېرىشەلمىگەن كىشىلەرمۇ بۇ ھەقتىكى ماتېرىياللار ۋە سۈرەتلەرنى كۆرگەن.

مەن پىرىئەۋن مەدەنىيىتىنى ھېكايە تەرىقىسىدە تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي. چۈنكى مېنىڭ ھېكايىچىلىق سالاھىيىتىمنى مېنىڭ خاس ئارقا كۆرۈنۈشۈم بەلگىلىگەن. تارىختا خاتىرىلەنگەن بۇ ۋەقەگە سەمە بولۇڭلار: قەدىمكى مىسىرنىڭ يازۇلىرىدا ئېيتىلىشىچە، پادىشاھ پىرىئەۋن ھەرەمدىكى بىر كېنىزىكىنىڭ قول ئاستىدىكى بىر ۋەزىرى بىلەن گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكىنى ئاڭلاپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ نەسلىنى قۇرۇپ كېتىدىغان بولدى دەپ ئويلاشقاندى. لېكىن پىرىئەۋن ئەدلىيە ئەمەلدارلىرىنى چاقىرتىپ، ئۆزى خەۋەر تاپقان

ئىشلارنى تەكشۈرۈپ بېقىشقا بۇيرۇق قىلىدۇ. پىرئەۋن ئادىل ھۆ-
كۈم چىقىرىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئەدلىيە ئەمەلدارلىرىغا پاكىتنىڭ
زۆرۈرلۈكىنى تاپىلايدۇ... بۇنداق قىلىش، مېنىڭ قارىشىمچە، ئۇنىڭ
ئىمپېرىيە قۇرۇشى ئەلئېھرام قوپۇرۇشىدىنمۇ ئۇلۇغدۇر. دەل مۇ-
شۇنىڭ ئۆزى شۇ خىل مەدەنىيەتنىڭ ھەرقانداق بايلىق ۋە شان -
شەرەپتىن ئەلا ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ ئىسپاتلايدۇ. ئىمپېرىيە يوقال-
دى. ئۆتكەن ئىشلارمۇ ئۆتۈپ كەتتى. ئەلئېھراممۇ ھامان بىر كۈنى
يوقايدۇ. لېكىن ئىنسانىيەتنىڭ ئەقلى تەلپۈنۈپ، يۈرۈكى سوقۇپلا
تۇرسا، ھەقىقەت بىلەن ئادالەت مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ.

ئىسلام مەدەنىيىتى ھەققىدە، مەن سىزىلەر بىلەن ياراتقۇچى
ئاللاننىڭ ئىقلىملىرىدىكى ئەركىنلىك، باراۋەرلىك ۋە مەخپىرەت
ئۈستىگە قۇرۇلغان ئىنسانىي بىر گەۋدە توغرىسىدىكى چاقىرىق
خۇسۇسىدا سۆزلىشىپ ئولتۇرماي، شۇنداقلا ئاللاننىڭ ئەلچىسى
مۇھەممەدنىڭ ئۇلۇغلىقى ھەققىدىمۇ توختالماي، چۈنكى ئاراڭلار -
دىكى مۇتەپەككۈرلەر مۇھەممەدنىڭ ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئەڭ
ئۇلۇغ كىشى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. مەن ئۇنىڭ سان -
ساناقسىز مەسچىت مۇنارىنى قوپۇرۇپ چىققانلىقىنى تىلغا ئالماي،
ھىندىستان ۋە جۇڭگو ئەتراپلىرىدىن تارتىپ فىرانسىيە چېگرالىدە -
رىغىچە بولغان پايانسىز زېمىندا ئۇنىڭ كىشىلەرنى ئىمانغا، دىيا -
نەتكە ۋە ساخاۋەتكە چاقىرىغانلىقى ھەققىدە سۆز ئاچماي؛ مەن يەنە
دىن ۋە ئىرقلار ئوتتۇرىسىدا بۇرۇن بولۇپ باقمىغان ۋە بۇنىڭدىن
كېيىنمۇ بولمايدىغان ئۆز ئارا چۈشىنىش، كەچۈرۈم ئاساسىدىكى
دوستلۇق، ھەمكارلىق ھەققىدىمۇ گەپ ئاچماي، بىراق مېنىڭ تو -
نۇشتۇرۇپ ئۆتىدىغىنىم، بۇ مەدەنىيەتنىڭ كىشىنى تەسىرلەندۈردە -
دىغان دىراماتىك بىر پەردىسىدۇر. بۇ پەردە بۇ مەدەنىيەتنىڭ ئەڭ
روشن ئالاھىدىلىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ئۇ بولسىمۇ بۇ مەدەندە -
يەتنىڭ ياراتقۇچىلىرى ۋىزانتىيەنى مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن،
ئەسىرلەرنى قويۇۋېتىش بەدىلىگە قەدىمكى يۇناننىڭ پەلسەپە، تېبابە -

ھەپتەلىكى پارچىلىرىنىڭ نام ئىسپاتى

بىتى ۋە ماتېماتىكا نەمۇنىلىرىنى قولغا كەلتۈرگەن. مانا بۇ، ئىمىز. سانىيەتنىڭ بىلىشكە ئىنتىلىشتەك مەنىۋى قىممىتىنىڭ دەلىلى. گەرچە بۇ ئىنتىلگۈچىلەر ئاللاننىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىشىمۇ، يات دىندىكى مۇخلىسلارنىڭ مەدەنىيەت جەۋھىرىنى قەدىرلىدى.

ئەنە شۇنداق ئىككى خىل مەدەنىيەتنىڭ باغرىدا تۇغۇلۇپ، ئۇ. نىڭ شېرىن - شەرىپلىرىدىن سۈمۈرۈش، ئۇنىڭدىكى بەدىئىي ئو. زۇقلاردىن بەھرىمەن بولۇش، ئۇنىڭ سېھىرلىك مەدەنىيەت شارا. بىدىن ھۈزۈرلىنىش مېنىڭ تەقدىرىمدۇر. بۇلارنىڭ جۇغلىنىشىدىن كېلىپ چىققان ئىلھام مېنىڭ تەشەببۇس بىلەن بىرلەشكەن ھالدا بەدىئىي پىكىرلىرىمنى بۇلاقتەك ئۇرغۇتتى. ئەسەرلىرىم بەختلىك ھالدا سىلەردەك مۆھتەرم ئەدەبىيات ئاكادېمىيەسىنىڭ ئىلتىپاتىدا. غا مۇيەسسەر بولدى، ئەجرىم مەشھۇر نوبېل مۇكاپاتىنىڭ تاجىغا نائىل بولدى. مەن ئۆز نامىدىن، شۇنداقلا ئىككى خىل مەدەنىيەت. نىڭ ئاللىقاچان بۇ دۇنيادىن كېتىپ بولغان قۇرغۇچىلىرى نامى. دىن سىلەرگە تەشەككۈر بىلدۈرىمەن.

سىلەر ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىدىن كەلگەن بۇ كىشى قانداقمۇ خاتىرجەم بولۇپ ئەسەر يازغاندۇ، دەپ ئويلىشىڭلار مۇمكىن. بۇنداق ئويلاش تامامەن يوللۇق. مەن قەرزنىڭ قاتتىق بېسىمى ئاستىدا ئىگراۋاتقان دۇنيادىن كەلدىم، ئەگەر بۇ قەرزنى قايتۇرۇشتىن سۆز ئېچىلسا، ئاچارچىلىق ياكى نۇرغۇن تەھدىتكە ئۇچرايدىغانلىقىمىز ئېنىق. ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىدىكى بىر قىسىم كىشى ئاسىيادا سۇ ئاپىتى بىلەن ئۆلۈۋاتىدۇ. ئافرىقىدا ئاچارچىلىقتىن ئۆلۈۋاتىدۇ. دۇ. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى مىليونلىغان ئادەم مۇشۇ كىشىلىك ھو. قۇق دەۋرىدىمۇ ھوقۇقىدىن مەھرۇم بولۇپ ياشىماقتا، ئۇلار ئادەم. دەك ياشىيالمىۋاتىدۇ؛ ئىيوردان دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقى ۋە غەززە رايونىدا بەزىلەر ئۆزىنىڭ ئانا ۋەتىنىدە تۇرۇپمۇ ھاياتىدىن مەھرۇم بولدى. بۇ ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىدىن ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد مىراس بولۇپ كەلگەن تۇپراق ئىدى. ئۇلار ئىپتىدائىي ئادەملەرمۇ

ئاللىقاچان ئېرىشىپ بولغان ئېھتىياج ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ. دېمەك، ئۇلار ئېتىراپ قىلىنغان مۇناسىپ ئورنىغا ئېرىشىشنى ئويلىدى. ئۇلار ئۆزىنىڭ باتۇرلارچە ئالىيجاناب ھەرىكىتىگە نىسبەتەن (بۇ ھەرىكەتتە ئەرلەر، ئاياللار، ئۆسمۈرلەرمۇ بار) ئېرىشكەن جاۋاب تاپاق - توقماق، قىرغىنچىلىق، ئۆي - جايلىرىنىڭ ۋەيران قىلىنىشى، تۈرمە ۋە يېغىۋېلىش ئورۇنلىرىدا قىيىن - قىستاققا قېلىش بولدى. ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا ئازاب ۋە غەزەپ بىلەن ئەھۋالنى كۆزىتىپ تۇرۇۋاتقان 150 مىليون ئەرەب بار. ئەگەر بۇ ۋەزىيەتنى ھەققانىيەت ۋە مۇكەممەل تىنچلىقنى ئارزۇ قىلىدىغان كىشىلەر پارسەت بىلەن ئۆزگەرتىمىسە، بۇ رايون بالايىئاپەتلەرنىڭ تەھدىتىگە يولۇققۇسى.

شۇنداق، ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىدىن كەلگەن بۇ ئادەم قانداقمۇ كۆڭلى ئارام تېپىپ ئەسەر يازدىكىن؟ ياخشى يېرى شۇكى، سەنئەت مەرد بولۇش بىلەن بىللە، ھېسداشلىققا باي. سەنئەت بەختلىك ئا. دەملەرنى قوينىغا ئېلىش بىلەن بىللە، بەختسىز ئادەملەرنى تاش. لىۋەتمەيدۇ. سەنئەت جەلىپكار ۋاستىلەر ئارقىلىق يۇقىرىقى ھەر ئىككى خىل ئادەمنى قەلب ئىزھار قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

مەدەنىيەت تەرەققىي قىلغان مۇشۇ ھەل قىلغۇچ پەيتتە، ئىنسانىيەتنىڭ ئازابى شەك - شۈبھىسىز ئاخىرلاشتى، دېگەن گەپ كە. شىنى قايىل قىلالمايدۇ. شۇنىسى ئېنىقكى، ئىنسانىيەت پىشىپ يېتىلدى، دەۋرىمىز دەرىجىدىن تاشقىرى چوڭ دۆلەتلەرنىڭ ئەپلى. شىش ئىستىقبالىدىن دېرەك بەردى. ئىنسانىيەتنىڭ ئىدىيەسى ھەر خىل بۇزغۇنچىلىق ۋە ۋەيرانچىلىق ئامىللىرىنىڭ ئالدىنى ئې. لىشقا يۈزلەندى. خۇددى ئالىملار سانائەتنىڭ مۇھىتتىكى بۇلغاش. لىرىنى كۈچىنىڭ بارىچە تازىلاشقا تۇتۇنغاندەك، زىيالىيلارمۇ ئى. سانىيەتنىڭ ئەخلاقى بۇلغىنىشلىرىنى پائال تازىلىشى كېرەك. بىزنىڭ مەدەنىيەتلىك ئەللەردىكى ئۇلۇغ رەھبەرلەردىن، ئىقتى. سادشۇناسلاردىن ھەقىقىي ھەرىكەتكە كېلىپ دەۋر ۋىجدانى بولۇشقا

دالالت قىلىش ھەققىمىز ۋە مەجبۇرىيىتىمىز بار. بۇرۇنقى دەۋر - لەردە رەھبەرلەر پەقەت ئۆز مىللىتىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن كۈرەش قىلاتتى، باشقا مىللەتلەرنى بولسا دۈشمەن ياكى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشقا تېگىشلىك ئەل دەپ سانائىتى. ئۇ چاغلاردا ئۈستۈنلۈك ۋە شەخسىي شان - شەرەپتىن باشقا نەرسىلەر ئۈستىدە باش قاتۇرۇل - ھايتتى. دەل شۇ سەۋەبتىن ھەر خىل ئەخلاق، ئىدىيە ۋە قىممەت قاراشلىرى كېرەك قىلىنمايتتى. شۇڭا ئەخلاققا زىت كېلىدىغان ۋاسىتىلەر قانۇنلاشتۇرۇلۇپ، بىھېساب ئادەم قەتل قىلىندى. ئۇ دەۋرلەردە يالغانچىلىق، ئالدامچىلىق، ئاسىيلىق ۋە ياۋۇزلۇق قاتار - لىق قىلمىشلار دانالىقنىڭ پەللىسى ۋە ئۇلۇغلىقىنىڭ دەلىلى بول - دى. بىراق، بۈگۈنكى كۈندە بۇنداق ئەھۋاللار تۈپتىن ئۆزگەرتىل - شى كېرەك... بۈگۈنكى مەدەنىيەتلىك دۆلەت رەھبىرىنىڭ ئۇلۇغ - لۇقىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم شۇكى، ئۇنىڭدا ئەتراپلىق نۇقتىئىنە - زەر، ئىنسانىيەتكە نىسبەتەن مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بولۇشى كې - رەك. تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەر بىلەن ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرى بىر ئائىلە بولۇشى كېرەك. ھەربىر كىشىنىڭ بۇ ئائىلىگە بولغان مەسئۇلىيىتى ئۇنىڭ بىلىمى، ئەقىل - پاراسىتى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيەسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. ئەگەر ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىم بىلەن ئۇلارغا بىزنىڭ پاجىئەلىك تەقدىرىمىزنىڭ تاماشىبىنلىرى بولۇۋالماڭلار، دەپ جاكارلىشىمغا توغرا كەلسە، مەسئۇلىيەت دائىرىمىدىن ھالقىپ كەتكەن بولمايمەن. لېكىن سىلەر يۈكسەك ئورنۇڭلارغا مۇناسىپ رولۇڭلارنى جارى قىل - دۇرۇشۇڭلار كېرەك. سىلەرنىڭ ئەۋزەل ئورنۇڭلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ھاياتلار ۋە ئۆسۈملۈكلەر ئېكولوگىيەسىگە كۆڭۈل بۆ - لۈش مەسئۇلىيىتىڭلار بار، دۇنيانىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدىكى كىشىلەرنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلۈش ئەلۋەتتە بار گەپ. بىز ئە - مەلدە يوق سۆز - ئىبارىلەردىن بىزار بولدۇق، ھەرىكەتنىڭ پەيتى يېتىپ كەلدى. ئوغرى - قاراقچىلار ۋە جازانخورلارنى يوقىتىش

ۋاقتى يېتىپ كەلدى. بىزنىڭ بۇ دەۋرىمىز رەھبەرلەر يەر شارى ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇشقا تېگىشلىك دەۋر. بىز ئافرىقىنىڭ جەنۇبىدا قۇل قىلىنىۋاتقان كىشىلەرنى قۇتقۇزايلى! ئافرىقىدىكى ئاچ - زارلارنى قۇتقۇزايلى! قىرغىنچىلىق ۋە قىيىنچىلىق قانداق قالغان پەلەستىن خەلقىنى قۇتقۇزايلى! ئۇلۇغ مەنىۋى مىراسلىرى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان ئىسرائىلىيە خەلقىنى قۇتقۇزايلى! شەپقەتسىز ئىقتىسادىي قانۇننىڭ قەرزدارلىرىنى قۇتقۇزايلى! ئۇلار دىققەت قىلىشى كېرەككى، ئۇلارنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مەسئۇلىيىتى بەلكىم دەۋردىن ئاللىبۇرۇن ھالقىپ كەتكەن پەننىي تېئورېمىلارنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىشى كېرەكتۇ؟

ئەپسۇسكى، كۆڭۈل ئارامىڭلارغا تەسىر يەتكۈزۈپ كەلمەيمەن. لېكىن ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىدىن كەلگەن بىر كىشىدىن سىلەر نېمىنى ئۈمىد قىلىسىلەر؟ قازاندا نېمە بولسا چۆمۈچكە شۇ چىقىدۇ ئەمەسمۇ؟ سىلەردەك پەن، ئەدەبىيات ۋە يۈكسەك ئىنسانىي قەدەر - قىممەت ئۈچۈن ئىشلەيدىغان ئۇلۇغ پەرۋىشچىلەر ئەھيا قىلغان مۇشۇ مەدەنىيەت بوستانىدىن باشقا يەنە قايسى بىر ئورۇن ئىنسانلارنىڭ ئازابلىق ئېغىرلىقىغا قۇلاق سالىدۇ؟ خۇددى ئۇ (نوبېلنى كۆزدە تۇتىدۇ - مۇھەررىردىن) بايلىقلىرىنى پاراۋانلىق ئىشلىرىغا بېغىشلاش ئارقىلىق مەغپىرەتكە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلغاندەك، بىز ئۈچىنچى دۇنيا ئوغۇل - قىزلىرى ئاشۇ ئاقىۋەت قىللار ۋە مەدەنىيەت سەركەردىلىرىنىڭ ئۇنى ئۈلگە قىلىپ، ئۇنىڭ ئالىيچاناب ھەرىكىتى ۋە يىراقنى كۆرەلەيدىغان ئۆگىنىشىنى ئىلتىماس قىلىمىز.

ئەتراپىمىزدا ھەممە ئىش يۈز بېرىپ تۇرىمۇ، مەن كاتتىقا ئوخشاش دىيانەت ئۇ دۇنيادىلا غەلبە قىلىدۇ، دەپ قارىمايمەن. دىيانەت ھەر كۈنى غەلبە قىلىۋاتىدۇ. قاباھەت ئويلىغىنىمىزدىنمۇ ئاجىز. ئالدىمىزدا رەت قىلغۇسىز پاكىتلار تۇرۇپتۇ: ئەگەر غالىبىيەت دىيانەت تەرەپتە تۇرمىغان بولسا ئىنسانلار ياۋايىلىق، ھا-

ھەيكەلدىكى پارىژدىكى ئايىر ئىسلىرى

شارات، تەبىئىي ئاپەت، يۇقۇملۇق كېسەل ئامالسىز قالدۇرغان ۋە -
 ھىمە ۋە شەخسىيەتچىلىك ئۈستىدىن غالىب كېلەلمىگەن بولاتتى.
 مېنىڭچە، غالىبىيەت دىيانەت تەرەپتە تۇرمىغان بولسا، ئىنسانلارنىڭ
 نەسلى ئۈزۈلۈپ قالغان بولاتتى. دۆلەت تەشكىل قىلىنمايتتى. ئىجا -
 دىيەت، كەشپىيات دېگەنلەر بولمايتتى، بىز تاشقى ئالەمگە يۈرۈش
 قىلالمايتتۇق. كىشىلىك ھوقۇق خىتابنامىسى ئېلان قىلىنمىغان
 بولاتتى. يەكۈن شۇكى، قاباھەت بىشەملىك بىلەن بىلجىرلايدىغان
 خۇمىسلا ئىنسانلار خۇشاللىقىنى ئۇنتۇپ، ئازابنى ئەستە ساقلايدۇ.
 ئۇلۇغ شائىرىمىز ئەبۇل ئەل مەئال (973 - 1058) ئابباسىيلار دەۋرىدە -
 دىكى ئەما شائىر - مۇھەررىردىن) توغرا ئېيتقانكەن:

تۇغۇلغاندا بولساقمۇ، خەندان،
 جان بېرىش ئېغىردۇر، ئېغىردۇر چەندان.

مەن كۆپچىلىككە يەنە بىر رەت تەشەككۈر ئىزھار قىلىمەن ۋە
 كۆپچىلىكتىن ئەپۇ سورايمەن.

«نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتى ساھىبلىرىنىڭ نۇتۇقلىرىدىن»
 ناملىق خەنزۇچە توپلامدىن)

策 划: 阿迪力·穆罕默德
责任编辑: 吐尔逊买买提·哈斯莫夫
特约编辑: 库尔班·马木提
责任校对: 阿布都热依木·阿不力米提
封面设计: 努尔买买提·艾买尔
版式设计: 热娜·艾买提江

新疆名家名著丛书
通往人文价值之路 (维吾尔文)

阿不都卡德尔·加拉里丁 著

新疆科学技术出版社出版发行
(乌鲁木齐市延安路255号 邮政编码: 830049)
新疆新华书店经销 北京盛通印刷股份有限公司印刷
880mm×1230mm 32开本 14印张
2012年4月第1版 2012年4月第1次印刷

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1293 - 5 (民文) 定价: 49.00元

مۇقاۋىنى لايىھىلەنگەچى، نۇر مۇھىمىمە نۇمۇر تەۋەپقەن
تەتتات، نىسە تەتتات

ئابدۇقادىر جالالىددىن ئەسەرلىرى

قىشتىكى خامان
داغمۇ ياكى زىننەمۇ
مەۋجۇتلۇق تەشئالىقى
ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى
ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا
يۈزىمىز، ئۆزىمىز ۋە كۆزىمىز

ISBN 978-7-5466-1293-5

9 787546 612935 >

定价：49.00元